

7249

1. Title *Krishṇa Sāhitya Sindhū* (*Kāvya Śāstra*)
2. Accession No. 5736
3. Folio No./Pages 219p
4. Lines 13
5. Size 20 × 16.5 Cm.
6. Substance Paper
7. Script Gurumukhī
8. Language Punjābī
9. Period Not mentioned
10. Beginning "एक ओइमकार सति मुख प्रसादि ॥ श्री
गुरु नानक जयः श्री गुरु करमकालेभ्यो नमः श्री
गुरु नानक जयः..."
11. End "...बेल षट पाड़ी (बामलोक वृक्ष) अशोक,
...बाग़ में देही सात वृक्ष हैं ।"
12. Colophon No
13. Illustrations No
14. Source Donated by shri Muktanandji
(Jamaipur, Maler Kotla-Punjab)
15. Subject *Sāhitya*
16. Revisor No
17. Author Ameer Das
18. Remarks Bound, fair condition.

5736

2

CC-0. Gurukul Kangri University Haridwar Collection. Digitized by S3 Foundation USA

4
 ਅੰਬਰਤੇਨਿਕਸਸੁਖੰਬਰਕਮਾਲਜਨੁਮੇਲਤਤਤ
 ਤਗਰਸਮਮਰਸਦਾਨੇ॥੨॥ ਛਪੇ॥ ਛਿਹਰਿਤਰੁ
 ਰੇਤਰਿਨਰਹਿਤਨਵਲਤਾਬਿਰਾਜੀਕੋਕਲਕੀਰ
 ਮਧੁਰਮੇਰਭਰਿਨਿਰਤਰਾਜੀਰਤਨਜਟਤਸਭੁ
 ਮਭਨੁਜਾਪੁਰਭੂਰਬਰਾਸੁਖਦਗਪਗਨਸਰ
 ਤਨੰਦਨੰਦਨਕਰਨਕਾਰੀਜਿਅਤਿਮਨਾਦਿਬੁਖ
 ਦਿਤੈਧਰੇਧਮਾਨਯੋਗਿਨਧਰੇਸੋਮਬਲੋਜਰਿ
 ਵੰਸੀਰਗੇਸੀਬੰਦਾਬਨਬੰਦਨਕਰੇ॥੩॥ ਦੇ॥
 ਹੁੰਨਿਨਕੈਸਤਸੰਗਤੈਸੀਗਿਰਧਰਿਮਨੁਗਾਗਾ
 ਤੈਅਸਸੰਤਸਮਾਜਕੇਨਮਸਕਾਰਪਗਲਾਗਾ॥
 ॥੪॥ ਬਿਨੁਨਿਜਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਛਤੈਦੇਤਨਜਯਿ
 ਜਚੰਦਾਅਤਿਦੁਰਲਭਤਿਯੁਕੇਕਮੇਨਮੇਭੁਕਤਿ
 ਸੁਖਕੰਦਾ॥੫॥ ਸੰਕਰਛੰਦ॥ ਸੀਕ੍ਰਿਸਸਾਤ

ਤਸਿੰਧੁਰੇ ਅਬਕਰਤਿ ਦਾਸ ਅਮੀਰਾ ਤੁਮਹੀ ਸੁਨਿ ॥ ੨ ॥
 ਪਾਕਟਾਛੁ ਤੇ ਅਹਰੇ ਅਗੋ ਬਲਬੀਰਾ ਜੇਹੈ ਨਿਧ
 ਨਮੇ ਪਾਸੁ ਚਿਟਤਿ ਨ ਸੁਕਵਿਹੈ ਤਬ ਨਾਇ ਜੇਤੇ
 ਪਦਾਰਥਾ ਕਾ ਬਾਕੇ ਅਮੇ ਕਹੈ ਪਗਟਾਇ ॥ ੬ ॥
 ਦੋਃ ॥ ਅਨਕਤਰੰਗ ਨ ਕੋਲਿ ਯੇ ਜਾਮੇ ਰਸ ਨਾਇ
 ਲਾਸਾ ਲਹੈ ਗਮਨ ਯਾ ਸਿੰਧ ਤੇ ਕਾ ਬਾਧ ਪਦਾਰਥ ॥
 ਸਾ ॥ ੭ ॥ ਨਨੁ ॥ ਕਾ ਬਾਕੇ ਪਦਾਰਥ ਨ ਕੋ ਪਥਾ
 ਰਥ ਗਮਨ ਬਿਸਰੇ ਤਬ ਰਹੈ ਤੁਹੈ ਅਗੋ ਬਾਧ ਪਦਾਰਥ ॥
 ਕਬਕਹਾ ॥ ਉਤਰ ॥ ਕਾ ਬਾਧ ਪਦਾਰਥ ਅਥਾਥ
 ਗਮਨ ਮੇਤੀ ਨਹੈ ਤੁਹੈ ਸੋ ਕਹਤੁਹੈ ॥ ਉਦੇਸ १ ਲੰਛ
 ਨ ਪਰੀਛਾ ਉਦੇਸ ਲੰਛਨਾ ਦੋਃ ॥ ਨਾਮ ਮਾਤ੍ਰ
 ਤੇ ਨਹ ਕਰੈ ਕਥਨ ਪਦਾਰਥ ਕੋਇ ਸੋ ਉਦੇਸ ਬਖ ॥
 ਨਿਯੋ ਕਹਤੁ ਸਮਾਨੇ ਲੋਇ ॥ ੮ ॥ ਜਗਨਾਮ ਮਾਤ੍ਰ

ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਰਥ ਨਹੇ ਇਸੇ ਉਦੇਸਾ ॥ ਨਨੁ ॥ ਨਾ
 ਮਤੈ ਤੋ ਕਥਨ ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਲਛਨ ਮੇਭੀਹੈ ॥ ਉਤ੍ਰ
 ॥ ਮਾਤ੍ਰ ਪਦ ਕੇ ਦਲ ਪਦਾਰਥ ਕੇ ਨਾਮ ਹੀ ਕੋ ਜੋ ਕ
 ਥਨਹੈ ਸੇ ਉਦੇਸਾ ॥ ਲਛਨ ਮੇ ਨਾਮ ਮਾਤ੍ਰ ਨਹੀਹੈ ਤ
 ਹੈ ਮੇਰੀ ਹੀਤ ਹੈ ॥ ਉਦੇਸਾ ਥਾ ਭਾਵਰ ਸਗ
 ਨ ਦੇਖਾਇ ॥ ਅਥ ਲਛਨ ਕੇ ਲਛਨ ਦੋ ॥ ॥
 ਲੱਛ ਪਰਮ ਕਹੀਏ ਜਗਾਦੁਖ ਨਤੀਨ ਬਚਾਇ
 ਲੱਛਨ ਤਾ ਸੇ ਕਹਿਤ ਹੈ ਸਭ ਕਾ ਵਿਕੇਸ ਮੁਦਾਇ
 ॥ ੨ ॥ ਜਾਮੇ ਲਛਨ ਕੇ ਪਰਮ ਕਹਿਏ ਏ ਜੋ ਪਰਮ ਲ
 ਛ ਮੇਹੈ ਤਹੈ ਮੇਤੀ ਨਦੇਖ ਤੇ ਬਚਾਇ ਕਰਕਹੈ ਸੇ ਲ
 ਛਨ ॥ ਤੀਨ ਦੇਖ ਨਾਮਾ ਅਤਿ ਬਾਧਤਿ १ ਅ
 ਬਾਧਤਿ ੨ ਅਸੰਭਵ ੩ ਅਤਿ ਬਾਧਤੀ ਲਛ
 ਨਾ ਜਗਾਮ ਲੱਛ ਮੇ ਲੱਛਨ ਕੇ ਗਮ ਨਹੇ ਇਸੇ ਮਤਿ

ਬਾਪਾਤਿ ਯਥਾ ਸਿੰਗਦਤੀ ਗੋਤ੍ਰੀ ਇਹਾਮ ੩
ਹਿਥਾਹਿ ਮੈ ਅਤਿ ਬਾਪਾਤਿ ॥ ਅਬਾਪਾਤਿ
ਲਛਨਾਹਿ ॥ ਜੇ ਲਛਨ ਨਿਜ ਲਛਨ ਮੈ ਨਿਭੇ
ਨਪੂਰਨ ਮਿਤਾ ਯੈਨਿ ਪੂਨਤਾ ਸੁਰੂਪ ਮੈ ਅਬਾਪ
ਤਿਕ ਹਿਨਿਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਯਥਾ ਕਲਪਤ੍ਰੀ ਗੋਤ੍ਰੀ ਇ
ਹਾ ਜੇ ਕਪਲਾਹਿ ਇਸੇ ਗਉ ਸੇਤਾਹਿ ਮੈ ਲਛ
ਨ ਨਿਭਿਯੋ ਯਾਤੇ ਅਬਾਪਾਤਿ ਅਸੰਭਵ ਲ
ਛਨਾ ਜਹਾ ਜੇ ਲਛਨ ਮੈ ਕਾਹਿਯੋ ਸੇ ਲਛਨ ਮੈ ਸੰਭਵ
ਨਹੀ ਸੇ ਅਸੰਭਵਾ ਯਥਾ ਸੀਤਲ ਬੰਨੀ ਇਹ
ਬੰਨੀ ਸੀਤਲ ਕਬੈ ਹੋਤੀ ਨਹੀ ਇਨਤੀ ਨਦੇਸ
ਤੈਰਹਿ ਤਹਾਇ ਸੇ ਲਛਨ ਜਾਨਨੇ ਯਥਾ ਸਮਾ
ਮਬਰਨ ਬੰਸੀ ਪਰਈ ਸਾਕਿਸਾ ॥ ਇਤਿ ਲਛਨਾ
ਅਥਪੀ ਲਛਨਾਹਿ ॥ ਜਹਾ ਸੁਲਛਨ ਲ

ਛਕੀਕੀਜੈਭੁਲੀਪਛਨਾ ਤਾਰਿਪਰੀਛਾਕਰ
 ਤਹੈਪਸੇਤਰਕਰਜਾਨ॥੧੧॥ ਜਗਲੰਛਨ
 ਲੰਛਕੀਪਸੇਤਰਕਰਪੀਛਾਕੀਜੈਸੋਪੀਛਾ॥੧੨॥
 ਨਸਭਕਰਪਦਾਰਥਗਮਨਹੋਤਹੈ॥ ਅਥਅਗੈ
 ਸਭਕਾਥਜਪਦਾਰਥਗਮਨਕੋਹੋਤਹੈ॥੧੩॥
 ਮੰਮਟਾਇਪਾਦੀਨਜੇਭਏਰਿਖਨਸਮੁਦਾਇ
 ਤਿਨਮਤਿਕੇਅਨੁਸਾਰਅਥਬਰਨਨਕਰੇਬਨਾਇ
 ॥੧੪॥ ਭਿਟਾਹਰਨਆਮੇਧਰੇਕਛੁਪਾਈਨਨਦੀ
 ਨਾਸਭਗੈਥਨਪਗਮਨਤੋਹੋਤਪ੍ਰਮਾਨਪ੍ਰਬੀਨ॥੧੫॥
 ੩॥ ਅਥਕਾਥਜਪ੍ਰਯੋਜਨਕਥਜਤੋਰੇ॥੧੬॥ ਕੀਰ
 ਤਪਨਨ੍ਰਿਪਯੋਗਨਦੇਤਦੁਰਤਹਰਲੇ॥ ਤਿਅਜੇ
 ਸਾਤਿਉਪਦੇਸਕਰਿਕਰਤਕਾਥਜਹਰਿਹੋਤ॥੧੭॥
 ॥੧੮॥ ਤਿਅਜੇਸਾਤਿਉਪਦੇਸਕਹਾਂਉਤ੍ਰ

ਸਭੁ ਬੇਦ ਸਾਸਤਾ ਟਿ ਮੈ ਤੀ ਨ ਗੀਤ ਦਾ ਕਮ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਗ ੪
ਜਾ ਸੰਮਤਿ ੧ ਮਿਤ੍ਰ ਸੰਮਤਿ ੨ ਕਾਂਤਾ ਸੰਮਤਿ ੩ ਗਾਨਾ
ਸੰਮਤਿ ੪ ਥਾ ਬੇਦ ਦਾ ਕਮ ਭੰਡ ਸੰਜੁਗਤ ਸਮਝਾ
ਦਤ ਹੈ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸੰਮਤ ੫ ਥਾ ਪੰਗਨ ਬਾ ਕਮ ਹੋਤ ਸ
ਰਲ ਗੀਤ ਕਰ ਸਮਝਾ ਦਤ ਹੈ ॥ ਕਾਂਤਾ ਸੰਮਤਿ ੬ ਥਾ
ਕਾ ਬਜਰ ਨਾ ਅਨੇ ਕਕਟਾ ਛੁਕਿਤ ਯਕਤ ਰਸਰੂ
ਦਾ ਰਿਕਰ ਸਮਝਾ ਦਤ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਦਾਨ ਚਿਕਲਗ
ਇਦੇਤ ਹੈ ॥ ਨਨੁ ॥ ਲੋਕ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕਾ ਬਾਘਾਠਕ
ਮੇਚੀ ਚਲਤਾ ਆਰੇ ਪਕਰੈ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਸੇ ਕਰੈ ॥ ਭੁਗਦ
ਤ ਚਿਕਲਗਾ ਇਦੇਤ ਹੈ ॥ ਉ੩ ॥ ਜੇ ਭੁਗਦ ਤੁਮ
ਸਰਹਿਤ ਕਾ ਬਜਤਾ ਕੇ ਪਾਠ ਕਾ ਮੀ ਕਰਤਾ ਮੇਚੀ ਚਲ
ਤਾ ਆਰੇ ਪਕਰੈ ॥ ਨਨੁ ॥ ਕੇਤੇ ਭੁਗਦ ਤੁਮ ਬੀਧੀ ਕ
ਬਾ ਕੇ ਬੀਧੀ ਦਤ ਹੈ ॥ ਉਤਰ ॥ ਜੇ ਉਪਾਸਨਾ ਕੇ

ਹਰਿ ਸਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨਤ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਦੇਹ ਤੇ ਨਿਦਰ
 ਹੈ। ਉਪਾਸਨਾ ਦਰੇ ਮੇਰੀ ਭੀਰ ਹਰਿ ਦੇ ਤੋ ਕਾ ਬਾਕੀ
 ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਤ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਸ੍ਰੀ ਗਾਮਾਇ ਨ ਕੀ ਮੇਰੀ
 ਤਗਾ ਬਿੰਦਾ ਦਿਕੀ ਮੇਰੇ ਕਾ ਬਖਸ਼ ਪੁਯੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਦੇ।
 ਅਥ ਕਾ ਬਖਸ਼ ਕਾਰਨ ਕਥਾ ਤੇ ਦੋਃ ॥ ਸਕਤ ਨਿਪਨ
 ਤੇ ਲੋਕ ਮਾਤਿ ਬਿਜਤ ਪਤੀ ਅਭਿਯਾਸਾ ਪਤਤਾ
 ਇਨ ਤੇ ਹੋਤ ਹੈ ਕਾ ਬਖਸ਼ ਜੁ ਜਗਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੧੫ ॥
 ਪੁਰਾਪੁਨ ਕੀ ਬਾਉਪਾਸਨਾ ਸਕਤਾ ਪਦ ਪਦਾਰ
 ਥ ਕੇ ਜਨ ਨੇ ਨਿਪਨਤਾ ਜਗਤ ਵਿਦਯਾ ਜਨ ਨੇ
 ਕਮਾਤੀ। ਸਕਲ ਸਾਸਤ੍ਰ ਗਾਨ ਬਿਤ ਪਤੀ ਕਦਨ
 ਰਿਗ ਅਭਿਯਾਸ ਕਰਨ ਸੇ ਅਭਿਯਾਸਾ ਨਦੀ ਨਕਰ
 ਨਾਮ ਨਕੂਲ ਪਦ ਉਕਤ ਪੁਕਤਿ ਨਦੀ ਨਕੇਲਾਇ
 ਬਸੇ ਪਤਤਾ। ਇਨ ਪੇਤ ਕਰਕਾ ਬਾਉਪਾਸਨੇ ਪਤੀ।

CC-0. Gurukul Kangri University Haridwar Collection. Digitized by S3 Foundation USA

ਹੋਤਹੈ ਸਾਮੈ ਸਕਤੁ ਦੀਸੈ ਹੈ ਪੁੰਨਾ ਰੂਪਤਾ
 ਕੇ ਪੁਕਾ ਦਰਨਾ ਗਰਸੰਦਰ ਹੀ ਰਚਨਾਂ ਆ
 ਵੈ ਗੀ ਸੈ ਸੈ ਪੁੰਨੀ ਅਨਨ ਕੋ ਮਲ ਬਾਤਨ ਹੀ
 ਕਾ ਵੈ ਹੈ ਤੈ ਸੈ ਸਕਤ ਦਾਰੋ ਕੋ ਹੀ ਰਚਨਾ ਸੈ ਮ
 ਲਨ ਕਾ ਵੈ ਸੈ ਕਾ ਵੈ ਗੋ ਆਗਾ ਨਿਪੁਨਤਾ ਕ
 ਰਿਕਾ ਬਜ ਓਪ ਸੈ ਗੀ ਤਗਾਂ ਸਦੇ ਪੁਕਾਰੇ ਕੋ ਹੋਇ
 ਗੀ ਸਾ ਤੇ ਗਾਨ ਸਕੁ ਨਿਪੁਨਤਾ ਆਸੈ ਹੈ ਆਸੈ ਹੀ
 ਆਰ ਆਨਨੇ ਆਗਾ ਦੀ ਸਾਂ ਸਰਬ ਸਕਤਿ
 ਕੁਜ ਤਾਂ ਸੈ ਸਕੁ ਗਾਨ ਹੋਤ ਹੀ ਹੈ ਨਨੁ ਆਗਾ ਵਾਰ
 ਆਸੁ ਆਦਿ ਪੁਰੇ ਲਵਾ ਗੀ ਤਾ ਦਬਨਾ ਵਤ ਹੈ
 ਤਮ ਰੇ ਮਤਿ ਕਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਰਚਨਾ ਕੋ ਨਹੇ ਤਕਰਿ
 ਕੁਦੀ ਦਿਨਿ ਹੋਤਿ ਨਿਕਰਿ ਕੁਦੀ ਵਿੰਬਾ ਕੋ ਓ
 ਆਰ ਹੋਤ ਕਰਿ ਕੁਦੀ ਆਰ ਹੋਇ ਨਹੇ ਤਨ ਕਰਿ

ਭਈ ਤੇ ਸੁਕਦ ਨਕੀ ਮੈ ਝੀ ਆਇ ਕੀ ਰਚਨਾ ਮੈ ਭੇਦ ६
ਕਹਾ ਜੇ ਕਹੈ ਮੈ ਹਰੇ ਤੁਹੈ ਤੈ ਇਨ ਮੈ ਇਤਰ ਮੈ ਰਕਤ
ਹੋਇ ਗੋ ॥ ੳ੩ ॥ ਝੀ ਆਇ ਕੀ ਰਚਨਾ ਮੈ ਪਪਰੰ
ਪਰਾਨਾ ਮਹਿ ਤਹੈ ਹੋਤਹੈ ॥ ਦੇਖ ਦੇਖੀ ਮਮਿ ਲਬ ०
ਤੇ ਪੜ੍ਹ ਜੇ ਜੇ ਕਹੈ ॥ ਤੇ ਕਛੁ ਕਾਮ ਕੀ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਮੈ
ਸੇਵਾ ਹੋ ਕਰਾਗਾ ਬੇਹੀ ਰੰਗੀ ਮੈ ਬਮਚਾਰੀ ॥ ਨੀਰੋ ਬਾਲੇ
ਨੇ ਬਰਛੀ ਮਾਗੀ ਸਹੀ ਮੈ ਮਨੁ ਭੀਲਾ ॥ ਇਤੁ ਆਇ ਕ
ਹਾ ਬੇਹੀ ਰੰਗੀ ਮੈ ਮੈ ਬਮਚਾਰੀ ਕਹਾ ਨੀਰੋ ਬਾਲੇ ਨੇ
ਬਰਛੀ ਮਾਗੀ ਮੈ ਬੀਲਾ ਮੈ ਸੇ ਸਭੁ ਜਾਨਨੇ ॥ ਅਬਕ ०
ਬਲੰਛਨ ਦੇ ॥ ॥ ਗਿਗਾ ਸੁਖਿ ਦਮੁ ਖਤੇ ਕਛੈ ਲੇ
ਪਦ ਮਹਾ ਬਥਰਿ ॥ ਛੰਦੁ ਭਾਵੁ ਸੁਖ ਸਰਸਕਹ
ਤਕਾ ਬਜ ਸਮਿ ॥ ੧੬ ॥ ਸੇ ਬਾਣੀ ਬਥਰਿ ਪਦ
ਰਥਨ ਲਿਖੇ ਸੁਖਿ ਦਮੁ ਸੁਕਦਿ ਹੋਤਿ ਕਰੇ ਮੁਖ ਤੇ

ਸੈਅੰ ਛੰਦੁ ਟੁਟੁ ਸਨਰਸਇ ਨ ਕੇ ਸੰਜੁਕਤ ਹੋਇ ਸੋਕਾ
 ਬਾ॥ ਨਨੁ॥ ਏਤੋਲਛ ਨਕਾਬ ਕੇ ਕਾਹੇ ਕੋ ਬਾਧੋਇਤ
 ਨੇਈ ਕਹਨ ਥੋਜੋਗਿ ਸੋਕਾ ਬਾ॥ ਉਤ॥ ਬਾਨੀ ਤੋਸਧ ०
 ਰਨ ਬੇਲ ਬੇਕੋਨਾ ਮਹੈ ਤਾ ਕੋ ਕਾਬਜ ਤਕੈ ਸੋ ਬਨੈ॥ ਨਨੁ॥
 ਜੋਰਸ ਮੇਸ ਬਟਾਰਥ ਪੈ ਕਾਬਾਤਾ ਹਿਕੋ ਜਾਨਾ॥ ਮੇਸੋਕ
 ਹਨਥੋ॥ ਉਤ॥ ਜੋਰਸ ਮਾਤਮ ਕਾਬਾਕ ਹਿਥੇ ਤੋਨ ०
 ਅਲੰਕਾਰੀ ਕੀ ਪਧਾਨ ਤਾਹੈ ਦੈ ਹੈ ਮੰਨੋ ਕਤਿ ਆਰੁ ਮੇਤ
 ਹਾਕਾਬਜ ਤੁਨ ਚਹਿਯੋ॥ ਯਥਾ ਅਰੇਹੰ ਸ ਆਨਗਰੇ
 ਜਯੋ ਆਪਸੰਭਾਰਾ ਕਾਗਨ ਕੋ ਜਿਨ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰ ਕੋ ਕਲ
 ਟਈ ਬਿਭਾਰਾ॥ ੧੭॥ ਨਨੁ॥ ਰਚਨਾ ਜੋ ਕਵਿ ਬਚਨ
 ਕੀ ਕਾਬਾਤਾ ਹਿਨਿ ਰਧਾਰਾ ਸੀਰਸ ਪੁਪੁਨ ਹੋਤੁ ਪੰਕਾਦ
 ਅਸੁ ਕਵਿਨ ਬਿਭਾਰਾ ਮੇਸੋਲਛ ਨਕਹਨੇਥੋ॥ ਉਤ॥
 ਜੋ ਕਵਿ ਬਚਨ ਕੀ ਰਚਨਾ ਕਾਬਾਤੁ ਏਤੋ ਕਵਿਨਿ

ਬਾਲਾਇ ਸੋਰਚ ਨਾਸੇ ਬਚਨ ਕਹਤੁ ਪੈ ਭੋਜਨਾਇ ਹਿ ?
ਤੁਸੇ ਉਕਾ ਬੁਝਹੋਇ ਆਤੇ ਕਵਿ ਬਚਨ ਪੈ ਅੰਜਹਾਨੇ
ਖਸਾਹਿ ਤਨੀ ਸਸ ਬਟਰ ਬਪੈ ਸੋ ਉਕਾ ਬੁਝਹੋਇ ਅੰ
ਜਹਾਗਾ ਮੀਨ ਜਨਹਰਨਾ ਕਰਹੋ ਪੈ ਅਪਨੇ ਮਨ ਮੇ ਵੇਖੀ
ਕਵਿ ਕਹਾਵੈ ਪੈ ਸੋ ਕਾ ਬੁਝਹੋਇ ਤਾਤੇ ਅਰਲ ਛਨਹੂੰ
ਠੀਕਨਹੀ ॥ ਨਨੁ ॥ ਤੁਮ ਕਾ ਬੁਝ ਕੇਲ ਛਨ ਮੇ ਗਿ
ਗਾਸੁਰਿ ਦਮੁ ਖਤੇ ਕਵੇਇ ਆਇ ਕਬਹੂ ਤਬ ਸੇਸਨ
ਕੋਟੀਨੇ ॥ ਉੜ ॥ ਸੁਰਿ ਦਪਦਗਾ ਮੀਨ ਗਿਗਾਬ ॥
ਰਨਾਰਥਾ ਮੁਖ ਪਦਬੀ ਨਾਇ ਬਾਰਨਾਰਥਾ ਪਦਮ
ਰਥ ਬਰਿਤ ਬਸੇਸਨ ਦੇਖ ਬਾਰਨਾਰਥਾ ਛੰਦ ਪਦਚ
ਤਰਨ ਕੀ ਸਾਧਾਰਨ ਬਾਤ ਬਾਰਨਾਰਥਾ ਭਾਵੁ ਸਨਰ
ਸਬ ਸੇਸਨ ਜੇਤੁ ਸਾਹਿ ਬਾਰਨਾਰਥਾ ॥ ਨਨੁ ॥ ਜਹਾਨੇ
ਹਾਰਿ ਮੇ ਅਲੰਕਾਰ ਤੇ ਬਸਤੁ ਰੂਪਿ ਆ ਅਲੰਕਾਰ ਨਿ

ਕਸੈਗੋਤਹਾਛੰਦਕੋਊਨਹੀਸੋਕਾਬੁਜਕੈਸੇ॥ਉੜ॥ਤ
 ਹਾਛੰਦਕੋਧੋਜਨਨਹੀਸੋਤੋਕਾਬੁਜਸੋਧਨਨਿਕਸੀਏ॥
 ॥ਨਨੁ॥ਜਹਾਅਧਮਕਾਬੁਜਹੋਤਹੈਤਹਾਸਬਦਾਇਏ
 ਤਹੈਕਮਲਬੰਦਾਇਭਾਵਹਸਕੋਊਨਹੀਹੋਤਸੋਕਾਬੁਜ
 ਨਚਾਇਏ॥ਉੜ॥ਤਾਕੀਮਾਫਕਤਹਾਭੀਭਾਵਹੋਤਹੈ
 ਸੋਕਾਬੁਜਾਇਧਾ॥ਉਤਮ१ਅੰਧਮ२ਅਧਮ३ਅਥਉ
 ਤਮਕਾਬੁਜਲੰਛਨਾਹੈ॥ਸਬਦਾਰਥਤੈਬੰਗੀ
 ਚਾਹਿਅਧਕਹੀਜੋਇਭਾਵਾਰਥਨੀਕੋਕਫੈਉਤਮਕ
 ਬੁਜਸੁਹੋਇ॥੧੮॥ਜਹਾਸਬਦਾਰਥਤੈਬੰਗੀ
 ਰੁਚੀਅਧਕਹੋਇਅੰਸੈਰਭਾਵਾਰਥਨਿਕਸੈਸੋਉਤਮ
 ਕਾਦਜਾ॥ਨਨੁ॥ਭਾਵਾਰਥਤੈਅਧਮਤੈਭੀਨਿਕਸੈ
 ਏ॥ਉੜ॥ਤਾਹਿਬੰਗੀਚਾਹਨਹੀਹੋਤਹੈਕਾਹੋ
 ਤੇਜੇਅਰਥਕੇਤੁਲਯਹੀਬੰਗੀਹੋਅੰਗੈਨਰੁਪਹੈ॥ਉ

ਤਮਕਾਬਜਉਦਹਰਨਾਕਬਿਤਾ॥ ਨਿਰਨਨਨਦਲ ੨
ਨਿਕੰਜਮਾਲਤੀਕੇਮਿਸਰੂਨਤਰਤਰਚਰਮਦਲਮਰ
ਰਕੋਆਏਆਨਬਿਧਨਾਬਿਹਾਰਤੁਬਿਹਾਰੀਲਖਚ ੦
ਹਤੁਬਿਤਰਹਬਿਹਾਰਦ੍ਰਿਗਕੋਰਕੋ॥ ਅਨਗਮਮੀਰਬੀ
ਰਭੀਰਭਮਭੀਲੀਭਾਮਨਿਜਸੁਖਸਮਸੁਸਮਸੁਸਿਤ
ਚੋਰਕੋ॥ ਰਸਬਸਮਜਿਮਪੁਕਰਕੋਉਲਟਉਰਗਾਖਤਰ
ਸੀਲੀਤਹਿਕੁਦਲੈਕੋਸੋਰਕੋ॥ ੧੮॥ ਗਇਤਮਾਲ
ਤੀਕੇਮਿਸਮਦਨਮਰਰਚੁਨਬੇਸੋਰੁਪਕੀਅਪਕਾਈ
ਬਜੰਗਾਭੁਅਸੰਜੁਕਤਨਾਅਕਾਨੈਭੰਗੋਕੋਪਿਦੈਉਲ
ਟਤਾਪੈਕੋਮਲਕੁਮਦਨੀਗਾਥੀਆਲੇਸੁਸੋਬਿਧੀਤਹਿ
ਕੋਉਪਦੇਸਬਜੰਗਾ॥ ਮੁਖਮਧਮਕਾਬਜਲਛਨਾ
ਦੇ॥ ਬਜੰਗਮਰਥਸਮਦੈਜਹਾਗੀਨਰੂਪਕਾਦਿਗਾਇ
ਭਾਵਭੂਰਭਾਦੈਨਜਹਿਮਧਮਕਾਬਕਾਇ॥ ੨੦॥

ਨਿਗੋਰਕੋਸੋਬਿਹਾਰਕੋਸੋਰਕੋ

ਚਤੁਰੀਅਪਕਾਈ

ਨਹਾ ਬੰਗੀ ਮੈ ਮਰਥ ਦੇ ਉਸ ਮਾਨ ਹੋਇ ਮੈ ਬੰਗੀ ਸਮਾ ॥
 ਨਹਾਇ ਮੈ ਬਸੇ ਸਕਰ ਨਭਾ ਦੇ ਸੋ ਮਧ ਮਕਾ ਬਜਾ ॥ ਨਨੂ ॥
 ਜੇ ਮਰਥ ਕੇ ਸਮਾਉ ਯੋ ਸੋ ਮਰਥ ਹੀ ਤੇ ਬੰਗੀ ਕਹਾਂ ॥ ਮੈ
 ਬੰਗੀ ਜੇ ਨਿਕਸਮੇ ਤਾ ਮੈ ਗੈ ਨਰੁ ਪਤਾ ਕਹਾਂ ਮੈ ਜਾ ਕੇ ਠਾ
 ਵਹੀ ਨਭਾ ਯੋ ਤੇ ਕਾ ਬਕਹਾਂ ॥ ਉਤ ॥ ਜਦ ਪਬੰਗੀ ਮ
 ਰਥ ਕੇ ਸਮਾਨ ਹੀ ਹੈ ਮੈ ਮਰਥ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਿਕਸ ਬੇਕਰਤਾ
 ਕੀ ਬੰਗੀ ਸੰਗ ਜਾਏ ॥ ਮੈ ਉਤ ਮਕਾ ਬਕੇ ਬੰਗੀ ਕੀ ਉ
 ਪੇਛਾ ਕਰ ਯਾ ਬੰਗੀ ਕੀ ਗੈ ਨਤਾ ਯਾ ਤੇ ਮਰਥ ਤੇ ਸਦਾ
 ਲਨ ਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਉਤ ਮਕੇ ਬੰਗੀ ਮਰਥ ਤੇ ਮਧ ਕਾ ਮੈ ਸਦਾ
 ਟਲ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਮੈ ਯਾ ਮੈ ਕਹ ਜੇ ਭਾਵ ਭੂਰ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ॥ ਮ
 ਰਥ ਮਹੇ ਸਮਾਨ ਭਾਵੈ ਉਤ ਮਭਾਵ ਕੀ ਆਈ ਨਭਾਵੈ
 ॥ ਅਥਾ ਸੰਤ ਕੇ ਸੈ ਯਾ ॥ ਬਾਲ ਮਕੇ ਬਿਛਰੇ ਬੰਗੀ
 ਬਾਲ ਕੇ ਬਾਕਲ ਤੇ ਬਿਰਹਾ ਦੁਖ ਦਾਨ ਠੈ ॥ ਤੁਧੁ ਗਧੁ ਦੇ

ਨਮੋਗੀਰੁਤੁਅਹਿਕਾਹੁਕਹੀਸਖੀਆਸਖਿਆਨਤੋ
 ਨੋਪਰਅਨਰਚੀਕਦਿਸੰਤਸਪੇਲਨਸਾਹਿਬਨੀਸੁਖ
 ਦਾਨਿਤੋ।ਕੰਨਸੇਪਾਨਤੋਪਾਸੇਗਿਰੇਅਸੁਆਗਿਗੀਖ
 ਜਨਸੀਅਖਿਆਨਤੋ॥੨੧॥।ਇਹਾਬਿਰਹਾਬਿਖੇ
 ਤੋਪਰਖੇਲਤਮੇਕਾਹੁਸਖੀਕੋਸਖੀਨੈਕਯੋਤੁਅਗਮ
 ਤਿਛੁਟੇਅਹਸੁਨਨਅਕਕੋਸਿੰਮੁਤੁਤੁਈਆਸੇਪਾਸੇ
 ਅੰਮਸੁਗਿਰੇ।ਅਹਨਾਅਕਕੀਸਿੰਮੁਤੀਬਜਗੇਸਮਰਥ
 ਕੇਸਮਾਨਹੀਧੰਯਾਤੇਮੰਧਮਕਾਬਜਾ॥।ਅਥਅਧਮਕਾ
 ਬਲੰਛਨਾਹੋ॥।ਸੁੰਦਤਾਜਹਸਬਦਕੀਪੁਨਜਹਿ
 ਅਰਥਬਠਿਤ।ਬੰਗਬਸੇਸਨਜਾਨਿਯੇਅਧਮਕਾ
 ਬਸੇਅੰਧ॥੨੨॥।ਜਹਾਸਬਦਅੰਮਰਥਕੀਸੁੰਦਤਾਬ
 ਠਿਤੁਤਾਹੋਇਬੰਗਨਹੋਇਸੇਅਧਮਕਾਬਜਾ॥ਨਨੁ॥
 ਜਹਾਸਬਦਅੰਮਰਥਕੀਸੁੰਦਤਾਭਈਸੇਅਧਮਕੇਸੇ

ਅੰਮਰਥਬਾਚਿਤ੍ਰਜੋਨਿਕਸਮੇਸੋਭਿਬੀਗਕੇਤੁਲਭੁ
 ਯੰਨਿਰਬੀਗਕੇਸੇ॥ ੳ੩॥ ਸਬਦਾਰਥਕਾਬਕੇਸ
 ਹੀਰਯੋਅੰਬੀਗਜੀਵਹੋਜਹਾਸਬਦਾਰਥਸੁੰਦਰਭੁਯੋ
 ਬੀਗਨਭੁਜੋਤੋਵਹਿਜੀਵਗਹਿਤੁਸਹੀਰਕੀਆਈਯੰਯੁ॥
 ਤੇਅਧਮਯੋਅੰਮਰਥਬਾਚਿਤ੍ਰਬੀਗਰੂਪਨਹੀਹੋਤੋਬ
 ਅੰਗਭੋਬਾਚਿਤ੍ਰਅਰਥਹੀਸੋਨਿਕਸਤੁਯੋ॥ ਸਬਦਸੁੰ
 ਦਰਥਾਪਦਮਾਕਰਕੇ॥ ਕਾਬਿਤ॥ ਕਾਫਲਕੋਕਗਲੁਕ
 ਸਕਾਲੀਕੋਕਤੁਹਲਸੋਕਹਰਕੋਯੰਨਲਹਗਤਲਵਾਲ
 ਵਕੋਕਹੋਪਦਮਾਕਰਮਹਿਪਰਣਜਿਤੁਸਿੰਘਤੋਰੋਕੋ
 ਪਦੇਖਤੁਨੀਮਿਕੋਨਦਬਕੋ॥ ਚਿਲਨਕੋਚੰਗਲਬ
 ਜੁਲਨਕੋਬਾਪਬਤੁਬਾਕਰੋਬਦਹੋਬਤੁਬਾਨਲਅਜ
 ਬਕੋਗੋਰਨਕੋਗਾਰਕਗਸੈਲਗੁਰੋਰਖਸੋਹੀਨਨ
 ਗਨੀਮਗੋਲਗੀਮਜਗਨਬਕੋ॥ ੳ੩॥ ਇਹਾਕੇਵਲ

ਸਬਰਕੀਸੰਦਰਤਾਹੈ॥ ਅਰਥਸੰਦ੍ਰਯਥਾਛੰਦਾ॥ ੧੦
 ਕਾਨਰਕੀਮੁਹਲੀਸੁਨਕੋ॥ ਸੀਸਹੀਸਤੁਹੀਧੁਨਕੋ॥ ਕਾਨ
 ਨਕੋਕਲਥੇਲਤੁਹੈ॥ ਕੋਕਲਕੇਕੁਮਹੁਲਤੁਹੈ॥ ੨੪॥
 ਈਹਕੇਦਲਅਰਥਸੰਦ੍ਰਯਹੈ॥ ਨਨੁ॥ ਤੀਨੋਭੇਦਉਭੈਸੁ
 ਦ੍ਰਕਮਨਹੋਇ॥ ਉੜ॥ ਉਭੈਸੰਦ੍ਰਯਾਏਬੇਕਰਬੰਗ
 ਨਿਕਸਮਾਦੈਹੈਸੋਉਤਮਮਧਮਕਾਬਜਹੈਜਾਤਹੈ॥ ਉ
 ਭੈਸੰਦ੍ਰਯਾਤੇਨਹੀਸੰਭਵੈ॥ ਇਤੀਕਾਬਾਭੇਦਾ॥ ਅਥਸ
 ਬਦਾਰਥਨਿਰੁਪਨੀਏ॥ ਨਨੁ॥ ਨਨੁ॥ ਦਿਕਾਸ੍ਵਦਨਨਦਿਸੈ
 ਸਬਰਤਾਹਿਤੰਨਾਨਾ॥ ਪੁਨਿਸ੍ਵਰੁਪਬ੍ਰਨਾਤਮਕਦ੍ਰੋਬਿਧ
 ਕਰਤਬਖਾਨਾ॥ ੨੫॥ ਜੇਅਕਾਸਸੋਉਪਜੇਹੈਇਸੇਸ੍ਵਦਨ
 ਕੋਦਿਸੈਹੈਇਸੇਸਬਦਾ॥ ਨਨੁ॥ ਅਕਾਸਬਿਕਾਰਤਬਾਧੁ
 ਭੀਹੈ॥ ਉੜ॥ ਦ੍ਰਾਧੁਸ੍ਵਦਨਦਿਸੈਨਹੀ॥ ਸੋਸਬਦਦੁ
 ਧਾ॥ ਭੰਨਜਾਤਮਕ॥ ਬਰਨਾਤਮਕ॥ ਰਜੋਬਰਨਹਰਤਸੇਧੁ

ਨਾਤਮਕ ਅਥਾਭੇਗੀ ਮਾਟਿ ਤਾ ਕੇ ਕਾਬਜ ਮੇ ਪ੍ਰਯੋਜਨ
 ਬਸੇ ਸਨੀ ਜੇ ਅਛਰ ਸੁਰੂ ਪਹੋਇ ਸੋ ਬਰਨਾਤਮਕ ॥
 ਅਥਾਸੀ ਸਕ੍ਰਿਤ ਭਾਸਾ ॥ ਬਰਨਾਤਮਕ ਤ੍ਰਿਪਾ ॥ ਬਾਹਰ
 १ ਲਛਕ २ ਬਜੰਜਕ ३ ਆਕੇਤੀ ਨਾਰਥਾ ॥ ਬਾਹਰ ਬਥ १
 ਲਛਕਾਰਥ २ ਬਜੰਗ ਮਾਰਥ ३ ॥ ਅਥ ਬਾਹਰ ਲਛਕ
 ੨੦ ॥ ਅੰਗ ਸਬਦ ਕੇ ਸੰਗ ਬਿਨ ਕਹੈ ਤੁਰਤ ਨਿਜ ਮਰਥਾ ॥
 ਸਬਦ ਸੁਬਾਹ ਕਜ ਨਿਯੋ ਅਸਿ ਕਹਿ ਸੁਕਾਵਿ ਸਮਰਥਾ ॥
 ੨੫ ॥ ਜਹਾਂ ਅੰਗ ਸਬਦ ਕੀ ਸਹਾਇ ਤਾ ਸੋ ਬਿਨਾ ਸਬਦ
 ਅਪਨੇ ਸਬਦ ਕੇ ਮਰਥ ਕੇ ਜੀ ਪਰ ਕਹੈ ਸੋ ਬਾਹਰਾ ਜਾਸ
 ਬਦ ਕੇ ਸੁਨਤੀ ਜਾ ਮਰਥ ਕੇ ਗਮਨ ਭੁਯੋ ਸੋ ਬਾਹਰਾ
 ਥਾ ॥ ਨਨੁ ॥ ਜਹਾ ਕਹੈ ਪਟੀ ਖਾਨਾ ਤਹਾ ਪਟ ਸਬ
 ਦ ਕੇ ਸੁਨਤੀ ਪਟ ਕੇ ਗਮਨ ਭੁਯੋ ਤੋ ਸਬਦ ਤੇ ਮਰ
 ਥ ਭਿੰਨ ਕਹੈ ਕਹੈ ॥ ਉ੩ ॥ ਜਬ ਪਟੀ ਖਾਨਾ ਸਬ

੨੩
 ਦਸੁਨੇਸੁਵਨਮਾਤੁਤੇਭੁਯੋਸਬਦਾਬਹੁਰਜਦਕੰਬਰੀ ੧੧
 ਦਮਾਨਦਰਦਯੋਨਿਸ਼੍ਰੋਭਯੋਸੋਭਯੋਅਰਥਪਾਤੈਸਬਦ
 ਮੋਅਰਥਭਿੰਨਹੈ॥ਯਥਾਠਾਕਰਕੋਸੈਦਯਾ॥੧੨॥ ਚਾਰ
 ਹੁਓਹਿਦੈਮੁਖਚੰਦਸੁਚਾਰਨੀਦਿਤਨਿਹਾਰਲੈਗੀ॥ਯਨ
 ਨੈਬਨਚਾਰਦਿਨਾਮਿਜਮਾਨਬਿਚਾਰਇਤੇਕਬਿਚਾਰਲੈ
 ਗੀ॥ਕਹਠਕਰਭੂਲਗਏਸਭਕਾਮਸੁਤੁਦਿਗਰੀਕੋਸਦਾ
 ਰਲੈਗੀ॥ਬਹੁਰਸਮਿਯੋਜੁਬਨੈਨਬਨੈਬਹੁਤੀਨਦੀਹਾ
 ਥਪਖਾਰਲੈਗੀ॥੨੭॥ ਇਹਾਰਾਹੁਓਹਿਦੈਮੁਖ
 ਦਰਿਸਬਦਸੁਤੇਹੀਅਪਨੈਅਪਨੈਅਰਥਕੋਕਹੈਹੈ॥੧੦
 ਤੇਬਾਰਕਸਬਦਬਾਰਥਜਨਿਯੋਅਥਲਛਕਲੈ
 ਛਨਾਦੇ॥੧੧॥ ਜਹਿਸਬਦਕੋਅਰਥਜਬਕੋਸੇਬਨੈਨਮਿੰ
 ਤਾਲਛਕਸਬਦਸੁਜਨਿਯੋਕੀਜੋਨਗਤਬਠਿੰਡਾ॥੨੮॥
 ਜਹਾਸਬਦਕੋਅਰਥਨਹੀਬਨੈਸੋਲਛਕਾਪਾਤੇਜੋਕਰ

ਨੀਅਮਰਥਸੋਲਛਾਰਥ॥ ਨਨੁ॥ ਜਾਸਬਦਕੋਮਰ
 ਥੀਨਬਨੋਸੋਤੋਮਤਦਾਰੇਕੋਸੇਬਚਨਗੁਣੇਤਿਨਮੋਕਾਬੰ
 ਤਕਹਾਂ॥ ਉ੩॥ ਬਾਸਤਦਕਾਬੰਤੁਤੋਪਾਤੀਮੋਰੋਪਾਤੋਕ
 ਹਨਕੁਛਮੋਨਿਕਸਕੁਛਾਬਹੁਰਮਹੰਤਪਰਸਨਕੋਨਮ
 ਤੇਜਾਦਿਦਹਾਰਕੋਸੁਪੋਕਹਨੇਚਾਹਿਯੇਤਾਕੋਏਕਲਾਲਤ
 ਤਾਸੋਰਚਨਾਸੋਕਹਨੇਜੈਸੇਗੀਗਾਪਾਪਪਾਪਾਕੋਤਦਸੇ
 ਸਬੰਧਹੋਸਬੰਧਦੁਹੋਤੀਗਾਰਥਜਾਨਿਯੋਜੈਸੂਪੋਗੀਗਾ
 ਤਦਖੋਖਕਹਤੇਤੋਸੀਤਲਪਦਿਤਾਤਤਪਰਜਨੋਨਿਕ
 ਜਤੋਤਾਤੇਯੋਮਤਦਾਰੇਕੋਸੇਬਚਨਨਹੀ॥ ਸਥਾ॥ ੨੦॥
 ਸਭੁਤਿਅਸੁਮਨਸਿੰਗਾਰਜਨਰਹੀਰਮਨਰਸਪਾਗਾਅਮ
 ਰੀਅੰਗਾਰਨਲੇਟਬੋਪਕੋਹਮਾਰੇਭਾਗਾ॥ ੨੧॥ ਐਓ ੦
 ਅੰਗਾਰਨਮੇਲੇਟਬੋਨਹੀਸੰਭਵੈਤਾਸੋਕਰਨੀਅਮਰਥ
 ਦੁਖਾਹਮਾਰੇਬਾਟੇਦੁਖਆਇਓਹੋਪਹਿਲਛਾਗੁਥ

"ਅਥ ਬੰਨ੍ਹਨ ਕਲਾ ਕਾਇਃ ॥" ਜਗ ਸਬਦ ਨਿਜ ਅਰਥ ੧੨
 ਤੈ ਅਪਕ ਅਰਥ ਕਹਾਇ ॥ ਬੰਨ੍ਹ ਗਨ ਨਾ ਬਨ ਜੇ ਗਨ ਸੋ ਬੰਨ੍ਹ
 ਨ ਕਹਿ ਤਰੇ ॥ ੩੦ ॥ "ਜੇ ਸਬਦ ਬੰਨ੍ਹ ਗਕੇ ਨਾ ਇਥੇ ਬਾ
 ਹੋਇ ਸੋ ਬੰਨ੍ਹ ਨਾ ਆਤੇ ਜੇ ਬੰਨ੍ਹ ਗਨਿ ਕਸੇ ਸੋ ਬੰਨ੍ਹ ਗਾ
 ਥਾ ॥" ਯਥਾ ॥ ਬਿਗੀ ॥ ੨੦ ॥ "ਤੂੰ ਗੁਰੀ ਯੋਗੀ ਚਢ ਚਢ
 ਨ ਅਟਾ ਬਰਖਾਲਾ ॥ ਬਿਨ ਗੀਉ ਘੋਜ ਸਮਝੈ ॥ ਅਥ
 ਘਾਬ ਕਾਲਾ ॥ ੩੧ ॥ "ਇਹਾ ਅਕਾਲ ਅਰਥ ਬੰਨ੍ਹ ਨ ਕਰਤ
 ਯੋਤਾ ਸੋ ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਚੰਦ੍ਰ ਸਾਹਿ ਸਹੈ ॥ ਤਾ ਮੇਦਾ ਚੰਦ ਕੇ ਲੋਗਨ
 ਕੇ ਕ੍ਰਮ ਉਧ ਜੇ ਗੋਪ ਅਬੰਨ੍ਹ ਗਾਰਥਾ ॥ ਨਨੁ ॥ "ਐਸੇ ਤੇ ਲਛ
 ਕ ਸਬਦ ਸੋਭੀ ਨਿਕ ਸਮਝੈ ॥ ੩੨ ॥ "ਲਛ ਕ ਸਬਦ ਸੋ
 ਕੇਦ ਲਲ ਛਾਹ ਥਹੀ ਸੰਭਵੈ ॥ ਅਥ ਇਨ ਸਬਦਾਹ ਥ
 ਨ ਕੀ ਬਿੰਤ ਬਰਨੀ ॥ ਅਭਿਧਾ ॥ ਲਛ ਨ ਰਬੰਨ ਨ ੩
 ਬਾਰ ਕ ਸਬਦ ਬਾਹਾ ਥ ਕੀ ਅਭਿਧਾ ਬਿੰਤਾ ॥ ਲਛ ਕ

ਸਬਰਲੱਛਣਾ ਅਰਥਕੀਲੱਛਣਾ ਬ੍ਰਿਤਾ ੨ ਅਰਜਨਕਸ
 ਬਰਬਰੰਗਾਰਥਕੀ ਬਰਜਨਨਾ ਬ੍ਰਿਤਾ ੩ ॥ ਅਥ ਅਭਿਪਾ
 ਬ੍ਰਿਤਲੱਛਣਾ ਚੰਭੋ ॥ ਈਸਰਕੇ ਬਾਧੇ ਸੰਕੇਤਾ ਅਭਿ
 ਪਬ੍ਰਿਤਤਾ ਹਰੇ ਚੇਤਾ ਜੇ ਈਸਰ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਬਾਧੇ ਹੋ ਨੇ
 ਕਾਹੂੰ ਕੇ ਨਾਮ ਧਰੇ ਹੋ ਤਾ ਕੇ ਨਾਮ ਅਭਿਪਾ ਹੋ ॥ ਜੇ ਸੇ ਪਿਤਾ
 ਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਨਾਮ ਰਾਖੇ ਕਿਸੇ ਰਤਾ ਕੇ ਨਾਮ ਰਾਖੇ ਮੰਤਾ ਕੇ
 ਪਿਤਾ ਹੀ ਈਸਰ ਜਾਨਿਏ ॥ ਨਨੁ ॥ ਜਹਾ ਬਾਚਕ ਬਾਚ
 ਤੇ ਈਹੋ ਤਹਾ ਹੀ ਅਭਿਪਾ ਹੋ ਤਹੋ ॥ ਬਾਚਕ ਸਬਰ ਅੰਬਾ
 ਚਾਰਥ ਤੇ ਅਭਿਪਾ ਬ੍ਰਿਤ ਕੇ ਭੇਦ ਕਹਾ ॥ ਉ੩ ॥ ਸੰਕੇ
 ਤ ਮਾਤ੍ਰ ਅਭਿਪਾ ਮੰਜਿਨ ਕੇ ਸੰਕੇਤ ਬਾਧੇ ਸੋ ਬਾਚਕ ਸਬ
 ਰ ॥ ਉਨ ਕੇ ਜੇ ਅਰਥ ਸੋ ਬਾਚ ਜਾਹ ਥਾਨ ਨਿਏ ॥ ਸੇ ਅਭਿਪਾ
 ਚਤੁਰ ਬ੍ਰਿਤਾ ਜਾਤਿ ੧ ਗੁਨ ੨ ਕ੍ਰਿਪਾ ੩ ਦ੍ਰਵਯ ੪ ਜਾਤਿ
 ਲੱਛਣ ਸਤੁ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ਚੰਭੋ ॥ ਏਕ ਬਸਤ ਕੇ ਗਯਾਨ

ਸੋ ਜਾਨੀ ਜਾਤ ਅਰੇਖਾ ਅਬੈ ਬੈ ਕੇ ਬੀਚ ਮੇ ਜਾਤਿ ਤਾ ਹਿਕੋ ਲੇਖ ॥੩੨॥ ਜਗਾ ਏਕ ਬਸਤ ਕੇ ਜਾਨ ਦੇ ਕਰਤਾ ਸੀ ਜੋ ਮੋਹ ਅਰਿ
 ਸੁਹੈ ਮੰਗਿ ਨ ਕਰਤਿ ਨ ਸਭੁ ਕੋਰਾ ਜਾਨਹੋ ਇਸੇ ਜਾਤਿ ਜੋ ਸੇਕਾਹੁ
 ਕੋਟਿ ਟੋਪਟ ਮਾਰੀ ਕੋਰ ਖਾਯੋ ਬਹੁਰ ਬਹੁ ਘਟ ਸੁਰ ਸਕੇਰ
 ਖਾਯੋ ਤਨੈ ਘਰ ਜਾਨੇ ਜੁਖਾਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੇ ਘਟਿ ਤੁ
 ਜਾਤਿ ਪੈ ਘਾਤੇ ਮੋਹਿ ਜਾਨਹੋ ਇਜਾਤਿ ਪੈ ਗੁਨ ਲਛਨਾ ਜੋਗ
 ਨਹੋ ਇਕ ਬਜ ਕੇ ਮਾਸਿ ਤਰਹੈ ਸੰਗੁ ਨ ॥੩੩॥ ਇਕ ਬਜ ਕੇ
 ਮਾਸਿ ਤਰਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭੀਰਹੈ ॥੩੪॥ ਤਾਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੰਗ ०
 ਹੈ ਘਾਤ ਭਾਨਹੈ ਅਥਾ ਘਟਾਹੈ ਮੇ ਅਰਨ ਤਾਹਿ ਸੰਗੁ
 ਨਰਤ ਗਬਿੰ ਸਤਾ ਰੂਪ १ ਰਸ ੨ ਗੀਤ ੩ ਸਧੂ ੪ ਸੰਖਾ ੫
 ੫ ਮਾਣ ੬ ਬਕਤ ੭ ਸੰਜੋਗ ੮ ਬਿਭਾਗ ੯ ਪਰਤ ੧੦ ਅਪਤ੍ਰ
 ੧੧ ਗੁਰਤ੍ਰ ੧੨ ਰੂਪਤ੍ਰ ੧੩ ਸਮੇਤ ੧੪ ਸਬਰ ੧੫ ਬੁਧ ੧੬ ਦੁ
 ੧੭ ਸੁਖ ੧੮ ਇਛਾ ੧੯ ਦ੍ਰੋਸ ੨੦ ਅਤਨ ੨੧ ਪਰਮ ੨੨

ਅਧਰਮ ੨੩ ਸੰਸਕਾਰ ੨੪ ਗ੍ਰਿਹ ਯਾਜਨ ਯਜਮਾਨਾ
 ਰੀਸੰਜੋਗਹੇਤੁ ਗ੍ਰਿਹ ਯਾਜਮਾਨਾ ਉਤਖੇਪਨ ੧ ਅਪਖੇਪ
 ਨ ੨ ਅਕੁੰਚਨ ੩ ਪ੍ਰਸਾਰਨ ੪ ਗਮਨ ੫ ਭੁਖ ਯਾਜਨਾ
 ਜੋਗਨਾਦਿਕੇ ਅਧਾਰ ਮੰਗਲੀ ਸੰਦਰਬ ਮੇਨਦਧਕਾਗ
 ਪ੍ਰਿਥਵੀ ੧ ਆਪ ੨ ਤੇਜ ੩ ਦਾਯ ੪ ਅਕਾਸ ੫ ਕਾਸ਼ ੬
 ਫਿਗ ੭ ਆਤਮ ੮ ਮਨ ੯ ਇਨ੍ਯਾਤਾ ਫਿਰ ਮੰਜੋਜੋਨਾ
 ਮਕੇਸੰਕੇਤ ਬਾਧੇ ਤਾਕੇਨਾਮ ਅਥਿਯਾਹੇ ॥ ਇਤ ਅਥਿ
 ਯਾ ਅਥ ਲਛਨਾ ਬ੍ਰਿਤ ਲਛਨਾ ਫਿਰ ॥ ॥ ਤਾਤਪਰਜ
 ਮਨ ਬਨਜਹਾਧੈ ਮੁਖ ਜਾਗਰਥ ਦੂਰਾ ਕੀਸੰਮੇਰੈ ਅਰਥਜ
 ਹਜਾਨ ਲਛਨਾ ਸੁਗ ॥ ੩੩ ॥ ਜਹਾ ਮੁਖ ਜਾਗਰਥ ਕੇਤ ०
 ਤਪਰਜਨ ਬਨੈ ਤਬ ਤਾਤੈ ਮੇਰ ਅਰਥ ਹੀ ਗ੍ਰਹਨ ਕੀਜੈ
 ਸੋਲਛਨਾ ਸੇਦੁਧਾ ਉਪਾਦਾਨ ਲਛਨਾ ॥ ਲਛ
 ਨ ਲਛਨ ੨ ਉਪਾਦਾਨ ਲਛਨਾ ਫਿਰ ॥ ॥ ਪੈਮੁਖ ਜਾ

ਰਬਦੁਰਗਾਇਮੈਰਾਗਥਗਾਹਲੇਤਾ ਬਨੇਰਹੈਮੁਖ ੧੪
 ਰਬਜਹਉਧਾਨਕਹਦੇਤਾ ॥੩੪॥ ਜਹਾਪੁਥਮਮੁਖੀ ੦
 ਰਬਦੁਰਗਾਇਮੈਰਾਗਥਕੇਗਾਹਨਕਰੈਬਹੁਰੇਮੁਖਾਰ
 ਥਤੀਬਨੇਰਹੈਸੋਉਧਾਨਲਛਨਾ ॥੩੫॥ ਜਹਾ
 ਪੁਥਮਮੁਖਾਰਬਦੁਰਗੈਕੈਮੈਰਾਗਥਗਾਹੇਬਹੁਰੇ
 ਮੁਖਾਰਥਕੈਸੇਬਨੇਰਹੈਮੈਰਾਗਥਗਾਹੇਥੈਮੈਲ
 ਛਨਾਕਾਹੇਕੀ ॥੩੬॥ ਜੈਸੇਕਾਹੁਨੇਕਯੋਅਸੀਪ੍ਰਦੇ
 ਸਹਤਾਅਸੀਪ੍ਰਦੇਸਤੋਸੰਤੁਦੈਨਹੀਯਾਤੇਨਝਪੈਤਬ
 ਅਸੀਕੈਮੁਖਾਰਬਦੁਰਗੈਇਅਸੀਸੰਤੁਗਾਤਿਭੈਂਪ
 ਬਾਅਣਪ੍ਰਦੇਸਕਗਾਵੈਅਹਅਰਥਹੈ ॥ਅਸੀਕੈਅਰਥ
 ਬਾਅਣਕੈਅਰਥਸੇਮਿਲਸਾਰਥਕਭਯੋ ॥੩੭॥
 ਕਾਰਨਦਸੇਸਲਿਯੋਅਸੀਪ੍ਰਦੇਸਤੂੰਸੰਤੁਦੈਹੈਤਹਾਛ
 ਨਾਕਾਹੇਕੀ ॥੩੮॥ ਬਕਤਾਕੇਤਾਤਪਰਜਅਸੀਪ੍ਰਦੇਸ

ਮੰਨੀ ਅਸੀਂ ਜੰਨੁ ਗਤ ਬਾ ਅਣ ਨ ਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ ਮੇਰੇ ਘਾਟੇਲ
 ਛਨ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਯਥਾ ਹੋ ॥ ਗਾਇਗਾਇ ਬਨ ਸਯ
 ਕੇ ਕਰਗਾਗੀ ਬਾਲਾ ਕਹਾ ਕੀਨ ਮੇਸੇ ਸੁਇਨ ਮਲਿ
 ਬੰਸਗੀ ਰਸਾਲਾ ॥ ੩੫ ॥ ਗਇਹਾ ਬੰਸੀ ਜਤਨ ਤੇ ਬਨ ਮੇ
 ਗਾ ਅਨਕਰਨਾ ਅਕਾ ਕੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਰਨੇ ਨਹੀ ਸੰਤ ਦੇ ਤਹਾ
 ਲਛਨਾ ਸੇ ਬੰਸੀ ਬਨਾਇ ਸੀ ਬਿਸਨ ਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਨਾਲ ਮੇ
 ਰੇ ਮੇਰੇ ਸੀ ਕੇ ਅਰਥ ਭੀ ਬਨੇ ਗਏ ਅੰਗੀ ਬਿਸਨ ਕੇ ਮ
 ਰਥ ਕੇ ਗਾਨ ਕੇ ਘਾਟੇ ਉਪਾਦਾਨ ਲਛਨਾ ॥ ੩੬ ॥
 ਬਿਹਾਰੀ ਹੋ ॥ ਜਾਲ ਤੇਰੇ ਨਟ ਸਾਲ ਸੀ ਕੇ ਉਨੇ
 ਕਸਤ ਨਾਹਿ ਮਨ ਮਥਨੇ ਨੇ ਕਸੀ ਖੁਭੀ ਖੁਭੀ ਜੀਪ
 ਮਾਹਿ ॥ ੩੬ ॥ ਖੁਭੀ ਖੁਭਨ ਤਾ ਕੇ ਖੁਭੁ ਦੇ ਨਹੀ ਸੰਤ ਦੇ ਤ
 ਹਾਲ ਛਨਾ ਸੇ ਖੁਭੀ ਦਾਗੀ ਨਾ ਅਕਾ ਨੇ ਮਨ ਚੋ ਕੇ ਖੁਭੀ ॥
 ਅਕਾ ਕੇ ਅਰਥ ਕੇ ਲਾਈ ਘਾਟੇ ਉਪਾਦਾਨ ਲਛਨਾ ॥

ਛਨਕੋਲੰਛਨਾਏ: ॥ ਮੁਖਜਾਗਥਜਹੁਰਪੈਲਗੈਐ ॥ ੧੫
 ਰਹੀਅਰਥਸੇਕਹਲੰਛਨਲੰਛਨਾਐਰਹੀਅਰਥਸਮਰਥ
 ॥ ੩੭ ॥ ਜਹਾਮੁਖਜਾਗਥਦੁਰਪੈਮੋਰਹੀਅਰਥਲਗੈਐਐ
 ਰਹੀਅਰਥਧਾਨਹੋਇਸੇਲਛਨਲਛਨਾ ॥ ਨਨੁ ॥
 ਐਰਹੀਅਰਥਸਮਰਥਬਸੇਸਨਕਿਮਾਰਥਾ ॥ ਉ੩ ॥ ਐਰਹੀ
 ਰਥਸਮਰਥਬਸੇਸਨਉਪਦਾਨਬਾਰਨਰਥਾਉਪਦਾਨਐ
 ਭੀਪਦਧਐਰਹੀਅਰਥਲਗਾਏਹੋਪੈਮੁਖਜਾਗਥਭੀਸਾਮ
 ਰਥਹੋਤਹੋਲਛਨਲਛਨਾਐਜਦਧਕਹੁਮੁਖਜਾਗਥਬ
 ਨੇਭੀਹੋਤਹੋਉਐਰਹੀਅਰਥਸਮਰਥਹੋਤਹੋਮੁਖਜਾਗਥਜ
 ਮਰਥਨਹੀਹੋਤਹੋਐਥਾਬਿਹਾਰੀ ॥ ਵੇਃ ॥ ਕਚਸਮੇਰਕ
 ਰਹੁਜਉਲਟਖਏਜੀਸਪਟਟਾਰਾਕਿਸਕੋਮਨਬਾਧੇਨ
 ਧਨਜੁਗਾਬਾਧਨਹਾਰਾ ॥ ੩੮ ॥ ਇਹਮਨਕੋਬਾਧਦੇਨ
 ਯੀਸੰਭਵੇਜਾਤੇਮਰੂਪਹੋਅਰਥਅਹਨੇਬਸਕਰੇਹੋ

ਅੰਗੀਅਰਥਲਗਥੈਸੈਲੱਛਨਲੱਛਨਾ॥ਪੁਨਾਬਿ
 ਹਾਰੀਵੇ॥ਬਿਹਰਜਗੀਲਖਜੀਗਨਨਕਯੋਨਸੁਹ
 ਕਈਬਾਗਅਗੀਆਦੁਭਨਤੀਤਰੈਬਰਸਤਮਾਜਅਗਿ
 ਰਾ॥੩੬॥ਇਹਅੰਗਾਰਨਕੋਬਰਸਬੇਨਾਹੀਸੰਤੁਦੈਮੈ
 ਜੀਗਨਨਸੇਜਰਬੇਨਾਹੀਸੰਤੁਦੈ॥ਤਹਾਲਛਨਾਸੇਪਹ
 ਸਮੇਦੁਖਦਾਈਜਾਨਿਏ॥ਇਨਮੰਦ੍ਰੁਰੈਮੈਰਹੈਤਹੈ
 ਸਾਰੇਧਾ१ਸਾਪਦਸਾਨ३ਸਾਰੇਪਾਲਛਨਦੇ॥ਰੇਧ
 ਮਾਨਰੇਪਜੋਬਿਖੈਦ੍ਰੁਰੈਉਨਹਠੰਗ॥ਸੇਸਾਰੇਪਾਲਛ
 ਨਾਪਥਾਰੰਦਮੁਖਕੋਗ॥੪੦॥ਜਗਰੇਪਮਾਨਮੈਰੋ
 ਪਜਾਬਿਖੈਦ੍ਰੁਰੈਉਨਹਠੰਗ॥ਸੇਸਾਰੇਪਾਲਛ
 ਸੇਰੇਪਮਾਨਨਾਮੈਮਾਰੇਪਕੀਜੈਸੇਰੇਪਾਬਿਖੈ॥ਜੈਸੇਰੋ
 ਦਮੁਖਰੰਦਕੋਮੁਖਰੋਨੇਨਹੀਸੰਤੁਦੈਤਹਾਰੰਦਸਾਦ੍ਰਿਸ
 ਮੁਖਜਾਨਿਏ॥ਰੰਦਰੇਪਮਾਨਮੁਖਰੇਪਜਾਬਿਖੈਦ੍ਰੁਰੈਉ

ਆਤੇ ਸਾਰੇ ਪਾ ॥ ਪੁਨ: ॥ ੨੦ ॥ ਆਦਿ ਗਚ ਕੋ ਰਥੋ ਦੇ ਤੇ ਪੁਤ १੬
 ਮੁਖ ਰੰਦ ਚ ਕੋ ਅਵੰਤੁ ਅਬਰਹਮੇ ਅਲਿ ਰੂਸ ਬਤਿ ਕਰਤ ਕੇ
 ਰਹੀ ਛਿਦਾ ॥ ੪੧ ॥ ਆਇ ਹਾਰੇ ਪਸਮਾਨ ਮੇਰੇ ਪਸ ਬਿਸੈ ਦੇਉ
 ਹੈ ਸਾਪਦ ਸਾਨ ਲਛਨ ਦੇ ॥ ਰੇ ਪਸਮਾਨ ਜਹਰਹਤ
 ਤੇਰੇ ਪਸ ਬਿਸੈ ਨਹ ਹੋਇ ਰੇ ਪਸ ਬਿਸੈ ਜਾਨੇ ਪਰਤ ਸਾਪ
 ਦਸਾਨ ਜਾਇ ॥ ੪੨ ॥ ਲਹਾਰੇ ਪਸਮਾਨ ਹੋਇ ਰੇ ਪਸ
 ਬਿਸੈ ਨਹ ਹੋਇ ਪੈ ਜਾਨੇ ਜਾਇ ਸੋ ਸਾਪਦ ਸਾਨਾ ॥ ੧੪ ०
 ॥ ੨੦ ॥ ਰੀਪਤ ਰੀਪਤਿ ਰੀਗੀ ਤਲੇ ਰੇਖ ਪਰਸਪਰ
 ਲੋਭੁ ॥ ਬਿਹਰਤ ਮਰਕਤ ਕਨਕ ਮੇਕਨਕ ਮਰਕਤ ਸੋਭੁ ॥
 ॥ ੪੩ ॥ ਆਇ ਹਾਮਰਕਤ ਕਨਕ ਮੇਕਨਕ ਮਰਕਤ ਕੋ ਬਿਹ
 ਰੇ ਲੀਸੀ ਭਵੇ ॥ ਤਹ ਲਛਨਾ ਸੋ ਮਰਕਤ ਕਨਕ ਰੇ ਪਸਮਾ
 ਨ ਤੇ ਨੀਲਾਂਬਰ ਪੀਤਾਂਬਰ ਰੇ ਪਸ ਬਿਸੈ ਤਿਨ ਪੈ ਕਨਕ
 ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਧਾਂਜੀ ਮਰਕਤ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨਿਕਸੇ ਸੋ ਬਿ

ਰਹਤੋਂ ਮਰਕਤਾ ਰਿਹੈ ਪਟਾਰਿ ਨਹੀ ਪੈ ਜਾਨੇ ਜਾਤੋਂ
 ਖਾਤੇ ਸਾਧਵ ਸਨਾ ਪੁਨ: ਛੰਦ ॥ ਕਰੋਂ ਰਧ ਲਾਧ ਪਨਦ
 ਯੋ ਮਥਿਹਾ ਸਮੇਰਤੋਂ ਜਮੁਨਾ ਜਲ ਧਾਰਾ ਖਿਲੇ ਤਿਨ
 ਸੋ ਸੁਰਸਿ ਪਤਰੰਗਾ ਖਿਲੇ ਅਗ ਬਿੰਦੁ ਸੁਧਾ ਕਰ ਸੰਗਾ
 ॥੪੪॥ ਇਹਾ ਭੀ ਰੋਧ ਜਮਾਨ ਹੋਂ ਰੋਧ ਸਾਥਿ ਥੇ ਨਹੀਂ
 ਜਾਨੇ ਜਾਤੋਂ ਤਿਨ ਮੇਵੇਂ ਤੇ ਦਮੋ ਹੋਤੋਂ ਗੋਨੀ ॥
 ਸੁਧਾ ੨ ਜਹਾਇ ਨਹੀਂ ਮੇਸਾ ਰਿਸ ਗੁਨ ਲੋਕ ਰਲ ਛਨ ०
 ਕੀਜੈ ਸੋ ਗੋਨੀ ਆਖਾ ਸਿੰਘੇ ਪੀ ਦੇਵ ਦੰਤਾ ਦੇਵ ਦਤਮ
 ਨੁਸਤ ਕੋ ਸਿੰਘ ਹੋਨ ਨਹੀਂ ਸੰਬੁਦੈ ਤਹਾ ਸਿੰਘ ਕੇ ਗੁਨ
 ਲਿਖੇ ਨਿਗੁਣੇ ਤਾਰੇ ਖਾਤੇ ਗੋਨੀ ਜਹਾ ਜਾਤੁ ਜਾਤੀ
 ਅੰਗ ਅੰਗੀ ਤਟ ਸਾਹਿ ਸੋ ਲਛਨਾ ਕੀਜੈ ਸੋ ਸੁਧਾ
 ਆਖਾ ਗੀ ਗਾ ਆਪੋਖ: ॥ ਇਹਾ ਗੀ ਗਾ ਕੇ ਸਬੰਧ ਤੁਰ
 ਸੇਠੇ ਇਨ ਸਭ ਲਛਨਾ ਮੇਜਹਾ ਪੁਯੋ ਜਨ ਨਿਕ ਮੇਸੇ

ਪ੍ਰਯੋਜਨਨਦਤੀਜਾਨਨੀਜਹਾਪ੍ਰਯੋਜਨਨਨਿਕਸੈਸੈਸੈ ੧੭
ਰੂਦਾਜਾਨਨੀਪ੍ਰਯੋਜਨਨਦਤੀਅਥਾਕਲਪਤਕੋਟੋਃ
ਜਹਾਤਹਾਂਦਿਜਗਨਜਾਹਿਤਜੀਵਉਕੋਰਬਰੀਸਾਗ
ਮਸਿੰਘਅਹਨਗਰਹੀਤੁਮਕੋਟੋਤਅਸੀਸਾ॥੪੫॥
ਨਗਰਜਨਤੁਨੈਅਸੀਸਦੈਬੰਨਹੀਸੰਭਵੈ।ਤਾਲ
ਛਨਾਸੋਨਗਰਦਾਸੀਲੋਕਅਸੀਸਦੇਤਹੈ।ਪ੍ਰਯੋਜਨ
ਅਹਨਸਭਤੋਸੋਸੁਖੀਹੈ।ਨਿਰੂਦਾਅਥਾਤੁਕਾਸੈ
ਟੋਧਾਦਤਦੇਖਿਯੋਸੁਰਖਾਕੁਦਤਜਾਤਾ।ਈਹਾਂਸੋ
ਟੋਮੈਸੁਰਖਰੰਗਬਸੇਸਹੈ।ਤੁਨਕੋਰੂਦਵੇਨਹੀਸੰਭ
ਵੈਤਹਾਂਅਰਥਅਯੋਸੋਲਰੰਗਕੋਘੋਰੂਕੁਦਤਹੈ॥
ਪ੍ਰਯੋਜਨਬਸੇਸਨਕੁਛਨਹੀਆਤੇਨਿਰੂਦਾ।ਪ੍ਰਥ
ਮਲਛਨਾਦੋਇ।ਉਧਾਦਾਨਲਛਨਾ१।ਲਛ
ਨਲਛਨਾ२।ਇਨਕੋਰੂਦਚਾਗਉਧਾਦਾਨਸਾਰੇਧਾ१

੫੨ ਨਸਾਪਦਸਾਨਾ ੨ ਲਛਨਲਛਨਸਾਰੇਧਾ ੩ ਲਛਨਲ
 ਛਨਸਾਪਦਸਾਨਾ ੪ ਏਚਥੇਆਠਹੇਤੁਹੈ। ਉਪ
 ਰਾਨਸਾਰੇਧਾਰੀਨੀ। ਉਪਾਰਾਨਸਾਪਦਸਾਨਗੀਨੀ
 ੨ ਉਪਾਰਾਨਸਾਰੇਧਾਸੁਧਾ ੩ ਉਪਾਰਾਨਸਾਪਦਸਾਨਾ
 ਸੁਧਾ ੪ ਲਛਨਲਛਨਸਾਰੇਧਾਰੀਨੀ ੫ ਲਛਨ
 ਲਛਨਸਾਪਦਸਾਨਗੀਨੀ ੬ ਲਛਨਲਛਨਸਾਰੇਧਾ ੭
 ਸੁਧਾ ੭ ਲਛਨਲਛਨਸਾਪਦਸਾਨਾਸੁਧਾ ੮ ਏਖ ੦
 ਠਪਯੋਜਨਦਤੀਹੇਤੁਹੈ। ਆਠਨਿਰੁਦਾਹੇਤੁਹੈ। ਆਤੇਸੋਰ
 ਰੇਦਨਾਨਿਯੋ। ਆਇਤਿਭਛਨਾ ਅਥਬਜੰਨਨਾਬ੍ਰਿਤ
 ਲਛਨਾਦੋ॥ ਪ੍ਰਗਟਕਰੇਨਬੰਗਕੋਸਥਦਾਭਵਕਰੀ
 ਤਾਕਹੈਅਰਥਕੋਅਪਕਰਨਾਨਬ੍ਰਜਿਨਾਚਿਤਾ॥੪੬॥
 ਨੇਬ੍ਰਿਤਬੰਗਕੋਪ੍ਰਗਟਕਰਨਹਾਰੀਹੈ। ਏਅੰਅਰਥਕੋਅਪ
 ਕਰਨਾਇਕੋਕਹੈਸੋਬੰਜਨਾਸਿਦੁਧਾ ਜਾਬਦੀਬੰ

ਨਾ ੧ ਅਰਥੀ ਧਰਮਿਨਾ ੨ ਨਾਸਾ ਸਬਦ ਕੇ ਅਰਥ ਅਪਕਥਨ ੧੮
 ਧਰਮਿਨੀ ਕਸੇ ਸੇ ਸਾਬਦੀ ਧਰਮਿਨਾ ਸੇ ਦੁਪਾ ਅਭਿਪਾਮੁਲ ੧
 ਲਛਨਾ ਮੁਲ ੨ ਅਭਿਪਾਮੁਲ ਲਛਨ ਦੇ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਥਕੇ ਸ
 ਬਦ ਕੇ ਕਰੇ ਧਰਮਿਨਾ ਨੇ ਮਾ ਸੰਜੋਗਾ ਦਕਰ ਨਹਾ ਅਭਿਪਾਮੁ
 ਲ ਸੇ ਛੇ ਮਾ ॥ ੪੭ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਥਕੇ ਸਬਦ ਕੇ ਧਰਮਿਨਾ ਸੰ
 ਜੋਗਾ ਦਿਕਰ ਨਿਮਾ ਮਕਰਾ ਦੇ ਨੇ ਅਹੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸੇ ਅਭਿਪਾਮੁ
 ਲ ॥ ਸੇ ਭੋਟ ਸਪੁਕਾਗਾ ਸੰਜੋਗਾ ਬਿਯੋਗ ੨ ਜਾਹ ਚਰਖਾ
 ੩ ਬਿਯੋਗ ੪ ਅਰਥ ੫ ਪਕਰਨ ੬ ਚਿੰਨ੍ਹ ੭ ਅੰਨਾ ਸਨਿਧ ੮ ਸਮ
 ਰਥ ੯ ਅੰਨੀਤੀ ੧੦ ਦੇਸ ੧੧ ਕਾਲ ੧੨ ਝਾਕਤੀ ੧੩ ਝੇਤੋਰ
 ਪਕਾਗਾ ਅਰਥ ਕੇ ਧਰਮਿਨਾ ਕੇ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਅਥ ਸੰਜੋਗ ਲਛਨਾ ਦੇ ੪ ॥
 ਮੰਗਲ ਕਾਗੀ ਸੰਤ ਕੇ ਹਾਰੀ ਭਾਗੀ ਮੰਗਾ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਪਾਗੀ ਸੁਹ
 ਅੰਤਰ ਚਾਗੀ ਹੋਹਾ ॥ ੪੮ ॥ ਇਹਾ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਲਛਨਾ ਤਕੇ
 ਸੰਜੋਗ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਅਰਥ ਬਿਨੁ ਨਾਨਿਯੋ ॥ ਸੁਰਜਾ ਦਿਨ ਹੀ ॥

ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਥਕੇ ਸਬਦ ਕੇ ਧਰਮਿਨਾ ਸੰ
 ਜੋਗਾ ਦਿਕਰ ਨਿਮਾ ਮਕਰਾ ਦੇ ਨੇ ਅਹੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸੇ ਅਭਿਪਾਮੁ
 ਲ ॥ ਸੇ ਭੋਟ ਸਪੁਕਾਗਾ ਸੰਜੋਗਾ ਬਿਯੋਗ ੨ ਜਾਹ ਚਰਖਾ
 ੩ ਬਿਯੋਗ ੪ ਅਰਥ ੫ ਪਕਰਨ ੬ ਚਿੰਨ੍ਹ ੭ ਅੰਨਾ ਸਨਿਧ ੮ ਸਮ
 ਰਥ ੯ ਅੰਨੀਤੀ ੧੦ ਦੇਸ ੧੧ ਕਾਲ ੧੨ ਝਾਕਤੀ ੧੩ ਝੇਤੋਰ
 ਪਕਾਗਾ ਅਰਥ ਕੇ ਧਰਮਿਨਾ ਕੇ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਅਥ ਸੰਜੋਗ ਲਛਨਾ ਦੇ ੪ ॥
 ਮੰਗਲ ਕਾਗੀ ਸੰਤ ਕੇ ਹਾਰੀ ਭਾਗੀ ਮੰਗਾ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਪਾਗੀ ਸੁਹ
 ਅੰਤਰ ਚਾਗੀ ਹੋਹਾ ॥ ੪੮ ॥ ਇਹਾ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਲਛਨਾ ਤਕੇ
 ਸੰਜੋਗ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਅਰਥ ਬਿਨੁ ਨਾਨਿਯੋ ॥ ਸੁਰਜਾ ਦਿਨ ਹੀ ॥

ਤੈਸੇਹੀਜਲਦਨਕੇਬਜੇਗਕੀਏਨਾਨਾਥਕੇਅਰਥਕੋਨੀਪਾ
 ਮਹੇਇਸੇਬਿਯੋਗ॥੧੦੬੦॥ਨਾਗਨਸੇਹਤਮਦਬਿਨ
 ਰਗਕਹਾਂਬਿਨਤਾਨਾਬਾਗਨਸੇਹਤਮਦਬਿਨਮੁਖਨ
 ਲਸੈਬਿਨਪਾਨ॥੧੦੭॥ਇਹਾਮਦਕੇਬਜੇਗਕਰਨਾਗਕੋਅ
 ਰਥਹਾਥੀਜਾਨੀਏਸੁਪਾਦਿਨਹੀ॥ਤਾਨਕੇਬਜੇਗਕਰਨਾਗ
 ਕੋਅਰਥਭੁੰਦਰਦਿਗਲਲਾਈਅਦਿਨਹੀ॥ਇਤਾਦਿ
 ਅਥਸਹਚਰਖਲਦਨਹਿਅਨੇਕਾਰਥਜਹਾਸਭੁਯੀਸ
 ਬਦਸੁਜਾਨਾਲਗੈਪਰਸਪਰਅਰਥਬਿਧਸੇਸਹਚਰਖ
 ਬਖਾਨ॥੧੦੮॥ਅਥਾਹਚਿਕੋਰੋ੦॥ਜੀਤਤਹਾਸੰਪਤ
 ਤਹਾਤਹਾਧਰਮਕੋਜੇਗਅਰਕਰਸਕੈਨਸਤਤਹਰਿਅਰਜਨ
 ਜਹਰਿ॥੧੦੯॥ਇਹਾਅਰਜਨਕੋਸਾਥਕਰਹਰਿਕੋਅਰਥ
 ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕਾਅਦਿਨਹੀ॥ਹਰਿਕੋਸਾਥਕਰਅਰਜਨਕੋਅਰ
 ਥਪਾਰਥਸੇਤਬਿਛੋਰੇਗਾਨਹੀ॥ਅਥਬਿਰੋਧਲੋਕੋ॥੧੧॥

ਜਗਾਬਿਰੋਪਸੋਨਾਨਾਰਥਸਬਦਕੇਅਰਥਕੋਨਿਯਮਰੇਖਸੇਧਿ ੧੬
 ਰੋਧਾ॥ਯਥਾ॥੬੮॥੨੨ਸਾਦਨਲੀਲਾਰਸਨਸਰਸਾਦਨਸੁ
 ਕੁਧਾਮਾਮਨਰੰਜਨਅੰਜਨਬਰਨਰਾਦਨਰੰਜਨਰਾਮਾ॥੫੩॥
 ਇਤਾਰਾਦਨਕੋਬਿਰੋਪਤੋਰਾਮਕੋਅਰਥਸੀਰਧਨਾਥਜੀਜਾਨਿ
 ਭੋਪਰਸਰਾਮਬਲਰਾਮਾਦਿਨਹੀ॥ਅਰਥਲਛਨਦੇਃ
 ਜਗਾਪ੍ਰਯੋਜਨਸੋਲਗੰਨਾਨਾਰਥਪਦਅਰਥਾਅਰਥਤਾ
 ਕੋਕਰਤੁਪੈਸਤੁਹੀਸੁਨੇਸਮਰਥਾ॥੫੪॥ਅਥਾਤੁਕਾਬਿਪਸੇ
 ਗਤਯੋਗੀਲਹੈਂਹਰਿਮੇਜਗਤਨਿਹਾਰਾਇਤਾਯੋਗੀਜਿਹੈਂ
 ਗਤਿਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈਂਨਾਹਪ੍ਰਯੋਜਨਹੈਂਤਾਜੋਬਿਪਕੋਅਰਥਬਿ
 ਸਨਬੁਯਾਦਿਕਨਹੀ॥ਅਥਪ੍ਰਕਰਨਾਦਿਃ॥ਏਕਸਬਦਬੁ
 ਬਾਰਕਹੈਂਇਲਗਪ੍ਰਸੰਗਸੇਖਕਰਨਸੇਇਅਥਾਦੇਹਾ
 ਪਰਤਅੰਗਤੁਦਰਸਤੋਂਪਲਕਅੰਜਰੀਮਾਲਾਜੋਆਗ
 ਮਾਰਿਤੁਗਜਕੇਰਜਤੁਸਰਸਰਸਾਲਾ੫੫॥ਇਤਾਜੋਸ੍ਰੀ

ਕੇਪਸੰਗਹੋਇਤੋਨਾਅਕਕਹੋਤੋਕੋਦੇਖਮੇਰੇਮੰਗਜੇਹੰਨਤਾ
ਇਸੇਖਲਕਤੋਂ। ਜੇਬਲਕਕੋਪਸੰਗਹੋਇਤੋਮੰਗਕੇਅ
ਰਥਬਲਕਤਾਕੋਦੇਖਰੇਮਾਂਹੋਤੋਂ। ਪ੍ਰਸੰਗਸੇਅਰਥ
ਨੇਮਕਰਨੇਅਥਹਿਨਲਛਨਾਹੋਃ॥ ਫਿਰੁਲਛਨ
ਕੇਯੋਗਤੇਨਾਰਥਕੋਨੇਮਾਅਰਥਅਨਾਵੇਏਕਹੀਫਿੰਨ
ਜਨਸੇਏਮਾ॥ ੫੬॥ ਫਿਰੁਬਸੇਸਨਸੰਨਗਬਾਹਨਾਰ
ਥਾ॥ ਅਥਾਹੋਃ॥ ਤਵਅਨਨਕੀਅੰਕਾਇਕਕਗੀਸਸੁ
ਖਧਾਮਾਭੁਯੋਕਲੰਕੀਖਈਪੁਤਤਬਤੇਹਰਕੋਨਾਮਾ॥
॥ ੫੭॥ ਇਹਕਲੰਕਾਫਿਰਿਫਿਰਿਚੰਨਕਰਹਰਕੋਅਰਥ
ਚੰਦ੍ਰਸੂਰਯਾਦਿਨਹੀਅੰਨਅਸਨਿਧਲਛਨਾਜਹਾਏ
ਕਸਬਦਕੇਸੰਗਤੇਬਹੁਬਲਕਕੋਅਰਥਨਿਅਮਹੋਇਸੇ
ਅੰਨਅਸਨਿਧਾਸਹਰਗੇਮੇਦੁੱਬੈਚਕਹੋਤੋਂ। ਅਥਾ
ਹੋਃ॥ ਮਾਨਚਤਰਈਹਰਲਈਕਗੀਬਿਕਲਅਤਿਕਾਂਮਾ॥

ਫੁਲੋਬਨ ਦੇਖਤਾ ਅਲੀਤਨ ਸੁਪਰੁਲੀ ਬਾਮਾ ॥੫੮॥ ਇਉਂ ੧੩
 ਹਾਫੁਲੋਬੀ ਸੰਨਪਤਾ ਕਰਬ ਨਕੋ ਅਰਥ ਉਦਿਅਨ ਨਲਾਦਿ
 ਨਹੀਂ ॥ ਸਮੁਥਲ ਛਨਾ ਨਹਾਕ ਦਿਕੋ ਉਕਤ ਪ੍ਰਥਮ ਬਿਅਰ
 ਥਮੀ ਹੋਇ ਕਰਬ ਹੁਰਨਾ ਨਰਥ ਕੋ ਸਬਦ ਕੋ ਅਰਥ ਕੋ ਨਿਰਮਲ
 ਨਾਦੈ ਸੋ ਸਮੁਥਾ ॥ ਸਥਾ ਹੋਰਗਾ ॥ ਛਲ ਖਲਕ ਸੰਗਾ ਅਲ
 ਰਗ ਏਵੁ ਅਨਜੁ ਹਾਗ ॥ ਹੁਲ ਖੁਭੁ ਪਸਰੇ ਸਪੁਨ ਰਹੇ ਨਗ
 ਨਕੋ ਪਾਗ ॥੫੯॥ ਇਹਾਨਗ ਨਜਦਾ ਹਰਤਾ ਕੋ ਪਾਰਦੈ
 ਬਚਾਵਨ ਹੀ ਅੰਨਗ ਜੋ ਪਹਾਤਿ ਨਕੋ ਪਾਗੋ ਨਹੀਂ ਬਨੈ ਭ
 ਕਵ ਕੋ ਕਥਨ ਪ੍ਰਥਮ ਬਿਅਰਥ ਸੋ ਹੋਇ ਬਹੁਰੇ ਪਹਾਤੀ ਸੋ ਅ
 ਰਥਲਾਗੇ ॥ ਅਚਤੀ ਲਛਨਾ ਹੋ ॥ ਹੋਇ ਸਬਦ ਕੋ
 ਅਰਥ ਤੇ ਨਿਕ ਸੋ ਯੋਗ ਅਯੋਗਾ ਯੋਗ ਅਰਥ ਤਹ ਕਿਨਿ ਯੋ
 ਸੋ ਅਚਤੀ ਯੋਗਾ ॥੬੦॥ ਅਥਾ ਸਗਾ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਹੋਗਾ ॥
 ਦੁਰਾਨਿ ਵਾਰ ਸੰਕਟ ਪਰੈ ਲਖ ਚਿਤ ਅਤ ਅਕੁਲਾਇ ॥ ਤੁਹਾਂ

ਤਹਾਂਗੁਰਮੁਖਨਕੋਗੁਰਪਦਹੋਤਸੰਗਇ॥੫੧॥ਇਹਾਗੁ
 ਰਮੁਖਕੇਦੋਇਅਰਥਗੁਰਕੋਜੇਮੁਖਹੈਕਿਬਾਸਗੁਰਕੋਜੇ॥
 ਤਹਾਸਗੁਰਮਰਥਕਰਨੇਉਚਿਤਹੈ॥ਗੁਰਕੇਮੁਖਨਯੀਕਰ
 ਨੇਅਨੁਚਿਤਹੈ॥ਅਥਦੇਸਲਛਨਾਜਹਾਦੇਸਤੇਨਾਨਾਰ
 ਥਕੇਸਬਦਕੇਅਰਥਕੋਨਿਖਮਰੇਇਸੇਦੇਸਾਅਥਕਲਾਨਿ
 ਪੋਦੇ॥ਜੋਲੋਛੀਰਸਮੁਦ੍ਰਿਮੇਹੈਗੁਰੁਭਵਨਪਾਲਾਤਸੇ
 ਚਿਕੀਵੀਗੋਸ਼ੀਰਘਵੀਰਭੁਵਾਲਾ॥੫੨॥ਇਹਾਛੀ
 ਰਸਮੁਦ੍ਰਦੇਸਤੇਹਰੀਕੋਅਰਥਬਿਸ਼ਨਾਨਿਖੈਸੁਰਮਾਇ
 ਨਹੀ॥ਕਾਲਲਛਨਾਪੁਰਾਤਸਾਪਕਿਛਾਦਿਤੇਅਰ
 ਥਨਿਕਸੇਸੋਕਾਲਾਅਥਾਦਿ॥ਇਹੁਤਨਕੋਤੇਜਜੇ
 ਗੁਸਤਭੁਏਪੁਰਾਤਾਤਿਅਰਨਦਜਨਾਤਿਅਰਹਰਤਵਮੁਖ
 ਚਦਰਸਾਤਾ॥੫੩॥ਪੁਰਾਤਸਮੇਤੇਚਿਤੁਨਕੋਅਰਥ
 ਸੁਰਮਜਾਨਿਖੈਅਗਨਨਹੀ॥ਅਥਬਨਕਤਿਲਛਨਾ

ਦੇ०॥ ਇਸ਼ੀ ਲਿੰਗ ਪੁਲਿੰਗ ਤੇ ਬਹੁ ਬਾਹੁ ਕੰਕੇ ਅਰਥਾ ਨਿਸਚੈ ੨੧
 ਤੇਤੁ ਸੁਕਦਿਨ ਹਾਜਾਨ ਦਿਖਤ ਸਮੁਥਾ ਅਥਾ ਦੇ०॥ ਕਾਹੇ
 ਕੇ ਸੋਚਤ ਅਲੀਕਾ ਹੋਹੇਤ ਬਿਹਾਲਾ ਬੁਧ ਬਲ ਛਲ ਕਰਗਾਧਰੇ
 ਪਤ ਤੇਰੀ ਨਦ ਬਾਲਾ॥ ੬੪॥ ਇਹ ਤੇਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਲਿੰਗ ਤੇ ਪਤ ਕੇ ਅ
 ਰਥ ਲਜਾ ਜਾਨਿ ਯੇਨਾ ਅਕਨਹੀ॥ ਨਨੁ॥ ਇਨ ਸਥਾ ਦੇਤੋਤੋ
 ਅਰਥ ਕੀ ਸਿਧੀ ਰੁਈ ਅਰਥ ਸਿਧੀ ਕਰ ਅਰਥ ਜਿਨ ਕੇ ਸੋਥ
 ਪੰਜ ਨਾਤੇਤ ਬਨ ਬਖੰਗ ਨਿਕ ਸੈ॥ ਓ੩॥ ਬਿਰੁਚਾਰੀ ਅਰ
 ਥ ਕੇ ਏਕ ਨਿਅਮ ਹੋਨੇ ਅਕੇ ਪਹੀ ਬੰਗ ਹੋ॥ ਅੰ ਅਰਥ ਕੇ ਅ
 ਧਰ ਬਨਾ ਅਕਰ ਕਹੈਤੋਤੋ ਬੰਜਨ ਨਾਹਤ ਹੋ॥ ਨਨੁ॥ ਇਨ ਮੇ
 ਸਾ ਬਦੀ ਬੰਜਨ ਕੇ ਸੋ॥ ਓ੩॥ ਨਾਨਾ ਰਥ ਸਥਾ ਦੇਨ ਕੇ
 ਅਰਥ ਕੇ ਨਿਅਮ ਕਰਾਇ ਬੇਸੇ ਸਾ ਬਦੀ॥ ਇਤੁ ਅਰਿਧਾ ਪੁ
 ਲਾ ਅਥ ਲਛਨ ਪੁਲ ਲਛਨਾ ਦੇ०॥ ਜਹ ਲਛਨਾ ਪੁਲ
 ਤੇ ਪਗਾਏ ਸੁੰਦਰ ਬੰਗਾ ਜਾਨ ਲਛਨਾ ਪੁਲ ਸੇ ਬਿਤ ਬੰਜਨ ॥

ਇੰਗਾ॥੬੬॥ਨਨ॥ਪਯੋਜਨਦਤੀਲਛਨਾਮੇਅਮੇਭੇ
ਭੇਦਕਰਾਂ॥ਉੜ॥ਪਯੋਜਨਭੀਬੰਨਨਾਸਕਤਿਸੇਸਿ
ਸਤਹੋਆਤੇਪਯੋਜਨਦਤੀਗੀਲਛਨਾਮੁਲਬੰਨਨਾਮੁ
ਨਿਯੋਨਨੁਸਾਬਰੀਕਰਾਂਉੜਮੁਖਯਾਰਥਦੁਰਧੇਬੰ
ਗਨਿਕਸਬੇਕਰਸਾਬਰੀਅਥਾਹੋ॥ਏਕਲੀਕ
ਮੇਕੁਲਗਲੀਤਾਗਤਤਨਕਨਬਾਰਾਕੰਨਮੁਖੀਕੇਕੰ
ਜਦ੍ਰਿਗਦੇਖਭੁਏਹਰਿਹਰਾਂ॥੬੭॥ਇਹਨਾਅਕਕੇਹ
ਹੋਨੋਨਹੀਸੰਭਵੈਤਹਾਏਛਨਾਸੇਗਰਲਗੋਰਹਤਏਹੁ
ਰਕੀਆਈਏਕਪਲੁਨੀਨਹੀਜੰਗਛੇਤਤਏਪੇਮਕੀ
ਅਥਕਾਈਬੰਗਾਇਤ੍ਰਿਸਾਬਰੀਬੰਨਨਾਅਥ
ਅਰਥੀਬੰਨਨਾਛਨਾਹੋ॥ਨਹਾਅਰਥਤੇਬੰਗ
ਕੀਹੋਇਪਗਟਤਾਮਾਇਤਾਰਿਅਰਥੀਬੰਨਨਾਕ
ਹਤਸਾਨੇਭੁਇ॥੬੮॥ਨਹਾਅਰਥਤੇਬੰਗਪੁਰ

ਏਸੇ ਆਗਥੀ ਬਿੰਨ ਨਾ ਸੇਬੀ ਗਦ ਸਰੀਤ ਕਰ ਪ੍ਰਗਟੇ ਹੋ ੨੨
 ਬਕਤ ॥ ਬੋਧ ਬ ੨ ਬਚਨ ੩ ਬਾਚ ੪ ਅੰਨ ਅਸੀ ਨਿਧ ੫ ਦੇਸ
 ੬ ਕਾਲ ७ ਰੇਸ਼ਾ ੮ ਕਾਕੂ ੯ ਪਸਤਾ ੧੦ ਅਬ ਬਕਤ ਲਾਛ
 ਨਾਜ ਹਾਕ ਪਦੇਵਾਰੀ ਕੀਚਤ ਰਾਈ ਸੋਤਾ ਹੀ ਮੈਂ ਬੰਗ ਨਿਕ
 ਸੈਂ ਸੋ ਬਕਤਾ ॥ ਅਥਾ ॥ ਲਾਛ ਕੋ ॥ ਸੇਂਦਾ ॥ ਫੁੰਨ ਨੇ ਮੇਰੇ ਤ
 ਰਾਜ ਬਿਰਾਜ ਤਤਾ ਹਿ ਵਿਲੋਕ ਨ ਆਜ ਗਈ ਹੀ ॥ ਫੂਲੇ ਪ
 ਲਾਸ ਅਜੋਕ ਸਤਾ ਬਨ ਲਾਸ ਚਹੁ ਦਿਸ ਆਨ ਛਈ ਹੀ
 ਕੰਚਨ ਕੇਤਕੀ ਕਾਨ ਨ ਕੇਰ ਜਕੰਨ ਪਰਾਗ ਨ ਪੁੰਮਦਈ ਹੀ
 ਆਨ ਪਰੇ ਅਖਿ ਆਨ ਭਰੇ ਅਜ ਹੂੰ ਨ ਬੁਰੇ ਕਿਤੀ ਬੇਰੁ ਭਈ
 ਹੀ ॥ ੬੬ ॥ ॥ ਇਹ ਨਾ ਅਕ ਕਾਨਵਾਰੀ ਕੇ ਪਦਾ ਦੁਕਰ
 ਤਾ ਹੀ ਮੈਂ ਬੰਗ ॥ ਅਹ ਜੇ ਅੰਗੁ ਮਮਤ ਕਰੇ ਬਾਗ ਸਿੰਧ
 ਸਪਰਜ ਲਾਗਿ ॥ ਅਥ ਬਰਨ ਲਾਛ ਨਾ ॥ ੬੭ ॥
 ਕਹਿਏ ਜਾ ਕੋ ਬਚਨ ਕੁਛ ਤਹ ਪ੍ਰਤਾਵ ਕੋ ਪਾਇ ॥

ਤਾਹੀ ਤੇ ਆਹੀ ਪੁਨ ਕਰੈ ਬਰਨ ਅੰਜਨ ਕਵਿਗਦਾ ॥ ੭੦ ॥
 ਆਕੋਨ ਮਥੋਧ ਬੀਕਹਤ ਹੈ ॥ ਨਨੁ ॥ ਬਕਤ ਕੀ ਨ
 ਹੋਇ ॥ ਉਤੁ ॥ ਬਕਤ ਮੇਜੋ ਕਰੈ ਹੋਤਾ ਮੇਧੁਨ ਨਿਕ ਸੈਹ
 ਆਮੇਜ ਕੋ ਕਾਰਿ ਦੇਤਾ ਮੇਧੁਨ ਨਿਕ ਸੈਹ ॥ ਏਤੋ ਭੇਦਾ
 ਨਗ ਕੋ ਰੋ ॥ ਮੋਹਿ ਤੇ ਮੇਰਿ ਤੇ ਫਿਰੀ ਜਖੀ ਨਿਕੁੰਜ
 ਨਮਾਹਿ ॥ ਭਏ ਅੰਗ ਸੁਮਦੇ ਦਕਨ ਲੋਯੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨ
 ਹਿ ॥ ੭੧ ॥ ॥ ਇਹਾ ਸਖੀ ਬਰਨ ਬੇਜੋਗਤਾ ਮੇਬੰਗ
 ਘਰੇ ਤੋ ਕੋਨਾ ਕਮਿਲੇ ਮੈਤੂ ਮੇਰੋ ਕਾਮ ਬਿਗਾਰਾ
 ਈ ॥ ਬਰਨ ਤੈ ਆਥਾ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਾ ਸੁਦਾ ॥ ਬਲਕੇ ਮਾਨ
 ਨਦੰਦਲ ਗੋਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਵਿਲੋਕ ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਹਾਸੀ ॥
 ਆਜਹੈ ਚੋਥ ਨਦੰਦ ਮੁਖੀ ਮਤਿ ਮੰਦ ਕਹਾਏ ਕਹੈ ਬ੍ਰਿ
 ਜਬਾਸੀ ॥ ਬਾਪ ਰੋਜੋ ਇਸੀ ਜਨੈ ਕਹਾ ਅਬ ਮੇਤੋ ਸੁਨੇ
 ਪਦੁ ਮਾਈ ਹੋ ਕਾਸੀ ॥ ਨੰਦ ਦੁਹੁ ਕੇ ਦੁਹੁ ਇਕ ਠੇਹਰੇ ਮਾ

ਜਹੈ ਦ੍ਰੋਨ ਅੰਤ੍ਰਿ ਪੁਰਨ ਮਾਸੀ ॥ ੧੨ ॥ ਸਦੀ ਨੈ ਨਾ ਅਕਾ ਕੋ ਬਰ ੨੩
 ਨਕੀਰ ਚਨਾ ਸੇ ਨਾ ਅਕਾ ਕੋ ਮਿਲਾ ਪਸੁਰਤ ਕੋ ਪਹਿ ਬੰਗ
 ਬਾਦ ਅਲਛਨਾ ਜਗਾ ਪੁਰਨ ਨਾ ਰਥ ਤੇ ਬੰਗ ਨਿਕ
 ਸੇ ਸੇ ਬਾਦ ॥ ਯਥਾ ਹੈ ॥ ਤਹਨੀ ਮਨ ਮੋਹਤ ਅਹੈ ਬਾਕ
 ਕਾਲਿੰਦੀ ਤੀਗਾ ਸੁਰਤ ਬੰਧ ਸੇ ਮੰਦਗ ਤਿਗਾ ਜਤ ਤਿ ਬਿਧ ਸ
 ਮੀਗ ॥ ੧੩ ॥ ਇਹਨ ਅਕਾ ਕੋ ਪੁਰਨ ਸੇ ਨਾ ਅਕਾ ਤਿ
 ਉਪਦੇਸਹ ਮਸੇ ਬਿਗਾ ਰਕਰ ਮਨ ਮੋਹ ਸਥਾਨ ਹੋ ਪਹ ਬੰ
 ਗ ॥ ਨਨੁ ॥ ਬਾਕ ਅੰਤ੍ਰਿ ਬਾਦ ਕੋ ਰੇ ਦਕਰਾ ॥ ਉਤਰਾ ॥
 ਬਾਕ ਅੰਤ੍ਰਿ ਬਾਤ ਕਹਿ ਦੇ ਤਾ ਕੋ ਏਕ ਰਚਨਾ ਸੇ ਕਾਉ ਦੇ
 ਤੇ ਅੰਤ੍ਰਿ ਬਾਦ ਮੇ ਸੂਧੇ ਕਹਿ ਦੇ ਹੋ ਏ ਤੇ ਰੇਦਾ ॥ ਅੰਤ੍ਰਿ ਸੀਨਿ
 ਪਲਛਨਾ ਅੰਤ੍ਰਿ ਸਮੀਪ ਤਾ ਤੇ ਬੰਗ ਨਿਕ ਸੇ ਸੇ ਅੰਤ੍ਰਿ
 ਸੀਨਿ ਪਾ ਪਥਾ ਸੇਦਾ ਸਾ ਸੁਹਿਤੀ ਨਕਿ ਪੁਰਨ ਕੋ
 ਨਿਤ ਨੇ ਮਜਹਾ ਲਗਾਇ ਬਿਗਾਨੇ ਮੇ ਸੇ ਕਹੀ ਤਿਹ ਕਾ

ਰਨਧੀ ਬਨਜਾਇਕੰਫੂਲਫਲੰਦਲਮਾਨੋ ਕੰਜਬੀਆਲੁ
 ਬਨਾਵਨਕੋਵਰਧੀਮੁਹਿਮਾਨਸਰੋਵਰਜਾਨੋ ਖੇਲਰਚ
 ਪੋਤੁਮਮਾਲੀਨਯੋਸੁਤੋਮਾਨਸਰੋਨਬੁਰੋਜਿਨਮਾਨੋ॥
 ॥੭੪॥ ਇਹਾਨਾਅਕਾਨਿਕਟਹੋਸਖੀਨਕੋਕਾਹਿਨਾ
 ਅਕਪਤਿਸੰਕੇਤਕੋਜਾਨੋਉਪਦੇਸਬਜੰਗਾਦੇਸਤੇਬਜੰ
 ਗਮਾਥਾਦੇ॥ ਕੋਨਤੁਗੀਇਨਮੇਸਿਰੋਕੋਲਾਅਕਹੋ
 ਜੰਗਾਕੋਹੀਕਾਛੀਮੋਰਹੋਅਰਬੀਇਤੋਤਰੰਗਾ॥੭੫॥
 ਅਰਬੀਦੇਸਤੇਧੁਨਅਹਜੇਮੋਰਘੋਫੁਨਸੇਅਹਘੋਫੁਨ
 ਆਛੇਹੋਕਾਲਤੇਅਥਾਹਮਾਰੇਸਤਸੇਅਕੋਦੇ॥੭੬॥
 ਫੂਲੈਫੂਲਪਗਾਰੈਰੇਦੁਰੇਟਬੈਕਾਜਾਬਲਿਕੰਬੀਰ
 ਬਜੰਤਸੰਰੁਪੋਪੋਨਪੁਦਰਾਜਾ॥੭੬॥ ਇਹਮਾਨ
 ਨੀਪਤਿਸਖੀਬਕਨਅਹਜੇਬਸੰਤਰੰਤਾਮੇਪਦਨਕੋ
 ਜੋਹੋਤਾਸੇਮਦਨਜਾਗੋਗੋਤਿਹੋਮਾਨਨਹੀਰਹੋਗੋ

ਤਾਤੋਤੀਮਾਨ ਸਹਬੀਗਾ ਜੇਸਾ ਲਛਨਾ ਜਗਾਹੇ ਸੁਖ
 ਕੋਇ ਬਿਦਹਾਰ ਜਨਾਇ ਬੋਧੇ ਇਸੇ ਰੇ ਸੁਆ ॥ ਯਥਾ ਬਿ
 ਹਾਰੀ ਹੈਃ ॥ ਲਖ ਗੁਰਨਾ ਬਿਦਕ ਮਲਸੇ ਸੀਸੁ
 ਰਾਯੇ ਸਮਾਘਾ ਹਰਸਨ ਮੁਖ ਕਰ ਮਾਹਸੀ ਹਿਯੇ ਲਗਾਈ
 ਬਾਮਾ ॥ ੧੭੭ ॥ ਸੀਸ ਜੇ ਕਮਲੁ ਇਬਰੇ ਸੁਤਾ ਸੀਸਿ
 ਮਸਕਾਰ ਕਰ ਬੇਬੀਗਾ ਕਾ ਕੁਪਥਾ ਹੈਃ ॥ ਮੇਨ ਕਹੀ ਤੇਸੇ
 ਅਲੀ ਬਾਦ ਕਰਤ ਹੋਨੇਗਾ ਚਿਤਨ ਚੇਨ ਬੈਠੇ ਰਹੈ ਅਬ ਭੁਲ
 ਯੋ ਸੁਖ ਗੇਗਾ ॥ ੧੭੮ ॥ ਸਖੀ ਉਕਤ ਨਾਮ ਕਾ ਪ੍ਰਤਿਮ ਤੋ ਕੇ
 ਨਹੀ ਕਹੀ ਮਰਥ ਅਯੋ ਕਹੀ ਜੀਹੈ ॥ ਸੁ ॥ ਯਾ ਮੇ ਧੁਨ ਕ
 ਹਾਂ ਉਤ ਨਹੀ ਕਾਏ ਤੇ ਕਹ ਬੇਨਿ ਕਸਮ ਯਹੀ ਧੁਨ ਅਥ
 ਪ੍ਰਤਾ ਲਛਨਾ ਜਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੇ ਮਰਥ ਅਨੇ ਕਨ ਧੇ ਲਗੇ ਤੇ
 ਜਾਇ ਸੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਥਾ ਹੈਃ ॥ ਬਹੁਤ ਗਈ ਬੇਰੀ
 ਰਹੀ ਬੇਰੀ ਭੀ ਧੁਨ ਜਾਇ ਬੇਰੇ ਕਾਰਨ ਮਾਲੁ ਤਾ ਕਰੇ ਤਾ

ਸਦਕਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਇਹ ਜੋ ਕਾਹੁ ਤੇ ਅਧਕ ਮਿਹਨਤ ਕਰਾਇ
 ਕਛੂ ਨਹੀਂ ਦਿਖੋ ਤਾ ਪੰਥੀ ਲਗੇ ॥ ਕਾਹੁ ਕੇ ਦਿਕਾਰ ਕੇ ਚਿਤ
 ਰਾਖੋ ਤਾਹੁ ਪੰਥੀ ਲਗੇ ॥ ਗੁਰਮਿਸਰ ਕੇ ਦਿਖ ਦੇ ਜਕਰੇ ਤਾ
 ਪੰਥੀ ਲਗੇ ॥ ਇਤ ਆਦਿ ॥ ਇਤਿ ਬੰਸ ਜਨਾ ਅਥ ਧੁਨ
 ਨਿਰੁਪਨੀ ਸੇ ॥ ਬਿਤ ਬੰਸ ਜਨ ਤੇ ਕਹੈ ਸੁੰਦਰ ਬੰਸ ਗਜੁ ਸੁੰ
 ਨਾ ॥ ਧਨ ਸੰਗ ਮਾਠਾ ਕੀ ਕਹੈ ਜੇ ਪਾਈ ਨ ਮਹਾਨ ॥ ੧੭ ॥ ਸੇ
 ਦੁਪਾ ॥ ਅਬਿਬਿਛਿਤ ਬਾਦ ॥ ਬਿਬਿਛਿਤ ਬਾਦ ॥ ੨
 ਜਹਾ ਲਛਨਾ ਕਰ ਪੁਨ ਨਿਕ ਸੈ ਸੇ ਅਬਿਬਿਛਿਤ ਬਾਦ
 ਸੇ ਦੁਪਾ ॥ ਅਰਥਾਂ ਤ ਸੰਕ੍ਰਮਿਤ ਬਾਦ ॥ ਅਤ੍ਰਿਤ ਤ੍ਰਿਸਾ
 ਕ੍ਰਿਤ ਬਾਦ ॥ ੩ ਜਹਾ ਅਰਥ ਮੇਰਾ ਅਰਥ ਸੇ ਮਿਲ ਸਾਰ
 ਥਕੇ ਇਤ ਬਪੁਨਿ ਨਿਕ ਸੈ ਸੇ ਅਰਥਾਂ ਤ ਸੰਕ੍ਰਮਿਤ ਬਾਦ
 ਪਾਥਾ ਦੇ ॥ ॥ ਮਹਿਦੀ ਬ੍ਰਿਟ ਸਰੁੰਦ ਮਨ ਲੇ ਤਲਾ ਲਕੇ
 ਬਾਲ ਕਾਹੇ ਕੇ ਤੇ ਕਰਤ ਹੋ ਮਨ ਕਾ ਪਰ ਕੇ ਜਾਲਾ ॥ ੧੮ ॥

ਇਹਾਮਹਿਦੀਕੀਬੰਦਨੈਮਨਕੋਰੁੰਦਬੇਨਹੀਬਨੈਤਹਾ ੨੫
 ਮਹਿਦੀਕੀਬੰਦਗਥਨਸੇਮਿਲਸਥਥਕੁਈਮਹਦੀਵਾ
 ਰੇਗਥਮਨਕੋਰੁੰਦੈਹੈਸਾਕੀਮਹਦੀਮਨਮੇਹੈਹੈਤਕੋਮੋਰ
 ਰੂਖਨਨਕੀਕਹਾਕਹਿਏਖਰਪੁਨਸੁਗਮਗੀਤਉਪਾਦਨਲ
 ਛਨਤੈਹੈਤਹੈਸਹਾਸਥਦਾਰਥਤੈਮੋਹੀਮਰਥਲਥਾਕਰ
 ਬਹਰਪੁਨਨਿਕਸੈਸੈਮਤੀਤਤਿਸਫਿਤਬਾਦਾਅਥਾ
 ਵੇੜੈਸਭੁਤਿਅਸੁਮਨਸਿੰਗਾਰਜਨਰਹੀਮਨਰਸਪੌ
 ਗਾਮਗੀਮਗਾਰਨਲੇਟਬੇਪਰੇਹਮਾਰੇਭਾਗਾ॥੮੨॥
 ਅੰਗਾਰਨਕਲੇਟਬੇਨਹੀਬਨੈਤਹਾਮਰਥਪਰੇਹਮਾਰੇ
 ਬਾਟੇਦੁਖਮਾਪਰੇਸੈਮਗਾਰਨਮੇਦਘਪਭੁਵੇਕੇਦੁਖਹੈ
 ਤਹੈਤੈਸੇਹਮੇਦੁਖਮਿਲਯੋਪਹੁਨਾਸੁਗਮਗੀਤਅਹੁ
 ਨੀਲਛਨਲਛਨਾਸੇਨਿਕਸੈਹੈਇਤਿਅਥਿਬਿਛਿਤ
 ਬਾਰਾਅਥਬਿਬਿਛਿਤਬਾਰਲਛਨਾਜੇਅਭਿਧਾਤੈ

ਭੁਨਿਨਿਕਸੈਸੋਬੀਬਿਛਿਤਬਾਘਸੇਦੁਪਾਅਸੰਲਛ
 ਕਮਾ१ਸੰਲਛਕਰਮ२ਅਸੰਲਛਕਰਮਲੰਛਨਾਦਿਃ
 ਨਿਕਸੈਰਸਭਾਦਾਦਜਹਪੁਨਤੰਏਕੋਬੇਰਾਕਰਮਜਨਾ
 ਨਹਜਾਤਸੇਅਸੰਲਛਕਰਦੇਕਾ॥੮੩॥ਜਗਰਸਮੰ
 ਭਾਵਾਦਿਪੁਨਤੰਏਕੋਬੇਰਾਨਿਕਸੈਕਮਨਹੀਜਾਨਾਜੇਨਾ
 ਇਨੇਪਹਲੇਰਸਾਨਿਕਸੇਕੋਬੀਬਾਭਾਵਾਨਿਕਸੇਸੋਸੇਅ
 ਸੰਲਛਕਰਮ॥੮੪॥ਕਰਮਕੋਸੇਨਹੀਜਾਨਾਜੇਨਾਇ
 ॥੮੫॥ਪਾਨਕਰਸੰਨਾਪੀਦਿੱਕੀਬਸਤਕੇਤੀਚੀ
 ਜਹਲਾਇਪੀਦਿਸਭਕੋਇਕਬੇਰਸਦਾਦਾਦਿਹੰਤੰਸੇਅ
 ਹਪੁਨਜਾਨਿਏਅਕਉਦਾਹਰਨਦੂਜੇਰਸਨਕੇਅਪਾ॥
 ਸਹੀਜਾਨੇਅਥਸੰਲਛਪੁਨਿਕੋਲੰਛਨਾਦਿਃ॥੮੬॥ਕੁ
 ਮਸੇਪੁਨਿਲਾਖਮਤਜਹਾਸੁਸੰਲਛਕਮਜਨਾਜੇਰੀ
 ਰਤੇਇਕਸਬਦਕੀਝਾਈਬਹੁਬਿਪਠਾਨ॥੮੭॥ਜੇ

ਤ੍ਰਿਪਾਸਾ ਬਦਸਕਤਸੰਤਵਾ ਅਰਥਸਕਤਸੰਤਵਾ ੨੫ ੨੬
 ਵਾਰਥਸਕਤਸੰਤਵਾ ੩ ਸਕਤਸਬਦਸੰਤਵਲੰਕਾਰੋ
 ਨਾਸਾਸਬਦਕੀਸਕਤਿਕਰਪੁਨਿਨਿਕਸੇਸੁਨਮੀਤਾਸ
 ਬਦਬਦਲਪੁਨਿਦੁਰਪੇਸਬਦਸਕਤਿਸੁਨਚੀਤਾ ॥੮
 ੫॥ ਨਾਸਾਸਬਦਹੀਕੀਸਕਤਿਸੇਪੁਨਿਨਿਕਸੇਸੰਦਰਕੀ
 ਠੰਧਪਾਦਦੇਤੋਤੋਪੁਨਿਨਾਤੀਗੇਸੇਸਬਦਸਕਤਿ
 ਸੰਤਵਸੇਦੁਪਾਸਾਬਜਤਿਰੁਪਪੁਨਿ ॥ ਅਲੰਕਾਰਰੁਪਪੁ
 ਨਿ ੨ ॥ ਨਾਪੁਨਿਮੇਅਲੰਕਾਰਕੋਠਿਨਹੇਇਸੇਬਸਤਿਰੁਪ
 ਪੁਨਿ ॥ ਅਥਾਸਾਭਾਧਕਾਸੇਦੋ ॥ ਸੇਲਗਾਦਸਜਾ
 ਨਹੀਨਹੀਭਲੇਧੰਮੇਨਾਇਹਾਰੋਤੋਰੋਰੀਨਿਗਧਪੁ
 ਥੇਪਰਨੇਨਾ ॥੮੬॥ ਇਹਾਨਾਪਕਾਨਾਧਕਪੁਤਿਕੋ
 ਤੰ ॥ ਪਹਾਰਕੋਗਾਮਹੈਸਿਹਜਾਇਸਮਗੀਕੋਅਭਾਦ
 ਹੈਪਯੋਯਜੇਮੇਪਤਿਨਸੇਭੀਜਦੇਕੀਸੰਥਾਮਾਨਗੇਤੋ

ਹੋ ਅਯੋਧਰਸਬਦਕੀਸਕਤਿਕਰਪੁਨਿਅਹਹਮਪ
 ਹਯੇਬਸਬੇਬਾਗੀਅਪਾਬਪੁਰੈਹਮਾਰੇਕੁਚਸੁਦਰੈ
 ਉਨਤਹੈਇਨੈਦੇਖਕਰਹੈਤੇਕਹੈਅਹਬਸਤਨੇਪਯੋ
 ਪਕੀਠੋਕੁਚਕਹੈਤੇਨਬਨੈਜੋਪਯੋਪਕੀਠੋਮੇਪਕਹੈ
 ਤੋਹੁਚਮਤਕਾਹਨਨਿਕਸੈਅਲੰਕਾਰਹੁਪੁਨਿਅਥਾਕ
 ਲਾਨਿਯੋਸੈਦਾਭਿਰਉਠੀਪਲਕੈਨਹਲਾਗਤਿਯਾਗ
 ਤਿਪੁੰਮਸਲੇਖੈਲਲੇਖਜੋਕਾਧਉਠੈਪਲਕੈਤਰਮੰਗ
 ਨਸਾਰਸੁਧਾਰਸਪਾਨਬਸੇਖਜੋਮੁਦੁਭਈਗੁਰਗ॥੦
 ਨਸਭੈਬਿਤੋਚਿਤਤੋਉਚਤੋਅਹਪੇਖਜੋਰੰਗਭਗੀਸਭ
 ਰੈਨਕਹੁਇਨਨੈਨਨਆਲੀਕਲਾਨਿਪਪ੍ਰੇਖਜੋ॥੧॥
 ਇਹਾਸਖੀਉਕਤਸਖੀਪ੍ਰਾਤਿਪਾਨਾਯਕਮੇਜੋਮਾਜ
 ਏਬਾਤੈਦੇਖਿਅਹੈਸੋਮਾਜਯਾਨੈਕਹੈਕਲਾਨਿਪਚੰਦ
 ਮਾਕੈਦੇਖਕੋਕਲਾਨਿਪਸਬਦਤੇਪੁਨਿਅਹਚਸੀਕਿ

ਸੁਖਾਕੋਮਲੇਨਾ ਕਲਾਨਿਪਸੰਬਦਤੇਪੁਨਿਆਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ ੨੭
 ਕੋਨਾਮਈਤਰੰਭਮੇਸੀਕ੍ਰਿਸ਼ਕੋਉਪਮਾਤ੍ਰਿਯਮੇਅਭਾਵੁ
 ਯਾਤੇਉਪਮਾਅਲੰਕਾਰੁਪੁਨਿਜਾਨੇਯੋ। ਇਤਿਸਬਦ
 ਸਕਤਸੰਭਵਾਅਥਅਰਥਸਕਤਿਸੰਭਵਪੁਨਿਲਛਨਦੋਃ
 ਅਰਥਹਤੋਪੁਨਿਦੇਤਨਯਮਿਟਨਸਬਦਲੇਸਬਦਾਅਰਥਸਕ
 ਤਿਸੰਭਵਸੁਕਹਬਰਨਤਹੈਅਹਫਬਦਾ॥੮੮॥ ਜਗਅਰ
 ਥਕੀਸਕਤਿਕਰਪੁਨਿਨਿਕਸੈਪੁਆਪਕੋਵਿਖੇਦੁਰਨਹਉ
 ਸੋਅਰਥਸਕਤਿਸੰਭਵਾਸੋਫਿਯਾ। ਸੁਤਹਸੰਭਵੀ। ਕਵਿ
 ਪ੍ਰੋਢਕਤਿਸਿਧਰਕਵਿਨਬੰਧਪ੍ਰੋਢਕਤਿ੩। ਇਨਕੇਚਾ
 ਕਾਰਭੇਦਾ। ਸੁਤਹਿਸੰਭਵੀਬਸਤੁਤੇਬਸਤਿ। ਬਸਤੁਤੇ
 ਅਲੰਕਾਰ੨ਅਲੰਕਾਰਤੇਬਸਤੁ੩ਅਲੰਕਾਰਤੇਅਲੰਕਾ
 ਰ੪ਕਵਿਪ੍ਰੋਢਕਤਿਸਿੰਧਬਸਤੁਤੇਬਸਤੁ। ਬਸਤੁਤੇਅਲੰ
 ਕਾਰ੨ਅਲੰਕਾਰਤੇਬਸਤੁ੩ਅਲੰਕਾਰਤੇਅਲੰਕਾਰ੪ਕ

ਦੇ ਨਿਬੰਧ ਪ੍ਰੋਫਾਤਿ ਬਸਤੁ ਤੇ ਬਸਤੁ १ ਬਸਤੁ ਤੇ ਅਲੰਕਾਰ ੨
 ਅਲੰਕਾਰ ਤੇ ਬਸਤੁ ੩ ਅਲੰਕਾਰ ਤੇ ਅਲੰਕਾਰ ੪ ਮੇਸੇ ਦ੍ਰੁਦਸ
 ਭੇਦ ਜਾਨਿ ਯੋ ਅਥ ਸੁਤਹ ਸੰਭਵੀ ਇੰਦ੍ਰ ਨ ਹੋ ॥ ਜਗਤ
 ਪ੍ਰਸਿਧ ਜੋ ਅਰਥ ਹੈ ਤੇ ਧੁਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ॥ ਤਾਹੀ ਕੋ ਸਭੁ
 ਹਤ ਹੈ ਸੁਤਹ ਸੰਭਵੀ ਭਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਜਗਤ ਪ੍ਰਸਿਧ
 ਅਟਪਟਾ ਹਿ ਤੇ ਧੁਨਿ ਨਿਕਸੈ ਸੋ ਸੁਤਹ ਸੰਭਵੀ ਯਾ ਮੇ ਕਛੁ
 ਕਲਪਤਿ ਬਾਤੁ ਨਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਸੁਤਹ ਸੰਭਵੀ ਬਸਤੁ ਤੇ ਬਸ
 ਤੁ ਧੁਨ ਪਾਥਾ ਹੋ ॥ ਸੋ ਤਸਦ ਨ ਸਾਗੀ ਸੁਰਖ ਪਠੀ ਪ੍ਰਾ
 ਣ ਪਤਿ ਆਜਾ ॥ ਅਨ ਨਹਾ ਸ ਅਹਾ ਸ ਕੇ ਸੁਨ ਸਰ ਸਾਨ ਸਾਨ
 ੨੦ ॥ ਸੋ ਤਸਦ ਨ ਸੁਰਖ ਸਾਗੀ ਪਠੀ ਸੁਨ ਹਰਖ ਸੇ ਕਹੇ
 ਸੁਤਹ ਸੰਭਵੀ ਬਸਤੁ ਤੇ ਸੋ ਧੁਨ ਪਾਥਾ ਜੋ ਸੋ ਤਹ ਧੁਨੀ ਹੋ ॥
 ਤੇ ਸੁਰਖ ਸਾਗੀ ਮੇ ਰਹਿ ਬੀਨੀ ਸੋ ਬਸਤੁ ਹੈ ॥ ਸੁਤਹ ਸੰਭਵੀ
 ਬਸਤੁ ਤੇ ਅਲੰਕਾਰ ਪਾਥਾ ਹੋ ॥ ਬਾਸਰ ਬਿਤੋ ਬਦੇ ਸਬ

ਹੁੰਮਲ ਬਾਲ ਨ ਸੇ ਲਾਲਾ ਏਕ ਨ ਦੇ ਹੀ ਰਨ ਯਾ ਏਕ ਮਾਲ ੨੮
 ਕਨ ਮਾਲਾ ॥੮੧॥ ਇਹਾ ਹੀ ਰਨ ਹਰ ਮੀ ਮਨ ਕ ਮਾਲਾ ਹੀ
 ਕੋ ਦੇ ਨ ਸੁਤ ਹ ਸੰਤੁ ਦੀ ਬ ਸਤੁ ਤਾ ਸੇ ਜੇ ਹੀ ਰ ਬ ਰ ਨ ਹੀ ਤਿ ਨ ਹੀ
 ਰ ਨ ਕੇ ਹਾ ਹੀ ਨੇ ਜੇ ਮ ਰ ਨ ਬ ਰ ਨੀ ਪੈ ਤਿ ਨ ਮਾਨ ਕ ਮਾਲਾ ਹੀ
 ਨੀ ਅਥਾ ਅਗ ਕੇ ਸੰਗ ਤੇ ਸ ਮ ਮਲੰ ਕਾਰ ਪਾਨੀ ਸੁਤ ਹ ਸੰ
 ਤੁ ਦੀ ਮਲੰ ਕਾਰ ਤੇ ਬ ਸੁ ਪਾਨੀ ਅਥਾ ਹੇ ॥ ਸੁਰ ਚਿ ਦੰਦੂ ਲ
 ਜੇ ਸ ਰ ਸ ਸਤੁ ਤਾ ਰ ਕਾ ਬਿਲਾਇ ਕੁ ਮਾਤ ਹੋ ਨੀ ਕੇ ਕੁ ਮ
 ਪਾ ਸ ਰੇ ਨ ਪੇ ਆਇ ॥੮੨॥ ਇਹਾ ਕੁ ਮ ਮ ਪੁ ਸੁ ਤਿ ਤਾ
 ਕੇ ਬ ਹ ਨ ਬੇ ਸੁਤ ਹ ਸੰਤੁ ਦੀ ਮੀ ਨੇ ਕ ਤੀ ਮਲੰ ਕਾਰ ਤਾ ਸੇ ਹ
 ਰ ਜ ਨ ਕ ਹ ਦੂ ਰ ਗ ਏ ਹੀ ਮੀ ਨੇ ਕ ਹ ਕੇ ਰੁੱ ਨ ਹੀ ਤੁ ਮ ਜ ०
 ਦੇ ਮ ਤਿ ਯਾ ਹ ਨਾ ਅ ਕ ਪੁ ਤ ਚਿ ਦ ਦੇ ਸ ਪਾਨੀ ਸੇ ਬ ਸੁ ਹੀ ॥ ਸੁ
 ਤ ਹ ਸੰਤੁ ਦੀ ਮਲੰ ਕਾਰ ਤੇ ਮਲੰ ਕਾਰ ਪਾਨੀ ਅਥਾ ਹੇ ॥
 ਲੀ ਜਾ ਦੇ ਨੇ ਤ ਨ ਛੀ ਨ ਛ ਬ ਰ ਦੋ ਸੰਤੁ ਸਿ ਰ ਮੀ ਦਾ ਸੁ ਲ

ਕੇ ਅਲੇਖਨਗਰਾਗਜਾਹੀਨੀਰਖਾਨਿਰਖਾਨੇਅਹਰੰਦਾ ੧੩
 ਇਹਾਰੰਦਉਪਮਾਨਤੇਨਖਛੁਤਜਾਨੀਸੁਤਾਹਿਸੰਭਵੀ
 ਅਤਿਸਮੇਕਤੀਅਲੰਕਾਰਾਤਾਸੇਘਰਨਾਕਰਕਹੈਧੰਨਾਪ
 ਕਕੀਸੁਹਤਪੁਆਪਕਤੀਅਲੰਕਾਰਾਪੁਨਿਇਤਿਸੁਤਾਹੀ
 ਕੁਟੀਅਥਕਵਿਧੇਫੋਕਤਿਸਿਪਲਛਨਾਦੇ॥ ਕਾਵਿਕ
 ਲਪਤਜੇਅਥਹੈਤਾਹੀਤੋਪੁਨਿਹੋਇਕਵਿਧੇਫੋਕਤਿ
 ਸਿਪਤਹਭਾਖਤਹੈਕਵਿਲੋਇ ੨੪ ਕਾਵਿਕਲਪਤਜੇ
 ਜਸਕੋਉਜਲਅਪਕੀਹਤਕੇਸਮਾਅਪੁਤਾਪਕੋਸਮੁਦ੍ਰ
 ਗੁਲਕੋਗਿਗਇਤਾਹਿਨਾਨਿਧੋਬਾਸਤਵਇਨਸੇ
 ਉਜਲਤਾਹਿਨੀਕਵਿਧੇਫੋਕਤਿਸਿਪਬਸਤੁਹੈਧਸ
 ਤੁਪੁਨਿਅਥਾਕਾਬਿਤਾਰਾਕਨਲਾਸਕੋਅਨੁਪਾਸਿ
 ਖਰਨਪਰਮਾਨਮੁਖਬੈਨਨਕੀਤਾਨਨਕੋਬਾਨਕੋ॥ ੨੦
 ਮਰੰਦਰਾਵਰੇਸੁਜਸਸੁਰਸਿਪਬਪੁਗਾਵਤਮੁਦਤਮ

ਨਕੋਤਗਸੀਸਾਨਕੋ। ਸੁਨਸੁਨਠੇਈਦਿਗਬਾਰਨਬਿਲਾਸ ॥ ੨੬ ॥
 ਸੁਹਮੰਜਲਮਨਲਲਪਾਏਜਿਅਜਾਨਕੋ। ਕੋਰੀਕੋਰੀ
 ਆਖੈਕਰਕਾਂਨੇਨਕੋ। ਆਸਪਾਸਫੇਰਫੇਰਸੁੰਨਤੁਲਾਏ
 ਮੋਹਮਾਨਕੋ॥ ੬੫॥ ॥ ਇਹਸਮਕੋਬਰਨਨਤਾਕੇਸੁਲਾ ॥
 ਥੀਜਤੁਮੰਤੁਭਏ। ਕਵਿਕਲਪਤਿਬਸਤਤਾਸੇਚੇਤਨਲਾ
 ਨਕੀਕਹਾਕਾਰਿਏ। ਆਹਬਸੁਪੁਨਿ। ਕਵਿਪ੍ਰੇਰੇਕਤਸਿ
 ਧਬਸੁਤੇਅਲੰਕਾਰਪੁਨਿਅਥਾ। ਕਲਪਤਿਕੋਰੋ ॥ ੬੬॥
 ਗਾਮਦਾਨਕੀਰਤਸੁਨੇਸੋ। ਇਨਸਕੋਸੁਮੇਰ। ਚਤਨਾਂਕਰਕ ॥
 ਪਤਿਰਹੈਲਾਏਪਲਨਕੁਮੇਰ॥ ੬੭॥ ॥ ਸ੍ਰੀਰਘਨਾਥਜੀ
 ਕੇਦਾਨਕੋਜਸਜੁਨਸੁਮੇਰ। ਨਿਜਨਕੀਆਖਲਾਗਏਕ
 ਵੇਕਲਪਤਬਸਤਾ। ਤਾਤੇਹੇਤਉਤਪ੍ਰੇਛਾਲੰਕਾਰਪੁ
 ਨਿਸੁਮੇਰ। ਕੇਕੀਪਬੇਸੈ। ਅਸਕੋਸੁਨਬੇਹੇਤਾਦਿਯੋ। ਕ
 ਦਿਪ੍ਰੇਰੇਕਤਸਿਧਅਲੰਕਾਰਤੇਬਸੁਪੁਨਿਅਥਾ। ਬਿੰ ॥

ਗੀਏਃ॥ ਭੀਜ ਬਾਸਨ ਕੋ ਚਿਤ ਪਨ ਸੇ ਪਨੁ ਰਚਤ ਨ ਕੋ
ਇਸੁ ਰਚਨ ਆਇਓ ਸੁ ਚਿਤੁ ਧੀ ਕਹੈ ਕਹਾਤੇ ਹੋਇ ॥੬੭॥
ਇਹਾ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੋ ਪਨ ਕਹਨ ਕੋ ਵਿਕਲ ਪਤੁ ਰਚਨਾ ਸੇ
ਬਾਤੁ ਪੁਆਏ ਕਤ ਅਲੰਕਾਰਾ ਬਿੰਬਾ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੋ ਪਨ ਕ
ਹੈ ਕਹਰੂ ਪਕ ਅਲੰਕਾਰਾ ਤਾ ਸੇ ਜਾ ਕੋ ਪਨ ਰਹੈ ਸੋ ਨਿਚੰਤ
ਰਹੈ ਜਾ ਕੋ ਪਨ ਜਾਇ ਸੇ ਸਭਿ ਤਹੋਇ ਪਹੁ ਨਿਕਦ
ਪੁਛੈ ਕਾਤਿ ਸਿਧ ਅਲੰਕਾਰਾ ਤੇ ਅਲੰਕਾਰੁ ਨਿਯਾਥਾ ਏਃ
ਫੁਲ ਫਲੀ ਬਨ ਬਾਟ ਕਾ ਸੁਖ ਸੁਹੰਗਾ ਮੇਜਾ ਆਗਮ
ਜਾਨ ਬਸੰਤ ਪ੍ਰਿਅ ਸਜੀ ਸਿਸਰਾਤਿ ਪਸੇਜਾ ॥੬੮॥
ਇਹਾ ਬਸੰਤ ਕੋ ਨਾਮ ਕਾ ਅੰਸਿ ਸਰ ਕੋ ਨਾਮ ਕਾ ਕਹਨ ਕੋ
ਵਿਕਲ ਪਤੁ ਪਕ ਅਲੰਕਾਰਾ ਤਾ ਸੇ ਸੁਭਾਵੈ ਕਤੀ ਅਲੰ
ਕਾਰੁ ਨਿਯਤ ਕਵ ਪੁਛੈ ਕਤੀ ਸਿੰਧਾ ਅਥ ਕਾਵਿ ਨਿ
ਬਧ ਪੁਛੈ ਕਤੀ ਸਫਲਾ ਏਃ ਜਹ ਬਕਤਾ ਸੇ ਤਾ ਵਿਕੋ

ਕਾਦਿਕਲਧੇਕਰਨੁਗਤਾ ਪ੍ਰਫੋਕਤਿਤਾਕੀਨੁਪ੍ਰੋਕਤਿਨ ੩੦
 ਬਪਧ੍ਰੋਕਤਾ ੬੬ ਸ੍ਰਗਕਾਦਿਕੇਕਲਪਤਸ੍ਰੋਤਾਬਕ
 ਤਾਸਖੀਨਾਘਕਾਦਿਗੁਰਸਿਖਾਦਿਤਿਨਕੀਨੁਮਤਸੇ
 ਕਰਉਕਤਸੇਕਾਦਿਨਬਪਧ੍ਰੋਕਤੀ ਆਕੇਨਾਮਕਦ
 ਨਿਬਪਬਕਤਾਭੀਕਹੈ॥ ੧੧ ॥ ਸਖੀਨਾਘਕਾਦਿਕੀ
 ਉਕਤਤੋਏਤੋਸੰਭਵੀਮੰਭੀਹੋਤਹੈ॥ ੧੨ ॥ ਸਖੀਨਾ
 ਘਕਾਦਿਕੀਪ੍ਰਫੋਕਤੀਨਹੀਹੋਤਹੈ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਦਿਪ੍ਰੋ
 ਫੋਕਤੀਮੇਕਾਦਿਨਿਬਪਬਕਤਾਕੇਭੇਦਕਹੰ॥ ੧੪ ॥ ਕਾ
 ਦਿਪ੍ਰੋਫੋਕਤੀਮੇਕੇਦਲਕਾਦਿਕੇਕਲਪਹੋਤਹੈ ਆਮੇਸਖੀ
 ਨਾਘਕਾਦਿਕੀਪ੍ਰਫੋਕਤੀਹੋਏਤੋਭੇਦਾ ਕਾਦਿਨਿਬਪਬਕ
 ਤਾਕੀਪ੍ਰਫੋਕਤੀਕਰਬਾਤੁਤੇਬਾਤੁਬਜੰਗਮਥਾਹੋ॥ ੧੫ ॥ ਬ
 ਲਕਰਬਰਖਤਪਰਲੇਜੋਬਾਰਬਿਰਹੇਕੇਜੋਗ ਬਲਧਿ
 ਜਨੀਦਨਜਾਣੀਯੋਨਗਪਰਨਦਲਬਹੋਗ॥ ੧੦੦॥ ॥

ਇਹ ਕਾਵਿ ਨਿਬੰਧ ਸਪਸ਼ਟੀਕੀਤਿਕਤਾ ਅਕਪ੍ਰਤਿਨੰਤ
 ਜਲਨੇ ਪੁਲੰਨੇ ਮੇਧਰਥਨੇ ਬਸਤੁਤਾ ਸੇਤੁ ਮਨਾ ਆਕਾ
 ਸੇਬੇਗਮਿਲੇ ਪਰਿਬਸਤੁਪੁਨ ਕਾਵਿਨਿਬੰਧ ਬਕਤਾ
 ਪ੍ਰੇਰਕਤਿਬਸਤੁਤਾ ਅਲੰਕਾਰ ਪੁਨਿ ਅਥਾਹਿ ॥ ੧੦ ॥ ਕਹਾ
 ਕਹੇਦਾ ਕੀਤਗੰਠੀ ਆਗਤ ਨੇਗਾ ਸੁਰਸ ਸੀਚਘ
 ਨਸਮਾ ਮਕੋਕੋ ਦਾਦਾਗ ਮਰੇਗਾ ॥ ੧੦੧ ॥ ਇਹ ਕਾਵਿ
 ਨਿਬੰਧ ਸਪਸ਼ਟੀਕੀਤਿਕਤਾ ਅਕਪ੍ਰਤਿਤਨੇ ਮੇਧਰਥਿਠੇ
 ਬਸਤੁਤਾ ਸੇਤੁ ਮਸਮਾ ਮਘਨਹੇਤੁਰਤਚਲਕੇ ਸੀਤਲਕ
 ਰੇਜੇ ਸਮਾ ਮਘਨਹੇ ਇਸੇ ਸੀਤਲਕ ਰੇਈਗੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
 ਕਾਰਪੁਨਿ ਕਾਵਿਨਿਬੰਧ ਬਕਤਾ ਕੀ ਪ੍ਰੇਰਕਤੀ ਅਲੰਕਾਰ
 ਹਤੇ ਬਸਤੁਪੁਨਿ ਅਥਾਹਿ ਚਸਰਹਸੇ ਕਬਿਤਾ ਵਿਧੇਕਾ
 ਹੁਮਪਤੁਤਚੰਦਕੇਚਕੋਰੁਏਏਕਯਕਯੀ ਨਿਸਚਾਰ
 ਅਥਾਮਜਾਗੇਗੇ ਵਿਧੇਅਨਮਿਖਰਹੇਨਖਛਬਦੇਖ

ਕਿਧੋਕੁੰਰੀ ਸਰੋਜ ਨਕੀ ਛ ਬਿਛੀ ਖੁਰਾਗੇਯੋ ਬੰਦ ਨ ਬ ੩੧
 ਲਤ ਨਵ ਨੀਰਜ ਨਿਰਖ ਕੇ ਧੋ ਸੋਹੁ ਕੇ ਲੋਭੁ ਮਾਲਿ ਮਕੁਲਾਇ
 ਲਾਗੇਯੋ ਸਾਦੀ ਕਰੋਲ ਲਲ ਰਾਜ ਲਲ ਹੁਕੇ ਨੀਤਤ ਹੋਲਾ
 ਲਲਾ ਲਲਾਇ ਨ ਘੋਕੋ ਨ ਸਧਾਗੇਯੋ ॥ ੧੦੨ ॥ ਨਾਯਕ ੦
 ਕੀਉ ਕਤ ਨ ਘੋਕੁ ਤਿਸੰਦੇਹਾ ਅਲੰਕਾਰ ਤੋ ਨ ਘੋਕੇ ਸਾਧ
 ਰਾਧ ਠਹਰਾਵੇ ਨ ਬਸੁ ਪੁਨਿ ਕਵਿ ਨਿਬਧ ਬਕਤ ਕੀ ਧੋਰੇ
 ਕਤੀ ਕਰ ਅਲੰਕਾਰ ਤੋ ਅਲੰਕਾਰ ਪੁਨਿ ਅਥਾ ਬਿਹਾਰੀ ਹੋ
 ਅਹਿ ਬਿਰੀਅਨ ਹਮੀਰ ਕੀ ਤੁੰਕਰ ਆਵਹਿ ਸੇਧਾ ਪਾਤਨ
 ਨਾਵਰ ਛਾਇ ਜੇ ਨਕੀ ਨੇਧਾਰ ਧਯੋਧਾ ॥ ੧੦੩ ॥ ਇਹਾਕ
 ਵਨਿ ਬਧ ਬਕਤ ਕਾਹੁੰ ਤੋ ਕੀਉ ਕਤੀ ਸਿਖ ਧੋਤੁ ਵਹਿ ਰਿ
 ਆਸੇਧਾ ਵਹਿ ਕੋ ਨ ਕੀ ਅਸਾਨੈ ਪਾਹ ਨਕੀ ਨਾਵ ਧੋਰੇ
 ਅਸਾਨੈ ਸੇਧਾਰ ਕੀ ਯੋ ਅਹਾਂ ਬੁਝਾ ਲਿਗਤਾ ਸੇ ਬਿਨਸੀ
 ਰਾਮ ਜੀ ਤੋ ਅਹਤਾ ਹਬੇ ਮੈ ਸਾਮਰਥਨ ਹੀ ਪਹ ਪਸੰਦਾ ਲੰ

ਕਾਰਪਾਨਿ। ਇਤਮਰਥਸਕਤਸੰਤੁਲਕੇਦ੍ਵਾਦਸਭੇਦਾਮ੍
 ਥਸਥਦਥਸਕਤਸੰਤੁਲਕੇਦ੍ਵਾਦਸਭੇਦਾਮ੍॥ ਸਥਦਮਰਥ
 ਟੇਥਿਨਤੇਪ੍ਰਤਿਨਿਰਕਾਦਿਨਾਹਿ। ਸਥਦਥਸਕਤਸੰਤੁਲਕੇਦ੍ਵਾਦਸਭੇਦਾਮ੍
 ਹਥੇਕੇਭੇਦਸੁਤਾਹਿ॥ ੧੦੪॥ ਅਥਾਹੇ॥ ੧॥ ਥਭੇਈਸ
 ਕੀਨਨਜਿਅਮਪਰੇਹਤਲਗਾਇ। ਸੁਖਦਰਸਨਸੁ
 ਨਜਮਾਮਥਥਾਸੁਰਗਾਥਾਬਿਕਾਇ॥ ੧੦੫॥ ਇਤਿ ੦
 ਥਭੇਈਸਕੀਸਥਦਤੇਅਪਰੇਲਗਾਈ। ਮਰਥਤੇਪੁਨ੍ਯ
 ਤੇਜੇਮੋਗਨਾਅਕਾਰੇਥਸਕਤੁਥੇਹੈ। ਇਤਿਪੁਨ੍ਯਿਕੇਦ੍ਵਾ
 ਧੁਰਥਜੇਮਧਮਕਾਥਾਮੇਰੀਨ੍ਰੁਪਥਾਗਕਾਥੇ
 ਤਾਕੇਮਾਠਭੇਦਹੋਤਹੈ। ਇਤਿਨਕੇਨਾਮਾਪ੍ਰਗਟਾਅਪ੍ਰ ੦
 ਗਾਰਥਾਮਥਕਰਕਸਟਗੀਮਜ ੪ ਸੰਦਿਗਪਪਤ
 ਲਾਪ੍ਰਪਾਨਕਕਾਰਗੀਮਜ ੭ ਅਮਨੇਗਮ ੮ ਅਥਪ੍ਰਗ
 ਟਲਛਨਾਮਗਾਪ੍ਰਗਟਹੀਪੁਨ੍ਯਿਨਿਕਸੈਸੈਪ੍ਰਗਟਾ

ਬਾਬੀਯਾਰੀਐਃ ॥ ਪੰਨ ਨਧੀਕ ਅੰਜਨ ਅਪਰ ਪਰੋ ਮਹਾ ੩੨
 ਦੁਰੁਲਾ ॥ ਮਾਨ ਮਿਲੇ ਜੇਤੁ ਲੀਕਰੀ ਭੁਏ ਬਨੇ ਹੋ ਲਾਲਾ
 ੧੦੫ ॥ ਇਹਾ ਮੇਰਨਾ ਅਕਾ ਪਾਸੁ ਤੇ ਮਾਇ ਹੋ ਅਹ ਬੰਗਪ੍ਰ
 ਗਟਹੋ ॥ ਅਥ ਅਪ੍ਰਾਗ ਲੰਛਨਾ ਜਗਰ ਸਕ ਕਿੰਬਾ ਭਾਵੇ
 ਰਸ ਕਿੰਬਾ ਭਾਵੇ ਮੰਗ ਹੋਇ ਸੋ ਅਪ੍ਰਾਗਾ ਅਥਾਏਃ ॥ ਮੁਖ
 ਪੇਪਰ ਹਰ ਮਾਨ ਮਨ ਮਾਨ ਹੁਪਿ ਅਜਨ ਬੈਨਾ ਅੰਬ ਜਦ
 ਲਨ ਬਖਿੰਬ ਸਮ ਜੇ ਬਨ ਜਾਨ ਹੁਖੈਨਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ਇਹਾ ਮਿ
 ਗਾਹ ਸੇਕ ਅੰਗ ਸਾਤ ਰਸ ਹੋ ਅੰਬ ਜਦ ਲਨ ਬੈਨਾ ਸਮ
 ਜੇ ਬਨ ਕਹ ਬੈਕਾ ਅਥ ਬਾਦ ਮੇਖ ਕਲਛਨਾ ਜੇਪੁਨ
 ਅਰਥ ਹੀ ਮੇਅ ਪਕਲੀ ਨਕਰੇ ਸੋ ਬਾਦ ਮੇਖ ਕਾ ਅਥ ੦
 ਕਲਾਨਿ ਪੇਛੰਦਾ ਕੁਮਉ ਪਜਾਵਤੁ ਮਰਤੁ ਬਛਾਵਤੁ ਮਾ
 ਰਸ ਕੈ ਬਸ ਹਿਅ ਹਿਹਿ ਗਵਤੁ ॥ ਪੁਲ ਅਉ ਪਾਵਤਿ ਪਰਤੁ ਮੁ
 ਰਛਹਤੁ ਮਹਿ ਕਰਤੁ ਤਨੁ ਦੁਖ ਹਿਸ ਗਵਤੁ ॥ ਪੁਰਦਾਈ

ਫੁੰਕਾਰਤਤਤਤਗਜਲਦਭੁੰਗਮਾਬਿਖਰਬਰਾ
 ਦਤਾਤਿਤਬਿਖਪਾਰਬਿਯੋਗਨੀਸਕਮਰਨਦੇਤਨਾ
 ਰੇਤਹਲਾਦਤਾ॥੧੦੮॥ਇਹਾਭੁਮਉਪਜਾਦਤਪ੍ਰ
 ਲਪਉਪਾਦਤਫੁੰਕਾਰਤਾਇਤਾਦਿਬਰਨਨਮੋਮੇਘ
 ਸਰਪਸੋਪੁਨਿਤੋਨਿਕਸਤੋਬੀਚਮੇਨਾਮਕਹਬੇਕਰਮ
 ਰਬਹੀਮੇਮਿਲਯੋਪਾਤੇਬਾਚਮੇਘਕਾ॥ਨਨੁ॥ਜਿ
 ਦਾਰਹੀਮੇਪੁਨਲੀਨਭੁਈਸੋਪੁਨਿਕਹਾਦਹੋਤਮਰਥ
 ਹੀਰਯੋ॥ਉੜ॥ਨਿਕਸਬੇਕੋਚਾਹੇਯੋਪਾਤੇਹੀਨ
 ਰੁਪਪੁਨਿਜਾਨਿਯੋਕੁਛਮੁਖਨਹੀਯੋਅਥਕਸੁਰੀਮ
 ਲਛਨਾਦੋ॥ਨੀਠਨੀਠਜਹਸੁਕਾਦਿਕੋਲਖਜੇਪਰੋ
 ਕਛੁਬਜੰਗਕਸੁਰੀਮਸੇਜਾਨਿਯੋਸਭਕਾਦਿਕੋਪ੍ਰ
 ਸੰਗ੧੦੮॥ਨਨੁ॥ਜਦਸੁਕਾਦਿਕੋਨੀਠਨੀਠਲਖਾਇ
 ਪਰਿਯੋਤੋਕਲਿਸੁਦੇਸਭੁਯੋਕਾਬਕਾਹੇਕੀਉਠਰ

ਕਾਲਿਸੁਮੇ ਅਰਥਕਲੇ ਸਰਗਨਿਕ ਸੇਆਮੇ ਪੁਨਿਕਸੇ ੩੩
 ਨਿਕਸੇ ਹੋਏ ਤੇਰੇ ਦਾ ਅਥਾਹਿਓ ਸਰਵਨਿਧਾਟਸਮੇ
 ਪਰੋਪਿਅਪਰਦੇ ਸਪਯਾਨਾ ਟੁਸਹਟਗਨਟੁਖਦੇਖਤਿ
 ਅਲਗੀਸੁਸੀਪਨਖਨਾ ੧੧੦ ਟਿਹਾਧਾਟਸਮੇਨਾਪ
 ਕੋਕੇਗਮਨਸੁਨਤਾਸੇਟੁਖਮਾਨਨਾਪਕਾਸੀਪਨਮੇਤੀ
 ਤਿਨਕੋਖਾਇਬੋਲਗੀਮੁਕਤਾਸਮੁਦ੍ਰਸੇਨਿਕਸੇ ਹੋਤਾਤੇ
 ਅਹਬਿਖਕੇਟਲਕੋਕਰੇਗੇਮਿਤਕੋਦੇਗੇਅਹਬੀਗਸੇ
 ਬਡੇਕਸੁਕਰਨਿਕਸੇਹੋਅਥਸੀਟਿਗਪਲਛਨਚੋਓ ੧੧
 ਪੁਨਿਮੇਜਹਾਹੋਇਸੀਦੇਹਾਸੇਸੀਟਿਗਪਬੀਗਕਹਦੇਖ
 ੧੧੧ ਸੀਦੇਹਹਬੇਕਰਸੀਟਿਗਪਦੇਸਤ੍ਰਿਯੋਕਾਬਕਹ ੦
 ਸੀਟਿਗਪਦੇਸਮੇਅਰਥਮੇਸੀਦੇਹਹਤਹੋਆਮੇਪੁਨਿਦੇ
 ਇਨਿਕਸਤਹੋਨਨੁਸਹਾਹੋਇਪੁਨਨਿਕਸੀਤਾਸੇ
 ਬਸੇਸਚਮਤਕਾਰਭੁਯੇਆਤੇਉਤਮਕਾਬਭਈਮਪਮ

ਕੋਕਰਤੋ॥ ਉ३॥ ਦੇਅਧੁਨ ਆਪਸਮੇ ਬਿਰੋਧੀਸੀ
 ਨਿਰਸਤਰੈ॥ ਆਤੇਮਧਮਾਪਥਾਸੁਰਾਪ੍ਰਕਾਸੇਦੋ॥
 ਇਤੋਸਦੀਗਨਹੋਲਖਤਉਤਮਾਦਤਬਲਰਾਮਦੇ
 ਖਰਹਾਲਲਚਾਤਹਰਨਾਹੁਸੁਨੇਧਾਮ॥੧੧੩॥ ਇਹਾ
 ਸੰਕੇਤਸਬਲਮੇਸੰਦੇਹਹੋਮੇਰੋਧਾਮਸੁਨੋਕਿੰਬਤਮਰੇ
 ਧਾਮਸੁਨੋਕਿੰਬਾਨਿਕੰਜਧਾਮ॥ ਨਿਸ਼੍ਚੈਨਕੁਯੋ॥ ਇਤਿ
 ਸੰਦਿਗਧਬੰਗ॥ ਅਥਤੁਲਪ੍ਰਧਾਨਲਛਨਾਦੇਹਾ
 ਨਹਾਅਗਥਮੰਬੰਗਿਹੁਹੋਹਿਏਕਸੇਸੀਤਾ॥ ਹੋਸੇਤੁਲਾ
 ਪ੍ਰਧਾਨਪੁਨਿਜਨਲੇਹਅਸਰੀਤਾ॥੧੧੪॥ ਨਨੁ॥ ਮਛ
 ਐਬੰਗਿਤੁਲੁਏਤੋਅਗਥਹੀਰੁਯਬੰਗਕਾਰੋਕੋਰਯੋ
 ॥ਉ३॥ ਅਦਪਅਗਥਕੇਤੁਲਹੀਹੋਇਬੰਗਿਹੋਅਹ
 ਥਕੋਤਿਨਨਿਕਸਬੇਕਰਤਾਕੀਬੰਗਸੰਗਯਾਹੋ॥ ਅ
 ਥਾਦੋ॥ ਲਖਹਰਿਤਿਅਤੁਦਬਦਨਦਤਿਕਸਨਹ

ਹੇਮੰਤਾ ਦਯੋਤੋਤਿ ਬਿੰਬ ਸੀਕਰ ਬਿਮਲ ਬੀਜ ਕੋਧਿ ੩੪
 ॥੧੧੪॥ ਇਹਾ ਜਾਏ ਬੀਜ ਕੋਧਿ ਤੁਹੋਇ ਸੋਮੇ ਰਕੇ ਬਸ ਕਰੇ
 ਤੇਤੋਂ ਹੁਲਾਸ ਕੇ ਬਿਕੀਨੇ ਮੋਰ ਛੋਹ ਨੀ ਨਾਤ ਹੋਏ ਅਹਿ ਬੰਗ
 ਸੋਮੇ ਰਕੇ ਤੁਲਾ ਹੀਐ ਅਥਕਾ ਕਰੀ ਮਲਾਹਨਾ ਜਗਾਸ
 ਰਭੇ ਦਸੋ ਬੰਗ ਨਿਕ ਸੋਮੇ ਕਾ ਕੁਰੀ ਮਜਾ ਅਥਾ ਬਿਹਰੀ ਦੇਃ
 ਅਵਿਤੀ ਨਗੇ ਕਲਕੁਲ ਬਹੁ ਕਾਹਨਾ ਕੀਹ ਸਿਖਰੀ ਨਾ ਕੋਨ ਤੋ
 ਜੀਨ ਕੁਲ ਗਲੀ ਪੈਂ ਮੁਰਲੀ ਸੁਰਲੀਨ ॥੧੧੫॥ ਧਨਿ ਅਹਿ
 ਨੇ ਕੁਲ ਕੀ ਗਲੀ ਤੁਨੀ ਹੀਐ ॥ ਅਥ ਅਮੋਗ ਲਛਨਾ ਧਨ
 ਤੇ ਕੀਨੇ ਪੈਂਨਾ ਹਿ ਅਰਥਾ ਤਾਹ ਅਸੁੰਦਰ ਜਾਨ ਸਮਰਥਾ ਨਨੁ
 ਜੇ ਅਰਥ ਧਨਿ ਸੋਸੁੰਦਰ ਯੋ ਤੇਵਹ ਪੁਨ ਕਾਹੇ ਕੀ ਉਤ੍ਰ ਜੇਹੁ
 ਨ ਅਰਥ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਹੋਤੈ ਸੋਇ ਤਮ ਕਾ ਬਹਿਤੁ ਹੋਏ ਅਹੁ ਤੇ ਮਧ
 ਮਕਾ ਬਹਿਤੈ ਆ ਕੀ ਧਨਿ ਸੋ ਅਰਥਾ ਸੁੰਦਰੇ ਬੇ ਮੈਂਦੋ ਸਨਹੀ
 ॥ ਯਥਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦੇਹ ॥ ਇਤ ਮੁਖ ਭੀਨ ਤਜਾ ਮਰੰਗ ਉਤ

ਤਿਪਕੁਰਮਾਰੰਭਾਹੀਰਾਪੁਗਭਰੰਜੀਜਿਐਤੋਏਦਿਨੁ
 ਫਲੰਭਾ ੧੧੬੧ਇਹਾਨਬਨਾਅਕਬਿਧਰੋਏਗੋਨਾਅਕਾ
 ਗਲਤਜੇਬਨਹੋਇਗੀਤਬਪਹਾਦਿਨਕਹਾਜੇਸੇਅਬਹੋ
 ਪਹਬੀਗਸੇਅਪਕਭੁਅਰਥਸੇਸੁੰਦਰਨਹੀਹੋਆਠੇ
 ਅਮਨੇਗਮਾਇਤਿਮਧਮਕਾਬਾਅਧਮਮੇਕਭੁਬੀ
 ਗਬਸੇਸਹੰਗੀਨਹੀਇਸੀਮਾਤਿਸੀਨਿਸਨਸਾਹਿਤਿ

ਸਿੰਧੁਅਮੀਰਦਾਸਾਇਰਚਤੇਕਾਬਜ

ਕਾਰਨਕਾਬਾਭੇਦਸਬਦਾ

ਰਥਾਬਿਰਤਪੁਆਰਿ

ਨਿਰਨਿਅਨਮ

ਪਥਮਤ

ਗੰਗਾ

੧

॥ अथ रसनि रसं देहगा ॥

३५

कुदुत्तं रसं देहं सत्त्वविभक्तं विचारं ॥ १ ॥ अथ कुदुत्तं
 रसं देहं विचारं ॥ १ ॥ अथ कुदुत्तं
 रसं देहं ॥ २ ॥ रसं अथ कुदुत्तं विचारं ॥ ३ ॥
 कुदुत्तं रसं देहं ॥ ४ ॥ रसं अथ कुदुत्तं विचारं ॥ ५ ॥
 कुदुत्तं रसं देहं ॥ ६ ॥ रसं अथ कुदुत्तं विचारं ॥ ७ ॥
 कुदुत्तं रसं देहं ॥ ८ ॥ रसं अथ कुदुत्तं विचारं ॥ ९ ॥
 कुदुत्तं रसं देहं ॥ १० ॥ रसं अथ कुदुत्तं विचारं ॥ ११ ॥
 कुदुत्तं रसं देहं ॥ १२ ॥ रसं अथ कुदुत्तं विचारं ॥ १३ ॥
 कुदुत्तं रसं देहं ॥ १४ ॥ रसं अथ कुदुत्तं विचारं ॥ १५ ॥
 कुदुत्तं रसं देहं ॥ १६ ॥ रसं अथ कुदुत्तं विचारं ॥ १७ ॥
 कुदुत्तं रसं देहं ॥ १८ ॥ रसं अथ कुदुत्तं विचारं ॥ १९ ॥
 कुदुत्तं रसं देहं ॥ २० ॥ रसं अथ कुदुत्तं विचारं ॥ २१ ॥
 कुदुत्तं रसं देहं ॥ २२ ॥ रसं अथ कुदुत्तं विचारं ॥ २३ ॥
 कुदुत्तं रसं देहं ॥ २४ ॥ रसं अथ कुदुत्तं विचारं ॥ २५ ॥
 कुदुत्तं रसं देहं ॥ २६ ॥ रसं अथ कुदुत्तं विचारं ॥ २७ ॥
 कुदुत्तं रसं देहं ॥ २८ ॥ रसं अथ कुदुत्तं विचारं ॥ २९ ॥
 कुदुत्तं रसं देहं ॥ ३० ॥ रसं अथ कुदुत्तं विचारं ॥ ३१ ॥
 कुदुत्तं रसं देहं ॥ ३२ ॥ रसं अथ कुदुत्तं विचारं ॥ ३३ ॥
 कुदुत्तं रसं देहं ॥ ३४ ॥ रसं अथ कुदुत्तं विचारं ॥ ३५ ॥

ਤਿਬਾਪਤੀਹੋਤੀ ਕਾਰੇਤਸੋਬਿਕਾਰਹੇਤਹੋਤੈ ਬਦਲੈ
 ਬਿਕਾਰਬਿਨਬਦਲਬੇਨਹੀਬਨੈ ਐਰਜੇਰਸਕੇਅਨ
 ਕੁਲਨਕਹਤੇਤੋਧੁਆਦਿਤੇਜੇਅਸੁਆਦਿਹੋਤਹੋਤਿਨਮੇ
 ਅਤਿਬਾਪਤੀਹੋਤੀਆਤੇਰਸਅਨਕੁਲਬਸੇਸਨਦਿਐ
 ਐਰਬਦਲਬੇਅਹਰਤਾਦਿਭਾਵਕੇਬਦਲਕੇਰਸਵੇ
 ਜਾਤਹੋਆਤੇਬਦਲਬੇਬਸੇਸਨਦਿਐ ਜੋਬਦਲਬੇਨ
 ਕਹਤੇਤੋਤਾਦਿਕੇਰਸਹੋਨਹੀਬਨਤਾ ਐਰਬਿਨਬ
 ਸਤੇਅਹਜੇਭਾਵਕੇਬਦਲਬੇਮੇਕਉਦ੍ਰਿਤਬੰਧਕਨਹੀਵੇ
 ਸਕੈਹੈ ਜੈਸੇਰਤਾਦਿਉਪਜੇਸੋਲੋਕਲਾਜਪਤੀਰ
 ਹੋਹੈ ਫੇਪਤੀਆਪਮੇਮਲੁਜੇਚਹੋਹੈ ਸੇਵਾਦਿਕਟਾਛੁੰ
 ਦਿਅਨਹੋਤਹੈਮੇਸੇਜਾਨਿਐ ਧੁਨਃਪੁਸ਼ ॥ ਜਗਬਿਭਾ
 ਵਚੰਦ੍ਰਚਾਨਿਅਦਿਸਸੁਰਹੁਮਾਦਿਕਹੋਹੋਤਾਮੇਤਾ
 ਮੇਦਿਕਾਰਤਾਕਹਾਵੇਤਾਛੁੰਹੈ ਐਭਿਨਕੇਭਾਵਸੇਧੁਐ

ਜਨਕ ਛੁਨਹੀ॥ ਉੜ॥ ਜਬ ਮਨਕੀ ਰਚੀ ਉਨ ਮੇਭਈ ੩੬
 ਤਬ ਦੇਵੰਦਰ ਚੰਦਨ ਆਇ ਰਤ ਆਇ ਭਾਵ ਕੇ ਪਗ ਟਕਰਨ
 ਵਰੇ ਭੁਏ ਆਤੇ ਉਨ ਕੋ ਬਿਕਾਰਤਾ ਆਈ ਮੇਅਹੀ ਭਾਵ ਜੇ
 ਮੇਅਨ ਭੁਏ॥ ਤਹਾ ਪੁਜ॥ ਰਸ ਕੇ ਮਨ ਕੁਲ ਜੋ ਵਿਕਾਰ ਹੋਤਾ
 ਕੋਹੇ ਤੁਚੰਦਰ ਚੰਦਨ ਆਇ ਸਸਤੁਰ ਟੂਮ ਆਇ ਹੈ॥ ਕਿ ਬਾਰੰ
 ਚੰਦਨ ਆਇ ਚਟੂਮ ਆਇ ਕੇ ਭਾਵ ਤੁਰੇ ਤੁਰ ਸਮਨ ਕੁਲ
 ਬਿਕਾਰ ਹੈ॥ ਉੜ॥ ਇਨ ਕੋ ਓਤ ਪੋਤ ਕਾਰਨ ਕਾਰਨ ਤਾਹੋ ਬੀ
 ਜਬ ਛੁਨ ਆਯਾ॥ ਮੇਰ ਸਭਾ ਪੁਕਾਸ ਮੇਕ ਆਯੋ ਹੈ॥ ਨਿਰਦਿ
 ਕਾਰ ਕੇ ਰਿਤ ਮੇਓ ਪਜੈ ਪੁਥ ਮਾ ਵਿਕਾਰ ਆਲੰ ਬਨ ਓਟੀ
 ਪਤੋ ਭਾਵ ਤਾਹਿ ਨਿਰਧਾਰਾ ਆਮੇ ਅਥ ਜਾਪਤਿ ਦੇਸ ਆਯੋ
 ਕਾਰੇ ਤੇਜੇ ਰਿਤ ਵਿਕਾਰ ਭਾਵਿ ਰਿਯੋ ਤਹਾ ਸੰਚਾਰੀ ਮੇਥਾ
 ਈ ਮੇਤੋ ਲਛਨ ਭਿਯੋ ਵਿਭਾਵ ਅਨਭਾਵੇ ਮੇਰੇ ਮੇਭਾਵ ਕੇ ਲ
 ਛਨ ਨਹੀ ਨਿਭੁ ਜੇ ਮੇਨ ਭਾਵਾਇ ਸਗੀਰ ਵਿਕਾਰ ਹੋਤ ਹੈ॥

ਪਾਤੋਯਹਲਛਨਆਛਨਹੀਅਸਾਹਿਤਜੁਪਾਨੀਧਮੇ
ਕਹਯੋਹੋਰਸਪੁਤਹੋਤਚੇਏਸੇਈਗੁਣਸੋਰਸਪੁਤਚੇ
ਗੁਣਵਤਈਤੋਮਨੁਵਾਣਾਦਿਤੋਗੁਣਹੋਵੇਨੋਰਸਚੇਸੁੰ
ਹੈਅੰਬਾਈਸੀਤੀਗੀਯੇਮਾਤਗੀਯਾਬਿਕਾਰਹੀਅਇਨਕੇ
ਗੁਣਛਨਚਾਹੀਯੇਮਾਤੋਯਹਲਛਨਪੁਆਛਨਹੀ
ਮੋਰਸਰਹਸਮੇਕਹਯੋਹੀਅਇਨਹੋਤਬਲਗਾਰਹੋਸਤੁ
ਬਿਤਨਕੋਰੁਪਾਨਿਹਚਲਾਇਛਾਬਾਸਨਗੁਣਬਾਸਨ
ਰੁਪਾਨਿਹਚਲਾਇਛਾਬਾਸਨਪਾਤੋਯਹਲਛਨਮੇਜੋਬ
ਸਨਰੁਪਗੁਣਹੀਨਗਾਨਿਧਮਪਰਾਪਤੋਬੋਬਰਨਾਇ
ਭਿਯੋਤਮੇਕੋਨਬਾਸਨਹੀਅਚੰਦ੍ਰਚੰਦ੍ਰਮਾਦਿਕੋਬਾਸਨ
ਕਹਯੋਹੀਪਾਤੋਯਹਲਛਨਆਛਨਹੀਤਾਉਰਸਮਨਕੁਣ
ਦੀਕਾਰਸੋਗੁਣਹੋਸੋਗੁਣਵਚਿਤੀਪਦਿਗੁਣਅਸੁਗੁਣ
ਕੁਣਕੁਣਕੁਣਕੁਣਕਾਰੀਗੁਣਠਾਈਗੁਣਅਮਾ

ਵਿਭਵਲਭਨ ਦੇ ॥ १ ॥ ਕੁਆਰੀਕਾਥਿਕੁਾਦਕੋ ਅਹੰਜੁਕਾ ॥ ३ ॥
 ਰਨਰੂਪਾ ॥ ਕੁਵਿਤਕਰੰਬਿ ਸੇਖਤੰਬਸੁ ਵਿਭਾਵਅਨੁਪਾ ॥ ३ ॥
 ਜੋਗਤਾਦਿਸਥਾਈ ਅੰਗਾਦਿਪਦਸੇ ਵਿਭਚਾਗੀਭਾਵਾਦਿਕੋ
 ਕਾਨਨਹੋਇ ॥ ਅੰਬਸੇਸਤਾਵਕਰਸਨਕੋਭਾਵਤਕਰੰਸੋਬਿ
 ਭਾਵਾ ॥ ੫ ॥ ਰਸਕੋਭਾਵਤਤੰ ਅਨੁਭਾਵਹੰਕਰੰਉਤਾ ॥
 ਅਨੁਭਾਵਰਸਕੋਬੋਧਕਰੰਉਤਿ ॥ ਅੰਗਾਦਿਕੋਕਾਰਜਹੰਜੋਗਤ
 ਆਦਿਕੋਭੁਏਹੰਤਹੰ ॥ ੫ ॥ ਬਿਭਾਵਕਾਰਨਥਾਈਰੁ
 ਵਕੋਹੰਕਿਸਾਰਸਕੋਹੰ ॥ ਉਤ ॥ ਸਥਾਈਭਾਵਾਦਿਕੋਕਾ
 ਨੁਭਯੋਤੰਗਸਕੋਆਪਹੀਭਯੋ ॥ ਕਾਰੀਤੰਜੋਸਥਾਈਆਦਿ
 ਨੇਰਸਕੋਹੰਸੋਬਿਭਾਵਦੁਪਾ ॥ ਅਲੰਬਨਬਿਭਾਵ १
 ਉਦੀਪਨਾਬਿਭਾਵ ੨ ॥ ਅਲੰਬਨਬਿਭਾਵਲਭਨਾਦੇ ॥
 ਜੋਕੋਰਸਅਲੰਬਕੋਉਪਜਪਰਤਅਨਜਾਸਾ ॥ ਅਲੰਬ
 ਨਸੇਜਾਨੀਯੋਕਾਦਿਜਨਕਰਤਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ਜੋਕੋਰਸ

ਆਸਾਕਰਾਨਿਰਾਤਨਉਪਜੈਸੋਮਲੰਬਨਬਿਭਾਵਾ ॥੧॥
 ਜਾਮੇਰਤਾਹਿਕੀਕਾਕੁਤਾਂਕਹਾਂ ॥ਉਤ੍ਰ॥ ॥ਰਸਕੇਮ
 ਲੰਬਨਹੋਨਤੋਕਾਰਣਤਾਉਈ ॥ਜੈਸੇਸਿੰਗਾਰਕੇਮਲੰਬਨ
 ਨਾਮਕਨਾਕਾਹੈ ॥ਹਾਸਮਕੇਮਲੰਬਨਭਾਂਡਮੈਸਮਾਜਸ ॥
 ਹਿਕਾ ॥ਆਗੇਰਸਕੇਮਸਥਾਨਮੈਸਭਮਲੰਬਨਕਹਿਯੋਗੇ
 ਉਦੀਪਨਾਬਿਭਾਵਲਛਨਾਹੋ ॥੧॥ ॥ਰਸਕੇਦੀਪਤਕਰੈ
 ਬੰਭਵਤਾਰਸਾਇ ॥ਉਦੀਪਨਤਾਸੇਕਹੈਸਭੁਯੈਸਮਤ
 ਬਨਾਯਾ ॥੫॥ ॥ਜੇਰਸਕੀਦੀਪਤਕਰੈਸੋਉਦੀਪਨਾ ॥
 ਜੈਸੇਸਿੰਗਾਰਮੈਚੰਦ੍ਰਚਾਂਦਨਿਆਹਿਪੁਸਪਜੇਜਾਹਿ ॥੦॥
 ਜਮੈਬੇਖਬਚਨਬਿਧਰੀਤਾਹਿ ॥ਜੈਸੇਜਾਸੀਯੋਆਗੇਸ
 ਰੁਰਸਕੇਜੁਦੇਜੁਦੇਉਦੀਪਨਕਹੇਗਾਇਤਿਬਿਭਾਵਾ
 ਅਥਅਨੁਭਾਵਲਛਨਾਕਲਾਸਿਧੋ ॥੧॥ ॥ਅੰਤਿਥਾ
 ਈਭਾਵਰਸਗ ॥ਪਾਖਬਿਨਾਨਗਮਾਨਾ ॥ਤਾਹਕਮਾਲਕੀ

ਕੰਠਾ ਵੇਦਿ ਬਸਨੇ ਚਿਤ ਹੋਇ ਠਕੋ ਨਾ ਮਤੇ ਸਤ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ
 ਖੇਸਤ੍ਰ ਸੇਜੇ ਅੰਗ ਮੇਰਾ ਵੇਦਿ ਪਜਾ ਹੋਇ ਭੁਭਾਇ ਸੋ ਸਾਤ੍ਰ
 ਕਠਾ ਵੇਦਿ ॥ ੫੨ ॥ ਸੇਤਾਇ ਸਭੁ ਰਸਨੇ ਮੇਸੰਚਰਤ ਹੋਇ ਆਤੋਇ
 ਨਕੀ ਸੰਚਾਰੀ ਸੰਗ ਮਾਕਸੇ ਨਹੋਇ ॥ ੫੩ ॥ ਸੰਚਾਰੀਆਂ
 ਤੀਖਾ ਬਿਕਾਰ ਹੋਇ ਸਾਤ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਸੀਰਕਠਾ ਵੇਦਿ ॥ ੫੪ ॥
 ਸੀਰਤੇ ਭੁਜਛੇ ਪਾਇ ਅਨਭਾਵ ਮੇਸੀਰਤੇ ਸੇਤਾਇ ਹੋਇ
 ਅਨਭਾਵ ਸਾਤ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਦਕਹਾਂ ॥ ੫੫ ॥ ਭੁਜਛੇ ਪਾਇ ਕਰ
 ਠਕਰਨਾਇ ਜੇ ਅਨਭਾਵ ਹੋਇ ਕਛੁ ਨਿਜ ਬਸ ਸੇ ਹੋਇ
 ਮੇਸੇਤਾਇ ਸਾਤ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਹੋਇ ਭਾਵ ਬਿਬਸਦੇ ਕੇਉ ਪਜ
 ਤਹੋਇ ਤੇਰੇ ਸਾਤ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਅਸੁਪਕਾਰਾ ਸੁੰਭਾ ॥ ੫੬ ॥
 ਮਾਂਚ ੩ ਸੁਰੰਗ ੪ ਕੰਧ ੫ ਵੈਦਰਨ ੬ ਅਸੁ ੭ ਘੋਰ ੮
 ਅਥ ਸੁੰਭਲਛਨ ਦੇ ॥ ੫੭ ॥ ਸਭੁ ਸਾਰੀ ਰਕਪਠ ਕਿਹੋਇ
 ਇਗਤੋਰੇ ਪਾਤਨ ਸੰਗ ਮਾਕੰ ਪਾਇ ਬਿਨ ਸੇਸੁੰਭ ਇਮ

ਸੇਧ ੬ ਕਾਹੁ ਕਾਹੁ ਨ ਸੇਸ ਗੀਰ ਸੰਗ ਆ ਕੇ ਹੋਤੀ ਲਾਸਾਹਿ ੩੬
 ਕੇਹੇ ਧਰੇ ਸੇਸ ਲੰਘਾ ਪੁਲਾ ਲਾਸਾਹਿ ਤੇ ਸਗੀਰ ਸੰਗ ਆ ਕੇ
 ਹਾਂ ਉੜਾ ਸਗੀਰ ਸੰਗ ਆਨੇ ਤੁਸਮ ਕਨਾਹਿ ਗਿਰਾਸਦਨ ०
 ਹਿਰਤੋਂ ਹੈ। ਸੁੰਭੁ ਪਥਾਹੇ ॥ ਹਰ ਕੇ ਦੇਖਤੀ ਕਹਾ ਥਕਤ
 ਭਯੋਤ ਦਗਤ। ਰਹੀ ਰਹੀ ਲੈ ਗਥ ਮੇਰੀ ਮਥੇ ਨਾਨ ०
 ਤਾ ੧੦। ਸਖੀ ਕਹੈਂ ਹੋਂ ਹਰ ਕੇ ਦੇਖਤੇ ਰੋਗਾਤ ਮੇਸੇ ਥਕਤ ਭਯੋ
 ਤੇ ਜੇਰੀ ਨਹੀ ਮਥੇ ਜਾਤ ਹੈ। ਮੇਸੇ ਗੀਰ ਜਾਗਤੀ ਹੁਕੇ
 ਜਾਨਨੇ। ਪੁਲਾ। ਭੇਸਾਹੇ ਪਰੇ ਭੇਸੇ ਪੁਲਾ ਸਾਤੁ ਕਹੈਂ ਹਿ
 ਉੜਾ। ਪੁਲਾ ਮੇਸਗੀਰ ਸੰਗ ਆਨ ਗੀਰ ਤੀ ਮੇਧ ਹਥੇ ਸੁ
 ਨਬੇ ਆਖ ਸੁਮਕਨੇ ਬਿਦਹਾਨ ਹੀ ਹੋਤੈ। ਸੁੰਭੁ ਮੇਧ
 ਹਥੇ ਸੁਨਬੇ ਆਖ ਸੁਮਕਨੇ ਆਹਿ ਬਿਦਹਾਨ ਸੁਭਤੇ ਤੇ ਹੋ
 ਤੇ ਭੇਦਾ। ਅਥ ਦੇਵਲ ਨਾਹਿ ॥ ਹਰ ਥਾਹਿ ਕਰੇ
 ਤੁਜਹ ਸੁਭ ਸਗੀਰ ਮੇਨੀਗ। ਤਾਹਿ ਤਬਿ ਜਨਾਦ ਕਰੇ

ਜਨਾਦੇਵਸੇਧੀਗਾ॥੧੧॥ਅਥਾਂਬਿਹਾਰੀ।ਵਿਹਾਰਾ॥
 ਰੋਹਾਧੀਬੇਨੀਲਖੇਗੁਯਬੇਕੇਤੋਨਗਾ।ਲਾਗੇਨੀਰ
 ਦੁਦਾਨਏਨੀਠਸੁਕਾਏਬਾਰਾ॥੧੨॥ਨਾਪਕਕਿਕੇਰਸਪ
 ਰਸਸੇਨਾਪਕਾਕਸੇਦਸਾਤਕੁਤਪੋ।ਅਥੇਮਾਦਲਛਨ
 ਦੇ॥ਕੁੰਆਦਿਕਤੇਹੋਤਨਰੇਮਨਕੋਓਥਾਨ।ਪੁਲਕਤ
 ਤੇਇਸਗੀਰਸਤੁਸੇਰੇਮਾਂਚਪਛਨਾ॥੧੩॥ਅਥਾਂਵਿ
 ਧਕਛੰਦਾ।ਬੋਲਤਮੋਲਸਰੀਕਲਕਾਤੇ।ਕੇਲਕਰੇਕੇਲ
 ਕੁੰਮਾਇਲਾਤੇ।ਦੇਖਹੁਮੀਰਤਦੇਹਕਰੇਗੀ।ਕਿਸ਼ਕਗਾ
 ਹਸੇਸਪਰੇਗੀ॥੧੪॥ਰੇਮਖੜੇਪ੍ਰੇਸੇਰੇਮਾਂਚਾ।ਅ
 ਥਸਰਭੰਗਲਛਨਾ।ਵਿ॥ਹਰਖਾਦਕਤੇਹੋਤਨਹਰ
 ਦਗਦਗਿਰਾਅਨੁਪਾ।ਸਰਸੁਭਾਵਤੇਭਿੰਨਜੇਸੇਸੁ
 ਰਭੰਗਸਰੁਪਾ॥੧੫॥ਪਸ਼ਾਗਦਗਦਗਿਰਾਗਿ
 ਗਾਰਕਜਾਨੀਦੁਪਪੈਰਹਬੇਤਾਕੇਨਾ।ਸਰਭੰਗਹੇ

ਕੀ ਬਾਸਰ ਸੁਭਾਵਤਾ ਤੂੰ ਨਕੋ ਓ ਅੰਗ ਸੁਰਹੰਤਾ ਕੋਤਾ ਕੋ ਨਾਮ ਸੁਤ ੨
 ਰੁੰਗ ਹੋ ॥ ਕੀ ਬਾਸੁ ਖਮ ਸੁਰ ਕੋ ਨਾਮ ਸੁਰ ਰੁੰਗ ਹੋ ਜੇ ਕੋ ਹੀ
 ਹੋ ਕੇ ਦੁਪਦੇਰ ਹ ਬੇਕਾ ਨਾਮ ਸੁਰ ਰੁੰਗ ਹੋ ਤੇ ਸੁਰ ਰੁੰਗ ਤਾ ਕਹਾ ਅੰ
 ਰੇ ਸੁਰ ਸੇ ਤੂੰ ਨਕੋ ਓ ਅੰਗ ਸੁਰਹੰਤਾ ਕੋ ਓ ਸੁਰ ਹੀ ਨਹੀ ਅੰਗ ਜੋ
 ਸੁਖ ਮਸੁਰਹੰਤਾ ਕਾ ਨਾਮ ਭੀ ਸੁਰਹੰਤਾ ਸੇ ਸੁਰ ਰੁੰਗ ਤਾ ਕਹਾ ਭੁਈ
 ਉਤਰ ਜਗ ਬੋਲ ਬੋਚਾ ਹੋ ਪੈਰ ਲੋਕ ਨਾਇ ਬੋਲ ਮੇਨ
 ਜਾਇ ਤਬ ਨੁਛ ਮਰ ਕੀ ਮੋਹੀ ਤਰਹ ਪੰਜਾਤ ਹੋ ॥ ਨ ਸੁਰ ਨੀ
 ਕਾ ਸੇ ਹੋ ਨ ਦੁਪ ਹੋਤ ਹੋ ਸੇ ਸੁਰ ਰੁੰਗ ਗਦਗਦ ਹਿਰਾ ਭੀ ਤਾ ਹੀ ਕੋ
 ਨਾਮ ਹੋ ॥ ਯਥਾ ਬਿਹਾਰੀ ਸੁਰ ਤਨੁ ਤਾਲਰ ਤਨੁ ਓ ਨੀ
 ਨ ਸੁਰ ਤੁਹ ਗਾਇ ॥ ਏਹੀ ਗਾਗ ਬਿਗਾਹੇ ਬੰਗੀ ਬੋਲ ਸੁਨਾ
 ਇ ॥ ੧੬ ॥ ਨਾ ਅਕ ਕੋ ਬੋਲ ਸੁਨ ਨਾ ਅਕ ਕੋ ਗਾਗ ਬਿਗਾਹੇ ੫੦
 ਤੇ ਸੁਰ ਰੁੰਗ ਅਥ ਕੰਪ ਲਛਨ ਵਿਗਾਹਿਤ ਹਰਖ ਭਖ
 ਆਇ ਤੇ ਸੁਰ ਸਗੀਰੇ ਮੇਰੀ ਪਾਸ ਤਕ ਦਹੋ ਬੇ ਪਥਰੁ

ਦੁਹਰੀਯਾ ॥੧॥ ॥ ਜਗਤ ਖਲੁ ਆਇ ਤੇ ਸਰੀਰ ਮੇਰੀਯ
 ਤੇ ਇਸੇ ਰੀਯਾ ਆਕੇ ਨਾਮ ਬੇਪ ਥੁਕਿ ਰਹੇ ॥ ਧ੍ਰੁਸਾ ਸਰੀਰ
 ਤੇ ਹਲ ਨਾਨ ਬਿਦਹਾਰ ਮੇਰੀ ਰੀਯਾ ਤੇ ਸੇਰੀਯ ਸਾਤੁ ਕੇਹੇ
 ਉਤ ਹਲ ਨਾਨ ਚਲਨਾਇ ਸਾਧਨ ਬਿਦਹਾਰੇ ॥ ਰੀਯਾ ਮੇ
 ਰਾ ਦਕ ਬਿਦਸ ਪੈ ਕੀ ਰੀਯਾ ॥ ਰੀਯਾ ਆਥਾ ਬਿਹਾਰੀ ਦੇ
 ਕਾਰੇ ਬਰਨ ਭਗਵਨ ਕਤ ਆਵਤ ਮੇਰੀ ॥ ਕੇ ਬਾਕ ਆਸਖੀ
 ਲਖੇ ਲਗਤ ਥਹਰੀ ਦੇਹ ॥ ਦੇਹ ਕੇ ਥਹਰੀ ਲਗਾਇ ਬੇ
 ਸੇਰੀਯਾ ਬੇ ਬਰਨ ਲਾਛਨ ਕਛੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹੋਤ ਨਾਧ
 ਨਤ ਬਰਨ ਤੇ ਮੇਰੀ ਸੇਰੀਯਾ ਕਰ ਬਰਨ ਤੇ ਕੇਰੀਯਾ
 ॥੨॥ ਜਗਤ ਖਲੁ ਕੇ ਬਰਨ ਸੇ ਬਦਲ ਕਰ ਮੇਰੀ ਬਰਨ
 ਤੇ ਇਸੇ ਬੇ ਬਰਨ ਧ੍ਰੁਸਾ ਸੁਭਾਵ ਬੀਰੁ ਤੇ ਰੰਗ ਬਰੇ
 ਨੇਤਾ ਕੇ ਨਾਮ ਬੇ ਬਰਨ ॥ ਰੀਯਾ ਰੰਗ ਕੇ ਭੁਭੁਕੇ ਨੇ ਦੇਵਰ
 ਰਹੇ ॥ ਜੇ ਕੇ ਰੁਭੁਕੇ ਨੇ ਕੇ ਨਾਮ ਬੇ ਬਰਨ ਹੋਤ ਬੀਰਾਇ ॥

ਅਰਨ ਬਰਨ ਭੁਲੇਰੀ ਗਏ ਨਾ ਤੁਹੈ ਸੇਵੇ ਦਰਸਦ ਹੀ ਐਸੇ ੪
 ਤੇ ਭੁਲੇਰੀ ਗਏ ਨੇਵੇ ਦਰਸਦ ਤੇ ਤਾ ਕੇ ਨਾਮ ਦੇਵਰਨ ਕੋ ਕਹਿਐ
 ਬਰਨ ਕਰਨ ਕੇ ਉਤ੍ਰ ॥ ਸਦੁ ਭਾਵਰੀ ਗਸਨੇ ਮੇਰੀ ਗਹਿਐ
 ਬੁਧੇ ਕੀ ਬੁਧੁਲ ਤਾ ਕੇ ਨਾਮ ਦੇਵਰਨ ਹੋ ॥ ਸਦੁ ਪਥ ਦਲ ਕੇ
 ਭੁਲੇਰੀ ਭਿਐ ਤੇ ਬਾਸੁ ਦਰੀ ਗਰੀਐ ਛੇਕਰ ਦੇਵਰਨ ਹੀ ਜੰ
 ਨਿਯੋ ॥ ਅਥਾ ਅਤਿ ਗਮਾਇਹਾ ॥ ਬਾਲਰੀ ਇਕ ਦਕਾਨ
 ਰਖਲਾਲ ਬਦਨ ਅਰਬਿੰਦ ॥ ਸਿਖਰਾਈ ਨੈਨ ਸੁਗੰਧਿ
 ਅਰਾਈ ਮੁਖ ਇੰਦ ॥ ੨੦ ॥ ਮੁਖ ਇੰਦ ਪੈ ਪਿਅਰਾਈ ਪਰਬੇ
 ਸੇਬੈ ਬਰਨ ॥ ਅਥ ਮਸੁਲੰਛਨਾਇਃ ॥ ਪੈਨ ਘੁਲਾ
 ਬਿਹਾਰਲ ਪੁਗਾ ਬਿਲੇਚਨ ਬਾਹਾ ॥ ਸਾਤੁ ਕਮਸੁ ਬਖਾ
 ਨਿਯੋ ਸੁਗਰੀ ਕਹਤੁ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਜਹਾ ਕਛੁ ਬਿਕਾਰ
 ਕੇਲਹਨੇ ਤਨ ਸੇ ਜਲ ਪੁਗਾਏ ਸੇ ਅਸਾ ਪ੍ਰਸਾਨੇ ਤਨ ਮੇ
 ਜਲ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਭੀ ਆਵੈ ਹੋ ਸੋ ਉਸਾ ਕਰਹਾਇ ਉਤ੍ਰ

ਨੇੜੇਗੋਬਿੰਦਲਭਾਵਬਿੰਦਸਾਹਿਬੁਪੰਕਜੀਪ੍ਰਗਟਹੋ।
 ਸਾਡੁਕੋਜਲਭਾਵਬਿੰਦਸਪੰਕਪ੍ਰਗਟਹੋ। ਅਸੁਪਾਥਾ।
 ਦੇ॥ ਬਲੀਬੀਰਬਿੰਦਚੰਦਕੀਬਾਸੁਰਿਅਸੁਪਤਨਾਤਬੁ
 ਤੇਹਰਖਹਿਪੋਕਰੰਅਸੁਨਕੇਅਸਨਨਾ। ੨੨। ਅਥਪ੍ਰਸ
 ਲਛਨਾਦੇ॥ ॥ ਹਰਖਾਹਿਕਤੇਹੋਤੁਜਹਨਸੁਚੇਸ਼ਾਗਮਾ
 ਨਾਕਛੁਨਰਹੈਸੁਪਦੇਯੀਸੇਕਹਪ੍ਰਸਾਥਕਾਨਾ ੨੩। ਜਨ
 ਹਰਖਸੇਕਾਹਿਤੇਹੋਸ਼ਾਮੇਗਮਾਨਨਸੁਹੋਇਦੇਹਕੀਸੁਪ
 ਕਛੁਨਰਹੈਸੇਪ੍ਰਸਾਥਪ੍ਰਸਾਥੇਸ਼ਾਕੇਨਸੁਦੇਬੇਸੇ
 ਗਤਾਹਿਨਸੁਭਈਸੇਸਤੰਤਕਯੋਨਹੋਇ। ਓੜਾ। ਸੁੰਤ
 ਮੇਗਮਾਨਰਹੈਅੰਦੇਹਕੀਸੁਪਰਹੈਨੇੜਾਹਿਸੁਮਕੋਂ
 ਮੇਪ੍ਰਸਾਥਮੇਪ੍ਰਤਮਾਰੀਨਾਈਹੋਤਹੋਏਤੁਹੇਦਾ। ਪ੍ਰਸ
 ਲਛਨਾ। ਰਸਰਜੇਅਥਾਸੁੰਦਰਾਨਾਛਿਨਤੇਛਬੁ
 ਸੇਮੁਸਕਮਾਤੁਕਹੁਨਿਰਖੇਮਤਿਰਾਮਬਿਲਾਸੀ। ਤਾ

ਛਿਨ ਤੇ ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਮਾਂ ਧੁਪਿ ਆਮ ਪਗੀ ਤੁਸਕਾਨ ਸੁਪਠ ੨
 ਸੀ। ਨੰਨ ਮੇਖਨ ਲਾਗਤ ਨੇ ਕਚਕੀ ਚਿਤ ਦੇ ਤਿ ਅਦੇਵਤਿ
 ਆਸੀ। ਚੰਦ ਮੁਖੀ ਨਹ ਲੇ ਨਚ ਲੇ ਨਿਰਬਾਤ ਨਿਬਾਸ ਮੇ
 ਟੀਪ ਸਿਖਾਸੀ। ੨੪। ਇਹ ਮਨ ਮਿਖ ਪੈ ਬੇਸੇ ਪੁਸ਼ਪ
 ਪੁਸ਼ਪ ਕੇ ਤੇ ਨੇ ਮੇ ਨਿਰੁਤਾਸਾ ਤੁਕ ਕਹਤ ਹੈ। ਚਿਤਾ ਨਿਬਾਠ
 ਸਮਨ ਕੁਲ ਬਿਕਾਰ ਨਹੀ। ਨੇ ਨਿਰੁਤਾਸਾ ਤੁਕ ਮਾਨੀ ਮੇਗੇ
 ਤੋਂ ਛੀ ਕਹੁ ਕੇ ਦਸ ਮੇ ਸਾਤੁਕ ਮਾਨ ਨੇ ਪੜ੍ਹੇ ਗੇ ਪਾਤੋ ਸਾਤੁ
 ਕ ਮਾਠ ਗੇ। ਪੁਸ਼ਪਾ ਕੁਯ ਆਟਿ ਤੇ ਨਹਾ ਸਦ ਸਚਿਸਾ
 ਸਤੁਰ ਬੇਲਗੇ। ਹੇ ਸਚਿਸਾ ਤੁਕ ਹੇ। ॥ ਚਿਤਰਾ ॥ ਸਦਾਸ
 ਭਰ ਬੇਦੁਰ ਭਗੰ ਮੇ ਅੰਤੁਤ ਹੈ। ਮੇਰ ਪੁਸ਼ਪ ॥ ਨਹਾ ਮਪਾ
 ਟਿ ਮੇ ਕਾ ਮੁਖ ਲਕਰ ਮਸੁਨਿ ਜਾਥਾਨ ਤਾਗ ਦੇ ਹੇ ਮੇ।
 ਜਕਰ ਨੇ ਤੁਨ ਤੇ ਬਾਠ ਨਹੀ ਆਇ ਸਕੇ ਸੇ ਕੋਨ ਸਾਤੁਕ
 ਯੋ ਚਿਤਰਾ ਸੇ ਅਸੁਕੇ ਅੰਤੁਤ ਹੈ ਜਦ ਪਾਸੁ ਨੇ ਤੁਨ ਸੇ

ਬਾਹਰਨਹੀਆਇਪੈਦ੍ਰਿਸੁਆਵਤਹੈ॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥
 ਦਿਤੇਨਹਾਸੁਲਤਨਹੋਇਕੀਬਾਸਕਾਦਿਤੇਸੁਖਮਰੇਖ
 ਸੇਉਸਾਝੁਕਹੋਇ॥ਉੜ॥ਸੇਵੈਦਰਨਕੇਅੰਡਭੂਤਹੋਤਹੈ
 ਕਾਰਤੇਜੋਸੁਲਤਨਹੋਇਤਬਮਰਨਬਰਨਹੋਤਹੈਨਬ
 ਸੁਖਮਤਨਹੋਇਤਬਪੀਤਾਦਿਹੋਤਹੈ॥੫੬॥ਜੋਸੇਥੀ
 ਭਚਾਰੀਮੇਸੰਧਾਦਿਭੇਦਹੋਤਹੈਤਸੇਸਾਝੁਕਮੇਸੰਧ
 ਆਦਿਭੇਦਹੋਤਹੈ॥ਉੜ॥ਬਿਭਚਾਰੀਮੇਭਾਵਸੰਧ
 ਆਦਿਭੇਦਬਹੁਹੋਤਨਸੇਹੋਤਹੈਅੰਬਿਰਧਭਾਵਕੀਸੰਧ
 ਹੋਤਹੈ॥ਸਾਝੁਕਮੇਕਹੁਏਕਹੋਤਸੇਆਠਉਪਜੈਹੈ
 ਬਿਰਧੀਆਪਮੇਕਉਨਹੀਆਤੇਆਮੇਸੰਧਆਦਿ
 ਭੇਦਨਹੀਸੰਭਵੈ॥ਇਤਸਾਝੁਕਭਾਵਾਅਥਸੰਚਾਰੀ
 ਰਾਵਲਛਨਾਦਿ॥ਅੰਡਤੇਉਪਜੈਜੁਪੈਕਰਸਭਰ
 ਸੇਸੰਚਾਰਾਵਾਸਭਰਸੇਮੇਮਲਰਹੈਸੇਸੰਚਾਰੀਧਾ

ਗੁ॥੨੫॥ ਜੋਗਾਦਮੀ ਤੇ ਉਪਨਯੋਹੋ ਬਤਰਸਭਰਸਮੇ ੪੩
 ਸੰਚਾਰਕਰੋ ਕਿੰਬਾਸਭਰਸਮੇ ਮਿਲਰਸਰੂਪਹੀ ਪੰਨਾਇ
 ਜੋਸੇਨਿਰਬੇਦਸਾਤਰਸਮਮਰੰਧਕਰੂਕਰੋ ਦਰਸਰੂਪਰੂ
 ਜਾਤੁਹੋਸੰਚਾਰੀ ਅਕੋਨਾਮ ਬਿਭਚਾਰੀ ਭੀਕਰਤੁਹੋ
 ਪਸ॥ ਸਭਰਸਮੇ ਸੇਵਾਦਿਸਾਤੁਕਰੂ ਸੰਚਾਰੀ ਹੋਸੰਸੀਸ
 ਕੰਪਾਦਿਭੁਜਛੇ ਪਾਦਿਨੋਮਨਭਾਵਹੋਸੰਤੀਸਭਰਸਨਮੇ
 ਸੰਚਾਰੀ ਹੋਤੋਉਸੰਚਾਰੀਹੋਗ॥ ਉ੩॥ ਸੇਵਾਦਿਸਾਤੁਕਰੂ
 ਭੁਜਛੇ ਪਾਦਿਮਨਭਾਵਤੋਸਰੀਰਕਾਦਿਕਾਰਹੋਸੰਚਾਰੀ
 ਮਾਂਤਰੀਅਬਿਕਾਰਹੋਤੋਤੁਹੋਦਾਅੰਰਪਸਾਅੰਡੀਅ
 ਬਿਕਾਰਤੋਸਥਾਈਹੋਸੰਉਸੰਚਾਰੀਹੋਇ॥ ਉ੩॥ ਅਬ०
 ਈਨਿਜਨਿਜਰਸਕੇਸਾਥਿਭਾਵਹੋਸੰਚਾਰੀਸਭਰਸਨ
 ਮੇਬਿਚਰੋਹੋ॥ ਅਕਬੋਹੋਤੋਕਬੋਮਿਟਤੁਹੋਜੋਸੇਰਤਸ
 ਥਾਈਮੇਅਮਰੰਧਾਦਿਭਾਵਹੋਤੁਹੀਹੋਮੇਮਿਟਤੁਹੋਪੰਗਤੁ

ਨੀਜਾਤਹੈ। ਏਤੋਭੇਦਾ। ਪੁਨ: ਪੁਨ: ਜੋਸੀਰਾਗੀਅੰਤਿ
 ਹਤੇਉਪਜਸਤਸਮੇਸੰਚਰੈਹੈਸੇਵਹਕਮਾਹੈ। ਉਤਰਾ॥
 ਸੋਸੀਰਾਗੀਭਾਵਤੇਤੀਸਪ੍ਰਕਾਰਕਯੈ। ਸੰਚਰੀਨਾਮਕ
 ਥਨਨੀ। ਨਿਰਬੇਦ १ ਗਿਲਨ २ ਸੰਕਾ ३ ਆਸੂਆ ४ ਮ
 ੫ ਸੂਮ ੬ ਆਲਸ ੭ ਏਨ ੮ ਚਿੰਤਾ ੯ ਮੋਹ ੧੦ ਸਿੰਮਤਿ ੧੧
 ਪਿਤੀ ੧੨ ਲਾਜ ੧੩ ਚਪਲਤਾ ੧੪ ਤਰਖ ੧੫ ਅਬੋਗ ੧੬
 ਜੜਤਾ ੧੭ ਗਰਬ ੧੮ ਬਿਖਾਰ ੧੯ ਅੰਤਸੁਕ ੨੦ ਨਿੰਦਾ
 ੨੧ ਅਪਸਮਾਹ ੨੨ ਸੁਪਤਿ ੨੩ ਬਿਬੋਧ ੨੪ ਅਮਰਖ ੨੫
 ਅਬਹਿਥਾ ੨੬ ਉਗਤਾ ੨੭ ਮਤਿ ੨੮ ਬਿਜਾਧ ੨੯ ਉ
 ਨਮਾਦਿ ੩੦ ਮਰਨ ੩੧ ਭਾਸ ੩੨ ਬਿਤਕ ੩੩ ਅਥਨੀ
 ਰਬੇਦਲਛਨਦੇ॥ ਹੋਇਤਤ੍ਰਗਮਾਨਾਦਿਤੇਨਿਜਨੀ
 ਏਬੈਰਾਗਾ। ਤਾਮੇਨਿਮ੍ਹਗਿਗਾਦਕਹਸੇਨਿਰਬੇਗਸਭਾ
 ਗਾ। ੨੬। ਜਹਾਂਤਤ੍ਰਗਮਾਨਾਦਿਤੇਉਪਜਮੇਜੋਬੈਰਾਗਾ

ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਪਾਥਕੋ ਨਿੰਦਬੰਨੀ ਬਚਨ ਕਹਨੇ ਹੋਰ ਨਾ ਦਿਕਸੇ ४੪
 ਸੋ ਨਿਰਬੇਦਾ ਘਾਥਾ ਘਸਾਰੁ ਏਹੋ ਸੰਦਾ ਘਬੇਦਨ ਕੇ
 ਮਤ ਮੇਰੇ ਲਗ ਮੇਰੇ ਘਾਥ ਕੇ ਬੇਦਨ ਮੇਰੇ ਤਿਸਾਨੇ ਦੀ
 ਨੇ ਨਕਾ ਪੁਕ ਪੁਕ ਬੁਕ ਛੁਰੀ ਨੇ ਨਕਾ ਉਕ ਪੁਸਨ ਮਾ
 ਨੇ ਨਾ ਨਕਾ ਰੋਗੀ ਰੋਗ ਲਖੇ ਮੇਰੇ ਨਕਾ ਰੋਗੀ ਕਨੀ ਪਰ
 ਚਾਨੇ ਸੁਮਨ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਪੰਨ ਸੇ ਮਤਿ ਸੁਮਨ ਮੇਰੇ ਬੰਨ
 ਹਮਾਨੇ ॥ ੨੧ ॥ ਇਹਾ ਘਾਥਕੋ ਨਿੰਦਬੰਨੀ ਸੋ ਨਿਰਬੇਦਾ
 ਪਸਾ ਸਾਤੁਰ ਸਹੀ ਹੋਇ ਉਤ੍ਰਾ ਸਾਤੁਰ ਸਨਿਰਬੇਦ ਹੀ
 ਤੇ ਪੰਨ ਮੇਰੇ ਬੰਨ ਸੇ ਸਾ ਬੰਨਾ ਦਮਨ ਤਾਵੀ ਮਲਕਾ ਅਥ
 ਗਿਲਾਨ ਲਛਨਾ ਦੇ ॥ ਗਤ ਸਮਗਤਿ ਪਸਾ ਸਾਇਤੁ
 ਪੈਨ ਹਨਿ ਬਲ ਸਗੀਰਾ ਕੰਪਾ ਦਿਕ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪੈਨੇ ਗਿਲਾ ०
 ਨਲਖ ਬੀਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਘਾਥਾ ਦੇ ॥ ਇਤੀ ਉਪਾਹ ਤੇ
 ਕੇ ਉਕਲਾ ਕਾਮ ਕੀ ਬਾਲਾ ਲਾਲਖ ਜਾਲ ਬਿਸੇਖੇ ਸ

ਹੈ ਅਬਲੈ ਪਰੇ ਬਿਹਾਲ ੨੬ ॥ ਇਹ ਹਉ ਮਾ ਆਸ ਸੋਨ ॥
 ਪਕਨਿ ਬਲ ਪੈ ਬਿਹਾਲ ਪਕੋ ਆਤੇ ਬਿਹਾਲ ॥ ਪਸ ॥ ਰ
 ਤਿ ਆ ਆਸ ਸੋਗੀ ॥ ਬੇਕਰ ਆਲ ਸਕੋ ਨ ਹੋਇ ॥ ਚਿਤਗ ॥
 ਆਲ ਸਮੇ ਸਕ ਤਕੋ ਹੋਤੀ ਕਾਰਜ ਨਹੀ ਕਰਕੋ ਜਾਇ ॥ ਆ
 ਮਨਿ ਬਲ ਤਾਹੈ ॥ ਏਤੋ ਤੇ ਦਾ ਅਥ ਸੰਕਲ ਛਨਾਇ ॥
 ਪੈਨਿ ਪਾਪ ਆਇ ਤੈਨਿ ਦਸੰਕ ਉਰ ਆਨ ਕੀਰਾ ਦਕ
 ਸੁਕੈ ਜਹਾ ਸੇ ਸੰਕਾ ਪਹਚਾਨ ॥ ਆਥਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਕੋਇ ਹੋ
 ਕੋ ਉਲਖ ਹੈ ਆਨ ਇਤਨਾ ਨ ਦੇਹ ਨੰਦ ਲਾਲ ॥ ਕੀਨਹੀ
 ਤਮੰਤ੍ਰ ਨ ਜੁਪਹ ਕਰਤਗਲੀ ਮੰਖ ਜਾਲ ॥ ੩੧ ॥ ਨਾਧਕ
 ਕੇ ਬਾਤ ਕਰ ਬੇਸੋਨਾ ਆਕਾਸੰਕੋ ਪਸ ॥ ਸੰਕ ਬੇਸੋ ਲਾਜ
 ਕੋ ਨ ਹੋਇ ॥ ਚਿਤ ॥ ਲਾਜ ਮੇਨੇ ਤੁਮੰਦ ਨਾਇ ਬਿਦਹ
 ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਅਥ ਅਸੁ ਆਲ ਛਨਾਇ ॥ ਪਰਸੰ ਪਤ
 ਕੋ ਦੇਖ ਜਹਾ ਦੇਖਦਿ ਸੁ ਉਰ ਆਨ ॥ ਦੁਹੈ ਅਸੁ ਆਕਹ

ਕਛੁਕਰ ਪਰਗੁਨ ਕੀ ਗਨ ॥ ੩੨ ॥ ਅਥ ਹਸ ਬੋਧੇ ਹੈ ॥
 ਕਮਲਾਹਰ ਕੇ ਉਰ ਬਸੈ ਲਯੋ ਉਰ ਬਸੀ ਨਉ ॥ ਇਹ ਗੁ
 ਨਹਾਏ ਉਰ ਬਸੀ ਬੈਠੀ ਬਾਧੇ ਪਾਉ ॥ ੩੩ ॥ ਲਛਮੀ ਮੰਦੇ
 ਖਫ਼ਿਟ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗਾਧਾ ਜੀਨੈ ਮਲ ਕੋ ਪਾਉ ਸੋ ਬਾਧੀ ਯਾਤੇ
 ਅਸੁ ਮਾ ॥ ੫੨ ॥ ਗਰਬ ਹੀ ਹੋਇ ॥ ਉ੩ ॥ ਗਰਬ ਮੇ ਅਪ
 ਨੇ ਮਾਧ ਜਿਤਾਏ ਹੋ ॥ ਅਥ ਮਦ ਲਛਨਾ ਹੈ ॥ ਧ੍ਰੁਮਦ
 ਯਾਹਿ ਬਿਲਾਸ ਤੇ ਅਤਿ ਹਿਅ ਹਰਖ ਉਦੈਤਾ ॥ ਤਾਂ ਮੇਰੀ
 ਰਖਰਬੋ ਗਿਗਾ ਮਾਲ ਬਾਲ ਮਟਹੈਤਾ ॥ ੩੪ ॥ ੫੨ ॥ ਇ
 ਹਾਮਟ ਕੇ ਅਨੁਭਵ ਗੰਗ ਪੜ੍ਹਨੇ ਕਯੋ ਸੋ ਬੀਗਾਇ ਮੰਤ੍ਰ
 ਨਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਉ੩ ॥ ਉਹਾਰ ਸਕੀ ਪ੍ਰਬਲਤਾ ਕਰਨ ਹੋਵੈ
 ਪੇਤ ਉਪਗਾ ਬਿਬਕੇ ਸੋ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਅਥਾ ਬਿਹਾਰੀ ਹੈ ॥
 ਮਾਨਤ ਮਾਸੋ ਕਰਹੀ ਬਿਦਸ ਬਾਰਨੀ ਸੇਯਾ ॥ ਸੁਕਤ ਹ
 ਸਤ ਹਸ ਹਸ ਸੁਕਤ ਸੁਕਤ ਸੁਕਤ ਹਸ ਹਸ ਦੇਖਾ ॥ ੩੫ ॥ ਇ

ਹਾਬਾਨੀਬਸਨਾਅਕਾਮਤੁਤੀਆਤੇਮਦਾ। ੫੨।
ਹਾਸਮਨਭਾਵਸੋਹਰਖਕੋਨਹੋਇ। ਉ੩। ਹਰਖਮੇਅ
ਸੁਬਿਅਸੁਚੇਸੁਨਹੀਹੋਤਹੈ। ਅਥਸਮਲਛਨਵੇਃ
ਰਤਿਅਾਦਿਕਬਜਾਅਮਤੇਮਤਹੀਥਾਕਤਦੇਹ। ਤਨ
ਤੋਹਤਜਿਭਾਵਿਥੈਦੇਦਾਦਿਕਸਮਏਹ। ੩੬। ਗਿਲ।
ਨਮੇਰਤਿਅਾਅਸਬਿਭਾਵਹੈਮੇਦੇਹਤੁਥਾਕਠਹੈ
ਆਤੇਨਿਬਲਤਾਹੈਗਿਲਾਨਕੋਨਹੋਇ। ਉ੩। ਗਿ
ਲਾਨਮੇਨਿਬਲਤਾਹੈਤਹੈਆਮੇਬੇਦਮਾਨਿਏਹੈ
ਨਸੁਪਕਾਰਨਏਕਹੀਹੈਪਚੇਸੁਕੇਰੁਦਸਭਿਨਹੈ
ਜਾਤਹੈ। ਅਹਪਸ। ਤੁਮਪੀਛਿਭਾਵਕੇਲਛਨਬ।
ਯੇਹੈਮੇਰਸਕੇਅਨਕੁਲਾਬਿਕਾਰਸਭਾਵਬਜਾਅਾ
ਮਾਦਿਕੋਨਹਸਕੇਅਨਕੁਲਾਬਿਕਾਰਹੈ। ਉਤਰ।
ਈਗਾਦਿਕੇਅਨਕੁਲਹੈ। ਸਮਉਦਾਹਰਨਾਬਿਗਾ

ਭੀ ਦੇ ੯ ॥ ਰੰਗੀ ਸੁਰੰਗ ਪਿਆਰਿ ਯੋਲ ਕੀ ਜਗੀ ਸਭੁਗਾ ॥
 ਤਾ ॥ ਪੰਡੇ ਪੰਡੇ ॥ ੬੬ ॥ ਐਂਡ ਭੁਗੀ ਮੰਡੁਤਾ ॥ ੩੧ ॥ ੬੬ ਕਚਲ
 ਬੋਸੋ ਸੁਮਜਾਨਿ ਦੇ ॥ ੫੬ ॥ ਆਲਸ ਅਰਸੁ ਮਮੰਕ ਹਥੇ ਦੁ
 ਯੋ ਉਤਾ ॥ ਆਲਸ ਮੰਕਾਰ ਯਕਰ ਬੋਕੀ ਕਾਰ ਅਤ ਹੋਤੁ ॥
 ਆਲਸ ਮੰਦੇ ਹਥ ਕਤ ਹੋਇ ਤੇਰੇ ਦਾ ॥ ਆਲਸ ਸਭ ਨਾਹਿ
 ਹਾ ॥ ਸਕਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੰਦੇ ਤਜ ਕਾ ਯਹੁਤਾ ਅਪਕਾਇ ॥ ਓ
 ਥਾਨਾਹਿ ਆਸ ਕਤੁ ॥ ਸੇ ਆਲਸ ਕਦਰਾਇ ॥ ੩੮ ॥ ਯ
 ਥਾਹਿ ॥ ਰਮੀ ਰੰਨ ਰਾਨੀ ਦ੍ਰਿਗ ਕਲਾ ਅਨਕ ਕਰ ਮੰਨ
 ਅੰਸੀ ਭਈ ਪੁਰੁਤਾ ॥ ਤਕੀਰ ਕਲੇ ਤਬ ਨੋਨਾ ॥ ੩੯ ॥ ਕੀਚਕੀ
 ਲੋਬੋ ਕੋਇ ਤਨਹੀ ਕਰੋ ਯਾ ਤੇ ਆਲਸਾ ॥ ਅਥ ਦੋਨ ਲਛ
 ਨਵੇ ॥ ੪੦ ॥ ਗਤਿ ਦਾਰਿ ਦਾਰਿ ਤੇ ਦੁਖ ਅਪਕਾਈ ਹੋਤ
 ਤਾ ਮੰਦੀ ਨਗੇ ਗਾਹਿ ਪੁੰਦੋਨ ਸੁਕਰੇ ਉਦੇਤਾ ॥ ੪੦ ॥ ਯਥਾ
 ਵੇ ॥ ਯਾਤੀ ਦੰਧੀ ॥ ਪਾਥਿ ਕਰ ਯੋਇ ਤੇ ਕਰ ਬਾਨਾ ॥ ਅਸ

ਨਧਰਕਨਟਨਲੈਪੈਚੰਦਰੋਰਕੁੰਨਾਤਾ॥੪੧॥ਨਾਅਕਾ
 ਦੁਖਸੇਦੀਨਬਚਨਕਹੈਪਥਕਸੇਪਾਤੇਦੇਨਾਅਥ
 ਚਿੰਤਾਲਛੁਨਾਵੈ॥੪੨॥ਪਿਪਾਹਿਕੋਨਮਿਸਦੇਖਿਏਪ
 ਹਰਿਠਦਨਬਰਪਾਨਾ॥ਇਕਟਕਚਿੰਤਲਗਾਇਥੇ
 ਚਿੰਤਾਕੋਨਾਮ॥੪੩॥ਇਕਟਕਚਿੰਤਲਗਾਇਥੇ
 ਕਰਸਿੰਮੁਠਿਹੋਯਾਉੜਾਸਿੰਮੁਤਿਮੇਚਿੰਤਾਨਹੀਹੋਤਹੋਜੇ
 ਕਹਾਕਹੈਕਸੇਹੋਇਇਤਾਏਅੰਧਾਨਨਹੀਹੋਤ
 ਹੋਕਾਹੋਤੇਜੇਸਿੰਮੁਤਪਥਾਰਥਾਨੁਭਵਕੀਨਾਈਹੋ
 ਤਹੈ॥ਚਿੰਤਾਕੇਦਲਚਿੰਤਦੀਕੋਮੁਲਹੋਅੰਧਾਨਲ
 ਗਰਹੋਇਤੋਰੇਦਾਚਿੰਤਾਉਦਾਹਰਨਾਵੈ॥ਕਰਪਰਕਿਏ
 ਕਪੇਲਤਿਅਖਰੀਅਗੀਕੋਗੋਰਾਨਨਸੇਯੋਸਸਸਰਦਰ
 ਸਾਰਸਸੇਜਸਨੇਹਾ॥੪੪॥ਕਪੇਲਪੈਯਾਥਪਰਬੇਸੋਉ
 ਤਾਅਥਮੇਲਛੁਨਾਵੈ॥ਹੋਤਨਗਾਏਖਾਇਤੋਰਿਤ

ਵਿਕਲਈ ਬਿਸੁਧਾ ਕਾਨ ਅਕਾਨ ਬਿਚਾਰਨ ਹੋਮੋਤਾ ੪੪
 ਕਹੁਧਾ ੪੪੫ ਸੁਖੇ ਸੁਖੇ ਬੰਸੇ ਜਨ ਤਹਾਇ ਉਤ੍ਰ
 ਜਨ ਤਹਾ ਮੇਸੁ ਬਿਦਹਾਰਨ ਨਾਤਹ ਪੰਗਮਾਨ ਦੁਰਨ
 ਹੀਤਹ ਮੇਸੁ ਮੇਗਮਾਨੁ ਹੀ ਦੁਰਦੇਸੁ ਤਹਾ ਮੇਸੁ ਯਥਾ ੪੫
 ਸਪੁਰੇਧੇ ੪੬ ਲਕੁਰ ਗਿਰੀ ਛੁਟਾ ਬਤੇ ਮੁਕਟ ਪਰੇਸੁ
 ਕਪਾਇ ੪੭ ਮੇਸੁ ਕੀ ਮਹਮਤਿ ਕੀ ਗਾਧੇ ਬਦਨ ਵਿਖਾਯਾ
 ੪੮ ਸੁਇਹਾਨਾ ਅਕਾ ਕੇ ਦੇਖਨਾ ਅਕਾ ਕੇ ਮੋਹੁਧਾ ਅਥ
 ਸਿੰਘਤਿ ਲਛਨਾ ੪੯ ਜਹ ਕਾਹੁ ਸਿੰਘ ਨ ਕਿਜੈ ਸਾਇਸ
 ਅਗਿ ਕੇ ਦੇਖਾ ਸਿੰਘ ਤੁਹਾ ਸੇ ਕਹਤਹ ਕਛੁ ਅਕਾ ਸੁਖ
 ਅਦਰੇਖਾ ੫੦ ਸਿੰਘਤਿ ਅਥਾ ੫੧ ਅਗੀ ਗਹਨ ਅੰਚ
 ਰਨ ਕੀ ਕਹਨ ਕੁਸਾ ਪਦ ਬੰਨਾ ਰਹਤ ਸੀਲੇ ਕੇ ਸਭੇ ਮੇ
 ਫਿਗਾ ਆਗੇ ਮੇਨਾ ੫੨ ਸੁਇਹਾਨਾ ਅਕਾ ਕੇ ਗੁਨ ਸਮਰਨ
 ਕਹੈ ਨਾ ਅਕਾ ਆਪਿ ਤਿਲ ਛਨਾ ੫੩ ਸੁਰਤਾ ਵਿਤੋਤ

ਜਹਦੁਖਮੇਸੁਖਕੀਬੁਧਾਤਾਮੇਦੁਸੁਚਤਾਦਿਤਨਸੇਧੁ
 ਤਨਨਸੁਸੁਧਾ॥੪੮॥ਅਥਾਬਿਹਾਰੀ।ਦੁਸਹਸੰਤਸਾ
 ਲਸਨੁਹਿਪਗਨਤਨਨਾਹਾਬਿਦਾਹਾ।ਧਰੇਹੁਪਗੁਨਕੇਗ
 ਰਬਫਿਰੈਅਛੋਹੋਛਾਹਾ॥੪੯॥ਨਾਅਕਾਕੋਪਤਿਅਦ
 ਪਤਾਕੇਸਿਰਪੇਸੰਤਲਜਾਦੈਹੋਤਉਨਾਅਕਾਨੈਸੁਖਮ०
 ਨੇਅਪਨੇਹੁਪਕੇਬਲਸੇਦੁਖਮੇਸੁਖਬੁਧਕਰਬੇਸੇਧੁ
 ਤਾਅਥਬੀਝਲਛਨਾਦੋ॥ਦੁਪਰਕੀਪਤ੍ਰਾਦਿਤੇਲ०
 ਜਅਪਕਈਆਇ।ਸਤੁੰਕੀਆਸੰਕੋਚਬੇਬੀਝਗੀ
 ਦੁਨਿਦਾਅ॥੫੦॥ਜਹਾਪਰਕੀਪਤ੍ਰਾਦਿਤੇਕੋਊਮਗਮ
 ਕੀਬਾਤਜਨੇਤਾਸੇਲਾਜਕੀਜੈਦਿਤਸਕੁਚੈਨੇਤਨੀਚੈ
 ਕੀਜੈਸੇਬੀਝਾ।ਅਥਾਸਤੁਮੰਡਨੇ॥ਦੋ॥ਕਾਹੁਕਯੋਸੁ
 ਨਾਪਤਹਮਦੇਖੇਨੰਦਲਾਲਾ।ਸੁਨਤਨੈਨਨੀਚੈਕ
 ਹੋਸਹਜਲਜੀਲੀਬਾਲਾ॥੫੧॥ਨੇਤਨੀਚੈਕਯੋਸੇਬੀਝ०

ਪਸ਼ਾਕਾਹੁ ਕੇਰਹ ਸੇਸੰਕਾ ਕਰਨੇ ਤਨੀ ਚੇ ਕਰੇ ਸੰਕਾ ਕਮੇ ਨਹੁ ॥ ੪ ॥
 ਅਉਤ੍ਰ ਸੰਕਾ ਮੇ ਤਾਸ ਮੇ ਨੇ ਤਾਨੀ ਚੇ ਕਰੇ ਬਨੀ ਹੋਤ
 ਹੈ ॥ ਅਥ ਚ ਪਲਤਾ ਲਛਨਾ ਦਿਓ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ
 ਵਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੇ ਚ ਪਲਾਇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਨ ਕੀ ਸੀ ਪ੍ਰਤਾਸੇ
 ਚ ਪਲਤਾ ਗਨਾਇ ॥ ੫੩ ॥ ਪਸ਼ਾ ਅੰਗ ਅੰਗ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ
 ਕਿੰਝਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਬੇ ਮੇ ਸੀ ਪ੍ਰਤਾ ਕੀਨੀ ਅਹ ਸਭ ਬਾਸ ਬਿਦ
 ਤਾਰੇ ਸੰਚਾਰੀ ਤੇ ਆਤੀ ਪੁਰਾ ਦਕਾਯੇ ॥ ਉਤ੍ਰ ਸੇ ਕਉ
 ਆਤੀ ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਨੇ ਨਾ ਕਰੇ ਮੇ ਸੀ ਕਾਰ ਜੇ ਮੇ ਸੀ ਪ੍ਰਤਾ
 ਕਾਰਿ ਯੇ ॥ ਜੇ ਦੁਆਰੇ ਕੀ ਚ ਪਲਤਾ ਨਹੀ ਤੀਤ ਸੀ ਪ੍ਰਤਾ
 ਕਰਨੀ ਕੇ ਸੇ ਬਨਤੀ ॥ ਤਹਾ ਪ੍ਰਸਾ ਅੰਗ ਸੇ ਕਰ ਬੇ ਕਰ ਜੇ ਮੇ
 ਨਹਾ ਦਾ ਦਾ ਬਾਸੁ ਨਹੀ ਸੇ ਉ ਆਤੀ ਪੁਰਾ ਕਾਰੇ ਤੇ ਜੇ ਮੇ
 ਤ੍ਰਿਬਿਕਾਰੇ ਇਹੋ ਤੇ ਕਦਾ ਲਕਰਨਾ ਦਿ ਬਿਦਹਾਰੇ ਇਹੋ
 ਨਾ ਤ੍ਰਿਬੇ ਸੇ ਬਨੇ ਉਤ੍ਰ ਕੇ ਤੇ ਕਪਾਹੀ ਨ ਆਚਾਰ ਮੇ ਨੇ ਅਹੁ

ਭਾਵ ਕੋਈ ਸੀ ਆਸੈ ਕਰਕਾਰ ਜਰੂ ਪਬਰਨੇ ਮੇਰੇ ਸੇਬੇ
 ਭਾਵਨ ਤੇ ਆਤੀ ਆਬਿਕਾਰ ਹੋਤ ਹੈ। ਆਤੀ ਆਬਿਕਾਰ
 ਕਰਬਾ ਭਾਵ ਕਟਾ ਛਕਰਨਾ ਦੇ ਅਸਰੀ ਪਾਦ ਅਨੁ
 ਦੇ ਅਸੀਸ ਕਰ ਹੋਤ ਹੈ। ਜਦ ਪਕਟਾ ਛਕਰਨਾ ਦੇ ਬਿਦਹਾ
 ਰ ਆਤੀ ਪਭਾਵ ਕਰ ਹੋਤ ਹੈ ਤਉ ਮੁਖਤਾ ਕਰ ਸਹੀ ਰਕਾ ਬਿ
 ਕਾਰ ਹੋ ਪਾਤੋ ਬਾਅਭਾਵ ਹੀ ਜਾਨਿਯੋ। ਚਪਲਤਾ ਅ
 ਥਾ ਬਿਹਾਰੀ ਦੇ॥ ਸਮਕ ਚਲਤ ਉਤਰਤ ਅਟਾ ਨੈਕ
 ਨਥਾ ਕਤ ਦੇਹ। ਭੁਈ ਰਹਤ ਨਟਕ ਬਟਾ ਅਟਕੀ ਨਾਰ
 ਹਨੇਹ ੫੩। ਸੀਪ ਚੜ੍ਹ ਬੇ ਮੋਠੀ ਤੁਬੇ ਮੋਚ ਪਲਤਾ ਅ
 ਥਹਰ ਪਲ ਛਨ ਦੇ॥ ਹੋਤ ਪੁਤ੍ਰ ਜਨਮਾ ਦੇ ਤੇ ਚਿਤ ਅਤਪ੍ਰ
 ਮਪ੍ਰਸਿੰਨ। ਤਾ ਮੇਸਰ ਭੇਦਾ ਦੇ ਦੇ ਤਾ ਹਰਖ ਕਹ ਮੰਨਾ
 ੫੪। ਅਥਾ ਬਿਹਾਰੀ ਦੇ॥ ਕਹ ਪਠਈ ਮਨ ਭਾਵ ਰੀਪ੍ਰ
 ਅਥਾ ਦਨਕੀ ਬਾਤ। ਫੁਲੀ ਅੰਗਨ ਮੇ ਫਿਰੈ ਅੰਗਨ ਅੰਗਸ

ਮਾਤਾਪਾਪਿਅਕੇਅਵਨਕੀਬਾਤਸੁਨਹਰਖਰੁਯੋ੫੯ ੪
 ਹਰਖਕੀਅਪਕਤਾਸੇਧਰਖਰੁਯੋਨਯੋਇਉਤਅਰ
 ਮੇਮਾਦਕਬਸੁਕੋਹਰਖਰੋਤਯੋਮੇਚੇਦੁਆਸੁਬਿਅਸੁ
 ਪੈਨਾਤਯੋਅਥਮਬੇਗਲਛਨਾਦੋਃਜੋਇਅਚਨ
 ਅਹਤਕੋਸੇਸੰਗਰਜਹਅਇਸਿਭ੍ਰਮਮਯਾਬਿਦੁਹਾਰ
 ਪੈਸੇਅਬੇਗਕਹਦੁਇਯਯਯਥਾਸੁੰਯਾਮੇਨਕ
 ਹੀਹੀਮਿਲੇਰੇਮਿਲੇਮਿਲਬੇਕੋਨਏਕੋਮਉਹਰਨੇ
 ਰੁਜਕੇਮਾਏਕਹੁਤੇਕਹੁੰਕਹਕੇਅਹਗਾਖਸੰਧੰਯਹ
 ਬਾਨੇਸੇਵਤਮੇਸੁਪਨੇਕਛੁਰੇਖਸਮੁਹਅਰਿੰਦਨਕੇ
 ਅਕਲਾਨੇਲਾਥੀਰੇਗਾਥੀਹਥਮਾਰਹਥਜਾਹਪਹਾ
 ਰਹੁੰਮੇਪਹੁਚੇਮਰਦਾਨਾ॥੫॥ਇਹਾਯਦਪਸੇਏ
 ਬਰਛਾਇਓਹੰਤਉਸਿਭ੍ਰਮਮਈਪੈਬੇਕਰਅਬੇਗ
 ਨਾਨਿਯੋ॥੫੯॥ਯਯਲਤਾਰੇਇਉਤਾਸੁਪਲ

ਤਾਮੇਕਾਰਨਕਰਬੇਕੀਸੀਪ੍ਰਭਾਹੇਤੁਹੰਯਾਮੇਬਚਨ
 ਬਹੁਲਤਾਹੇਤਹੰਅਥਜਨਤਾਲਛਨਵੇਃਹੇਤੁ
 ਇਸ੍ਰਦਰਸਾਦਿਤੰਸਭਾਬਿਦਹਾਗਨਿਰੋਧਾਅਨਮਿ
 ਖਪੈਅਨਬੋਲਪੈਸੇਜਨਤਾਜਨਸੇਧਾ॥੫੮॥੫੯॥
 ਸਭਾਬਿਦਹਾਗਨਿਰੋਧਪ੍ਰਬੋਸੇਮੋਹਹੀਗੇਇਉਤਰ
 ਮੋਹਮੇਰਿਤਕੀਬਜਾਕੁਲਤਾਹੇਤਹੰਅਰਪਸਨ॥
 ਬਿਦਹਾਗਨਿਰੋਧਸੇਅਪਸਮਾਰਮੈਸੁਪਤਕਮਨ
 ਰੇਯਾਉਤਾਅਪਸਮਾਰਮੈਸੁਪਤੇਫੇਨਾਦਿਕਕੇ
 ਤਾਗਤਹੰਪ੍ਰਿਥਵੀਮੰਗਿਨੁਨਮੈਕੀਪਾਦਹੇਤਹੰ
 ਸੁਪਤਮੇਰਮਾਨਹਰਤਾਹੰਯਾਤੇਉਠਕਰਕਹੰਮੈ
 ਕੈਸੇਸੁਖੀਸੇਯੋਜਨਤਾਅਥਾਰਸਲੀਨਕੋਵੇਃ
 ਪਿਅਲਾਖਿਲਾਗਤਮਚਲਤਿਯਾਦ੍ਰਿਗਤਾਰੇਸਮਾ
 ਮਾਮਨਥਿਰਪੈਬੈਠਕੁਮਕਮਲਨਕੋਕਰਪਾਮਾਪਦ

ਇਹ ਅਨਮਿਖ ਪੈਥੇ ਸੋ ਜਨ ਤਾ ਅਥਗਰ ਬਲੇ ਛੁਨਾ
 ੨੦ ਇਹਿ ਅਦਰ ਤੇ ਆਪ ਕੇ ਸਭ ਤੇ ਅਥਕੀ ਜਨਾ ਗਰਬ
 ਨਿਦ ਬੇ ਅਰ ਕੇ ਤਾ ਹਿ ਗਰਬ ਪਹਿ ਚਾਨਾ ॥ ੬੦ ॥ ਜਗਰੁ
 ਪਾਇ ਗੁਨ ਸੇ ਆਪ ਮੇ ਅਥਕਾਈ ਸਮਝ ਗਰਬ ਕਰੇ ਅਰ
 ਕੇ ਨਿਦ ਗਰਬਾ ਪ੍ਰਸਾ ਅਰ ਕੇ ਨਿਦ ਬੇ ਸੇ ਅਸੁਆ ਕੇ
 ਨਹਾਇ ਉਤਾ ਅਸੁਆ ਮੇ ਅਗਲੇ ਕੇ ਗੁਨ ਮੇ ਰੋਖਾਇ
 ਸੁਕਿ ਜਿਯੇ ਹੈ ਆਪ ਮੇ ਗੁਨ ਗਰਬ ਕਛੁ ਨਹੀ ਹੋਤੁ
 ਆਤੰ ਅਗਲੇ ਕੇ ਨਿਦਿਯੇ ਹੈ ਗਰਬ ਅਥਾ ਸੋਧਾ ॥
 ਬੇਦਨ ਕੇ ਮਦ ਸੇ ਮਤ ਦਾਗੀ ਸੀ ਬਨ ਪਰੀ ਅਖੀ ਆਨਮ
 ਮੇਲੈ ਬਾਤਰ ਸੀ ਲੀ ਰਹੈ ਪੈ ਅਹਾ ਗਰਬੀ ਲੀ ਬਲਾਪ
 ਇਹ ਅਗਇਦ ਬੇਲੈ ਫੈਲ ਸੁਗੰਧ ਸਮੁਹ ਰਹੈ ਮੁਸਕਾ
 ਤਹ ਮੇਜ ਕਹੁ ਮੁਖ ਬੇਲੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕੇ ਹਿਯ ਪੇਹਤ ਸੀਪ
 ਹਮੇਠ ਤਸੀ ਇਠਲਾਤ ਸੀ ਰੁਲੈ ॥ ੬੧ ॥ ਇਠਲਾਇਸੇ

ਸੇਗਰਥਾ ਮਾਟਿ ਮੇਮਰਗਾਟਿ ਕੋ ਮਰਹੋਤੁ ਹੈ॥ ਅਥ ਬਿ
 ਖਾਟਲਾ ਛਨਾਟੇ॥ ਪੁਤ੍ਰਾਟਿ ਕੀ ਗਾਨਿ ਤੇ ਨਿਜਾਨਿ ਸੁ
 ਤਾਮਾਨਾ ਪੈਮਨ ਮਨੇ ਬਿਖਾਰ ਮਤ ਸੋ ਬਿਖਾਰ ਜੀਅ ਜਨ
 ੬੨॥ ਮਨ ਮਨ ਵੈ ਬੈਸੇ ਤਾਸੀ ਹੋਇ॥ ਭਾਸ ਮੇਠੈ ਅਕੀਮ
 ਧਰਾਈ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਬਿਖਾਰ ਅਥਾ ਸੈਦਾ॥ ਪਰ ਜੇ ਫਿਰ
 ਨਾਉ ਤੋ ਬੋਲਾ ਹੋਨ ਅਹੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮਹਾਦੁਖ ਦਾਈ॥ ਅ
 ਰਨਾਉ ਬਸੰਤ ਨਕੰਜ ਨ ਜੇਤੋ ਕਹਾ ਗਤੀ ਹੋਇ ਸੁਜਾਨਨ॥
 ਈ॥ ਬਨ ਮੇ ਕਹੁ ਬੈਠ ਰਹੇਤੋ ਕਹਾਇ ਨ ਬਾਤੁ ਨ ਹੋਰਿ ਹਿ
 ਯੇਅਹਾ ਆਈ॥ ਪਥ ਬੀਚਿ ਦੋਤ ਕਲਾਨਿ ਪਕੀਨੋ ਕ
 ਤੇਜੁ ਕਹਾ ਕਹਿਯੇ ਅਬ ਆਈ॥ ੬੩॥ ਇਹ ਨਾ ਅਕਕੇ
 ਮਿਲ ਬੇਕੋਗਈ॥ ਨਾ ਅਕਾਂਤੁ ਜਾਮਾਰ ਗਮੇਚੰਦ ਬਿਦੈਭੁ
 ਯੋਤਾ ਸੇਨਾ ਅਕਕੇ ਮਿਲਾ ਪਕੀ ਜਾਨੁ ਭਈ॥ ਆਤੋ ਬਿ
 ਖਾਟੁ ਯੋ॥ ਅਥ ਅਤਿ ਸਕਾਲ ਛਨਾਟੇ॥ ਕ੍ਰਿਸਮ

ਹਤੁ ਬਿਹਸਨ ਦੇ ਤਨ ਨਾਇ ॥ ੬੧ ॥ ਸੁਪਨੇ ਸੋ ਨੈ ਦਾ ॥
 ਸੁਸੋਇ ਬੇਸੋ ਸੁਖ ਤੀ ਕਮੋ ਨਹੋਇ ॥ ਉਤ੍ਰ ਸੁਖ ਪਤੀ ਮੇਸੁ
 ਪਨਾਇ ਨਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਸੁਰੁਪ ਦਰਬਨ ਕੋ ਮਛਾ ਦਹੋਤ ਹੈ ॥ ਅ
 ਥਾਪ ਸਮਾਰਲ ਛਨ ਦੇ ॥ ਬਾਤਾਇ ਕਹਾ ਕੋ ਪਤੰਦੇ ਵਾਕਮ ॥
 ਦੇਸਾ ॥ ਤਜੈ ਫੇਨ ਮੁਖ ਪਾਤੁ ਰੁਖ ਅਪਸਮਾਰ ਕੀ ਪਸਾ ॥ ੬੨ ॥ ॥
 ਸਾ ਰੂਮ ਪਾਤੁ ਦਿਵਹਾਰ ਸੋ ਜਨਤ ਹੋਇ ॥ ਉਤ੍ਰ ਜਨਤ ਮੇਅ
 ਦੇਸਨ ਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਐਰਪਸਾ ਫੇਨਾਇ ਛਰ ਬੇਸੋ ਮੇ ਬਾਤਾਇ
 ਕੋ ਪਸੋ ਬਜਾਧੀ ਹੋਇ ॥ ਉਤ੍ਰ ਬਿਆਪ ਮੇ ਬੇਸੁ ਪਹੋਨ ਨਹੀ ਹੋਤ
 ਹੈ ॥ ਅਪਸਮਾਰ ਮਥਾ ਸੁਖ ਦੇਵ ਕੋ ॥ ਸੰਦਾ ॥ ਦੇਵਤ ਹੋਅ
 ਹਨੈ ਸੀਗਿਰੀ ਮਰਾਇ ਬਿਓਓ ਮੁਖ ਰਿਪਰ ਫੇਨ ਹੈ ॥ ਜਾਨੈ ਕ
 ਹਉਤ ਦੇ ਗੀਸਰੁ ਕੋ ਕਈ ਕਹੈ ਕੀ ਜਗ ਮੇ ਜੀਅ ਮੇਨ ਹੈ ॥ ਬੁ
 ਝਪਗੀ ਹੈ ਬਿਥਾ ਅਬਤ ਜਬਜਾਇ ਬਛਿਅ ॥ ਇਭੁ ਅਕਫੁਰੈ
 ਨਹੈ ॥ ਯਾਹਿ ਮਨੇ ਲਗ ਜਾਤ ਹੈ ਗਾਸੀ ਬਿਸਾਸੀ ਕਹੈ ਜਬਜ ॥

ਬਤ ਬੈਨ ਹੋ ॥ ੬੬ ॥ ਧਿਰੀ ਮੰਗਿ ਨਾਇ ਸੋ ਅਪਸਮਾਗ ॥
 ਬਸੁ ਪਤਲ ਨਾਇ ॥ ਨਗਜਾਇ ਮਨ ਬੁਧਨ ਸਾਮਾਗ ॥
 ਨਗਜਾਇ ॥ ਅਤਿ ਸੁਖ ਬਿਨ ਸੁਖ ਨਾਇ ਤਮ ਸੁਖ ਤਿਸੁ ਜਾਨ
 ਸੁਰਾਇ ॥ ੭੦ ॥ ਆਕੇ ਨਾਮ ਸੁਸਪਤੀ ਭੀ ਕਰੇ ਹੋ ॥ ਅਸਥੇ ਪ
 ਤਭੀ ਕਰੇ ਹੋ ॥ ਆਥਾ ॥ ੭੧ ॥ ਨੰਨ ਮੂਰ ਬੇਸੁ ਪਧਰੀ ਸੋ ਦਤ
 ਬਾਲ ਬਨਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਫਲੀ ਕੇ ਬਲ ਰਹੀ ਬੇਸਰ ਮੁਕਤ
 ਨਗਾਇ ॥ ੭੨ ॥ ਨੰਨ ਮੂਰ ਬੇਸੁ ਪਧਰੇ ਬੇਸੇ ਸੁਪਤੀ ॥ ਪਸ
 ਨਿੰਦਾ ਮੇ ਅਪਸਮਾਗ ਮੇ ਅਸੁਪਤੀ ਮੇ ਅਗਮਾਨ ਕੀ ਪ੍ਰ
 ਬਲਤਾ ਸੋਰ ਸਕਹਾ ॥ ਜੋ ਸੋਰ ਸਮਨ ਕਲਤਾ ਕਹਾ ॥ ਤਿ
 ਨਿੰਦਾ ਮੇ ਅਨੇਕ ਸੁਖ ਨੇ ਮੁਕਤ ਬੇ ਬਿਛਾਰਿ ਮੇ ਸਿੰਘ
 ਦਰਸਨਾਇ ॥ ਆਇ ਬੇਸੇ ਅਪਤੁਤੁ ਜਾਨ ਕਾਇ ਕਾ ਅਨੁ
 ਲਾ ਮੇ ਅਪਸਮਾਗ ਨਾਇ ਕਾ ਵੇ ਬੇਸੇ ਬੀਤੁਤ ਸਕੇ ਅਨੁ
 ਲਾ ਮੇ ਸੁਪਤੀ ਪਦਾਰਥ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਸਾਤਿ ਰਸ ਕੇ ਅਨੁ

ਇਨਮੇਈਰਸਜਾਨਿਯੋ ਅਥਬਿਬੋਧਲਛਨਾਹੋ॥
 ਨੀਰਛੁਟਬੇਤਨੁਪੈਇੰਦ੍ਰਪਰਮਪ੍ਰਕਾਸਾਤਾਮੇਭੁਜ
 ਛੇਪਾਰ੍ਦ੍ਰਸੋਬਿਬੋਧਸੁਖਰਾਸਾਤ੍ਰਾਅੰਨਪਛਨਾਹਿ
 ਤੇਨਿੰਦ੍ਰਾਦੁਰਗੇਇੰਦ੍ਰਮੰਬ੍ਰਹ੍ਮਪ੍ਰਕਾਸੋਇਸੋਬਿਬੋ
 ਧਾਪ੍ਰਸਾਨਾਗਕਰਸਰੁਪਦਾਰਥਨਕੋਮਾਨਬੇਲਗਮ
 ਸਰੁਪਦਾਰਥਕੋਪਥਾਰਥਗਮਨਭੁਯੋਪਾਤਿਮਤਿਭਾਵ
 ਤੇਇੰਦ੍ਰਾਤਿਭੁਮਤਿਮੇਸਾਸ੍ਰਾਦਿਕੇਇੰਤਨਸੋਗਮਾਨੋ
 ਤੁਰੰਮੇਜਾਗੁਤਸੇਅਪਕਰਮਾਨਤੁਰੰਮੇਬਿਬੋਧ
 ਮੇਨਿੰਦ੍ਰਾਛੁਟਬੇਸੋਗਮਾਨਭੁਯੋਤੰਨਿੰਦ੍ਰਾਕੀਅਪੇਛ
 ਕਰਤਾਕਰਮਾਨਕਾਰਿਯੋਤੰਨਿੰਦ੍ਰਾਕੀਅਪੇਛ
 ਜਗਸੇਚੰਦ੍ਰਮੰਡਲਨਗਾਵਤਮਨੇਜਚਾਪਜਾਗੀ
 ਚੰਦਰੀਕਛਟਾਅਤਿਅਭਿਗਮਨੀਜਾਗੇਕੀਰਕੋਕਲ
 ਕਲਾਪੀਕਲਹੰਸਕੋਕਚਟਕਚਕੋਕਾਰੇਅਰਿਹੰਦ੍ਰੀ

ਰਾਮਨੀ ਜਾਗੀਰੁ ਪਬੇਲ ਤਾਮੇ ਜਾਗੀਰੁ ਮਲ ਜਾਗੀ
 ਪੰਕਜ ਬਿਪਲ ਜੋਰ ਜਾਗੀ ਜੋਤ ਦਮਨੀ ਜਾਗੀ ਭੀਰ
 ਭੀਰ ਚੰਦ ਕਰੀ ਭਾਰੇ ਜਬ ਭਾਵੁ ਤੇਲ ਲਨ ਸੰਗ ਜਾਗੀ ਭੀਰ
 ਰਾਮਨੀ ॥ ੭੪ ॥ ਜਾਗ ਬੇਸੇ ਬਿਬੇਧ ਅਥ ਅਮਰ ਖਲ
 ਛਨਾਵੇ ॥ ਅਪਮਾਨਾ ਟਿਕ ਤੇਜ ਹਾਰਿ ਯੇ ਮੋਹ ਧੰਕੇ ਧ
 ਅਰਨ ਨੇ ਝਕਰ ਤਰ ਜਬੋ ਸੇ ਅਮਰ ਖਕੀ ਚਿਧ ॥ ੭੫ ॥ ਜਹਾ ਅ
 ਪਮਾਨਾ ਟਿਕ ਕੇ ਬਚਨ ਜੁਨ ਕੇ ਧਰੀ ਅਪਕਾਈ ਹੋਇ ਕਿ
 ਬਾ ਅੰਗ ਕੇ ਅਹੰਕਾਰ ਮੇਟ ਬੇਕੀ ਇਛਾ ਕੀ ਜੋਤ ਮੇ ~~ਭੀ~~ ਅਰ
 ਨਨੇ ਝਾਵਿ ਹੋਤ ਸੇ ਅਮਰ ਖਾ ਯਾ ਕੋ ਨਾ ਮਨੋ ਪਭੀ ਕਹੈ ॥
 ਪ੍ਰਸਾ ਅੰਗ ਕੇ ਅਹੰਕਾਰ ਮੇਟ ਬੇਸੇ ਮੋਹ ਧੰਕੇ ਧਰੀ ਅਪਿਕਾਈ ਕ
 ਰ ਉਗ੍ਰ ਤਾਹਾਇ ਉੜ ਗਰਬ ਮੇ ਆਪਨੇ ਆਪ ਜਿਤਾਏ
 ਹੋ ਗਰਬ ਤਾ ਫਿਰਿ ਯੇ ॥ ਅਉਗ੍ਰ ਤਿਨਿ ਹਟੈ ਤਾਹੇ ਤੁਹ
 ਅਮੁਖ ਅਥਾ ਬਿਗਾਹੀ ਸੁਰੰਗ ਮਹਾ ਬਰਸੇ ਤਪਗ

ਸਿਰਖਰੀਅਨਥਾਇ। ਪਿਪਾਅਗੁਰਿਨਲਾਲੀਲਖੇਖ
 ਗੀਉਠੀਲਗਲਾਇ॥੧੫॥ ਨਾਪਕੇਮੇਅਪਾਧਦੇਖਨਾਪ
 ਕਾਮੇਕੋਪਕੀਅਪਕਾਈਭੁਈਪਾਤੇਅਮਰਖਾਅਥਅਥਹਿ
 ਥਾਲੁਛਨਦੇ॥ ਕਛੁਮਿਸਕਰਲਹਆਪਨੇਮਰਮਛੁ॥
 ਦੈਬਾਤਾਸੰਗੋਪਨਅਕਾਰਕੇਅਥਹਿਥਾਇਹੁਰੁਤਾ॥੧੬॥
 ਨਹਾਕਉਮਰਮਕੀਬਾਤਜਨੈਤਹਾਂਅੰਤਕੀਮੇਰਕਹਤ॥
 ਕੇਛਪਾਦੰਸੇਅਥਹਿਥਾਪੁਲਾਅਕਾਰਾਦਿਕੇਨੇਕਛੁ
 ਮਿਸਕਰਗੇਪਕਰਨੇਪੈਲਾਜਕਰਕਿੰਬਾਕਾਰੁਕੇਭੁਖ
 ਕਰਮੇਕਹੇਲਾਜਕਰਤੇਲਾਜਮੇਅਤਿਬਾਪਤੀ। ਜੇਕ
 ਹੇਭੁਖਕਰਤੇਸੰਕਾਮੇਅਤਿਬਾਪਤੀ॥੧੭॥ ਨਬਕ
 ਛੁਮਿਸਕਰਆਪਨਾਅਕਾਰਾਦਿਛਪਾਇਆਅਗਲੇ
 ਸੇਸਾਰੇਬਨਿਖੇਰੰਤੋਂਅੰਦਪਲਾਜਮੇਭੁਖਕਰਗੀਛੁਖ॥
 ਇਮੇਪੈਜਬਸਾਰੇਭੁਖੇਨਲਾਜਕਰਨੀਲਾਗੀਨਛੋਕ

ਰਨੇਲੋਗਾਮਾਤੋਮਬਾਹਿਥਾਹੀਜਾਨਿਯੋਅਬਹਿਥਾ 48
 ਅਥਾਬਿਹਾਰੀਦੋਹਰਾ। ਲਲਨਿਚਲਨਸੁਨਮਲਨਮੇ
 ਮਸੁਮਾਸੁਲਕੇਆਇ। ਤੁਈਲਖਾਇਨਸਖਨਮੇਸੁ
 ਠਕਹੀਜਮੁਹਾਇ॥੧੧॥ ਜਮੁਹਾਇਬੇਕੀਕ੍ਰਿਯਾਸਉਪ
 ਪਤੀਕੋਪਮਛਕਯੋਅਥਉਗਤਾਲੰਛਨਾਵੇਃ ਬਰੋਨੁ
 ਦੁਰਜਨਤਾਵੇਤੇਨਿਰਦਅਤਾਉਪਜਾਇ। ਬੀਪਨਾਦਿਤਾ
 ਮੇਕਿਜੋਸਉਗਤਾਬਤਾਇ॥੧੨॥ ਕਉਦੁਰਜਨਤਾਕਰੋਤੰ
 ਤੇਨਿਰਦਅਤਾਉਪਜੋਤਾਮੇਬੀਪਨਾਦਿਕੀਜੋਸਉਗਤਾਮ
 ਥਾਮੰਡਨਕੋਵੇਃ। ਧਨਖਗਤਹੀਯੋਕਛੁਮੰਡਨਉਮ
 ਤੇਰਾਮਾ। ਤੁਰਤਕੋਲਸੇਕੋਵੇਕਰੋਕਰੋਕਰੋਕਰਾਮਾ॥੧੩॥ ਇਹਾਸੀ
 ਰਖਦੇਸਮਹਾਰਜਮੇਨਿਰਦੇਅਤਾਪੈਰਾਦਨਪੈ॥੧੪॥ ਅ
 ਮੁਖਮੋਉਗਤਾਮੇਕੋਤੋਲੰਦਾਉਤਾਅਮੁਖਮੇਕੋਪਕੀਅਪਕਾ
 ਈਹੋਤਪੈਉਗਤਾਮੇਨਿਰਦਅਤਾਹੈ। ਮਤਿਲੰਛਨਾਵੇਃ ਬੁ

ਸਾਸਤਰੀ ਤਨ ਕੀ ਪੋਹੋਇ ਆਥਾ ਰਥਗਾਨਾ ਤਾਮੇ ਅਤਿਰ ।
 ਤਰਖਤਾਨੇ ਰਬਿਨੇ ਅਤਿਜਾਨਾ ੮੦ ਬਹੁਤ ਸਾਸਤਰੀ ਤ
 ਨ ਤੇਜੇ ਆਥਾ ਰਥਗਾਨਾ ਤਾਮੇ ਨ ਬਨੇ ਅਹਿਰੋਇ ਸੋਮਾਤਿ
 ਪੁਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਸਾਸਤਰੀ ਰਥਗਾਨਾ ਦੇ ਬੋਲੇ ਨਿਰਬੇਦ ਹੋਇ ਉ
 ੩। ਪਸ ਪੁਨ: ਸਾਸਤਰੀ ਰਥਗਾਨਾ ਦੇ ਬੋਲੇ ਸੁਖ ਬੁਧ ਦੇ ਬੋਲੇ
 ਧਿਤਾ ਉਤ ਨਦਾ ਪਾਨਿ ਰਬੇਦਾ ਧਿਤਾ ਅਤਿ ਏਸਾ ਸੁਗਾਨਾ
 ਹਿਤੋ ਹੋਤ ਹੋਤ ਉਕਾਰਨ ਰੂਪ ਕਰਾਉਨ ਹੋ। ਜੇ ਸੋ ਏਕ ਮਹੀ
 ਪਾਸੇ ਕੋ ਬਿਦਹਾਰ ਨੇ ਕੋ ਕਾਰਨ ਹੋਤ ਹੋਤ ਪੋ ਬਿਦਹਾਰ ਆ
 ਪਾਸੇ ਉਨ ਰੂਪ ਹੋ ਸੰਧਾ ਬੰਧਨਾ ਦੇ ਅੰਧੇ ਰਜਾ ਦੇ ਮੰਗ
 ਜਪ ਰਮ ਅਹਿ। ਤੇ ਸੋ ਨਿਰਬੇਦ ਮੇ ਬੰਗਾਰ ਕੀ ਪੁਬਲਤਾ
 ਹੋਤ ਹੋਤ ਧਿਤੀ ਮੇ ਧੋਰ ਜਾਤ ਹੋਤ ਮਤਿ ਮਨੋ ਬਿਨੋ ਹੋਤ ਹੋ ਮੇ
 ਸੇਨਾ ਨਿਯੋ ਅਤਿ ਪਥਾ ਦੇਹ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਲਕੀ ਨੀਨਿ
 ਪਾਸੇ ਹੋ ਸਦਾ ਰੇਕਾ ਮਾ ਅਬਜਾਨੇ ਜਗ ਸੁਭ ਹੋ ਸਾ ਰੇਨਾਨੇ

ਰਾਮਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸਾਚੁ ਸੁਰ ਕੇ ਨਿਰਨ ਕਰ ਬੇਸੇ ਮਤਿ ॥ ਅਥ ਬਾਪ 42
 ਲਛਨਾ ਦੇ ॥ ਬ੍ਰਿਹਾਦਿ ਸੰਤਾਪ ਤੇ ਜਹਾਇ ਕਤਨ ਹੋਇ ॥ 30
 ਮੇਅਤਿ ਬ੍ਰਿਹਤਾਇ ਦੁਖਾਧ ਬਖਾਨਤਿ ਸੋਇ ॥ ਘਾਥਾ ਦੇ ॥
 ਤੇਯੰ ਆਨ ਕਹਾ ਕਹੋ ਸਖੀ ਸਾਨੀ ਬਾਤਾ ਚੰਦੁ ਖੀ ਪ੍ਰਸੰ
 ਪਗ ਮਧ ਸੀਨੇ ਅਤਾ ੨੩ ॥ ਪ੍ਰਸੰ ਮੇਧ ਸੀਨੇ ਆਇ ਬੇਸੇ ਬ੍ਰਿਹ
 ਜਹਾ ਤੇ ਬਾਪੀ ॥ ਅਥ ਉਨ ਮਾਟ ਲਛਨਾ ਦੇ ॥ ਬ੍ਰਿਹ
 ਆਇ ਤੇ ਹੋਤੁ ਜਹਾ ਬਿਨ ਬਿਚਾਰ ਆਚਾਰਾ ਬਿਬਾਥ ਲਥੇ
 ਕੁ ਬੇਸੇ ਉਨ ਮਾਟਾ ਬਿਚਾਰਾ ੨੪ ॥ ਪ੍ਰਸੰ ਜਹਾ ਬਿਨ ਬ੍ਰਿਹ
 ਰਾਮਾ ਗੁਰੁ ਤਬ ਅਗੰਮ ਜਾਇ ਮੇਗ ਮਨ ਕਿਯੋਤਾ ਮੇਰ ਸ
 ਕਹਾਉਤਾ ਜਾਨੈ ਮੇਸੇ ਲਛਨ ਬਾਪ ਜੇ ਹੋਰਿ ਦੇ ਮਾਹ ਅਥ
 ਬੇਕ ਕਰ ਜੇ ਕਛੁ ਕੀਜੈ ਕਾਮ ਸੋ ਉਨ ਮਾਟਾ ॥ ਲਛਨਾ ਮੇ
 ਰ ਸਦੁ ਹੋਤੁ ਹੋ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਆਇ ਦੇ ਕਦੁ ਰੇ ਅਗੰਮ ਜਾਇ ਮੇ
 ਗ ਮਨ ਹੋਤੁ ਹੋ ਮੇਰ ਮਤਾ ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰ ਆਚਾਰ ਕੇ ਨਾਮ

ਉਨਾਨਿਕਯੋਹੋਂ ਸੁਰਾਸੁਰੇ ਉਕਾਰਨਾ ਬਿਚਾਰ ਸੇਹੋਂ
 ਜੇਦਿਚਾਰੀ ਨਭਿਯੋ ਤੇ ਮਗੰ ਮਜਾਦਿ ਮਗੰ ਮਨਕਾਰ ਕਰਨ
 ਬੇਦਿਚਾਰ ਬਿਨਦੋਂ ਨਾਦਿ ਬੋਲ ਨਾਦਿ ਸੰਭਵੈ ਹੈ ਪੁਨਃ ਪੁਨ
 ਬਕਦੇ ਬੋਲ ਬੋਲੇ ਮਦਹੀ ਕਮਨ ਹੋਇ। ਉਤਰਾ ਅਦੇ ਮੇਮਾ
 ਟਕ ਬਸਤ ਕੀ ਮਜਤੀ ਹੋਤ ਹੈ। ਯਾ ਮੇ ਬਿਹਮਾਦਿ ਕੇ ਕਰੇ
 ਸੋਦਿਦਹਾਰ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਹੋਤ ਹੈ। ਉਨ ਮਾਦਾ ਬਾਗ ਸਾਗ ਨਦੇ
 "ਦੈਯਾ" ਕਬਹੂ ਬਕੈ ਰੋਵੈ ਰਿਸਾਇਹ ਸੇ ਕਬਹੂ ਨਿਨਤੁ
 ਲਛੁ ਦੈ ਨਿਰਦੈ। ਪੁਨ ਜਮਾ ਅਕੁ ਕੋ ਕਤ ਜਾਤੁ ਹੋ ਯੋ ਕਹਮੇ
 ਪਨ ਦੇਖ ਕੇ ਦੋਹ ਪਰੈ। ਤਨ ਕੋ ਤਨ ਕੋ ਸੁਖ ਨਾਹ ਯੋ ਪ
 ਪਰਛਾਹੀ ਯੋ ਮੇਂ ਮਾਪਨੀ ਦੇਖ ਰਹੈ। ਪਿਅ ਕੇ ਬਿਛੋਰੇ
 ਈ ਬਾਦਰੀ ਸੀ ਪੇਜੁ ਦੇ ਪਿਯੋ ਤੋਂ ਤਿਅ ਗਈ ਹੋ। ਪੁ
 ਮੇਯ ਪਾਛੈ ਦੋ ਨਾਦਿ ਤੇ ਉਨ ਮਾਦਿ। ਅਥ ਮਗਨ ਲਛੁ
 ਨਾਦੈ। ਜੁਧ ਮਾਦਿ ਤੇ ਜਾਨਿਯੋ ਪੁਨ ਨ ਕੋ ਕੋਤਾ ਗਾ

ਤਾਹਿਕਹਤਹੈਮਰਨਾਨੁਜੇਕਵਿਪਰਮਸਰਾਗਾ॥੮੬॥੫੨ ੫੯
 ਜੇਮਰਹੀਗਯੋਤੋਭਾਵਕਹਾਅੰਰਸਕਹਾ॥ਚਿਤ੍ਰ॥ਯੁਧਆਇ
 ਮੇਮਰਬੇਪੀਛੇਨਸਕੋਫੈਲਬੇਪਹੀਭਾਵਅੰਰਸਾਅਰਨਾ
 ਬਾਲਲਕੋ॥ਸੇਂਦਯਾ॥ਦੁਹਪਾਇਪਸਾਰਭੁਜਾਨਉਸਾਰ
 ਪਰੇਰਨਅੰਗਨਲੰਕਾਪਤੀ॥ਨਹਤਾਸਸਮੀਰਛੁਵੇਕਛੁਪ॥
 ਸਫਿਰੈਪੁਨਮਿਹੀਮੰਦਗਤੀ॥ਸਵਿਤਾਨਪ੍ਰਚੰਡਕਰੋਕਿ
 ਰਨਾਵਲਿਅਨਨਪੰਅਤਿਭੀਤਮਤੀ॥ਸੁਰਸੰਕਸਭੈਅ
 ਪਨੇਅਪਨੇਪਰਬੈਠਕਰੋਚਰਚਾਨਰਤੀ॥੮੭॥ਲੰਕ
 ਪਤੀਕੋਰਨਮੇਪੜਬੋਬਿਨਾਮਰਨਨਹੀਹੋਤਹੈ॥ਅਥ੩॥
 ਸਲੋਛਨਾਦੇ॥ਬਸੁਭਯਾਨਕਦਰਸਤੇਰਹਉਪਜੈ
 ਅਸਕਾਇ॥ਕੰਧਾਵਿਕਤਾਮੇਉਵੈਤਾਸਤਾਹਕੋਗਾਇ
 ੮੮॥੫੨॥ਭੁਜਾਨਕਾਦਕਬਸੁਆਵਿਕੇਦਰਸਤੇਬਿ
 ਧਾਵਿਕੇਨਹੈਇ॥ਅੰਕਦਰਸੰਕਉਪਜੈਸੰਕਕਾਨੇ

ਇਉਤਗਾ ਬਿਖਾਰਿ ਮੇਧਿ ਅਕੋ ਅਧਿ ਅਹੋਤਗੇ ਅਸੰਕਾ
 ਮੇਧਰਿ ਕੋ ਅਧਾ ਪਕਰ ਆਪ ਮੇ ਅਨਿ ਸੁਜਾਨੀ ਯੋ। ਫਾਸ ਮੇਰੁ
 ਯਨ ਕਬਜਤ ਦੇਖ ਭੁਯਹੋਤ ਹੈ ਏ ਤੇਰੇ ਦਾ ਫਾਸ ਪਥਾ। ਭੁਯ
 ਨੋ ਕੋ ਬਿਤਾ ਅੰਗਨ ਤੇ ਮੇਤੀ ਗਨ ਦੋਲ ਪਰੇ ਠੋਰੇ ਠੋਰੇ ਬਿਧ ਤੇ
 ਕੇ ਬੀਜ ਬਨ ਬੀਜਨ ਬੋਧੇ ਸੋ। ਬਾਹ ਬਣੀ ਛਤ ਸਾਲ
 ਤੇਰੇ ਠੋਰੇ ਬੋਧ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ਰਹੇ। ਕਰੇ ਧੋਨ ਕੇ ਨਿਰੇ ਸੋ। ਰੁ
 ਖਨ ਭੁਨ ਤੇਰੀ ਦੋਰੀ ਗੋਰੀ ਗਿਰਦ ਦੀ ਗੋਰੇ ਗੋਰੇ ਪਾਪਨ
 ਫਲ ਕਪਰੇ ਠੋਰੇ ਸੋ। ਦਰਦ ਕੇ ਮਾਰੇ ਮੁਖ ਜਰਦ ਹੋ ਯਨ
 ਲਾਗੇ ਸਰਦ ਕੇ ਬੰਦੇ ਮਾਨੇ ਹਰਦ ਮੇ ਬੋਧੇ ਸੋ। ੮੯। ਇਹ
 ਸੰਤ ਬਪੂਨ ਕੋ ਭੁਯ ਕੀ ਅਧਾਣੀ ਸੋ ਫਾਸ। ਅਥ ਬਿਤਰਕ
 ਲਛਨ। ਉਪ ਜੋ ਜਹੀ ਸੈ ਪ੍ਰਦੁਲਤਾ ਮੇ ਕਰੇ ਬਿਚਾਰਾ। ਰੁ
 ਹ ਆਇ ਤਾ ਤੇ ਕੀ ਸੋ ਬਿਤਰਕ ਨਿਰਧਾਰ। ੯੦। ਜਹ ਕੋ ਉ
 ਪਦਾਰਥ ਲਯਤਾ ਮੇ ਸੀ ਸੋ ਹੋਇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਅਹੁੰਚੇ ਮੇ ਸੀ

ਬਿਚਾਰਕਰੇ ਸੋ ਬਿਤਰਕਾ ਪੁਸ਼ਾ ਨਹਾ ਬਿਚਾਰਮੇ ਪੜ੍ਹੇ ॥
 ਹਾਂ ਹਿੰ ਹੋਇ। ਉਤ੍ਰਾ ਹਿੰ ਤਾਮੇ ਪਾਨਾਇਲਗੇ ਹਾਂ ਮੇਏਕ
 ਪਦਾਰਥਕੇ ਏਕਹੀ ਜਾਨੀਏ ਹਾਂ। ਆਮੇ ਏਕ ਪਦਾਰਥ
 ਬਿੰਬੇ ਬਹੁਤਨ ਕੇ ਸੰਸਾਰੇ ਹਾਂ। ਬਿਤਰਕ ਅਥਾ ਸੰਦਾ
 ਕੰਦਨ ਬੇਲ ਕਿਸੇ ਨੇਕੀ ਸਾਟਿ ਕਛੂ ਅਹਿ ਜਾਨੀ ਨਾਤ
 ਪੈਕਾ ਹਾਂ। ਏਕਤਾ ਹੀ ਪੰਜ ਆਦਤ ਆਖਨ ਚਿਤ੍ਰ ਏਹ ਰੇ
 ਤਉ ਛਾਹਾਂ। ਆਹੀ ਕੇ ਪਾਨ ਪਸਿੰਧ ਕੇ ਮਧਗਯੇ ਮਨ ਬੁਝਨ
 ਪਾਦਤਥਾ ਹਾਂ। ਦਾਮਨੀ ਹਾਂ ਕਿਧੋਕਾ ਮਨੀ ਹਾਂ ਕਿਧੋ ਅਰੇ ਬਰ
 ਚਰਚੀ ਰਚਨ ਹਾਂ। ੨੧। ਇਹ ਦਾਮਨੀ ਹਾਂ ਕਿਧਾ ਮਨੀ ਹਾਂ
 ਸੀਤਰਕ ਕਰ ਬੇ ਸੋ ਬਿਤਰਕਾ। ਇਨ ਸਭੁ ਭਾਵਨ ਮੇ ਚਾਹਤ
 ਹਾਂ ਅੰਗੇ ਤੇ ਪੈ ਸੋਕ ਹਤ ਹਾਂ। ਭਾਵ ਸੰਧ। ਭਾਵ ਸਾ ਬਖਸ਼ਤਾ
 ਦਸਾਂਤ ੩ ਭਾਵਾਭਾਸ ੪। ਅਥ ਭਾਵ ਸੰਧ ਛਾਨੇ ॥
 ਬਹੁਤੇ ਤਨ ਤੇ ਪੈ ਤਨ ਪਦੇ ਭਾਵਨ ਕੀ ਸੰਧ। ਭਾਵ ਸੰਧ ਤਾ ਸੋਕ

ਹੈਸਰੁਕਵਿਸੁਮਤਿਸੁਬੰਧਾਅਥਾਬਿਹਰੀਹੋਃਪਿਪਾ
 ਬਿਛਨਕੇਦੁਸਹਦੁਖਹਰਖਨਤਪਯੋਸਾਗਦੁਰਯੋ
 ਧਨਲੋਟੋਖਪਤਤਜਤਪੁਨਇਹਬਾਰਾ੨੩।ਇਹਾਪਿ
 ਪਤੇਬਿਛਰਪੇਦਕੇਜਾਨੇਇਨਹੇਤਨਕਰਨਾਅਕਾਮੇਬਿ
 ਖਦਮੋਹਕਯੀਸੰਧਰੁਈ।ਅਥਭਾਵਸਾਬਲਲਛਨ
 ਹੋਃ।ਦਾਬਤਭਾਵਹੁਭਾਵਜੇਅਤਹਉਪਜੇਅੰਗਭਾ
 ਵਸਾਬਲਅਤਕੇਕਹੈਭਾਵਨਕੇਪ੍ਰਸੰਗ।ਅਥਾਹਸਰਹ
 ਜੇਹੋਃ।ਦ੍ਰਿਗਲਾਲਕਿਰਤੇਭੁਏਰੁਖੇਸ਼ੁਕਕੇਅਭਿ
 ਨੇਹੁਰੇਲਖਲੋਇਨਨਸਕੁਚੇਪਰਸਤੁਰਾਇ।੨੪।
 ਆਮੇਨਅਕਕੋਟੇਖਪੁਥਮਨਅਕਕੋਟ੍ਰਿਗਲਲਕੇਬ
 ਹੁਰਕੋਓਚਿਨਾਦਿਦੇਖਮਰਨਮੈਰੁਖੇਭੁਏਬਹੁਰੇਨਾਅ
 ਕਕੇਸਨੇਹੁਰੇਨੇਰੁਟੇਖਸਕੁਚਕਰਪਾਇਲਗਪਰਸ
 ਬੁਕੋਇਹਾਹਰਖਲੋਅਮਰਖਨੇਦਬਾਯੇਅਮਰਖਕੋਮੈ

ਤਸਕਨੈਦਬਾਯੋਆਤੰਤ੍ਰਾਦਸਾਬਲਾਅਥਭਾਦਸਾਤ ੫੪
 ਲਛਨਾਦੋਃਕਾਹੁਕਾਰਨਤੋਕੋਉਓਪਜੋਭਾਦਸਾਹੋਇ।
 ਪੁਨਕਛੁਕਾਰਨਤੋਮਿਦੈਭਾਦਸਾਤਹੋਸੋਇ।੬੬।ਅ
 ਥਾਦੋਃਸਜਸਿੰਗਾਠਪਿਅਪੋਗਈਅਤਿਬਿਨੈਦਸ
 ਰਸਾਇਲਖਸੁੰਨੀਸੁਖਸੇਜਤਿਅਬਦਗਯਮੁਰ
 ਝਾਇ੬੭।ਅਮੇਹਰਖਭਾਦਕੀਸਤਭਈਨਾਖਕਕੇ
 ਅਮਿਲਾਪਜੋਅਥਭਾਦਭਾਸਲਛਨਾਦੋਃਛਾਪ।
 ਧੈਨਹਭਾਦਕੀਬਾਸਤਦਹੋਇਨਭਾਦਭਾਦਭਾਸਕਹੋਸ
 ਬੈਤਾਕੋਸੁਕਦਿਬਨਾਦਾ੬੮।ਪਸਨਾਜੇਬਾਸਤਦਭਾਦਨ
 ਹੀਤਕੋਭਾਦੰਦੁਕਹਾਉਤਭਾਦਕੀਛਾਅਹੋਨੇਤੋਭੁ।
 ਦੜਹੈ।ਜੈਸੇਮਾਨੁਖਕੀਛਾਅਕੋਮਨੁਖਛਾਅਕਹੈਂ
 ਛਾਅਨਹੀਕਹੈਂ।ਤੈਸੇਹੀਅਕੋਭੀਭਾਦਕੀਉਪੇਛੁ।
 ਕਰਭਾਦਭਾਸਕਹੈਂ।ਜੈਸੇਕਾਹੁਕੇਅਥਾਦੋਃਪੀਤ

ਕਰੇਂਤੋ ਬਾਵਰੇ ਅਨਚਾਹਤ ਕੋ ਸੰਗਾ ਟੀਪਕਰਨੇ ਕਛੁਨ
 ਹੀਜਰਜਰ ਮਰਤੁ ਪਤੰਗਾ ਪਤੰਗ ਮੇਅੰਤ ਸੁਕਰਾਵਕੁ
 ਅਭਾਸਹੈ ਪ੍ਰਸਾਜ ਬਰਸਕੇ ਬਸਹੈ ਕੁੰਮੁਰਚਾ ਮਾਵੈ ਸੋ
 ਇਕ ਮੁਰਛਾ ਸੰਚਾ ਗੰਧੋਆ ਉੜਾ ਮੁਰਛਾ ਅਪਸਮ ॥
 ਰਮੇਅੰਤੁ ਤੁਹੇਤਹੈ ਪੁਨ: ਪ੍ਰਸਾਜ ਹਾਛੁ ਕੀਸੇ ਸੋ
 ਛਲ ਸੰਚਾ ਗੰਧੋਆ ਉੜਾ ਸੋ ਅਬਹਿਥਾ ਮੇਅੰਤੁ
 ਤੁਹੇਤਹੈ ਅੰਗ ਪ੍ਰਸਾਜ ਹਾਛੁ ਕਿਸੁ ਬਿਹਾਰੇ ਬਲਕੀ
 ਜੈ ਸੋਏ ਕਬਲ ਸੰਚਾ ਗੰਧੋਆ ਉੜਾ ਸੋ ਚਪਲਾ ਤਾਕੇਅੰ
 ਤਰਕੁਤਹੈ ਅੰਗ ਪ੍ਰਸਾਜ ਜੈ ਸੋ ਨਿੰਦਾ ਸੁਪਤ ਬਿਬੋਧ ਸੰ
 ਚਾ ਗੰਧੋਆ ਤੈ ਸੋ ਗੰਧੋਆ ਸੰਚਾ ਗੰਧੋਆ ਉੜਾ ਸੋ
 ਨਿਰਬੰਧ ਕੇਅੰਤੁ ਤੁਹੇਤਹੈ ਪੁਨ: ਪ੍ਰਸਾਜ ਜੈ ਸੋ ਨਿੰਦਾ
 ਅੰਸੁਪਤੁ ਪਾਛੇ ਬਿਬੋਧ ਕਹੈ ਤੈ ਸੋ ਅਪਸਮਾਹ ਪੀ
 ਛੇ ਜਬ ਉਠੈ ਅਪਸਮਾਹ ਸੰਚਾ ਗੰਧੋਆ ਉੜਾ ਸੋ

ਸੋਬਿਬੋਪਮੇਅੰਤਰੁਤਰੇਤਪੈ।ਇਤੁਆਇਮੇਸੁੰਨਾ 4.
 ਨਿਖੇ।ਇਤੁਸੰਚਾਰੀਭਾਵਅਥਸਥਾਈਭਾਵਲੰਘਨ
 ਦੇਹਰੋਕੋਅਪਨੇਆਪਮੇਸਥੇਭਾਵਲੰਘੇਗ।ਪ੍ਰੰਤਸਥਾ
 ਤੁਥੇਜਾਤਤੇਜਾਕੀਯਾਰਥਦੇਹ।੬੬ਅੰਮੇਜੋਪਰਪਾਨ
 ਹੋਆਤਰੀਪਸੁਬਿਕਾਰਸਥਾਈਭਾਵਤਾਸੋਬਹੋਸਭੁਤ
 ਵਨਮੇਸਾਗ ੧੦੦ ਜੋਭਾਵਸੋਰਭਾਵਨਕੋਆਪਮੇਰੋਕੋ
 ਜਾਕੀਸਜਤੀਅੰਬਿਜਤੀਭਾਵਸੰਗਨਹੋਇਮੇਸੋ
 ਪ੍ਰਧਾਨਅਤੀਅਬਿਕਾਰਸੋਸਥਾਈਭਾਵ।ਜੋਸੇਨਰਨਮੇ
 ਨਿਪਤਤਾਰਨਮੇਚੰਦਾਹਿ।ਤੋਸੇਪਹਿਭਾਵਨਮੇਸਿਰੋਮਾ
 ਹੋਰਸਮੇਪ੍ਰਧਾਨਪ੍ਰੰਧੰਬਰਮਾਕੋਨਾਅਸਥਾਈਹੋ।੫੪
 ਸਜਤੀਕਹਾਐਬਿਜਤੀਕਹਾਉਤਸਥਾਈਕਿਸਾ
 ਈਸਜਤੀਜੋਸੋਬਿਛਕੋਬਿਛਸਥਾਈਕੋਬਿਭੁਚਾ
 ਰਆਇਬਿਜਤੀਜੋਸੇਨਰਨਕੋਪਸਦਾਹਿ।੫੫ਅੰਮੇ

ਬਿਭਾਵਾਹਿਨੀ ਮੇਨੀ ਮਲੋ ਸੋ ਸੁਆਈ ਜਾਮੇ ਬਿਭਾਵਾ
 ਹਿ ਮਲੋ ਸੋ ਰਸ ਮੇ ਸੋ ਬਿਭਾਵਾ ਹਤ ਹੋ ਕਾਰੋ ਤੇ ਨੇ ਤੋ ਕਛੁ
 ਬਿਕਾਰੋ ਹਤ ਹੋ ਬਿਭਾਵਾ ਹਿ ਤੇ ਸਭੁ ਮੇ ਮਲੋ ਹੋ ॥ ੫ ਸਤ ॥
 ਮੇ ਸੋ ਪੁਪਨ ਅੰਤੀ ਪਾ ਬਿਕਾਰ ਕਿਆ ਹੋ ਉਤਰ ਸੋ ਸੁਆ
 ਈ ਨਦ ਪਕਾਰਾ ਰਤੀ ੧ ਸੋ ਕ ੨ ਕੋ ਪ ੩ ਉਤ ਸਾਹ ੪ ਗਾ
 ਸ ੫ ਰੁਪ ੬ ਨਿੰਦਾ ੭ ਦਿਸ ਮੇ ੮ ਸਮ ੯ ਅਥਗਤਿ ਸਭ ੦
 ਈਲਛਨਾ ਹੋ ॥ ਇਛਾ ਪਯਾਗੀ ਬਸੁ ਕੇ ਦੇ ਪਨਾ ਹਿ ਤੇ
 ਹੋਤਾ ਮਨ ਬਿਕਾਰ ਪੁਰਨ ਨਹੋ ਸੋ ਰਤਿ ਭਾਵ ਉਦੈ ਤਾ ੧੦
 ੨ ਜਾ ਪਯਾਗੀ ਬਸੁ ਕੀ ਇਛਾ ਤੇ ਮਨ ਬਿਕਾਰ ਪੁਰਨ
 ਨਹੋ ਇਸੇ ਰਤਿ ਪੁਲਾ ਮਨ ਬਿਕਾਰ ਕੇ ਕਾਰਨ ਪੁਰਨ ਨ
 ਹੋਇ ਕਿੰ ਬਾ ਮਨ ਕੇ ਜੋ ਬਿਕਾਰ ਹੋ ਸੋ ਪੁਰਨ ਨਹੋ ਇਉ
 ੩ ਜਿ ਬਾ ਮਨ ਬਿਕਾਰ ਕੇ ਕਾਰਨ ਪੁਰਨ ਨਹੋ ਇਗੋ ਤਬ ਹੀ
 ਮਨ ਕੋ ਬਿਕਾਰ ਪੁਰਨ ਨਹੋ ਇਗੋ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਕਾਰਨ ਪੀਲ

ॐ नमः शिवाय ॥ ५९ ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥ ६० ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥ ६१ ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥ ६२ ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥ ६३ ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥ ६४ ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥ ६५ ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥ ६६ ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥ ६७ ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥ ६८ ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥ ६९ ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥ ७० ॥

ਮਲਾਇਸੁ ਜਨਾ ॥ ੧੦੩ ॥ ਇਹਾਨਾ ਕਰਕੇ ਕਹੁ ਦੇਖ ਜੇ ਹੋ ਦੇਖ
 ਬੈਥੈ ਕਰਨ ਤਸੇ ਨੇਹ ਕੇ ਅੰਕੁਰਿ ਯੋ ਅੰਕੁਰ ਪਟ ਤੇ ਭਾਵਹੀ
 ਹੋ ਜੇ ਬਡੁ ਹੋਤ ਸੇ ਬਡੁ ਬਿਕਾਰ ਫਲ ਤੇ ਤੇਵਹੀ ਸਿੰਗਾਰ ਸਕੈ
 ਜਾਤਾ ਜਾਹ ਦੇਵਤਾ ਮੇਰਾ ਜਾ ਮੇਰਾ ਰੂਪੈ ਬਾਲਾਇ ਮੇਰਾ ਅਨਗਾ
 ਹੋਇਤਾ ਭੀ ਹੋਤ ਭਾਵਹੀ ਹੋ ਦੇਵਗਤਿ ਭਾਵਾ ਬਾਹਿ ॥ ੧੦੪ ॥
 ਤੁਝ ਪਾਨ ਬਪ ਪਾਨ ਤੇ ਬਸਨੁ ਲਾਲਾ ਲਾਲ ਪਖ ਮੇਰਾ ਬਿ
 ਜਜੀਵਨ ਮੂਰਤ ਸੁਖ ਦਲ ਜੋ ਜਗਤ ਕੀ ਸੋਗ ॥ ੧੦੫ ॥ ਇਹਾਨਾ
 ਪਾਸੀ ਨਿਸ਼ਾਨਿ ਦੇਖ ਕਾਵਿ ਕੇ ਪੰਖ ਮੇਰੇ ਪਾਤੇ ਦੇਵਗਤਿ ਭਾਵਾ ਸਿੰਗਾਰ
 ਹੋ ਕਾਇਆ ਮਧੁਗਤਿ ਹੋਤ ਹੋ ॥ ੧੦੬ ॥ ਪਾਸੀ ਗਾਧਾ ਨਿਸ਼ਾਨਿ ਦੇਖ ਅਨ
 ਗਾਧਾ ਸੇਸਾਤਿ ਹਸ ਕੇ ਜਨ ਹੋਇ ॥ ੧੦੭ ॥ ਸਾਤਿ ਰਸ ਮੇਰੇ ਰਗ ਹੋਤ ਹੋ ਮੇ
 ਸੇਹੀ ਗਾਧਾ ਨਿਰਾਤਿ ਭਾਵਨਾ ਸੇਈ ॥ ੧੦੮ ॥ ਸਾਧਾ ਸਾਧਾ ਈਲਾਨ ਦੇ ॥
 ਲੀਲਾ ਕਰਕੀ ਜਿਸ ਗਾਧਾ ਬਚਨ ਬੋਖਾ ਬਿਪ੍ਰੀਤਾ ਮੇਰੇ ਬਿਕਾਰ ਮੂਰ
 ਨ ਹੋ ਗਾਧਾ ਦੇਸੀ ਮੀਤਾ ॥ ੧੦੯ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਨ ਗਾਧਾ ਬਚਨ ਬੋਖਾ ਨਿਬਿ

ਪੀਤਕੀ ਜੋਤਾ ਸੋ ਜੋ ਮਨ ਬਿਕਾਨ ਅਪੁਰਨ ਸੋ ਰਾਸਾ ਪੁਸ਼ਾ ਬੇਖਬ ੬੨
 ਚਨ ਬਿਧੀ ਤੇ ਜੋ ਰਾਸ ਰਸ ਮੇ ਨਹੋਇ ਉਭਾ ਰਾਸ ਰਸ ਕੋ ਬਿਭਾ
 ਦੁਲੀਲਾ ਮਾਤ੍ਰ ਕਹ ਬਿਭੁ ਨ ਬੇਖਕੀ ਬਿਧੀ ਤਤਾਨ ਹੀ ਹੋਤ ਹੋ ੮੦
 ਸਤ ਦਹੋਤ ਹੋ ਰਾਸ ਸਥਾਈ ਅਥਾਹ ਸਲੀਨ ਕੋ ਰੋ ੮੧ ਬਾਤ ਕਰ
 ਤਪਿ ਅਭੁਲ ਫਿਰ ਲੀਨੋ ਬਚਨ ਸੰਗ ਰਾ ਪਾਨ ਬਸੀ ਸੁਨ ਕੋ ਕੋ
 ਛੁਮਨ ਮੇ ਹਸੀ ਬਿਰਾਗਾ ੧੦੬ ਭੁਲ ਕਰ ਬਾਤ ਕਰ ਬੇ ਸੋ ਰਾਸ ਮ
 ਅਪੁਰਨ ਪੁਰਾਨੇ ਹੋ ਕਾ ਹੋਤ ਜੋ ਮਨ ਮੇ ਹਸੀ ਭੁਈ ਅਹੀ ਅਪੁਰਨ
 ਤਾ ਅਥ ਸੋ ਕਥਾਈ ਲੰਦਨਾ ਰੋ ੮੨ ਪਿਅਬ ਸਤ ਨਾਸਾ ਰਿਤੇ
 ਹੋਇ ਅਪੁਰਨ ਬਿਕਾਗ ਸੋ ਕਥਾ ਦੁਤ ਕੋ ਕਹੋ ਸਤ ਹੀ ਸੁਕ ਦਿ ਦਿਚਾ
 ਗਾ ੧੦੭ ਜਗਾ ਪਆਰੀ ਬਸੁ ਕੇ ਨਾਸਾ ਰਿਤੇ ਮਨ ਬਿਕਾਨ ਅਪੁਰਨ
 ਇਸੇ ਸੋ ਕਥਾ ਦਾ ਪੁਸ਼ਾ ਪਿਅਬ ਸੁ ਕੇ ਨਾਸਾ ਰਿਤੇ ਕਰਨਾ ਰਸ
 ਕੋ ਨਹੋਇ ਉਭਾ ਕਰਨਾ ਰਸ ਮੇ ਮੁਤ ਕ ਦੇਖ ਸੋ ਕਹੋ ਹੋਤ ਹੋ ਸੋ ਕਥਾ
 ਦੇ ਮੇ ਕੋ ਉਸਾ ਪਾਰਨ ਪਦਾਰਥ ਕੇ ਨਾਸਾ ਦੇਖ ਸੋ ਕਥਿ ਪ ਜੋ ਹੋ ਸੋ

ਕਪਥਾਸਭਾਪਕਾਸੇਦੇ॥ ਲਲਤਲਤਾਤਰਸੀਚਕੇ
 ਕਿਪੇਕੇਲਕੇਥਾਨਾਭੰਗਕਰੇਦਹਿਕੁੰਨੇਮੇਸਾਖਿਮਭੰਗ
 ਨਦਨਾਨੀ॥੦੮॥ ਕੇਲਾਸਥਾਨਨਾਸਸੋਕਕੀਅਪੁਰਨਤਾ
 ਅਥਕੋਪਥਾਈਲਛਨਦੇ॥ ਅਥਗਯਾਦਿਤੇਹੰਤਨਹ
 ਪ੍ਰਤਿਕੁਲਨਮੇਅਯਾਇਪੁਰਨਨਿਬਿਕਾਰਨਹਕੋਪਭਾਵਕ
 ਹਦਾਇ॥੦੯॥ ਪ੍ਰਸੰਨਜਗਾਸ਼ੀਰਪਨਾਥਮਹਾਰਾਜਨੇ
 ਗਵਨਪੇਨਿਜਅਪਗਾਧੀਦੇਖਕੋਪਕੀਪੋਤਾਕੇਸਭਥੀ
 ਰਸਕਹੰਤੋਤੁਮਰੇਮਤਿਸੋਭਿਕੋਪਭਾਵਹੋਇਉਤਰਾਸ਼ੀ
 ਰਪਨਾਥਜੀਮੇਉਤਸਾਹਕੀਪ੍ਰਬਲਤਾਹੋਯਾਤੇਮੇਸੇ
 ਪ੍ਰਤਾਪਕੋਕਛੁਨਹੀਜਾਨੇਯਾਤੇਕੋਧਨਹੀਅੰਗਪਰਸਾ
 ਅਥਗਯਾਤਤੇਪ੍ਰਤਿਕੁਲਨਮੇਮਨਬਿਕਾਰਅਪੁਰਨਕਹਾ
 ਪ੍ਰਤਿਕੁਲਨਕੀਅਧਮਰੇਕਰਬਾਕੀਪਾਪਕਰਕਰਛਰਬ
 ਕਿਬਾਦੁਰਬਚਨਬੋਲਬੋਉਤਪ੍ਰਤਿਕੁਲਨਮੇਜੋਕੋਪਕੀ

ਅਪੁਰਨਤਾਹੈਤਹਾਸਸ੍ਰੁਆਦਿਉਦੀਪਨਮੈਸਸ੍ਰੁਆਦਿ ੬੩
 ਕੇਮਾਰਬੈਅਨਕੁਵਕਸਹੇਤਹੈ। ਕਾਰਹੇਤੈਪ੍ਰਸਤਿਭਵਾਰਿ
 ਤੇਹਿਤੋਰੋਵਰਸਹੈਇਨਾਇਅਪ੍ਰਸਤਿਭਵਾਰਿਤੇਅਪੁਰਨ
 ਤਾਕ੍ਰੋਧਪਥਾਵੈਃ। ਨਿਰਖਤਨਾਵਕਭਾਲਪਰਪਾਵਕਸੀ
 ਕੁੰਬਾਲਾਅਪਨੇਭਿਰਤੇਤੋਰਕੋਪਿਅਹਿਅਦੀਨੀਮਾਲਾ ੧੧੦
 ਨਾਅਕਕੰਮੋਰਠੋਰਮਸੇਜਨਪ੍ਰਤਿਕੁਲਜਨਮੋਪਾਤੇਫੂਲ
 ਮਾਲਸੋਮਾਹਫੂਲਮਾਲਸੋਮਾਰਬੈਕਰਮਨਬਿਕਾਰਅਪੁਰ
 ਨਾਅਥਉਤਸਾਹਬਾਈਲਛਨਾਵੈਃ। ਸੁਰਤਾਦਿਤੇਹੇਤਨ
 ਤਪੁਰਨਮਨੋਬਿਕਾਰ। ਸੋਉਤਸਾਹਬਖਾਨੀਪੇਹੇਤਅਪੁਰਨ ੦
 ਗ ੧੧੧। ਜਹਸੁਰਤਾਤੇਦਨਤੇਦਪਾਤੇਮਨਕੋਬਿਕਾਰਪੁਰ
 ਨਨਹੈਇਸੋਉਤਸਾਹਭਾਵਾਪਥਾਰਠਿਕੋ। ਵੈਃ। ਕਰਸਾਤ
 ਸਕਦਮਜਾਨਤੇਗਹਕਰਮੈਸਮਸੇਗ। ਚਲਯੋਤਹਮਾਰਨ
 ਸੁਭਦਬਯਥੰਭੁਸੇਸੇਗ ੧੧੨। ਬਯਥੰਭੁਸੇਸੇਗਕੋਮਾ

ਰਬੇਲਗਮੇਖਤੋਉਤਸਾਹਕੀਅਪੁਰਨਤਾਮੇਸੇਹੀਦਾਨ
 ਹਿਮੇਜਾਨੇਕੁਆਥਾਈਲਛਨਾਹਿਓਪੋਗਾਦਿਕਧੁ
 ਸਦਨਤੇਨਿਜਅਪਰਾਧਾਇਚਾਹਮਨੇਬਿਕਾਰਅਪੁਰਨਦੇ
 ਸੋਭਾਭਾਵਨਿਗਾਪਾਥਾਰਸਹਤਨਾਕਰੇਸੇਦਾਅਚਰ
 ਕੈਕਲੁਕਲਕਦਬਬਰਮਨਨਾਗਬਿਨਾਥਦੇਕੇਜਾਇਚਾਹੈ
 ਗੋਪੀਗੁਆਲੁਬਿਹਾਸੁਕੁਏਸਭਕੇਉਨਕਾਹੁਕੀਭਿਗਨਿ
 ਹਾਹੈਬਿਨਤਾਸੁਤਪਛਸਮੀਰਸਮੁਹਸੇਸੇਦਤਦੇਖਕੈਨੰ
 ਦਕੁਮਾਰੈਕਾਇਅਨਾਗਮਹਾਕੁਪਤੀਤਸੇਮੰਦਹਮੰਦਪ
 ਖਾਨਪਸਾਰੈ॥੧੪॥ਗਰਭੁਕੇਪਛਨਕੀਪੈਨਸੇਸ਼ੀਕਿ
 ਨਕੇਸੇਦਤਦੇਖਕਾਲੀਨਾਗਭੁਸੇਮੰਦਪਜਾਨਕਿਯੋਗਰ
 ਭੁਕੀਸਿੰਘਤਕਰਬੇਸੋਭਾਕੀਅਪੁਰਨਤਾਅਥਨਿੰਦਾਥਾਈ
 ਲਛਨਾਹਿਓਜਹਅਨਭਾਵਤਬਸੁਕਦਰਸਾਦਿਏਆਇ
 ਮਨਬਿਕਾਰਪੁਰਨਦੇਨਿੰਦਾਭਾਵਕਹਾਇ॥੧੫॥ਜਹ०

ਅਨੁਭਵਤੀ ਬਸੁਕੇ ਦੇਖ ਕਿੰਬਾਸ ਪਰਸਕਿੰਬਾ ਆਰਕਰਮ ॥
 ਨਮੋ ਮਹਾਦੇਵ ਨ ਬਿਕਾਰ ਹੋਇ ਗਿਲਾਨ ਹੋਇ ਨਿੰਦਾ ਸਾਈ ਪਸ
 ਭੁੱਖੀ ਗਿਲਾਨ ਮੇਰੇ ਦਕ ਹਾਂ ਉੜ ਭੁੱਖੀ ਪੋਰਸ ਬਦਾਇ ਤੇਰੇ
 ਮਾਨਿ ਏਹੋ ਨਿੰਦਾ ਮੇਰੇ ਅਨੁਭਵਤੀ ਬਸੁਕੇ ਦੇਖ ਗਿਲਾਨ ਕਰੀ
 ਏਹੋ ਤੇਰੇ ਦਾ ਨਿੰਦਾ ਯਥਾ ਪਿੰਦ ਕੇ ਸੇਵਾ ਨ ਕੀਕੇ ਬਿ
 ਹਸਲ ਸੇ ਪੁਜਯੋ ਨ ਜਾਤੁ ਸੁਭੰ ਸੁਪਹਾਨੀ ਸਿੰਘ ਕੇ ਸਾਦਕ
 ਸਾਹਗ ਕੇ ਪਰਖਾਤੁ ਚਟਾ ਚਟ ਬੈਕਿਤ ਬਾਨੀ ਰਾਮ ਨਿਦਾਸ
 ਕੀ ਯੋਤਿ ਹਸੈ ਲਮੇ ਤੋਂ ਨ ਕਛੂਕੁ ਤਸਾ ਮਨ ਮਾਨੀ ਬੁਝੁ ਯੋਮ
 ਹੋਰਿ ਦਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰ ਮਹਾਦੁਖ ਮਾਹਿ ਨ ਦੁਖ ਤਕ ਮਾਨੀ ॥
 ੧੧੬ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਛੂਕੁ ਲਾਨੀ ਨਹੀ ਮਾਨੀ ਯਾ ਸੇ ਕਹਾ ਜਾਨ
 ਯੋਜੇ ਥੋਰੀ ਗਿਲਾਨ ਮਾਨੀ ਯਾ ਤੇ ਨਿੰਦਾ ਭਾਵ ਅਥਾ ਬਿਸ
 ਮੇ ਸਾਈ ਲਛਨਾ ਦੇ ॥ ਦੇਖਨ ਆਇ ਮਸੂਰ ਯਤੇ ਸੁਮ
 ਰਨਾ ਦਿਤੇ ਜਾਨਾ ਮਨੋ ਬਿਕਾਰ ਨ ਪੂਰਨ ਹੋ ਬਿਸ ਮੇਰੇ

ਬਖਾਨਾ ੧੧੧) ਅਥਾਹਿਃ ਪੁਛਨਾਗਕੋਪਵਨਸੁਤਦੀਸਭੁ
 ਲੰਕਾਗਇ। ਰਿਧੇਗਾਛੁਸਨਕੋਵਿਅਸੁਰਨਧੰਧਲਾਇ।
 ੧੧੮) ਅਸੁਰਅਕੋਅੰਕੁਰਲਾਇਬੋਸੋਮਨਾਬਿਕਾਰਅਪੁਰਨਦਲੇ
 ਬਿਸਮੇਰਾਵਾਅੰਪਨਸੁਤਨੇਲੰਕਾਗੀਅਤੇਭੀਅਪੁਰਨਤਾ
 ਅਥਸਮਾਥਾਈਲਛਨਦੇਃ ਧਨਦਾਗਦਕਹਾਨਤੇਰੋਇ
 ਮੰਦਬੋਗਾਮਨਦਿਕਾਰਅਪੁਰਨਧੰਸੋਸਮਭਾਵਸਭਾਗਾ॥
 ੧੧੯) ਪਸ। ਸਭੁਥਾਈਮੰਮਨਬਿਕਾਰਅਪੁਰਨਮੇਸੇਲਛਨ
 ਰੋਜਹੋਸੋਕਮਕੋਯਹੋ। ਅੰਸੋਕਹਨੇਬੋਗਤਿਅਪੁਰਨਹਾਸਮ
 ਪੁਰਨਇਤਿਯਾਦਿ ਉਤ੍ਰ ਜਿਲਛਨਮੇਕਹਤੋਰਤਿਅਪੁਰਨਸੇ
 ਕਾਦਿਅਪੁਰਨਤੋਰਤਯਾਦਿਕੋਅਪੁਰਨਤਾਅਵਤੀਅਗਤਾ
 ਦਿਤੋਤਹਾਪੁਰਨਠੰਪੰਮਨਕੋਬਿਕਾਰਅਪੁਰਨਠੰਜਤੋਰਸਰੂਪ
 ਨਹੀਭਿਯੋਜੋਮਨਬਿਕਾਰਪੁਰਨਹੋਤੋਰਹਾਸਸਰੂਪਦੇਜੰ
 ਤੇਅਤੇਸਭੁਕੇਲਛਣਮੇਅਪੁਰਨਪਦਧਕੋਹੋਸਮਭੁ

ਦੁਖ ਥਾਰ ਸਬੋਧੇ ਦੇ॥ ਜਗ ਆਨ ਜਹੁ ਜਨ ਕੇ ਅਗ ਫਿਰ
 ਦਾ ਸੇਕਾ ਮਾਓ ਮਨ ਸੁਮਰਤੁ ਹੈ ਨਹੀ ਏਕੇ ਦਿਨ ਤਿਹ ਨਾਮਾ ॥੨੦॥
 ਇਹ ਅਜੀ ਮਨ ਕੋ ਸਮਝਾਵੈ ਆਤਮੇ ਬਿਕਾਰ ਅਪੁਰਨ ਸੇ ਸਮ
 ਭਾਵਹੀ ਹੈ ਬਿਕਾਰ ਬੰਢੁ ਸੇਰ ਸੇਰ ਤਹਾ॥ ਇਤ ਭਾਵ ਅਖਰ ਸਨ
 ਰੂਪ ਨੀਤ ਹਾਰ ਸੇਕੇ ਸਫਨਾ ਦੇ॥ ਜਗ ਬਿਭਾਵ ਅਨ ਭਾਵ
 ਪੁਨ ਸੰਚਾਰੀ ਬਿਭਾਵਾ ਏ ਸਭੁ ਮਿਲ ਰਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ਏ ਪਸਾ
 ਵਤ ਭਿਰ ਭਾਵਾ ॥੨॥ ਬਿਭਾਵਾ ਵਿਕੇ ਮਿਲਾ ਪਕੇ ਨਾਮ ਰਸ ਹੈ
 ਕਿੰਬਾ ਬਿਭਾਵਾ ਵਿਕੇ ਮਿਲ ਕੋਰਿ ਮੇਰ ਪਟਾਰ ਬਠਿ ਪਜਤ ਹੈ
 ਜੇਕਰ ਬਿਭਾਵਾ ਵਿਕੇ ਮਿਲਾ ਪਕੇ ਨਾਮ ਰਸ ਹੈ ਤੇਜਹ ਬਿਭਾਵਾ
 ਵਿਏਕ ਭੀ ਹੋਤ ਹੈ ਤਹਾ ਅਨ ਭਾਵਾ ਵਿਭੀ ਮਾਇਜਾ ਤੁਹ ਆ
 ਤੇ ਬਿਭਾਵਾ ਵਿਕੀ ਸੰਗ ਜਾ ਰਸ ਕਯੋ ਚਹਿ ਮੇਭਾਵ ਨ ਕਯੋ
 ਚਹਿ ਯੋ ਜੇਕਰ ਬਿਭਾਵਾ ਰਤੇਰ ਸਭਿ ਨ ਏ ਪਜਤ ਹੈ ਤੇ ਬਿ
 ਭਾਵਾ ਵਿਭੀ ਨ ਕੋਰਿ ਸਬ ਸੁਦੇ ਬਿਸੇ ਨਹੀਂ ॥ ਚਿਤਰ ॥

ਬਿਭਾਵਾਦਿਤੋਰਸਭਿੰਨਮੇਅਭਿੰਨਦੇਓਹੋ। ਭਾਵਮਾਤ੍ਰਕੀ
ਤੁਅਪੇਛਕਰਭਿੰਨਹੋ। ਜਦਪਬਿਭਾਵਾਦਿਮੇਅਨਭਾਵਾਦਿ
ਆਇਭੀਜਾਤਤਭਿਭਾਵਹੀਕੀਪ੍ਰਧਾਨਤਾਹੋਤਹੋ। ਜੇਸੇ
ਦੇਵਰਤਿ। ਆਦਿਮੇਰਸਕਓਨਹੀਹੋਤੁ। ਅਭਿਭਾਵਾਦਿਕੇ
ਸੰਜੋਗਕੀਅਪੇਛਕਰਅਭਿੰਨਹੋ। ਕਾਹੇਤੋਜੇਬਿਭਾਵਅ
ਨਭਾਵਸੰਚਾਰੀਸੁਆਈਜਬਏਸਭਾਇਕਤੁਏਤਿਸ
ਇਕਤਤਾਕੋਨਾਮਹੀਰਸਹੋਯਾਤੇਅਭਿੰਨਹੋ। ਧੁਨਰਸ
ਰਸੇਰਸਲਛਨਾਦਿਃ। ਸਿਮਲੇਬਿਭਾਵਅਨਭਾਵਸਹ
ਸੰਚਾਰੀਸੁਅਨੁਪਾ। ਬੰਗਕਿਯੋਬਿਭਾਵਜੇਸੇਈਰਸ
ਸੁਖਰੁਪਾਪਸ ਕਰਨਾਰਸਮੇਸੁਖਕਹਾਅਗਬਿਭਤਸਮੇ
ਕਾਇਉਤੁ। ਅਧਕਾਰੀਕੇਸਮੇਬਸਸਬਹੀਹੋਸੁਖਦਾ
ਇ। ੧੨੩। ਜੇਸੇਸੀਯਨੁਮਾਨਜੀਕਰਨਾਰਸਪ੍ਰਧਾਨਸੀਗ
ਆਇਨਸੁਨੀਰਖਤਹੋ। ਅਗ੍ਰੀਮਾਦਿਨੇਦਰਖੇਪਨਾਦਿ

ਕੋਰੁਪਰਪੀਹਰਖਮਾਨੋਹੈਸੋਰਸਨਦੁਖਕਾਹਾਸਿੰਗਾਰ ॥ ੬੭ ॥ ੨
 ਤਾਸਮ ੨ ਕਰਣਾ੩ ਰੋੜ ੪ ਬੀਰ ੫ ਭਿੰਨਕ ੬ ਬਿੰਨਤਸ ੭
 ਅਧਰੂਤ ੮ ਸਾਤਿ ੯ ਅਥਾਸਿੰਗਾਰਸਮੰਛਨਾਦੇ ॥
 ਪਰੀਪੁਰਨਕਤਿਭਾਵਕੀਵੰਧਤਿਮੇਅਤਿਹੋਇ ॥ ਮਨਬਿਕਾ
 ਰਹੈਬਹੁਲਤੇਕਹਾਸਿੰਗਾਰਸਸੇਇ ॥ ੧੨੪ ॥ ਅਧਰੂਤ
 ਸੁਮਨਰਚਾਵਨੀਬਨਬਿਹਾਰਗੀਤਾਦਿ ॥ ਓਦੀਪਨਸਿੰ
 ਗਾਰਕੇਅੰਗੁਲਾਨਅਨਾਦਿ ॥ ੧੨੫ ॥ ਕਟਾਛਾਦਿਅਨੁਕੁ
 ਵਲਵਆਲਸਾਦਿਸੰਚਾਰਿ ॥ ਰਤਿਥਾਈਇਨਪੁਤਮ
 ਧਕਸੋਰਸਜਨਸਿੰਗਾਰ ॥ ੧੨੬ ॥ ਆਕੋਸਮਾਮਬਰਨਸੀ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦੇਵਤਾ ॥ ਪੁਸ਼ ਮਧਰੂਤਚੰਦ੍ਰਚਾਵਨੀਆਦਿਤੋਓਦੀ
 ਪਨਹੋਹਿਸੰਜੋਗਮੇ ॥ ਵਿਜੋਗਮੇਕੋਸੇਬਨੈ ॥ ਉ੩ ਬਿਜੋਗ
 ਮੇਚੰਦ੍ਰਕਾਦਿਦੁਖਕੋਬੰਭਵਮੇਓਦੀਪਨਹੋ ॥ ਪੁਸ਼ ੫ ਸ
 ਸੰਜੋਗਮੇਤੋਰਤਿਭਾਵਕੀਪੁਰਣਤਾਦੰਧਤਿਮਹੋਵੈਬਨੈ

ਗਮੇਕੋਸੇਬਨੇਤਹਾਤੇਦੁਖਕੀਪੁਰਨਤਾਹੈਉਤਾਰਤਿਪੁ
 ਰਨਬਿਨਾਦੁਖਕੀਪੁਰਨਤਾਨਹੀਹੋਤਹੈਜੋਗਤਿਪੁਰਨਨੇ
 ਤੀਤੋਰੀਪਤਿਨੈਬਿਛਰਨਦੁਖਕਾਹੋਕੋਮਾਨਨੈਥੈਸਿਸਿ
 ਗਾਰਦੁਪਾਸੰਜੋਗਸਿੰਗਾਰ? ਬਿਜੋਗਸਿੰਗਾਰ? ਅਥ
 ਸੰਜੋਗਸਿੰਗਾਰਲਛਨਾਹੈਃ ਲੇਤਨਹਾਸੁਖਪਰਸਪ
 ਰਦੰਪਤਦਰਸਸਪਰਸਾਸੇਸੰਜੋਗਸਿੰਗਾਰਕਹਮਦ
 ਨਕਲਾਕਰਸਰਸਾ? ੨੭ ਸੰਜੋਗਸਿੰਗਾਰਭੁੰਦਾਅਦ
 ਲੋਕਨਅਲਿੰਗਨਦੰਬਨਕੁਸਮਕੇਲਨਲਕੇਲਾਸੁਕੇ
 ਲਾਭਨਅਸੁਖਮੈਸਰਰੰਦੇਦੰਪਤਹੀਤਅਦਿਬਰਨਝੇ
 ਮੇਲਾ? ੨੮ ਅਦਲੋਕਨਅਥਾਲਲਕੇਕਾਬਿਤਾ
 ਛਾਨਤਛਬੀਲੀਛਬਛੂਟਰਹੀਆਲੋਕਨਨਾਸਾਝੇ
 ਹਬੀਰਮਤਮਨਕੀਮੁਰੇਮੁਰੇਸਾਦੇਹੀਬਦਨਪਰਕੇਕ
 ਦੁਪਾਕਰਕੀਰਾਜੈਰੁਕਰੇਸਰਕੇਰੰਗਨਰੁਰੇਰੁਰੇਅੰਨਨ

ਬਿਨਾ ਹੁਨੈ ਨ ਖੰਜ ਸੇ ਮੋਹ ਲੇ ਭਕੇ ਅਨ ਕੀ ਲਾਲ ਛ ਬਕਾ
 ਨਨ ਛੁਰੇ ਛੁਰੇ / ਨਾਤ ਮਿਗਨੈ ਨੀ ਸੁਖ ਦੇ ਨੀ ਅਮਨ ਕੇ
 ਨੀ ਗਇ ਤੇ ਪਾਨ ਪਾਗੇ ਦੁਤ ਦੇ ਬਤ ਦੁਰੇ ਦੁਰੇ ॥੨੬॥ ਇ
 ਗਾ ਦੇ ਬਸੇ ਸੇ ਅਦਿਲ ਕਨ ਸੰਜੋਗਾ / ਅਲਿੰਗਨ ਅਥਾਹੇ ॥
 ਕੁੰਜ ਸਮਾ ਮਸਮਾ ਮਾ ਸੁਖ ਦੁਰੁਤ ਪਰਸ ਪਰ ਅੰਕਾ ਮਨੇ
 ਚੰਚਲਾ ਮੇ ਪੁਰੁ ਮਰਸ ਬਸ ਗਯੋ ਮਯੀਕਾ ॥੩੦॥ ਪਰਸ
 ਪਰ ਅੰਕੁਰ ਬੇਸੇ ਅਲਿੰਗਨ / ਚੰਬਨ ਅਥਾਹੇ ॥ ਤਿਅ
 ਦਿਗਾ ਹਰ ਮੁਖ ਛੁ ਦੁਤ ਲਖ ਅਲਿੰਗਨ ਕਰਤ ਬਿਚਾਗਾ ॥
 ਮਾਨੇ ਇੰਦ੍ਰ ਬਿਗਨ ਮਿਲ ਦੇ ਤਕੇ ਕਨ ਰਪਾਗਾ ॥੩੧॥ ਕੁ
 ਸਮ ਕੇਲ ਅਥਾ ਪਨ ਸਮਾ ਮਕਾ ਸੈਦਾਗਾ ਸੈਨ ਪੁਰੀ ਕੀ
 ਗੁਰੀ ਪਗਾ ਮੇ ਚ ਬੇਲੀ ਕੋ ਗੁਛੁਰਾ ਮੇ ਸੁਕਨ ਆਗੇ ॥੨੭॥
 ਦਲ ਛੁਲਕ ਦੇ ਬਕੇ ਕੁੰਤੁਲ ਸੇਵਤੀ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਥਾ ਪੁਮ
 ਪਾਮਾਨੇ ਹੇਂਤੁਲ ਸੀ ਪਟਕਾ ਪਨ ਸਮਾ ਮਗੁਲਾ ਬਾਇ

ਜਾਹਨ ਬੇਲਕੋ ਨਹੇ। ਫੁਲ ਨ ਆਜ ਬਾਹਿਰੁ ਬਨਾਇ ਕੇ ਕੇ
ਸੇ ਸੰਗਾਰੇ ਪਸਾਰੀ ਨੇ ਪਸਾਰੇ। ੧੩੨ ਜਲ ਕੇ ਲਾਭਾ ਦੇਃ
ਜਿਤੀ ਤਰਨ ਹਰ ਸੰਗਿ ਮਿਲ ਬਿਹਰਤੁ ਜਮ ਨ ਨੀਰਾ। ਖਲੀ ਬਿ
ਰੀਖ ਪਕਰ ਸਹਤੁ ਜਨ ਜਲ ਜਨ ਕੀਤੀ ਗ। ੧੩੩ ਪੁਨਃ ੧
ਰੀਨਾ ਸੁੰਦਰਾ ਆਪਸ ਮੇਹਰ ਰਾਪਕਾ ਜੁ ਜਲ ਕੀਤੁ ਤਰੇ
ਰਸ ਰੰਗ ਬਣਾਏ। ਸੀਰ ਸੋਚੀ ਗਗਿ ਘੋਲ ਗਏ ਤਨ ਦੁਨੀ ਬ
ਨੀ ਛਬ ਆਜ ਕੇ ਨਾਏ। ਹਰੀ ਦੁਆਈ ਕੇ ਕੰਠ ਕੀ ਮੇਕੁ ਚ
ਕੀਉ ਪਮਾ ਕਾਇ ਦੇ ਤਬ ਤਾਏ। ਬਾਜ ਕੇ ਤਾਸ ਮਨੇ ਚਕਰਾ
ਜਲ ਜਾਤ ਕੇ ਪਾਤ ਮੇਗਾ ਤਛੁ ਪਾਏ। ੧੩੪ ਗੁਨ ਅਸਯਸ
ਮੇ ਆਥਾ ਦੇਃ। ਲਖ ਦੇ ਪਤਿ ਦੁਤ ਸਾਫ਼ ਕੀ ਅਤ ਮਹਨਤੁ
ਅਦੇਤ। ਇਨ ਹੀ ਕੇ ਮਨ ਗਾਜਨੁ ਛੁਯੋ ਗਗਨ ਕੇ ਗੋਤ
੧੩੫। ਰੰਗ ਦੇ ਆਥਾ ਦੇਃ। ਬੀਰ ਬਿਮਲ ਗਾਥੇ ਸਕੀ ਪੁ
ਰਨਤਾ ਅਦਿਲੋ ਕਾ। ਧਰਮ ਪਰਸ ਫੁਲੇ ਫਲੇ ਨੀਰ ਜਨੀਲ

ਨਸੇਕਾ ੧੩੬ ॥ ਘਟਹਿਤ ਬਨਨੀ ਤਤੁ ਬਸੀਤ ਪਥਾਕਾ
ਹੁਕੋ ਕਬਿਤਾ ਮੁਮਰਾਰ ਪਲਨ ਬਛੋ ਨਾਨਦ ਪਲਦਕੇ
ਕੁਸਮ ਸੁਗੁਲਾ ਤੋ ਤਨ ਛਬ ਸਾਗੀਦਾ ॥ ਪਦਨ ਸੁਲਾਵੈ ਭੋ
ਰਕੀਰ ਬਤਲਾਵੈ ਪਨ ਕੋ ਕਲਾ ਹਰਖ ਪੁਲਾਵੈ ਕਰਤਾਹੀ
ਵੈ ਸੁਹਤ ਪਰਾਗ ਤੇਉਤਾ ਮੋ ਕਰੈ ਲੋਨ ਰਾਈ ਕੰਦ ਕਲੀ
ਨਾਪ ਕਾਲਤਾਨ ਸਿਰਸਾਗੀਦਾ ॥ ਮਦਨ ਮਹੀ ਪਜੂ ਕੋ ਬਾ
ਲਕ ਬਸੀਤ ਤਾਹ ਪਾਤਹੀ ਜਗਾਵਤ ਗੁਲਾ ਬਚਟਕਾਰੀ
ਵੈ ॥ ੧੩੭ ॥ ਗੀਖ ਮਪਥਾ ਕਬਿਤਾ ਸੀਚ ਸੀਚ ਸੰਦਲ
ਗੁਲਾ ਬਾਬਰਹੀ ਭਰਮੋਰ ਪਨ ਜਾਨ ਕੋ ਪਨੇ ਹੋਂ ਨਯੋ
ਰਘੋਗ ਬੋਰੋ ਬੋਰੋ ਬਾਕਿ ਬਿਛਾਵਤ ਬਿਸਦ ਸੇਜ ਰਹੇ
ਜੋਰ ਸੁਮਨ ਸੁਗੀਧ ਤਕੋ ਕੋਰ ਕੋਰਾ ਅੰਸੇ ਮੰ ਬਿਗਾਜਿ ਤਿਧ
ਰਮ ਸੁਖ ਸਾਨ ਤਸੇ ਲਾਹੁਲੀ ਲਲਨ ਅੰ ਮੀਰ ਮਨਚ
ਰੋਰੇਗ ਮਨੋ ਨਾਨਿਧਾ ਪਮਨ ਮਨੋ ਮਹਾ ਮਾਖਤੁ ਹਾਂਸਾ

ਤਕਕੀਕੀਪਨਸੇਕੀਪਤਸਜੇਰਜੇਗ। ੧੩੮। ਘਾਦਸ
 ਅਥਦੇਵਕੋਸੰਦਾਹਿੰਜਗਈਹਤੀਕਿਸਨੇਮੇਬਰਖੰਮ
 ਤਿਬੰਦਘਨੇਘਨਘੋਰਤਾਦੇਵਕਹੂੰਹਰਿਭੀਜਤਦੇਖ
 ਅਚਾਨਕਆਇਗਏਬੇਤਚੋਰਤਾਓਦਭਵੁਰਟਕੋਟ
 ਕੁਟੀਕੋਲਪੇਟਪਟੀਅੰਚਗਾਗਘੋਰਤਾਚੰਗਨੇਰੰਗਚ
 ਦੁਜੇਰਿਤਮੇਚੁਨਗੀਕਿਚੁਚਾਤਲਲਾਕਿਨਚੋਰਤਾ ੧੩੯
 ਘਾਦਸਮੇਚਿਤੁਰਾਬਰਨਨੀਦਿਃਗਾਤਹਿੰਤੁਰੇਚਾਰਚ
 ਦੁਦੰਪਤਮਜਿਮਲਾਗਾਦੇਵਦਰਸਲਖਮੇਹਮਿਸਬ
 ਰਖਤਸੁਮਨਸਦਾਗ। ੧੪੦। ਸਰਦਘਾਸੇਭੁਕੋਕਥਿ
 ਤਾਦੇਖਿਘੇਪਿਅਰੇਕਾਨਸਰਦਸੁਧਾਰੇਸੁਧਾਧਾਮ
 ਉਜਾਹੇਚੰਦਾਚਾਮੀਕਰਦਰਸੋਦਿਬੋਚਾਦੀਚਮਕੋਚ
 ਦੇਏਹਾਹੀਮੇਤਨਕੀਸੁਲਕਤਸੁਲਕੋਨਾਈਜੋਤਪਰ
 ਮੈਹੀਰਾਸੀਹਸਨਹੀਰਾਹਾਰਬੀਲਸਨਸੇਧੇਸਾਹੀਰ

ਹੀਸਨਕਬਿਛੋਬਛਬਸਰਸੇਕੋਰਕੋਰਕਲਮੁਖੰ ੬੬
 ਦਤੇਸਰਸਪਮਾਗੀਬਾਟਲਾਫਰਸਰੂਪਝਲਝਲਬਰਮੈ
 ੧੪੧) ਹੇਮੰਤਅਥਾਬਿਹਾਗੀਦੇ੪ ਮਿਲਾਬਿਹਰਤਬਿ
 ਛਰਤਮਰੂਪਦੀਪਤਰਤਰਸਲੀਨਾਨੂਤਨਬਿਧਰੰਮੰਤ
 ਰਿਠਜਗਤਜਗਢਾਕੀਨ ੧੪੨) ਸਿਸਰਅਥਾਦੇਃ
 ਫੂਲਫਬੀਬਨਬਾਟਕਾਸੁਮਨਸੁਰੰਗਾਮੇਜਾਅਗ
 ਮਜਾਨਬਸੰਤਪ੍ਰਿਅਸਜੀਸਿਸਰਤਿਅਸੇਜਾ ੧੪੩)
 ਸਿਸਰਮੇਹੰਗੀਬਰਨੰਪਦਮਾਂਕਰਕੋਸੇਦਆਦੇਨੰ
 ਰਗਾਮਤੇਆਏਉਹਉਤਿਆਈਸੁਤਾਦਹਕੰਨਤੰਗੁ
 ਲਕੀਤੁਯੋਪਦਮਾਕਰਹੰਤਜਗਜੁਗੀਦੋਉਨਖਾਲਾ
 ਚੋਏਉਹਖਾਲਕੀਡੀਠਚਲੀਉਨਕੀਇਨਪੰਉ
 ਨਕੀਉਨਪੰਚਲੀਮੂਠਉਤਾਲਕੀਡੀਠਸੀਡੀਠਲਗੀ
 ਇਨਕੇਉਨਕੇਲਗੀਮੂਠਸੀਮੂਠਗੁਲਾਲਕੀ ੧੪੪)

ਏਤਾਦਿਸੰਜੋਗਜਾਨਿਐਅਬਾਬਿਯੋਗਸਿੰਗਾਠਾਛੁ
 ਨਾਦਿਃਮੁਦਤਪੰਗਇੰਦ੍ਰਖਨਕੇਸੁਰੁਸੰਬੰਧਮਭਾਵ
 ਟੰਪਤਿਮੇਧਰਸਪਰਸੋਬਿਯੋਗਕਵਿਗਾਢਾ ॥ ੧੪੫ ॥
 ਜਹਾਟੰਪਤੋਮੇਧਰਸਪਰਪੰਗਇੰਦ੍ਰਜੇਨੇਡਾਦਿਤਿਨਕੇਜੇ
 ਸੁਰਦਰਸਨਾਦਿਸਬੰਧਤਕੇਕਾਹੂਕਾਰਨਕਰਮਭਾਵ
 ਹੋਇਬਾਛਤਕੀਅਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਸੋਬਯੋਗਸਿੰਗਾਗਾ
 ਖਕੋਨਾਮਬਿਪ੍ਰਲੰਭੁਸਿੰਗਾਰਭੀਕਹੋਹੈਸੁਰਪਦਸਾ
 ਧਾਰਨਦਰਸਨਾਦਿਬਾਰਨਾਰਥਾਟੰਪਤਪਦਇਤ੍ਰਸ਼ੀ
 ਬਾਰਨਾਰਥਾਪ੍ਰਸ਼ਾਜਹਾਬਯੋਗਮੇਧੁਰਬਾਨਰਾਗਕ
 ਰਿਧੋਹੈਤਹਾਅਜੇਪ੍ਰਥਮਸਨੇਹਤੇਮਨਾਬਿਕਾਰਪੂਰਨ
 ਨਹੀਭੁਯੋਸੋਪਤੇਰਸਹੀਨਹੀਸੋਬਯੋਗਕੇਸੋਅੰਜਨਾ
 ਉਤਕੰਠਤਾਦਕਕੋਨਾਪਕਨਮਿਲੇਚਾਰਘਟਕਾਦਿਕੋ
 ਬਾਏਕਦਿਨਪੀਛੋਮਿਲੇਸੋਕਛੁਬਯੋਗਥੋਰੋਈਗਨੀਪ

ਤਹੈ ਅੰਦੀਰਯਾਮੇ ਮਾਨ ਨੀਗੀਦਾ ਨੀਰੀਕੀ ਮੇਬੈਰੀਓ 70
 ਨਾਖਕਤ ਕੇਦੇਖਤਹੈ ਅੰਮਨਵਤਹੈ ਰਸਨੁ ਦਸੈ ਸੋਬੈ
 ਗਕੈ ਸੋ ਅੰਜਹਾ ਬਦੇਸ ਅਦਕ ਮੇਨਾਖਕਹੈ ਤਾਕੇ ਅਠਯਾ
 ਮਸੰਦੇ ਸਆਦੈਹੈ ਸੁਦਨ ਸੀਖੈ ਪਕੇਭਾਦਕਰ ਸੋਭੈ ਬਿਪਲੰਭੁ
 ਨਬਨੈ ਅੰਜਹਾ ਦੇਦਤਾ ਦਿਕੈ ਸਾਧ ਸੋਸਾਧ ਤਹੈ ਅਮਿਲਾਧ
 ਭੁਯੇ ਸੋਰਸਕਹਾ ਪੂਰਬਾਨੁ ਰਾਗ ਮੇਸਖੀਆਦਿ ਪੈਦਿ ਪਤਿ
 ਨਿਜਲਗਾਦੁਕਰ ਬੇਲਾਗਜਾਤਹੈ ਭੁਗਦਤ ਪੈਪਾਗਬ
 ਨਾਦਿਕਰ ਬੇਲਗੈਹੈ ਜੇਮਨ ਬਿਕਰ ਪੂਰਨ ਨਹੈ ਤੋਏ ਬਾਤੇ
 ਕੈ ਸੋਹੋਤੀ ਅੰਜਹਾ ਉਤਕੰਠ ਤਾਦਿਨਾਖਕ ਕੋਨਦਪਨਾਖ
 ਕਸੀਪਰਹੀਮਿਲੈਗੈ ਕਿਬਾਆਇਮਿਲੈ ਪੈਜੇਤੀਬੇਰਨ
 ਹੀਮਿਲਾਧ ਭਿਯੋਉਤਨੇਬੇਰਤਹੈ ਸੋਸਕਉਗੋਪਾਗਨ
 ਬੁਯਾਕੋਨਿਦੈਬੀਹੈ ਨਿਕਦਈ ਬਿਧਾਤਾਹਮ ਚੰਨੇਨਕੋਪ
 ਲਕਾਕਾਹੋਕੋਕੀਨੀਹੈ ਸੀਨਿਨੀਕੇਦਰਸਨਕੋਸਮਕਬੈ

ਕਰਬੋਗਹੋਤਹੈਨਬਪਲਕਲਾਗਨਾਦਿਬੋਗਮਾਨੇ
 ਤੇਸਮੇਸਿਰਨਾਪਕਨਮਿਲੈਸੇਬੋਗਕੇਸੇਨਬਨੇਅੰ
 ਈਰਥਾਮੇਮਾਨਨੀਨੋਜਬਪੀਠਨਾਪਕਕੰਦੀਨੀਗੀ
 ਵਾਨੀਰੀਕਰਗੀਪਦਪਨਾਪਕਦੇਖਤੁਤਹੈਬੋਨਤੀਭੀ
 ਕਰਤਹੈਪੰਨਾਪਕਾਤੇਉਨਕੋਰੁਚਕਰਨਹੀਦੇਖਤੁਤਹੈਪਾਹੀ
 ਹੇਤਸੇਬੋਗਕੇਲਛਨਮੇਕਹੋਜਹੈਮੁਦਤਪਚਿਓਂਕੇ
 ਸਬੰਧਸੇਅਭਾਦਹੈਇਐਪਰਸਪਰਪਦਦਿਓਨਾ
 ਅਕਨੈਦੇਖਭੋਤੋਸਹੀਨਾਪਕਾਚਿਓਂਦੰਪਤੀਪਰਸਪ
 ਮੁਦਤਤੰਨਹੀਪਾਤੇਬੋਗਹੀਜਾਨਿਓਅੰਜਗਾਬਿ
 ਟੇਸਮੇਨਪਕਹੈਤਾਕੇਪਦਪਸੰਦੇਸਤੇਅਦੁਤਹੈਪੰਮੇਰ
 ਹੀਆਨਸੁਨਾਦੁਤਹੈਲਛਨਮੇਦੰਪਤਿਪਦਪਾਹੀਹੇਤਸੇ
 ਦਿਓਨਬਆਪਸਮੇਬਾਰਤਾਅਲਾਪਕਕੀਨੀਤੇਬੋ
 ਗਹੀਭੁਓਅੰਸੁਪਾਮੇਚਾਹਕੀਅਪਕਾਈਸੇਰਸਹੇਤਹੈ

ਜੰਸੰਧਾਨੁ ਅਰਮਾਦੀ ਮੰਤ੍ਰ ਅੰਸੰਧਾਨਿ ਅੰਸੰਧਾਨਿ ਅੰਸੰਧਾਨਿ १੧
 ਪੰਚ ਬਿਧਾ ਪੁਰਬਾਨੁਗ १ ਬਿਰਹਿ ੨ ਈਰਥਾ ੩ ਪਰਦਾਸ
 ਸ੍ਵਾਧ ੪ ਅਥ ਪੁਰਬਾਨੁਗ ਲਛਨਾ ੫ ॥ ਰੂਪ ਸੁਜ ਸੁਨੀ
 ਕੇਸੁ ਨੇਰ ਸਨੁ ਤੇ ਪੈਰਾਗਾ ੬ ੪ ਤਿਸੰਧਿ ਮਿਲਨਾ ੭ ੬ ਬਿਨਸੇ
 ਪੁਰਬਾਨੁਗਾ ੧੪੬ ॥ ਸ੍ਵਾਧ ਰੂਪ ਅੰਸੁਜ ਸੁਸੁਤੁ ਸੁਨ ਕੀ
 ਬਾਦੇਖਟੰਤ੍ਰ ਤਿਸੰਧਿ ਰਸ ਪਰ ਅਨੁਗਾ ਬਾਦੇ ਮਿਲ ਬੇਕੀ
 ਅਭਿਲਾਖ ਕੇ ਸੰਪੁਰਬਾਨੁਗ ਅਕੋਨਾ ਮਾ ਅਭਿਲਾਖ
 ਭੀਕਰੇ ਸੁਨ ਬੇਤੀ ਨ ਤਰਹ ਕੇ ੮ ਤੀ ਮੁਖ ੧ ਸਵੀ ਮੁਖ ੨
 ਬੰਦੀ ਮੁਖ ੩ ਟਰਸਨ ਚਾਹਤ ਹਰ ਕੇ ਚਿਤ੍ਰ ੧ ਸੁਪਨ ੨ ਇ
 ਦੁਜਾਲ ੩ ਸਖ ਜਾਤ ੪ ਪੁਰਬਾਨੁਗ ਅਥਾ ੫ ॥
 ਲੋਕਾਂ ਨਾ ਬਿਧਾ ਸੀ ਧਿਅ ਅਗੀ ਖਰੀਕ ਹੁਨਾਇ ॥ ਬ੍ਰਿ
 ਜਤਾਦਨ ਕੀ ਭਾਵਰੇ ਭੁਰੇ ਨ ਚਰੇ ਚਰਾਇ १੪੭ ॥ ਇਹ
 ਕਾਹੁੰਨਾ ਅਕੋਰੇਖ ਜੇਹੇ ਨਾ ਅਕਾਤਿਨ ਮੇ ਅਨਗਾ ਬ

ਦੋ ਮਿਲਤੇ ਹੋਨ ਹੀ ਪਾਤੋ ਨਾ ਘਰ ਅਭੁਲਾ ਪਕਰੈ ਹੋ ਤਾ
 ਸੇ ਪੁਰਬ ਨੁਗਾਗਾ ਬਿਰਹ ਲਛਨਾ ਹੈ ॥ ਕੀਜੈ ਨਗਾਬਿ
 ਰਾਹ ਬਹੁ ਪੀਖ ਮਨਾਗ ਮਸੇਰਾ ਕੈ ਨਹੇਤ ਮਾਏ ਨ ਮਥ
 ਸੇ ਬੋਗੇ ਦੁਖ ਪੋਚਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕਾਹੁ ਕੇ ਸੇਵਾ ਆਤਿ ਰਹੈ
 ਨੀਕ ਤਮ ਲੀਨੁ ਭਈ ਗਨਤਰਨ ਕੋ ਪਿਯਾਗ ਨ ਲਗੇ
 ਇਹ ਈਚਰਚਾ ਚੁਠਿ ਕਰੈ ਚਕਵੀ ਚਕਵਾਨਿ ਘਗਨ ਲ
 ਗੇ ਸਗਰੀ ਨਿਸੰਮੇਨ ਮੋਰਨ ਮਾਝੁ ਸ੍ਰੀ ਗਾਰਬ ਛੁਜੈ ਪ
 ਰਨ ਲਗੇ ਮਨ ਮੋਰਨ ਤੋਹਿ ਘਗਨ ਲਗੇ ਨ ਥਕੇ ਮੁਕ
 ਤਾ ਸਿਖਾਗਨ ਲਗੇ ॥ ੧੪੮ ॥ ਨਾ ਘਰਾ ਸੀਕੇ ਤੇ ਮੋਹੈ ਨਾ ਘ
 ਰ ਮਿਲੇ ਨਹੀ ਪਾਤੋ ਬਿਰਹਾ ਅਥ ਈਰਖਾ ਲਛਨਾ ਹੈ ॥
 ਪਰਿਓਤ ਕਰਖਨ ਦੇਖ ਸਕਕੀ ਘਮਨ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ਪੀ
 ਠ ਮੋਰ ਬੈਠਤ ਤਿਯਾ ਸੇਈ ਰਖਾ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੧੪੯ ॥ ਜਹਨ
 ਘਾਕ ਨੈਨ ਘਰ ਸੇ ਮੋਰਨ ਘਰ ਮੀਜਾਨੀ ਤਾ ਕੀ ਈਰਖਾ

ਕਰਮਾਨਕਰਸੋਈਰਥਾ ਅਥਾਹੇ ॥ ਤੁਮੈਕੋਨਕੀਸੀਖਲੈ 7੨
 ਮਾਨੋਮਾਨਬਿਯੋਗਾ ਕੀਨੋਬੀਰਬਸੀਤਮੈਬੇਲਨਬਰੇਸੰ
 ਜੋਗਾ ॥ ੧੫੦ ॥ ਅਥਪਦਾਸਥੈ ॥ ਲਛਨਹੇ ॥ ਦੇਸਾਂਤਰਮੈ
 ਰੋਇਥਿਪਤਾਹਜਨਪਾਰਿਦਾਸਾ ॥ ਦੁਖਕੀਅਪਕਾਈਜਗਤੁ ॥
 ਦੁਨਅਸਨਨਿਦਾਸਾ ॥ ੧੫੧ ॥ ਅਥਾਹੇ ॥ ਦੋਹਰੇਰਹਿਗਬ ॥
 ਰਤੁਤੋਲੋਤੋਹੀਚਾਹਾਨੋਲੋਨੀਦਨਮੁਲਸੁਪਨਹਨੀਅਰੇ
 ਖਿਹਰਾਇ ॥ ੧੫੨ ॥ ਨਾਅਕਬਿਦੇਸਮੈਹੈਅਤੇਪਰਦਾਸਾ ॥
 ਅਥਸ੍ਰਾਪਲਛਨਹੇ ॥ ਦੇਵਤਾਹਿਕੇਸਾਪਤੋਨਹਾਨਹੋਇਮਿ
 ਲਾਪਾ ॥ ਤਾਹੀਕੇਸਭਕਹਤਹੈਸੁਕਾਦਿਸ੍ਰੋਮਨਸ੍ਰਾਪ ॥ ੧੫੩ ॥
 ਥਾਬਿਗਾਹੀਹੇ ॥ ਇਨਦੁਖਜਾਅਖਜਾਨਕੇਸੁਖਸਿਨ
 ਯੋਈਨਾਹਾਦੇਖਤਬਨੈਨਦੇਖਤੇਅਨੁਦੇਖਅਕੁਲਾਹਿ
 ॥ ੧੫੪ ॥ ਸੁਖਨਸੁਜੋਯਹੀਸ੍ਰਾਪਾ ॥ ਅਥਜੋਗਾਸਿੰਗਾਰਮੈ
 ਦਸਦਸਾਹੇਤੁਹੈਸੋਕਹਤਹੈ ॥ ਅਭਿਲਾਖ ॥ ਚਿੰਤਾਤੁਗੁਨ

ਕਬਨ ੩ ਸਿੰਘ ੪ ਚਿਦੰਗ ੫ ਪਲਾਪ ੬ ਚਿਨਮਾਟਿ ੭ ਬੁਯਾਪ
 ੮ ਜਲਤਾ ੯ ਮਰਸੀ ੧੦ ਇਨਕੇਨਾ ਮਹੀ ੧੧ ਲਖਾਨਾ ਅਭੁਲਾ
 ਖਾਖਾਣੇ ੧੨ ਕਬੀਰੀ ਕੁਚਨ ਤੇ ਉਤਰਿ ਨੀਦੇ ਆਗ
 ਕਰਹੈ ਸੇਨ ਸਨੇ ਹਸ ਸੇਜਨ ਬਪੋ ਬਿਰਾਗਾ ॥ ਚਿੰਤਾ ਖਾਖਾ ॥
 ੧੩ ਸੋਚਤਾ ਤਿਯ ਪੈ ਹੋ ਕਹਾ ਹਰ ਸੋ ਜਸਨੇ ਹਾ ਬਿਨਾ ਹਰ ਸ
 ਹਾ ਕੇ ਸਜੇ ਇਨੇ ਦੁਖੀ ਦੇ ਹਾ ਸੋਚ ਬੇਸੇ ਚਿੰਤਾ ਗੁਨ ਕਥ
 ਨ ਖਾਖਾਣੇ ੧੪ ਚਿੰਤਾ ਹਿੰਦੁ ਖੁਰਦਾ ਖਤੋ ਸੁਧਾ ਸੁਕਾ ਦਿਨ ਦਿ
 ਚਾਗਾ ਪੁਨ ਪੁਆ ਅਪਰਾਧ ਨ ਰਸ ਇਨ ਸੁਰੁ ਹੀ ਤੇ ਸਾਗਾ ॥
 ੧੫ ॥ ॥ ਇਹਾਨਾ ਅਕਗੁਨ ਕਥਨ ਕਰਹੈ ਸਿੰਘ ਤਖਾਖਾ ॥
 ੧੬ ॥ ਬਨਾ ਮਗਾ ਤਖਾਖੀ ਤਕੀ ਚਟਕ ਮੁਕਟਕੀ ਮਿਗਾ ॥ ਦੁਹੰਰਿ
 ਤੁਮੇ ਹੋਰਿ ਖੇਲੋ ਖੇਲ ਪਾਗੁ ਤੇ ਸਾਗਾ ॥ ੧੭ ॥ ਇਹਾਨਾ ਅਕਾਸਿ
 ਮੁਤਕਰਹੈ ॥ ਚਿਦੰਗ ਖਾਖਾਣੇ ੧੮ ਖਾਖੀ ਸੁਧਾ ਧਰ ਕੀ ਸੁਧ ॥
 ਗਈ ਖਈ ਕੇ ਜਗਾ ਖਾਖੇ ਬਰਤੁ ਬਾਹੀ ਦੇ ਦਿਨ ਅੰਸੁ ਬੋਠੇ

ਗਾ ੧੫੮, ਗਇਹਾ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਣੀ ਦੇ ਬੇਸੇ ਉਦ੍ਗਾ ੫੮ ੭ ੩
 ਪਪਥਾ ਦੇ ਦੁਕੋ ਕਾ ਬਿਤਾ ਆਈ ਰਿਤ ਪਾਟਸਨ ਆਇ ਪਾ
 ਦੁਪ ਜਾਰੇ ਆਤੇ ਮੇ ਪਪਨ ਬਰਜ ਆਈ ਗਰਜ ਸੀਤਾ ਦੇ ਨਾ।
 ਦਾ ਦਰੁ ਕੁਝ ਬਕ ਬਕਿ ਨਿਨ ਫਰੈ ਕਨ ਪਿਕਨ ਹਟ ਕੁਝ
 ਸਬਦ ਸੁਨਾ ਦੇ ਨਾ। ਤਿਤੋ ਬਿਹਾ ਮੇ ਅਤਿ ਬਾਕੁਲ ਭਈ ਪੈ
 ਦੇ ਦੁਨ ਗਨੁ ਰਮ ਕਾ ਚਿਤ ਚਿਨ ਗੀਤ ਗਾ ਦੇ ਨਾ। ਚਾਤ ਕਨ
 ਗਾ ਦੇ ਮੇ ਗਸੇਰਨ ਮਚਾ ਦੇ ਪਦਾ ਪੁਮਤੁ ਨ ਛਾ ਦੇ ਜੋ ਲਲ
 ਪਰ ਆ ਦੇ ਨਾ ੧੫੯ ਮੇ ਪਪ ਆਟਿ ਕੇ ਬਰਜ ਬੇ ਕੀ ਆਗ ੧੦
 ਦੇ ਬੇਸੇ ਪਲਾਪਾ ਚਿਨ ਮਾਟਿ ਅਥਾ ਹੇ: ਦਿਨ ਛਿਨ
 ਵੇਟੇ ਗੀਟਿ ਮੇ ਪਪੀ ਪੁ ਮਕੇ ਛੀਧਾ ਚਿਛ ਚਿਛ ਰਚੰਦਾ
 ਗਹਤ ਏਰਾ ਦੇ ਬਿਜਚੀ ਦਾ ੧੬੧, ਰਾਤ ਦਿਨ ਦੋ ਗਬੇ ਸੇ
 ਚਿਨ ਮਾਟਾ ਬਾਧ ਪਪਾ ਹੇ: ਪਲ ਭਰ ਪਰੇ ਨ ਪੀਰ
 ਕੀ ਭਈ ਭੀ ਗੁਰਗੇ ਹਾ ਹਾ ਪਾਤ ਨ ਗਾ ਦੇ ਟੇ ਨੇ

ਸੰਦੇਹ ੧੬੩ ਪੀਰਸੋਬਾਧਾ ਨਤੁਤਾ ਅਥਾ ਕਾਵਿਗਾਨਕੇ
 ਸੰਦੇਹਾ ਜੋਹੀਜਗਾਗਿਰੇਹਾਥਾਪਾਉਸੁਤਿਉਗੀਤਹਾ
 ਗਿਰੇਨਾਹਿਉਗੀਏਤੁ ਨਾਹਿਨਸੰਜਸੰਤੁਰਸੁਮਾਰ
 ਸੀਪੋਛਿਨਹੀਛਿਨਤਾਤੇਰਹੈਏਤੁ ਅਸਰੇਏਕਯ
 ਹੋਕਾਵਿਗਾਨਜਬੋਕਛਕਾਨਮੇਕਾਨਸੁਨੈਏਤੁ ਅਨਨ
 ਮੇਉਰਾਏਤੁਹੀਕਰਪਾਨਨਮੇਨਿਯੋਤਦੁਪੈਏਤੁ ੧੬੩
 ਹਾਥਸੰਪਾਦਨਤਦੁਬੋਸੋਜਤੁ ਅਰਨਅਥਾ ਗਬਿਰ
 ਗੀਰੇਃ ਕਹਾਕਹੇਦਕੀਦਸਾਹਰਪਾਨਨਕੇਈਸਾ ਬਿ
 ਹਸਦਲਜਰਬੋਕਰੋਮਰਬੋਏਅਸੀਸਾ ੧੬੪ ਗਇਰਾ
 ਨਾਯਕਾਮਰਬੋਕੋਚਾਹੈਪ੍ਰਸਨ ਚਿਤਾ ੧ ਸਿਮਰਨ ਰਉ
 ਨਮਾਦ ੩ ਬਾਧ ੪ ਜਤੁਤਾ ੫ ਮਰਨ ੬ ਅਹਥਟਸੰਚਾ
 ਗੀਤੋਬੋਗਸਿੰਗਾਰਮੇਅਾਇਦਸਾਦਰੁਪਕੁਏਅੰਮਿ
 ਰੁਲਾਖ ੧ ਗੁਨਕਥਨ ੨ ਉਦ੍ਵੇਗ ੩ ਪੁਲਾਖ ੪ ਏਚ ੦

ਰਕਹਾਹੈ ਉੜਾਇਹੂੰ ਸੰਚਾਰੀ ਭਾਵਨ ਕੋ ਪੁਣਾ ਮਹਾਂ ਅੰਤ 78
 ਸੁਕਮ ਤੇ ਅਭਿਲਾਖਾ ਅਤਿ ਤੇਗਨ ਕਥਨਾ ਬਿਖਾਦੇ ਮ
 ਦੇਗਾ ਮੋਹ ਤੇ ਪੁਣਾ ਪਾਨਿ ਕਸਮੇ ਮੈ ਸੰਜਾਨਿ ਦੇ। ਤਹਾ ਪੁਸ਼
 ਰਿਤਾ ਵਿਸੰਚਾਰੀ ਇ ਬੋਗ ਮੇ ਦਸਾਭੁ ਦੇ ਮੋਰ ਕੋ ਨ ਭੁਏ।
 ਉੜਾ ਅੰਗ ਸੰਚਾਰੀ ਤੋ ਬੋਗ ਮੇ ਆਵੇ ਹੋ ਪੰ ਬੋਗ ਕੀ
 ਮੁਖ ਅਨ ਕੁਲ ਤਾ ਕਰ ਦਸਹੀ ਦਸਾਹੇ ਤਹਾਂ ਅੰਬ ਭੁਨ ਕੇ
 ਸਕੇ ਹੀ ਨੇ ਮਹਾਂ ਇਤ ਸਿੰਗਾਗ ਅਥਹਾ ਸਮਰ ਸਲਛਨ
 ਦੇ॥ ਭਾਗੁ ਵਿਕ ਕੇ ਦੇਖ ਸਹ ਬੇਖ ਬਚਨ ਬਿਪ੍ਰੀਤਾ ਪ
 ਰਪੁਰਨ ਤਾਹਾ ਸਕੀ ਹਾਸਤਾ ਹਕ ਹਮੀਤਾ ੧੬੫ ਸਗਾਭੁ॥
 ਰਾਇ ਕੋ ਬੇਖ ਬਚਨ ਬਿਪ੍ਰੀਤ ਦੇਖ ਮਨ ਮੇ ਪੁਰਨ ਬਿ
 ਕਾਰ ਉਪਜੈ ਤਾ ਮੇ ਹਾਸ ਅਕੀ ਪੁਰਨ ਤਾਹੇ ਇਹ ਸਭ ਹੋਸ
 ਤੇ ਮੁਖਾ ਵਿਕਟ ਲਹੇ ਇ ਬਖਸ਼ ਬਲ ਦੁਖੰਦ ਸਨ ਨੇਤਾ
 ਵਿਖਿਲੈ ਸੋ ਹਾਸ ਅਰਸ ਅਕੇ ਪਾਰੁ ਬਰਨ ਪਿਥੁ ਦੇਵ

ਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜਬ ਭਾਤਾ ਵਿਕਾਸੁ ਮਹਾਤਮਾ ਕੀ ਅਨੁਕਰਨ
 ਲਾਏ ਤਕੇ ਦੇਖ ਮਹਾਤਮਾ ਕੇ ਸਜਾਤੀ ਨੇ ਮੇ ਕੋ ਪਕੀਅ
 ਪਕਾਈ ਭਈ ਤੋਰੋ ਫਰਸਤੁ ਯੇ ਹਾਸ ਕਹਾਹਯੋ ਓਤਹ
 ਤਹਾ ਪਨਾਮੀ ਕੋ ਪਹੋਤਹੋ ਬਾਬੁ ਦਨਹੀ ਕਾਹੇ ਤੇਜੇ ਭਾ
 ਰੁਸ ਭਾ ਕੇ ਮੁਖ ਲੋਗਨ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਕਰ ਕਹੈ ਹੋ ਅਤ
 ਅਸਮੰਜਸ ਨਹੀ ਕਹੈ ਹੋ ਹਾਸ ਅਥਾਹ ਸਰਹਸੇ ਸੇ ਦੇਆ
 ਤਨ ਕੀ ਛੁਬ ਲੇਹਟ ਜੇ ਸੇ ਬੁਝੈ ਫਿਗਹੁ ਚਕਦੂ ਪਰਤੇਸ
 ਰਸੈ ਦਸਨੰਦ ਤਕੋ ਤਨ ਪਾਤ ਬਨੀ ਚਲੈ ਚਾਲਨ ਚਿਰਕ
 ਹੁਕੀ ਪਰਸੈ ਅਤਿ ਛੋਟੀ ਸੀਨਾ ਕਬ ਭੇਬ ਭੇਧਾਉ
 ਨ ਬਲ ਸੁਨੈ ਪਾਨ ਹੁਤਰਸੈ ਧਰਮ ਆਈ ਹੋ ਅਸੇ ਸਦ੍ਰੁ
 ਪ ਅਨੁਪਹੁਤੁ ਪਰਭਾਗ ਪਰਮੇਸਰ ਸੇ ੧੬੬ ਆਇਹਾ
 ਮੇਸੀ ਛੁਬ ਕੇ ਦੇਖ ਕਿਸ ਕੋ ਹਾਸ ਨਹੀ ਚਿਪ ਜੋਗੈ ਅ
 ਥਕਹੁ ਹਾਸ ਲਛਨਾ ਦੇ ਮਿਤਾ ਦਕੀ ਮੁਕੁਤਾ

ਲਖੋਹੈ ਸੋ ਕਰੀ ਬਿਧਾ ਅਤਿ ਨਿਰਾਸਮ ਨਹੈ ਤਵ ਕ ॥ ੧ ॥
 ਹੁਣ ਕਹਣੁ ਪਸਿਧਾ ॥ ੧੬ ॥ ਜਗਮਿਤਾ ਹਿਕੈ ਮਰ ਬੈਠੇ
 ਬੀਧਨ ਤੇ ਸਾਪ ਤੇ ਅਨੰਕ ਦੁਖ ਦੇਖ ਸੋ ਕਰੀ ਉਤਾ ਕ੍ਰਿਸਤ ॥
 ਹੋਇ ਤਾ ਮੇਰੇ ਦਨਾਇ ਪਗ ਲੈਣ ਨਾਇ ਸੋ ਕਰਨਾ ਆ
 ਕੋ ਕਯੋਤ ਬਰਨ ਬਰਨ ਦੇਵਤਾ ॥ ੫੯ ॥ ਇਸ ਕੇ ਮਿਤ੍ਰ
 ਵਿਤੇ ਲੋ ਬੀਧਨਾਇ ਤਾ ਸੇ ਆਯੋ ਪਦੇ ਸਗਮ ਨਾਇ
 ਆਤੰ ਬੀਧਾ ਸਿੰਗਾਰੁ ਕਰਨਾ ਸਹੈ ਉਤ ਬੀਧਾ
 ਸਿੰਗਾਰ ਮੇ ਮਧਾਰੁ ਕੀ ਆਸਹੈ ਤਹੈ ਮੇਨਾ ਅਕ ਕੇ
 ਮਾਦਨ ਕੀ ਆਸਹੈ ਤਹੈ ਕਰਨਾ ਮੇ ਸੋ ਕਰੀ ਪੁਰਨ ਤਹੈ
 ਤਹੈ ਸੋ ਕਤ ਬੀਧਾ ਪੁਰਨ ਹੋਇ ਨ ਬੀਧਾ ਸਹੈ ਉਤ ॥
 ਤਹਾ ਪੁਸ਼ਾ ਸੀਰ ਪਨਾ ਬੀਧਾ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਜੋ ਬੀਧਾ
 ਹੋ ਸੋ ਸੁਨੈ ਕਰਨਾ ਸਕਰ ਬਰਨ ਜਹੈ ॥ ਤਹਾ ਕਹੁ ਸੀ
 ਜਾਨ ਕੀ ਜੀਵੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਆਸਹੈ ਦੁਰਨੀ ਕੁਈਯੀ

ਉਤਰਾ ਦਾਸ ਮੇਰਾ ਪਾਸਾ ਬਸੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ
 ਕੇ ਨੀਦਨ ਮੇਰੇ ਸੀਰੇ ਹਥੇ ਅੰਨ ਨ ਕੀਜੀ ਕੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ
 ਨੀਦਨ ਮੇਰੇ ਸੀਰੇ ਹਥੇ ਇਸ ਹੇਤੁ ਤੇ ਕੋਤੈ ਕਰਹੁ ਭਾਸਕਰ ਬਰ
 ਏਤੁ ਭੀ ਗੈ ਨੀਦਨ ਮੇਰੇ ਸੀਰੇ ਹਥੇ ਨਿਰਾਸਤਾ ਆਈ ਅੰ
 ਸੇ ਜਾਨਿਓ ਅੰਤੁ ਗਲੇ ਗਨ ਮੇਰੇ ਕਰਣਾ ਪੈ ਬੇਸੇ ਕਰਣਾ
 ਯੇਹੈ ਕਰਣਾ ਆਖਾ ਦੇਵ ਕੋ ਸੇਵਾ ਆਸਹੁ ਭਾਸ
 ਰਿਓ ਕੇ ਲਿਖੇ ਸੁਨਿ ਰਾਸ ਰਿਸਾਸ ਹਮੇਰੇ ਯੇਹੇ ਏਹੇ
 ਦੁਲਨੇ ਸੁਖ ਰੂਪ ਨ ਕੇ ਬਨ ਆਮਨ ਮੇਰੇ ਬਿਖ ਬੀਜ ਮੇ
 ਬੇਏ ਪਾਸ ਨਹੀ ਗੀ ਹੀ ਗਠਨੈ ਨ ਜਉ ਜਲ ਸੇ ਮਿ
 ਰਹੈ ਨਿਤ ਕੇ ਏਹੋ ਆਪਨੇ ਜਾਗ ਬੇਸੇ ਪਹਿ ਮੇਰੇ ਬਨੀਦ
 ਹਮੇਰੇ ਲੇਖ ਸੇਏ ॥੬੮॥ ਇਹ ਕੇਉ ਮਿਤ ਕਪੇ
 ਪੁਲਾਖ ਕਹੈ ਏਹੈ ਕਰਨਾ ਅਕਰੈ ਦਰਸ ਲਛਨ
 ਏਹੈ ਪਰਪੁਰਨ ਤੇ ਕੇ ਪਕਿਓ ਏਹੈ ਅਤਿ ਉਗਾ ਹੰਤ

ਮੰਡਰਬੋਜਗਜਨੇਰੁਦਰਸਸੁਗਾ ॥ ੧੬੫ ॥ ਜਨਮੁ ੧੬੫
 ਕੁਦਰਸੇਸਕਰਪੁਰਨਹੇਇਮੈਸੁਭਇਦੈਮੈਉਗੁਤਾਹੇ
 ਇਰਨੁਕੁਮਮੈਸਤਨਕੇਹੰਡਮੰਡੁਜਦੇਕੀਜੈਸੇਰੋਦਰਸਮ॥
 ਕੋਮਰਨਬਰਨਹੰਦਦੇਦੁਤਾਪੁਨਾਸਤਨਕੋਮਾਰਬੇਕਰ
 ਬੀਰਕਮੇਨਹੇਇਉਤਬੀਰਮਉਤਸਾਹਕੀਪੁਰਨਤਾਹੇ
 ਤਹੈਮੈਸਤਮਾਰਬੇਚਦੁਖਤਹੈਮੈਸਤਕੋਲਲਕਾਰਿ
 ਪੈਹੈਮਾਰਿਪੈਹੈਮੈਨਿਜਪਰਕੀਕੁਲੀਪਕਾਰਗਮਤਹੇਤ
 ਹੋਹੋਦਮੈਕੋਧਕੀਪੁਰਤਹੇਤਹੈਮੈਸਤਕੇਹੰਡਮੰਡੁਜਦੇ
 ਕਿਜਿਅਤਹੈਨਿਜਪਰਕਾਮਥਾਹਥਗਮਨਹੀਹੇ
 ਤਹੈਏਤੋਕੁਦਾਤਹਾਪੁਨਾਜਬਸਤਨਮਾਰਹੰਡਮੰਡੁਜ
 ਦਾਕਾਰਿਐਤਬਰਪਗਦਿਮੈਧਾਰਿਕੀਬਹੁਲਮਤਾਤੁ
 ਈਮਾਤੇਬਿਭੰਤਸਹੇਇਉਤਬਿਭੰਤਸਮੈਗੇਲ॥
 ਨਕਾਰਿਅਤਹੈਮੈਨਕਸੀਕੋਚਨਾਦਿਚੇਸਾਹੇਤਹੈਹੋ

ਰਮੇ ਮਾਰਬੇ ਨਿਰਸੰਕਰੇ ਬੇਗਿ ਲਾਨ ਕਛੁ ਨ ਕਰਬੇ ਹੋਤੁ
 ਜੁਪਦੇ ਬੇਪੀਛੇ ਮੇਧਾ ਦੇਵੇ ਲੋਗ ਪੁੰਡੇ ਗਿ ਲਾਨ ਕਰ
 ਉਨ ਕੇ ਗਿ ਲਾਨ ਕਰ ਬੇਸੇ ਕੋ ਬਿਗੜੁ ਤਨਹੀ ਕੋ ਦੋ ਕਾ
 ਲੰਬ ਨ ਸੁਰਤ ਮੇ ਕੋ ਪਠੈ ਰੋ ਦੁਖ ਥਾਨੀ ਲਕੰਠ ਕੋ ਕਾ ਬਿਤੁ
 ਗਹ ਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨ ਕੇ ਮਦਾ ਨ ਮੇਦ ਲੇ ਲਖਾਨ ਮਾਰੇ ਬੇ ਕਾ ਬੇ
 ਨ ਕੀ ਸੁਖ ਮਾਜਰਦੀ ਕਪੌਨੀ ਲਕੰਠ ਖਰਪੋ ਨ ਬਾਗੇ
 ਲਗੇ ਬੀਰਫੁਟੀ ਗਜ ਪਟਾਪਟਾਨ ਪਟਾਨ ਮੇ ਸਰਦਰੀ
 ਏਤੇ ਮਾਝ ਸੇਣ ਤਕੀ ਨਦੀ ਨੇ ਓ ਮਤਰ ਲੀ ਰਹੀ ਨਾਨਿ
 ਸਾਨੀ ਰਣਭੁਮੇ ਮੇ ਗਰਦੀ ਗੰਗੀ ਗਹੈ ਗਨ ਪਤਿ ਗਨੁ
 ਤਿਗੰਗੀ ਪਤਿ ਗੰਗੀ ਪਤਿ ਗਹੀ ਪੁਛ ਲਖ ਕੋ ਬੇਰਦਰੀ
 ੧੭੦ ਉਗੁਪਦੇ ਬੇਸੇ ਕੋ ਮਥ ਬੀਰ ਸਲਾਨ ਨਾਦੇ
 ਪਰਿ ਪੁਰਨ ਉਤਸਾਹ ਜਹਿ ਹੋਤੁ ਹਾਰ ਸਬੀਰਾ ਇੰਦ੍ਰੇ ਮੇ
 ਬਾਏ ਹਰ ਪੁਰਨ ਫਰਕਾਇ ਗੰਤੀਰਾ ੧੭੧ ਜਹਾ ਉਤਸਾ

ਹਕੀਬਿਪਤਾਹੋਇਸੁਭਇਵੇਮੇਰਖਕੀਬਹੁਲਤਾਹੋ ११੨
 ਇਤਾਮੇਭੁਜਾਹਿਲਰਬੇਕੇਫਰਕੇਸੇਬੀਗਾਯਕੋਗੋਬਖ
 ਹਟਸੁਭਵੇਦੁਤਾਸੇਤ੍ਰਿਧਾਜੁਪਬੀਰਟਾਨਬੀਰ੨੮
 ਯਾਬੀਰ੩ਜੁਪਬੀਰਉਦਾਹਕਨਪਦਮਾਕਰਕੇਕਬਿਤ
 ਤੀਖੇਤੇਗਬਾਹੀਤੇਸਲਾਹੀਚਫੇਘੋਨਪੇਸਮਾਹੀਚਫੇ
 ਅਮਿਤਮਾਹਿਦਨਕੇਮੇਲਪੇਕਹੇਪਦਮਾਕਰਤੋਹ
 ਥੀਪੇਨਿਸਾਨਚਫੇਪੁਰਧਾਕਫੀਪਾਕਸਾਸਨਕੇਸੇਲ
 ਪੇਚਤਰੰਗਚਮੁਸਾਜਜੰਗਜੀਤਬੇਕੇਜਬਹਿਮਤਬ
 ਹਾਦਰਚਫਤਫਲਫੇਲਪੇਲਾਲੀਚਫੇਮਾਖਪੇਬਿ
 ਹਾਲੀਚਫੇਬਾਹਨਪੇਕਾਲੀਚਫੇਸਿੰਘਪੇਕਪਾਲੀ
 ਚਫੇਬੇਲਪੇ११੩ਸਤੁਮਾਹਬੇਕੋਚਫਬੇਕਰਮੁਪ
 ਬੀਗਾਪੁਨ:ਮੁਕੰਦਰਾਇਕੋਕਬਿਤਚਲੇਚੰਦਬਾਨ
 ਧਨਬਾਨਮੇਕੁਰਕਬਾਨਫੂਟਤਕਮਾਨਮਸਮਾਨੁ

ਮਛ੍ਹਰਯੋ ਰਲੀਜਮਧਾਤੁਰਬਾਰਚਲੀਚਲੀਰਨਯੋ
 ਹੁੰਕੀਲਹਮਧ੍ਰੁਜੇਠਮਾਸਵੇਰਯੋ ਅੰਸੇਸਮੇਰਾਬਕੇ
 ਬਗਾਇਕੋਮੁਕੰਦਗਾਇ ਅਨਕੇਚਲੇਪਾਇਬੀਰਸ
 ਚੋਰਯੋ ਰਾਚਲੇਗਾਥੀਚਲੇਸੰਗਛੇਤੁਸਾਥੀਚਲੇ
 ਮੇਸੀਚਲਾਚਲੀਮੇਅਚਲਾਤਾਵੇਰਯੋ ੧੭੩ਅ
 ਚਲਵੇਛੇਸੇਬੀਗਦਾਨਬੀਰਾਥਾਪਦਮਾਂਕਰਕੇਕਬਿ
 ਤੁ ੧੧ ਸੰਪਤਸੁਮੇਰਕੀਕੁਮੇਰਕੀਜੁਪਾਵੇਤਾਹਤੁਰਤੁਲੁ
 ਟਾਵੇਟੋਬਿਲੀਬਿਰਿਧਾਰੇਨਾਕੁਰੰਪਦਮਾਕਰਸੁਰੇ
 ਮਹਾਪਥਨਕੇਹਲਕੇਹਕਰਨਕੇਬਿਤੁਰਬਿਚਾਰੇ
 ਨਾਗਿਜਗਜਬਖਸਮਹੀਪਰਪਨਾਬਗਾਇਯਾ
 ਰਜਕੇਪੇਖੇਕਹੁੰਕਾਵੇਦਪਰਥੇਨਾਪਾਤੇਰੀਗੀਗੀ
 ਰਜਾਗਜਾਨਕਕੇਗੀਅਗੀਗੀਰਤੇਗਰੇਤੇਸਿਜਗੇਦ
 ਤੇਉਤਾਰੇਨਾ ੧੭੪ ਅਮੇਦਨਬੀਰਪ੍ਰਗਟਹੋ ੧੮੫੦

ਬੀਰ ਅਥਾਹ ਸਰਹ ਸੇ ਸੈਦਾ ਦੇਖ ਭਮੇਰੇ ਕੀ ਦੁਹਾ ॥ ੨ ॥
 ਸੁਨ ਕੈ ਪੁਨ ਕੈ ਸਹ ਜਾਹ ਤੇ ਪਾਉ ਆਰ ਕੈ ਦੁਖ ਨ ਦੇਖ ਸੇਰੇ
 ਨਿਹਤਾ ਤਛੁ ਦੇ ਤਿਹਤਾ ਤਛੁ ਰਾਉ ਦੀਲਾ ਦੇਆਲਹ
 ਛਰੀ ਅਪਰਮ ਤੁਹਾ ਸਿਦਹ ਜਗ ਬਾਪ ਬਹਾਉ ਤੁਸਿ
 ਸੇਰੇ ਕੈ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਭਾਖਾ ਪਨੀ ਦੇਹ ਦੇ ਤੇਰੇ ਬਹਾਉ ॥ ੧੧੫ ॥
 ਜੀਵ ਕੀ ਰਖਾ ਕਰ ਬੇਸੇ ਦੇਆ ॥ ਪੁਨ ਜਗ ਬਿਸਧ ਤਿਐ
 ਸੁਨ ਜੀਨੇ ਆਪ ਮੇਰੇ ਤਸਾਹ ਸੇਰੇ ਰਾ ਕੀ ਜੀਹ ਸੇਰੇ ਕਰ
 ਰਚ ਬੀਰ ਮੇਰੇ ਹੋਇ ॥ ਉੜ ॥ ਸੇਧ ਪਬੀਰ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਤੁਹ
 ਤੇਰੇ ॥ ਪੁਨ ॥ ਪੁਨ ਜਗ ਰਾਜਾ ਆਪਿ ਸੁਰ ਮੰਦਰ ਅਪ
 ਨ ਮਾਇ ਕੇ ਜੁਆਮ ਰੇਹੇ ਸੇਰੇ ਕੇ ਰਚ ਤਬੀਰ
 ਇਉਂ ਤੇਰੇ ਪਬੀਰ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਤੁਹ ॥ ਮੇਰੇ ਪੁਨ ॥
 ਨਹਾ ਮਲਗ ਨ ਮਹਿ ਯਾਹਿ ਆਪ ਮੇਰੇ ਪਕਰੇ ॥
 ਸੇਰੇ ਕੇ ਬੀਰ ਹੋਇ ਉੜ ॥ ਸੇਬੀ ਬੀਰ ਕੇ ਮਨੁ ਕਰ

ਤੇ ਅਤੇ ਹਸ ਅਰਸ ਮੇ ਅੰਤਰੁ ਤੋ ਹੋਤ ਹੈ। ਇਤ ਬੀਰ ਅਥਰੁ ਆ
 ਲਗ ਸਲਾਹਨ ਦੇ। ਹੋਇ ਇਤ ਪੁਰਖ ਕੀ ਨਹਾ ਬੁਤੁ ਆਨ
 ਕਦੇ ਆ। ਤਹਾ ਖੋਤ ਕੀ ਅਧਕਈ ਕੰਪੁ ਆਨ ਕਲੇ ਆ। ੧੫
 ਜਹਾ ਨ੍ਰਿਪ ਅਧਰਾ ਪਤੰਤੁ ਪਕੀ ਪੂਰਨ ਤਾਹਾਇ ਇਤ ਮੇ ਖੋਤੁ
 ਹੋਇ ਕੰਪੁ ਹੋਇ ਸੋ ਆਨ ਕਰਸਹ ਆ ਕੋ ਕਲ ਲਭਨ ਆਮ
 ਦੇਵਤਾ। ਅਥਾਗਾ ਬੰਦ ਕੋ ਕਬਿਤਾ। ਪੋਰ ਬਦਨ ਰਦਨੁ ਨੁ
 ਦੇਵੇ ਆਪੋ ਆਪੀ ਸੋ ਹੋ ਸੰਗ ਸਭਾ ਆ ਤੁਧਾਨ ਕੀ। ਕਾਰੇਕ ।
 ਹੋਇ ਕਰ ਕੋਰੇ ਅੰਗੁ ਰੇ ਰੇ ਚਿਪ ਮਾ ਕਗਲ ਮਹਾ ਕਾਤ ਕੇ
 ਮਾਨ ਕੀ। ਚਪਲਾ ਸੀ ਚਪਲ ਚਲਾ ਦੇ ਚਹੁ ਚਿਰਾਫੇ ਸੁ
 ਕਹਤੁ ਗਾ ਬੰਦੁ ਗੀਗਰ ਬਗੁ ਮਾਨ ਕੀ। ਅੰਸੇ ਦੁਖੁ ਪੀਦੁ
 ਰਚਾਰੀ ਦੁਸੁ ਰਾਵਨ ਕੋ ਬਾਗ ਮੇ ਬਿਲੋ ਕਰੁਈ ਕੰਪੁ ਮਾਨ
 ਜਾਨ ਕੀ ॥ ੧੧ ॥ ਰਾਵਨ ਕੋ ਰੁਖੇ ਸੋ ਸੀਤਾ ਜੀ ਮੇ ਭਾਨ
 ਕਰਸਾ ਅਥਾ ਬਿਬੁਤ ਸਰਸਲਾਹਨ ਦੇ। ਹੋ ਆਖ

ਗੁਪਤਾਸਿੰਘਾਨਾਸਕਾਟਿਸੰਕੇਰਾਸੋਬਿਤਤਸਬਖਾ १
 ਨਿਯੋਕਤਤੁਸੁਕਾਵਿਰਸਰੇਰਾ १੮ ਜਗਕੇਉਰਪਰਗਾਧਾਟਿ
 ਸਮਗੀਦੇਖਜਗਪਸਾਰੀਸਿੰਘਤਾਹੋਇਤਾਨਾਸਕਾਟਿਕੇ
 ਸੰਕੇਰਬੇਸੇਬੀਭੁਤਸਰਸਾਅਕੋਨੀਲਬਰਨਮਹਾਕਾਏ
 ਵਤਾਅਥਾਕਵਿਗਨਕੋਸੰਦਾਯਲੋਥਪਗੀਫਰਕੋਥੁਪ
 ਗੀਖਗਖੇਬੰਧਰੋਤਨਕੀਅਧਿਕਾਈਆਤਨਸੇਲਪਟੇਮਿ
 ਲਮੇਦਸੁਹੋਕਾਵਿਗਨਸੁਦਾਰਨਦਾਈਸੇਨਤਕੀਚਸਨ
 ਯੇਕੁਪਬੀਚਨਦਾਇਕੰਘੀਚਕਗੀਮਨਭਾਈਭੀਮ
 ਗੁਸਾਸਨਲੋਹਪੀਓਸੁਰਿਸਾਸਨਲੋਨਦੁਸਾਸਨਪਾਈ
 ੧੯ਭੀਮਕੋਰਸਰਪੀਵਤਦੇਖਜਾਕੋਗਿਲਾਨਰਿਪਜੈਤਾ
 ਮੇਬੀਭੁਤਸਾਅਪਭੁਤਰਸਲਭਨਾਵੇਃ ਪਰਿਪੁਰਨ
 ਵਿਸਮੇਜਪੈਅਪਭੁਤਰੁਪਨਿਹਾਗਸੇਅਪਭੁਤਰਸਜੰ
 ਨਿਯੋਸਕੁਕਵਕਹਤਾਬਿਚਾਰਾ ੧੮੦ ਜਗਅਸਚ

ਅਕੇਦਰਸਤੇਦਿਸਮੇਭਾਵਕੀਪਗੀਪੁਰਨਤਾਹੋਇਸੇਅਪਭੁਤ
 ਅਕੇਪੀਤਬਰਨਬੁਆਦੇਦਤਾਅਥਕਾਬੀਤਾਪਾਹਦੇਖ
 ਤੇਗੀਰੋਮਰੋਮਨਹਰਖਹੋਤਥੇਰੋਬਿਤਥੇਰੋਗਾਤੁਆਲਸਕੇਸ
 ਤੇਸੇਕੋਨਕੋਹਕੇਸੇਹੋਕਾਕੋਕਾਪੇਅਪੋਕੋਹੋਫਿਗਰਾਹਿਅ
 ਤਲਖਮਾਅਕੇਅਮਤਸੇਆਹੀਏਕਬੋਰਖਮਨਾਮੇਕੁਦ
 ਜੁਗਬਗੀਪਾਖਨਫਨੀਕੋਫਨਫਹੋਅਪਪਤਸੇਆਹੀ
 ਛੋਟੇਛੋਟੇਗਛਿਗਨਆਕੇਛੋਟੇਛੋਟੇਪਰਗਖਮੇਏਕਹ
 ਦਿਨਾਲੋਛੋਟੇਛੋਟੇਤਸੇ੧੨੧ ਛੋਟੇਬਾਲਕਨੇਗੀਰਆ
 ਗਰੀਪੰਪਰਨੇਪਾਤੇਅਪਭੁਤਰਸਾਅਥਸਾਤਰਸਲਛਨ
 ਦੇਃ ਪਰਪੁਰਨਸਮਭਾਵਕੀਹੋਤਜਗਾਬੋਗਾਗਾਡੀਏਇ
 ਦਜਗਤਾਗੀਸਕਲਜਨਸਾਤਰਸਪਾਗਾ ੧੨੨ ॥ ਜਨ੦
 ਪੁਰਨਬੋਗਾਗਾਹੋਇਸੇਸਾਂਤਾਅਕੇਦੇਤੁਬਰਨਸ੍ਰੀਨਾਠ
 ਖਨਦੇਦਤਾਸਭਰਸਨਲਛਨਪਰਿਪੁਰਨਬਸੇਸਨਮ

ਧਿਕਾਰਥਾਥੀਖਾਨਨੋ/ਸਾਤਿਅਥਾਕਬਿਤਾ/ਦਾਮਨਿ ੨੦
 ਰਵਨਚਾਰਚੰਦਸੇਬਦਨਦੇਖਕਾਮਨੀਮਦਨਮਾਪਮੇਹਮੇਨ
 ਫੰਦੇਗੇ/ਸੁਤਕੇਸੁਤਾਕੇਬਨਤਾਕੇਮਮਤਾਕੇਹੰਤਧਾਇਥਾਇ
 ਥਾਕੇਮਬਛਾਹਛਲਛੰਦੇਗੇ/ਧਾਅਹਪਨੀਦੇਦੁਖ
 ਦੁਹਕਹਦੇਸੁਖਸੰਪਤਿਅਮੰਦਪ੍ਰੰਕੀਰਤਬਾਲਿਦੇਗੇ/
 ਵੇਗੇਮਤਮੰਦੇਤਨਮੇਰੰਫਰਫੰਦੇਏਕਅਨੰਦਕੇਕੰਦੇਗਾਮੰ
 ਦੇਕਮੇਨਬੰਦੇਗੇ/੧੮੩/ਇਹਸਾਤਿਰਸਪ੍ਰਗਟਤੋ/ਪ੍ਰਸ
 ਕੇਤਨਕੇਮਤਮੇਵਾਸ/ਸਖਯੋਰਬਾਤਸਲਮ/ਤਤੀਨਰਸਮੇ
 ਰਹੈਅਤੇਰਸਦੁਦਸਹੇਤਹੈਉਮਨਦਰਸਕੇਨੇਮਕੇਥਾਧੇ
 ਉਤ੍ਰਾਦਸਸਾਤਿਮੇਅੰਡਭੂਤਹੇਤਹੈਸਖਯਾਗਤਿਭਾਵਾਇ
 ਮੇਅੰਡਭੂਤਹੇਤਹੈਬਾਤਸਲਮਕਕਣਮੇਅੰਡਭੂਤਹੇਤਹੈ
 ਮੇਰਪ੍ਰਸਾਰਸਕੇਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਕਮੇਨਕਹੇਉਤ੍ਰਾਨਰਸਕੇਮਿ
 ਸਬੇਕਰਜੇਰਸਨਬਿਗੜੇਸੇਤਕੇਮਿਤ੍ਰਜਾਨਨੇਅੰਜਾ

ਕਰਤਾ ਸਕਾਰ ਕੇ ਪਾਇ ਸੇ ਸਤ ਨਾਨਕੇ ਭ੍ਰਿਤਿ ਰਸਾ ਅਥ
 ਇਨ ਕੇ ਜੋ ਪੰਥ ਕਰਨ ਹੋ ਸੇ ਕਹਤ ਹੋ ਗੁਨ ਲਛਨ ਦੇ ॥
 ਕਰਹਿ ਰਸ ਭਿਤ ਕਰਖ ਕੋਰ ਚਨ ਕਰ ਗੁਨ ਜਾਨ ਸੁਰਤਾ ਹੋ
 ਜੋ ਜੀਵ ਮੇਰੇ ਤਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਨ ॥ ੮੩ ॥ ਪੁਸ਼ਟ ਰਸ ਕੋ ਭਿਤ ਕ
 ਰਖ ਕਾਗੀ ਤੇ ਸੰਚਾਰੀ ਮੋ ਬਿਭਾ ਦਿਬੀ ਹੋ ਸੇ ਭਿਗਨ ਹੋਇ
 ਭਿਤ ਸੰਚਾਰੀ ਅਗਰ ਚਨ ਕਰ ਭਿਤ ਕਰਖ ਕਾਗੀ ਨਹੀ
 ਰਾਵ ਕਰਹੋ ਅੰਗਨ ਜੋ ਹੋ ਸੇ ਅਛਰ ਨ ਕੀਰ ਚਨ ਕਰ ਰ
 ਸ ਕੋ ਭਿਤ ਕਰਖ ਕਾਗੀ ਹੋ ਜੋ ਜੀਵ ਮੇਰੇ ਸੁਰਤਾ ਹੋ ਸੇ ਗੁ
 ਨ ਤੇ ਪਾ ਮਾਧੁਖ ॥ ਚਿਜ ੨ ਪੁਸ਼ਟਿ ੩ ਮਾਧੁਰ ਯਲ
 ਛਨ ਦੇ ॥ ਕੇ ਮਲ ਰਚਨਾ ਹੋਤ ਜਹ ਹੋਇ ਦਬਰਾ
 ਅਭਾਦਾ ਸਾਨੁ ਸਾਰ ਬਹੁ ਬਰਨ ਬਰਸੇ ਮਾਧੁਰ ਯਲ
 ਤਾਦਾ ॥ ੮੪ ॥ ਜਗ ਕੇ ਮਲ ਸ੍ਵਾਦ ਲਰ ਚਨ ਹੋਇ
 ਅੰਟਰ ਭੁਝਾਇਨ ਅਖੁਨ ਕੇ ਅਭਾਦ ਹੋਇ ਮੇਰੇ

ਮਾਸਕਮਹੋਇਸੋਮਾਧੁਰਅਗੁਨਅਹਗੁਨਸਿੰਗਾਰਕ ੨੬
 ਰਣਾਸਾਤੀਮੇਰੰਤੁਰੰਅਥਾਕਲਾਨਿਧੰਕਾਬੰਤੁਰੰ
 ਤੁਰੰਨਸਮਤਾਕੋਅਤਹੀਅਨੁਪਰੂਪਅੰਗਲਸੀਸਾਹੀਜਰ
 ਕਸੀਕੀਸੁਰੰਗਹੋਅਨਿਨਕੋਰੰਅਥਾਨੀਗੀਨਨਚਤੁਰੰਨ
 ਮੰਨਸੋਲਹੋਮੀਨਖੰਨਕੁਰੰਗਹੋਨਿਬਨਕੋਰੰਸਗੀ
 ਨਗਮਗੀਜੋਤਲਸੇਸਗਬਗੀਸੋਧੰਕੋਧੰਬੀਨਜੀਗੁਰੰ
 ਗਹੋਕੁੰਚਕੀਕੋਬੰਦਕਸੋਭਿਰਨਚਿਤੰਗਲਸੇਤੰਗਕਸੇਭਾ
 ਨਹੰਅਨੰਗਕੋਤੁਰੰਗਹੋ॥੮੫॥ਇਹਾਟਬਰਗਨਕੋਅਭਾਦ
 ਹੋਸਾਨੁਸਾਰਬਰਨਬਹੁਤਹੋਸਮਾਸਕਮਹੋਕੋਮਲਦਾਦ
 ਲੁਰਚਨਾਹੋਅਤੁਮਧੁਰਚਿਨਗੁਲਲਲਨਾਹੋ॥ਉਧਤ
 ਰਚਨਾਹੋਇਨਹੀਸੰਜੋਗੀਬਹੁਬਰਨਾਬਤੁਸਮਾਸਟ
 ਬਰਗਬਹੁਚਿਨਤਾਹਕੋਬਰਨਾ॥੮੬॥ਨਹਾਉਧਤੁਰ
 ਚਨਾਹੋਇਟਬਰਗਬਰਟਬਰਟਬਹੁਤਹੋਇਸੋਚਿਨਖ

ਹਰਿਗੁਰਬੀਰਬਿਰਤਸਰੋਵਰਮੇਰਹੈ॥ ਸਮਾਸਨਛਨ
 ਦੇ॥ ਜੇਸਕੀਕਰਲਿਖੇਤੇਕੋਮੰਦੇਨਹਰੇਇ॥ ਅਰਥਕ
 ਰਤਮੇਆਨਿਖੇਲਖਸਮਾਸਹੈਸੋਇ॥ ੧੮੭ ਜੇਸੋ
 ਪਥਮਕੋਦੁਤਿਅਕਰਤੀਆਇਏਚਤਰਥੀਤੇਪੰ
 ਚਮੀਕੋਸਸਟੀਮੇਸਪੁਮੀਏਸਾਤਵਿਭਗਤੀਜਾਨਿ
 ਏ॥ ਚਿਨ੍ਰਿਦਾਹਰਨਕਾਬਿਤਾ॥ ਓੰਪਰਦੁਮੰਡਲਅਖੰ
 ਰੁਮੇਪਚੰਡਵੰਡਸੰਕੁਕੀਸਕਤਿਉਤੇਤੇਜਪੁਜਪਫਗੋ
 ਛੂਟਤਕਮਾਨਤੇਅਮਾਨਮਾਨਭੁਨਹਰਠਦੇਹੋਮੰਦ॥
 ਨਮੋਪਗਨਓਛਰਫਗੋ॥ ਭੁਨਤਅਮੀਕੁਧਸਿੰਘ
 ਬੀਰਤੇਰਤੀਰਜਿਰਹੀਜੀਰਖੋਰਫੋਰਪਾਰਕਫਗੋ
 ਬਦਬੋਬਾਇੰਦਜੀਵਚਫਗੋ॥ ਸੁਰਿੰਦਮਗਥਿਤਕੋ
 ਸੇਪੁਤਰੇਅਮਾਤਗਾਤਗਫਗੋ॥ ੧੮੮ ਇਹਾਦਬੁਰ
 ਗੀਅੰਸੰਜੋਗੀਬਰਨਬਹੁਤਹੈਅੰਓੰਪਤਰਚਨਹੈਸਮਾ

ਸਬਤੁ ਹੈ ਅਤੇ ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਨ ਲਛਨ ਦੇ ॥ ਰੇ ॥ ੨ ॥
 ਗੁਨ ਅੰਮੇ ਮਿਲੈ ਸਭ ਰਸ ਕੇ ਅਨੂਕੂਲਾ ਸਰਲ ਮਥ
 ਰਚਨ ਸਰਲ ਸੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਨ ਮੂਲਾ ॥ ੧੮੮ ॥ ਅਥਾ ਕਾ ਬਿ
 ਤਾਰੇ ਸਮਰ ਸਮ ਸਮ ਸਿਰੋਂ ਹੋ ਸੁੰਦਰੀ ਕੇ ਸਪਨ ਪਾਟ
 ਕੀ ਸਮ ਅਤਾਈ ਸਰਸਾਤੁ ਹੈ ॥ ਤਾ ਮੇਂ ਦੁਹੁ ਮੋਰ ਕਰ ਪਰਮ
 ਸਦਾ ਗੀ ਪਾਟੀ ਪਿਅਮਨ ਪਾਰ ਬੇਕੀ ਪਾਟੀ ਸਰਸਾਤੁ ਹੈ
 ਗੀ ॥ ਤੁ ਗੁਨ ਨਗਨ ਮੇਂ ਤਿਨ ਸਦਾ ਗੀ ਮਾਗਤਾ ਕੀ ਚਿਯ ਮਾਕੇ
 ਮੰਤ੍ਰ ਏਕੈ ਅਨੂਕੂਲਾਤੁ ਹੈ ॥ ਸਚ ਮਕਤ ਮਕਤ ਮ ਪੁੰਜ ਕੀਤ
 ਮੂਨ ਚੀਰ ਮਾਨੇ ਚਥਰੀ ਦੁਆ ਕੀ ਚੋਕੀ ਚਲੀ ਜਾਤੁ ਹੈ ॥
 ੮ ॥ ਇਸ ਸਰਲ ਕਰਨਾ ਅੰਦਰ ਗੀ ਬਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋਈ
 ਗੀਤੀ ਮਾਗੇ ਚਾਹੀ ਤਕਾਤੁ ਹੈ ॥ ਸੋ ਏਨੀ ਅੰਤੁ ਤੁ ਹੈ
 ਇਤਿ ਗੁਨ ॥ ॥ ਏਤੁ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਾਹਿਤਾ ਸੰਧਾ ਮ
 ਮੀਰਦਾਸ ਬਿਰਹ ਤੇ ਭਰਮ ਸੁਨ ਨਿਗਨੇ ਨਾਮ ਦੁਤਿ ਏਤੁ ਗੁਨ ॥ ੨ ॥

ਅਥ ਸਿੰਗਾਰ ਕੇ ਅਲੰਕਾਰ ਨਾਮ ਅਕਾਸ਼ ਅਕਾਸ਼ ਕਰੋ ਸੰਕਰਤ
ਤੈ। ਤਤਨਾ ਅਕਾਸ਼ ਛਨਰ ਸਰਜੇ ਦੋ॥ ਜਾਗਿ ਦ੍ਰਿਸ਼
ਕਤ ਹੋਤ ਹੋਰਿ ਤਬੀਚਰ ਸਭਾਵਾ ਤਾਹ ਬਖਾਨਤ ਨਾਮ
ਕਾਜੇ ਪਦੀ ਨਕਵਰਾਵਾ ॥੧॥ ਜਾਕੇ ਦੇਖਰ ਸਕੇ ਭਾਵ ਉਪ
ਜੈ ਸੋਨਾ ਅਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਸਾਸਾ ਮਾਨਤ ਹੋ ਸਕੇ ਉਪ ਜੈ ਬੋਧ ਸੇ
ਸਨਦੀ ਨੇ ਅਤੇ ਬੀਗਾ ਵਿਕੇ ਅਲੰਕਾਰ ਮੇ ਅਤਿ ਬਾ
ਪਤਿ। ਜੇਕਰਿ ਮੇ ਸਿੰਗਾਰ ਸਕੇ ਭਾਵ ਨਾ ਹੋ ਦੇਖ ਉਪ ਜੈ
ਸੋਨਾ ਅਕਾਸ਼ ਤਹਾ ਕੰਠ ਰਾਵਾ ਮਾਦਿ ਮੇ ਅਤਿ ਬਾਪ
ਤੀ। ਪੁਨ॥ ਛਨਰ ਸਰਜੇ ਦੋ॥ ਦੇਖਤ ਹੀ ਜਿਹਨ
ਰਕੇ ਨਰਾਇਣ ਉਪ ਜੈ ਪ੍ਰੀਤ। ਤਾਹ ਕਰਤ ਹੋਨਾ ਅਕਾਸ਼ ਜੈ
ਨਤ ਹੋ ਸਗੀਤ। ੨। ਪ੍ਰਸਾ। ਜਾਨਾ ਕੇ ਦੇਖ ਨਰ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀ
ਤ ਹੋਇ ਸੋਨਾ ਅਕਾਸ਼ ਮੇ ਸੋਨਾ ਛਨਰ ਕਰੇ ਮੇ ਭੀਲੀ ਮ॥

ਟਿਕਨਗਾਮਬਪੁਨਬਿਪਨਮੇਅਤਿਬਾਪਤਿ। ਪੁਸਤਕ ੮੩
 ਲਛਨਾਦੇਭਾਜਿਹਲਖਮਪੁਗਤਿਉਪਤਿਹਸਕਸੁਮਤਿ
 ਉਗਾਇਨੀਤਰੀਤਸੇਨਾਅਕਾਯੋਬਨਾਦਿਗਨਭਾਇ॥
 ੩॥ ਜਾਂਕੇਦੇਖਕਰਸਕਸੁਮਤਿਜੇਨਾਅਕਤਕੇਵੇਦੇਮੇਮ
 ਪੁਗਤਿਉਦਤਹਾਇਨੀਤਰੀਤਕੇਲਿਯੋਸੇਨਾਅਕਾਮਪੁਰੰ
 ਗਤਿਪਦਿਦੇਵਗਤਿਭਾਵਾਦਿਬਾਨਗਥਾਹਸਕਸੁਮਤਨਾ
 ਅਕਕੇਬਸੇਸਨਕਯੋਬੀਝਨੀਆਦਿਗਾਮਬਿਪਾਦਿਬੰ
 ਰਨਗਥਨੀਤਰੀਤਮਗੀਮਜਬਾਨਗਥਾਯੋਬਨਾਦਿਗਨ
 ਬਿਪਾਬਾਨਗਥਾਅਹਲਛਨਮਾਛਾਸੇਨਾਅਕਾਤਿ
 ਪਾਸੁਕੀਆ१ ਪਾਠੀਕੀਆ੨ ਸਮਾਨਾ੩ ਸੁਕਪਾਲਛਨ
 ਦੇਭਾਸੰਧਾਤਿਬਿਪਤਸੁਖੇਦੁਖੇਅਚਲਯੇਮਪਤਿਸੰਗਾ॥
 ਪਤਿਬੁਤਿਨੇਮਨਿਬਾਹਮਤਸਲਨਸੁਸੁਕਪਾਅੰਗਾ੪
 ਸੰਧਤਬਿਪਤਸਮਾਨਾਬਾਨਗਥਾਸੁਖਦੁਖਪਾ

ਪਰਕੀਆਬਾਹਨਾਥਾਕੇਤੀਕਪਰਕੀਆਐਸਾਮਾਨਾ
 ਜਬਨਾਅਕਕੇਹੁਪਬਸਦੇਨਾਤਹੇਸੋਸੁਖਦੁਖਾਦਿਮੈਅ
 ਚਲਪੇਮਰਾਖਤਹੇਅੰਤਹੀਕੀਦੇਨਾਤਹੇਪਾਤੋਪਤਿਬੁਤ
 ਨੇਮਉਨੇਮੇਪਾਈਅਤਹੇਸੋਉਸੁਕਾਹੋਇ।ਉਤ੍ਰ।ਵੇਅ
 ਤਪਤਿਬੁਤਨੇਮਨਹੀਨਿਬਾਹਤਹੇਬਿਪਤਸਮੇਮੇਸੋਰ
 ਵੇਲਗਜਾਤਹੇਅੰਉਨਕੇਅੰਗਇਨਕੀਨਾਈਸਲ
 ਜਨਹੀਹੋਤਹੇਕਾਹੇਤੇਜੋਉਨੇਨੇਅੰਗਬਹੁਤਨਾਅਕਦੇਪੇ
 ਤੈਅਤੇਵੇਸੁਕੇਆਨਹੀਹੇ।ਸੋਸੁਕਿਅਵਹਿਕਮਭੇਦਤੇ
 ਤ੍ਰਿਪਾਮੁਖਪਾ੧ਮਪਾ੨ਪ੍ਰਥ ੩ਅਬਮੁਖਪਾ੪
 ਛਨਵੇਃ ਜੇਬਨਅੰਕਰਕੇਭੁਏਜਾਮੇਲਾਜਪਾਨਾਭੁੰ
 ਮੁਖਪਤਲਿਯੇਲਸੈਮੁਖਪਾਤਹਿਬਖਾਨਾਪਾਪਸਾ।
 ਜਕੇਜੇਬਨਅੰਕਰਮੇਪਰਕੀਅਤਹੇਇਲੋਕਪਦਦਤੇ
 ਭੁੰਅੰਲਾਜਕੀਅਪਕਾਈਹੋਇਮੇਸੀਪਰਕੀਆਹੁਮੁਖਪਾ੦

ਤੇਹਿ ਉਤ ਮੁਖ ਪਾਉ ਦਸੁ ਕਿ ਮਾਹੀ ਮੈ ਬਹੁ ਜੋਨੈ ਨੇ ਮਥਾ ੨੪
 ਯੇਹੈ ਜੈ ਸੇ ਬੇਦਾ ਦਿਕ ਉਪਦੁ ਬੇਲਗ ਮੈ ਪੇਥਾ ਮਦੁ
 ਹੀ ਕਿ ਮਾਧਿ ਕਾਹੈ ਆਉਤ ਪਰਕੀ ਮਾਮੈ ਮੁਖ ਪਾਤਨੀ ਉਤ
 ਹੈ ਮਾਉਤ ਮੁਖ ਪਾਤਨੀ ਮਾਨੀ ਹੈ ਸਕੈ ਸੇ ਮੁਖ ਪਾਤਨੀ ਰਾਇ
 ਪ ਮਗ ਮਾਤ ਮੇ ਬਨ १ ਗ ਮਾਤ ਮੇ ਬਨ ੨ ਅੰਕੁਤ ਮੇ ਬਨ ੩
 ਨੇਦੇ ੪ ਦਿਸੁ ਦਪਨ ਦੇਦਾ ੫ ਅੰਕੁਤ ਮੇ ਬਨ ਲਛਨ
 ਜਾਮੈ ਮੇਦਨ ਅੰਕੁਤੀ ਮਾਈ ਉਦਤ ਉਯੇ ਹੋਇ ਸੇ ਅੰਕੁ
 ਤ ਮੇਦਨਾ ਆਥਾ ਬਿਹਾਰੀ ਹੈ ॥ ਦੇਹਦੁ ਲਹਿ ਆਕੀ
 ਬਦੈ ਜੇ ਜੇ ਜੇਦਨ ਮੇਤਾ ਤੇ ਮੇਲ ਮੇਤਾ ਬਦੈ ਬਦ
 ਨ ਮਲਨ ਦੁਤ ਹੋਤਾ ॥ ੫ ॥ ਜੇਦਨ ਦੁਤ ਬਪਦੇ ਸੇ ਅੰਕੁਤ
 ਮੇਦਨਾ ਬਪਦੇ ਸੁਭਾਵ ਅੰਕੁਤ ਕੋ ਹੈ ਮਗ ਮਾਤ ਮੇ ਬਨ
 ਲਛਨ ਜਾਤਿ ਮੇਕੇ ਮੇਦਨ ਮਾਈ ਕੀ ਗ ਮਾਤ ਨਾਹੀ
 ਸੇ ਮਗ ਮਾਤ ਮੇ ਬਨਾ ਆਥਾ ਰਸ ਪੁਬੇ ਪੇ ਹੈ ॥ ਖਲਤ

ਦੇਵਾਉਦਾਹਰਨਾਹੇ॥ ਪ੍ਰਯਾਗੀਕੋਪਲਕਾਨਜਪਥੇ ੨੫
 ਲਾਲਲਾਲਗਇ॥ ਦਿਖਨਹੀਨਾਹੀਨਸੇਸੁਕਸਾਰ
 ਕਾਜਗਾਇ॥ ੧੦॥ ਸੁਕਸਾਰਕੋਨਗਾਇਨਾਅਕਤੇਛੁ
 ਟੇਚਾਹਤਹੈ॥ ਦਿਸ੍ਰਦਪਨਦੇਛਲਾਨਾਹੇ॥ ਪਥਰੁ०
 ਏਸਥਿਯਾਨਕੇਕਛੁਪਤਿਸੇਦਿਸ੍ਰਦਸਾਸੇਦਿਸ੍ਰਦਪਨਦੇ
 ਫਤਹਿਬੋਗਨਾਹਕਰਤਾਸਾ॥ ੧੧॥ ਅਥਾਹੇ॥ ਲਾਲਲਾਲੀ
 ਸੁਨੇਸਦਨਬੋਲਲਾਲਸਾਥਿਸ੍ਰਦਸਾ॥ ਸੁਮਕਅਠਿਉਤਾ
 ਹਿਯੋਰਦਨਕੋਕਰਤਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੧੨॥ ਨਾਅਕਤੇਏਕਤਹ
 ਸੇਛੁਟੇਚਾਹਤਹੈ॥ ਅਤੇਦਿਸ੍ਰਦਪਨਦੇਛਲਾਨਦੇਛਕੇ
 ਦਲਛੁਟੇਚਾਹਤਹੈ॥ ਤੇਭੇਦਾਇਤਮੁਪਥਾ॥ ਅਥ
 ਮਪਯਾਲਾਨਾਹੇ॥ ਆਪੀਮੁਪਥਾਕੀਦਸਾਅਧੋਰ
 ਸਦਿਸ੍ਰਮਾ॥ ਲਾਜਮਦਨਸਮਦੇਨਜਹਮਯਾਤੁਕੇਨਾਅ
 ੧੩॥ ਪ੍ਰਸਾਦਲਾਜਮਿਦਨਸਮਨੇਕਹੇਸੋਕੇਤੋਕਹੇਹੈ॥

ਬਹੁਤਲਜਬਹੁਤਕਾਮਹੋਇਓਬਿਬਾਥਰੋਲਾਜਥੋਰੋਕਾਮ
 ਤੇਇਯਾਹਿਨਿਰਪਾਰਨਹੀਜੋਕਹੋਬਹੁਤਲਜਬਹੁਤਕਾਮ
 ਮਹੋਇਤੋਜਹਾਂਬਹੁਤਕਾਮਹੋਤਹੈਤਹਾਲਾਜਕੋਮਭਾਵ
 ਤੇਤਹੈਜੋਕਹੋਬੋਰੀਲਾਜਥੋਰੋਕਾਮਤੋਯਮੇਰਸਕਹਾਂ
 ਕਾਹੇਤੋਜਹਾਂਬੋਰੀਲਾਜਹੋਇਤਹਾਕਾਮਅਧਕਓਇ
 ਏਤੁਮਕਯਹੈਜੁਸਮਹੋਇਓਤ੍ਰਿਯਾਇਹਾਕਾਮਹੈਜੋ
 ਤੀਲਾਜਮੁਖਧਾਮੇਹੈਤਸੇਆਧੀਹੋਇਓਸੰਪੂਰਨ
 ਰਸਪ੍ਰਫੁਲਮੇਹੈਤਹੈਤਸੇਆਧੇਰਸਹੋਇਯਾਸੇਯਹ
 ਜਨਮਜੋਮਧਯਾਤੁਵਲਾਜਮੀਮਦਨਹੋਇਲਾਜਫੁ
 ਟਤੀਜਾਇਕਾਮਬਧਤਜਾਇਏਸੇਆਇਹਹੈਤੋ
 ਸੋਮਧਯਾਯਥਾਬਿਹਾਰੀਵੇਃਕਰੋਚਾਹਿਸੇਰ
 ਟਕਕੇਖਰੇਓਰੋਹੇਮੇਨਲਾਜਦਬਾਏਤਰਫਰਤਕ
 ਹਤਯੰਦਸੀਨੈਨ। 18। ਇਹਾਲਾਜਕਾਮਸਮਾਨਤੋ

ਮਧਯਾਧੋਦਾਲਛਨਾਹੋ: ਕੇਲਕਲਾਮੇਅਤਿਨਿ
 ਪਨਰੁਚਸੇਪਤਹਰਿਸ਼ਾਇ। ਕਾਮਭਾਵਭਗੀਭਗੀਪ੍ਰੇ
 ਦੁਸੇਕਵਿਗਾਇ। ੧੫॥ ਪਸ ਕੇਲਕਲਾਮੇਤੋਮਧਾਹੁ
 ਪ੍ਰਬੀਨਹੋਤੁਹੋਮੋਰਗੀਜੋਪਤਿਕੋਰਿਸ਼ਾਇਲੇਤੁਹੋਉਤ੍ਰ
 ਮਧਯਾਮਤਿਪ੍ਰਬੀਨਨਹੀਹੋਤੁਹੋਮੋਮਤਿਸੇਕਾਮਕੇਭਾ
 ਵਸੇਭਗੀਨਹੀਹੋਤੁਹੋਪ੍ਰੇਦਉਦਾਹਰਨਭਗਵੰਤਹੋ। ਕ
 ਬਿਤਾਸੁਰਤਿਕਹਾਨੀਕੇਲਕਾਪੇਪੋਬਖਾਨੀਨਾਇਮੇ
 ਸੀਰਤਿਮਾਨੀਮੋਬਿਹਾਨੀਜਾਮਜਾਮਨੀ। ਇਤਿਸਿ
 ਸਿਰਤਉਤੁਮਕਭਰਤਨੈਕਪੀਰਨਪਰਤਨਨੁਹਾਰਾਕ
 ਰੈਕਾਮਨੀ। ਹੋਉਗੀਸੁਖੀਸੁਖਕਛਕਰਹੇਭਗਵੰਤਚਿ
 ਤਕੈਸੇਪਨਮੋਰਚਿਤ੍ਰਵੀਸੀਦਾਮਨੀ। ਟੂਟਹੇਯਾਹਮੇ
 ਬਿਥਰਹੇਬਾਬਾਲਹਾਰਾਯੋਭਾਵਤੇਹਾਰਗੀਰੁ
 ਮਨੀ। ੧੬॥ ਇਹਾਮਨਕਕਾਮਕਲਾਪ੍ਰਕਾਸਬੋਸੇਪ੍ਰੇ

ਧਾਰਨਹਿਨਪਾਨਪੀਕਜਾਵਕਹੰਗਰਦੱਖਜਾਇਦੇਖ ੨੭
 ਕੋਪਉਪਜੇਹੰਤਉਪਲੰਭੁਦੇਤਹੰ। ਅਪੀਗਾਇਮੇਸਾ
 ਧਾਰਨਹਿਨਅਹਨਨੇਤ੍ਰਾਇਪਾਗਸਿਥਲਾਇਦੇਖਕੋਪ
 ਤੋਤਹੰਇਤਨੇਕੁਦਾ। ਅਹਸੁਖਮਭੇਦਰਸਮੰਜਗੀਕੋਉ
 ਦਾਹਰਨਸੇਜਾਨਨੇ। ਅਥਮਧਆਪੀਗਾਇਲਛਨਾਹੇਃ
 ਬੰਗਬਚਨਪੀਗਾਕਹੰਪ੍ਰਗਟਰਿਸਾਉਅਪੀਗਾਗੇਉ
 ਜਨਾਵੈਕੋਪਜੋਮਧਆਪੀਗਅਪੀਗ। ੧੮ਅਧਆਪੀਗ
 ਅਥਸੇਭਕੋਕਾਬਿਤਾ। ਕੇਤਕੀਕਿਤਨਮਾਸ਼ੁਕਦਲੰਭਿਤ
 ਨਮਾਸ਼ੁਮਲੀਲਾਲਤਨਮਾਸ਼ੁਦੈਨਮਦਗਾਹਏ। ਨਦ
 ਲਨਦਾਰਨਮੇਚੰਪਾਰਲਭੁਰਨਗੁਲਾਭਫੁਲਭਾਭਨਮੇ
 ਨੇਹਨਿਰਬਾਹਿਯੋ। ਗਾਵਗੀਰਮਨਗੀਤਸਾਵਗੀਸੁਛਬ
 ਕੁਈਬਾਵਗੀਭਰਤਸੇਭੁਸੁਕਾਵਿਸਗਾਹਿਯੋ। ਨੰਦਕੇਨੰਦ
 ਨਸ੍ਰਮਸ੍ਰੇਦਦੇਖਬਦਨਪੰਕਮਲਦਲਨਕੋਪਦਨਕੋਯੋ

ਗਾਇ १੨॥ ਇਹਾ ਕਰਦੁ ਏਕੁ ਸੇਖਰੁ ਨ ਕਰਬੈ
 ਅਭਿਲਾਖੈ ਬੰਗਿ ਸੇਖਰੁ ਨ ਕਰਬੈ ਤੁਮ ਕਰਦੁ ਤੇ ਸੁਖੁ
 ਤੁਮ ਏਹੋ ਏਕੁ ਤੇ ਮਧਾ ਧੀਰਾ ਮਧਾ ਧੀਰਾ ਧੀਰਾ ॥
 ਰਸ ਪ੍ਰਥਮੇ ੨॥ ਕਹੁੰਠਗੇ ਕਤਹੁੰਠਗੇ ਅਤਿ ਸਗਲਗੇ
 ਸਨੇਹਾ ਲਾਜ ਪਗੇ ਫਿਰਗਰਗ ਮਗੇ ਜਗੇ ਕੋਨ ਕੇ ਗੇਹਾ ੨੦
 ਇਹਾ ਪ੍ਰਗਟ ਰਿਸਾਇ ਬੇਸੇ ਮਧੀਰਾ ਮਧਾ ਧੀਰਾ
 ਧੀਰਾ ਧੀਰਾ ਰਸ ਮੰਜਰਿ ਕਾ ਧੀਰਾ ਸੇਖਰੁ ਧੀਰਾ
 ਗਾਇ ਬੇਸੇ ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਹੇ ਸੰਦਰਬੇ ਪ੍ਰਥਮੇ ਜਗ ਮਗੇ
 ਰਸ ਤੇ ਹੋਨ ਦੁਖੇ ਦੁਖ ਸੇ ਨੁਵਤੀ ਜਨ ਕੇ ਮਨ ਮੇਹ ਨਹਾ
 ਗੇ ਅੰਕੁਰਿ ਕੇ ਪ੍ਰਿਅ ਕੇ ਮੁਖ ਚਿਉ ਸਾਸਤੁ ਪੋਰੁ ਰੇਜ
 ਲੁਠਾ ਗੇ ਅੰਗੁਰੁ ਕਾਹਿ ਮਾਯੇ ਨਹੀ ਅਸੁ ਮਾਯਾ ॥
 ਥਾਵੇ ਗੀਤਨ ਦਗੇ ੨੧॥ ਰੇਖ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰਥਮੇ ਇਬੇ ਕ
 ਰਾ ਮਧਾ ਧੀਰਾ ਧੀਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਮਧਾ ਕੇ ਲਛਨ

ਮੇਕਰੋਯੋਏਨ ਗਲਾਨ ਮੇਕਾਮ ਸਮਾਨ ਹੋਇ ਸੇਖਧ ੨੮
 ਯਾਇਨਤੀਨ ਭੇਦ ਮੇਲਾਨ ਕਾਮ ਕੀ ਸਮਾਨਤਾ ਕਰੰ
 ਉਤ੍ਰ ਕਾਮ ਬਿਨਈ ਰਖਾਨ ਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ਯਾਤੁ ਕਾਮਾ ਲੁੰ
 ਜਾਬਿਨਾ ਬੁਝੀ ਗਾਇ ਸੇਖੋ ਗੋਇ ਕਰੋ ਸਨ ਹੀ ਸੁਚਤ
 ਕਾਰੀਏ ਹੈ ਯਾਤੁ ਲਾਜ ਜਾਨੀ ਜਾਤ ਹੈ। ਅਥ ਪ੍ਰਫਾਪੀ
 ਗਾਇ ਲਛਨਾ ਦੋਃ ਪ੍ਰਫਾਪੀ ਰਉਦਾ ਸਰਤਿ ਤਨਨ
 ਤਸਨ ਅਪੀਗ। ਤਨਨ ਤਸਨ ਉਦਾ ਸਰਤਿ ਪੀਗ ਅਪੀ
 ਰਸੁ ਬੀਗ। ੨੨। ਜੋਤੁ ਸਮੇ ਉਦਾ ਸਰਤਿ ਸੇ ਪ੍ਰਫਾਪੀ
 ਗ। ਤਾਤੁ ਨਾ ਅਤਾ ਸਨਾ ਅਕ ਕੋ ਦੇ ਅਸੇ ਪ੍ਰਫਾ ਅਪੀਗ।
 ਤਾਸ ਦੇ ਅਮੋਰਤ ਮੇ ਉਦਾ ਸਰਤਿ ਸੇ ਪ੍ਰਫਾਪੀ ਗਪੀਗ।
 ਪ੍ਰਫਾਪੀ ਗਾ ਅਥਾ ਮੰਤ੍ਰਨ ਕੇ ਸੁੰਦਰਾ ਦੇ ਸੇ ਹੀ ਚਾਤਿ ਚਿ
 ਤੇਰਹਤੀ ਹੋ ਪੇਵੀ ਗਇ ਤੇਰਹਤ ਨ ਸੇ ਹੀ। ਤੇ ਹੀ ਸੇ
 ਹਸ ਬੋਲਤੀ ਹੋ ਪੇਕਰ ਹੋ ਦੇ ਬੋਲ ਬੁਝਾਨ ਲਗੇ ਹੀ

ਸਰੋਅਨਹਾਰਅਨੇਖੀਲਗੀਕਿਧੋਮੰਡਨਕੁਮਲਗਯੋ
 ਕਛੁਹੋਗੀਵੈਸੇਹੀਆਦਰਸੋਮਿਲਤੀਹੋਪੈਕਾਰੇਤੋਆ
 ਜੋਬਾਹਦਿਲੋਗੀ॥੨੩॥ਦੁਇਲਥਾਧਕਰਥੇਕਰਗਤਿਸੋ
 ਰਿਦਾਸਗੀਅਤੇਪ੍ਰੇਦਾਧੀਗਾਧੀਕਪਧਜੇਕਯੋ
 ਕਛੁਨਹੀਅਧਮਾਅਧੀਗਾਬੀਗਸੋਕਯਦੇਤਹੋਏਤੋ
 ਭੇਦਾਪ੍ਰੇਦਾਅਧੀਗਾਧਾਰਸਾਰਨਦੇਸੰਦਾਨੀਲ
 ਸਰੋਜਸੇਅੰਗਸੇਸੰਗਦਹੋਉਮਗੀਛਬਨੀਲਦੁਕਲ
 ਸੋਤੋਰੇਈਠਕੀਝਾਈਲਲਕੋਲਲਰਮੇਸੋਹਤੋਅੰਗੋ
 ਹੀਸੁਲਸੋਕਾਰੇਕੋਤੋਧਰਫਦੁਤਰਾਹਅਚਾਨਕਧੁਕ
 ਭਈਕਧੁਧੁਲਸੋਬੁਝਿਏਤੋਹਨੁਮੇਸੇਨਹੁਧੁਧਾਦੁ
 ਤਮਾਰਗਲਾਬਕੇਫੁਲਸੋ॥੨੪॥ਇਹਾਗਲਾਬਫੁਲ
 ਸੇਨਾਅਕਾਨਾਅਕਕੇਮਾਰਕਰਥੇਲਗੀਤਯਸਖੀਨੀਕ
 ਯੋਕਾਰੇਕੇਮਾਰਤੁਹੋਅਤੇਪ੍ਰੇਦਾਅਧੀਗਾਮਾਰਥੇਸੇਅ

ਪੀਰਾ ਪ੍ਰੇਰਾ ਪੀਰਾ ਪੀਰਾ ਅਥਾਹੇ ॥ ਨਿੰਨ ਲਾਲ ਤਰ
 ਸਿਸੁਰੀ ਕਛੂਨ ਬੋਲੀ ਬਾਲਾ ਬਾਹਗ ਹਤੀ ਬਾਲ
 ਉਰਤੀ ਤੋਰਕੇ ਮਾਲਾ ੨੫ ਇਹ ਕਛੂਨ ਬੋਲ ਬੋਲ
 ਤਿਤੇ ਉਦਾਸ ਮਾਲਾ ਤੋਰ ਮਾਰ ਬੋਲੇ ਤਾਸ ਵਿਯੋ ਆਤੇ
 ਪ੍ਰੇਰਾ ਪੀਰਾ ਪੀਰਾ ਪੀਰਾ ਅਪੀਰ ਲਦ ਉਠਾ ॥ ੫੨ ॥ ਪ੍ਰੇ
 ਰਾ ਕੇ ਲਛਨ ਮੇ ਪੀਛੇ ਕਛੂਨ ਕੇ ਲਕਲਾ ਮੇ ਪੁਬੀਨ
 ਹਾਇ ਮੇ ਕਾਮ ਭਾਗੀ ਸੋ ਤੁਰੀ ਹਾਇ ਸੋ ਇਨ ਤੀਨ ਕੁਦਨ
 ਮੇ ਕਹਾਹੇ ਉਤਰਤ ਮੇ ਉਦਾਸ ਹਾਇ ਕੇ ਪਕੇ ਜਨਾਨੇ ਮੇ
 ਭੁਲਨ ਸੋ ਮਾਰ ਬੋਲ ਅਹ ਬਿਦਾ ਹਰ ਚਤੁਰਾਈ ਮੇ ਕਾਮ ਕੀ
 ਅਪ ਕਾਈ ਸੋ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਹਤੁ ਹਾਇ ਤਿਥੀ ਗਾਇ ਸੁ
 ਕਿਆ ਮੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ॥ ੫੩ ॥ ੫੪ ॥ ੫੫ ॥ ੫੬ ॥ ੫੭ ॥ ੫੮ ॥ ੫੯ ॥ ੬੦ ॥ ੬੧ ॥ ੬੨ ॥ ੬੩ ॥ ੬੪ ॥ ੬੫ ॥ ੬੬ ॥ ੬੭ ॥ ੬੮ ॥ ੬੯ ॥ ੭੦ ॥ ੭੧ ॥ ੭੨ ॥ ੭੩ ॥ ੭੪ ॥ ੭੫ ॥ ੭੬ ॥ ੭੭ ॥ ੭੮ ॥ ੭੯ ॥ ੮੦ ॥ ੮੧ ॥ ੮੨ ॥ ੮੩ ॥ ੮੪ ॥ ੮੫ ॥ ੮੬ ॥ ੮੭ ॥ ੮੮ ॥ ੮੯ ॥ ੯੦ ॥ ੯੧ ॥ ੯੨ ॥ ੯੩ ॥ ੯੪ ॥ ੯੫ ॥ ੯੬ ॥ ੯੭ ॥ ੯੮ ॥ ੯੯ ॥ ੧੦੦ ॥

“

“

“

ਰਹੇ ਤੇ ਜੇ ਸੁਆਮੀ ਕਰਨੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇ ਉਨ ਕੇ ਲਛਨ ਹੋਏ ॥ ਜੰ
 ਸੇ ਅਤਿ ਪਿਅ ਪਯਾਗ ਕਰਤਾਰਿ ਜੇ ਸੁਆਮੀ ਜਾਨਾ ਯੈ ਪਾਗੀ
 ਪਟਯੀ ਅਕੀ ਵਹੈ ਕਾਨੀ ਸੁਠਾਨੀ ॥ ੨੬ ॥ ਦੇਉ ਅਥਾਹੇ ॥
 ਕਿਨ ਬਠਿ ਤੁਹਾਰਿ ਖੇਲ ਬਲਦੀਨੇ ਤੁਮੈ ਬਤਾਇ ॥ ਮੂਠ
 ਤਾਰਵਾ ਕੇ ਦੇਗਨ ਮੇ ਮੁਖ ਮਾਤੁਤ ਪਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਜਾ ਕੇ ਮੁਖ ਮੰ
 ਤੁਮੈ ਸੋ ਜੇ ਸੁਆਮੀ ਅਖ ਮੁੰਦੀ ਸੋ ਕਰਨੇ ਸੁਆਮੀ ਇਤਿ ਸੁਕਿ
 ਯਾ ॥ ਅਥ ਪਰਕੀ ਅਲਛਨ ਹੋਏ ॥ ਛਪੇ ਛਪੇ ਪਰ
 ਪੁਰਖ ਸੋ ਜਾ ਕੇ ਹੋ ਅਨਗਾਗਾ ॥ ਤਾ ਸੋ ਪਰਕੀ ਅਕਹੈ ਸਰ੍ਹੇ
 ਸੁਕਾਵਿ ਬਾਤਿ ਭਾਗਾ ॥ ੨੮ ॥ ਪਰ ਪੁਰਖ ਸੋ ਜਾ ਕੇ ਗਾਗਾ
 ਇਸੁ ਪਰਕੀ ਅਇਤਨੇ ਈ ਕਹਿਨੇ ਯੋ ॥
 ਛਪੇ ਛਪੇ ਬਿਸੇਸ ਨ ਕਰੇ ਦਯਾ ॥ ਚਿਤ੍ਰ
 ਪਰਿ ਪੁਰਖ ਸੋ ਗਾਗਾ ਸਾਮਾਨ ਜਾ ਕੇ ਭੀ ਹੋਰ
 ਹੈ ॥ ਛਾਪ ਕਰਿ ਨਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਆਤੇ ਛ

ਪਥੇਥੁਸੇਸੁਨ ਦਯੋ। ਕੰਨਾ ਮੈਪਰਕੀਯਤੁਕਹੈਸੇ ॥ ੨ ॥
 ਰਸਾਭਾਸੁਹੇਤੁਹੈ। ਯਾਤੋਕੰਨਾਪਰਕੀਆਇਹਾਂ
 ਹੀਕਹੀ। ਸੇਪਰਕੀਆਖਦਿਯਾਦੇ: ਗੁਪਤਾਥੇ
 ਗੁਪਾਲਛਤਾਕੁਲਦਾਖਦਿਤਾਹੋਇ। ਪੁਨਾਮਨੁ
 ਸੁਜਾਨਾਨਾਅਕਾਪਰਕੀਆਏਜੇਇ। ੨੯ ਗੁਪ
 ਤਾਲਛਨ। ਦੇ: ਗੁਪਤਾਜਾਂਪ੍ਰਬੀਨ। ੩੦॥ ਜੇ
 ਸੰਭੋਗਪਾਛੇਭੁਯਹੈਤਾਂਹਿਗੋਪਕਰੈਸੁਭੂਤਗੁਪਤ
 ਜੇਆਗੋਹੋਇਗੋਸੇਲਪੈਸੇਭੁਵਿਖਤਗੁਪਤਾ
 ਜੇਪਰਤੰਛਿਸੁਰਤਿਛਪਾਵੈਸੇਬਰਤਮਾਂਗੁਪ
 ਤਾ। ਭੂਤਗੁਪਤਾਉਦਾਹਰਨ। ਦੇ: ਸਥਿਸਰ
 ਜਕੀਆਲਏਹਿਅਤੇਹਿਅਮਧਿਕਾਇ। ਕਹਿ
 ਪਆਗੀਡਾਗੀਗਰੇਖਿਰਨਦੇਹਿਦਰਸਾਇ। ੩੧
 ਸਰੇਜਕੀਆਲਕਹਿਨਾਅਕਥੇਮਿਲਾਪਕ

ਕੰਪਸਾਤਕਛਪਾਏ॥ ਭਵਿਖਤਗੁਪਤਾਅਥ॥
ਰਸਾਰਨਵੇ॥ ਜੈਆ॥ ਭੁਲਹੂੰਨੰਦਕੇਭੈਨਜੈ॥
ਮੇਤੇਪੁਨਿਕੇਤਯੋਜਹਿੰਨਧਾਵੈ॥ ਓਠਮੇਦਾਗਕ-
ਹੂੰਪਰਿਜ॥ ਇਤੈਮੇਪੈਨਕੇਹੂੰਕਹੂੰਕਛੂਕਹਿਆਵੈ॥
ਕੈਸੀਕਰੇਕਹੂੰਮੇਅਪੁਰੰਦਕੀਓਰਚਕਰੇਜੈ॥
ਚਲੁਛਾਵੈ॥ ੩੩॥ ॥ ਇਹਜੈਮੇਸੁਰਤਿਕਰਿ
ਆਉਗੀਤੋਏਮੇਸੇਜਾਨੈਗੀਜੇਚਕਰਆਰਿ
ਕੀਚੇਚਲਗੀਹੈ॥ ਬਰਤਅੰਨਗੁਪਤਾਅਥ॥
ਨੇ॥ ਚੂੰਨਤਚਾਰਪਸ਼ੂੰਨਭੋਤਿਨਪਾਰਿਬਾਰਿਬਿ
ਲਾਯ॥ ਬੀਰਬਟੇਹੀਅਯਕਰਿਮੇਦ੍ਰਿਗਦੇਓ
ਉਯਾਯ॥ ੩੩॥ ਨੇ॥ ਬੀਰਬਿਪਰਜੈਬ੍ਰਹਮੰਦ੍ਰਿ
ਗਿਬਨਯੋਯਧਿਕਬੁਨਿਜੁਲਾ॥ ਧਰਿਲੇਹਿ
ਤਇਨਅਸਿਉਰਿਕਿਅਕੇਅਲਿਕਰਿਮੁਲਾ

ਪਾਦਪੰਥੀਏਰਮੇਕਤਗੁਪਤਮਨਕਦੇਖਸੋਇਆਉਰਧਵੈ

'੩੪' ॥ ਇਹ ਪ੍ਰਤੱਛ ਸੁਰਤੀ ਛਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸ
 ਹਾਂ ਪ੍ਰੇਮਾਦਿ ਨਾਇਕ ਕੋ ਪਾਇ ਭੂਖਨਾਦਿ ਛਿਪਾਵੈ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਬਹਾਰ ਚੇ ਜਟਾਕਾਰਿ ਛਿਪਾਵੈ ਸੇ
 ਕੰਨ ਨਾਮ ਕਾ ਭਈ ॥ ਉੜ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਤਾ ਮੇਅੰ-
 ਤ ਭੂਤ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਪੰਨੀ ਸੁਰਤਿ ਕੇ
 ਛਿਪਾਵੈ ਤ ਹੈ ਸੇ ਕਿਉਂ ਛਿਪਾਵਤ ਹੈ ॥ ਜੇਕਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਆਂਹੀ ਛਿਪਾਵਤ ਹੈ ਤੇ ਛਿਪਾਇ ਬੇਕੋ ਪਯੋਜ
 ਨ ਕਹਾਂ ਜੇਕਰ ਕਾਹੂੰ ਕੇ ਜਾਂਨੇ ਤੇ ਛਿਪਾਵਤੀ ॥ ਉੜ
 ਜਾਨ ਬੇਕਾਰਿ ਲਛਤਾ ਭਈ ॥ ਉੜ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬ
 ਆਕੇ ਸੁਰਤਿ ਬਿਬਹਾਰ ਜਾਂਨ ਲੇਤ ਹੈ ਤ ਬਾਹਿ
 ਵਾਂ ਕੇ ਭੂਲਾ ਵਟ ਦੇਤ ਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬ ਸੁਰਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਕਰੈ ॥ ਲਛਤਾ ਮੇਂ ਭੂਲਾ ਵਟ ਨਹੀ ਦੇ ਨੇ ਨਹੀ ਹੋਤੈ
 ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇਵਾਂ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਆਦਿ ਕੇ ਨਿਜ ਚੈ ਕਾਰਿ

ਲੇਤਹੈ ਸਖੀਜਨਾ ਜੈਸੇ ਮੰਦੀ ਨਗਾਖਤੀ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਹੀਰੀ ਅਲੀਆਹਿ ਗੁਪਾਲ ਕੇ ਹਾਥ ਕੀ ਬੈਨੀ ਸਿਧਿਯਗ
 ਧਾਲਛਨਾਇ: ਬਚਨ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਿ ਚੁਤੁਰੀ
 ਸੰਕੇਤਾਰਿ ਜਨਾਇ। ਉਪ੍ਰਪਤਿ ਕੋਤਿ ਅਜਾ
 ਨਿਖੇਵਹੈ ਵਿਦਗਾਭਾਇ। ੩੫। ਜੇਬਚ-
 ਨ ਕ੍ਰਿਆਵਾਰੇਨਾ ਅਕ ਕੇ ਸੰਕੇਤਾਰਿ ਜੁਾਚੇ ਰਕ-
 ਰੇ ਸੋ ਬਿਰਗਧਾ ਪ੍ਰਯਾ ਸੰਕੇਤਾਰਿ ਜਨਾਵੈ ਉ-
 ਪਤਿਕੇ ਮੇਸੇ ਕਮੇ ਕਯਮੇ ਮੇਸੇਈ ਕਹਿਸੇ ਬੋ
 ਜੇਬਚਨ ਕ੍ਰਿਆ ਮੇਚਾਤੁਰੀ ਕਰੈ ਸੋ ਬਿਰਗਧਾ
 ਉਤ੍ਰ। ਸੰਕੇਤਾਰਿ ਬਸੇਸਨ ਗੁਪਤਾ ਬਾਰਨਾਰ-
 ਥਾ ਕਾਏ। ਸਦਲਨ ਵਾਰਨ ਮੇਚੰਪਾਚਲ ਭਾਰਨ
 ਗੁਲਾ ਬਫਲ ਵਾਰਨ ਮੇਨੇਹ ਨਿਰ ਬ੍ਰਹਿਮਾ
 ਰਾਵਰੀਰ ਮਨਹੀਤਿ ਜਾਵਰੀ ਸੁਛ ਬਿਭੁਈ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 कुरु नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥
 कुरु नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥
 कुरु नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥
 कुरु नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥
 कुरु नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥
 कुरु नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥
 कुरु नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥
 कुरु नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥
 कुरु नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥
 कुरु नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ११ ॥
 कुरु नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १२ ॥
 कुरु नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १३ ॥
 कुरु नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १४ ॥
 कुरु नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १५ ॥
 कुरु नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १६ ॥
 कुरु नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १७ ॥
 कुरु नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १८ ॥
 कुरु नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १९ ॥
 कुरु नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २० ॥

ਤਰੇਯੋ ਲਛਣ ਲੱਛਣ ਦੇ॥ ਕਰਮਨਮਾਨਸ ਧੀਨ ਮੇਧ
 ਗਟੇ ਨਾ ਕੀਧੀ ਤਸੇ ਦੇ ਕਛੁਨ ਬਸਾਇ ਨ ਯਨ ਨ ਲਛਣਾ
 ਮੀਤਾ ੩੮ ਘਰਾ ਦੇ॥ ਸਤੁ ਸੁਖ ਭੁਖਨ ਸਜੇ ਤਿਨ ਲਿਖ
 ਨੀਕ ਨਿਵਸਾ ਕਰੇ ਮੰਨ ਦੇ ਕਰਮ ਹੋ ਕੇ ਸਧਾ ਸਰੀ ਬਿਸਾ ੩੯
 ਕਿਸਨ ਕੀ ਸੁਖ ਪਤਨੇ ਯਾ ਕੀ ਲਗਾ ਦਿਓ ਗਟ ਕਰ ਦੀਨੀ
 ਸਧੀ ਨੇ ਕਰਮ ਯਹ ਸੇਰ ਭੁਤੇ ਰੇ ਮਿਤ ਕੀ ਲਗਾਈ ਹੈ॥ ਕੁਲ
 ਟਾਲੇ ਛਨਾ ਦੇ॥ ਤੁਹ ਧਮ ਕੇ ਕਨਕੀ ਸੁਰਤ ਨਿਸਦਿ ਨ ਭਾਵ
 ਤੁਯਾ ਹੀ॥ ਤੁਨ ਕਨਕਾ ਦੁਤ ਤਿਧ ਤੁਕ ਹੁ ਕੁਲ ਟਾਕਾ ਰਿਖੇ ਤਾ
 ੭੪੦ ਪੁਨਾ ਅਨੇਕ ਪੁਰਸਨ ਸੇਰੁ ਦੇ ਮੇਰੇ ਨਾ ਦਿਨਾ ਸੁਰਤ ਕ
 ਬਾਭਾਇ ਬੇਸੇ ਸਾਮਾ ਕਾ ਕਮ ਨਹੇ ਇਉ ਤਿਸਾ ਮਾਨਾ
 ਮੇਧਨ ਕੇ ਬਿਦਹਾ ਹੋਤ ਹੈ ਮੇਰੇ ਕੁੰਤ ਹੋਤ ਹੈ ਤੇ ਤੇਰੇ ਦਾ॥
 ਕੁਲ ਟਾਉ ਦਾ ਯਨ ਰਸਾਰਨ ਦੇ ਸੇਧਾ ਕਾ ਰੁਸੇ ਨੇ ਨ
 ਹੀ ਮੁਸਕਾਤਿ ਹੈ ਕਾ ਰੁਸੇ ਨੇ ਲਗਾ ਦੁਤ ਘਾਤੈ ਨਾਨੀਨ

ਜਾਤਿ ਪੰਨਾ ਤਕ ਹੀ ਛਿਨ ਮੇ ਛਿਰ ਆਵੁ ਠਹੈ ਪੰਕਹਾ ਤੇ ਕਾ ੨੩
 ਹੁਸੇ ਤਾਇਕੋ ਤੋ ਹੁਦਾਇਕੋ ਬੰਨ ਸੁਨਾਵਤ ਮੀਠੇ ਸੁਧਾ
 ਤੇ ਤੇਰੇ ਪਰੀ ਅਹ ਬਾਨਕ ਹਾਸਗਰੇ ਦਿਨ ਏਈ ਸੁਹਾ
 ਤੀਹੋ ਬਾਤੇ ੪੧ ਪ੍ਰਸਾਦ ਆਨਾ ਯਕਾ ਕੇ ਕਹ ਬੇ ਮੇਰੇ ਸਕਹੰ
 ਉਤ੍ਰ ਜਿਸਾ ਮਾਨਾ ਮੇਰਾ ਮੁਦਤਾਲ ਛਨ ਦੇ ੯ ਨਾਅ
 ਕਕੇ ਮਿਲਨਾ ਦਿਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬੇਤ ਬਿਗਾਹਾ ਸੁਨਤ ਪੇਤ
 ਅਤਿ ਮੁਦਤ ਮਨ ਮੁਦਿਤ ਤਾਹ ਨਿਹਾਗ ੪੨ ਜਾਕੇ ਨਾਅ
 ਕਕੇ ਮਿਲਾ ਪਾਇਕੀ ਮਨੁ ਭਾਵਤੀ ਅਕਤਿ ਸੁਨ ਸਾਮ ਸੁਕੇ
 ਹਰਖ ਹੋਇ ਸੇ ਮੁਦਤਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਨੀ ਹੁਨਾਅ ਕਕੇ ਮਿ
 ਲਾ ਪਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨ ਹਰਖ ਹੋਤ ਹੈ ਮੇਰਾ ਸਕਸ ਜਾਹੁ ਪ੍ਰਸੀ
 ਨਹੁ ਤੇਰੇ ਉਤ੍ਰ ਉਪਤਿ ਕਿ ਆਗੇ ਕਈ ਮਿਲਾ ਪਹੋਇ
 ਨਹੀ ਬੇਦੇ ਦਯੋਗ ਸੇ ਕਛੁ ਬੇਤ ਮਾਨ ਬਨ ਜੇ ਆਤਮੇ ਮ
 ਤਿਸੇ ਮੁਦਤ ਪ੍ਰੇਸੇ ਮੁਦਿਤਾ ਅਭਿਸਕਸ ਜਾਸੇ ਜਾਮੰ

ਵੇਰ ਰਹਿੰਦਾ ਤੇ ਨੇਰੇ ਦਾ ਆਦਿ ਤਾਉ ਦਹਰਨਾ ਦੇ ॥ ਤੂ ਤਿ
 ਅਸਲ ਗਾਮਾਹਿ ਤੁਸੁ ਮਨ ਦੂਨ ਨਿਤ ਆਨਿ ॥ ਸੁਨ ਤੁਸਕੇ
 ਨੀਕੇ ਹਿਯੇ ਲਾਗਾ ਸੁਮਨ ਸਰਬਾਨ ॥ ੪੩ ॥ ਫੂਲ ਨ ਕੋ ਜਾ
 ਨੇ ਸੁਨਨਾ ਅਕ ਕੋ ਮਿਲਾ ਪਾਇ ਚਾਕਾ ਆਪ ਤੇ ਕਾਮ ਉਪ
 ਜੋ ਅਨੁਸਾਨਾ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ॥ ਦੁਰਗੁਪਾ ਸੰਕੇਤ ਥ
 ਲਵਾਹੁੰਦਾ ਹੋਤਾ ਅਨੁਸਾਨਾ ਆਸ ਜਾਨਿ ਆਸੋ ਚਤੁਰੀ
 ਬਿਧਿ ਦੇਤਾ ॥ ੪੪ ॥ ਜੋ ਕੇ ਸੰਕੇਤ ਅਸਥਾਨ ਦੁਰਗੁਪਾ ਹੋਇ
 ਆਗੀ ਤਸੇ ਨਾ ਅਕ ਫਿਰਾ ਆਪ ਹੋਇ ਆਪ ਨ ਜਾਇ ਸਕੀ
 ਸੋ ਆਪ ਹੀ ਦੁਰਗੁਪਾ ਸੰਕੇਤ ਅਨੁਸਾਨਾ ॥ ਜਨੇ ਸੰਕੇ
 ਤ ਦੁਰਗੁਪਾ ਬਿਚਾਰੇ ਸੰਕੁ ਵਿਖਤ ਅਨੁਸਾਨਾ ॥ ੪੫ ॥
 ਤਖ ਸੰਕੇਤ ਕੋ ਨਾਸ ਦੇਖੇ ਸੋ ਬਹੁਤ ਮਾਨ ਅਨੁਸਾਨਾ ॥ ੪੬ ॥
 ਭੁਤ ਅਨੁਸਾਨਾ ਆਖਾ ਦੇਵ ਕੇ ਸੰਕੇਤ ਆਪ ਹੀ ਮੇਥੇ ਲ
 ਨ ਆਵਤੀ ਇਨ ਤੇ ਆਲਨ ਕੇ ਮਤ ਮੇਧਰਤੀ ਕੀ ॥ ਦੇਵ

ਗੁਪਾਲਹਰੇਖਤੀਇਨਤੋਆਬਿਰਹਨਲਮੇਬਰਤੀਜਿ ੨੪
 ਬਾਪਰੀਮੰਨਗੀਮੇਬਰੀਤਾਰਸੁਭਾਲਸੀਪੁੰਦਿਰਮੇਅਰ
 ਤੀਕਿਜੋਕੋਮਲਕੁਕਤਕੋਇਲਕੁਕਰੇਜਨਕੀਕਿਰਚੇਕ
 ਰਤੀਕਿਜੋ॥੪੫॥ਨਾਅਕਨੇਸੀਕਤਸੋਆਬਰੀਤਰੀਅਨ
 ਨਾਅਕਕੋਦਖਾਈਤਸੋਨਾਅਕਕੋਸੀਕਤਨਾਸੋਬਿਰਾ
 ਰਦੁਖਮਾਨੋਆਤੋਤੁਤਮਨੁਸਮਾਨਾਭੁਦਿਖਤਮਨੁ
 ਸਮਨਾਅਥਾਕਲਾਨਿਪੇਸੰਦਾਭਾਬਦਿਤੀਰਨਲੋਕਦ
 ਹੈਸਮਨਾਚਦੁਹੈਅਤਿਭੋਲਹਲੋਰਨਸੋਦਬਹੁਸਭਦੇ
 ਤਕਦੀਗਲਤਬਨਸਾਥਯੋਜੇਚੁਭਿਰਨਸੋਕਹੁਠੀਰ
 ਨਹੀਅਹੋਕਲਗਭਿਰਕੋਗੁਕਲੋਕਕਰੋਰਨਸੋਚਖਸੇ
 ਚਤਕਲਕਗਬਸਹੈਇਹਪਾਦਸਕੀਘਨਘੋਰਨਸੋ
 ੪੬ਆਮੇਸੀਕਤਕੋਨਾਸਹਨੇਦਿਚਰਦੁਖਮਾਨੋਆਤੋ
 ਭੁਦਿਖਤਮਨੁਸਮਾਨਾਬਰਤਮਨੁਸਮਾਨਾਅਥਾ

ਰਸਲੀਨਕੋਰੇ: ਬਨਬੀਤੋਬੀਤੋਜੁਕੁਛਕਯੋਸੁ
ਸੁਨਹਲਾਉਖਉਖਾਹਤਨਿਪਟਹੀਸੁਖਗਯੋਮੁਖਬਾਲ
੪੧ ਪਤਖਸੰਕੇਤਨਾਸਦੇਖਦੁਖਮਾਨਯੋਪਾਤੋਬੁਤਮਾ
ਨਮਨਸਮਾਨਮਾਪੁਸ਼ਪਰਕੀਆਮੇਧੀਗਰਭੇਦਕਯੋ
ਨਹਉਉਤਪਰਕੀਆਜਬਨਾਪਕਕੇਮਪ੍ਰਾਪਦੇਖੇ
ਤੁਮਾਨਤੁਕਹੇਂਸੁਕਮਾਕੀਨਾਈਲੋਕਪਰਬਾਦਸਬਜੀਗ
ਪਾਦਿਬਰਨਨਹੀਕਹਤਹੇਪਾਤੋਪਰਕੀਆਮੇਧੀਗਰਹਿ
ਭੇਦਨਹੀਸੰਭਵੇਅਰਪੁਸ਼ਜੇਸੇਪਰਕੀਆਮੇਗੁਪਤ
ਦਿਭੇਦਹੇਂਤੋਸੇਸੁਕਮਾਮੇਕਯੋਨਹਉਉਤਹਾਸਾਥਿ
ਲਾਸਕੇਬਾਸਸੇਕਬੰਗਪਤਾਦਿਅਗੁਸਹੇਤਹੇਪੀਬ
ਸਤਦਨਹੀਹੇਤਹੇਕਾਰੇਤੁਜੇਸੁਕੀਆਹੀਛਈਤੋਸੁ
ਰਤਾਦਿਦਿਹਾਰਕਾਸਛਿਪਾਦਨਹੇਂਮੇਸੇਹੀਸਾਮਾ
ਨਮਾਮੇਜਾਨਨੇਇਤਪੁਕੀਆਮਾਅਥਸਾਮਾਨਾਭੰ

ਛਨਾਵੇ॥ ਬਿਨਾਦਰਦਰਤਨਾਰੈ ਮੁਰਖਸੁਪੀਸਮਾਨ ੨੫
 ਕਾਮੇਹੀਸੋਕਮਜਹਸੇਸਾਮਾਨਾਨਾ ੪੮ ਅਥਾਰਸਰੰ
 ਜੇਹੇ॥ ਲਲਤਗਜਗੀਓਜਗੀ ਬਿਲਸਤਲਲਾਇਜਾ
 ਰਾਹਿਯੇਹਜਾਹਰਕੇਹਰੇਬੰਗੀਬਾਲਬਜਰਾ ੪੯ ਬਾਜਾ
 ਰਬੈਠਬੈਸੇਸਾਮਾਨਾਮਾਸਾਮਾਨਾਇਤੀ ੨੬ ਤੀਨ
 ਕੁੰਦਸਭੁਤੀਅਨਮੇਹਤਸੁਨੇਤੁਅਮੰਗਅੰਨਸੁਰਤਦੁਖਤੰ
 ਕਹੈਗਰਬਤਿਮਾਨਨਠੰਗ ੫੦ ਸਭੁਮੇਤੀਨਕੁੰਦਸਾਮਾਨ
 ਤੇਹਤਹੈਅੰਨਾਸੰਭੰਗਦੁਖਤਾਗਰਬਤਾ ੨ਮਾਨਨੀ ੩
 ਅੰਨਾਸੰਭੰਗਦੁਖਤਾਲਛਨਾਜਾਸੇਨਾਪਕਕਹੈਕੇਲਕ
 ਛੁਤਾਹਿਦੇਖਦੁਖਮਾਨੈਤਿਸਹੀਅੰਨਾਸੰਭੰਗਦੁਖ
 ਤਾਸਭੁਹੀਸੁਕਦਬਖਾਨੈਅਥਾਹੇ॥ ਦੇਹੈਮੀਤਮ
 ਮੀਤਕੇਸਦੁਖਦਤਹਮੇਹਤਾਹਰਤਿਕਾਤੁਅੰਨਨੋਲਦ
 ਲਾਲੀਨਸਮੇਤਾ ੫੧ ਗਰਬਤਾਲਛਨਾਹੇ॥ ਰੁਪਯੇ

ਮਕੇਜਾਹਿਉਰਗਰਬੁਹਇਅਧਿਕਾਇ। ਤਹਿਗਰਬੁਤਾ
 ਕਹਿਤਹੈਰੂਪਪ੍ਰੇਮਦੈਭਾਇ॥੫੩॥ ਰੂਪਗਰਬੁਤਾਅਥਾਦੇ:
 ਭੋਨਭੀਤਰੇਭੈਮਹਾਬਾਗਬਨੈਨਸੈਰ। ਕਾਹਿਕਹੋਕਿਯੋਭੁਮਰ
 ਏਮਰੇਏਮਾਰੈਬੈਰ॥੫੪॥ ਇਹਾਬਜੰਗਤੇਅਪਨੇਮੁਖਕ
 ਮਲਸੋਜਨਾਯਾ। ਆਤੇਰੂਪਗਰਬਿਤਾ। ਯੇਮਗਰਬਿਤਾਅ
 ਥਾਦੇਹ। ਉਠਏਆਠਜਾਂਮਏਬਿਜਬੀਬੀਨਿਰਹਾਇ॥ਸ
 ਰਸਸਮਾਂਮਸਮਬਾਰਦੈਕੈਸੇਬੀਚਕਹਾਇ॥੫੫॥ ਆਠਜ०
 ਮਉਮੰਡਨੈਸੋਨਾਮਕਕਾਪ੍ਰੇਮੇਪ੍ਰੇਮਗਰਬਿਤਾ। ਮਾਨ
 ਨੀਲੰਛਨਾਦੇ॥੫੬॥ ਅਨਿਜਅਪਰਾਧੀਲੇਖੇਠਨੈਠਨਗ
 ਨਬਾਲਾ। ਪੀਠਦੇਅਮੁਖੀਖੈਵਹੈਮਾਨਨੀਚਾਲਾ॥
 ॥੫੬॥ ਅਥਾਦੇ: ਇਤਹ ਫੀਲੀਹਠਕਹਾਂਚਲਿਬੋਲਤ
 ਬਿਜਚੰਦਾ। ਸਰਸਸਮਾਂਮਪੁਨਤੇਬਿਨੈਛਰਚਪਲਾਚ-

ਹਿਤ ਅਨੰਤਾ ਸਚੀ ਮਨਾਵੈ ਹੈ ਅੰਤੇ ਮਨ ਨਿ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ਤੀ ੨੬
 ਭੇਦ ਕੈ ਸੇ ਸਾਕਿ ਆਕੇ ਮਗ ਪਾਇ ਤੇ ਨਹੀ ਪ੍ਰਕੀ ਆਕੇ ਗੁਪਤ ੦
 ਦਿਤੇ ਨਹੀ ਅੰਸ ਮਨ ਮਾਤੇ ਨਹੀ ਅਸਟ ਨਾ ਅਕਾਤੇ ਨ
 ਹੀ ਚਿਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤੇ ਮੇ ਤੇ ਏਤ ਨਿ ਭੇਦ ਨਹੀ ਐਨ ਵੀ ਨਿ
 ਨਿਨੇ ਅਸਟ ਨਾ ਅਕਾ ਮੇ ਬਾਧੈ ਹੈ ਅਖੰਡਿਤਾ ਤੇ ਅੰਸ ਅੰਭ
 ਗਦੁ ਖਿਤਾ ੭ ਸ੍ਵਾਧੀਨ ਪਤਿਕਾ ਤੇ ਗਰਿਬਿਤਾ ੮ ਮਨ ਅਖੰ
 ਡਿਤਾ ਤੇ ਮਨ ਨੀ ਨਿਕਾਸੀ ਹੈ ਅੰਸੇ ਜਨੇ ਨੇ ਅਖਬਿਰ
 ਹਿਅਾਇ ਅਵਸਥਾ ਭੇਦ ਤੇ ਮਨ ਨਾ ਅਕਾ ਕਥਨ ਨੇ ਦੇ:
 ਪਰਾਸ੍ਰਕੀਆ ਅਾਇ ਜੇ ਕਹੀ ਅਠ ਬਿਧਿ ਹੋਤਾ ੯
 ਭੈ ਅਵਸਥਾ ਭੇਦ ਤੇ ਸੁਕਾਵਿਨ ਕਰੀ ਚਿਹੁਤਾ ੧੦ ੫੮ ॥ ਬਿ
 ਰਹੀ १ ਖੰਡਿਤਾ ੨ ਕਾਲਹੀਤਾ ੩ ਬਿਪਰਲ ਬਧਾ ੪
 ਚਿਤ ਕੰਠਿਤਾ ੫ ਬਾਸਕ ਸੰਜ ੬ ਸ੍ਵਾਧੀਨ ਪਤਿਕਾ ੭
 ਅਭਿਸਾਰਕਾ ੮ ਬ੍ਰਿਹਨਿਲਾਨੁ ਨਾ ਸਭਾ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਦੇ:

ਤੀਨਭਾਂਤਿ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਨ ਕਾਲਾ ਸੋ ਜਾਂ ਮੇਰ
 ਰਪਾਈ ਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੋ ਸੋ ਬਾਲਾ ॥ ੫੬ ॥ ਜਾ ਕੋ ਨਾ ਅਕ
 ਬਿਦੇ ਸੋ ਕਹਾਯੋ ਹੋਇ ਕਿ ਬਾਜਾਇ ਗੋ ਕਿ ਬਾਜਾ ਤਿਹੈ
 ਮੇ ਸੋ ਜੋ ਤੀਨ ਸਮਾਜ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਾਂ ਮੇ ਹੋਇ ਸੋ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾ ਕੋ ਪਤਿ ਪ੍ਰਦੇ ਸੋ ਕਚਲ ਬੋਲ ਗਯੋ ਹੈ
 ਸੋ ਤੇ ਸਬਨੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੋ ਭੂਨੈ ਮੇ ਭੁਦਕਯੋ ਹੈ ॥ ੫੭ ॥
 ਵਾਕੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੋ ਮੇ ਕੋ ਸੋ ਕਯੋ ॥ ੫੮ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੀਨ
 ਭੁਦਕਯੋ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੋ ਹੈ ॥ ਅੰਜਬਨਾ ਅਕਚ
 ਲ ਬੋਲ ਗਯੋ ॥ ਨਾ ਆਕਾਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੋ ਤਾਪਨ ਮਾਨੇ
 ਤੇਰ ਸਕਹਾ ॥ ਅੰਰ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾ ਕੋ ਪਤਿ ਪਰਦੇ ਸੋ ਕਹਾਯੋ
 ਹੋ ਅੰਜਾ ਤਿਹੈ ਸੋ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੋ ਹੈ ॥ ਅੰਜਾ ਕੋ ਪਤਿ
 ਜਾਂ ਪਾਇ ਕੋ ਬਿਦੇ ਸੋ ਕਹਾਇ ਗੋ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੋ ਹੈ
 ਨੈ ॥ ੫੯ ॥ ਪਤਿ ਕੋ ਗਮਨ ਕੋ ਜੋ ਸਿਖੈ ਕਰਨੇ ਜਨੇ ਹਕੀ

ਅਧਿਕਾਈ ਕਰਤਾ ਹੂੰ ਸੋ ਅਤਿ ਕਲੇਸ ਉਪਜੈ ਹੈ ॥ ੧੫ ॥
 ਤੇ ਬਿਰਨੀ ਹੀ ਹੈ ॥ ਜਾਂ ਕੋ ਪਤੀ ਬਿਦੇਸ ਕੇ ਗਯਾ ਹੋਇ ਤਾਂ
 ਕੋ ਉਦਾਹਰਨਾ ਸੰਭੁ ਕੇ ਕਥਿੰਤੁ ॥ ਅਭਿਕੈ ਕਰਾਹਿਕਾ
 ਪਕਿਸਤਨ ਅਭਿਬੈ ਠੀਚਾਹਿਤ ਸੰਦੇਸ ਕਹਿ ਬੈਕੋਨ
 ਪੈਨ ਕਹਿ ਜਾਤਿ ॥ ਫਿਰ ਮਸਤੂਜਨ ਮੰਗਾਯੋ ਪੜਕਿ
 ਖਬੈ ਕੋਚਾਹਿਤ ਕਲ ਮਗਹਿ ਬੈਕੋ ਪੈਨ ਗਹਿ ਜਾਤਿ ॥ ਏ
 ਤੋ ਕੋ ਉਮਰ ਅੰਸੁ ਅੰਨ ਕੋ ਪਵਾਹਿ ਮਾਯੋ ਸੰਭੁ ਥਾਹਿ ਬੈ ॥ ੧੬ ॥
 ਕੋ ਪੈਨ ਲਹਿ ਜਾਤਿ ॥ ਵਹ ਜਾਤਿ ਗਾਤ ਬਾਤ ਬੁਝੈ ਹੂੰ
 ਨ ਕਹਿ ਜਾਤਿ ਕਾਗਦ ਕਲ ਮਹਾਥਰ ਹਿ ਜਾਤਿ ॥ ੬੦ ॥
 ਇਹਾਂ ਨਾਯਕਾ ਬਿਦੇਸ ਮੇਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਚਿਰ ਪੜਕਾ ਲਿਖੇ
 ਚਾਹੈ ਨਾਯਕਾ ॥ ਜਾਂ ਕੋ ਪਤੀ ਬਿਦੇਸ ਕੇ ਜਾਇ ਗੇ ਸੇਖ
 ਥਾ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਰਹਿ ਹੈ ਚੰਚਲ ਪਾਨ ਏ ਕਹਿ ਕੋਨ ਕੀ
 ਅਗੋਟ ਲਲਿਕਾਰੀ ਚਿਤ ਧਰੀ ਕਲ ਨਪਲ -

ਨਗੀਓ ੬੧ ਇਹਨਾ ਅਕ ਮਜੇਜਾਇਗੇ। ਜਾਕੇ ਪਤਿ
 ਬਿਦੇਸ ਕੇ ਜਾਤੁ ਹੋ ਸੇ। ਥਾ। ਰਸ ਬਥੇ। ੬੨। ਗਮਲਸ
 ਮੇਂ ਪਿਯਕੇ ਕਹਤੁ। ਨੰਨ ਨ ਸੇਤੀ। ਆਰੇ। ਨਿਕਾ। ਦੇਨ ਬ
 ਹੁਤ ਹੋ। ਨਿਗਲੇ। ਹਥਿ। ਪੀ। ੬੩। ਇਹਨਾ ਅ
 ਕਸਾਨ ਲਗੇ। ਇਹਨੀ। ਖੰਡ। ਲਛਨ
 ੬੪। ਅੰਗਨਾਰ। ਮਪੁਤੀ। ਆਵੇ। ਪ੍ਰੀਤ। ਮਪੁਤੀ।
 ਉਪਾਲੇ। ਕੁਦੇ। ਚਿਨ। ਲਖਕੇ। ਖੰਡ। ਤਾ। ੬੫।
 ਸ਼ਾ। ਪੀਗਦਿ। ਕਮੇ। ਨਗੇ। ਉਤ। ਖੰਡ। ਤਾਂ। ਮੇ। ਮਨੁ
 ਚਿਤ। ਉਚਿਤ। ਸਮਾਨ। ਹੇਤ। ਅੰਨਾ। ਅਕਕੇ। ਨਿਸਚੇ
 ਗਮੇ। ਜਾਨਕੇ। ਪਕੀ। ਬਹੁਲ। ਤਾਰੇ। ੬੬। ਅੰਗਪੁਸ਼ਸ
 ਬਨਾ। ਅਕਮੇ। ਰੰਗੇ। ਰੰਗੇ। ਮਾਏ। ਕੇ। ਚਿਨ। ਦੇ। ਖਕੇ। ਪਸੇ
 ਮਾਨਕੇ। ਖੇ। ਤੇ। ਮਾਨਕੀ। ਮੇ। ਨਗੇ। ਉਤ। ਮਾਨਕੀ
 ਨਾ। ਅਕਪੁਤਿ। ਮਨੁ। ਚਿਤ। ਉਚਿਤ। ਕਛਨ। ਹੇ। ਕਹਤੁ।

ਮੇਮਾਨਨੀਕੀਚੇਸੁਪੁਹਮੀਖਨਨਾਦਿਫਿਰਬੋਰ ੬-
 ਨਾਦਿਰੋਤੁੰਏਤੋਰੁਦਾਖੰਡਤਾਇਵਾਹਨਰਸਾਕ
 ਵੇਕਬਿਤਾਸੁਠੀਬੇਈਪਮਾਰੇਮੋਹਫੁਠਜੇਲਗਾ
 ਦੁਤਹੰਤੁਮਸਭੁਸਾਪਨਮੇਸਰਸਬਿਸੇਖਏਗਤਕ
 ਜੇਆਵਤਹੰਤੁਹੰਦੇਚਰਤੁਮਆਵਤਹੰਤੁਰਖਾਤੋਸਾ
 ਪਨਮੇਲੇਖੀਯੋਨਿਨਨਲਲਲਮੇਮਹਾਦਕਭਾ
 ਲਈਚਠਕਾਰੇਕਾਜਰਕੀਰੇਖਹੁਨਰੇਖਿਯੋ॥
 ਮਾਰਸੀਮੇਨੀਰਮਲਗਾਦਰੇਖੇਖਤਮੇਮੇਗੀਚਰ
 ਚੁਨਗੀਕੋਪੁਤੀਬੀਬਪੇਖੀਯੋ॥੬੪॥ਬਿਧੀਤਲ
 ਛਨਾਸਤੁਮਚੇਰਕੀਨਾਈਰੋਮੇਤੁਮਪੇਸਭੁਰੀਨ
 ਦਿਹੋ॥ਕਲਹੰਤੁਤਲਛਨਾਦਿਓ॥ਨਾਪਕੋਮ
 ਪਮਾਨਕਰਪੁਨਪਛੇਪਛਤਾਇ॥ਕਲਹੰਤੁਸੇ
 ਕਹੀਅਤਿਸੰਤਾਪਬਢਾਇ॥੬੫॥ਅਥਾਦਿਓ

ਆਈਈਸਸੀਜੋਗਤੈਨਕੋਕਮੋਨਖਾਲਾ ਆਇਮਝ
 ਪਛਤਾਏਕਹੁਹੋਤਹਾਥਮੇਲਾਲਾ ॥੬੫॥ ਪਛਤਾਇ
 ਬੇਸੋਕਲਹੰਤਾ ਬਿਪ੍ਰਲਭੁਪਾਲਛਨਾਹੋ ॥ ਆਪ
 ਜਾਇਸੰਕੇਤਮਿਥਿਲੋਨਨਾਪਕਜਾਹਿ ਰਿਦਨਰਿਤ
 ਬਿਖਾਰਦੈਬਿਪ੍ਰਲਭੁਪਕਹਤਾਹਿ ॥੬੬॥ ਪਸੁ ਸੰਕੇਤਮ
 ਪਜੈਬੈਕਹਮਾਭਿਸਾਭਕਾਹਾਇਉਤੁ ਅਭਿਸਾਭਕਾਕੰਨ
 ਅਕਮਿਲੋਹੈਬਿਪ੍ਰਲਭੁਪਕੇਨਹੀਮਿਲਤਹੈਉਤਜੇਤੇ
 ਦਾਬਿਪ੍ਰਲਭੁਪਕਉਦਾਹਰਨਾਹੋ ॥ ਆਲੀਅਰਿ
 ਲਾਈਹਤੀਆਗੇਲਖੇਲਲਾਲਾ ਆਦਤਾਇ
 ਹੀਬਰਨਕੋਕਰੇਕੋਕਨਦਬਾਲਾ ॥੬੭॥ ਅਰਨਕੇਤਕਰ
 ਬੇਸੋਕੋਪਕੀਅਪਕਾਈਉਤਕੰਠਤਾਲਛਨਾਹੋ ॥
 ਉਤਕੰਠਤਸੰਕੇਤਕਹਪਤਿਅਯੋਤਹਨਾਹਾ ਅਨਾ
 ਗਮਨਕੇਹੇਤਕੋਸੋਚਤਯੋਉਗਮਾਹਿ ॥੬੮॥ ਪਸੁ ਸੰ

ਕੇਤਮੇਨਾ ਅਕਕੇਨਾ ਆਦਨ ਸੋ ਬਿਪਲੁਧਾ ਪੈਨਾਤ ੨੬
 ਤੇ ਉਤਾ ਬਿਪਲੁਧਾ ਮੇਰੇਨ ਕੋ ਪਾਦ ਪੋਤ ਹੋ ਉਤਕਾ
 ਅਨਾਗਮਨ ਕੋਤਾ ਬਿਚਾਰੇ ਹੋ ਜੋ ਕਮੇਨ ਹੀ ਆਇਕਰਾ
 ਤੇ ਉਤਕੇ ਰੇਦਾ ਉਤਕੰਤਾ ਉਦਾਹਰਨਾ ਕਬਿਤਾ ਕ
 ਬੁਰਸਾ ਲੀਲਤਾਨ ਸੋ ਕਰਤ ਬਾ ਲੁਤ ਕ ਬਹੁਕ ਮਾਲ
 ਤੀਨਾ ਲਾਨਿ ਪਰਤਹੈ ਕ ਬਹੁਕ ਚਾਇ ਰੁਗੀ ਚੰਪਕੇ
 ਸਮੀਪ ਜਾਇ ਪਾਇ ਰੁਗੀ ਭੋਰਨ ਕੀ ਭੀਗਨਿ ਭੁਗਤਹੈ
 ਆਲੀ ਆਲੀ ਕੋਲਨ ਸੋ ਫੁਲੀਗਾਇ ਬੋਲਨ ਸੋ ਗੰਗਤ
 ਗੀਏਲਨ ਸੋ ਬੋਲੀ ਜਿ ਮਰਤਹੈ ਦੇਗਾਇ ਬੀਸਾਸ ਭੋਨ
 ਆਇ ਪਨ ਸਮਾ ਮਕਮੇਨ ਪੰਨਾ ਲੁਧਨ ਸੋ ਪੁਛਤ
 ਚਿਹਤਹੈ ੧੦ ਕੁੰਨ ਭੋਨ ਕੇਤ ਰਲਤਾਨ ਸੋ ਨ ਆਦਨ ਕੇ
 ਹੇਤ ਪੁਛ ਬੋਲੇ ਉਤਕੰਤਾ ਬਾਸ ਕ ਸਜਾ ਲਛਨ ਦੇ
 ਨਿਝੁਕਰ ਆਦਨ ਸਮੇ ਸਜੇ ਰਮਨਾ ਹਿਤ ਸੇਜਾ ਸੋ ਬਾ

ਸਕਸਕਾਹਰਖਮਨੈਮਨੈਮਨੈਜਾ ॥ ੧੧ ॥ ਆਥਾਗ੍ਰੀਖਮ
 ਬਿਲਾਸੇਕਾਬਿਤਾਹਾਦਵੀਇਸੀਬੁਭੀਗਾਛਿਰਕੀਮ
 ਲੈਜਨੀਰਬੀਰਪਨਸਾਗਨਸੰਗਾਖੀਕਰਠਰਤਹਾਤ
 ਹਰੇਮਹੰਦਮੇਫੁਹਾਰੇਤਾਰੇਫੂਰਫੂਰਚਿਕਨਬਰੀਨਸੰ
 ਸਮੀਗਮਤਿਸਰਸਗਭੁਨਤਮਸੀਰਪੀਰਤਮੇਭਲਬੀ
 ਰਹਿਤਬੈਰੀਗਾਰਦੀਰਸਜਸੰਗਤੁਪਰਧਰਾਛਬਸੇ
 ਛਬੀਲੀਛਲਛਿਰਕਗੁਲਾਬਮਾਬਗ੍ਰੀਖਮਮੇਪਾ
 ਦਸਹਿਮੰਤਗਾਖੀਕਰਕਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਇਹਾਸੰਗਾਰਸਜਬੈ
 ਠਬੈਸੇਬਾਸਕਸਕਾ ॥ ਸਦਾਪੀਨਪਤਿਕਾਲਛਨਵੇ
 ਨਾਬਨਤਾਕੇਗੁਨਨਬਸਨਾਪਕਹੋਇਅਪੀਨਗਰਬ
 ਮਨੋਰਥਬਿਬਧਨਹਸਦਕਿਨਪਤਿਕਾਲੀਨ ॥ ੧੩ ॥ ਆਸ
 ਗਰਬਰੇਮਨੋਰਥਸੇਗਰਬਤਾਕੇਨਹੋਇਉਤਗਰ
 ਬਤਾਹੁਪਾਹੀਉਦੇਸਨੀਕਸੀਉਮੰਗਰਬਤਾਆਪਹੀ

ਗਰਬਕਰੇਂਹੈਕਛੁ ਨਾਅਕਦਕੇਅਪੀਨਨਹੀਹੋਤਹੈ॥ ੧੦॥
 ਸਦਾਪੀਨਪਤਿਕਾਉਦਿਹਰਨਸੰਦਾਯਾਛੁਨਨਬੇਨੀਬ
 ਨਾਇਗਾਹੀਤੁਮਤਾਕੋਨਕਉਕਹੁਕਛੁਕੇਹੈ॥ ਆਪਨੇ
 ਹਾਥਹਰਾਪਰਾਯੋਸੁਤੇਮਹਸਾਧਹੀਮਨਮੇਹੈ॥ ਲ०
 ਜਨਮਪੈਰਹਯੋਪਰਹੋਕਤਜੈਅਬਕਉਸਖੀਇਤਮੇ
 ਹੈ॥ ਕੋਟਕਹੇਤੁਮਹਾਬਤਿਹਾਰੇਤੰਨਾਦਕਮੇਪੈਦਿਦਾਯੋ
 ਨਜੈਹੈ॥ ੭੪॥ ਇਹਾਮੇਸੇਅਪੀਨਰੁਏਹੈਜੈਨਾਦਕਭੀ
 ਆਪਹੀਦੇਤਹੈ॥ ਭਿਸਾਕਕਾਲੰਛੁਨਾਹਿ॥ ਆਪਜਾ
 ਇੰਦ੍ਰਾਪਾਸਕੋਪਿਅਹਿਬੁਝਾਦੈਆਪਾਸੋਕਉਪੈ
 ਅਭਿਸਾਕਕਾਮਨਹੁਲਾਸਬਹੁਥਾਪਾਪਸੁਜੈਨ०
 ਅਕਪੈਆਪਜਾਦੈਸੋਤੈਅਭਿਸਾਕਕਾਹੈਦੈਅੰਨਾਅਕਕੋ
 ਅਪਨੇਪਾਸਬੁਝਾਦੈਸੋਅਭਿਸਾਕਕਾਕੋਸੇਬਨੈਸੋਤੈ
 ਨਾਅਕਕੋਅਭਿਸਾਕਰੁਯੋਅੰਨਾਅਕਕੋਬੁਝਾਇਬੇਸੇ

ਪੁਲਕਾਯ

ਬਾਸਕਸਨਾਹੇਨਾਤੁਹੈਉਤੁਬਾਸਕਸਨਾਨਾਪ
 ਕਕੇਬੁਲਾਵੈਨਹੀਹੋਨਾਪਕਆਪਹੀਆਵੈਹੈ।ਇਹ
 ਆਪਬੁਲਾਇਬੈਸੇਪਯਜਨਜੋਨੋਨਾਪਕਕੋਸੰਕੇਤ
 ਸਚਮੇਆਪਬੁਲਾਵੈਮੇਆਪਉਤੁਸੰਜਾਇਮਿਲੈ
 ਮੇਸੇਬੈਦਸਾਭਗਾਵਨੀਆਉਸਾਭਕਾਉਦਹਰ
 ਨਸੰਕੁਕੇਕਾਬਿਤਾਅੰਦਮਿਦਹਲੀਨੰਦਨੰਦਪੇਅ
 ਨੰਦਕੁਰੀਉਮਗਅਨੰਦਸੰਭੁਅੰਦਮੁਸਕਾਨਕੀਬੋਲ
 ਤਅਲੀਸੇਬਿਹਸਤੁਲਲਨਕੀਲਟਕਨਕਲਗਨ
 ਮੇਮੁਨਅਧਗਨਕੀ।ਫਹਰਤੁਛੋਰਥਹਰਤੁਲਹੋ
 ਕੀਛਬਗੁਜਰੀਜੇਅਨਕੀਅੰਜਾਵਕਨਿਅਨਕੀ
 ਪਗਨਕੀਲਿਲੀਪਗਨਪਨਉਜਲੀਆਗੇਜਲੀ
 ਸੀਪਰਤੁਜਾਤੁਲਲਾਕੁਤਨਕੀ।੭੬ਨਾਪਕਪੰਜ
 ਇਬੈਸੇਅਉਸਾਭਕਾ।ਦਿਨਮੇਗਤੁਮੇਅਧਕਾਰੇਮੇਚਾ

ਦਨੀ ਮੰਕਾਹੁ ਸਮੇਜਾਇ ਅਭਿਸਾਰ ਕਾਹੀ ਨਾਨੀ ੧੦੧

ਇਤ ਅਸੁਨਾਯਕਾ ॥ ਪ੍ਰਸਾ ॥ ਕਉਨੋ ਮੀਧੋ ਪਤੀਧੋ

ਅਜੀਕਹੈ ਉੜ ਜੇ ਬੁਤ ਮਾਂ ਬਿਹਨੀ ਮੇ ਪੀਛੇ

ਕਹੀ ਵੇਸੇ ਬਿਨ ਨਹੀ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਸਾ ॥ ਸਾਕੇ ਪਤਿ ਨੇ ਆਵ

ਨਕਹਿ ਭੇਜੇ ਹੈ ਬਿਦੇਸ ਤੇ ਕਿ ਬਾ ਆਪੇ ਹੈ ਸੇ ਨਾਅ

ਕਾਭਈ ॥ ਉੜ ॥ ਵੇਸ ਬਿਬਿਹਨੀ ਮੇ ਮੰਡੂ ਤਿਹੈ

ਹੈ ॥ ਸਾਕੇ ਪਤਿ ਮਾਨ ਮਿਲ ਹੈ ॥ ਬਾਸਕ ਸੰਜਿਆ

ਮੇ ਮੰਡੂ ਤਿਹੈ ॥ ਪ੍ਰਸਾ ॥ ਬਾਲ ਪਤਿ ਦੁਖਤਿ १ ॥

ਬਿਧਿ ਪਤਿ ਦੁਖਤਾ २ ॥ ਨਪੁੰਸਕ ਪਤਿ ਦੁਖਤਾ ३ ॥

ਕੋ ਨਹੀ ਕਹੀ ॥ ਉੜ ॥ ਉਨ ਕੇ ਕਹੈ ਸੇਰ ਸਾਭਾ ਸਹੈ

ਹੈ ਆਤੇ ਨਹੀ ਕਹੀ ॥ ਇਨ ਸਭ ਮੇ ਤੀਨ ਭੇਦ ਸੁਭਾਵ

ਬਸਤੇ ਮੇ ਹੋਤ ਹੈ ਸੇ ਕਹੈ ਹੈ ॥ ਉਤਮ १ ॥ ਮਧਮ ੨ ॥

ਧਮ ੩ ॥ ਜੇ : ਹਿਤ ਕਰਨੀ ਹੈ ਉਤਮ ਮਧਮ ਹਿਤ

ਕੋ ਬੁਤ ਮਾਂ ਬਿਹਨੀ ਮੇ ਪੀਛੇ
ਕਹੀ ਵੇਸੇ ਬਿਨ ਨਹੀ ਹੈ
ਪ੍ਰਸਾ ॥ ਸਾਕੇ ਪਤਿ ਨੇ ਆਵ
ਨਕਹਿ ਭੇਜੇ ਹੈ ਬਿਦੇਸ ਤੇ
ਕਿ ਬਾ ਆਪੇ ਹੈ ਸੇ ਨਾਅ
ਕਾਭਈ ॥ ਉੜ ॥ ਵੇਸ
ਬਿਬਿਹਨੀ ਮੇ ਮੰਡੂ ਤਿਹੈ
ਹੈ ॥ ਸਾਕੇ ਪਤਿ ਮਾਨ ਮਿਲ
ਹੈ ॥ ਬਾਸਕ ਸੰਜਿਆ
ਮੇ ਮੰਡੂ ਤਿਹੈ ॥ ਪ੍ਰਸਾ ॥
ਬਾਲ ਪਤਿ ਦੁਖਤਿ १ ॥
ਬਿਧਿ ਪਤਿ ਦੁਖਤਾ २ ॥
ਨਪੁੰਸਕ ਪਤਿ ਦੁਖਤਾ ३ ॥
ਕੋ ਨਹੀ ਕਹੀ ॥ ਉੜ ॥
ਉਨ ਕੇ ਕਹੈ ਸੇਰ ਸਾਭਾ
ਸਹੈ ਹੈ ਆਤੇ ਨਹੀ ਕਹੀ
॥ ਇਨ ਸਭ ਮੇ ਤੀਨ ਭੇਦ
ਸੁਭਾਵ ਬਸਤੇ ਮੇ ਹੋਤ ਹੈ
ਸੇ ਕਹੈ ਹੈ ॥ ਉਤਮ १ ॥
ਮਧਮ ੨ ॥ ਧਮ ੩ ॥ ਜੇ :
ਹਿਤ ਕਰਨੀ ਹੈ ਉਤਮ ਮਧਮ
ਹਿਤ

ਅਹਿਤਾਹਿ। ਅਹਿਤਕਰੈ ਅਧਮਾਕਹੀਤੀਨਸੁਭਾ
 ਵਲਖਾਹਿ। ੧੭। ਉਤਮਾਅਥਾਦੇ: ਕੇਹੂੰਅੰਗ
 ਨਕੀਤਕੇਲਖੇਨਹਿਤਕੇਜੇਰਾ। ਪ੍ਰਯਾਮਪੰਕਮੁਖਕੇ
 ਭਏਹਮਨੀਨੈਨਚਕੇਰਾ। ੧੮। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸੁਕਮਾਅੰਓ
 ਤਮਾਮੇਕੇਤੇਭੇਦਾ। ਉਤ ਸੁਕਮਾਮੇਤੋਪਤਿਬ੍ਰਤਿਧ-
 ਰਮਹੈਅੰਕਛੁਕੇਪਸੀਲਤਨਹੀ। ਛੋਡਤਹੈ। ਅੰਓ
 ਤਮਾਕੇਸੁਭਾਵਉਤਮਹੈਏਤੋਭੇਦਾ। ਅਧਮਾਉਦਾ
 ਹਰਨਾ। ਦ੍ਰੈਆ। ਅੰਰਕੀਅੰਰਤਕੈਜਬਹੀਤਬ੍ਰਤਮੇ
 ਗੀਚਦਾਇਚਦਾਇਰਿਜਾਤਿਹੈ। ਮੀਠੀਥਾਤੋਸੁਨੇ
 ਪ੍ਰਯਾਕੀਤਬਹੀਲਖਿਲਾਲਨਕੇਲਲਚਾਤਿਹੈ।
 ਜੇਅਪਹਾਧਿਕੇਲੇਸਲਖੇਤੋਨਕੈਜੇਹੂੰਰੋਜਕੀਆ
 ਗਬ੍ਰੁਣਾਤਿਹੈ। ਆਇਨਪ੍ਰਯਾਰੋਪਰੈਜਬਹੀਤਬਹੀ
 ਗੁਨਗੋਰਿਗਰੇਲਗਜਾਤਿਹੈ। ੧੯। ਅਧਮਾਅ

ਥਾਰਸ਼ਲੀਨਿਕੋ ਦੇ: ਜੋ ਜੋ ਮਾਰਸ਼ਲਲਨ ੧੦੨
 ਪਾਂਸਪਦੇਤਿਬਨਾਇ। ਤੇ ਤੇ ਗਾਂ ਮਨਿ ਮੇਨ ਸੋਖ-
 ਨੀਖਨ ਮੇਂ ਠਤਿਜਾਇ। ੮੦। ਪ੍ਰਸ਼ ਕੋਉਨਾ ਅਰੰ
 ਕੇ ੧੧ ੫੨ ਗਿਆਗਾਂ ਸੈਬਵੰਜਾ ਭੇਦ ਕਹੈ ਤਹੈ।
 ਉੜ ਮੇਂ ਜੇ ਭੇਦ ਦਰਮਾ ਓਕੇ ਤਰੰਗ ਗਨ ਨੇ ਪੈਂ।
 ਵਾਂ ਮੇਂ ਕਛੁ ਨਿਕਸੈ ਨਹੀਂ। ਇਤਿਨਾ ਅਕਾਭੇਦਾ।
 ਅਥਨਾ ਅਕਕਥਨਨੀ। ਤੰਤਨਾ ਅਕਕੇਲੰਛਨਾ।
 ਦੇ: ਨਾਗਰੀਨਿ ਉਰਜਾਇਯਾ ਖਉਪ੍ਰਜਤਿ ਮਧੁਰਾ
 ਰੰਤਿ। ਧਨਿਰੂਪਾਦਿਅਨੇਕਗੁਨਿ ਲੀਨਸੁਨਾ ਅਕ
 ਸੰਤਿ। ੮੧। ਪ੍ਰਸ਼ ਅਧੁਰਾਗਤਿ ਤੰਨਾ ਅਕਾਨਿਕੋ
 ਚੰਦ੍ਰਚੰਦਨਾ। ਦਿਉਦੇਖਿਉਪ੍ਰਜਤਿ ਪੈ। ਅੰਕੇਤੋ
 ਪਦਾਰਥਉਦੀਪਨਹੈ ਪਨਰੂਪਾਦਿਅਨੇਕਗੁਨਕੋ
 ਲੀਅਹੈ ਮਾਤੋ ਮੁਕਤਾਦਿਅਲਬਹੁਮੇਲਕੀਹੈ।

ਸੋਭਿਨਾਮਕਹੋਯਾਉ੩ ਅਸਿਪਦਤੇਬਿਦਯਾ
 ਬਿਨੈਜਾਨਨੇਸੋਮੁਕਤਾਦਿਕਨਮੋਨਹੀਹੋਰੋਨਾਮ
 ਕਹੀਮੇਹੈਅਮੋਮੇਸੇਅਰਥਕਰਨਧਨਰੂਪਾਰੇ
 ਅਨੇਕਗੁਨਸੀਨਾਮੋਸੋਨਾਮਕਹੋਯਸੋਨਾਮਕ
 ਜਾਨਨੇਸੋਭਿਧਾ ॥ ਪਤਿ १ ਉਪਪਤਿ २ ਬੈਸਿਕ
 ੩ ਸੋਭਿਧਾ ॥ ਪਤਿ ੧ ਸੋਰੁਚਿਪਤਿਕਹੋਪਰਿਤਿ ॥
 ਰੁਚਿਉਪਪਤਿ ॥ ਬੈਸਿਕ ੧ ਸੋਰੁਚਿਕਹੋਬੈਸਿ
 ਕਜਾਨਸੁਮਤਿ ॥ ੮੨ ॥ ਪਤਿ ੧ ਅਥਾ ॥ ਸਪੁਰਬੈ
 ਧੋਸੋਃ ॥ ਜਬਰੇਲਾਲਨਿਰਮਲਕੋਗਮਨਿਲਾ
 ਏਸੀਗਿ ॥ ਤਬਰੇਸਿਦੁਲੀਆਪਨਕਹਿਗਾਖੀਅ
 ਰਧੀਗਿ ॥ ੮੩ ॥ ਨਿਜਨਾਗੀਸੋਹਿਤਕਰਬੈਤੇਪਤਿ
 ਸੋਪਤਿਚਤੁਰਬਿਧਿਅਨਕੂਲਾ १ ਦਛਨ ੨ ਧ੍ਰਿ
 ਸ਼ਟ ੩ ਸਠ ੪ ਦੋਃ ॥ ਇਕਤਿਅਰਤਿਅਨਕੂਲਾਹੋਦ

ਛਨਸਥਨਸਮਾਂਨਾ ਆਪਿਸਟਟੀਠਹੈਰਹਿਤਜੇ ੧੦੩
 ਕਪਟੀਸਠਪਹਿਚਾਂਨਾ ੧੪। ਜਾਂਕੀਏਕਤਿਅ
 ਸੋਰੁਚਿਸੋਅਨਕੁਲਾ ਬਹੁਨਾਰਿਨਸੋਸਮਹਿ
 ਤਕੈਸੋਦੱਛਨ ਜੇਦੀਠਹੈਅਸੋਪ੍ਰਿਸਟਾਜੇ
 ਕਪਟੀਹੈਸੋਸਠਾ ਅਨਕੁਲਾ ਬਿਛਨਾ ਅਥਾਹੈ:
 ਨਿਜਕਰਗਿਲਮਗੁਲਾਬਕੀ ਬਿਛਵਤਅੰਗਾਨੀ
 ਅੰਨੀ ਪ੍ਰਾਨਪਿਅਕੇਪਾਇਹਿਤਿਪ੍ਰੈਨਪਰਸ
 ਪੁਛਨਾ ੧੫। ਪ੍ਰਸ਼ਾ ਯਾਧੀਨਪਤਿਕਾਨਾਅਕ
 ਕੇਸੋਨਹੋਇ। ਉ੩ ਯਾਧੀਨਪਤਿਕਾਅਪਨਾਅ
 ਕੇਕੇਅਧੀਨਗਏਹੈ। ਅਨਕੁਲਾਅਪਅਧੀਨਰ
 ਹਿਤਹੈ। ਏਤੋਭੇਦ ਦੱਛਅਥਾਹੈ: ਬਰਸਬਿਰੇ
 ਸਿਰੇਸਬਹੁਮਿਲਬਾਲਨਸੋਲਾਲਾ ਏਕਨਹੈਹੀਰਨ
 ਹਰਾਏਕਨਅਨਕਲਾਲਾ ੧੬। ਸਬਿਕੀਗੁਚਿ

ਰਾਖਬੇਸੇਵੰਛਨਾ ਸਿਧੁ ਅਥਾ ਦੋ: ਜੇਮੇਅਥਾ
ਹਿਚਕੋਰਕੋਬਹੁਤਿ ਬਿਡਾਰਕੋਬੀਰਾ ਸੇਮੁਖਮੰ
ਜੁਮਖੰਕਾਦਿ ਗਧਾਰਿਧਾਰਿ ਮਾਵਤਪੀਰਿ ॥੨॥
ਦੂਰਿ ਤੋਭੀ ਮਾਵਤਹੈ ਆਠੇ ਪ੍ਰਿਯਾ ਸਠਾ ਅਥਾ ਦੋ:
ਹੇਰਿ ਹੇਰਿ ਮੁਖਫੇਰਿ ਕਤਤਾਂ ਨਤ ਭੈ ਹਕਮਾਂ ਨ
ਬਾਂਨ ਨਬਧਕੋ ਉਨਹੀ ਰਾਖੀ ਚਦੀ ਕਮਾਨ ॥੨੨॥
ਚਤੁਰਾਈ ਸੋਨਾ ਅਕਕੋਪ ਮੇਦੇ ਆਂ ਤੇ ਸਠਾ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਅਨਕੁਲਾਦਿ ਜੇਪਾਤਿ ਕੇਚਾਰਭੁਦਕੈ ਹੇਸੇ
ਉਪਪਾਤਿ ਸੋਬੈ ਸਕੇ ਮੇਕਮੇ ਨਹੇਇ ॥ਉ੩॥ ਉ
ਪਪਾਤਿ ਸੋਬੈ ਸਕੇ ਮੇਪ੍ਰਿਯਾਦਿ ਮੇਸਠਕੋ ਅਭਾਸ
ਕਹੂੰ ਕਪਾਈ ਮੇਭੀਹੈ ਮੇਮੁਖਤਾ ਕਰਿ ਪਾਤਿ ਹੀਕੇ
ਭੇਦਹੈ ॥ਉਪਪਾਤਿ ਉਦਾਹਰਨਾ ਦੋ: ਮੇਰੇਚਿਤ
ਚੜ੍ਹਕਾ ਅਲੀਪਲਕਹੂੰ ਪਰਤਨਚੈਨਾ ਸਿਧਨਤੀ ਆਨ੍ਹਿ-

ਗਬਾਰਦਲਖੇ ਸਰਸਜੁਨਤਜੁਖਦੈਨਾ । ੨੯ । ਵੇ ੧੦੮
 ਜੇਖੇਬਿਨਾਚੈਨਨਾਧ ਰਬੇਜੇਉਪਪਤਿ ਬੈਸਕਮ
 ਬਾਮਰਿਗਾਂਘਕੇ ਸੋਹਾ ਲੋਚਨਪਾਂਨਪਦਿਗਸ
 ਜੀਲਟਬੁਛਾਛੀਪਰਬੀਨਾ ਜੋਮਨਬਾਰਬਿਲਾ
 ਸਨੀਟਾਸਲਯੇਜਨਮੀਨਾ । ੩੦ । ਇਨਸਬਮੇ
 ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਗੁਨਤੇ ਉਤਮ १ ਅਧਮ ੨ ਅਧਮ ੩ ਭੇ
 ਦਹੇਤਹੈ । ਐਹਬ੍ਰਹਿਬਸਤੇਬ੍ਰਹਿਹੇਤਹੈ । ਪ੍ਰਸ
 ਥੰਡਤੁਹੈ ਅਨਾਥਾਭੇਦਨਾਯਕਮੇਕਯੋਨਕਹੇ ।
 ਜਾਕੀਨਾਯਕਾਐਰਣੋਰਸ਼ੋਰਮਕਰਮਾਵੈਸੋਬਲਮੇ
 ਥੰਡਤਨਾਯਕਾ ਤੋਰਸਾਭਾਸਭਯੋਆਤੇਥੰਡਤੁਹੈ
 ਭੇਦਨਾਯਕਮੇਨਹੀਬੁਨੈ । ਇਤਿਨਾਯਕਾਅਥ
 ਨਾਯਕਾਨਾਯਕਕੀਸਖੀਸਖਾਬਰਨੀ । ਤੰਤੁਸਖੀ
 ਲੰਛਨਾ ਜੇਨਾਮਕਾਨਾਯਕਕੋਮਿਲਾਪਮਾਦਿਤੇਜੁ

ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਗੁਨਤੇ ਉਤਮ १ ਅਧਮ ੨ ਅਧਮ ੩ ਭੇ
 ਦਹੇਤਹੈ । ਐਹਬ੍ਰਹਿਬਸਤੇਬ੍ਰਹਿਹੇਤਹੈ । ਪ੍ਰਸ
 ਥੰਡਤੁਹੈ ਅਨਾਥਾਭੇਦਨਾਯਕਮੇਕਯੋਨਕਹੇ ।
 ਜਾਕੀਨਾਯਕਾਐਰਣੋਰਸ਼ੋਰਮਕਰਮਾਵੈਸੋਬਲਮੇ
 ਥੰਡਤਨਾਯਕਾ ਤੋਰਸਾਭਾਸਭਯੋਆਤੇਥੰਡਤੁਹੈ
 ਭੇਦਨਾਯਕਮੇਨਹੀਬੁਨੈ । ਇਤਿਨਾਯਕਾਅਥ
 ਨਾਯਕਾਨਾਯਕਕੀਸਖੀਸਖਾਬਰਨੀ । ਤੰਤੁਸਖੀ
 ਲੰਛਨਾ ਜੇਨਾਮਕਾਨਾਯਕਕੋਮਿਲਾਪਮਾਦਿਤੇਜੁ

ਖਦੇਅਸੋਸਖੀ। ਤਾਕੇਫ ਮਭੁਖਨਰਚਨੇਉਪਾਸੰਤ
 ਵੈਨੋਪਹਿਹਾਸਕਰਨੇਬਿਰਹਿਨਿਵੇਦਨਕਰਨੇ। ਭੁਖ
 ਨਰਚਨੇਅਥਾਹੈ:। ਸੁਮਨਾਮਾਭਰਨਅਨਿਕਰ
 ਚਿਜਾਵਕਿਜਿਤੇਸਿੰਗਾਰ। ਅੰਜਨਅੰਜਤਬਾਰ
 ਫਿਗਮਲਿਅਤਿਕਰਤਿਬਿਚਾਰ। ੨੧। ਉਪ
 ਲੰਭਵੈਨੋਅਥਾ। ਬੁਰਨਮਨੇਰਾਵਰੀਬਸੈਦੀਠਮੇ
 ਦੀਠ। ਜਬਤੈਤੁਮੇਚਿਤੈਗਈਦਈਦਈਵਾਪੀਠ
 ੨੨। ਪਹਿਹਾਸਅਥਾਹੈ:। ਮੈਲਸਿਰੀਕੇਹਾਰ
 ਕਹਿਪਹਿਰਾਏਅਲਿਅੰਕ। ਤੁਮਸਬਨਿਸਇਨ
 ਸੇਜਕੀਰਾਖੀਰਹੈਨੇਸੰਕ। ੨੩। ਬਿਹਨਿਵੇਦਨ
 ਅਥਾਹੈ:। ਜਾਤਜਾਤਜਾਤਨਲਗਮੇਵਾਕੇਪਰਸ
 ਸਮੀਰ। ਤੇਉਤਿਅਬਰਿਬਰਿਪਰੈਪਰਿਭਰਿਧਰੈ
 ਨਧੀਰ। ੨੪। ਦੂਤਿਕਾਂਭੀਏਈਹੋਤਹੈ। ਇਤਿਸਖੀ

ਸਥਾਨ ਛਨਾ ਜਿਨਾ ਅਕ ਕੇਸ ਹਰ ਹੋਇ ਮੰਤ੍ਰੁ ੧੦੫
 ਨਾਇਰ ਚੰਬਨ ਬਿਹਾਰ ਕਰਾਵੈ ਸੋ ਸਥਾਨ ਨਾਮ
 ਬਨਾ ਅਕ ਕੇ ਬਿਲਾਸ ਬਰਨ ਨਤਾ ਕੇਨਾ ਮਹਾ ਵਕਤ
 ਤੈ। ਹਵਲ ਛਨਾ ਵਿਃ ਸਮ ਸੰਜੋਗ ਸਿੰਗਾਰੀ ਈ
 ਹਰੇ ਸੁਹਾਵਾ ਤਿਯੋ ਮਲ ਤਾ ਤੇ ਹੋ ਸਰੁ ਤਿਅਨ ਮੇ
 ਆਵ ੬੫ ਏਕ ਰਸ ਸੰਜੋਗ ਸਿੰਗਾਰੀ ਜੋ ਇਛਾ ਕ
 ਰਚੇ ਸੁਕਰਨੀ ਸੋਹਾਵਾ ਨਾ ਅਕਸ ਮੇ ਕੋ ਮਲ ਮੇਲਾ
 ਤਤਾ ਬਿਸੇਸ ਪਾਏ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਨਾ ਅਕਾਨ ਮੇ ਕਰੇ।
 ਪ੍ਰਸੰਨ ਜੋ ਚੇ ਸੁਹਾਵੇ ਹੈ ਤੋ ਹਵਾ ਮੇ ਅਨੁਭਾਵੇ ਮੇ ਠੰਦਕ
 ਹਾ ਅਨੁਭਾਵੁ ਤਿਯੋ ਸੁਹਾਵੇ ਹੈ। ਉਤ੍ਰ ਜੋਗ ਤਿਯੋ
 ਕੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੈ ਸੋ ਅਨੁਭਾਵ ਜੋਗ ਤਿਯੋ ਬੈਠ ਵਕਰ ਸਿੰ
 ਗਾਰੀ ਇਸੇ ਹਵਾ ਤੇ ਭੇਦਾ ਅੰਗ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਹੁਤੇ ਨੇ ਸਿੰ
 ਗਾਰ ਸਮੇ ਜੋ ਚੇ ਸੁਹਾਵੇ ਸੋਹਾਵੇ ਮੇ ਸੇਸਾ ਮਾਨ ਤੇਲ ਛਨ

ਬਾਪਮੇਰੈ ਤੁਮਸੀਜੇਗਸੀਗਾਰਕੇਨੇਮਕੋਬਾਪਮੇਰੈ
 ਉਤਸੰਜੇਗਪਦਬਿਪਲੰਭਸੀਗਾਰਬਾਰਨਾਰਥਕਾਰੇਤਜੇ
 ਬਿਮੋਗਹੀਤੁਮੋਰਹਾਨਾਮਕਾਨਿਮੇਬਿਲਾਸਕਾਰੇਕੋਰਨੇ
 ਾਹਾਵੇਤੋਬਿਲਾਸਨਕੇਨਾਮੁਭਾਪੁਨ: ਪਸਨਾਕੇਤਨ
 ਮੇਸੇਲਛਨਬਾਪਮੇਰੈ। ਰੇਤਸੰਜੇਗਸੀਗਾਰਮੇਦੀਪਤ
 ਕੇਤਨਮਾਣਾ। ਰੇਸਾਜੇਬਹੁਭਾਤਕੀਤੇਕਹਿਯੇਦਸਾ
 ਦਾਜੇਦੀਪਤਕੀਰੇਸਾਹਾਵਭਈਤੋਂਕੇਦਲਸਦਕਾਮੇ
 ਹਾਵਤੁਮਕਮੇਕਹਯੋ। ਉਤਾਜਹਾਬਿਭੁਮਾਦਿਮੇ
 ਨਾਮਕਾਰੈਭੁਪਨਪਹਰਬੇਮੇਤੋਭੁਮਬਨਾਜੇਨਾਮਕ
 ਕੈਭੁਪਨਪਹਰਬੇਮੇਭੁਮਬਨੀਯੋਗੇਤਹਾਤੋਰਸਾਭੁ
 ਸਪੈਜਾਇਗੀ। ਅੰਨਾਹੀਕਰਨਾਦਿਬਿਦਹਾਨਾਮਕ
 ਮੇਬਗਿਯੇਯੋ। ਕਛਨਾਮਕਕੀਨਾਹੀਕਰਨਬਗਿਯੇ
 ਨਹੀਮਾਛਲਗੇਦਾਤੇਹਾਵਨਾਮਕਾਹੀਮੇਰੋਤਹੈ।

ਮੇਰਾ ਪਰਜੇ ਰਾਖਾ ਮਰਹੀ ਮੇਰੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਗਾਇ ਸੰਗ ੧੦੬
 ਨਹੀਂ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾ ਸੰਜੇ ਗਾ ਸੰਗਾ ਕੀ ਈ ਗਾ ਕਮੋਰ ਈ
 ਇਤਨੇ ਈ ਕਹੇ ਥੇ ਸੰਜੇ ਗਾ ਸੰਗਾ ਕੀ ਜੇ ਰੇ ਸਾ ਸੇ ੧੦
 ਦਾ ਭਿੰਨ ਜੇ ਈ ਗਾ ਪਰ ਨ ਕਹਿਤੋਂ ਬਿੰਨੁ ਮਾਇਕ
 ਮੇਰੇ ਜੇ ਗੇ ਤੋਂ ਭਯੋ ਨਹੀਂ ਮੇਰੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਗੇ ਤੋਂ ਸੰਤ ਦੇ ਨਹੀਂ
 ਤਬ ਸੰਜੇ ਗਾ ਈ ਛਕਰ ਰੂਪ ਸਾਇ ਬਰਲ ਬੇ
 ਦੇ ਸਾ ਕੀ ਬਿੰਨੁ ਮਾਇ ਮੇਲ ਛਨ ਕੇ ਨਿਧਾ ਹੀਨ
 ਈ ਗਾ ਪਰ ਪਰਮੇ ਸੇ ਗਾਟ ਰਸ ਪਕਾਗ ਲੀਲਾ
 ਬਿਲਾਸ ੩ ਬਿਬਿਛਤਾ ੩ ਬਿੰਨੁ ਮ ੪ ਕਿਲਕੇ
 ਰਤਾ ੫ ਮੋਟਾ ਰਤਾ ੬ ਕੁਟੀ ਮਤਾ ੭ ਬਿਬੇਰ ੮
 ਲਲਤਾ ੯ ਬਿੰਨੁ ੧੦ ਲੀਲਾ ਲਛਨਾ ੧੧
 ਨਿਜ ਨਾਮ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਬਸ ਬਨੇ ਤਿਆਜ ਹਿਰੁ ਪਾ
 ਬੇਖ ਬਚਨ ਕਰ ਜਾਨਿ ਮੇਲੀਲਾ ਗਵ ਮਨੁ ਪ੍ਰਾ

॥ ੬੬ ॥ ਮਥਾ ਤੇ: ਰਚਰਚ ਅੰਗੁਰੰਗ ਮਨ ਮਨ
 ਰਮੁਰਦ ਸਜਾਇ। ਰਹਪਨ ਦੇਖਦੁਗਾਇ। ਗਲੀਨੇ
 ਗਰੇਲਗਾਇ। ੬੭ ॥ ਪਸਾ ਕਾਹੁ ਨ ਨਾਮ ਕੇ ਲੀਲਾ
 ਨਾਮ ਕੇ ਰੂਪ ਬਨ ਬੋਧਾਖੇ। ਭਿੜਾ ਤਹਾਰਸਾ
 ਭਾਸੇਹੁਤੈ। ਬਿਲਾਸੁ ਲਛਨਾਵੇ:। ਪਿਆਮਨ ਹਥੇ
 ਹਿਤ ਕਰੈਤੈ। ਬਿਲਾਸ ਅਧਕਾਇ। ਕੁਰੰਗ ਮੁਖ ਗਮਨ
 ਦਿਕੇਲਖ ਬਿਲਾਸ ਸੋਗਾਇ। ੬੮ ॥ ਨਾਨਾ ਅਕ ਕੇ ਦੇਖ ਤਾਕੇ
 ਮਨ ਹਰ ਬੋਹਿਤ ਕੂਦਨੇ। ਦਿਨ ਕੇ ਬਿਲਾਸ ਨ ਕੋ ਕਰੈ ਨਾਪਕ
 ਸੋ ਬਿਲਾਸ। ਅੰਧਾਰ ਸਲੀਨ ਕੋ। ੬੯ ॥ ਭੁੰਝਰ ਮਾਇ ਨਾ
 ਇੰਦ੍ਰਿਗ ਮਗ ਅਧਰਾਨ ਮੁਸਕਾਯਾ। ਪਿਆਹਿ ਪਿਆਨ ਦੁਖ
 ਦਾ ਪਤਿ। ਰਲੀ ਮੰਦਿਗ ਬਾਇ। ੭੦ ॥ ਇਹ ਭੁੰਝਰ ਮਾਇ
 ਦਿਗ ਲਥਾਇ। ਇਤ ਅਦਿਕ ਗ ਬਿਲਾਸ। ਬਿਬਿਛ ਤਲਾਛਨ
 ਵੇ:। ਸੁੰਦਰ ਤਾਮਰ ਮਾਨ ਤੇਕ ਛੁੱਖ ਲਕੇ। ਯੋਗਾ ਤਦੁ ਤੇ ਸੋਭਾ ਮ

ਧਰਮੋ ਬਿਬਿਛਤ ਕਾਇ ਲੋਕਾ ੬੬ ਅਥਾ ਮਤਿਗ ਮਕਾਇਃ ੧੦੧
 ਨਥਨੀਗਜਮੁਕਤਾਨਕੀਲਸਤਚਾਗਸਿੰਗਾਰਾਜਿਨਪਰੇ
 ਸੁਕਮਾਚਤੁਨਮੰਗਆਭਰਨਭਾਗਾ ੧੦੦ ਨਥਨੀਏਕਤਾਸੇਸੇ
 ਭਾਬਹੁਤਏ। ਬਿਕ੍ਰਮਹਾਬਲਛਨਾਇਃ ਜਹਗਚੇਯੇਹ
 ਖਾਇਏਭੂਖਨਤਨਬਿਪੀਤਾਕਹੁੰਬਰਨਬਿਪੀਤਬਿਪਾਬਿ
 ਕ੍ਰਮਹਾਵਸੁਮੀਤਾ ੧੦੧ ਅਥਾ ਬਿਹਾਗੀਏਃ ਚਲੀਮਲੀਕਿ
 ਹੋਸਥੇਬਦੇਕੋਨਕੋਭਾਗਾਉਲਟੀਕਿੰਚਕੀਕੁਚਨਪੇਕਹੋਦੇਤ
 ਅਨੁਗਾਗਾ ੧੦੨। ਇਹਾਕੀਕੀਕੋਉਲਟਬੇਸੇਬਿੰਡ
 ਮਾਪਟਭੂਖਨਾਇਕੋਉਬਿਪੀਤਹੋਇਤਗਾਈਬਿ
 ਭੁਮਜਾਨਿਯੋਕਿਲਕਿੰਚਤਹਾਟਲੰਛਨਾਇਃ। ਪ੍ਰੈ
 ਜਹਿਰੰਚਲਤਾਇਤੇਸੁਮਅਭਿਲਾਖਅਮਰਖਾਗਾ
 ਸਗਰਭੁਖਾਇਕਸਮੇਕਿਲਕਿੰਚਤਸੇਹਰਖਾ।
 ੧੦੩। ਜਹਾਂਸੁਮਅਭਿਲਾਖਾਇਏਕਸਮੇਏਤੇਰਾ

ਦੁਇਪਨੈ ਸੋ ਕਿਲਕੀਰਤਾ ॥ ਅਥਾਸ੍ਰਿਰਕੋ ਸ੍ਰੈਆ
 ਗੰਨੇਤੁ ਏਨਿ ਨਦ੍ਰਕੁ ਏਕਹਿ ਸ੍ਰਿਨੇ ॥ ੧੮੫ ॥ ਮੇਨਈ
 ਨਾ ਖਲਤਕਾ ਮਕੁਲੇਲਨੇ ਮੇਲਲਨਕੇ ਸਰੁਪਲ
 ਲਾਲਖਿਲੀਨੇ ॥ ਕਉਕਮੰਗਰ ਬਯੋਤਿ ਮਕੋਤਬ
 ਏਕਹੀ ਬਾਰਸ ਬੰਦੁ ਹੀ ਨਾਰੇਈ ਹਸਾਨੀ ਰੁਗੀ
 ਬਹਗਨੀ ਰਕੀ ਸਕੁਰਾਨੀ ਰਿਤੋ ਹਸਦੀਨੇ ॥ ੧੮੬ ॥
 ਮੋਟਾ ਮਤਲੰਛਨਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸਕੋ ਪਿਅਥਾਤ ਨਰਲੇ
 ਹੂੰ ਮਨਜਉਤ ਪਾਂਤਾ ॥ ਪੁਨਮੰਗਗਾਇਨੀ ਕੁਇਜੀ
 ਸੋ ਮੋਟਾ ਮਤਸੰਤਾ ॥ ੧੮੭ ॥ ਅਥਾਹੈ ॥ ਖਲਤਰੋਮ
 ਹੀਰਨੀ ਸਮਾਮ ਹਮਾਰੇ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਨਮਹਸਾਤੁ ਜੰਤੁ ॥
 ਤਤਿ ਮਮਹਸਾਨੀ ਉਰਲਾਜਾ ॥ ੧੮੮ ॥ ਕੁਟਮਿਤਲੰਛ
 ਨਾ ਹੈ ॥ ਪਿਅਪਹਰੰਤੁ ਨ ਮੇਕਹੰਤਿ ਮਕਰਕਪਟਾਹਿ
 ਹਾਇ ॥ ਦਾਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਕਰੰਨਾਨ ਕੁਟਮਿਤਸੁਦਾ ॥

੧੦੭) ਅਥਾਹ: ॥ ਮੈਰਸਬਸਖਕੀਕਹਮੈਰਸਮੇਰ ੧੦੮
 ਨਲਾਨਾਕੇਜਨਨੇਮਨੇਮੈਕਹਰਲੇਮੈਰਸਿਰਲ
 ੧੦੮) ਇਹਾਹਿਮੈਰਸਿਰਲਪਰਸੇਕਹਿਜੇ
 ਮੈਰਸਨਮੈਰਸਾਤੁਕਹਿਮੈਰਸਿਰਲਕਹਿ
 ਹੇ: ॥ ਜੇਬਨਾਹਿਮੈਰਸਤੋਰਹਿਛਲਕਹਿਪਸਪ
 ਮਾਨਾਮੈਰਸਪਟੁਰਬਰਨਕਹਿਸੇਬੇਬਪਹ
 ਰਾਨਾ) ੧੦੯) ਅਥਾਹ: ॥ ਬਾਤਹਿਸੇਰਹਿਰੀ
 ਜੇਮੈਰਸਿਰਲਾਹਿਕਾਰਹਾਬਨਜੇਨਕਹਿਲਾਲ
 ਰੀਨਗੀਆਹਿ) ੧੧੦) ਪਸਪਸਮੈਰਲਕਹਿ
 ਪਮਾਨਕਹਿਛਿਤ੍ਰ) ਕਾਰਹਾਬਨਸੇਮਤਹਮਾਹੀ
 ਰੀਨਗੀਛਿਤ੍ਰਪਸਪਮਾਨਕਹਿਛਿਤ੍ਰਪਸਪਤੋਨਿਸੰ
 ਕਹਿਛਿਤ੍ਰਸੰਕਾਮਤਕਹਿਛਿਤ੍ਰਲਾਲਤਲ
 ਛਨਾਹਿ: ਮਨਪਸਪਸਤੋਰਹਿਜਹਿਸਮੀਹੀਨ

ਤਨਬੇਸਾ ਸਤੁਸੰਭਾ ਪ੍ਰਸੰਮਤ ਹਰੈ ਲਲਤਾ ਹਰ
 ਭਲੁ ਭੇਸਾ ॥ ੧੧੧ ॥ ਅਥਾ ਮਤਿਗ ਮੋਰੇ ! ਤੇਰੀ ਰਲਨ
 ਰਿਤੋ ਨ ਮਿਟ ਮਧਰ ਮੰਦ ਮੁਸਕਰਾਨਾ ਛਾਇਹੀ
 ਸਾਖਿ ਲਾਲਕੀ ਲਖਿ ਅਨਮਿਖ ਅਖਿਆਨ ॥ ੧੧੨ ॥
 ਇਹ ਤੁਨ ਦੁਤਿ ਨੈਲਾ ਲਮਨ ਹਰ ਯੋ ॥ ਪ੍ਰਸਨ
 ਯਾ ਮੇਰੇ ਸਾਕਰ ਨੀਕ ਹਾਨਿਕ ਸੀ ॥ ਚਿਤ ॥ ਲਾਲ
 ਕੇ ਮਨ ਕੇ ਰਿਤੋ ਨਾਇ ਨੇਜਾ ਇਹ ਰੇਨ ਅਹੀ ਰੇਸਾ
 ਬਿਧਿ ਤਲਛ ਨਾ ਰੇ ! ਪਿਧਾ ਡਿਗ ਜਹਿ ਅਭਿਯ
 ਖਰੀ ਪੁਰਨ ਤਾਨ ਹਿਰਾਇ ॥ ਲਾਜ ਰਹਿ ਦੁਤਰੇ
 ਤਤਹਿ ਬਿਧਿ ਤਹਾ ਦਕ ਹਿਲੇਇ ॥ ੧੧੩ ॥ ਅ
 ਥਾ ਹਸਰਾ ਜੇ ਰੇ ! ਰੂਪ ਸਾਦੇ ਸਾਰੇ ਸੁਪਾਸਿ
 ਪਮੇ ਖੇਲਾ ਲਖਿ ਨ ਸਕੈ ਅਖਿਆ ਸਖੀ ਪਰੀ
 ਲਾਜ ਕੀ ਜੇਲਾ ॥ ੧੧੪ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖ ਰਾਹਿ ਪੁਰ

ਨਨਹੀਤਈ॥ ਆਤੇ ਬਿਧਿਤਾ॥ ਇਤਾਵਾਇਤੀ॥

ਸ੍ਰੀਮਤਸ੍ਰੀ ਨਿਸ਼ਯਾਹਿਤਸਿੰਧੁ ਅਮੀਰਾਸ
ਬਿਗਰਿਤੇ ਨਾਮਕਾਨਾਮਕਸਥੀਗਵਨਿਰਨੇ

ਨਾਮਾਤ੍ਰਿਤੀਮਤਰੰਗਾ॥ ॥ ੩ ॥ ਅਥਰੋਖਨਿਰੁ

ਪਨੀ॥ ਤੰਤ੍ਰੋਖਲੋਛਨਾ॥ ਰੇ॥ ਜਗਸਬਰ

ਅਰਥਾਰਿਕੋਰਮਤਕਾਰੋਦੁਗਾਜਮਨਿ

ਰਮਲਤਨਬਿਧਾਪਬਸਿਜਾਨਸੁਰੋਖਜਗੁ

੧॥ ਜਗਸਬਰਅੰਅਰਥਅਰਿਪਰਤੇਰਸਾ

ਰਿਕੋਰਮਤਕਾਰੋਨੋਲਵੰਨਨਤੁਸੇਦੁਗੋਇ॥

ਜੇਸੇਨਿਰਮਲਤਨਕੋਪਕਾਸਬਮਾਪਿਕੇਬਸਿ

ਦੁਗੋਇਸੇਦੋਖਾ॥ ਨਨਾਸਬਰਾਰਥਕੋਕੋਸੇ

ਰਮਤਕਾਰਦੁਗੋਇ॥ ਪਥਮਸਬਰਾਰਥਮਰ

ਮਤਕਾਰਦੁਗੋਇ॥ ਬਰਗੋਭਿਬਾਹਮੇਸੇ

ਕਤਿ ਆਇ ਦੁਹਰੇ ਇਕਿ ਬਾਨ ਮਤ ਕਾਰ ਉਪਜ
 ਤੁਝੀ ਦੁਹਰੇ ਇਕਿ ਪਜੇ ਜੋ ਕਰੇ ਉਬਾਹ ਦਸੇ ਮੁ
 ਕਤਿ ਆਇ ਰਮਤ ਕਾਰ ਦੁਹਰੇ ਇਕਿ ਤੋਹ ਗੁਣਿ ਕੇ
 ਸਬ ਦਰਥ ਤਉ ਨਿਕਰੇ ਉਬਾਹੁ ਕੀ ਮੁਕਤਿ ਮੁ ॥
 ਵਤਨੀਯੋ ਮੁ ਜੋ ਕਰੇ ਇਹਿ ਰਮਤ ਕਾਰ ਉਪਜ
 ਤੁਝੀ ਦੁਹਰੇ ਤਉ ਤੋਹਿ ਰਮਤ ਕਾਰ ਕੇ ਸੇਵ
 ਹਿਤੋ ਪਹੀ ਉਪਜ ਮੇਰੇ ਪਹੀ ਮਬਹਾਉ ॥ ੩ ॥
 ਪ੍ਰਥਮ ਸਬ ਦਰਥ ਮੇਰੇ ਰਮਤ ਕਾਰ ਪੁਕਾਰੇ ਤਉ
 ਤਤਹੀਯੋ ਜਾਤੇ ਬਹੁ ਮਸਹੁ ਪਹੀਯੋ ਮੇਰੇ ਹਾ
 ਰਿਕੇ ਰਮਤ ਕਾਰੇ ਬਹੁ ਰਮਤ ਜਾਨ ਬੇਦ ॥
 ਹੇ ਕੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਮਤ ਕਾਰੀ ਬਿਰਪੀ ਕਉ ਮੁਕਤਿ
 ਆਈ ਜੋ ਮਹਿ ਮਿਰਭਾਵ ਭੀ ਕਰੇ ਹੋਤਾ ਤੇ ਮਹ
 ਰਮਤ ਕਾਰ ਕਛੁ ਨਹੀਯੋ ਜਾਨ ਬੇਦਾਰੇ ਕੀ

ਅਪੇਛਕਰਬਾਹਸੇਪੁਰਤੀਆਇਚਮਤਕਾਰਦੁਰੁਯੇ ੧੧੦
 ਜਾਨੀਐਤੁਪਸ਼ਾਸੀਪੁਰਨਬਰਨੀਪਸ਼ਬਦਾਰਥਕੇ
 ਚਮਤਕਾਰਦੁਰੁਯੇਇਜੈਕਹੇਸੰਪੁਰਨਬਰਨੀਪਸ਼ਬ
 ਦਾਰਥਕੇਚਮਤਕਾਰਦੁਰੁਯੇਇਤੁਨਹਾਨੀਰਥਕਹੇਇ
 ਸੰਪੁਰਨਦੇਹਾਦਿਨੀਰਥਕਹੇਇਅਧਿਕਪਦਦੇਖਦੀਜੰ
 ਗਾਦੇਹਾਦਿਮੈਅਧਕਦੇਹਾਦਿਦੇਖਕਹੇਚਹਿਯੋਜੰ
 ਕਹੇਕਛੁਅੰਸਮਾਤੁਚਮਤਕਾਰਦੁਰੁਯੇਇਤੁਨਹਾਜਾਅੰ
 ਸਮੇਦੇਸਹੇਇਸੋਈਅੰਸਦੇਸਕਹਾਦੇਸੰਪੁਰਨਬਾਕਾਯ
 ਥਕਾਬੀਤਾਦਿਕੋਅਨਾਦਰਨਹੁਦੇਚਯੋਯੋਊ੩। ਅਦਪ
 ਪਦਪਦਾਂਸਬਾਕਾਦਮੈਦੇਸਹੇਤੁਹੰਅੰਸੁਸਬਦਾਥ
 ਆਛੁਠੀਧੋਤੰਠੀਪਦਾਦਿਕੇਬਿਗਥਕਰਸੰਪੁਰਨਬਾਛੁਤ
 ਛੰਦਕੇਚਮਤਕਾਰਦੁਰੁਯੇਤੁਹੰਅੰਦੇਖਸੰਯਾਛੁਤੀਪਦਾਦਿਦੇ
 ਸਹੀਗਾਤਿਤੁਹੰਜੈਸਹੀਰਕੇਅਦਪਕਹੰਸਥਾਨਮੈਗੇ

ਇੰਤਿਸਰੁ ਸਗੀਰ ਕੇ ਦੁਖ ਦਹੈ ਮੈ ਸਰੁ ਸਗੀਰ ਦੁਖੁ ਕੁਤੁ
 ਛੀ ^{ਕਾਨੀ} ਗੰਗਾ ਲੰਗਾ ਆ ਕਵਿ ਬਕੁ ਮੈ ਦੇਸ ਕੇ ਲਛਮ
 ਹੋਏ ਏਹ ਸਮ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ ਕੇ ਦੇਖੇ ਦੇਖੇ ਆ ਆਤਮ
 ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਮੂਰਖ ਬੁਝਤ ਰੇਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੁਝ ਕੇ ਬ
 ਲ ਸਹੀ ਮੈ ਦੇਖੇ ਇਸ ਬਦ ਬਖਸੇ ਦੇਖ ਨ ਚਾਹਿਓ ਜੋ
 ਰੋਗ ਸਕ ਹਥੇ ਰੋਗ ਸਬਦ ਰਖ ਆਵਤ ਹੋ ਸੋ ਨਹੀ ਨਹਾਸ
 ਬਦ ਰਖੇ ਇਤਹ ਰੋਗ ਸਮਾਇ ਨਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਹੇਇ
 ਰੋਸ ਸੇ ਬਦ ਰਖ ਨਹੀ ਆਵਤ ਹੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਦ ਰਖ ਮੈ
 ਰਸ ਦੇਸ ਸੇ ਰੂਪ ਮੈ ਰਸ ਸੇ ਬਿਨਾ ਰੂਪ ਦੇਸ ਹੋਤ ਹੋ ਜੋ ਸੇ
 ਨ ਕਰਤ ਆਇ ਮੈ ਇਹਾ ਪਦ ਬਾਕਾ ਦੇਖ ਮੈ ਮਹਾ ਲਛ
 ਨਾਨੀ ਰੂਪ ਨਹੀ ਸੇ ਦੇਖ ਪੰਚ ਬਿਧ ਪਦ ਦੇਖ ਪਦਾਸ
 ਦੇਖ ਰਬਾ ਕਾ ਦੇਸ ੩ ਅਰਥ ਦੇਸ ੪ ਰਸ ਦੇਖ ੫ ਅਥ
 ਪਦ ਦੇਸ ਲਛਮ ਦੇ ੬ ਪਦ ਸੰਨੇਗ ਬਿਨ ਹੋਇ ਜੋ ਪਦ

ਰੇਮਿਟ ਨਾਇ ਸੀਪੁ ਦੇ ਸਕੋਗ ਨਾਨਹੇ ਇਸੇ ਪਦ ਦੇ ਸਕਾ ११२ ३
 ਇ। २। ਜੇ ਦੇ ਸਪਦ ਕੇ ਸੰਜੋਗ ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇ ਅਗਥਾ ਹੋਏ
 ਕੇ ਦਲ ਪਦ ਹੀ ਮੇਰੇ ਇਬਰਤ ਪਦ ਕੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪਦ ਲਥੇ ਸੇ
 ਮਿਦੈ ਮੇ ਸੀਪੁ ਦੇ ਸਕੋਗ ਨਾਨਹੇ ਇਸੇ ਪਦ ਦੇ ਸਾ ਨਨਾਏ
 ਤੇ ਬਹੁ ਲਛਨ ਨਾਨਹੇ ਕੇ ਬਾਧ ਜੇਹੇ ਇਤਨੇ ਫਿਰਕੇ ਬੰਨੇ ਪ
 ਦੇ ਮੇਰੇ ਇਸੇ ਪਦ ਦੇ ਸਾ ਓੜ ਪਦ ਸੰਜੋਗ ਬਿਸੇ ਬਸੇ ਸਨ ਬੁ ०
 ਕਮ ਦੇ ਬਾਧ ਨਾਗਥਾ ਬਾਕਮ ਦੇ ਬਮੇ ਦੇ ਬਹੁ ਪਦ ਹੀ ਮੇਰੇ
 ਤਹੇ ਪੇ ਪਦ ਕੇ ਸੰਜੋਗ ਤੇ ਹੋਤੈ ਜੇ ਸੇ ਸੇ ਤਿਥਾ ਆਪਗ ਲਾ ०
 ਲਕੀ ਮੁਠ ਮਾਗਰ ਖਾਤਾ ਮੁਠ ਪਦ ਮਾਥਾ ਪਦ ਸੇ ਮਿਲ ਲਾ
 ਮਾਕੇ ਦੇ ਨਵੇਰੇ ਰੁਝੇ ਪੁਨ: ਪੁਸਾ ਪਦ ਫਿਰਕੇ ਸਮਿਦੈ ਮੇ
 ਸੀਪੁ ਰਦੇ ਬਗ ਨਾਨਹੇ ਇਏ ਬਸੇ ਸਨ ਕਿ ਮਾਥਾ ਓੜ ਪ
 ਦਫੇ ਰੇ ਮਿਟਦੈ ਬਸੇ ਸਨ ਅਗਥਾ ਦੇ ਬਾਧ ਨਾਗਥਾ ਅਗ
 ਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਦ ਫੇਰੇ ਦੇ ਸਮਿਟ ਤਨਹੀ ਹੈ ਅਸੀਪੁ ਰਦੇ ਬ

ਗੁਜਾਨ ਬਸੇ ਸਨ ਨੇ ਆਗ ਬਨਿ ਰਬਾ ਚਨ ਮਿਤਾ ਨੇ ਆਗ ਬਸੇ
 ਖਦ ਪਦ ਫਿਰੇ ਸੇ ਦੇ ਖ ਮਿਟਤ ਨਹੀ ਤਥਾ ਪੀ ਸੀ ਪਰ ਦੇਸ
 ਕੇ ਗਮਾਨ ਪੈ ਬੇ ਕਰ ਪਦ ਦੇ ਖ ਹੀ ਠੇ ਜੋ ਓ ਪ ਸਰਗਾ ਦੇ ਮੇਰੇ
 ਇਸੇ ਪਦ ਸਦੇ ਸਜਾ ਨਿ ਦੇ ਯੋ ਸੇ ਭਾਖਾ ਮੇਰਾ ਕੇ ਬਸੇ ਸਪੁ
 ਖੇਨ ਨਸੀ ਹੈ ਅਥ ਬਾਕ ਦੇ ਸਲਾਨ ਦੇ ॥ ਜਹਾ ਅਰ
 ਪਦ ਕੇ ਮਿਲੈ ਭ ਬਦੇ ਖ ਬਿਗਾਗਾ ਪਦ ਸਮੁਹ ਮੇਰੇ ਭਵ
 ਬਾਕ ਦੇ ਖ ਨਿਰਧਾਗ ३ ਜਹਾ ਅਰ ਪਦ ਮਿਲੈ ਭ ਬਦੇ ਖ
 ਹੋਇ ਬਿਬਾ ਪਦ ਕੇ ਸਮੁਹ ਮੇਰੇ ਖ ਹੋਇ ਸੇ ਬਾਕ ਦੇ ਖ
 ਨੁ ਪਦ ਸਮੁਹ ਤੇ ਅਰਥ ਦੇ ਖ ਮੇਰੇ ਹੀ ਓ ३ ਅਰਥ ਦੇ ਖ
 ਮੇਰੇ ਖਾਖ ਬਦ ਲੈ ਸੇ ਦਰ ਨਹੀ ਹੋਤ ਹੋ ਅਰਥ ਕੇ ਖੇਕ
 ਬਿਗਾਗੇ ਦੇ ਖ ਜਨ ਜੇ ਜਾਤ ਹੈ ਬਾਕ ਮੇਰੇ ਖਾਖਾ ਦੇ ਖੇ
 ਦੇ ਖ ਮਿਟਤ ਹੈ ਅਸੀ ਪ੍ਰ ਹੀ ਦੇ ਖ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਤ ਹੈ ਅ
 ਥ ਪਦ ਬਾਕ ਦੇ ਖ ਨਾਮਾ ਸੁਤ ਕਟੀ ਗਤ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ॥

ਪ੍ਰਤ੍ਰਕਤੀ ੩ ਅਸਮਰਥ ੪ ਨਿਰੁਥਰਥ ੫ ਮਨਏਤਰਥ ੬ ੭ ੮
 ਨਿਰਥਰ ੭ ਤ੍ਰਿਬਿਧ ਅਸਲੀਲ ੮ ਅਬਾਧਰ ੯ ਸੰਦਿਗ
 ਧੀ ੧੦ ਅਪਤੀਤ ੧੧ ਗ੍ਰਾਮਜ ੧੨ ਨੇਆਰਥ ੧੩ ਬ੍ਰਿਧਮਤ
 ਕ੍ਰਿਤ ੧੪ ਅਦਿਮਿਸ਼ਾ ਬਿਧੇਯਾਸ ੧੫ ਕਲਿਸ਼ ੧੬ ਏਨ
 ਸੋਹਰਦੇਸਨ ਮੇਸੇ ਬ੍ਰਿਧਮਤ ਕ੍ਰਿਤ ੧ ਅਦਿਮਿਸ਼ਾ ਵਿਧੇਯਾਸ ੨
 ਕਲਿਸ਼ ੩ ਏਤੀ ਨਦੇਸਤਜ ਮੇਸੇ ਸਭ ਪਦਮੇ ਹਿਤ ੪ ਗਤੀਸ
 ਕ੍ਰਿਤ ੧ ਅਸਮਰਥ ੨ ਨਿਰਥਰ ੩ ਏਤੀ ਨਦੇਸਤਜ ਮੇਸੇ
 ਸਭ ਬਾਕੀ ਮੇਹਿਤ ੪ ਨਨੁ ਬ੍ਰਿਧਮਤ ਕ੍ਰਿਤ ਆਦਿ
 ਖਧਦਮੇ ਕਯੇਤਜੇ ਅਗਤਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਆਦਿ ਦੇਖ ਬਾਕੀ
 ਮੇਕਯੇਤਜੇ ਓੜਾ ਜਗ ਬ੍ਰਿਧਮਤ ਕ੍ਰਿਤ ਆਦਿ ਮੇਦੁਸ
 ਰਧਦਮਿਲਕੇ ਦੇਸਹੇ ਇੰਗੋ ਕਿਥਾ ਪਦਸੁ ਮੇਹੇ ਹੇ ਇੰਗੋ
 ਪਦਮੇ ਏਦੇਖ ਆਦਿ ਨਹੀ ਹੇਤ ਪਦਮੇ ਕੇ ਸੇਸੇ ਕੁਦੇ ਪਦਮੇ
 ਤੇ ਏਕਹੀ ਪਦਕਰ ਦੇਸਹੇਤ ਹੈ। ਬਹੁਰੇ ਗਤੀਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਆ

ਦਿਓ ਸਪਦਹੀ ਮੈ ਸੰਭਵੈ ॥ ਜਗਾ ਪੁਣਿ ਗਵੀ ਠੋਗਾਇ ਸ੍ਰੀ
 ਲਿੰਗ ਰਾਮੇ ਗਨ ਆਈ ਤਹ ਆਈ ਮੈ ਸੋ ਪਦਹੀ ਬਨੈ ॥
 ਦੁਕਮ ਨਹੀ ਬਨ ਸਕੈ ਦੁਕਮ ਤਪਦ ਨ ਕੇ ਸਮੁਹ ਹੋਤੁ ॥ ਅ
 ਥ ਸੁਤ ਕਏ ਪਲਾਟਨਾ ॥ ਦਿਓ ਲਗੇ ਕਠੋਰ ਨੁਕਾਨ ਕੋ ਦੁਖ
 ਦਿਖਨ ਸੁਨੰਤਾ ॥ ਸੁਤ ਕਏ ਪਸੁਨਾ ਸਿਧੇ ਕਹਿ ਤੁਸੁ ਭੁਕਵਿਸੰ
 ਤਾ ॥ ਜੇਕਾਨ ਕੋ ਕਠੋਰ ਲਗੈ ਮੈ ਸੁਨ ਦੇਵ ਚੋ ਕਮਨ ਦਿਖਨ ਸੇ
 ਪੈ ਜਾਇ ਤਹਾ ਸੁਤ ਕਏ ਪਸੁਨਾ ਸਿਧੇ ॥ ਸੋ ਤਾ ਕੇ ਅਦ੍ਰਿਸਤ ਪਨ
 ਬੀਜਾ ॥ ਨਨੁ ॥ ਬੀਗਾਦੀ ਕੀ ਰਚਨਾ ਕਾਨ ਕੋ ਕਠੋਰ ਲਗੈ ॥
 ਸੋ ਭੀ ਸੁਤ ਕਏ ਪਸੁਨਾ ਪਹੋਇ ॥ ਚਿਤਾ ਬੀਗਾਦੀ ਰਚਨਾ ॥
 ਦਧ ਕਾਨ ਕੋ ਕਠੋਰ ਲਗੈ ਪਮਨ ਬਿਮਨ ਨਹੀ ਹੋਤੁ ॥ ਕਸੁ
 ਕਾਨ ਕੋ ਕਠੋਰ ਥੋਰਨ ਪਤਿ ਕੁਲੁ ਭੀ ਲਗੈ ॥ ਚਿਤਾ ਬਿਕਾਸ
 ਤੁਕਲ ਮੈ ਮੋਰ ਰਚਨਾ ਕੋ ਬਿਕਾਸ ਮੋਰ ਰਚਨਾ ਮੋਰਾ ਪੇਸਾ ਤੁਹੈ
 ਸੁਤ ਕਏ ਮੈ ਕਾਨ ਕੋ ਕਠੋਰ ਲਗੈ ॥ ਬਿਕਾਸ ਦਾ ਕੋ ਸੋ ਗੀ

ਹਿ। ਪਦਮੇ ਸੁਤਕਟ ਅਥਾ ਦੋਃ। ਬਾਕੀ ਸਭੇ ਸਮਾਨ ਕਰਸ ੧੧੩
 ਖੀ ਬਿਨੈ ਬਹੁਲਾ ਲਾ ਤੁਯੋ ਮਾਨ ਪਾਇਨ ਪਰੇ ਕੋ ਨ ਟਿਗੁ
 ਅਹ ਬਾਲ ਪਾਇਨ ਕੀ ਠੰਗ ਦੇ ਦਕ ਪੈ ਦੇਖ ਮਿਟੈ। ਬਾਕੀ ਮੀ
 ਸੁਤਕਟ ਅਥਾ ਬਿਹਾਰੀ ਦੋਃ। ਨਾਗਹ ਬਿਬਧ ਬਿਲਾਸਤ
 ਨ ਬਸੀ ਗਵੇਲ ਨ ਮਾਹਿ। ਮੁਦ੍ਰੇ ਮੇਗ ਨ ਦੀਕਤੁ ਹੁਠੈ ਦੋਇ
 ਠਲਾਇ। ੬। ਮੁਦ੍ਰੇ ਹੁਠੈ ਦੋਇ ਕਲਾਇ ਬਾਕੀ ਮੇਜਾਨ
 ਖੇ ਮੁਠਖਾ ਦੇ ਕਹੈ ਦੇਖ ਮਿਟੈ। ਅਥ ਗਤ ਸੰਸਾਰਿ ਤਦੇ ਪਲਕ ਦੋਃ
 ਨਹ ਪੈ ਸਬਦ ਅਸੁ ਪਤ ਬਤ ਕੋ ਲਗੈ ਨ ਮਰਥਾ ਸੇਜਾਨੇ ਗਤ
 ਸੰਸਾਰਿ ਤਕਹਤ ਸੁਭੈ ਸਾਮਰਥਾ। ਨਹਾ ਸਬਦ ਅਸੁ ਪਹਾਇ
 ਸੁੀ ਬਿਗਰੀ ਠੰਗ ਪੁਛਿਗ ਮੈ ਪਾਇਗਰੀ ਠੰਗ ਸੁੀ ਬਿਗਰੀ ਮੈ
 ਕਬਚਨ ਕੀ ਠੰਗ ਬਹੁ ਬਚਨ ਦੇ। ਤਬਾਤਾ ਕੋ ਬਾਛੁਤ ਮਰਥ
 ਨਹੀ ਲਗੈ ਸੇਗਤ ਸੰਸਾਰਿ ਤਾ। ਆਕੋ ਨ ਮਰਾਤ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕ
 ਹੁਠੈ। ਸੰਸਾਰ ਨ ਸੁਦੁਖਨ ਬੀਜਾ ਅਥਾ ਬਿਹਾਰੀ ਦੋਃ।

ਲਲਨਕਿਨਖਜਲਲਲਗੇਕਰਯੋਮਾਨਲਲੇਦੁਹਾਗੁਲ
 ਰਚੈਬਨਮਾਲਸਭਗਏਨੇਚਕੀਦੁਹਾ੮। ਇਹਗਏਨੇਚਕੀ
 ਕੀਠੰਗਈਗਾਇਏਦੇਖਮਿਣੇ। ਅਥਅਪ੍ਰਧੁਗਤਦੇਖਲ
 ਛਨਦੋ॥ ਅਦਪਸਬਦਪੇਸੁਪਯੀਕਦਨਪ੍ਰਯੋਗੇਨਾਹਿ।
 ਤੇਗਪੇਤਹਜਾਨੇਯੋਅਪ੍ਰਧੁਕਤਿਕਦਿਗਾਹਿ। ੯। ਅਦਪ
 ਸਬਦਸੁਪਹੁਹਾਰਿਯੋਸੁਕਦਿਨਨੇਨਹੀਤਿਕਪ੍ਰਯੋਗਕਯੋ
 ਬਹੁਤੇਨਨੇਕਚਨਮੇਜੇਕਹੁਨਹੀਪਹੇਤੇਸਬਦਜਗਾਧਿਯੋ
 ਤਹਅਪ੍ਰਧੁਕਤਿਦੇਖਜਾਨੇਯੋਜੋਸੰਗਲਭਿਚੰਦ੍ਰਕੇਨਾਮ
 ਜਦਪਹੰਭੀਤਭਿਕਾਹੁਨੇਘੋਨਹੀਜਗਾਧਿਯੋਤਹਾਧ
 ਹਦੇਖਹੰਤਹੈ। ਨਨਾਜੇਦਹਸੁਪਸਬਦਹੰਤਹੈਤਿਨਕੇਕ
 ਦਨਨੇਘੋਨਹੀਪ੍ਰਯੋਗਕਯੋਓ੩। ਸਬਦਬ੍ਰਹਮਕੇਸਗਰੇ
 ਸਬਦਕਬੇਭੀਪ੍ਰਯੋਗੇਨਹੀਜਾਤਹੈ। ਜੇਕਾਹੁਪਾਦਸਾਤਨੇ
 ਬਹੁਤਸੇਪ੍ਰਯੋਗੋਤਿਦਹਪ੍ਰਯੋਗਦੇਨਹੀਕਹਿਯੋਹੈ। ਪ੍ਰਯੋ

ਗੋਦ ਸੋਈ ਜੋ ਬਹੁ ਤੇ ਨਨੈ ਪੁਯੋ ਗੋਰੀ ਨਿਬਾ ਦੇ ਸਬਦੁ ॥ ੧੦ ॥
 ਹੁਤੇ ਨਨੈ ਪੁਯੋ ਗੋਰੀ ਅਤੇ ਤਿਨ ਕੋ ਰਖੇ ਨੀਅਤ ਮੁਕਤ ਦੇਖ
 ਕੁਯੋ ਜੋ ਸਬਦੁ ਪਰਮ ਪਰਮ ਸਬਦੁ ਪੁਯੋ ਗੋਰੀ ਚਲੇ ਆਏ
 ਹੋਰੀ ਤਿਨ ਕੋ ਪੁਯੋ ਗੋਰੀ ਆਏ ਸੰਕੇਤ ਨਖੇ ਪਦੁਖ ਨਬੀ
 ਜਾ ਪਦਮੇ ਮਧੁ ਪੁਕਤਿ ਪਥਾ ਬਿਹਾਰੀ ਹੋਃ ਸੋ ਬੀਜੀ
 ਜਨਮੇ ਹਮਾਨ ਇਹਾ ਬਿਰਹਾ ਪਕੋ ਆਠੇ ਆਮ ਮਛੇਹ
 ਫਿਰਿ ਗੁਬਰਤ ਬਰਸ ਤਰਹਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਇਹਾ ਸੋ ਪਦੁ ਸਹਤ ਕੇ
 ਅਰਥ ਮੇਕਾ ਹੁਨੈ ਪਕੋ ਨਹੀ ਅਤੇ ਮਧੁ ਪੁਕਤਿ ਸੰਗਿ ਕਰੇ
 ਦੇਖ ਮਿਟੈ ਬਾਕੀ ਮੇ ਮਧੁ ਪੁਕਤਿ ਪਥਾ ਹੋਃ ਕੇਲਨ
 ਸਮ ਸੇਦੁ ਪਧਰ ਕਠਨ ਮਨੁ ਠੇ ਅੰਗਾ ਤੇ ਸੀਤੁ ਹੀ ਜਗਤ ਮੇ
 ਲੋਚਨ ਕਾ ਮਨਿ ਖੰਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਕੇਹਾ ਕੇਹਾ ਛੁਕੋ ਨਾਮ ਕੇਲ
 ਕੁਸਮ ਕੁਚਨ ਕੇਲ ਮਦੁ ਪਧਰ ਕਾ ਹੁਨੈ ਨਹੀ ਕਰਮ ਕਦੁ
 ਗੁਣ ਮੇ ਪੁਯੋ ਪਕਰੇ ਦੇਸ ਮਿਟੈ ਅਥ ਮਸਮਰਥ ਦੇਖ

ਛਨਾਵੇਃ ਦੋਇਅਰਥਕੋਸਬਦਜਹਪੈਦੋਉਬਿਖਯਾਤਾ
 ਬਾਛਤਅਰਥਨਬੋਗਫੁਰਸੇਅਸਮਰਥਲਖਾਤਾ੧੨੨
 ਹਾਦੋਇਅਰਥਕੋਪਦਹਾਇਦੋਉਅਰਥਨਾਕੋਬਖਯਾਤਹ
 ਤਪੇਖਾਅਰਥਮੇਰਾਖਮੇਤੋਇਸੇਸੀਪਰਨਹੀਫੁਰਸੇਅਸ
 ਮਰਥਾਅਰਥਕੀਅਪਾਪਤਦੁਖਨਬੀਜਾਨਨੁਜੋਦੋਉ
 ਅਰਥਬਖਯਾਤੁਰੁਏਤੋਤਾਬਾਛਤਅਰਥਬੋਗਕਮੇਸੀ
 ਫੁਰਸੇਅਬਿਖਯਾਤਅਰਥਨਮੇਦੋਖਕੋਸੇਓ੩ ਜਾਅਰਥਮੇ
 ਪਦਰਾਖਪੇਹੇਸੇਅਰਥਦੇਸਬਖਯਾਤਤੋਹੋਤਹਪਕਾਛਿਤਾ
 ਮੇਬਖਯਾਤਨਹੀਹੋਤਾਅੰਦੁਜੇਅਰਥਕਰਵਿਤਾਮੇਬਖਯਾ
 ਤਹੋਤਹੇਅਰਥਕਰਤੀਵਿਰਤਿਸਦੁਸਰੇਅਰਥਕੀਓਰੁਪੁ
 ਨਪੁਨਪਜਨਜਾਤਹੋਖਾਤੇਬਾਛਤਅਰਥਨਹੀਫੁਰਸੇਅ
 ਖਾਹੀਤੋਦੋਖਜਾਨਿਖਾਦੋਉਬਿਖਯਾਤਬਸੇਸਨਨਿਹ
 ਤਾਰਥਦੋਖਬਾਰਨਾਰਥਾਅਥਾਵੇਃ ਛੀਨਕਮਰਸੇਅ

ਨਲਲਤਅਮਰਤਿਅਨਤੇਬੇਸਾ। ਸੁਲਤਤੀਨੇਪਟਪਹ १੧੦
 ਰਜਲਮੇਖਲੇਸੁਕੇਸਾ। ੧੩। ਸੁਲਤਪਟਕੇਦੇਇਅਰਥ
 ਸੁਲਬੇਅੰਨਾਪਟੇਦੇਉਪਸਿਧਹੈਪੇਕਦਿਤਾਮੇਸੁਲਬੇਨਾ
 ਇਬੇਅਰਥਮੇਪਸਿਧਨਹੀ। ਸੁਲਬੇਸੰਪਰਬੇਦੇਸਮੇਨੰ
 ਇਬੇਕੇਅਰਥਮੇਪਸਿਧਹੈ। ਸੇਸੁਲਬੇਨਾਇਬੇਕੇਅਰਥ
 ਮੇਪਸਿਧਨਹੀ। ਸੇਸੁਲਬੇਨਾਪਬੇਕੇਅਰਥਕੇਕਹੰਨਹੀਤੋ
 ਆਤੇਅਸਮਰਥਦੇਖਾਪੁਨ: ਤੁਕ ਛਟਮਖਨਦਲਦਲਾ
 ਗੀਕਾਰੀਸਾਗੀਸੋਬੀਹਾਗੀਸੋਮਿਲਨਪਾਗੀਹਨੀਛੁਲਦਾਗੀ
 ਕੀਹਨੀਮਾਗੀਮੋਹਨੀਚਲੀਹਨੀਪਦਮਾਗੀਕੇਅਰਥਕੇਤੋ
 ਕਹਤਹੈਦਲੀਕੇਅਰਥਕੇਨਹੀਕਹੰਗੀ। ਨਨੁ ਅਬਾਰਕਕੇ
 ਨਹੀਉਓ੩। ਅਬਾਰਕੇਮੇਮੋਰਕੇਬਾਰਕਮੋਰਗਾਖਦੇਹੈ।
 ਆਮੇਮੋਰਬਾਰਕਗਾਖਦੇਹੈਤਾਹੁਕਹੰਪੇਅਪਨੇਅਰਥਦੇ
 ਬੇਕੇਸਾਮਰਥਨਹੀ। ਅਥਾਨਿਤਾਰਥਦੇਖਲਛਨਾਦੇਉਓ

ਭਾਗਥਾਦਰਸਬਦਮਪ੍ਰਸਿਧਮੰਗਲਾਸੋਨਿਹਤਾ
 ਥਦੇਹਸੋਪਸਤੁਤਮਰਥਹਠਾਖਾ॥੧੪॥ਜਗਦੋਇਮਰ
 ਥਕੋਸਬਦਹੋਇਦੇਕਪ੍ਰਸਿਧਮਰਥਹੋਇਦੁਜੇਮਪ੍ਰਸਿਧ
 ਮਰਥਹੋਇਪੰਮਪ੍ਰਸਿਧਮੰਗਲਾਖਿਦੇਤਾਤੁਬਾਣਤਮਰ
 ਥਬਹਤਦੇਹਸੋਪਸਤੁਤਮਰਥਹਠਾਖਾਅਸਮਰਥਮੇਦੁਓ
 ਦੋਓਮਰਥਪ੍ਰਸਿਧਹੋਤੁਹੋਇਤੋਸੁਖਮਭੇਦਾਪਦਮੋਨੇ
 ਹਤਾਰਥਅਥਾ॥ਕਾਦਿਬਲਭੇ॥ਦੋ॥ਅਨਤਜੈਸਰੁਕਾ
 ਮਨੀਜੋਗਤਜੈਸਰੁਸੰਤਾਮਗਬੀਰਯਾਤਾਏਯੋਅਯੋ
 ਸੰਗਬਸੰਤਾ१੫॥ਮਗਬੀਰਮਹਾਸੁਰਮੇਮੈਪ੍ਰਸਿਧਹੋਅੰਕੋ
 ਕਲਮੋਮਪ੍ਰਸਿਧਹੋਤੁਤਮਪ੍ਰਸਿਧਮਰਥਮੰਗਲਾਖਿਦੇ
 ਯਾਤੇਦੇਸ॥ਹੇਮਕੋਸਮੇਕੋਕਲਕੋਗਰੁਕੋਬਜਰਕੋਨ०
 ਮਮਗਬੀਰਹੋਨਨੁ॥ਆਮੋਮਪ੍ਰਯਾਕਤਹੀਕਯੋਨਰੋ
 ਇਉਉਮਪ੍ਰਯਾਕਤਮੇਦੋਇਮਰਥਕੋਸਬਦਨਹੀ

ਹੇਤੁ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾਂਸੀ ਹਤ ਰਥ ਆਥਾ ਹੈ। ਬੈਠ ਬਾਨ ਪਿਥ ਨੇ ॥ ੧੧ ॥
 ਨੇਮੇ ਲੈਂ ਮੁੰਕ ਹੁਕਮੁ ਨੇਹ। ਅਬ ਜਜੇ ਤਮੁ ਖਜੇ ਤੇ ਸੇ ਹਰੇ ਹੁਕਮਿ
 ਹਲੇਹ ॥ ੧੨ ॥ ਇਹ ਬਾਨ ਮੁੰਕੁ ਪੁਜਏ ਸਬ ਦਤਿ ਕਾਮ ਕਮਲ ॥ ੧੩ ॥
 ਮੇਤੋ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ ਅਜਿਹਾ ਸਾਮੁ ਦਿਚੰਦੁ ਮੇਤੋ ਪ੍ਰਸਿਧ ਨਹੀ ਜਿਨਾ
 ਜਾਸਿ ਪਮਾ ਕਰਕੇ ਤੋ ਦੋਖ ਮਿਟੈ। ਨਨੁ ਅਸੇ ਸਬ ਦਤੋ ਕਠਨ
 ਠਰਨ ਕੇ ਲਿਨੇ ਕਾਵਿ ਰਖਤ ਹੇਤੁ ਹਦੇ ਸਕੇ ਕਯੋ। ਉਤਰਾ ਸ
 ਦਪਏ ਕਾਮ ਰਥ ਕੀ ਅਸੇ ਸਬ ਦਾ ਪ੍ਰਸਿਧ ਗਾਥਿ ਅੰਤੁ ਪਿੰਦੁ
 ਸਰੇ ਅਰਥ ਪੇ ਬੇਗਲਾਗ ਬੇਕਰ ਦੇਖ ਮੇ ਬਿਲੰਬ ਕਰ ਅਰਥ ਕੀ
 ਪਾਪਤੀ ਦੁਖ ਨ ਬੀਜਾ। ਅਥ ਅਨੁਚਿਤਾ ਰਥ ਦੇਖ ਲਛਮੀ ਦੇ ॥
 ਉਚਿਤ ਕਹੈ ਨਿਜ ਚਿਤ ਮਨੁ ਚਿਤ ਪ੍ਰਗਟੈ ਆਇ। ਅਨੁਚਿਤ ਰਥ
 ਤਤ ਦੇਖੈ ਸਕੁ ਕਾਵਿ ਕਹਤ ਬਨਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਜਨਾ ਆਪਨੀ ਚਿਤ
 ਤਕਾਹੁ ਮੇ ਉਚਿਤ ਕਹੈ ਤਹਾ ਅਨੁਚਿਤ ਪ੍ਰਗਟੈ ਹੋਇ ਸੇ ਅਨੁਚਿਤ ॥
 ਰਥ ॥ ਨਨੁ ਉਚਿਤ ਕਹੈ ਸੇ ਅਨੁਚਿਤ ਕੋ ਸੇ ਰਥ ਸੇ। ਉਤਰਾ ਪਦਪ

ਅਪਨੀ ਚਿਤ ਚਿਤ ਹੀ ਕਰ ਜੋ ਪੰਜ ਨ ਦੇਵਾ ਕੀ ਬੁਧ ਕੀ ਸੁਖ ਮ
 ਤ ਕਰ ਮਨੁ ਚਿਤ ਨਿਕ ਸੈ ਹੈ ॥ ਤਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਿਰਧ ਮਤ ਕੀ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਚਿਤ ਭਥ ਮੈ ਰੁੰਦ ਕਹਾਂ ਉਤ ਬਿਰਧ ਮਤਿ ਸਿਖਿ ਮੈ ਜੋ ਬਿਰਧ ਕਹਿ ਦੇ
 ਸਾਧਾ ਰਨ ਹੋਇ ਬੀ ਬਾ ਮਾ ਸਾਧਾ ਰਨ ਹੋਇ ਤਾ ਸੋ ਬਿਰਧ ਨਿਕ ਸੈ
 ਹੈ ਅੰ ਬਿਰਧ ਮਤਿ ਸਿਖਿ ਤ ਕੇ ਦੁਲ ਬਾਕ ਮੈ ਹੋਤ ਹੈ ਅਨੁ ਚਿਤ ਭਥ
 ਮੈ ਕੇ ਦੁਲ ਚਿਤ ਕਹੇ ਸੋ ਅਨੁ ਚਿਤ ਨਿਕ ਸੈ ॥ ੧ ॥ ਪਦ ਮੈ ਮ
 ਨੁ ਚਿਤ ਭਥ ਖਥਾ ਰਸ ਰਸੇ ॥ ੨ ॥ ਸੁਰ ਸੁਰ ਜਨ ਦੁਲ ਨ ਮੈ
 ਕੋਤ ਕਰੈ ਅਨੁ ਪਾ ਨਿਹ ਚਲ ਰਸ ਮੈ ਧਰਿ ਹੋਇ ਕਾ ਕੋ ਰੂਪਾ ॥
 ਪਕਾਠ ਕਹ ਬੇਕਰ ਅਹ ਅਨੁ ਚਿਤ ਨਿਕ ਸੈ ਜੋ ਜਤੁ ਭੁਏ ਕਰ ਕਛੁ
 ਨ ਸਕੇ ਪੁਰੁ ਪਕ ਹੋਇ ਖ ਮਿਟੈ ਬਾਕ ਮੈ ਅਨੁ ਚਿਤ ਭਥ ਖਥਾ
 ੨ ॥ ਅਤਿ ਕਰਾਲ ਹੋ ਕਾਲ ਤੋ ਜਮ ਬਾਹ ਨ ਦੁਖ ਨ ਤਾ ਮੈ ਸੇ ਗਜੇ
 ਤੁਚ ਦੁੰ ਸੁਰਗ ਨਿਸੈ ਨੀ ਗਤਾ ॥ ੪ ॥ ਇਹਾ ਗਨ ਕੋ ਖ ਮ ਬਾਹ ਨ
 ਕਹ ਨ ਮੈ ਤਾ ਕੇ ਗਤ ਕੇ ਸੁਰਗ ਨ ਕੀ ਪੰਡੀ ਕਹ ਨ ਮੈ ਤਾ ਧੀਰ ਪਕੇ

ਹਾਜ਼ਾਰੋਂ ਚੰਦਨੇ ਕਹਿਯੋ ਆਤੇ ਮਹਾਨਿਕਸ ਜੀ ਜੇਤੁ ਸੁਹਗ ਕੇ ਚਲੇ ॥੧१॥
 ਚਾਹਤ ਹੈ ਅਹੀ ਅਨੁ ਰਿਤ ਮੈ ਸੁਹਨ ਆਤੁ ਤੇਰਾ ਸਤ ਹੈ ਬਿਰਧ ਮ
 ਤਾਕਿ ਤੇ ਮੈ ਏਕ ਪਦ ਸੇ ਦੂਜੇ ਪਦ ਮਿਲਦੇ ਸਹੈ ਤੇ ਪਦ ਸੰਜੋਗ ਤੇ
 ਬਿਨ ਨਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਅਥ ਨਿਰਥ ਕਰੋ ਪਲ ਛਨਾਵੇ ॥ ਆਇ
 ਪਰੋ ਪਦ ਚਗਨ ਮੈ ਤਕੋ ਅਰਥ ਲੋਇ ॥ ਕੇਵਲ ਪਦ ਪੂਰਨ ਲਿਖੇ
 ਤਾਹਿ ਨਿਰਥ ਕਰ ਜਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਜਹਾ ਤੁਕ ਮੈ ਕੋਊ ਪਦ ਪਕੋ ਜਾਇ
 ਤਕੋ ਅਰਥ ਕਛੁ ਨਹੀ ਏ ਕੇਵਲ ਚਗਨ ਪੂਰਨ ਥਰੋਇ ਸੋ ਨਿਰਥ
 ਕਾ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਅਗੁ ਵਦੁ ਪਨ ਬੀਜਾ ॥ ਜਨਾ ਜਾ ਪਕੋ ਕਛੁ ਅਰ
 ਥ ਨਹੀ ਤਕੋ ਗਥ ਬੇਕਰ ਅਥਕ ਪਦ ਕੋ ਨਹੀ ਏ ॥ ਓੜਾ ਅਥਕ
 ਪਦ ਕੇਵਲ ਚਗਨ ਪੂਰਨ ਥਰੋਇ ਮੈ ਤਕੋ ਅਰਥ ਭੀ ਹੋਤ
 ਹੈ ਨਿਰਥ ਕਰ ਕੋਤੋ ਅਰਥ ਹੀ ਨਹੀ ਹੋਤ ॥ ਅਥਾ ਬਿਗਾਹੀ ਦੇ ॥
 ਫੂਲੀ ਫਾਲੀ ਫੂਲ ਸੀ ਫਿਰਤੁ ਨੁਹਿ ਮਲੁ ਦਿਕਾਸਾ ॥ ਭੁਗਤ ਹੈ ਆ
 ਤੇਰੇ ਚਲਤ ਤੇਰੀ ਅਪਾਸਾ ॥ ੨੧ ॥ ਏਹਾ ਫੂਲੀ ਪਦ ਨਿਰਥਕ

ਜੈਸੇਲੋਕਕਘੋਲਕੜੀਵਕੜੀਪਤੀਦਾਨੀਮੈਸੇਅਹਜਾਨਿਏਯੋ
 ਅਥਅਸਲੀਲਦੇਖਲੰਛਨਾਸਾਜਗਿਲਾਨਾਅਸੁਤੁਤੋਥੀ
 ਜਕਘੋਲਹਸਬਦਾਸੁਨਤਹਸੁਤਾਮਨਦਿਮਨਸੇਅਸਲੀਲ
 ਹਸਬਦਾ੨੨ਜਹਸਬਦਲਜਾਮੀਗਿਲਾਨਮੈਅਸੁਤੁ
 ਕੇਪ੍ਰਗਟਕਰਨੇਗਾਹੇਹਤਹਾਅਸਲੀਲਦੇਖਜਾਨਿਏਯੋ।ਤ੍ਰਿਪਾ
 ਪਗਪਸਾਅਮੀਗਿਲਦੁਖਨਬੀਜਾਨਨੁਲਜਾਦਕੇਪ੍ਰਗਟ
 ਕਰਨੇਗਾਹੇਸੁਰੁਸਬਦਹੈਕਿੰਬਾਅਸੁਤੁਹੈਕੋਹੈਸੁਰੁਹੈਨੇਲਜਾ
 ਦਿਕੋਦਨਗਾਹੇਹੈਤਹਸਬਦਛੁਟੇਸੁਰੁਤਿਨਕੋਲਜਾਦਿਨਿ
 ਕਸੀਅਸੁਤੁਸੁਰੁਤੇਅਸੁਰੁਕੋਲਿਕਸਥੇਬਿਰੋਪਪਾਤੇਬਿਰੁਪ
 ਮਤਕ੍ਰਿਤੁਰੁਪਅਸਲੀਲਨਬਨਾਜੋਕਹੈਅਸੁਰੁਸਬਦਲ
 ਜਾਦਿਕੋਬਾਬਤਕਹੈਅਸੁਰੁਤੇਲਜਾਦਤੇਹੇਤਹੀਹੈਤੁ
 ਦੇਖਕਹਾਉ੩ਸੁਰੁਸਬਦਹੀਲਜਾਕੇਦੈਨਦਾਹੈਤੁ
 ਪਰਿਤੁਬਿਰੁਪਮਤਕ੍ਰਿਤਤੇਬਾਦਾਹੀਮੈਬਿਰੋਪਪ੍ਰਕਾਰੈਗਾਅ

ਸਲੀਲਮੇਵੁਸਰੇਅਰਥਲਜਾਦਿਦੰਨਦਰੈਤੁਸੈਹੋਏਭੁਵ ੧੧੮

ਪਦਮੇਲਜਾਸਲੀਲਯਥਾਦੇਃ ਲਿੰਗਮਹਾਵਰਕੇਲਿਯੇ
ਅਏਪੀਤਮਪ੍ਰਾਤੁਦੇਖਚਲਯਹਰਹਰੀਕੇਸੇਜਰੇਨਗਤਾਇ
ਹਾਲਿੰਗਪਦਲਜਾਕੇਬਖਸੀਕਰੈਲਿੰਗਕੀਰਿੰਗਲਛਨਹੈਨ
ਕਰੈਦੇਸਮਿਟੈਪੁਨਦੇਵਕੀਤੁਕਾਨਹੀਕਰੇਫੁਫਰੀਕੀਫੁਦੀ
ਗਾਇਓਹਤੰਗਸਰੇਸਦਾਈ ੨੩ ਫੁਦੀਪਦਲਜਾਥੇਦੇ
ਤੁਹੈਫੁਲਕਰੈਦੇਖਮਿਟੈਬਖਸੀਮੇਲਜਾਸਲੀਲਯਥਾਰ
ਸਗਾਥੈਦੈਸੇਦਾਥੀਸਿਥਜਾਵਤਮਾਨਕਰੇਸੁਗਲੀਮੇਛ
ਲੀਕਛੁਟੇਨਾਸੇਡਾਗੇਦੁਹਰਿਤੈਤੰਗਛੀਕਛਦੀਠਛਲਯੋਗੇ
ਮੇਹਨਮੂਠਸੀਮਾਗੈਤਾਪਗੀਤੰਪਗੀਸਪਿਪਗੀਸੇਜਪੇਪਾਗੀ
ਨਬੋਲਤਪ੍ਰਾਨਸੇਵਾਰੈਜਾਗਰੈਜੀਹੰਤੰਜਹਿੰਸਥੈਨਤੇਪੀਪੇਸ
ਬੰਬਿਖਨੰਦਕੇਦੁਗੈ ੨੪ ਇਹਮੂਠਪਦਮਾਥੈਪਦਸੇਮਿਲ
ਲਜਾਦੇਨਦਾਗੁਭਿਯੋਮੂਠਸੀਡਾਰੈਕਰੈਦੇਖਮਿਟੈਪਦਮੇਭੀ

ਲਾਨਾਮਲੀਲਾਥਾਵੇ: ਦੁਰਲਾਸੇਜੀਤੀਸਮਰਪਾਟਤੀਸ
 ਕੁਕਾਮਾਏਕਬਰਜੇਲੇਤਹੈਮੁਹਤੇਗੁਰਕੋਨਾਮਾ ੨੫ ਇਹਾਗੁਰ
 ਪਦਗਿਲਾਨਪ੍ਰਗਟਕਰੇਹੈ। ਗੁਰਕੀਠੋਗਕਾਤਕੇਦਾਖਟਾਨਨ
 ਕਹੈਦੇਖਮਿਟੈ। ਬਾਕਾਮੇਗਿਲਾਨਾਮਲੀਲਾਥਾ। ਰਸਰਤਸੇ
 ਖਥਾਵੇ: ਰੂਪਗਰਬਪੁਤਰਤਰਸਦੇਹੇਤਵੈਸਕੀਸੰਧਾਮਤਕਰ
 ਤਹੈਮਲਨਹੁਸੁਮਨਬਾਹੁਕੀਗੀਧਾ ੨੬ ਇਹਾਬਾਪਦਸੇਗੀ
 ਪਦਗਿਲਾਨਪ੍ਰਗਟਭਈਸੁਮਨਮਾਗਤਗੀਪਕਹੈਦੇਖਮਿਟੈ
 ਪੁਨ: ਕੁਕਾਗਿਲੇਜਨਤੀਸਉਚਾਨਹੇਤੁਭਯੋਭੂਮਸਮਾਨਧੁਪੁ
 ਦਮਾਯੋ। ਇਹਾਪਗਪਾਯੋਕਹੈਦੇਖਮਿਟੈ। ਪਦਮੇਅਮੰਗਲ
 ਅਸਲੀਲਾਥਾਬਿਹਾਗੀ। ਮਗੀਭਗੀਕਿਟਗੀਬਿਥਾਕਹਾਂਖ
 ਰੀਚਲਚਾਹਾ। ਰਹੀਕਹਾਤਕਾਹਾਮਤਮਥਮੁਖਮਾਤਲਮਾਹ
 ੨੭ ਇਹਾਮਗੀਪਦਮੰਗਲਕੋਪ੍ਰਗਟਕਰੇਹੈਮਲੀਕਿੰਬਾਮ
 ਸਲੀਕਹੈਦੇਖਮਿਟੈ। ਬਾਕਾਮੇਅਮੰਗਲਅਸਲੀਲਾਥਾ

ਥਾਹੇ॥ ਨਮਨਾਤੁਟਨਰਕੰਨਸੁਤੁਤੁਤੁਪਰੇਅਪੀਗ॥ ੧੧੬
 ਕਾਲਭਿਸੇਤੇਰੋਤਿਮਾਚਲਬੋਲਤਬਲਬੀਗ॥ ੨੭॥
 ਇਹਾਕਾਲਪਦਸੇਤੁਯੋਪਦੀਮਲਅਮੰਗਲਨਿਕ
 ਸੋਯੋ॥ ਕਾਲਕੀਰੰਗਸਮਾਤੁਯੋਕਹੋਰੇਖਮਿਟੈ॥ ਇ
 ਤੁਅਸਲੀਲ॥ ੧॥ ਅਥਅਬਾਚਕੋਰੇਖਲੰਛਨ॥
 ੨॥ ਪਰੇਸਬਦਮਾਅਰਥਮੇਬਾਚਕਤਾਹਿਨਕੇ
 ਇਅੰਗਹਿਕੇਬਾਚਕਨੁਪੈਕਹੈਅਬਾਚਕਸੇਇ॥
 ੩੬॥ ਨਾਅਰਥਮੇਸਬਦਕੋਤਾਅਰਥਕੇਬਾਚਕਨ
 ਰੇਇਅੰਗਹੀਅਰਥਕੇਬਾਚਕਹੈਇਸੇਅਬਾਚਕ॥
 ਨਨਾ॥ ਨਾਅਰਥਮੇਸਬਦਗਾਧਯੋਤਕੇਬਾਚਕਨ
 ਭਯੋਤੋਨਿਗਰਥਕਕਯੋਨਹੈਇ॥ ਚਿਤ੍ਰ॥ ਨਿਗਰਥ
 ਕਮੇਸਬਦਕੇਅਰਥਨਹੀਹੋਤਹੈ॥ ਅੰਯਮੇਅੰਧ
 ਕੇਬਾਚਕਮੇਅੰਗਪਰਯੋਨਾਤੁਹੈਇਤੋਭੇਦਾਬਿਪ੍ਰੀਤ

ਅਗਥੇ ਬੇਧੋਰੇ ਨੇ ਦੁਖ ਨ ਬੀਜਾ ਪਟੇ ਮੇ ਅਬਾਠ ਕਰਮ
 ਥਾ ਕਦਿ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ: ॥ ਅਕਤਿ ਮਾਲ ਮੁਖ ਮੇ ਰਿਖੇ
 ਹੁਹੁ ਕਰਤ ਮਗਲਾ ਰਹੀ ਅਟਾਰੇ ਖਿਤੁ ਪਟਾਇ
 ਜੁਟਾ ਸੀ ਬਾਲਾ ॥ ੩੦ ॥ ਇਹ ਮਗਲ ਪਰ ਜੀਵ ਕੇ
 ਅਗਥੇ ਮੇਧ ਮੇ ਤੋ ਕੇ ਬਾਠ ਕਰਨ ਹੀ ਹੋ ਸਕੇ ਹੋ
 ਖਮਿਓ ਬਾਠ ਕੇ ਮੇ ਅਬਾਠ ਕਰਮ ਥਾ ਹੋਏ: ॥ ਅਨਸੁ
 ਪਰ ਬਤ ਮੇ ਜੁਟੀ ਨਾਮ ਕਸੰਗਾ ਲਗੀ ਗਹਰ ਬੇਲੀ
 ਨਕੇ ਨਚਤ ਬਿਹੰਗ ਬਿਮੰਗਾ ॥ ੩੧ ॥ ਇਹ ਸੁਪਰ ਬਤ
 ਜੁਟੀ ਨਾਮ ਕ ਬੇਲੀ ਬਿਹੰਗ ਏ ਸਬ ਰਗ ਬਰ ਪਨ
 ਸੀਰਾ ਪਾਜੀ ਸੀ ਨਿਸ਼ਤਾਗੀ ਮਦੁਰ ਕੇ ਬਾਠ ਕਰਨ ਹੀ ਹੋ
 ॥ ਇਨ ਕੀ ਠੋਰ ਗਵਰ ਪਨ ਸੀ ਲਾਗੁ ਲੀ ਸੀ ਨਿਸ਼ਕ
 ਰਲੀ ਨੀਲ ਕੰਠ ਕਰੇ ਖਮਿਓ ਬਤ ਪਰ ਨ ਮੇ ਹੋ
 ਮਾਤੇ ਬਾਕ ਮਜਾਨਿ ਮੇ ਸੰਦਿਗ ਪਰੇ ਖਲੋਛਨਾ ॥

ਹੈ: ॥ ਸੀ ਦੇ ਹ ਕ ਸ ਬ ਦੇ ਪ ਰੋ ਹੋ ਇ ਨ ਨਿ ਸ ਰੇ ਅ ਰ ਥ ॥ ੧੨੦ ॥
 ਸੰਤੁ ਦ ਸੇ ਦੇ ਉ ਅ ਰ ਥ ਸੇ ਸੀ ਦੇ ਗ ਪ ਸ ਅ ਰ ਥ ॥ ੧੨੧ ॥
 ਜ ਹਾ ਸੀ ਦੇ ਹ ਕ ਉ ਪ ਜਾ ਇ ਬੇ ਦਾ ਹੇ ਸ ਬ ਰ ਹੋ ਹਿ ਤ ਨ ਕੇ
 ਅ ਰ ਥ ਕੇ ਨਿ ਸ ਰੇ ਨ ਹੋ ਇ ਕਾ ਹੇ ਤੇ ਜੇ ਦੇ ਉ ਅ ਰ ਥ ਸੀ
 ਭੁ ਦ ਸੇ ਹੋ ਹਿ ਸੇ ਸੀ ਦੇ ਗ ਪਾ ਨ ਨੁ ਸੀ ਜੇ ਗਾ ਰਿ ਬ ਮ
 ਜ ਨਾ ਬਿ ਤ ਕੇ ਹੋ ਤੇ ਸ ਬ ਰ ਕੇ ਅ ਰ ਥ ਮੇ ਸੀ ਦੇ ਹ ਕੇ ਸੇ ਬ ਨੇ
 ਬ ਮ ਜਿ ਨਾ ਤੇ ਨਾ ਨਾ ਰ ਥ ਸ ਬ ਰ ਨਿ ਕੇ ਅ ਰ ਥ ਕੇ ਨੇ ਮ
 ਕ ਰਾ ਇ ਦੇ ਤ ਹੋ ॥ ਯੇ ਕੇ ਹ ਯਾ ਕੇ ਸ ਬ ਰ ਨਿ ਕੇ ਅ ਰ ਥ ਕੇ
 ਨਿ ਮ ਮ ਨ ਹੀ ਹੋ ਤੇ ਤੇ ਬ ਮ ਜਿ ਨਾ ਕੇ ਬਿ ਅ ਰ ਥ ਤਾ ਮਾ
 ਈ ॥ ਜੇ ਕੇ ਹ ਦੇ ਉ ਅ ਰ ਥ ਸੰਤੁ ਦੈ ਹੋ ਯਾ ਤੇ ਨਿ ਮ ਮ ਨ ਹੀ
 ਹੋ ਤੇ ॥ ਤ ਹਾ ਦੇ ਉ ਅ ਰ ਥ ਸੰਤੁ ਦ ਸੇ ਸ ਲੇ ਖ ਭ ਯੇ ਦੇ ਖ
 ਕ ਯੇ ਕਾ ਰਿ ਤ ਹੋ ॥ ਉ ੩ ॥ ਸੰਤੁ ਦ ਨ ਹੀ ਹੋ ਤ ਹੋ ਸੰਤੁ ਦ ਕੀ
 ਨਾ ਈ ਦੇ ਉ ਅ ਰ ਥ ਹੋ ਤ ਹੋ ॥ ਸੰਤੁ ਦ ਭੀ ਅੰ ਨ ਹੀ ਭੀ

ਸੰਤੁਣੈ ਬਖਸਿ ਜਨਾ ਮੇਲਾ ਹਰੀਤ ਨਹੀ ਹੋਤੁ ਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਖਮੇ ਖਥਾ ਦੁਤਰੇ ਉਅਰਥ ਲਗੇ ਹੈ ॥ ਜਨਾ ਜਥਾ ਦੁਤ
 ਰੇ ਉਅਰਥ ਲਾਗ ਜਾਹਿ ਤੁਹਾਂ ਸੀਰਿਗ ਪਨਹੀ ॥ ਆ
 ਮੇਕ ਹਿ ਬੇਲੋਗ ਅਰਥ ਕੇ ਨਿਮ ਮੇਕੇ ਅਭਾ ਦੁਖ
 ਨ ਬੀਜਾ ॥ ਪਰ ਮੇ ਸੀਰਿਗ ਪਦ ਥਾ ਰੇ ॥ ਸੁਖ ਸੇ ਸਿ
 ਇ ਸੇ ਕੋ ਨ ਨਿਸ਼ਨ ਹਿ ਨ ਮੇ ਆਠਾ ਮਾ ॥ ਤੁ ਜੇ ਮੇ
 ਲਥੈ ਕੋ ਨ ਮੇ ਲਿਖਾਇ ਸੇ ਕੇ ਬਖਸਾ ਮਾ ॥ ੩੩ ॥
 ਇਹਾ ਕਾ ਮਕਾਰ ਜਬ ਸਿਨਾ ਮਾਇ ਸੇ ਕੋ ਕੀ ਬਾਕ ०
 ਮਮਰ ਨ ਬਸਿਨ ਮਾਇ ਸੇ ਕੇ ਨਿਸ਼ਨ ਨਹੀ ਮਾਇ
 ਹੈ ॥ ਕਾਰਜ ਕਰੇ ਰੇਖ ਮਿਟੈ ॥ ਬਾਕ ਮੇ ਸੀਰਿਗ ਪ
 ਦ ਥਾ ਰੇ ॥ ਅਜਾਨੀ ਕੋ ਤਕੇ ਰੁਛ ਪਾਇ ਪਾਏ
 ਹਾਰਿ ਪਤ ਦੋਹਰੁ ਨੀ ਪੁਤਾ ਕਹੁ ਲਾਗੁ ॥ ਨੇਹ ॥ ੩੪ ॥
 ਇਹਾ ਲਾਗੁ ਕੇ ਜੇਗ ਸੇ ਸੀਰੇਹ ਪਰ ਸੀਰਿਗ ਪ

ਭੁਯੋਪਮਕਰੋਰੇਖਮਿਟੋਕਿੰਬਾਬਾਧੋਨੇਹਕਰੋ੧੩੧
 ਰੋਖਮਿਟੋਪਰਕੇਮਿਲਬੇਕਹਿਬਾਕਮਮੋਰੋਖ
 ਜਾਨਿਯੋਅਥਅਪਤੀਤੋਰੋਖਲਛਨਰੋਃ॥
 ਕਾਹੁੰਸਾਸਤ੍ਰੇਸਾਤ੍ਰੇਵੁੰਜੇਬਰਨਪ੍ਰਸਿੰਧਾ
 ਮੇਸੇਸਬਰਨਕੋਪਰੋਅਪਤੀਤਸੇਸਿੰਧਾ॥ ੩੫॥
 ਜੇਬਰਨਕਾਹੁੰਸਾਸਤ੍ਰਾਂਤ੍ਰਮੇਕਿੰਬਾਰੇਸਾਂਤ੍ਰਮੇਪ੍ਰ
 ਸਿੰਧੋਇਮੇਸੇਸਬਰਨਕੋਜਗਾਂਪਰੋਤਹਾਯੁ
 ਹਿਰੋਖਰੋਤਹੋ॥ ਨਨ॥ ਜੇਤੇਸਬਰਹੋਤੇਤੇਸਬਸ०
 ਸਤ੍ਰਾਂਤ੍ਰੇਸਾਤ੍ਰਹੀਮੇਪ੍ਰਸਿੰਧੋ॥ ਜੇਸੇਸਮਕੇਸ
 ਨਮੇਰਸਾਰਿਸਾਰਿਤਮੇਤਰਕਨਾਯਮੇਤੋਤ੍ਰ
 ਸਾਧਮੇਜੇਗਪਤੰਜਲਮੇਧਾਤੁਪ੍ਰਤਅਸਬ
 ਰਸਾਤ੍ਰਮੇਮੇਸੰਕੇਤਕਸਬਰੇਸਾਂਤ੍ਰਪ੍ਰਬਾ
 ਹਿਮੇਪ੍ਰਸਿੰਧੋ॥ ਇਤਿਮਾਰਮੇਪ੍ਰਸਿੰਧਨਕੇ

ਗਖਬੋਮੇਜੇਦੇਖਤੁਮਤੇਇਨਤੇਬਿਨਾਹਰਨਾਮੇ
 ਮੰਗਰਹਾਗਪਿਦੇਗੇਅੰਜਨਾਜਹਾਇਨਕੇਨਾ
 ਮਾਏਠਹਾਤਹਾਪਤੀਤਰੇਖਹੀਕਹਿਮੇਗੇ॥
 ਸਾਸੁਅੰਦੇਸਤੇਭੰਨਮੰਗਰੇਈਸਬਰਨਹੀ
 ਜਾਕੇਗਾਖਬੋਮੇਦੇਖਨਹਾਇ॥ਉੜ॥ਜਾਸਾ
 ਜੜਕੇਜਾਦੇਸੁਕੰਜੇਸਬਰਸਰਬਥਾਪਸਿੰਧ
 ਰੁਇਸੇਗਾਖਨਜੇਗਦਾਹੇ॥ਜੇਸਰਬਥਾਅਪੁ
 ਸਿੰਧਹੇਇਸੇਨਹੀਗਾਖਨਤਾਕੇਗਾਖਬੋਕਰ
 ਅਰਥਰੀਪਤੀਤਨਹੀਰਤੀਆਤੇਦੇਖਾ॥ਦਾ
 ਸਾਜੜਦਾਦੇਸਕੇਨਿਜਾਨਦੇਦਾਹੇਕੇਅਰਥ
 ਰੀਅਪਾਪਤਦੁਖਨਬੀਜਾਪਦਮੇਅਪਤੀ
 ਤਮਥਾਬਿਹਾਰੀਜੇਗਜੁਗਤਸਿਖਏਭਲੇ
 ਮੁਨਮਹਾਮੁਨਮੇਨਾਠਹਾਤਪਿਅਮਦੇਭ

ਤਾਂ ਕਾਂ ਨਨ ਸੇਵ ਤਨੈ ॥ ੩੬ ॥ ਅਵੈ ਤਏ ਕਤਾ ਕੋ ॥ ੧੨੨ ॥
 ਅਥੇ ਦਾਂ ਤੇ ਮੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ ॥ ਸ੍ਵਥਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਹੀ ॥ ਏ
 ਕਤਾ ਕੋ ਰੋਖ ਮਿਟੈ ॥ ਬਾਕੀ ਮੇ ਅਪ੍ਰਤੀਤ ਅਥਾ ॥
 ਜੇ ॥ ਕਾਗਓ ਡਾਵਤ ਪਨ ਖੜੀ ਪੀਆਈਆ ਭੁਫ਼ਕਾ
 ਅਧੀ ਬਾਹੁ ਕਕੰਗ ਗਲ ਅਧੀ ਗਈ ਤਫ਼ਕਾ ॥ ੩੭ ॥
 ਇਹੋ ਕੰਗ ਪਨ ਭੁਫ਼ਕਾ ਹੂਏ ਕਸ਼ੀ ਸੀ ਪ੍ਰਚੁਫ਼ਕੀ ਕੋ ॥
 ਅਪ੍ਰੀਤਾ ਬੇ ਮੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ ॥ ਸ੍ਵਥਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਹੀ ॥ ਅੰ
 ਤੇ ਅਪ੍ਰਤੀਤਾ ਅਥਗਾਂ ਮਰੇ ਖਲੋਛਨ ॥ ਜੇ ॥ ਜੇ
 ਬਚਨ ਗਵਾਰ ਕੇ ਤੇ ਕਵਿਤਾ ਮੇ ਆਇ ॥ ਮੂਰਖਤਾ
 ਕਵਿਕੀ ਕਦੇ ਗਾਂ ਮਰੇ ਖਕਹਿ ਵਾਇ ॥ ੩੮ ॥ ਜੇ ਬ
 ਚਨ ਗਵਾਰ ਬੋਲ ਤਹਿ ਤੇ ਜਹਾਂ ਕਵਿਤਾ ਮੇ ਰਾਖਿਯੋ
 ਤਾਂ ਕੇ ਰਾਖ ਬੋਲ ਕਵਿਕੀ ਮੂਰਖਤਾ ਪ੍ਰਗਟੈ ਹੈ ॥ ਤਹਾਂ
 ਗਾਂ ਮਰੇ ਖਜਾਂ ਸੀ ॥ ਨਨੁ ॥ ਜੇ ਬਚਨ ਗਵਾਰ ਬੋਲ

ਤਿਉਂ ਤਿਨ ਕੇ ਗਾਖ ਬੈ ਮੇਰੇ ਪੁਰੁ ਜੋ ਕਯੋ ਭੁਯਾ ਵੇ ਕਰੇ
 ਹੋ ਤੈ ਕੀ ਬਾਪੁ ਸਿਧੁ ਹੋ ਤੈ ਕੀ ਬਾਨਾ ਗਰਬ ਚਨ
 ਜੋ ਉਨ ਕੋ ਮੇਲ ਨਹੀ ਜੋ ਕਰੇ ਕਰੇ ਹੋ ਤੈ ਤਿਨ
 ਕੇ ਗਾਖ ਬੈ ਕੀ ਰਿਸੁ ਤਿਕਰਿ ਹੋਇ ਜੋ ਕਰੇ ਵੇ ਅਪ੍ਰਿ
 ਧੋ ਹੋ ਤੈ ਅਪ੍ਰੀਤ ਹੋਇ ਜੋ ਕਰੇ ਨਾ ਗਰਬ ਚ
 ਨ ਜੋ ਉਨ ਹੋ ਤੈ ਸਹਿ ਚਗ ਭਿਨ ਭੁਯਾ ਓੜ ਨਾਗ
 ਰਨ ਕੇ ਬਚਨ ਕੀ ਅਪੇਛਾ ਕਰਿ ਗਵਾਰਨ ਕੀ ਬਚਨ
 ਸਬੁ ਲਹੇ ਤੈ ਸੋ ਅਮਿਲ ਸੇਲ ਗਤ ਹੈ ਜੁਨ ਦੇ
 ਵਾਰੇ ਕੋ ਬਿਖੁ ਪੁਤਾ ਦੁਖ ਨ ਬੀਜਾ ਪਦੇ ਮੇ ਗਾਂ ਮ
 ਅਥਾ ਦੇ: ਜੀਵ ਅਹਿਰ ਕੇ ਛੋਹ ਗਾਥੁ ਮੇਛ ਬੀਜ
 ਛੇਲਾ ਹੋ ਗੀ ਕੇ ਦਿਨ ਪਾਇ ਕੈ ਨਿਤ ਓਠ ਰੋਕਤ ਕੈ ਕਾ
 ੨੬) ਕਿਸੇ ਰੋਕੇ ਛੋਹ ਗਾਥੁ ਵਾਰ ਕਰੇ ਹੈ ਕਿਸੇ ਰੋਕ-
 ਹੈ ਦੇਖੀ ਮੈਂ ਬਾਕੀ ਮੇ ਗਾਂ ਮ ਅਥਾ ਦੇ: ਭਾ

ਲਗਾ ਲੂਚੂਚੀਨ ਕੀ ਅਤਿਚਾਰੁ ਤਾਨਿ ਹਾਗਾ ਬਿਖ १੨੩
 ਲਾਨਿ ਸਾਪੁਤਿਕ ਮਲਦਲ ਸੀਫ ਬਾਫ ਰੇਅਦਾਰ
 १੪੦) ਕਪੋਲ ਨ ਕੋ ਗਾਲ ਕੁਚ ਕੋ ਚੂਚੀ ਗਵਾਰ ਕਹਿ
 ਤਹੈ ਸਾਇਨ ਕੀ ਠੋਰ ਕਪੋਲ ਮੈ ਕੁਚ ਕਹੈ ਦੇਖ ਮਿਟੈ
 ਅਥਨੇ ਆਰਥ ਦੇਖ ਕੰਛਨਾ ਕਵਿ ਬੰਝੁ ਭਾਏ
 ਰੂਢ ਪੁਯੋਜਨ ਨਾਹੈ ਬਿਨ ਸਕਤਿ ਹ ਪ੍ਰਕਾਸਾ
 ਕਹੈ ਜਹਾਂ ਲਖ ਆਰਥ ਕੋ ਤਹਨੇ ਆਰਥ ਬਾਜਾ
 १੪੧) ਰੂਢ ਕੰਛਨਾ ਜਹੈ ਯੋ ਪੁਜੇ ਜਨ ਵਤੀਜੇ
 ਏਥੇ ਤੇਜ ਹਾਹੈ ਇਨਹੀ ਅੰਧ ਕਾ ਰਿਹੂ ਨਹੈ ਇਹ
 ਮੇਸੀ ਠੋਰ ਲਛ ਆਰਥ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਹੈ ਤਹਾਂ ਯ
 ਹਿ ਦੇਖ ਰੇਤਹੈ ਕਾਹੇ ਤੇਜੇ ਲਛ ਆਰਥ ਰੂਢ ਪੁ
 ਯੋਜਨ ਕੇ ਆਸੈ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ਹੈ ਨਨੂ ਲਛਨਾ ਸਕ
 ਤਿਕਰ ਅਥ ਕਾਰਿ ਲੀਜੈ ਗੋਤ ਬੰਝ ਦੇਖ ਕਾਹੈ ਕੋਰੇ

ਨੇਹੈ ਜੋ ਕਹੈ ਤਬ ਹੁਦਖਰੇ ਤਹੈ ਤੇਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਲੱਛਕ ਸਬਰ
 ਹੋਇਗੇ ਤਹਾਂ ਤਹੇ ਜਾਰਥ ਸਬਦ ਹੋਇਗੇ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਲੱਛਨਾਂ ਕੀ ਨਿਜਾਈਆ ਪੁਨੈ ਅਰਥ ਤੇ ਬੁਨਤ ਨਹੀ ਅੰਗ
 ਰਥ ਸਾਫ ਹੋ ਨਿਕਸਤ ਨਹੀ ਆਂ ਤੇ ਦੇਖਾ ਲੱਛਨਾਂ ਗੁਆ
 ਨਹੀ ਤਕੈ ਅਰਥ ਕੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤਿ ਦੁਖ ਨ ਬੀਜ ਪਦਮੇ
 ਨੇ ਅਰਥ ਅਥਾ ਬਿਹਾਰੀ ਅੰਨੇ ਬਿਧਿ ਤਨ ਅੱਛ ਛਬੇ
 ਸੁਛ ਰਾਖ ਬੇਕਾਜਾ ਸੁਗੰਧ ਪਗ ਪੈਛ ਨ ਕੋ ਕਿਏ ਰੂਪੁ ਨ
 ਪਾਯੰਨ ਦਾਜਾ ॥ ੪ ॥ ਇਹਾ ਸੁਗੰਧ ਕੋ ਪਗ ਠਹਿਰਾ
 ਇਥੇ ਕਰਿ ਲੱਛਨਾ ਆਗੇ ਲੱਛਨਾ ਅਰਥ ਸਾਫ ਹੋਨ ਹੀਨ
 ਕਸੇ ਹੋ ਬਾਕੇ ਅੰਨੇ ਅਰਥ ਅਥਾ ਕਬਿਤੁ ਰੂਪ ਗੁਨ
 ਜੇ ਬੁਨ ਸੁਆਸ ਕਪਕਾਸ ਤੇ ਰੋਗੇ ਬਿਕੇ ਬਜੀ ਕਰਨੇ ਹਿਕ
 ਸੀਕੇ ਤਹੈ ਦਾਜ ਕੀਯੇ ਦਰਪੁਨ ਖਵਾਸ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀਅ
 ਨ ਕੀ ਦਨ ਕੀ ਨੀਕੀ ਚਿਹਿਯੇ ਹਰਿ ਲੇਤ ਹੋ ਚੇਰੇ ਕੀਯੇ

ਚੰਪਾਬੁਨਚੰਦਨਕੇਚਕਰਗੁਲਾਬੁਕੇਗੁਲਾਜ ਕੰਦ ੧੨੪

ਕਮਲਜਯੇਤਹੈ। ਵਾਜੀਕਰੀਦਾਮਨੀਕੋਚਾਂਦਨੀ

ਕੋਚੇਰੀਕਰੀਚੰਦਨਕੇਸ਼ ਚਾਇਜੋਚਪੇਟਦਿਨਦੇ

ਤਹੈ। ੪੩। ਇਹਾਂਹੂੰਲੁਛਆਰਥਠੀਕਨਹੀਨਿਕ

ਜੈਹੈ। ਅਥਾਬਿਰੁਧਅਤਿਕ੍ਰਿਤਦੇਖਲੁਛਨਾਦੇ:

ਬਰਨਿਨਕਰਬੇਮੇਜਹਾਂਭਾਸੇਅਤਿਬਿਰੁਧਿਯੋ

ਬਿਰੁਧਿਅਤਿਕ੍ਰਿਤਕਹੈਜੇਕਵਿਨਿਰਮਲਬੁਧਿ।

੪੪। ਜਹਾਂਜਾਕੇਬਰਨਿਕਰਬੇਲਗੇਤਾਕੇਬਰਨ

ਨਤੇਬਿਰੁਧਅਰਥਭਾਸੇਜੋਬਿਰੁਧਅਤਿਕ੍ਰਿਤਿ।

ਨਨੂ। ਕਹਾਬਿਰੁਧਿਭਾਸੇਅਵੇਕਹੈਜਾਵੇਭਾਸੇਬੈ

ਠੇਕਹੈਨਬੈਠੇਭਾਸੇਭਲੇਕਹੈਬੁਰੇਭਾਸੇ। ੪੫। ਅਰ

ਥਾਐਰਤਿਗਹਿਤਾਮੇਬਿਰੁਧਐਰਤਿਗਹਿਤਾਸੇਅ

ਹੀਬਿਰੁਧਾ। ਬਿਰੁਧਅਰਥਕੀਪ੍ਰਾਪਤੀਦੁਖਨਬੀਜਾ

ਅਥਾਕਵਿਬਲਭੇ ਨਿਃ ॥ ਲੀਨੇ ਸੰਗ ਸਪਨ ਕੰਕੀਨੇ ਬਿਬਧ ਬਨਾਵਾ
 ਬਤਸਲਿਯੋ ਕਰਮੇ ਲਲਾ ਨਤੁਖ ਮਾਹਤ ਦਵਨਾਵਾ ॥ ੪੫ ॥ ਨਲਕੀ ਸੋਰੇ
 ਬਰਨਵੇ ਮੇਝੁਖ ਮਾਹਤ ਹੋ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋ ਮੇਸੇ ਬਿਰੁਪਨਿਕਾਤ ਹੋ ਝੁਖ ਕੀ
 ਠੰਗੀਨ ਮਾਹਤ ਹੋ ਕਰੋ ਦੇਖ ਮਿਟੈ ॥ ੫੦ ॥ ਸਿਦ੍ਧ ਜ ਅੰਬ ਕਾ ਰਵਨ ਤਮ
 ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਕੋ ਸਿਰੁਤੁ ਚ ਹੋ ਸਹਾਯ ਗੁਣਿ ਦੇ ਕੇ ਕੋ ਕਠਨ ਭੁਵ ਪਾਹ
 ॥ ੪੬ ॥ ਇਹਾ ਅੰਬ ਕਾ ਪਦ ਰਵਨ ਪਦ ਸੇ ਮਿਲਾ ਦੂਖ ਤ ਭਿਯੋ ਗੋਗੀਰ
 ਵਨ ਕਰੋ ਦੇਖ ਮਿਟੈ ॥ ਅਥ ਅਵਿਮਿਸ਼੍ਟਾ ਬਿਧੇ ਪੇਯਾ ਸਦੇ ਖਲਵਨਾਵੇ ॥
 ਗ੍ਰਿਨਾ ਬਿਚਾਰਾ ਬਿਧੇ ਪੇਯਾ ਕਿਹਿ ਕਹਿ ਯੇ ਕਵਿ ਗਾਇ ॥ ਅਵਿਮਿਸ਼੍ਟਾ ਬਿ
 ਧੇ ਪੇਯਾ ਸੇਸਾਵ ਬਧੇ ਨਲਖਾਯਾ ॥ ੪੭ ॥ ਜਗਾ ਬਿਧੇ ਪੇਯਾ ਅਰਥ ਕੋ ਬਿ
 ਨਾ ਬਿਚਾਰ ਸਗਾ ਖਯੇ ਤਾਤੇ ਸਰਲਾ ਰਥ ਨਹਿ ਇਸੇ ਅਵਿਮਿਸ਼੍ਟਾ ਬਿ
 ਧੇ ਪੇਯਾ ਸਾ ਕਰ ਬੇਯੋਗ ਜਸੇ ਬਿਧੇ ਪੇਯਾ ਜਨਿ ਦੇਯੋ ॥ ਬਿਧੇ ਪੇਯਾ ਕੀ ਸੀ
 ਘਰ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਦੂਖ ਨ ਬੀਜਾ ਅਥਾਹਿ ॥ ੪੮ ॥ ਹੋ ਅਪ੍ਰਾਪਤੁ ਯਾਹਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾ
 ਭੁਰਹਾ ਆਇ ਭੁੰਨਾ ਸਖੀ ਥਕੀ ਸਮਝਾਇ ਸੁਭਾ ਮਗਸ ਮਝਾਵੈ ਕੋ ਨਾ ॥ ੪੯ ॥

ਇਹ ਅਪ੍ਰਾਧ ਬਿਧੇ ਅਰਥ ਹੋ ਸੋਠੀ ਕੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਯੋਗ ਪਰ ਅਪ੍ਰਾਧ ਜੁਹੇ ॥੨੫॥

ਪ੍ਰਯਾਨੇ ਸੇਕ ਹੋਵੇ ਖੀਮਣੈ। ਨਨੁ ਅਸਥਾਨ ਸਥਾ ਮੇ ਮੇ ਯਮੇ ਰੇਦ ਕਹਾਂ

ਉਤ੍ਰਾ ਅਸਥਾਨ ਸਥਾ ਜੇ ਪਰ ਠਿਕ ਨੇ ਛੋਡੇ ਤੇ ਪੈਤਾਂ ਯਮੇ ਬਿਧੇ ਅਰਥ

ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾਂ। ਅਥਕਲਿ ਸੁਦੇਖ ਲਛਨਾ ਦੇਃ ਅਤਿ ਕਲੇਸ ਸੇਸ ਅ

ਰਥ ਜਾਨਿਕ ਸੈ ਸੁਨੇ ਸੁਲਨਾ ਸੇਕ ਲਿਸੁਦੁ ਖਨ ਕਹੈ ਪੈ ਕਲੇਸ ਪਰਥ

ਨਾਠੇ ਨਨੁ ਕਲੇਸ ਸੇਸ ਅਰਥ ਜਨ ਬੇਕਰ ਕਸਾ ਰਥ ਕਯੋ ਨਹੀਂ ਹੋਇ। ਓ

੩ ਕਸਾ ਰਥ ਮੇ ਪ੍ਰਯਾਨਾਇ ਮੇ ਦੇਖ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾਂ ਯਾ ਤੇ ਦੇਖ ਮਿਟ

ਹੋਇ ਤੇ ਰੇਦਾ। ਬਿਲੰਬ ਕਰ ਅਰਥ ਯਾ ਅਤਿ ਦੁਖ ਨ ਬੀਜਾ ਅਥਾਇਃ

ਦਧ ਸੁਤ ਕੇ ਨੀਚੈ ਬਸੈ ਮੇਤੀ। ਸੁਤ ਕੇ ਬੀਚੈ ਸੇ ਮਾਗਤ ਹੋ ਗਧ ਕਾ ਕਰੇ

ਸ਼ਾਮ ਬਖਸੀ ਚਾਪਾ। ਇਹ ਦਧ ਸੁਤ ਇੰਦੁ ਇੰਦੁ ਤੇ ਦੁਲਯਮੇ

ਤੀਕਿਨਾ ਮੁਕਤ ਹੋਤਾ ਤੇ ਕਲਿਯੋ ਸੁਤ ਕੇ ਨਾਮ ਬਾਲ ਕਤਾ ਤੇ ਲ

ਲਾਜ ਸਭ ਅਥਾਮਿ ਲਤਾ ਤੇ ਯਹ ਅਰਥ ਨਿਕਸੇ ਜੋ ਦੁਕੁਲ ਮਾ

ਗਤ ਹੋ ਸੀ ਨਿਸ਼ਤਾ ਮੇ ਦੇ ਦਧ ਸੁਤ ਕੀ ਠੀਕ ਇੰਦੁ ਮੇਤੀ ਕੀ ਠੀਕ ਮੁ

ਕਤਾਸੁਤਕੀਰਿਭਾਲਕਕਹੈਦੇਖਮਿਟੈਕਿਬਾਦੁਕੁਲਾਗਤੁਐ
 ਸੇਕਹੈਦੇਖਮਿਟੈ।ਪੁਨ:ਦੇਖਅਜਾਸਹੇਲੀਤਾਸਰਿਪਤਾਜਨੀ
 ਕੁਰਤਾਗਤਾਕੇਸੁਤਕੇਮੀਤਕੇਭਜਿਐਬਾਰੀਬਾਰਾ॥੫੧॥ਇਹਾ
 ਅਜਾਕੀਸਹੇਲੀਭਿਭਾਦਿਕੀਪਤੀਤਹੋਇਪੀਛੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕਿ
 ਅਰਥਨਿਕਸੇਹੈ।ਨਨੁਜੇਅਸੀਗੀਤਕੀਰਚਨਾਮੈਦੇਖਭਯੋਤੋ
 ਅਧਮਕਾਬਜਾਮੇਅਸੀਹੀਰੋਤਹੈਤਾਕੇਕਾਬਿਨੁਚਹਿਐਦੇਖਤੁ
 ਚਹਿਐ।ਭਿਭਾਐਸੇਕਠਨਾਥਹੀਕਰਤਕੇਅਧਮਕੁਲੇਨਾਭਿ
 ਤਮਤੁਹੋਤੋ।ਅਐਅਧਮਮੇਸਥਦਾਰਥਕੀਛਿਤਤੋਹੋਤਹੈਐਅਰ
 ਥਸਫੁਭੀਹੋਤਹੈਕਾਸਿਏਮੇਅਤਿਸੇਕਠਨਤਾਕਰਅਰਥਜਾਨੇ
 ਜਾਤਹੈ।ਇਤਿਪਦਬਾਕਮਦੇਖ।ਅਥਅਠਾਰਹਕੇਦੁਲਬਾਕਮ
 ਦੇਖਕਥਮਤੇ।ਤਿਨਕੇਨਾਮਕਹਤਹੈ।ਪ੍ਰਤਿਕੂਲਬਰਨ।ਬਿਤੁਹਤਰ
 ਨਮੁਨਪਦ੩।ਅਧਿਕਪਦ੪।ਕਥਿਤਪਦ੫।ਪਤਤਪ੍ਰਕਾਪ੬।ਸਮ
 ਪਤਿਪੁਨਰਤੁ।ਅਰਧਾਂਤਰੇਕਥਾਦਕ੮।ਅਭਦਨਮਤਜੋਗ੯।ਅ

ਸਾਨਸਾਪਦ ੧੦ ਅਨੁਕਿਤਤਬਾਦ ੧੧ ਅਸਾਪਸਮਸਮ ੧੨ ੨੬
 ਸੀਕੀਨ ੧੩ ਗਗਤਿਤ ੧੪ ਸਿਧਤ ੧੫ ਕੁਗਤਿਤਕਰਮ ੧੬ ਅ
 ਕੁਮ ੧੭ ਅਮਤਪਗਥ ੧੮ ਅਥਪਤਿਕੁਲਬਰਨਲਛਨਦੋਃ
 ਨਾਗਸਕੇਅਨਕੁਲਪੈਬਰਨਪਰੈਸਨਾਹੀ। ਤਹਿਪਤਿਕੁਲਬਰਨ
 ਕਹੈਧਰਪਤਿਕੁਲਬਨਾ ੫੨ ਜਗਜੋਰਚਨਾਮਾਫਕਬਰ
 ਨਹੈਸਨਹੀਰਾਖੇਬਿਰੋਪੀਬਰਨਰਾਖੇਸੇਪਤਿਕੁਲਬਰਨ।
 ਜੈਸੇਸਿੰਗਾਗਾਇਕੇਕੋਮਲਬਰਨਹੈਤਹੈਤਹਾਕੋਰਗਾਖੇਕਿਸ਼ੋ
 ਬੀਗਾਇਕੇਕੋਰਬਰਨਹੈਤਹੈਤਹਾਕੋਮਲਗਾਖੇ। ਤਹਾਪਹ
 ਦੇਖਹੈਤਹੈ। ਨਨੁ। ਮੈਸੇਰਸਨਮੈਮਛਰਨਕੋਨੇਮਕਦਿਨਨੈ
 ਬਾਘਹੈਤਾਕੇਤਾਕੇਬਦਲਬੇਕਰਕਦਿਸੰਪਦਾਇਬਿਰੋਧਕਮੈ
 ਨਹੈਇਮੈਰਕੀਰਚਨਕੇਬਰਨਸਿੰਗਾਮੈਜਾਹਿਤਕਾਨਕਕੋਕ
 ਕੁਦੇਲਗੇਮਾਤੁਸੁਤਕਟਕਮੈਨਹੈਇਉ੩। ਕਦਿਸੰਪਦਾਇ
 ਬਰੋਪਮੈਉਪਮਾਦਅਮਿਲਹੈਤਹੈਜੈਸੇਬਾਦਰਸੇਚਲਾਗਾ

ਗਦਿਲੋਚਨਕੋਏਬਨਰੁਚਰੋਚਨਕੋਏਇਤਾਦਿਮੇਅਸ੍ਰੁਤ
 ਕਟਮੇਕਨਨਕੋਕਠਰਲਾਗਦੇਦਾਹੇਪਟਵਾਕਅਹੁਤਹੋਯਾਮੇ
 ਕੇਵਲਅਛਗਮਾਤਕੀਪ੍ਰਤਿਕੁਲਤਾਹੋਤਹੈ। ਪਥਾਵੇਦਕੋਸ੍ਵੈ
 ਆਗੀਖਮਦੇਪਰਗੀਮਿਸਜੰਨਮਹਾਬਿਖਜਲਲਿਸੋਪਰ
 ਬੈਰੀ। ਦੇਖਤਦੁਖੀਪਯੋਹੁਪਯੁਖਮਹੁਖਮਦੁਖਮਿਲੇਮਹੁ
 ਰੇਰੀ। ਦੇਵਦੁਗਏਯੁਜੇਤਸੇਹੈਤਿਅਗੀਰੀਸੇਆਗਨਆਗਮ
 ਗੀਰੀ। ਕਾਤਕਗਤੁਜਗੀਜਗਜੇਇਜੇਠਲਜਠੇਨਸੁਜੇਠਕੀ
 ਜੇਰੀ। ਪੜਾਇਹਾਸਿੰਗਾਰੇਮੇਵਬਰਗੀਬਰਨਹੈਸੇਪ੍ਰਤਿਕੁਲਤੁ
 ਨ: ਬਿਹਾਰੀਹੋ:। ਸੁਕਚਸੁਰਤਮਾਰੰਤੁਹੀਬਿਛਗੀਲਾਨਲ
 ਜਾਇ। ਦੁਰਕਢਰਦੁਰਦਿਗਭੁਈਦੀਹਾਨੀਭਾਈਆਇ
 ੫੪। ਇਹਾਭੀਸਿੰਗਾਰੇਮੇਵਬਰਗੀਹੋਯਾਤੇਦੋਖਾਨਨਾਆ
 ਮੇਵੇਖਕਾਹੇਕੋਏਆਛੀਰਚਨਾਹੈਵਬਰਗੀਭੁਏਤੋਕਹਾਓ
 ੩। ਚਨਨਕੋਮੇਲਾਸਿਸਕਨਹੈਬਖੀਯਮੇਲੇਖਹੈ। ਜੇਸੇਦਾ

ਰਕੇ ਮੰਲ ਲੋ ਨ ਮੰਦੀ ਰਕੇ ਮੰਲ ਸਰਕਰਾਹੈ। ਜਬਾਇ ਨ ਕੋ ਬਿਤੰ ਕੀਜੈ ੧੨੭

ਤੰਦਾਗਾਇਕੋ ਬਿਗਰਬ ਪਤਛਤੰ ਨ ਜਰਨਹੀ ਆਵੈਹੈ। ਪਤੰ ਸਦਦੁ
 ਰੇ ਜਾਨ ਮੰਜਾਤਹੈ। ਤੰ ਸੇਹੀ ਖਹੈ ਖਛੀ ਸੁਖ ਮਭਾਦੁ ਸੇ ਜਾਨ ਮੰਜਾਤਹੈ
 ਮਥਾ ਬਿਤਹਤਹੈ ਖਲਛ ਨਾਇਃ। ਜਹਹੈ ਜਤੰ ਗਵਾਛੰਦਰੁੰਗ
 ਕਵਹਾਇ। ਏਖਾ ਬਿਤਹਤੁ ਜਾਨੈ ਪੰਗਰਨਾ ਸਿਥਲ ਲਖਾਇ। ੫੫।
 ਜਹਾਛੰਦਰ ਕੇ ਜਤੰਗੁ ਕਿੰਬਾਛੰਦਰੁੰਗਹੈ। ਇਸੇ ਬਿਤਹਤੁ ਜਤੰ
 ਗਾਥਾ ਕੋ ਸੋਰੁ ਕੀਤਕਾ ਸਾਲਾਹਿ ਨਹੀ ਸਾਹੀ ਸੁਰੰਗ ਮੇ ਸੋਰੁਤਾਦੁ
 ਨਕੀਲਟਕਲ ਪਟਨੀਲਟਕਾ ਮਿਥੈ। ਜੋ। ਇਹਾ ਜਤੰ ਰੀਕਨਹੀ। ੫
 ਨ: ੨੦। ਹਰਹਰ ਕੇ ਸਦਮਦਨ ਮੇਰਨ ਘਨ ਸਜਾਮ ਸੁਜਾਨਾ ਸੇ ਬਿ
 ਜਬਾ ਸੀਦੁ ਹਕਨਾਥਰਟਤੁ ਦਿਨ ਜਾਨਾ ੫੬। ਇਹਾ ਮਦਨ ਮੇਕੀ
 ਬਾਮੇਰਨ ਪੈ ਜਤਰਾਖਨ ਬੇਮੇ ਪਰਗਾਖਨ ਸੋਰੰਗਭਯੋ। ਛੰਦਰੁੰ
 ਗਾਥਾ ਕਿ ਸੋਰਕੋ। ਕਾਬਿਤ। ਬੈਰੋਹੈ ਕਿ ਸੋਰਦੇ ਉਪਰ ਘਨ ਜੇਗਮ
 ਏਪਰਤ ਸਜੇਰ ਪਰਨੀ ਮੇਧੀ। ਕਰਕਰਾ ਸੁੰਦਰੇ ਪਨਾਰੇ ਮੇਕਿਨਾਰੇ

ਤੁਸੀਕੇਪਰੋਟੁਤਾਬਿਟਪਤਾਸਬਦੋਤਤਤਤਮਮਰਸੇ
 ਚਰੁਭਿਰਮੇਰਮੇਕਤੁਲਭਾਗੀਤਤਤਮਮਨੀਭਿਤਤਪਪ
 ਰਪਰਮਮੇਸਮੇਲਲਨਾਬਿਹਾਰੀਸੰਗਰਾਇਭੀਲਪਤਤ
 ਲਾਤੁਲੀਭਿਜਨਬੀਚਤੁਰਤੁਰਾ॥੧॥ਇਹਤੀਸਰੀਤੁਕਮੇਰੋ
 ਹੋਕਤੁਲਭਾਗੀਯਮੇਅਭਰਅਪਕਸੇਛੋਵੇਰੰਗਾਅਥ
 ਨਮੁਨਪਦਦੇਖਲਛਨਾਦੋਗਾਕਾਇਕਰੋਬਿਨਅਰਥਕੀਪੁਰ
 ਨਤਾਨਹੋਇ।ਭੁਸੈਪਦਕੀਨਮੁਨਤਾਕਰੋਨਮੁਨਪਦਸੋਇ
 ੫੮ਜਹਾਪਦਕੀਨਮੁਨਤਾਹੋਇਤਾਬਿਨਅਰਥਕੀਪੁਰਨ
 ਤਾਨਹੋਇਸੋਨਮੁਨਪਦਾਨਮੁਪਦਕੀਨਮੁਨਤਾਤੇਪਦਦੇਖ
 ਕਯੋਨਹੋਇ।ਉਤ੍ਰਾਏਕਪਦਕੀਨਮੁਨਤਾਤੇਸੀਪੁਰਨਬਾਕਾਹ
 ਬਨਸੁਰੋਤਹੈਆਤੇਬਾਕਾਦੇਖਹੀਜਾਨੀਯੋਪਦਦੇਖਨਹੀ
 ਅਭਿਪ੍ਰਸਤਅਹਜੇਬਾਕਾਦੇਖਹੈਤੋਆਕੋਨਾਮਨਮੁਨਪਦਕੇ
 ਕਹੇਨਮੁਨਬਾਕਾਕਹੇਨਥੋਉਤ੍ਰਾਪਦਾਰਥਕੇਨਮਨਮੇਬੀ

ਕਲਪਨੀਓਤੁਏ। ਕਾਹੇਤੋਜਿਨਜਿਨ ਕੇਜੇਜੇਨਾਮਪਰੇ १੨
 ਪੁਰਾਨਲੇਆਏਏ। ਤੇਤੇਕਹਬੇਮੇਆਵਤਏ। ਆਤੇਬ०
 ਕਮਰੇਖਕੰਨ੍ਹਨਪਰਕਹਬੇਮੇਰੇਖਨਹੀ। ਅਥਾ
 ਕੇਸਦੇਨੇ। ਸੇਏ। ਕੇਸਦੇਕੇਸਮੇਹਗੀਗਾਧਿਕਾ
 ਆਸਨਏਕਲਮੇਰਸਭੀਨੇ। ਆਨਰਸੀਤਿਏਮ०
 ਨਨਕੀਦੁਠੇਰੇਖਤਰਪਨਠੇਦ੍ਰਿਗਭੀਨੇ।
 ਗੁਲਕੇਲਾਲਮੇਬਾਲਭਿਲ ਕਤਹੀਗੁਰਲੇਰ
 ਨਲਾਲਨਲੀਨੇ। ਸਾਸਨਪੀਅਸਬਾਸਨਸੀ
 ਯਹੁਤਾਸਨਮੇਜਨਆਸਨਕੀਨੇ। ੫੬। ਇ
 ਗੁਰਲੇਰਨਲਾਲਨਲੀਨਕਾਹੇਸੇਲੇਰਨਗੁਰ
 ਲੀਨਨਾਅਕਾਰੀਤਾਸਮੇਰੀ। ਜਬੇਖਛਭਿਜੇ
 ਗੁਰਲੀਨੇ। ਕੀਬਾਵਾਰੀਕਛੁਅਦੋਗਆਰੇਖਕੇ
 ਪਸੇਗੁਰਲੀਨੇ। ਕੀਬਾਸੀਨਾਨਕੀਨੀਕੀਸੀ

ਮਤਿ ਕਰ ਜਲ ਸੋਭਾ ਲੀ ਨ ਨਿਸਰੈ ਕਛੁ ਨ ਹੀ॥ ਨਨੁ
 ਜੋ ਨਿਸਰੈ ਨ ਭਿਯੋ ਤੁਸੀਂ ਦਿਗਧੋਇ॥ ੬੩॥ ਸੀ
 ਦਿਗਧੋ ਮੇਧਹਿ॥ ਕਿੰਝ ਧਹਿ ਤੇ ਮੇਧਹਿ ਤੇ॥
 ਪਦਕੀਨੁ ਨ ਤਾਨਹੀ ਹੋਤੁ॥ ਪੁਨः॥ ਬਿਹਾਰੀ॥
 ਲਸੈ ਮੁਹੰਸਾਤਿ॥ ਸਦਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨਦੁਤਿ
 ਪਾਇ॥ ਮਾਨੁ ਪਰਸਾਦੁ ਪੈਲ ਕੇਰਹੇ ਸੇਵਕ ਕਛੁ॥
 ੬੪॥ ਮੁਹੰਸਾ ਜਦੁ ਤਿਹਿ ਕੀਝਾ ਝੁਮ
 ਕੀਝਾ ਗੋਸਟਾ ਕੇਰਹਾ ਲਸੈ ਤਟਕਾਇ ਪਦਕੀਨੁ
 ਮੁਨਤਾ॥ ਅਥ ਅਪਕ ਪਦਕਾਇ ਖਯੋ ਨਾਇ
 ਜਾਹਿ ਕਹੈ ਬਿਨ ਅਰਥ ਕੀ ਬਿਗਰੈ ਕਛੁ ਨ ਮੀਤਾ॥
 ਤਾਹਿ ਕਹੈ ਤਹਿ ਹੋਤੁ ਰੇਖ ਅਧਿਕ ਪਦਗੀਤਾ॥
 ੬੫॥ ਜਾ ਕੇ ਕਹੈ ਬਿਨ ਅਰਥ ਕੀ ਬਿਗਰੈ ਨ
 ਹੀਤਾ ਕੇ ਕਹੈ ਅਧਿਕ ਪਦਕਾ॥ ਮਾਤਿਗਾ ਮੇ

੨: ॥ ਕਹਾ ਕਹੇ ਆਖੇ ਜਖੀ ਪੀਯ ਪਰ ਜਗੇ ਮੇਨ ੨੮
 ਅਧਿਨਿ ਕਹੇ ਅਖਗ ਕਹੇ ਬਾਲ ਬਦਨ ਤੇ ਮੇਨ ॥
 ੬੩ ॥ ਇਹ ਬਦਨ ਪਰ ਅਧਿਕ ਹੋ ॥ ਅੰਛਰੇ ਤੇ ਬ
 ਦਨ ਹੀ ਤੇ ਨਿਕਸਤ ਹੋ ॥ ਪੁਨ: ॥ ਹਰ ਕੀ ਤੁਕਾ ਬਿ
 ਨਤੀ ਸੁਗਤਿ ਬਿਪੀ ਤਕੀ ਸੁਦਨ ਸੁਨ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰ
 ਬਢਾ ਮੁਖ ਮੋਹ ਬਿਹਸਤਿ ਹੋ ॥ ਇਹ ਬਦਨ
 ਪਰ ਅਧਿਕ ਹੋ ॥ ਪੁਨ: ਕੇਸਵ ਕੀ ਤੁਕਾ ਸੀਤਲ
 ਸਮੀਰਣਾਰ ਚੰਦ ਚੰਦ ਕਾ ਨਿਵਾਰ ਕੇਸੇ ਰਾਸੇ ਮੇ
 ਸੇ ਹੀ ਤੇ ਹਰਖ ਹਿਰਾਤ ਹੋ ॥ ਇਹ ਬਦਨ ਨੀ ਤੇ ਚੰਦ
 ਹੀ ਕੀ ਹੋਤਿ ਹੋ ॥ ਚੰਦ ਪਰ ਅਧਿਕ ਹੋ ॥ ਨਨ ॥ ਚੰ
 ਦ ਕੀ ਜੇ ਚੰਦ ਕਾ ਹੋ ਸੇ ਨਿਵਾਰ ਇਹ ਚੰਦ ਪਰ ਚੰ
 ਦ ਕਾ ਕੇ ਬਸੇ ਸਨਭ ਯੋ ਯਾ ਤੇ ਮਹਿ ਜਾਨ ਯੋ ਚੰਦ
 ਕੀ ਜੇ ਚੰਦ ਕਾ ਹੋ ਤੇ ਰਖ ਕਹਾਂ ਉਂਝਾ ਜਗਾਂ ਪਰਾਹ

ਮੁਖਕੇਸਰੀਈਟੇਕਾਮੁਖਪਰਵਾਰੰਦੁਆਰਾ ੨੩੦

ਮੁਹਿੰਦਮਨੇਕਾ ੬੪ ॥ ਮੁਖਮੁਖਬਹੁਤਬੇਰਮੁ

ਮੁਤਕੇਅਰਥਏਕਗੀਐਆਤਰੇਖਾ ॥ ਅਥਪਤਤ

ਪੁਸ਼ਪਰੇਖਲਛਨਾ ॥ ੧ ॥ ਪੁਥਮਰਚਨਓਪਤ

ਕਰੇਪੁਨਕਮਲਕਰਦੇਖਾ ॥ ਅਨੁਪਸਾਰਿਕਭੰਗ

ਤੈਪਤਤਪੁਕਰਖਕਰੇਖਾ ॥ ੬੫ ॥ ਜਗਾਪੁਥਮਓਧ

ਤਰਨਨਾਮੁਪਸਾਰਿਕੀਰਚਨਾਮਰੰਤੁਸੇਅੰ

ਤਪੁਸੰਤਨਿਭੰਨਹੀਕੇਮਲਵੇਜਾਇਸੋਪਤਤ

ਪੁਕਰਖਾ ॥ ਯਾਮੇਅਛਰਨਕੀਰਚਨਾਨਹੀਨਿਭ

ਤੁਹੰ ॥ ਅਥਾ ॥ ਠਰਿਕੋ ॥ ਛਪੇ ॥ ਕੁਪਮਗਧਦਲ

ਟੈਤਸੁਪਨਹਿਬੁਧਬਿਗਾਗੀ ॥ ਜੁਪਰੁਪਕਰਪੁ

ਦਲਮਗਾਮਨਰੁਪਬਿਕਾਗੀ ॥ ਕੇਟਿਕਾਟਿਕੇਕੇ

ਠਾਫਪਟਾਸਮੁਕਿਸਨਜੁਲੀਨਾਰਿਪਪੁਰੰਤੁ

ਸੁਬਿੰਨੁ ਮੁੰਨੁ ਤਾਹਿੰਨੁ ਜਦੀਨੋ ਪੁਨਹਿ ਖਕੇਤੁ ਖੰ
 ਸਹਿਤ ਰੇਖ ਮੇਖਹਿ ਤਮਗ ਕੇਦਾ ਤਬਰੰ ਜਤੁ
 ਜਾਹਿ ਰਿਕਸੇ ਬਾਨਾ ਸੁਰਜਿ ਮਛਰੇਦਾ ॥ ੬੬ ॥
 ਇਹਾ ਜਗਰਨ ਲੇਰਲੇਹੇ ਸੁਅੰਤ ਪੁਪਤਿ ਨਹੀ
 ਨਿਭੀ ਅਥਸਮਾਪਤ ਪੁਨਗਤੁ ਲੋਛਨਾਹਿ:
 ਬੁਕਸਮਾਪਤੁ ਹੋਇ ਜਹਿ ਮੇਰਨ ਦੇ ਕਛਨਾ
 ਹਿਸੇਸਮਾਪਤ ਪੁਨਗਤੁ ਕਹਿਰੇ ਬਿਸੇਸੁ
 ਨਤਾਹਿ ॥ ੬੭ ॥ ਜਹਾ ਬਾਕਸਮਾਪਤਿ ਹੋਇ ਬਿ
 ਸੇਸਨ ਦੇ ਬੇਕੀਰਾਹਿ ਨਹੋਇ ਬਹੁਰ ਬਿਸੇਸਨ
 ਦੇਖਤਾ ਸਮਾਪਤਿ ਪੁਨਗਤਿ ਹੋਤਿ ਹੋ ਨਨੁ
 ਬਿਸੇਸਨ ਦੇ ਬੇਕੀਰਾਹਿ ਨਹੋਇ ਬਹੁਰ ਬਿਸੇਸ
 ਨ ਦੇ ਬੇਕਰਿ ਅਧਿਕ ਪਦਕਯੋ ਨਹੋਇ ॥ ੬੮ ॥
 ਅਧਿਕ ਪਦ ਮੇ ਬਾਕਸ ਪੁਰਕਾਰਿ ਨਹੀ ਬਿਸੇਸੁ

ਕੀਪੁਭਾਗੀਧਾਮਮਛਾਇਸੇਮੋਹਨਰਲਿਲੇਖ
 ਜਨਿਬਿਖਰਿਯੋਪਾਰਦਮਾਇ॥੧੪॥ਜਹਿਕੇਸੰਬੰ
 ਧੀਤਹਿਰਹਿਯੋਬੋਤਹਾਸੈਪਰਬੋਰਹੇਖਭੁਯੋ॥
 ਪੁਨ: ਬਿਹਾਰੀਮੋਹੁਸੰਬਾਤਨਲਗਲਗੀਜੀ
 ਭੁਜਹਿਭਾਇਸੇਈਏਉਰਲਾਈਯੋਲਾਲਲ०
 ਗਯਤਪਾਇ॥੧੫॥ਇਹਭੀਜਹਿਕੇਸੰਬੰਧੀਤ
 ਹਿਰਹਿਯੋਬੋਸੇਈਗਧਿਯੋਆਤੇਰਖਾਅਥਮ
 ਨਭਿਹਤਬਾਰਦਕਵਿਬਲਭੋਯੋ:॥ਕਹਿਬੰਜੇ
 ਗਜਹਾਨਹਿਕਹੋ॥ਤਹਿਅਨਭਿਹਤਬਾਰਦਕੋ
 ਲਹੋ॥੧੬॥ਕਹਿਬੰਜੇਗਦ੍ਰੋਤਕਪਰਜੇਪਦੀ
 ਕੇਅਰਥਕੇਬਿਸੇਸਕਰਜਨਾਦਤਹੋਜਹਾਨਕਹਿ
 ਯੋਸੋਅਨਭਿਹਤਬਾਰਦਕਪਦਮੇਪਦਕੀ
 ਕਮਤੀਹੋਤਿਹੋ॥ਯਾਮੇਦ੍ਰੋਤਕਪਦਕੀਕਮਤੀਏਤੋ

ਭੇਦਾ/ਸਥਾ/ਗਾਬੀਰਕੋ/ਸੁੱਟਾ/ਤੇਮੇਲਗਾਦੇਨਿ
 ਰਿਤਹੋਚਿਰਮਤਿਕੋ/ਅਨੁਗਾਗਮਹਾਰੀ/ਤੇਰਿਖਪੀ
 ਤਿਕੀਗੀਤਕੇਚਾਹੰਪਤੀਤਮਹੀਰਿਖਮੇ/ਇਨਧਾਰੀ
 ਤੋਰਬਯੋਗਨਹੋਇਕਬੁਝਾਇਹਚਾਹਤਚਿਤਬਚਿਤੁ
 ਬਿਹਾਰੀ/ਅਸੇਗੀਝੀਰਮਨੰਦਕੇਕੰਦਕੇਰੰਦਕੇਦੇ
 ਖਨਮਾਨਿਦੇਪਿਦਮਾਰੀ/੧੧/ਇਹਾਰੰਚਕਦੇਖ
 ਨਮਾਨਿਦੇ/ਅਸੇਕਾਰਿਬੇਕਾਰਿਦਾਹਿਜਾਨਿਦਮ
 ਜਾਤਿਹੰਜੇਬਹੁਤੋਦਖਮਾਨਿਦੇ/ਤਹਾਰੰਚਕਭੀ
 ਦੇਖਨਮਾਨਿਦੇ/ਅਸੇਕਾਰਿਨਥਭੀਪਦਵੇਤਕਾ
 ਹੰਤਾਕੀਇਹਕਮਤੀਹੰ/ਪੁਨ:ਰੇ:ਦੇਖਲੇਸ
 ਪਿਦਕੋਨਹੀਤੇਨਾਹਕਕਿਦਮਾਨ/ਥਰੋਨਹਿ
 ਮਾਨਤਮਝੀ/ਅਸੇਗੀਮਗਿਦਮਾਨ/੧੨/ਇ
 ਹਥਰੋਨਹਿਮਾਨਤਬਹੁਤੇਮਾਨਤਮੇਸੇਜਾਨਿ

ਨਾਇਨਿਯੋਂ। ਕੇਵਲਪਦਮਾਤਮਾਧਿਕਾਰੇਤਿਯੋਂ। ੨੩੨
 ਥਾ। ੧੬। ਕਾਮਾਦਕੇਸਵਰੰਜਕਰਕੇਸੀਰੰਸਕਗਲਾ।
 ਕੋਲਨੋਨਕਵਿਗਨਕੋਕੀਨੋਕਿਪਾਨਿਪਾਲਾ। ੬੮॥
 ਇਹਕੀਨੋਕਿਪਾਰੀਠੋਰਬਾਕਲਪੁਰੇਤੁਯੋਟੇਗਕਿ
 ਪਾਲਤਿਸੇਸਨਦੇਨੋਰੇਖਾਅਥਅਰਧਾਂਤੁਰੋਕਬਾ
 ਰਕਰੇ॥ ਅੰਗਅਰਧਮੇਦੇਖਿਏਅੰਗਅਰਧਪਦਜਾ
 ਹਿ। ਅਰਧਾਤੁਰੋਕਬਾਰਕਸੁਰੋਅਹਿਚਾਰਿਏਨਤਿ
 ਤਾਹਿ। ੬੯। ਜਗਅੰਗਆਧਾਕੇਪਦਅੰਗਆਧਾਮੇ
 ਤਇਤੁਹਾਅਹਿਦੇਖਜਾਨਿਏ। ਅਥਾਹੇ॥ ਗੋਬਿੰ
 ਰਬਛਸਥਸਹਤਰੋਤਕੁਠਾਂਕਤਿਪੁਰਾਗਾਜਟਾਜੁਦ
 ਸਸਸੇਤੁਪੁਤਏਸਤੁਕੇਸੁਖਕਾਰਾ। ੭੦॥ ਇਹਾਂਤਿ
 ਪੁਰਾਗਿਪਦਦੇਹਾਕਉਤਾਰਧਾਂ। ਰਹਿਏਥੋਪੁਰਾਬਾ
 ਰਧਮੇਧਾਰਿਏਅੁਤੋਰੇਖਾ। ਪੁਨ॥ ਹਰਿਲਲੋਰੋ

ਹੇਰਖਨਤੈਰੇਖੀਤਿਅਸੁਖਮੁਖਾਪੁਤਰਤਨਲਮੇ
 ਰਿਬੀਪਨੀਵਕੇਦੁਲਾ॥੧੨॥ਇਹਾਪਾਤਪਦੇਹਾਕੇਪੁ
 ਰਖਾਧਮੇਰੀਖੋਭਿਭਾਗਧਮੇਧਰਮੇਆਤੇਰੇਖ
 ਅਥਅਭੁਭਦਨਮਤਜਗਾਦੇ॥ਨਹਿਨਿਕਸੇਜ
 ਰਿਪਦਨਸੇਕਵਿਕੇਬਾਛਤਅਗਥਾਸੇਅਭੁਭਦਨਮ
 ਤਿਜਗਹੇਸਬਹੀਕਹਤਿਸਮਗਥਾ॥੧੩॥ਪੁਨः॥
 ਲੰਛਨਾਕਵਿਬਾਛਤਨਿਕਸੇਨਹੀਅਸੇਪਦਨ
 ਸੰਜਗਾਇਸੁਸਬੀਪਬਿਨਾਜਹੇਸੇਅਭੁਭਦਨਮ
 ਤਜਗਾ॥੧੪॥ਜਿਨਪਦਨਸੇਕਵਿਕੇਬਾਛਤਅਗ
 ਥਨਹਿਨਿਕਸੇਅਸੇਪਦਨਕੇਸੰਜਗਜਗਦੀਜੈਤ
 ਹੰਦਰਿਦੇਖਹੇਤਿਹੇਜੈਸੇਜੈਜੈਨਹਿਤਹਿਜੈਸੇ
 ਤੇਸੇਇਨਪਦਨਕੇਆਪਮੇਸਬੀਪਹੇਤਿਨਕੀਠੇਰ
 ਅੰਗਅੰਗਕੀਜੈਤਦੇਖਾ॥ਅਥਾਦੇ॥ਜਹਿਪੁਰਨ

ਏਨਾਤਿਐਂ ਤੁਥਾਥੀ ਭੀ ਨਹੀ ਮਾਨਤ ਮੇਸੇ ਕਹਿਨੇ ॥ 23 ॥

ਬੇਅਥਾਸ਼ਾਨ ਸੁਪਰਦੇ ਪਲੰਛਨਾ ਹੈ ॥ ਜੇਪ

ਦਜਹਿ ਨਹਿ ਰਾਤਿ ਏਸੇ ਪਰਤਹਾਨ ਤੇਇ ॥ ਅਸਾ

ਸੁ ਨ ਸੁਪਰਦ ਕਰੈ ਠੇਕ ਛਤੁ ਕਰ ਸੇਇ ॥ 24 ॥ ਜੇਪਰ

ਜਹਾ ਰਾਤਿ ਏਤਹਾਨ ਹੀ ਠੇਕਾ ਨ ਛੇਤੁ ਛੇਤੁ ਹੀ

ਸੁ ਅਸਾਨ ਸੁਪਰਾ ॥ ਘਥਾ ॥ ਹੈ ॥ ਕਾਜਰਸਾਦ

ਰਬਾਨ ਮੇਨੇ ਨ ਲਲਾਈ ਲਾਲਾ ਤੁਵਰਿ ਤਸਰਸ

ਸਦਰਿ ਉਰਿ ਤਿਯ ਅਕਤਿ ਨ ਕੀਮਾਲਾ ॥ 25 ॥ ਇ

ਤਾਪਰ ਠੇਕਾ ਨ ਛੇਤੁ ਛੇਤੁ ਹੀ ॥ ਨੇਨ ਮੇ ਕਾਜਰਬ

ਦਨ ਮੇ ਲਿਲਾਈ ਤਿਯ ਉਰ ਮੁਕਤ ਮਾਲਾ ਮੇਸੇ ਕ

ਤਨੇ ਬੇਅਥਾਸ਼ਾਨ ॥ ਗਿਨਤੀ ਕੋ ਕਮ ਨਹੀ ਰੋਤਿਐਂ ॥

ਅਗਧਾ ਤੇ ਕਬਾਚ ਕਮੇ ਅੰਗ ਆਧਾ ਕਪਦ ਮੇਰ

ਆਧਾ ਮੇਰੇ ਤਿਐਂ ॥ ਆਮ ਤੇ ਏਕੀ ਪਰ ਠੇਕਾ ਨ

ਭੁੱਤੁ ਤਿਉਂ ॥ ਅਥ ਅਸਥਾਨ ਸਥਾਸਮਾਜ ਰੇਖਾ ਛਨ
 ਵੇ ॥ ਰਹਿਏ ਨਹਾਸਮਾਜ ਕੋਤਹਿ ਠਾਂਕ ਰੋਨ ਮੀਤਾ ਅਸਥਾ
 ਨ ਸਥਾਸਮਾਜ ਕੀ ਦਾਹੇ ਸਾਰ ਕੀ ਗੀਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਅਥ ॥
 ਛਤ੍ਰਿ ਪੁਰ ਲੇਖੇ ਸੋ ਕਦਨ ਮੇ ਸੋ ਲੇਖੇ ਨੁ ਛੇਰਾ ਅਹਿ ਕਰ
 ਕਰਨ ਕੁਠਾਰ ਬਰਪਾ ਰਿਗਾ ਮਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਇਹਾ ਬੀਰ
 ਰਸ ਪਾਨ ਪਸਰਾ ਮਹਿ ਕਿਰਿ ਬਾਕਸ ਕੋ ਪਰਸ ਰਾਮ
 ਜੀਰਾ ਉਕਤਿ ਮੇ ਸਮਾਜ ਰਹਿਏ ਥੋਤ ਬੀਰ ਰਸ ਸ
 ਪਸਟੇ ਰੇਤਾ ॥ ਤਹਾਂ ਕਾਟਿ ਕੀ ਉਕਤਿ ਮੇ ਕਿਏ ਅਤਰੇਖ
 ॥ ਇਹਾ ਸਮਾਜ ਨਾਮ ਬਾਕਸ ਧਾਰਥ ਕਸਬੀ ਪਕੇ ਜਾਨੇ
 ਸੁਗਮ ਗੀਤਿ ਜਹਾ ਏ ਜਹਾ ਏ ਕਪਾਨ ਕੀ ਉਕਤਿ
 ਰਹਿਏ ॥ ਤਾ ॥ ਤਾ ॥ ਦੁਸਰੇ ਕੀ ਉਕਤਿ ਰਾਖੇ ਤਹਾ
 ਅਹਿ ਰੇਖੇ ਤਿਉਂ ॥ ਪੁਨ ॥ ॥ ॥ ਰੇਰ ਸਮੁਪਤੁ ਹਿਮਾ
 ਰਿਤ ਏ ਕਛਿ ਨ ਕੇ ਮੇ ਮਾਜਾ ਅਸਕਹਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾਥ

ਕਹਿਣੀਨ ਸ੍ਰਾਸਨ ਸਾਜਾ ॥ ਇਹ ਭੀ ਪਾਛਣੀ ਹੀਤ ੧੩੪

ਦੇਖ ਜਾਨਨੇ ॥ ਅਥ ਸੰਕੀਰਨ ਦੇਖ ਲਛਨ ਦੇ ॥

ਅੰਨਯ ਬਾਕਯ ਕੋਠੇ ॥ ਇਹ ਅੰਨਯ ਬਾਕਯ ਮੇਜਾ

ਇਸ ਸੰਕੀਰਨ ਦੇਖ ਕਹਿ ਬਰਨਤ ਸੁਕ ਵਿਬਾਸ

ਦਿ ॥ ੮੪ ॥ ਜਗ ਅੰਗ ਬਾਕਯ ਕੋਪਟ ਅੰਗ ਬਾਕਯ ਮੇ

ਗਏ ਸੰਕੀਰਨ ॥ ਅਥਾ ਦੇ ॥ ਕਵਿ ਕੇ ਠਾਢੇ ਕਰ

ਤਿਹ ਬਿਨ ਤੀਗ ਕਲ ਚੰਦਾ ॥ ਤਜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੇ

ਗਹਿ ਦੇ ਮਾਨ ਅਮੰਦਾ ॥ ੮੫ ॥ ਇਹ ਮਾਨ ਅਮੰਦ ਕੇ

ਤਜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੇ ਗਹਿ ਦੇ ਮੇ ਸੇ ਕਹਿ ਦੇ ਠਾਢੇ

ਮੇ ॥ ਯਾ ਮੇ ਦੇ ਇ ਕਿ ਰਿ ਮਾ ਹੈ ਤਜੇ ਦੇ ਮੇ ਗਹਿ ਦੇ ਮੇ

ਰ ਬਾਕਯ ਕੀ ਮੇ ਰ ਬਾਕਯ ਮੇ ਕੀ ਨੀ ॥ ਅਸਾਨ ਸਥ ਮੇ

ਪਦ ਨਿਕਾਨੇ ਛੁਰੇ ਛੁਰੇ ਤਿਹ ॥ ਯਾ ਮੇ ਅਪਨੇ ਬਾ

ਕਯ ਕੇ ਤਮਾਗ ਕਰ ਮੇ ਰ ਬਾਕਯ ਮੇ ਗਏ ਪਦਾ ਅ

ਰਧਾਤਰੰਬਬਾਰਕਮੇਪੁਰਬਾਰਧੋਪਦਉਤਰਾਧਮੇਕਿ
 ਬਾਉਤਰਾਧੋਪਦਪੁਰਬਾਰਧਮੇਉਤਿਉ। ਅਥਗਰ
 ਭਿਤਰੇਖਲਛਨਾਹੇ:॥ ਅੰਗਬਾਰਕੋਬਾਰਕਅਜਾ
 ਅੰਗਬਾਰਕਮੇਗਧਾਗਰਉਤਰੇਖਸੇਜਾਨਿਏਏਏ
 ਪੁਰਾਤਨਸਾਖਾ॥੮੬॥ ਜਗਬਾਰਕੋਇਅੰਗਬਾ
 ਰਕੋਤਰੇਖਏਅੰਗਬਾਰਕਮੇਸੰਗਉਤਾਸੰਕੀ
 ਵਨਮੇਅੰਗਬਾਰਕੋਪਦਅੰਗਬਾਰਕਮੇਮੇਲਾਵਨੇ
 ਉਤਿਉ। ਅਥਾਹਰਿਕੋਰੋਗਾਜੰਘਜੰਘਸੇਜਗਤਿਧਾ
 ਕਰਨਕਾਰਿਨਪਰਮੇਗਕੋਨਸੰਗਸੇਵਤਸਖੀਹਾਸ
 ਅਪਰਮੇਰੋਗ॥੮੭॥ ਹਾਸਅਪਰਮੇਰੋਗਾਹਿਦਾ
 ਕਪਹਿਲੇਕਾਹਿਪੀਛੇਕੋਨਸੰਗਸੇਵਤਸਖੀਕਾਰਿ
 ਨੋਥੋਕੋਨਸੰਗਸੇਵਤਿਸਖੀਮਾਰਿਬਾਰਬੀਚਮੇਕ
 ਤਰੇਖਾਤਰੇਖਾ॥੮੮॥ ਪਰਉਪਕਾਰਹਿਮੇਸਰਾ

ਜੇਤੁਤਪਰਮੰਗਅੰਗ ਤਤਬਾਤਦਾਨਿਤਨਿਕੋਉਨਕੇ ੨੩੫

ਤਜਰੇ ਸੰਗ ॥ ੨੮ ॥ ਤਤ ਬਤ ਮਹਿ ਤੇਰੇ ਕਰੇ ਮਹਿ

ਬਾਕਲ ਅਤਿਮੇਵਰਿਨਥੋਮੋਗਬਾਕਲਕੋਬੀਰਮਿਲਾ

ਮੇਸਮਾਪਤਪੁਨਗਤਮੇਸਮਾਪਤਿਕਾਰਿਬਿਸੇਸਨਿ

ਇਨੇਦੇਹਿ ਅਥਾਸਿ ਪਤਰੇ ਪਲੇਛੁ ਨ ਰੇ ॥

नमो भगवते वासुदेवाय

ਸਿੰਘ ਤਨਾਨਿ ਦੇਵਗਤਿ ਸਬੈ ਰਖਿ ਛੋਟਾਇ ॥ ੮੬ ॥

नगनप्रवरगणधितोभूप्रिपनरुष्टिभर

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ਬਤ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਬਾਪਿਯੋਂ ਤਹਾਂ ਮੇਰੇ ਮੇਰ ਬਟਲ

ਰੇਤਰੇ ਜੇਸੇ ਅਸੁਰੇ ਬੋਲ ਬੰਮਰੇ ਧਰੇ ਸੋਗ ਸਤੀ ਰੇ ਬੋ

लघुमंगलपुत्रादिरिष्यन्ते नन्दो ननु अष्टा

ਰਬ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੰਤਰ ਰਗ ਉਤਾ ਅਧਾਰ ਰਬ ਮੰਤਰ ਰੇਖਾ

ਰਕਮੇਂ ਪਰਿਖੇਂ ॥ ਜੇ ਮੇਰ ਬਾਰ ਪਰਿਖੇਂ ॥ ਸੇ
 ਤ ਕੇ ਵਾਲੇ ਮੇ ਬਾਰੁ ਨਿਨੇ ਮਨ ਹੀ ਬਾਧਿ ਦੇਹੇ ॥ ਅਥ ॥
 ੨: ॥ ਸੁਨਨੇ ਵਰ ਪੁੰਕਾਰ ਮੇ ਝਾਂਜਰ ਭੁੰਕਾਰ ॥ ਸੁਟਪੁ
 ਟਾਤੁ ਪਗਲਾ ਲਕੇ ਤਿਸ ਮਾਗ ਮਨ ਬਿਚਾਰ ॥ ੬੦ ॥
 ਪੁੰਕਾਰ ਪੈਸਾ ਮੇ ਪੁਸਿ ਪਹੁੰ ਭੁੰਕਾਰ ਭੇਗੀ ਮੇ ਪੁਸਿ ਪਹੁੰ ਨੇ
 ਵਰ ਝਾਜਰ ਮੇ ਝਨਕਾਰ ਪੁਸਿ ਪਹੁੰ ॥ ਪੁਨ: ਤੁਕਾ ਕੇ ਸ
 ਕਜਰ ਮੇ ਲਸੇ ਫੁਲ ਗਜਰ ਮੇ ਲਖੇ ਭੁੰਗ ਮਜਰ ਮੇ
 ਪਿਪਿਕਾ ਕੇ ਲਿਖ ਭੁਲ ਤੀ ॥ ਕਜਰ ਮੇ ਨੇੜੇ ਮੇ ਪੁਸਿ
 ਪਹੁੰ ਕੇ ਸ ਮੇ ਪੁਸਿ ਪਨਹੀ ॥ ਅਥ ਭਗਨ ਚਿਪਕ ਮਾ
 ੨: ॥ ਜੇ ਪਰਸੀ ਮਰੰ ਭੁਣੀ ਸੇ ਨਹਿ ਸ ਕੋ ਨਿਦਾਹਿ ॥
 ਭੁਗਨ ਚਿਪਕ ਮੇ ਖੋਕ ਕਵਿ ਜਨ ਕਰਤ ਸਗਾਰ ॥ ੬੧ ॥
 ਜਾਨ ਪੁਸੀ ਗ ਮਰੰ ਭੁਕਰੇ ਸੇ ਅੰਤ ਪੁਸੀ ਤਨੇ ਭੁਨਹੀ
 ਤਹਾ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ਰੇ ਤਿਹੇ ॥ ਪਤਤ ਪੁਸੀ ਮੇ ਅਛ ਨਕੀ

ਗੁਰੂਕਾਂਗਰੀ

ਰਚਨਾਨਹੀਨਿਭੁਤਿਹੈ॥ ਅਜਮਮੇਗਿਨਤੀਕਜਮਠੀ॥ ੩੬
 ਕਨਹੀਰੋਤਿਹੈ॥ ਮਥਾ॥ ਬਿਹਾਰੀ॥ ਲਗਯੋਸੁਮਨਭੈ
 ਹੈਸਫਲਾਭਾਤਪਰੇਸਾਨਿਦਾਗ॥ ਬਾਗੀਬਾਗੀਆਪਸੀ
 ਸੀਰਸੁਹਿਦਤਾਬਾਰਾ॥ ੧੨॥ ਜੇਸੇਕਹਯੋਆਤਪਰੇਸ
 ਤੇਸੇਬਾਰਸੁਹਿਦਿਤਾਬਾਰਕਹਿਯੋਆਤਰੁਪਕਠੀ
 ਕਨਹੀਨਿਭੁਤਾ॥ ਪੁਨः ਰਸਕਪੁਯਾਦਾ॥ ਕਬਿਤਾ
 ਪੁੰਭੁਤੁਪਰੁਪਸਹਿਦਸੁਕੋਰਸੇਰਬਿਹਰਬਿਨੁਰ
 ਪੀਲਪੇਲਿਯਤਪਚਕੋ॥ ਤਰਲਤੁਰੰਗਅਦਲਕਿ
 ਨਅਨੰਤਗਤਰਥਯਮਨਰਥਰਹੇਪਦਾਦੇਗਨੇਗਰ
 ਕੋ॥ ੧੩॥ ਚਿਰਜਗਧਰਧਪਸੀਪਗੀਕੇਸੋਗਧਰੋਇਜੀ
 ਤਕੋਨਕੀਕੋਹਾਰੋਜੀਮਲਾਰਿਕੋ॥ ਦੇਖਤਿਤੁਮਗੁਪਾਲ
 ਤਿਹਕਾਲਉਹਬਾਲਉਹਸਤਰੰਜਕੋਸੀਬਾਜੀਗਾਖੀ
 ਹਾਰਿਕੋ॥ ੧੪॥ ਪਹਲੇਕਹਯੋਪੁਮਅੰਤੁਮਸੋਈਭਏ

ਰੁਪਮਾਗੇਕਰਦੋਸਰਦਸਕੋਰਸੇਰਾ ਨਾਤਮੇਸੇ
 ਕਹਨੇਥੇਸੇਕੋਰਸੇਰਸਾਹਿਦਾ ॥੫੩॥ ਕਹਦੋਬੀ
 ਹਰਿਬਿਨੋਦਪੀਲਾ ਬਿਰਹਿਬਿਨੋਦਪੀਲਾਮੇਸੇਕ
 ਤਦੋਗਾਰੇਦੋਆਮਰੂਪਕੋਪਸੰਗਠੀਕਾਨੀਨੇ
 ਰੁਪਮਾਅਥਅੰਸਮਦੇਖਲੰਛਨਾ ਹੈ ॥੫੪॥ ਪਹਲੇਕਰਮ
 ਸੇਕਹਿਕਛੁਪਨਿਕੀਜੇਕਮਭੰਗਾ ਅੰਸਮਤਾਕੋਕਹਿ
 ਤੇਦੁਤੀਨਾਮਕਮਭੰਗਾ ॥੫੫॥ ਕਹਿਪਦਮਾਪਾਛੰਕ
 ਜਗਰੀਰਨਾਕਹਿਕੋਨਕਰੀ ਕਹਿਰਾਖਨਕੋਨਿ
 ਯਮੇਜਪਗੀ ਅਤਿਕੋਪਕੋਨਸੰਘਾਰਕਰੇ ॥੫੬॥ ਹਰ
 ਜੁਹਰਜੁਬਿਪਬੁਧਿਰੇ ॥੫੭॥ ਇਹਕਹਿਨੇਥੇਬਿ
 ਪਜੁਹਰਿਜੁਹਰਿਬੁਧਿਰੇ ॥੫੮॥ ਤੋਕਰਮਠੀਕਰੇਤੋ
 ॥੫੯॥ ਹੈ ॥੬੦॥ ਪਰਜੁਕਰਮਾਨਨਨਪਨਾਇਨਕੇਏ
 ਸਿੰਗਾਅੰਜਨਨੁਪਰਕਰਮਰਬਾਜੁਬੀਰਾਹਾ ॥

੬੬ ॥ ਇਹਾਪਰਸੈਨੁਪਰਹੁਜਸੈਬਾਜੁਰਚਸੈਹਾਰਅਨੁ ॥ ੩ ॥
 ਨਸੈਬੀਰਾਨਖਨਨਸੈਅੰਜਨਮੇਸੈਕਰਮਕਰਨੇਥੇ ॥
 ਅਥਅਮਤਪਗਰਥਰੇਖਲਛਨਾ ॥ ੪ ॥ ਅਰਥਮੈ
 ਹਰੀਤਸਰੋਜਹਾਪੁਕਨਬਿਰਧਾਅਮਤਪਗਰਤਰੇ
 ਪਤਹਿਰਹਿਤਸੁਕਾਵਿਕੁਲਸੱਧਾ ॥ ੫ ॥ ਜਗਜੇਪੁ
 ਸੰਗਬਰਨਿਖੋਇਤਕੇਬਿਰਧੀਰਉਅਰਅਰਥਨਿ
 ਕਸੈਸੈਅਮਤਪਗਰਥਾ ॥ ਅਥਾਗੁਬਿਰਕੋਛੰਨਾ ॥
 ਰਾਮਮਨਮਥਸਰਦੁਸਰਿਤਤਿਤਰਿਦੇਨਿਸਰਰ
 ਕੁਲੀ ॥ ਹਪਰਚੰਦਨਗੰਧਸੰਜੁਤਜੀਵਤੇਸੁਗੰਧਿਗ
 ਰਲੀ ॥ ੬੮ ॥ ਇਹਾਬੀਤੁਤਸਕੇਪੁਸੰਗਮੇਤਾਕੇਬਿਰ
 ਧੀਸੰਗਰਸੰਬੰਧੀਚੰਦਨਾਦਿਕਹਨੇਦੋਖਾ ॥ ਬੀਤੁਤਸ
 ਹੀਕੋਮਿਲਤਕਰਿਨੇਥਾ ॥ ਨਨੁ ॥ ਰਸਬਿਰਧਕਯੋਨ
 ਰੇਇ ॥ ਉਤਾ ॥ ਰਸਬਿਰਧਮੇਵਉਬਿਰਧੀਰਸਬਾਰ

ਅਮੋਰਤਿਐਂ ਅਮਪਨਿਤੁ ਬਿਰਪਸੇਨਿ ਕਸੇਰੁ
 ਭੁੱਤ ਸੁਖ ਮਭੁਹੁ ਪਾਹੀਨੁ ਹੈ ॥ ਕਹਿਕੀਰੁ ਗੁਰੁ
 ਕਹਿਕੀਰੁ ਅੰਜਨ ਸਤਗੁ ਪਾਦੁ ਹੋ ਮਨੁ ਭੁਟੁ
 ਸਬ ਸਿੰਗਾਰੁ ਭੁਟਾ ॥ ੬੬ ॥ ਭਿਯੋ ਸਿੰਗਾਰੁ ਕੇ ਬਿ
 ਰਪੀ ਕਰਨਾ ਕੇ ਪੀਥਿ ਕਨਿ ਕਸੇਰੁ ॥ ਅੰਗ ਸਕ ਬਿ
 ਪੀਰ ਸਭੀ ਨਹੀ ਗਪਨਾ ॥ ਭਿਯੋ ਮਠਾਰੁ ਕੇ ਫਲ
 ਬਾਕੁ ਫਲੁ ॥ ਅਥ ਅਰਥੁ ਫਲੁ ਫਲੁ ਹੈ ॥ ੬੭ ॥
 ਮੇਜਾ ਪਹਿਲਾ ਕੇ ਮਿਟਨੁ ਫਲੁ ਜਾਨਾ ॥ ਅਰਥ
 ਕੇ ਫਲੁ ਸੋ ਚੰਡੁ ਅਰਥੁ ਫਲੁ ਜਾਨਾ ॥ ੬੮ ॥ ਜਗ
 ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਫਲੁ ਮਿਟਨੁ ਅੰਗ ਅਰਥੁ ਕੇ ਫਲੁ ਸੋ ਚੰਡੁ
 ਖਜਾਨਿ ਖਜਾਨੁ ਅਰਥੁ ਫਲੁ ॥ ਅਰਥੁ ਸੋ ਚੰਡੁ ਬਿਸੇਸ
 ਬਾਕੁ ਫਲੁ ਬਾਕੁ ਫਲੁ ॥ ਬਾਕੁ ਫਲੁ ਮੇਸੀ ਪ੍ਰਗਯਾ ਸੋ
 ਗਾਨੁ ॥ ਅਹਿ ਜਬ ਅਰਥੁ ਫਲੁ ਭੁਟੁ ਤਿ ਪਦ ਬਾਕੁ ਫਲੁ

ਕਹਾਉਨਿ ਸਬਦੁ ਖਕਿ ਬਾ ਅਰਥੁ ਖਾ ਜਿਕਰਿ ਸਬਦੁ ॥੩॥
 ਖੋਤਿ ਸਬਦੁ ਮਾਤੁ ਤੇ ਖਨਿ ਕਸੇ ਓ ਨਮੋ ਤੇ ਜਬ ਅਰਥੁ ਕਹਿ
 ਮੁਹਿ ਤਬ ਨਿਕਸੇ ॥ ਜਿਕਰਿ ਅਰਥੁ ਖੋਤਿ ॥ ਅਰਥੁ ਖ
 ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਾਹ ਕੋ ਕਹੇ ॥ ਅਰੁ ਵੇ ਏਕ ਠਕ ਹਿਨ ਥਾ ॥ ਐਉ ਨ ਭੋਕੇ
 ਨਾਮ ਅਰਥੁ ਖ ਕਹੇ ॥ ਚਿਤਾ ਜਟ ਪਿਟੇ ਪਟਾਕੁ
 ਰੇਖ ਅਰਥੁ ਕਿਨ ਸੋ ਭੀ ਨਿਕਸੇ ॥ ਸਬਦੁ ਬਦਲ ਕਹਿ ॥ ਰ
 ਵੇ ਬਤ ਮੇ ਸੀ ਪੁਰੇ ਖ ਕੇ ਗਯਾ ॥ ਤੇ ਅੰ ਪਟਾਕੁ ਮਕੀਅ
 ਪੇਛੁ ॥ ਤੇ ਅੰ ਆਗੇ ਅਰਥੁ ਖ ਭਿੰਨ ਕਹਿ ਬਤੇ ॥ ਵੇ ਸਬਦੁ
 ਰੇਖ ਹੀ ਕਹਾਵੇ ॥ ਅਰਥੁ ਅਰਥੁ ਖ ਨਾਮਾ ॥ ਅਪੁਸ਼ਟਾ ਗਥ १
 ਕਸ਼ਟਾ ਗਥ २ ਬਮਾਹਤ ३ ਪੁਨਰੁ ਕਾਤਿ ४ ਦੁਹਜ ਮਪਗਾਮ
 ५ ६ ਸੰਦਿਗਧ ७ ਨਿਰੋਗਤਿ ८ ਪਸਿਧ ਬਿਦਿਯਾ ਬਿਹ
 ਧ ९ ਅਨੁਦੀਜਿਤ १੦ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਿਤਕ ੧੧ ਆਨਿਅ
 ਮ ਪ੍ਰਿਤਕ ੧੨ ਬਿਸੇਖ ਪ੍ਰਿਤਕ ੧੩ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਿਤਕ

ਪੇਖਕਰੈ। ਅਥਕਸ਼ਾਗਥਦੇਖਲਖਨਾਹਿ॥ ਅਰਥਜਪਾਥੀ ੩੬
 ਵਿਚਿਦੈਕੋਅਛਰਦੈਨਸਤਾਬਾ। ਕਸ਼ਾਕਿਯੋਜਾਨੈਮਹੈਸੋਕਸ
 ਟਾਰਥਕਾਬਾ। ੧੦੪। ਜਹਾਅਛਰਨਤੈਕਾਵਿਕੈਹਿਰਦੈਕੋਅ
 ਰਥਸੀਪ੍ਰਨਨਿਕਸੈਸੋਕਸ਼ਾਗਥਾ। ਨਨੁ। ਕਾਲਿਸੁਕਜੇਨਤੈ
 ਇਉੜ। ਕਾਲਿਸੁਬਾਕਜਦੇਖਹੈਅੰਦਕੋਅਰਥਪਦਪਦੇ
 ਰਸੇਭੀ। ਨਿਕਸਤਹੈਪਰਅਛਰਅਰਥਕੋਦੇਤਹੈਅੰਪ੍ਰਯਾਪ
 ਵਿਧੀਅਟਤਹੈ। ਕਸ਼ਾਗਥਅਰਥਕੋਦੇਖਹੈਅੰਅਖਰਜਬੇ
 ਅਰਥਕੋਨਹੀਦੇਤਹੈਅੰਪ੍ਰਯਾਪਵਿਧੀਦੁਰਨਹੀਹੋਤਹੈ। ੧੧
 ਥਾਬਿਹਾਗੀਦੇ॥ ੧੧੫। ਬਿਛਰਨਕੇਦੁਸਾਰਿਦੁਖਹਰਖਜਤ
 ਪਯੋਸਾਗ। ਦੁਰਯੋਧਨਲੈਦੇਖਪਤਤਨਤਪ੍ਰਨਇਹਬਾਹ
 ੧੦੫। ਯਾਸਮੈਦੁਰਯੋਧਨਨੈਪਾਤੁਦਨਕੇਮਾਗਬੋਲਿਯੋਅਸੁ
 ਸਾਮਾਕੋਭੇਜੇਤਬਦੁਹਤਿਨਕੇਪ੍ਰਨਕੇਸੀਸਕਾਦਲਾਯੋ
 ਤਾਕੇਦੁਰਤੇਦੇਖਪ੍ਰਸੰਨਭਿਯੋਸਮੀਪਦੇਖਦੁਖਮਾਨੋਯੋ।

ਬਖਸਿਸ ਕਰੇ ਜਨੈ ਤਬ ਦੇਹ ਕੇ ਮਰਥ ਜਨੈ ਆਤਮਾ ਕਾ ਸੁ
 ਗਮ ਗੰਭੀਰ ਪੈ ਕੋਠਿ ਅਖ ਜਾ ਅਕਾਲ ਗਾਮਰਥ ਲਗੇ ਹੋਤਾ ਹੀ
 ਅਯੋਧਿਆ ਜੀਏ ਅਥ ਬਾਹਤ ਲਛਨਾ ਦੇਹ ਪ੍ਰਥਮ ਜਾਹਿ
 ਨਿਦਾ ਕਰੈ ਬਹੁ ਪ੍ਰਸੰਸੇਤਾ ਹਾਵਾ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਨਿਦੇ ਜਹਾ ਸੇਵਾ
 ਹਤ ਕਾਵਿਚਾਹਿ १੦ ੬੫ ਥਾ ਦੇਹੁ ਨੈ ਨਕਾ ਮਲਾਏ ਮੈਨਹੈ ਮੈ
 ਰਕਮ ਲਾਕਿ ਹਕਾਮਾ ਪ੍ਰਥਮ ਕਮਲੇ ਕੋਨੇ ਤਨ ਕੋਠਿ ਪਮਾਨ ਠਾ
 ਗਾਇ ਸੁਤ ਕਰੀ ਬਹੁ ਗਨੈ ਦੇਖੇ ਆਤਮੇ ਦੇਖਾ ਪੁਨ: ਤੁਕਾ ਜਤੁ
 ਸੁਹਤੁ ਰਤੇ ਅਧਕਤ ਕਰਕ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਸੋਭਾ ਪਹਲੇ ਕਲਾ ਤਰਕੇ
 ਜਤੁ ਕਰਨੈ ਦੇਖੇ ਬਹੁ ਗਤਾਹੀ ਕੋਹਾਥ ਕੋਠਿ ਪਮਾਨ ਠਾ ਗਾਏ
 ਸੋਨਚਹਿ ਯੋ ਅਥ ਪੁਨਰੁ ਕਤ ਦੇਖ ਲਛਨਾ ਚਿ: ਇਕ ਮ
 ਰਥ ਆਵੈ ਬਹੁ ਬੇਗਾਤਾਹਿ ਅਰਥ ਪੁਨਰੁ ਕਤ ਸੁਦੇਹਾ ੧੦੧
 ਸਬਦ ਪੁਨਰੁ ਕਤ ਮੈ ਸਬਦਾ ਰਥ ਦੇਓ ਬਹੁਤ ਬੇਗਾਵਤ ਹੋ
 ਯਾਮੈ ਅਰਥ ਬਹੁਤ ਬੇਗਾਵਤ ਹੋ ਸਬਦਾ ਭ੍ਰਿਸ ਹੋਤਾਹੈ ੧

ਥਾਹ ਸਰਹ ਸੇ। ਸੈਂਦਾ। ਟੂਲ ਹੁੰਮੇ ਨਿਨ ਕੋ ਮੁਖ ਸਮਾ ਮਤੇ ਹੋ ॥ १४ ॥
 ਕਬੈ ਨ ਕੁਲਾਈ ਕੇ ਬਾਸਨ। ਨੀਰ ਸਤੈ ਹ ਸਚ ਚ ਕਹੈ ਤਿਨ ਤੈ
 ਸਰਹੈ ਮਦੁ ਨੀਰ ਅਕਾਸਨ। ਲਾਲਾ ਵਿਕਾਸ ਲਖੇ ਅਨ ਕੁਲ
 ਨ ਲਾਈ ਹੋਇ ਨਿਮਾਇਤ ਸਗਾਸਨ। ਰਾਗ ਉਨਾ ਸਰੁ ਵੈ ਨਿ
 ਨੁਰੈ ਰਪ ਲਾਸ ਕੇ ਪਾਸ ਪਗ ਗਰੀ ਆਸਨ। १੦੮ ॥ ਇਹਾ ਤੀ
 ਸਰੀ ਅੰਚ ਥੀ ਤੁਕ ਕੋ ਅਰਥ ਏ ਕਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਰਥ ਪੁਨ ਕੁਕਤ
 ਅਥ ਦੁਹ ਕ੍ਰਮ ਦੇਖ ਲਛਨਾ ਦੇ॥ ਲੋਕ ਬੇਦ ਤੇ ਬਾਝੀ ਅ
 ਨ ਚਿਤ ਕ੍ਰਮ ਜਤਾਇ। ਦੁਹ ਕ੍ਰਮ ਦੇਖ ਸੁਜਾਨਿ ਦੇ ਕਹਤ ਸਾ
 ਨੇ ਲੋਇ ॥ ੧੦੯ ॥ ਅਥਾ ਬਿਹਾਰੀ ਦੇ॥ ਕੋਊ ਕੋ ਰਸ ਸੰਗ ਹੋ ਕੋ
 ਉਲਾਖ ਹਜਾਗ। ਮੇਸੰ ਪਤ ਅਦ ਪਤ ਸਦਾ ਬਿਪਤ ਬਿਦਾ
 ਰਨ ਹਾਗ ॥ ੧੧੦ ॥ ਇਹਾ ਪਹ ਲੇਹ ਜਾਗ ਬਹੁ ਰਲਾਖ ਕੋ ਗੇ
 ਸੇ ਕ੍ਰਮ ਕਾਰਿ ਯੋਚਹਿ ਯੋ ਉਲਟ ਕਰਿ। ਪੁਨ: ਤੁਕਾ ਏਕ
 ਬੋਹ ਇਹ ਰਦੇਖ ਮੁਸਕ ਦੇ। ਮੁਸਕ ਦੇ। ਨ ਤੈਨੀ ਕੇਤੁ ਜਗ

ਉਹਨਾਉਏ। ਇਹਾਮੈਸੋਕਰਨੇਥੇਨੁਕਰੀਉਹਨਾਉਏ
 ਉਹਨੀਏ। ਤੇਤੋਂ। ਇਹਉਹਸਕੇਹੈਤਾਉਏਕਹੇ
 ਅਥਹਾਮਸਦੇਖਲਾਨਾਦੇ॥ ਕਹੈਗਵਾਰਜਿਮਰਥਕੇਸ
 ਮਸੈਬਰਗਵਾਰ। ਨਾਉਵੈਨਗਰਨਕਸੈਗਾਮੀਸਬਿਰ॥
 ਰ॥੧੧॥ ਸਬਦਗਾਮਜੇਮਗਾਮੀਸਕੇਸਬਦਗਾਖਏ
 ਤੇ। ਪਾਥਾਦੇ॥ ਭੁਜੀਸਮਾਮਸੁਜਲਏਸਖੀਨਗਈਸਤਾ
 ਬਾ। ਮੇਪਨਹੀਜਨੈਸੁਮਬਾਪਹਿਹੈਰਿਖਗਬਾ॥੧੨॥
 ਇਹਾਮੇਗੀਪਨਹੀਜਨੈਮੈਸੋਕਰਸ੍ਰੀਕਹੈਹੈ। ਪੁਨः ਬਿਹਾ
 ਗੀਦੇ॥ ਬਿਖਮਬਿਖਾਦਤਕੀਤ੍ਰਿਖਾਜਿਏਮਤੀਰਨਸੇ
 ਧਾ। ਅਮਿਤਮਪਾਰਮਗਾਪਨਲਮਾਏਮੁੰਡਪਏਧਾ॥
 ੧੩॥ ਪਏਪਕੇਮੁੰਡਮਾਏਮੈਸੋਕਰਕਹੈਹੈ। ਅਥਸੀਦਿ
 ਗਪਦੇਸਲਾਨਾਦੇ॥ ਜਹਾਮਰਥਮੈਹੈਤਹੈਬਿਨਪੁ
 ਸੰਗਸੰਦੇਹਾ। ਪਨਮੈਤ੍ਰਿਮਨਬੈਠਹੀਸੇਸੀਦਿਗਪਕਹੈ

७११५ गबिनायसिंगतेनयभरथमेसंदेहहंतक १४९
 नेभभनमेठीकनगीषेठेसमीदगपापरसदिगपमे
 परबेभरथनिसचैरहीउठे।आमेभरथवेठाद्वे
 निसचैरहीउठे।आकादेः।कपयनियटउजरीनि
 देवीनैसजनसंग।नैलगनगमेनीनैदे।लीनैरि
 छामिलरंग।११६।गइवचनसिंगभैकिसातमेय
 उसंदेहा।पुनः।बिहारी।देः।छेनेपकागरहिदेछे।
 लखा।नटाका।बिहहिउठे।उप।असभसमेउठे
 मेभावा।११७।गइव।बिहउठे।असभनना।काहो।बीषा
 न।अ।रौ।जा।न।नगीन।उठे।अ।ब।न।र।उठे।अ।स।छे।न
 देः।बि।न।का।र।न।उठे।अ।र।थ।बे।र।उठे।अ।न।ह।सु।न।न।।स।म।र।उठे।
 उ।ब।ध।न।उठे।अ।र।उठे।अ।न।भ।न।११८।न।ग।बे।उठे।बि।ह।
 व।ध।र।न।र।बी।नै।उठे।अ।र।उठे।अ।न।र।उठे।अ।न।र।उठे।अ।न।र।उठे।

ਪਦਕੀਕਮਤੀਹੋਤਹੈ। ਅਥਰਸਰਸੋਸ਼ੈਦਾਗਾਇਉਤੈ
ਹਿਨਮੇਘਮਲਾਰਹਹਾਸੀਮੈਦਾਮਨਸੀਦਰਸਾਦੈ। ਬੋਲ
ਤੋਕੇਕਲਕੋਬਰਜੈਗਰਜੈਦ੍ਰਿਗਬਾਰਦਸੇਬਰਲਵੈ। ਸ਼ੀਰਭ
ਸ਼ਾਈਸੁਧਾਰਬੋਮਧੁਗੀਪੁਨਨੁਪਰਮੰਦਯਨਵੈ। ਸੁਨੈਮ
ਦਾਸਮੈਬਾਲਬਿਲੋਕਗੀਮਾਪੀਪਾਦਸਸਾਨਬਨਾਵੈ
੧੧੬। ਯਾਮੈਹੋਤਕੋਭੂਨਹੀਕਹਯੋਕੋਪਾਦਸਸਾਨਬਨਾਵੈ
ਪਾਤੇਨੀਹੋਤ। ਸੀਕਿਸਕੋਆਗਮਸੁਨਪਾਦਸਸਾਨਬ
ਨਾਵੈਮੈਸੋਹੋਤਕਹਨੇਥੋ। ਨਨੁ। ਸਕਾਖਕੋਨਹੋਇ। ਭਿਰ
ਸਕਾਖਮੈਅਰਥਕੀਕਮਤੀਹੋਤਹੈ। ਯਾਮੈਹੋਤਨਹੀਕਹਯੋ
ਪੁਨ: ੨੦। ਤਨਦੁਤਲੈਨਿਦ੍ਰਾਤਨੀਕੁਖਤੁਨੀਲਖਦੇਹ
ਘਾਮਹੋਤਹੈਚਾਦਨੀਬਾਸਰਹੋਤਅਛੋਹ। ੧੨੦। ਯਾਮੈਬੀ
ਹੋਤਨਹੀਕਹਯੋਯੋਇਬਾਤਕੋਹੋਤਹੈ। ਅਥਪ੍ਰਸਿਧਬਿਦ
ਪਾਇਰੁਪਲਾਛਨ। ਪ੍ਰਸਿਧਬਿਦਪਾਤੇਬਿਰੁਪਜੇਅਰਥ

ਸੋਬਿਦਾਬੀਰੁਪਾਸੇਦੁਪਾਕਾਦਿਸੰਪ੍ਰਦਾਇਬਿਰੁਪੇ १੪੨
 ਸਾਸੁਬੀਰੁਪਾਕਾਦਿਸੰਪ੍ਰਦਾਇਬਿਰੁਪਲਣਨਾਦੇ॥
 ਜਹਾਕਦਨਕੇਨੇਮਤੇਗੀਤਬੀਰੁਪਲਖਾਇਕਾਦਿਸੰਪ੍ਰਦਾ
 ਇਬਿਰੁਪਸਮਕਦਨਦਯਬਤਾਇ१੨॥ਜਹਾਕਦਨਕੇਨੇ
 ਮਤੇਬੀਰੁਪਯੋਸਕਾਦਿਸੰਪ੍ਰਦਾਇਬਿਰੁਪਾਜੈਸੇਮੇਰਸ
 ਦਥੇਲਤਹੈਪੰਧਾਦੁਸਕੇਨੇਮਬਾਘੇਹੈਅੰਕਕਲਬਸੰ
 ਤਕੇਨੇਮਾਦੇਦਤਾਨਕਬਰਨਬਚਰਨਤੈਮਨੁਸਨਕੇਸੀ
 ਸਤੈਜਸਥਿਨਲਮਪਜਸਕਾਰਨੇਤਨਕੇਮੀਨਾਦਿਬੀਸਮ
 ਤਾਮੁਖਕੇਚੰਦ੍ਰਾਦਿਸਮਤਾਇਤਾਦਿਨੇਮਹੈਅੰਜਨਕ
 ਪਾਸਿਧਸੇਥਿਕਾਦਿਨਅਨਕਲਜਾਨਿਯੋਅੰਸੇਨੇਮਕੇਜਹ०
 ਉਲੰਪਨਕੀਜੈਸਕਾਦਿਸੰਪ੍ਰਦਾਇਬਿਰੁਪਾਥਾਸਤਾਪਕਾਸੇ
 ਕਬਿਤਾਅੰਬਰਸਨਲਮੇਪਤੰਬਰਸੇਢਾਇਹਤੈਸੀਲੁਬ
 ਬਾਗਕੀਤਫਗਕੀਨਿਮਾਨਕੀਰੂਤਲਮੇਭੰਕਨਅਨੇਕਨਮ

ਰਾਏਘੋਖਕੇਰਨਸੇਮੀਲੀਪੁਨਚਾਰਚਕਦਨਕੀ। ਬਿੰਗ
 ਨਕੀਪਾਤਕੇਹੁਤਾਤਮੇਸਹੀਏਨਾਤਕਨਮੈਕਰੋਰਮਨਦੇਹ
 ਤੇਪਖਾਨਕੀ। ਸੁਨਾਪਿਕਗਾਨਕੀਨਿਹਾਰਸੇਛਾਸਾਨਕੀ। ਸੁਕੈ
 ਸੇਬ੍ਰਿਖਤੁਨਕੀਸਪੰਗੀਕਾਮਬਾਨਕੀ। ੧੨੨। ਇਹਾਪਾਦਸ
 ਮੈਪਿਕਕੇਬਰਨਬੇਬਿਰਧਾ। ਪੁਨ: ਬਿਹਾਰੀ। ਦਿ: ਹਰਬਰ
 ਨਉਪਾਰਾਗੇਗਸਦਲਕਰੈਸੁਕੁਕੇ। ਰਿਨਸਰੇਨਨਕੇ
 ਪਰੈਹਸੀਸਸੀਕੀਓਇ। ੧੨੩। ਦਿਝਮੈਕਮਲਕੀਇਕ
 ਸਮੇਸੋਭੁਲੀਓਤੀ। ਦੇਸਕਾਲਕੀਆਮਦੁਬਾਰੇਬਿਰੋ
 ਪਸਕੁਕਦਿਸੀਧਦਾ। ਇਬਿਰੋਧਮੇਠੈ। ਅਥਸਾਸਤੁਬਿਰੋਪਲੈ
 ਛਨਦੇ:। ਜਹਾਸਾਸਤੁਨਕੇਨੇਮਤੇਭਾਸੇਧਗਦਬਿਰਧਾ
 ਦੇਖਸੁਸਾਸਤੁਬਿਰੋਧਹੈਕਰੋਮੇਸਬਨਾਇਨਸੁਪਾ। ੧੨੪। ਅਸ
 ਦੇ:। ਧੰਮਪਗੇਸਕੁਨਿਸਨਗੇ। ਲੋਚਨਲਗੇਪਕੁਤਾ। ਦੁਪ
 ਤਰਲੀਸੇਦਤਨਗੇ। ਮਲਕਪੁਲਤਮੁਦਨਾਤਾ। ੧੨੫। ਸੁਰ

ਯੇਦੈਉਧੇਧਰਮਸਾਸੁਬਿਰੁਧਾਯੋਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਾਦਿਬਿਰਧ ੧੪੩

ਅਹੀਮੇਜਾਨਿਯੋਜੈਸੇਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰਜੀਮਹਾਰਾਜਸਦਾ

ਅਨਕੁਲਪੈਤਾਮੇਦਛਨਾਦਿਭੇਦਕਹੈ। ਅਥਅੰਨ੍ਰੀਕ੍ਰਿਤ

ਦੋਖਲਛਨਾਦੇ॥ ਬਰਨੈਏਕੈਅਰਥਜਹਅਰਥਨਦੀਨ

ਕਹੈ॥ ਅੰਨ੍ਰੀਕ੍ਰਿਤਸੇਜਾਨਿਯੋਦੋਖਕਯੋਕਦਮੈਨ॥ ੧੩੬੧

ਹਾਏਕਹੀਤਹਕੋਬਿਦਹਾਰਬਰਨਨਕਹੈਅੰਤਮੈਕੋਭਿਦੀ

ਨਭਿਕਤੀਨਲਮਾਦੈਤਹਾਅਹਿਦੋਖਹੋਤਹੈ॥ ਸੁਨਾਨਦੀ

ਨਾਰਥਕਹਾਨਕਹੈਪੈਤਨਕਹੈਕੋਬਾਕੋਬਸਾਧਾਨਅਰਥ

ਨਕਹੈ॥ ਜੋਕਹੈਹੇਤਨਕਹੈਤੋਨਿਰਹੇਤਹਾਏ॥ ਜੋਕਹੈਸਾਧਾ

ਨਅਰਥਨਕਹੈਤੋਸਾਥਾਖਯੋਇਉ੩॥ ਹੇਤੁਤਹਾਰੀਜਿਯੋ

ਜਹਾਨਿਚਹੇਤਹੈਸਥਾਖਤਹਾਹੇਤਹੈਜਹਾਅਰਥਕੀਏ

ਛਾਰਹਿਤਹੈ॥ ਯਾਮੇਹੇਤਅੰਨ੍ਰੀਕ੍ਰਿਤਪ੍ਰਯੋਯਨਨਹੀਕੇਦ

ਲਨਦੀਜਰਚਨਾਮਾਤ੍ਰਕੀਰਾਹਿਯੋ॥ ਅਥਕਲਨਿਧੇਸ੍ਵਰਾ

ਤਤੇਤਰੰਗਭਏਤੋਕਹਾਭਏਜੀਨਜਗਉਜਗੀਨਸਦਹਾਭਿ
 ਚੇਮਤੰਗਭਏਤੋਕਹਾਭਏਕੁਲਬਰੀਜਗਵਾਫਿਨਿਵਾਰੇਭੋ
 ਰੀਅਦਾਸਭਏਤੋਕਹਾਭਏਚੰਦਮੁਖੀਮੁਖਚੰਦਉਜਾਨਾਭ
 ਛਾਬੀਲਾਸਭਏਤੋਕਹਾਭਏਭੁਰਭਚੰਦਭਤਗੁਨਹਾਰੇ
 ੧੨੧ ਇਹਭਏਤੋਕਹਾਭਏਸਭਭੰਗਮੈਸੇਈਕਹਤੇਆਏ
 ਕੋਉਨਵੀਨਰਚਨਾਨਹੀਕਹੀਪਾਤੋਦਯਾਮੈਸੇਕਹਨੇਥੋ
 ਜੋਹਿਪਤੇਜਾਨਕੀਨਾਥਬਿਸਾਹਪੁਨ:ਵੇਃ ਸਦਾਨਭੁਲੋਤੋ
 ਰਈਸਦਾਨਕਾਰੇਕੇਸਾਸਦਾਨਸੰਗਸਹੇਲਿਯਾਸਦਾਨਬੇ
 ਰੀਬੇਸਾ॥ ੧੨੨ ਇਹਭੀਸਦਾਨਸਦਾਨਕਕਕਦਹਾਭੁਕੀਪ
 ਹਲਯਭੁਜੇਰਮੇਸਾਮੈਸੇਕਹਿਨੇਥੋਅਥਨਿਯਮਯਥਿਤ
 ਕਲਛਨਾਵੇਃ ਜਹਨੇਮਾਰਥਭੰਗਹੰਕੀਜੇਤਹਾਮਨੇਮਾਨੀ
 ਯਮਪ੍ਰਦਿਤਕਤਾਯੋਕਹਤਸਭੈਮਤਛੇਮਾ ੧੨੩ ਯਾਮੈ
 ਅਨੇਸਕਿਮਾਇਬੇਕਰਯਿਯਮਤਿਸਕਾਰਕੇਪਾਇਜਤਹੈਯ

ਥਾਹੇਃ ਕੋਤੁਦਗੁਨਗਨਗਨਸਕੋਏਹੋਨੋਨਬਿਸਾਲਾਹੁਮ ੧੪੪

ਹੁਮੇਰੇਧਿਪਸਦਾਹੁਏਹਤਰਿਰਮਾਲਾ ੧੩੦ ਹੁਮਹੁਮਨੇਮਤੇ

ਮਹਨਮੇਜਤਹੋਨੋਮੇਰੁਮੇਰੋਪਤਹੋ ੧੩੧ ਹੁਮਹੁਮੀਮੇਰੋਧਿ

ਆਮੋਸੇਨੇਮਕਹਨੋਥੋਅਥਅਨਿਅਮਪ੍ਰਬਿਤਕਲਛਨਾ

ਦੇਃ ਧੋਲਹੋਰਅਨਿਅਮਕੀਅਰਥਪਰੇਤਿਛਨੇਮਾਸੇਅਨਿ

ਅਮਪ੍ਰਬਿਤਕਲਛਨਤਹੋਕਵਿਛੇਮਾ ੧੩੨ ਧਮੇਨੇਕੇਅ

ਏਅਨੇਕੋਤਿਸਕਰਧੋਨਤਹੋ ੧੩੩ ਧਾਹੇਃ ਅੰਗਅੰਗਸ

ਹੁਸਪਮਾਸਰਸਪ੍ਰਸਕਮਗੁਬੰਦਾਹਾਹੁਭਾਵਲਾਵੰਨਗਨ

ਨੋਬਲਰੁਪਅਮੰਦਾ ੧੩੪ ਇਹਾਪਹਲੇਅੰਗਅੰਗਮੈਸੁਖਮ

ਅਪਕਹੈਧਾਇਅਨਿਅਮਕਹਨੋਜੋਭਿਨਕਰਕੋਭਿਅੰਗਨਹੀ

ਕਹੋ ੧੩੫ ਹਾਹੁਭਾਵਲਾਵੰਨਸੋਅਮੰਦਹੈਬਹੁਤਦਿਪ

ਤਹੋਧਹਾਵਾਦਿਕੀਸੁੰਦਰਤਕੋਨੇਮਕਹਬੇਕਰਸਤੁਅੰਗਅ

ਨਿਅਮਨੇਤਿਸਕਰਧਾਯੋਅਥਬਸੇਸਪ੍ਰਬਿਤਕਲਛਨਾਦੇਃ

ਨਹ ਪੈਠੈ ਰਬ ਸੇਸ ਕੀ ਤਹ ਸਮਾਨ ਕਹ ਮਰਥਾ ਬਸੇਖ ਪਾਇ ਤਕੇ
 ਖਸੇ ਸੁਰੀ ਕਹ ਤਸਮਰਥਾ ॥੩੩॥ ਬਸੇਖ ਮੇਸਾ ਮਾਨ ਕਹੇ ਸੇਖ
 ਸੇਖ ਤਿਸ ਕਥੇ ਪਾਵੈ ਹੈ। ਜੇ ਸੇਕਾ ਹੁਸੀ ਤਕੇ ਬਰਨ ਸਕ ਬੇਲ ਗੈ ਤੁ
 ਕਹੇ ਸੁਰੀ ਸੀਤ ਅਛੈ ਹੈ ਤਹੈ ਤੁਥ ਦਸੀ ਤਕੇ ਤਿਸ ਕਥੇ ਪਾਵੈ ਨਾ
 ਤਹੈ। ਅਲਪ ਬਾਧ ਕ ਬਸੇਸ : ਬਹੁ ਬਾਧ ਕ ਸਾਮਾਨ ਅਧ
 ਥਾ ਹੈ : ਸਾਮਾਨ ਕੀ ਜਹੀ ਨਤੁ ਮਧ ਪਉ ਧਮ ਕੇ ਨਾ ਮਾਨ। ਭ੍ਰਿ
 ਦਾ ਬਨ ਸੰਦਰਸ ਕ ਲਹ ਸਕਨ ਜੀਵਨ ਪਾਨ। ॥੩੪॥ ਈਹ ਕਹਾ
 ਕੀ ਜਬ ਸੇਸ ਕੇ ਬਰਨ ਕਰ ਬੇਲ ਗੈ। ਤਹਾ ਸੀ ਬ੍ਰਿਦਾ ਬਨ
 ਸੁਰੀ ਸੀ ਤਹੈ ਪਹ ਸਾਮਾਨ ਕਹ ਬੇਕਰ ਕੀ ਜਬ ਸੇਸ ਕੇ ਤਿਸ ਕ
 ਰ ਪਾਵੈ। ਅਥ ਸਾਮਾਨ ਅਧ ਬ੍ਰਿਤ ਕ ਲਛਨ ਹੈ : ਬੁਨ ਲ
 ਗੈ ਸਾਮਾਨ ਕੇ ਤਿਹ ਬਸੇਸ ਕਹ ਮਰਥਾ। ਤੇ ਸਾਮਾਨ ਅਧ ਬ੍ਰਿ
 ਤ ਕੇ ਦੋਖ ਜਨ ਸਾਮਾਨ। ॥੩੫॥ ਜਹਾ ਸਾਮਾਨ ਕੇ ਬਰਨ
 ਮੈ ਬਸੇਖ ਬਰਨੈ ਸੇ ਸਾਮਾਨ ਅਧ ਬ੍ਰਿਤ ਕਾ ਪਥਾ ਹੈ : ਮ

ਥਹਾਮਿਤੁਆਮਿਤਿਥੁਮੇਸਰੁਸੁਖਮਾਨਸਮੇਤਾਸੁਪਟਪਾਟ ੧੪੫
 ਬਿਸਰਾਮਮਮਹਿੰਤੁਗੁਰਾਇਲੇਤਾ ੧੩੬ ਇਹਾਮਥਰਾਮਿਤੁ
 ਲਸਾਮਾਨਕੋਬਯਨਨਕਰਬੋਲਗੇਤਹਾਕਯੋਬਿਸਾਤਪਾ
 ਟਮੇਰੇਹਿਤੁਕੋਅਧਕਚਰੇਹੈ ॥ ਬਿਸਾਤਪਾਟਬਸੇਸਕੇਕਹਬੇ
 ਕਰਸਰੁਮਥਰਾਮਿਤੁਲਸਾਮਾਨਨੈਤ੍ਰਿਸਕਾਰਪਯੋਸਰੁਹੀ
 ਪਾਟਹਿਤੁਕੋਚੁਰਾਵਤਹੈਮੇਕਹਤੇਤੋਸਕਹਤੋ ॥ ੫੫ ॥ ੨੦ ॥
 ਅਲਬੇਲੀਕੇਅੰਗਸਰੁਸਿਮਰਤਮੇਹੈਹਿਤਾਬਦਨਕਾਤ
 ਮਨਮੇਖੁਰੀਕੇਸੇਬਕੇਮਿਤਾ ੧੩੭ ॥ ਪਹਲੇਕਯੋਸਰੁਮੰ
 ਗਾਹਿਤਮੇਹਤਹੈ ॥ ਪਹਸਾਮਾਨਾ ॥ ਬਦਨਕਾਤਮਨਮੇਖੁਰੀ
 ਪਹਬਸੇਖਕਹਬੇਕਹਸਾਮਾਨਾਇਗਾਯੋਸਰੁਹੀਮਨ
 ਮੇਰਖੁਰੇਮੇਸੋਕਹਨੇਥੋ ॥ ਅਥਸਾਕਾਖਦਖਲਛਨਾਹੈ ॥
 ਰਹੋਕਾਹਿਜਹਅਰਥਕੀਬਰਨਨੀਯਮੇਮੀਤਾ ॥ ਸਕਾਖ
 ਸੋਦਖਨਕਹੈਸਰੁਪਾਕੀਨਗੀਤਾ ੧੩੮ ॥ ਜਹਾਬਰਨਨੀ

ਅਮੈ ਕਹੁ ਅਰਥ ਕੀ ਚਾਹਹੈ ਸੇ ਸਾਕਾ ਖਾਨ ਨਤੁ ਮਨੁ ਮਰ
 ਕੇ ਨਹੀ ਉਤ੍ਰਾ ਨਤੁ ਨ ਪਦੈ ਮੇ ਪਦੈ ਮੇ ਪਦੈ ਕੀ ਕਮਤੀ ਹੋਤੁ
 ਹੋ ਅਮੈ ਅਰਥ ਕੀ ਨਤੁ ਨਤੁ ਨਤੁ ਨਤੁ ਨਤੁ ਨਤੁ ਨਤੁ ਨਤੁ
 ਹੋ ਮੇ ਸੇ ਕਉ ਪਦੈ ਹੋਇ ਅਮੈ ਪਦੈ ਨਹੀ ਹੋਇ ਅਥਾ ਬਿਹਾ
 ਗੀ ਦੋਃ ਚਿਤੁ ਲਗੇ ਹਰਹੁ ਪਕੇ ਕੀ ਸਾਟ ਜਹੁ ਜਾਇ ਹੋ
 ਇਨ ਬੇਚੀ ਬੀਚੀ ਲੋਇਨ ਬਰੀ ਬਲਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਹੋ ਬੀ
 ਕੀ ਇਨ ਬੀਚੀ ਬੇਚੀ ਮੇ ਕੋ ਪਥਰਨ ਹੀ ਇਤਨੇ ਅਰਥ
 ਹੋ ਬਿਨਹੈ ਪਦੈ ਕੇ ਨਿਰਬਾਹ ਅਛੋ ਨਹੀ ਹੋਤੁ ਹੋ ਬਿਕੀ
 ਇਨ ਬੀਚੀ ਬੇਚੀ ਇਤਨਾ ਦਿਖੀ ਆਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਬਿਨ ॥
 ਕਰਤਾ ਸਾਧਕ ਨਹੀ ਹੋਤੁ ਹੋ ਕਰਤਾ ਜਾਨਿ ਦੇਖੋ ॥ ੧੪੦ ॥ ਹੋ
 ਨਕਹਤੁ ਮਜਾਹੀ ਪਾਪਾ ਦਸ ਮੇ ਪਦੈ ਸਾ ਪਾਹ ਅਛੋ
 ਤੋ ਕਰਤਾ ਆਗੇ ਕਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋ ਅਮੈ ਜਾਨਿ ਦੇਖੋ ਪੁਨ੍ਹ ਵੇਃ
 ਘਨ ਚਾਕ ਬਰਹੀ ਪਦੈ ਕੇ ਕਲੀ ਨੇ ਮੇਨਾ ਸਾਦਨ ਮੇ

ਸਮਰਥਸਮਰਥਸਤਨਕੈਸੇਠੀਨਾਇਹਨੈਗਇਤਨਾਅ ੧੪੬
 ਰਥਕੀਚਾਹੈਤਨਜੈਹੈਕਸੇਠੀਨਾਮੈਸੇਕਯੈਕੈਅਥਅਪ
 ਦਮੁਕਤਦੇਖਲਛਨਾਦੇਃ ਬਾਕਆਰਥਕੇਤਨਨਕੈਜਹਾਸ
 ਥਾਨਨਹੋਇ। ਤਹਾਤਨੈਤਿਹਨਾਨਿਏਅਪਦਮੁਕਤਕਦਿ
 ਲੇਇ ੧੪੧। ਜਹਾਬਾਕਆਰਥਕੇਤਨਬੇਕੈਠਿਕੈਨੇਨਹੋਇ
 ਤਹਾਤਨੈਸੇਅਪਦਮੁਕਤਾਪਥਾਦੇਃ ਸੈਹਤਗੋਪਲਲੇ॥
 ਟਕਾਗਰਮਾਨਦਕਸੁਹਾਇ। ਰੁਲੇਸਮੇਅਭਿਸਰਕੇਸਾਖਿ
 ਬੇਨਾ। ^{੨੪੨} ^{੨੪੩} ਰਲਾਦੀਲਨਲਾਇ ੧੪੨। ਸਾਖਿਰਲਾਪਹਬਾਕਆਰਥ
 ਅੰਤਮੇਰਹੈਏਬੇਤਹਾਦੀਲਨਲਾਇਕਹਪਹਲੇਤਨਾ
 ਆਤੇਦੇਖਾ। ਸਮਾਪਤਪੁਨਗਤਮੈਪੁਰੋਕਰਬਸੇਸਨਦੀਨੀ
 ਏਹੈਪੁਨਃ ਬਿਹਾਰੀਦੇਃ ਕਹੈਨੁਬਚਨਬੇਗਨੀਬਿਹਾਰ
 ਬਿਕਲਅਕੁਲਾਇ। ਬਿਏਨਕੇਅਸਦਾਸਹਿਤਸੁਦਾ
 ਤਬੇਲਸੁਨਾਇ। ੧੪੩। ਬਿਏਨਕੇਅਸਦਾਸਹਿਤਪਾ

ਅੰਤਮੇ ਕਹਨੇ ਬੋਲੁ ਬਾਤੁ ਬੋਲੁ ਸੁਨਾ ਅਕੇ ਪਹਲੇ ਪੁਰੋ ਕੀਏ ਅ
 ਯੋਧਾ ਅਥ ਅਸਲੀ ਲਿਖਿ ਯੋਧਾ ਦੇਃ ਅਰਥ ਮੇਲਨਾ ਥੁਮੀ
 ਜਕਏ ਕਹੀ ਅਸਲੀ ਲਿਖਿ ਹੋਤ ਹੈ ਅਥਾ ਦੇਃ ਅਕ ਫੁਲਰ
 ਯੋਧਿ ਫੁਲਰ ਚਹਤੁ ਜਾਗਨ ਕੰਨ ਸੀ ਕਾਇ ਅਸੰਭਿ ਪਤੁ ਪਰ
 ਤਹੈ ਤੁਹਤ ਨਹੀ ਭਿਠ ਜਾਇ ੧੪੪ ਇਹਾ ਅਕ ਫੁਲਰ ਕੀਏ
 ਫੁਲ ਚਹਤੁ ਪਹ ਅਰਥ ਲਜਾ ਕੇ ਦੇਨ ਦੁਹਰੈ ਨਨੁ ਅ
 ਰਥ ਮੇਲਨ ਲਜਾ ਸਲੀ ਲਿਖੀ ਕੀਏ ਕਹਿਏ ਗਿਲਾਨ ਮੀਅ
 ਮੰਗਲ ਏਓ ਕੀਏ ਨਕਹੇ ਓੜਾ ਗਿਲਾਨ ਮੀਅ ਮੰਗਲ
 ਅਸਲੀ ਲਿਖਿ ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਬਿਰੁਪ ਕੇ ਅੰਤੁ ਤਹੈ ਤਹੈ ਕਾਹੇ ਤੇ
 ਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਬਿਰੁਪ ਮੇਲੁ ਧੇ ਅਰਥ ਤੈ ਬਿਰੁਪ ਅਰਥ ਪ੍ਰਕ
 ਸੈਹੈ ਸੋਈ ਗੀਤ ਅਮੰਗਲ ਅਯੋਧਿ ਅਸਲੀ ਲਿਖਿ ਮੇਲੁ ਤਹੈ
 ਨਨੁ ਪਦ ਬਕਾ ਲਜਾ ਸਲੀ ਲਿਖੀ ਕੀਏ ਅਰਥ ਲਜਾ
 ਸਲੀ ਲਿਖੀ ਕੀਏ ਕਹਾ ਓੜਾ ਬਕਾ ਸਲੀ ਲਿਖਿ ਮੇਲੁ ਪ੍ਰਕਾਸਤ

ਦੁਖੈ ਯੋਖੀ ਮਿਟ ਜਾਤ ਹੈ। ਅਰਥ ਸਲੀਲ ਮੇਨ ਹੀ ਮਿਟਤ ਹੈ ੧੪੭
 ਏਤੋ ਭੇਦਾ ਅਥ ਸਾਚਰ ਭੁੰਨਿ ਦੇਖ ਲਛਮੀ ਦੇ॥ ਕੀ ਜੈਤੁ
 ਲੈ ਬੁਝੈ ਨ ਕੋ ਜਹਾ ਮੇਲ ਸੁਨ ਸੰਤ। ਬੁਝੈ ਭੁਲੈ ਨ ਮਿਲ ਪਦ
 ਸਾਚਰ ਭੁੰਨਿ ਅਨੰਤ। ੧੪੮॥ ਅਥਾ ਕਵਿ ਪ੍ਰਯਾਪਾਨੇ॥
 ਚਰਨ ਪਰਤ ਚਿੰਤ ਕਰਤ ਨੀ ਦਿਨ ਭਾਵਤ ਸੇਰ। ਸੁਫਲ ਨ ਭੋਭ
 ਰਤ ਫਿਰਤ ਕਵਿ ਬਿਭਚ ਕੀ ਚੋਰ। ੧੪੯॥ ਬਿਭਚਾਰੀ ਚੋਰ ਮੈ
 ਕਵਿ ਕੋ ਕਹੈ ਅਨੁਚਿਤ ਹੈ। ਅਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਿਰੁਪ ਲਛਮੀ
 ਦੇ॥ ਨਿਕ ਸੈ ਬੁਝੈ ਅਰਥ ਤੈ ਪ੍ਰਗਟ ਬਿਰੋਧੀ ਅਰਥ। ਸੇ ਪ੍ਰਕਾ
 ਸ਼ ਬਿਰੁਪ ਹੈ ਦੂਖ ਨ ਜਾਨ ਬਿਪ ਗਥਾ। ੧੫੦॥ ਅਥਾ ਦੇ॥ ਅਪ
 ਨੀ ਸ੍ਰੀ ਸੁਭ ਮੇਹ ਦੇ ਕਰੇ ਸਪੁਰਨ ਕਾਮ। ਅਬ ਛਿਤ ਸਤ ਕੋ ਮਿ
 ਲੇ ਦੇ ਦਰਸ ਅਭੁਗਾਮ। ੧੫੧॥ ਇਹਾ ਕਹੈ ਅਪਨੀ ਸੁਭ ਲ
 ਛਮੀ ਮੋ ਕੇ ਦੇ ਕੈ ਸਪੁਰਨ ਕਾਮ ਕਰੇ ਤਾਤੇ ਅਬ ਧੇਰਾ ਜਨ ਤੇ ਕੇ ਦੇ
 ਵਤਾਨ ਕੋ ਰਾਜ ਕੀ ਮਿਲੈ ਪਹੁੰਚੈ ਅਸੀਰ ਬਾਵਨਿ ਯੋਗੁ ਤੇ

ਲਾਛਮੀਚਲੀਆਈ ਮੰਦੇਹਤੁਆਗੇਬਿਨਦੇਵਰਾਜਨਹੀ
 ਮਿਲੈਹੈਅਹਬਿਰੁਪਮਰਥਲੀਪਗਦੈਯੋਅਥਬਿਪਅਨ
 ਬਾਦਅਜੁਕਤਿਹੈਭੋਬਿਪਕਹਬੇਤੇਹੈਇਅਜੁਗਤਿਯੋਹੈ
 ਬਿਪਅਨਬਾਦਅਜੁਗਤਿ॥੧੪੬॥ਜਹਾਬਿਪਕਹਨਹੈਇ
 ਤਹਾਅਜੇਗਕਾਹੈਯੋਸੋਬਿਪਅਨਬਾਦਅਜੁਗਤਿ॥੧੪੭॥
 ਮੇਬਰਨਗੀਅਮਰਥਤੈਬਿਰੁਪਬਸੇਸਨਦੀਜੇਯੋਹੈਯੋਸੋ
 ਸੇਕਉਕਾਹੁਯੋਮਾਗਬੇਜਾਇਤਹਾਕਹੇਅਗੇਜਿਪਨਮਕਹ
 ਜਾਹਰਘਯੇਦੇਹਾਅਥਾਹੈਭੋਜੇਤਰੁਪਜਗਦੀਸਹੈਨਿ
 ਗਨਬਿਖੈਬਿਹੀਨਅਤਨਤਾਪਬਨਤਾਨਕੇਕਰਹਰਹਸ
 ਲੀਨ॥੧੪੮॥ਬਨਤਾਨਕੇਕਾਮਜਹਰਹਬੇਮੈਭੁਗਵਾਨਕੇਬ
 ਸੇਸਨਦੀਯੋਨਿਰਗਨਬਿਖੈਬਿਹੀਨਾਹੈਸੋਅਜੁਗਤਿ
 ਹੈਤੁਹਾਅਦਨਮੋਹਨਸਜਾਮਸੁੰਦਰਮਦਨਮੋਹਨਗਧੀਰ
 ਦਨਮੇਸੇਬਸੇਸਨਚਹੈਯੋਪੁਨ:ਹੈਭੋਕੋਕਕਲਾਨਪਬੀ

ਨਾਮੁ ਮਨੁ ਦਤਨ ਕੋ ਰਿਸੁ ਦਾਗ ਮੇਹ ਬੇਗੀ ਕੀ ਸਿਮੇਤੁ
 ਦਸਾਗਰ ਕੇ ਪਾਗ ॥੫१॥ ਭੁਵਸਾਗਰ ਕੇ ਪਾਠ ਕਰ ਬੇਮੈ ਕੋ
 ਕਲਾਨੁ ਬੀਨਾ ਅਵੇਕ ਬਸੇ ਸਨ ਬਿਰੁਪਯੋ ॥ ਅਥ ਤਿਕਤੁ
 ਪੁਨ: ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਤਲਾ ਛਨਾਵੇ ॥ ਜਹਾ ਅਰਥ ਕੋ ਬਰਨ ਕਰਤੁ
 ਨੈਸੁ ਮੇਤੁ ਪੀਗ ॥ ਤਿਕਤੁ ਪੁਨ: ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਤੁ ਤਹਾ ਪੁਨ ਬਰਨੈ ਬ
 ਤਤੀਗ ॥੫੨॥ ਜਹਾ ਅਰਥ ਕੋ ਤਨ ਕੋ ਫੇਰਤਾ ਹੀ ਕੋ ਬਰਨਾ,
 ਕਰੈ ਸੋ ਤਿਕਤੁ ਪੁਨ: ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਤਾ ਨਤੁ ਜੇਤਹੀ ਕੋ ਫੇਰ ਬਰਨ
 ਨ ਕਰੈ ਤੋ ਪੁਨਰੁ ਕਤ ਕਰੈ ਨਹੀ ॥ ਓ੩ ॥ ਪੁਨਰੁ ਕਤ ਮੈ ਸਬ
 ਦਾਰਥ ਫੇਰ ਫੇਰ ਆਵੈ ਹੋ ॥ ਮੈ ਬਰਨ ਨੀ ਅਕੋਭਾ ਦੁਭੇਦ ਸੇ
 ਬਰਨ ਕਰਤ ਨ ਕੋ ਫੇਰ ਬਰਨ ਬੋਹਤ ਹੈ ॥ ਪੁਨਰੁ ਕਤ ਕੀਆ
 ਈ ਦੇਈ ਸਬ ਦਾਰਥ ਨਹੀ ਆਵੈ ਹੋ ॥ ਅਥਾ ਵਿਃ ਕੋ ਨਕ
 ਮਕੋਗ ਮਾਨੈ ਜੋ ਉਰੁ ਗਤ ਨਹੀ ॥ ਦੁਹੈ ਭੁਭੇਹਰੀ ਸੁਕੈ
 ਦੇਤੁ ਮੁਖਤ ਫਲ ਲੇਇ ॥੫੩॥ ਪਹਲੇ ਗਾਨ ਕੋ ਨਕਾਮ

ਕੇਹੋ ਜੇਹੀ ਬਿਖੇ ਭੁਗਤੀ ਨਹੀਂ ॥ ਅਥਾਨ ਭੁਗਤ ਕੇ ਬਾਨ
 ਨਕਹਤ ਜੇਹੇ ਰਕਮੇ ਵੇਹੋ ਭੁਏ ਕਹਾ ਭੁਏ ਭੁਏ ਯਹ ਗੀ ਸੁਕੇ ॥
 ਕਤ ਦੇਤ ਹੈ ਯਾਨ ਚਹੀਏ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਏਕ ਬੇਹੋ ਭੁਗਤ ਕੀ
 ਬਡਾਈ ਬਰਚੁ ਬੇਗ ਜਾਨ ਤੇ ਅਪਕਹੈ ਫੇਰ ਬਰਨ ਬੇ ਅਜੇਗਾ ॥
 ਇਤ ਅਰਥ ਦੇਖਾ ॥ ਅਥ ਸਖਾਤ ਰਸ ਦੇਖ ਕਾਥਾ ਤੇ ॥ ੧੪੮ ॥
 ਸਥਾਈ ਸੰਚਾਰ ਕੇ ਨਾਮ ਲੇਖਾ ਤੁਹ ਦੇਖਾ ॥ ਅਨੁਭਵਾ ਦਕ
 ਸੁਸੇ ਪ੍ਰਗਟੈ ਦੇਖ ਅਮੇਖਾ ॥ ੧੪੯ ॥ ਰਸ ਪ੍ਰਤਿਕੁਲ ਬਿਭੁ
 ਵੇਕਹਾਨ ਕਹੈ ਜਹ ਕੇਇ ॥ ਤੁਹ ਦੇਖ ਪਹਿਚਾਨਿ ਦੇਖ ਕਹ
 ਸੁਨੇ ਲੇਖੇ ॥ ੧੫੦ ॥ ਜਹਾ ਰਸ ਅੰਧਾਈ ਅੰਧਾਈ ਕੇ ਨਾ
 ਮ ਲੇਖਾ ਤੁਹ ਦੇਖ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜ ਬਦੈ ਪਤਿ ਕੋ ਮਿਲਾ ਪਬਨੇ
 ਤੇ ਸੰਗਾਰੈ ਤੇ ਤਹਾ ਪੁਨ ਤੇ ਨਿਕ ਸਿਹੰਗੇ ਤੇ ਨਕ ਬੀਚੇ ਮੇਨ
 ਅਪਕਹੈ ਦੇਖਾ ॥ ਅੰਧਾ ਅਨੁਭਵਾ ਦਿਕਾ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਗਟਾ
 ਤੇ ਇਤਹ ਦੇਖਾ ॥ ਅੰਧਾ ਰਸ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਕੁਲ ਬਿਭੁ ਦਾਇਹਾ

ਨਕੀਜੈਤਹਾਦੇਖਾਹਸਕੇਨਾਮਲੈਏਦੇਖਾਥਾਹੇਃਯੋ ੧੪੮

ਹਿਦਿਲੈਨਰਸੁਭਯੋਲਖਯਹਨਯਦੀਨਾਸਸਮੰਤ

ਯਦੁਬਲਖਤਚਿਤੁਭੈਸਿੰਗਾਰਮੇਲੀਨਾ ੧੫੬ਾਇਹ

ਨਾਰਨਦੀਨਮੇਚੰਦਯਦੇਖਸਿੰਗਾਰਤੰਪੁਨਤੇਨੇਕਸਤੰਬੀ

ਚਮੇਨਾਮਕਯੋਆਤੇਦੇਖਾਸਾਈਕੋਨਾਮਬਯੋਮੇਲੈਏਖ

ਥਾਹੇਃਯੁਧਮਧਰਿਧਤਚਲਤੁਹਹਿਸਸਸ੍ਵਪ੍ਰਵਹਾਸ੍ਵ

ਨਸੁਟਤਨਰਨਾਹਕਓਰਮੇਭਯੋਓਛਾਹਾ ੧੫੭ਾਇਹਓ

ਛਹਸਾਈਕੋਨਾਮਕਯੋਆਤੇਦੇਖਾਮੇਸੇਸੰਚਾਗੀਕੋ

ਮਲਿਏਦੇਖਜਾਨੈਏਯੋਅਨਭਾਵਕੀਕਸੁਪਗਟਤਾਯਥਾ

ਹੇਃਬਰਨਬਰਨਪਨਪੁਮਤੁਕੈਓਮਤੁਓਠੇਸੁਤੁਓਰ

ਸੁਧਆਏਸੁਖਪਾਛਲੇਸੁਨਬਨਬੋਲਤਮੇਰਾ ੧੫੮ਾ

ਪਾਛਲੇਸੁਖਸੁਧਆਇਏਅਨਭਾਵਕਰਨਾਕੇਕਿਥੋ

ਬੋਗਾਸਿੰਗਾਰਕੇਅਹਜਮੇਨਹੀਜਾਤੁਏਪ੍ਰਤਿਕਲਥਿ

ਭਾਵਹੁ ਹਨ ਅਥਾਹਿ ॥ ਏਤੋਹਰਤਿ ਅਕਰੁ ਹੋਕੇ ਨਹਰੁ
 ਤਰਿਸੰਗਾ ਅਬਸਗਤਾਇ ਨਚਹਲਖ ਜੈਸੇ ਬਾਹਤਰੰਗਾ ॥੫੬॥
 ਏਹਾਸੰਗਾਰਮੇਜੋਬਨਕੇ ਅਲਤਰੰਗਕੀ ਆਈ ਕਹਨੇਦੇ
 ਖਾਇਤਰਸਦੇਖਾ ਅਥਪ੍ਰਬੀਪਦੇਖਕਥਨਨੀ ਜਿਥਾਮੈ
 ਰਤਹਕੇਪ੍ਰਸੰਗਮੈਮੋਰਤਹਕੇਬਖਰਨਕਰੈਤਹਅਕਾਂਤੁਪ੍ਰ
 ਕਥਨਦੇਖਾ ਜੈਸੇਬੇਨੀਸ੍ਰਹਨਾਟਕਕੇਦੁਤੀਅਮੀਕਮੈ
 ਮਨੇਕਨਕੇਸੰਪਾਹੁਏਦੁਹਯੋਧਨਕੇਭਾਨਮਤੀਸਹਤਥਿ
 ਹਾਰਬਰਨਕਿਯੋਤਹਾਅਹਦੇਖਜਾਨਿਯੋ ਜਹਾਜੇਬਯ
 ਨਕਹਤੇਅਦੈਰਹਾਛੋਡਵੇਕਠਿਕਾਨੇਨਹੀਹੋਇਤਹਿਛੋ
 ਡਿਯੋਪ੍ਰਸੂਤਬਰਨੈਤਹਾਅਕਾਂਤੁਛੋਦਦੇਖਾ ਜੈਸੇਬੀਰਚ
 ਰਿਤਨਾਟਕਮੈਸ੍ਰੀਗਮਚੰਦ੍ਰਜੀਅੰਪਰਸਰਾਮਜੀਕੋਪੁਪ
 ਚਿਪਸਿਥਿਤਕੁਯੋਹੈਤਹਾਸ੍ਰੀਗਘਨਾਥਜੀਨੈਕਯੋਰੈਮੈ
 ਕੰਕਨਛੋਡਬੇਨਾਤਹਾਸਮੈਅਹਬਾਕਕਯੋਅਜੇਗਾ ॥੨॥

ਜਗਾ ਅੰਗੀਰਿ ਬਸੇ ਸਕਲ ਹੀ ਬਰਨੈ ਅੰਗ ਅਪੁ ਧਨ ਤਿਨ १੫੦

ਕੋ ਬਰਨੈ ਸੋ ਅੰਗ ਬਿਸਤਾਰ ਦੇਖਾ ਜੈ ਸੇ ਰਾਜ ਕੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕ

ਰਾਜਾ ਨਹੀ ਬਰਨੈ ਤਾ ਕੇ ਖਾਸ ਟਹਲੁ ਆ ਬਰਨੈ ਤਹਾ ਪਹ

ਦੇਖਾ ਤਾ ਜਹਾ ਕੋ ਉਥਾ ਤਕ ਹ ਬੇਲ ਗੈ ਤਾ ਕੀ ਸਮਾਪਤ ਨ

ਹੀ ਹੋਇ ਤਾ ਮੇ ਕਛੁ ਅੰਗੀ ਕਹ ਬੇਲ ਗੈ ਸੋ ਛੇ ਦ ਦੇਖਾ ਜੈ

ਸੋ ਸਿੰਗਾਰ ਸਮਾਪਗੀ ਮੇ ਬੀਰਾ ਦ ਅਨੁ ਟਾਟ ਸਾਧ ਕ ਸੰਗ

ਰੀ ਕਹ ਕੈ ਤਿਨ ਕੇ ਲਛਨ ਉਦਾਰ ਨ ਨਹੀ ਕਰ ਦੇ ਯੋਆ

ਤੋ ਕਯੋ ਨਹੀ ਕੋ ਅੰਜ ਕਹੇ ਥੋ ਤੋ ਉਦਾਰ ਨ ਦੇ ਨੇ ਥੋ ਤਹਾ ॥੦

ਗੈ ਅੰਗੀ ਬਿਦਹਾਰ ਕਹ ਬੇਲ ਗੈ ਤਹਾ ਅਹ ਦੇਖ ਜਾਨਿ

ਯੋ ॥ ਜਹਾ ਕਹਾ ਬਿਦਹਾਰ ਕੋ ਬਾਰੀ ਬਾਰ ਬਰਨ ਕਰੇ

ਸੋ ਪੁਨ: ਪੁਨ: ਵੀ ਪਤ ਦੇਖਾ ਜੈ ਸੋ ਕੁਮਾਰ ਕਾ ਬੀ ਮੇ ਗਤਿ

ਬਿਲਾਪ ਮੇ ਕਰਨਾ ਰਸ ਕੋ ਬਾਰੀ ਬਾਰ ਪਕਾ ਸਕ ਕੇ ਤਹਾ

ਅਹ ਦੇਖ ਜਾਨਿ ਯੋ ਨਨੁ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇਖ ਪ੍ਰਮੇ ਕੋ ਸੋ ਕਰੇ

ਉਤ ਇਨਯੀਮੈਂਤਾਨਿਕਸਤਹੈਜੈਸਕਉਬਿਦਹਾਰਥਗੀਠੈ
 ਰਮੈਹੈਇਸੇਈਬਹੁਤਰਮੈਹੈਇਅਥਇਦੇਖਨਕੇਸ
 ਮਾਧਾਨਪਕਾਰਕਹਿਅਤਹੈਕਵਿਬਥਹੈਦੋਕਹੁਦੇਖ
 ਹੈਚਿਤਕਕਹੁਦੇਖਗੁਨਹੈਇਕਹੁਦੇਖਨੈਗੁਨਨਹੀਮੈ
 ਸੇਕੈਤੁਜੈਇ॥੧੬੦॥ਕਿਸੀਸਾਨਮੈਦੇਖਉਦਿਤਕਰਹੈ
 ਮਰਥਅਹਜੈਮਿਟਤਹੀਨਹੀਕਹੁਗੁਨਰੂਪਹੈਤੁਹੈਕਿਸੀਪੁ
 ਕਤੀਕਿਯੇਦੁਰਵੈਜਾਤਹੈਕਹੁਦੇਖਹੈਨਗੁਨਹੈਦੇਖਾਭਾਸ
 ਕੀਨਾਈਹੈਤਹੈਜੈਮਿਟੈਸੋਨਿਯਾਨਿਯੈਜੈਮਿਟਜਾਇ
 ਸੋਮਨਿਤਜਾਨਿਯੈਕੇਦੇਖਹੈਨਗੁਨਹੈਸੋਦੇਖਾਭਾਸਜਾਨੈ
 ਜਹਾਕੋਪਸੰਜਗਤਾਪੁਕੀਉਕਤਬਰਨੈਤਹਾਸੁਤਕਟਗੁਨ
 ਅਥਾਹੈਕੋਪਪਾਪਕੀਚਾਹਿਧਰਮਾਰਮਰਸਚਿਚਾਗਾਥਿ
 ਕਟਸੁਭਟਕੋਕਟਕੋਕਟਕੋਉਮੈਡਾਗ॥੧੬੧॥ਸਲੇਖਜਮ
 ਨਾਹਿਮੈਅਪੁਪਕਤਮੈਨਿਰਤਾਰਥਦੋਉਗੁਨਜਾਨਿਯੈ

ਅਥਾਹੋਃ ਕਾਕੇਪਾਪਹਰੈਨਏਹਕੇਪਾਕੇਆਪਾਜਾਕੇ ੧੫੧
 ਤਾਕੇਜਾਤਹੈਜਾਕੇਤਾਕੇਪਾਪਾ ੧੬੨ ਜਹਾਸੁਰਤਸਮੇਸਮੇਕੋ
 ਧੀਸ਼ਿਰੀਕੀਉਕਤਮੇਤੀਨੇਅਸਲੀਲਚੁਨਅਥਾਹੋਃਲੇ
 ਚਨਕੀਚਰਉਦਹਮਲਮਾਸਗਾਠਕੁਚਜਾਨਾਤਉਪਗਠਮੁ
 ਰਖਤਹਾਤਜਮੇਹਨਗੁਨਕਾਨਾ ੧੬੩ ਭਾਜਾਜਸੁਤਮੇਸੀਹੀ
 ਪਗੁਨਜਾਨਨੋਜਹਾਅਰਥਕੇਸਮਝਬੋਮੇਸੁਤਨਿਪਨਹੇ
 ਇਤਹਾਅਪਤੀਤਗੁਜਜਾਨਿਏਯੋਅਥਾਅਸੁਹਿਸਾਮ
 ਦੁਛੇਦਕਜੇਈਕਲਪਤਦੇਸਬਨਾਵੈਤੋਈਅਸੁਹਿ
 ਸਾਕੇਜਨਾਇਬੇਬਾਰੇਪਮਾਨੂੰਈਗਾਰੋਈਨੈਆਪਕਉ੩
 ਰੇਤਯੋਆਤੇਅਦੇਵਾਨਾਅਸਾਸੁਮੇਅਦਿਛੇਦਕਬਿਸੇਸਨ
 ਕੋਨਾਮਹੈਜਹਾਗਾਮੀਨਕੀਓਰਿਤੋਬਚਨਕਹਿਏਤਹਾਗਾ
 ਅਗਨਾਅਥਾਤੁਕਾਹੈਜੁਗਈਦੁਪਦੇਯਨਰਾਬਥਚਿੰਮਿਲੇ
 ਮਾਨੇਗਾਮਕੋਧੋਰੋਹਰਖਸੰਜਕਤਕੀਉਕਤਮੇਨਜਨਪਦਗੁਜ

ਅਥਾਪਨਹੀਛਦਨਨੀਕਾਅਨਾਨਮਾਗਿਸਤਸੀ
 ਕਾਇਹਾਬਸੁਪਦਕੀਨਮੁਨਤਹੈਪੈਤੁਗਦਤਕੇਦਰਸਨ०
 ਨਿਦੇਮਮਾਰਮੇਹੈਪੈਤੇਗਨਕਹੂਅਧਕਪਦਭੀਗੁਨਜਾ
 ਨਿਦੇਮਮਾਰਮਾਥਾਨਮੇਪੁਨਰਕਤਗੁਨਕੇਤਹੈਗਾ
 ਤਤਨਤਕੀਗੀਤਮੇ॥ ੧ ਬਿਖਾਏਮੇ ੨ ਲਾਟਨਪ੍ਰਾਸਮੇ ੩ ਬਿ
 ਸਮੇਮੇ ੪ ਕੋਧਮੇ ੫ ਟੀਨਤਮੇ ੬ ਦਿਆਮੇ ੭ ਅਰਥਾਤਸੰਕ੍ਰਮਿ
 ਤਬਾਦਲਮੇ ੮ ਪਸਾਦਿਨਮੇ ੯ ਹਰਖਮੇ ੧੦ ਨਿਸਚਾਯਮੇ ੧੧
 ਇਤਯਾਦਿਮੇ ੧੨ ਮੇਜਹਾਗੁਨਪੁੰਜਾਇਗਾਹਤਤਨਤਕੀਗੀ
 ਤਪਥਾਪਿਕਮੰਗਨਬਿਨਗੁਨਹਗੁਨਹਪਿਕਸੁਨਤਨਹ
 ਸ੍ਰੋ॥ ਰਿਖਬੋਪਿਕਬਿਨਮੇਜਮੇਜਪਿਕਦੇਤਜੁਖਿਝੈ॥ ਇਤਯਾ०
 ਦਿ॥ ੧ ਬਿਖਾਏਮੇਅਥਾਅਬਹਮਕਛਕਾਮਕੇਨਹੀਛੁ
 ਟੁਟਮਾਰੇਬਹੁਪਾਹੀ॥ ੨ ਲਾਟਨਪ੍ਰਾਸਮੇਅਥਾਕਨਮੇਜ
 ਹਾਤਨਹੀਜਿਨਕੇਤੀਖੇਬਾਨਾਹਨਮੇਜੇਹਾਤਨਹੀਜਿਨਕੇਤੀ

ਖੇਬਨ ॥ ੩ ਬਿਸਮੇ ਮੇ ਖਥਾ ਬਿਹਾਗੀ ॥ ਲਾਲ ਮੇ ਲੋਲ ਕਲਰ १੫੨

ਕਈ ਲਖ ਲਖ ਸਦੀ ਸਿਹਤੁ ॥ ਆਜ ਕਲ ਮੇ ਦੇਖਿ ਅਤਿ ਚਿੰਤਿ
ਕੋ ਸੋਹੀ ਭਾਤੁ ॥ ਕੋ ਮੇ ਖਥਾ ॥ ਆਹਿ ਦੁਸਟ ਕੋ ਮਾਰਤੁ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਰੇ ਮਾਰ ॥ ਦੀਨਤ ਮੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੀ ਨਦਿ ਘੋਲਤੁ ਦੁਸਟ ਨਦਾਸ
ਉਦਾਸ ॥ ਮੇ ਖਿਧਾ ਕਟਾਛ ਕਰਹੇ ਕਠਨ ਕੁਟ ਪਾਸਾ ६ ਦਿਖਾ
ਮੇ ॥ ਆਕੋਤੁ ਮ ਬ ਮਾਰ ਮਤ ਛੋਰ ਛੋਰ ਹੋ ਛੋਰ ॥ ੭ ਮਾਰ ਥਾਂ ਤੁ ਸ੍ਰੀ
ਮਿਤ ਬਦ ਮੇ ਖਥਾ ॥ ਕੋ ਕਲ ਕੋ ਕਲ ਜ ਬੋਰਿਤ ਮੇ ਕਰਹੇ ਦੇਹ ६
ਪਸਾਇਨ ਮੇ ਖਥਾ ॥ ਜੋਰ ਜੋਰ ਮੇ ਕਰਹੇ ਤੇ ਹਿ ਨਿਹੇਗ ਨਿਹੇਗ ॥ ਹੋਰ ਹੋਰ
ਮੇ ॥ ਕੋਰ ਕੋਰ ਕੋਰ ਕੋਰ ६ ॥ ਆਖ ਮੇ ਖਥਾ ॥ ਕੋ ਕੋਰ ਮਾਨਿ ਦਛੋਰੀ
ਹਰਨ ਨ ਮਤੁ ਸਾਰ ॥ ਨਿਸ਼੍ਰੋ ਮੇ ਖਥਾ ॥ ਜੋਰ ਕੋਰ ਕੋਰ ਲਖ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸਾ
ਰੇ ॥ ਨਿ ॥ ਕੁਧੇ ਭੁਧੇ ਮ ॥ ਘਟੁ ਰਸ ਭੁਟ ਆ ॥ ਫਿ ਸ੍ਰ ਗੁਰ ਕੀ ਨ ॥ ੧ ॥ ਕੇਤੇ
ਕ ਮ ਬਾਨ ਮੇ ॥ ਮ ਬਾਨ ਬਾ ॥ ਫਿ ਮ ॥ ਕੋ ਖੇ ਤੇ ਗੁਨ ਪੈਨਾ ਤੁਹਾ ॥ ਇਤਾ
ਦਿ ਮੇ ॥ ਜ ਹਾ ॥ ਗੁਨ ਪੈਨਾ ॥ ਇਤਾ ॥ ਪੈਨਾ ॥ ਇ ॥ ਜ ਹਾ ॥ ਕੋ ਸੇ ॥ ਭੀ ॥ ਗੁਨ ਨ ਹੋਰ

ਸੋਨਿਤੋਰਖਲਾਨਿਯੋ ਜੈਸੇਗਠਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਅਸਮਰਥ ਰਨਿਰ
 ਥਰਤ ਇਤਾਦਿਨਾਨਿਯੋ ਕੁਧੁਤਤਪੁਜਪਤੀਗੁਨਹੇਤੁੰਨਾ
 ਬਾਕਮਪੁਰੋਰਥਸੇਸਨਕੀਰਾ ਰਾਹਕਰੈਤਹਾਸਮਾਪਤਪੁਨਰਾਤੁਗੁ
 ਨਾਪਥਾਸੋਭੁੰਦਇੰਦਸਮਦੇਹਉਮਾਗਮਨਕਰਨਾਪਤਨਾਜਾ
 ਸਦੀਨਪਰਨੇਹਤੁੰਦਸਕਲਕਲਮਲਦਹਨਾਪਸਿਪਦਿਦਹਚਮੈ
 ਨਿਰਹੇਤੁਗੁਨਹੇਤੁੰਨਾ ਲਹਾਸੰਚਾਰੀਆਦਿਕੇਨਾਮਕਹੈਬਿਨਜਾਨੀ
 ਨਨਾਇਐਕਾਕਲਕਾਰਨਮੇਸੰਚਾਰੀਆਦਿਕੇਨਾਮਕਹੈਬਿਨਜਾਨੀਗੁਨ
 ਇਨਕਉਧਾਰਮੇਕਰਮਕੋਪਯੋਜਨਨਹੀਜਾਨਨੇ ਇਤਾਦਿਤੇ
 ਮੋਰਨਾਨਲੀਨੋ ਕੁਧੁਕਉਪਆਦਿਮਲੰਕਾਰਮੇਵੇਖਹੇਤੁੰਨਾਸੰਖ
 ਨੁਰਿਤਾਰਥਾਦਿਮੇਅੰਤੁਤੁਹੇਤੁੰਨਾ ਇਤਿਵੇਖਦੇਖਉਧਾਰਾ
 ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਿਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਹਿਤਸਿੰਧੁਅਮੀਰਦਾਸੁਬਿਰਥਤੇ
 ਵੇਖਨਿਰਨੈਨਾਮਚਤੁਰਥੇਤੁੰਨਾ ॥੪॥

॥ अथ अलीकार निरूपण ॥

१५३

ਤਤ ਅਲੀਕਾਰ ਕੋਲੋਂ ਨਾ ਦੋ: ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਿ ਹਿੰਦੋ ਮੈਂ ਫੁਰੋ ਜਾ
 ਜੋ ਆਇ ਸ੍ਵਦਨ ਸੁਖ ਬਾਗੁ ਰਨ ਅਲੀਕਾਰ ਸੋ ਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸਤ
 ਕਰਿ ਕੇ ਹਿੰਦੋ ਕੋ ਉਚਮਤਕਾਰ ਆਇ ਫੁਰੋ ਕੋ ਉਕਾਰਿ ਬੋਕਰ ਸਬਦ ਕੋ
 ਕਿੰਬਾ ਅਰਥ ਕੋਤ ਕੋ ਗੁਥਨ ਕੀ ਜੋ ਕੋ ਸੋ ਦੁਹ ਚਮਤਕਾਰ ਹੈ ਸ੍ਵਦਨ ਕੋ
 ਸੁਖ ਦਮੀ ਬਾਣੀ ਕੋ ਰੂਪ ਨਹੈ ਸੋ ਅਲੀਕਾਰਾ ਪਸਾ ਸਤੁ ਪਦਾਰਥ ਕੋ
 ਦਿਓ ਹੈ ਕੋ ਚਮਤਕਾਰ ਹੈ ਤੇ ਸਤੁ ਅਲੀਕਾਰੀ ਹੋਰਿ ਉਤ ਅਰਿ ਪਦਾਰ
 ਥ ਨ ਕੋ ਸ੍ਵਦਨ ਸੋ ਸਬੰਧ ਨਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਦਿਓ ਹੈ ਕੋ ਅਹਿਲਾ ਦਿਕਤੁ ਹੈ ॥ ੫ ॥
 ਨ: ਪਸਾ ਆਧੁਰ ਆਇ ਗੁਨ ਕਾਨ ਨ ਕੋ ਪਿਪਲਾਗਤ ਹੈ ਸੋ ਉਚਮਤਕਾਰ
 ਹੋਰਿ ਉਤ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਗੁਨ ਕੁਪੈ ਅਲੀਕਾਰ ਕੁਨਹੀ ॥ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ਮੇਰਾ
 ਨਹੈ ਅਲੀਕਾਰ ਬਾਨੀ ਕੋ ਰੂਪ ਨਹੈ ॥ ਜੋ ਸੋ ਗੁਨ ਬੁਧਾਇ ਆਤੀ ਅਪੋ
 ਰੂਪ ਨ ਜੇ ਬਾਇ ਬਾਝੁ ਪਹੈ ॥ ਅੰ ਅਲੀਕਾਰ ਕੀ ਸਤਾ ਪਤਾ ਸੋ ਗੁਨ ਕੋ
 ਨ ਨ ਕੋ ਪਿਪਲਾਗਤ ਹੈ ॥ ਜੋ ਸੋ ਚਿਜ ਮੈਂ ਠੰਡੁ ਟਪਨ ਘੰਟ ਉਪਰ

ਚਨਾਬਿਤਾਨੁਪਾਸਸੇਰਮਤਕਾਰਧਾਯੋਅੰਰਪ੍ਰਸ਼ ਅਲੰਕਾਰ
 ਕਹਿਬੇਕੋਧਯੋਪਨਕਰਾਯੋਕਰੋਅਲੰਕਾਰਬਿਨਾਬਾਨੀਸੋਭਾ
 ਨਹੀਪਾਵਤਹੈਜੋਸੇਭੁਖਨਬਿਨਾਸ਼੍ਰੀਨਹੀਸੋਭਤਹੈਤਹਾਬਾਨੀਤੋ
 ਅਲੰਕਾਰਬਿਨਾਸਹੀਸੋਭਾਅਮਾਨਹੈਜਾਤਹੈ। ਅੰਸ਼ੀਤਨਦੁਤ
 ਹੀਸੋਸੋਭਾਹੈਤਹੈ। ਜੋਸੇਤੁਕਾਅੰਰਨਕਿਪਾਇਨਮੇਪਾਇਜੇ
 ਬਜੇਬਦੇਤਪਜਾਹੀਤੇਰਧਾਇਪਾਇਜੇਬਜੇਬਦੇਤਹੈ। ਤੁਸੇਹੀਰ
 ਸੋਸੇਬਾਨੀਨੋਅੰਤਨਦੁਤਸੇਸ਼੍ਰੀਨੋਸੋਭਾਪਾਈਤੋਅਲੰਕਾਰਕਾਹੇਕੋਚੋ०
 ਹਿਯੋ। ਉਤ੍ਰਾਸ਼੍ਰੀਨਾਛਬਕਰਭੁਖਨਕੇਜੇਬਦੇਹੀਹੈਅੰਭੁਖਨਸੋ
 ਬਿਨਾਹੀਭਿਤਹੈਸੋਛਬਭੀਭੁਖਨਰੂਪਜਾਨਿਯੋ। ਜੋਬਿਨਾਛਬ
 ਤੇਸ਼੍ਰੀਕੀਸੋਭਾਹੈਤੀਤੋਛਬਕੋਭੁਖਨਨਾਘਾਵਤੋਤੋਸੇਹੀਜਚਮਤ
 ਕਾਰਕਰਸਨੈਬਾਨੀਕੋਭੁਖਤਕਜੋਤਾਮੈਕੋਭਿਤੋਭੁਖਨਤੁਪਰਮਹੈ
 ਜਾਤੇਬਾਨੀਭੁਖਤਭਈਰਸਮੈਤੋਰਸਤੁਹੈਤਹੈ। ਅਹਬਤੁਕੋਲੇ।
 ਹੈਜੋਰਸਦੇਖਸੋਰਸਜੇਭੁਸਤਕਰੋਸੋਭੁਖਨਜੇਭਾਵਤਕਰੋਸੋਭਾਵਮੈਸੋ

ਨਾਨਿਯੋ ਯਾਤਮਲੰਕਾਰਕੋਕਰੋਨਉਚਿਤੁਐ। ਗੀਥਾਤਰਮਲੰਕਾਰ ੧੫੪

ਕੋਲੰਛਨਾਦੋਃ। ਸਬਦਮਰਥਕੀਰਿਤੁਤਮਤਕਾਰਛਬਦੇਤਾ।

ਮਲੰਕਾਰਤੁਸੋਕਰੋਨੋਕਾਦਿਸੁਮਤਨਿਕੇਤਾ। ਮੇਸੋਕਰੋਬੇਕਰਅਧਮ

ਕਾਸ਼ਯਾਪੀਮੇਲੰਕਾਰਹੋਰਿਉਤਮਾਦਿਮੇਨਾਹੋਰਿਯਾਤਮਸਬਦਾਰ

ਥਕੀਰਿਤੁਤਮਲੀਪੁਆਯੋਕਤਾਦਿਧੁਜਾਤਮਕਜੋਹੋਤਯਾਕੇ

ਮਤਿਮਲੰਕਾਰਨਚਹਿਯੋ। ਪੁਨਃ ਜਲੈਮੇਸੋਕਰੋਹੈ। ਸਬਦਮਰ

ਥਕਰਕਰਤੁਪੈਜੋਰਸਕਉਪਕਾਰ। ਰੂਪਨਜੋਸੋਨੀਦਕੋਤਕਹਿਯੋਮ

ਲੰਕਾਰਾ। ਯਾਮੇਰਸਕਉਪਕਾਰਕੋਨਮਨਾਹੀਕਰਯੋਚਹਿਯੋ

ਕਾਹੋਤੇਜਹਾਮਨਜੋਕਤਾਦਿਹੋਤਹਾਰਸਕਉਨਹੀਜੋਰਸਨਰੂਪਤੋਉ

ਯਕਾਰਤਾਕਹਾਂਤਾਤੇਮੇਸੋਕਰੋਨੋਥੋਜੋਸਬਦਾਰਥਕਰਬਾਨੀਕਉਪਕਾਰ

ਰਕਰੋਸੋਮਲੰਕਾਰ। ਰਸਕਉਪਕਾਰੀਤੋਬਿਭਾਵਾਦਿਹੈ। ਜੋਕਰੋਸ

ਬਦਾਰਥਬਸੇਸਨਹੋਤੋਬਿਭਾਵਾਦਿਮੇਸਬਦਾਰਥਤੋਰੂਨਕਹਾ

ਹੈ। ਜੋਕਰੋਰੂਪਨਜੀਦਕੋਦਿਸੁਤਦਯੋਹੈ। ਤੋਦਿਸੁਤਸੇਲਛ

- ਨਕਲੁ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਪੈ ਜਾਤੈ ਤੁਮ ਕਹੋ ਭੂਖਨ ਜੈ ਸੇ ਜੀ ਦਿਕਹ ਮਕਹੇ
 ਗੁਨ ਜੈ ਸੇ ਬੁਧਾਇ ਕੋ ਅਨਿਮਰੀ ਬੇਲੁ ਛੁਨਾਵੈ ॥ ਸਿਰੀ ਅਰਥ ਕਕ
 ਦੁਤ ਕੇਚ ਮਤ ਕਾ ਚਿਹਾਇ ॥ ਅਈ ਕਠਾ ਤਿਹਨ ਮਕ ਕਵਿ ਪਾਰੇ ਮਨ ਸੇ
 ਇ ॥ ਜਹਾ ਕੇਵਲ ਮਰਥ ਹੀ ਕਿਚ ਮਤ ਕਾ ਕੇਨ ਮ ਅਈ ਕਾ ਛੁਪੈ ਤੇਜ
 ਹਜ ਬਦ ਮੇ ਬਲੋ ਕਤੀ ਮਾਇ ਪੈ ਤੇ ਅਈ ਕਾ ਰਨ ਚ ਚਿਹਾ ॥ ਅਈ ਕਾ ਕੁ
 ਧਾ ॥ ਸਬਦ ਈ ਕਾ १ ਅਰਥ ਈ ਕਾ ੨ ਅਰਥ ਸਬਦ ਈ ਕਾ ਕਲੁ
 ਨਾਇ ॥ ਸਿਹ ਸਬਦ ਨ ਕੇਨ ਮ ਤੇਰ ਮਤ ਕਾ ਦਰਸਾਇ ॥ ਸਬਦ ਬਦ
 ਲਨ ਤੇਰੇ ਸਬਦ ਮਈ ਕੀਤਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਹਾ ਕੇਵਲ ਸਬਦ ਹੀ ਸੋਚ
 ਮਤ ਕਾ ਹੋਇ ਸਬਦ ਕੇ ਬਦਲ ਬੇਸੇਚ ਮਤ ਕਾ ਦੂਹੇ ਹੋਇ ਸੋ ਸਬਦ ਈ
 ਕਾ ॥ ਸਬਦ ਬਦਲਨਾ ਤੇਰੇ ਅਰਥ ਸੇ ਸਨ ਮਰਥ ਈ ਕਾ ਬਾਹਰ ਬ
 ਜੈ ਸੇ ਸਲੇ ਖਾਇ ਮੈ ਦਰਬ ਕ ਸਬਦ ਰਖੈ ਤ ਬਹੀਚ ਮਤ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਜ
 ਇਹ ਹੋਤੈ ਹੋਰ ਕੀਰਖ ਪੈ ਪਰਨੈ ਨ ਜੈ ਮੇਘ ਪ੍ਰਯਾਨ ਬਦਲੈ ਤ ਕੇਚ
 ਨ ਮਰਨ ਹੀ ਲਗੈ ਜੋ ਕਚ ਬਦਲੈ ਤ ਮੇਘ ਨ ਮਰਨ ਹੀ ਨਹੀ ਲਗੈ ॥ ਸੋ ਚਿਧਾ

ਦੇ० ਬਕੋਕਤ ਅਨੁਪਾਸ ਪੁਨਜ ਮਕਸਲੇ ਬਿਰਥਾ ਚਿਤ੍ਰ ਪੰਥੇ ਸਬਦ ੨੫੫

ਕੇ ਅਲੰਕਾਰ ਉਪਾਗ ੩। ਅਬ ਬਕੋਕਤੀ ਸਫਨਾ ਦੇ० ਜਾ ਸਲੇਖਸ੍ਰ
 ਰਸੇ ਅਰਥ ਮੇਰੀ ਜਿੰਮੀਤਾ ਪੈਟੇ ਦੇ ਸੋ ਜਾਨੀ ਮੈ ਸੋ ਬਕੋਕਤੀ ਭੀਤਾ ॥ ਜਾ
 ਸਲੇਖ ਮਸੇ ਕਿ ਬਾਸ ਲੁਭੇ ਦੇ ਸੋ ਮੇਰੀ ਅਰਥ ਦੇ ਦੇ ਸੋ ਬਿਲ ਦੇ ਸੋ ਬਕੋਕਤੀ
 ਦੇ ਦੇ ਪਦ ਸਲੇਖ ਬਾਰਨਾਥਾ ਪਸਾ ਜਹਾ ਸੁਧੇ ਪਦ ਕੋ ਦੇ ਦੇ ਬਿਨੀਤਾ
 ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਾ ਉਤਾ ਦੇ ਤੋ ਸੋ ਹੋਇ ਅਰਥ ਬਹਿਜੇ ਦੇ ਦੇ ਕੀਜਾਈ ਹੋਇ
 ਦੇ ਨਹੋਇ ॥ ਸਲੇਖ ਬਕੋਕਤੀ ਦੁਪਾ ॥ ਸਭੰਗ ਸਲੇਖ ਬਕੋਕਤੀ ॥ ਅਭੰਗ
 ਸਲੇਖ ਬਕੋਕਤੀ ॥ ਜਹਾ ਪਦ ਮੈ ਤੇ ਪਦ ਭੰਨ ਕਰਤਾ ਕੋ ਅਰਥ ਫੇਰ ਦੀਜੇ ਸੋ
 ਸਭੰਗ ਸਲੇਖ ਘਾਥਾ ਤੁਕ ਮਹੀਦੀ ਜਿਥੇ ਦਾਨ ਸੁਤ ਮਹੀਦੀ ਹੋਇ ਪਤਾਇ
 ਹਾਮੀ ਪਦ ਤੇ ਦੇ ਨੇ ਮਹੀ ਪਦ ਭੰਨ ਕਰਤਾ ਕੋ ਅਰਥ ਪ੍ਰੀਫਿਕਾਯੋ ॥ ਜਹੀਏ
 ਕਰੀ ਪਦ ਕੇ ਭਾਵ ਸੋ ਅਰਥ ਬਿਲ ਦੇ ਸੋ ਅਭੰਗ ਸਲੇਖਾ ਘਾਥਾ ਲਲਤਾ
 ਲਾਮੀ ॥ ਦੇ० ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੁ ਬਸਤ ਹੈ ਮੇਨ ਕਿਥੇ ਅਪਗਾਥਾ ਤੁ ਮੇ ਦੇ ਸਕੇ
 ਤੁਹੰ ਘਰਿ ਕਾਮ ਅਸਾਧਾ ॥ ੫ ॥ ਇਹ ਮੇਨ ਪਦ ਕੇ ਭਾਵ ਸੋ ਕਾਮ ਪੇ ਮੇਰ

ਬਹਿਲਟਯੋ ਸਦਰੁਦੇਸੇ ਬਕੋਕਤੀ ਯਥਾ ਬਿਹਰੀ ਏਃ ਕਿਤੀ ਨੇਕ
 ਲਕਲਬੁ ਪੁਕਾਰਿ ਨ ਕਿਨ ਸਿਖ ਦੀਨਾ ਕੋ ਨੇਤਨ ਨ ਕਲਗਣੀ ਹੈ ਮੁਲੀ
 ਸੁਰਲੀਨਾ ਯਮੁਲੀ ਸਦਮੇ ਕੀਨ ਪੁੰਕੋ ਨੇ ਨੁਲਗਣੀ ਨਹੀ ਤਸੀਸੁ
 ਰੁਦੇਸੇ ਤਜੀ ਹੀ ਪੁੰਕੋ ਨਾ ਮਬਕੋਕਤੀ ਭੀ ਕਹੈ ਗਾਧੂ ਸਬ ਦਲੇਕਾ
 ਰਕੇਲਾ ਨ ਮੇਕਯੋ ਹੈ ਸਬ ਦਕੇਬ ਦਲੇ ਸੋਚ ਮਤਕਾ ਸਦੁਰਗੇ ਇਕਾ
 ਕਬਕੋਕਤੀ ਮੇਰੀ ਕਲਕਲਬੁ ਪੁਗਕਲਕਲਬੁ ਕੀ ਕਹੈ ਮੁਲੀ ਕੀ ਹੈ
 ਰਵੀ ਸੀ ਸਦਰੁਕਹੈ ਤੋਹੁ ਚਮਤਕਾ ਸਦੁਰਗੀ ਹੋਇ ਤਤੇ ਅਹਸਬ ਦਲੀ
 ਕਾਹਕੇ ਸੇਬਨੇ ਓਤ ਯਾਕੇ ਯੇ ਪੁਯਾ ਯਨ ਹੀ ਹੈ ਅਜੇ ਅਸੇ ਕਹੈ ਗੋਕ
 ਲੀ ਮੇਕਲਬੁ ਪੁਹੀ ਮੁਲੀ ਮੇਲੀ ਨ ਪੁੰਕੁਲਗਣੀ ਤਜੀ ਹੀ ਪੁੰਕੋ
 ਕਤੀ ਕੋ ਚਮਤਕਾ ਸਦੁਰਗੇ ਇਥ ਅਥ ਮਨੁ ਪ੍ਰਾਸਕੁਲਨਾ ਏਃ ਸਮਤਬ
 ਰਨ ਅਨੇਕ ਕੀ ਆਵੈ ਬਰ ਅਨੇਕਾ ਪਦੁਤ ਸਦੁਲਨੇ ਲਗੈ ਮਨੁ ਪਗਸੇ
 ਟੇਕਾ ॥ ੧ ॥ ਪਦੁਤ ਸਦੁਲਨਾ ਬਿਸੇਸ ਨ ਜਮਕ ਬਰਨਾਥਾ ਸੋਤ੍ਰਿ ਪਾਛੇ
 ਕਾ ਬ੍ਰਿਤ ਅਲਟਾ ॥ ੩ ॥ ਜਹਾ ਅਨੇਕ ਬਰਨਕੀ ਅਨੇਕਾ ਬਿਬਾਨ ਸੇਸ

ਮਤਾਹੇ ਇਸੇ ਛੇਕਾ ਬਿਬਾਧਨ ਪਦ ਬ੍ਰਿਤਾ ਬਾਰਨਾ ਰਥਾ ਛੇਕਾ ਪਥਾ ੧੫੬

ਤੁਕਾ ਖਗਖੰਡ ਬਿੰਦੂ ਪਲਦਲਵੰਡ ਅਤਿਗੰਢ ਬੰਡ ਬੰਡੀ/ਤੁਜਦੰ
 ਤੁਅਖੰਡ ਤੰਜਪ੍ਰਚੰਡ ਜੰਤਅਮੰਡ ਭਾਨਪਤੀ/ਇਹਾਡੰ ਕਾਰਕੀ ਸਮਤਾਬ
 ਹੁਤਬੇਰ ਬਿਬਾਧਨ ਸੇਆਈ/ਗੰਥਾਡੇ ਜਨੇ ਮੈਸੇਲਛ ਨਕੀਯੋਹੈ/ਸ੍ਵਰ
 ਨਅਨੇਕਕੀ ਇਕਬਾਰਨਾ ਸਮਤਾਹੇ ਇਹੈ ਛੇਕਾ ਮਨੁਪਾਸ ਸੁਰਸਮ
 ਤਾਬਿਨਹੁ ਸੇਇ/ਜਬਦੁਹੀ ਕੀ ਸਮਤਾਨੁ ਭਈ ਅੰਏਕ ਬੇਰ ਬਰਨਸੁ
 ਮਤਪੁਨਾਖ ਜਹਨਾ ਯਾਅਨਪਰੀ ਸੋਕਛੁ ਮਲੰਕਰ ਥੋਰਈ ਮੈਨ
 ਨੁਬਾਰਨੇ ਮੇਤੀ ਜੰਸੇ ਕਾਲੀਕੋ ਕੀਲਾਪੁਜਨ ਯਹਤੁ ਮਰੇ ਮਤਿਕਰ ਮਨੁਪਾ
 ਸਨੁ ਭਯੋ/ਉਤ੍ਰ ਏਕ ਬੇਰ ਸਮਤਾ ਕੀ ਬਰਨੇ ਮੇਤੀ ਜੋਨਿਨ ਮਕਰਣਾ
 ਹੈ ਸੇ ਮਨੁਪਾ ਸਾਭਾ ਸਹੇਤ ਹੈ/ਅਥ ਬ੍ਰਿਤਾ ਲਛਨਾ ਜਹਾ ਬਿਬਾਧਾ
 ਨਹਤ ਏਕ ਕੀ ਬਾਅਨੇਕ ਬਰਨਕੀ ਸਮਤਾ ਬਹੁਤ ਬੇਰਹੈ ਇਸੇ ਬ੍ਰਿਤ
 ਯਾ/ਪਥਾ ਬਿਹਾਰੀ/ਦੇ॥ ਅਗੰਡਗੀ ਕਿਟਗੀ ਬਿਥਾਕਾ ਖਰੀਦਲਨ॥
 ਹਾਹੀ ਕਹਾਹ ਕਹਾਹ ਅਤਿਅਬਮੁਖ ਯਾਹਿਨ ਯਾਹਿਦ ਅਗੰਡਗੀ

ਕਿੰਟਰੀਇਤਾਵਿਕਾਰਕੀਸਮਤਾਬਿਬਧਨਹੀਤਬਹੁਤਬੇਗਆਈ
 ਜਗਬਰਨੇਮੇਤੀਮਨੇਕਬਾਰਸਮਤਾਸੰਨਧਆਵੈਤਹਾਨੂੰਬ੍ਰਿਤਾ
 ਜਾਨਿਦੇ। ਜੇਸੇਕਕਲਕੁਕਤਕੋਇਕੁਕਕਰੇਨਨਕੀਕਿਰਚੁਕ
 ਰਤੀਕੀ। ਅਥਲਾਟਲਛਨਾਦੇ॥ ਅਰਥਸਹਤਜਹਪਦਫਿਰੋਗੁ
 ਟੁਕੇਦਜਹਹੋਇ। ਜੇਲਾਟਾਅਨੁਪਾਸਹੈਗੁਪਤਕਦਦਰਕੋਇ। ੬
 ਅਰਥਸਹਿਤਪਦਜਮਕਬਾਰਨਰਥ। ਭਾਟੁਕੇਦਪਦਪਨਰਕਤਬਾ
 ਰਨਰਥ। ਅਥਅਲੀਕਾਰਮਾਲਾਦਾ। ਤੁਮਜੇਕਹੀਸਿਕਹੀਅਦਰ
 ਕਹੀਆਪਤੈਲਾਣਾ। ਪਾਇਕਹੀਸਾਖਿਅਨਕਹੀਤਉਨਕਹੀਕਿਛੁ
 ਬਾਲਾ॥ ਕਹੀਕਹੀਸਬਦਾਰਥਬਹੁਤਬੇਗਆਵੈਪੈਭਾਵੁੰ
 ਨਹੈ। ਜੇਕਹੀਕੀਠੋਗੁਪੀਕਿਹੈਤੈਸਦਣਸਦਣਚਮਤਕਾਰਥਿ
 ਗਰੋਂ। ਕਾਹੁਨੈਅੰਤਾਮੈਸੁਰਤਾਅਨੁਪਾਸਕਹੈਕੈਤੇਸੀਸਕ੍ਰਿ
 ਤਮੈਅਨੁਪਾਸੁਕੋਪਾਪਤਹੈਤਹੈ। ਅਥਜਮਕਲਛਨਾਦੇ॥ ੭
 ਨਪੁਨਪਦਆਵੈਦਹੈਅਰਥਸਭਨਕੇਉਂਨ। ਤਾਹੀਕਿਸਰੁਜਮਕ

ਕਹ ਬੁਝਤ ਸੁਕਦ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਅਰਥ ਉਨ ਬਸੇ ਸਨ ਲਾਟੁ ॥ ੧੫੭

ਪ੍ਰਾਸ ਬਾਹਨ ਰਥ ਜਮ ਕਦੁਲਾ ॥ ਅਬਿਪੇਤ ਜਮਕ ॥ ਸਾਬਿਪੇਤ ਜਮਕ
ਮਕ ੨ ਜਗ ਬਿਬਧਾਨ ਸੋਬਿਨਾ ਸਬਦ ਆਵੈ ਸੋ ਅਬਿਪੇਤ ਜਮਕ
ਪਾਥਾ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਅਜ ਸਰਬਰੀ ਸਰਬਰੀ ਸਰਬ ਸਰਬ ਸਕਦੇ ਆ
ਨ ਅਪਮਰੇ ਅਪਮਰੇ ਮਤਿ ਮਤਿ ਮਤਿ ਮਤਿ ॥ ੧੨ ॥ ਇਹ ਸਰਬਰੀ ਸ
ਰਬਰੀ ਸਰਬ ਸਰਬ ਅਪਮਰੇ ਅਪਮਰੇ ਬਿਦਧਾਨ ਰਹਿਤ ਪਦ ਛਿਕੇ
ਜਗ ਬਿਦਧਾਨ ਸੋ ਪਦ ਛਿਕੇ ਸੋ ਬਿਪੇਤ ਜਮਕ ਪਾਥਾ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ੧੩
ਪਰਦਾਰੇ ਉਰਬਸੀ ਸੁਨਾਧ ਕੇ ਸੁਨਾਨ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਕੇ ਉਰਬਸੀ ਪੈਓ
ਬਸੀ ਸੁਨਾਨ ॥ ੧੪ ॥ ਇਹ ਉਰਬਸੀ ਪਦ ਬਿਦਧਾਨ ਸੋ ਛਿਕੇ ॥ ਅ
ਥ ਸਲੇਖ ਲਛਨ ਦੇ ॥ ਪੈਸ ਬਦ ਨਕੇ ਅਰਥ ਬਹੁ ਲਥੈ ਬਰਨ
ਅਬਰਨ ਲਛਨ ਅਪੈ ਸਲੇਖ ਕੇ ਅਤ ਸੈ ਸੁਗਮ ਸੁਬਰਨ ॥ ੧੫
ਜਗ ਸਬਦ ਕੇ ਅਨੇਕ ਅਰਥ ਹੋ ਬਰਨ ਬਰਨ ਕੀ ਬਾ ਅਬਰਨ ਅ
ਬਰਨ ਪੈਲਗੈ ਸੋ ਸਲੇਖ ਪਾਥ ਕੇ ਸਦਕੇ ਦੇ ॥ ਬਿਖਰੁ ਬਾਹਰੀ

ਅੰਗਉਰਬਾਸਕਲਸਤਨਵੀਨਾਸਿਦੁਸੰਗਸੇਹੰਸਰਬਦਸਿਦਾ
 ਕਿੰਗਇਪਬੀਨ ॥ ੧੫ ॥ ਇਤਾਰਾਇਪਬੀਨਬਰਨਨੀਪਸਿਦੁ
 ਅਬਰਨਨੀਪਦਉਪੇਲਗੇਹੈ ॥ ਅਥਉਤਾਈਕਭਲਛਨਾਦੇ ॥
 ਅਤਿਬਾਦਿਤਾਸਬਦਕੀਕਮਲਾਦਿਕਆਕਾਰਾਦਿਤਮਲੀਕ੍ਰਿ
 ਤਜਾਨਿਪੇਸੋਪਨਅਨਕਪਕਾਗ ॥ ੧੬ ॥ ਕਮਲਾਦਕਅਕਰਬਸੇਸ
 ਨਮਨੁਪਾਸਬਾਰਨਾਰਥਾ ॥ ਛਪੇ ॥ ਕਮਲਾਦਿਤਰਦਾਕਛਕਮੀ
 ਰਾਮਕਹਿਯੋ ॥ ਪਟੀਬੰਦਚੰਕੀਰਧਨਖਪਰਬਤਾਫਿਰਹਿ
 ਯੋ ॥ ਹਾਰਸੁਪਅਕਾਰਛਕਪੁਨਕਾਮਧੇਨਗਨਾ ॥ ਫਰਜੀਬੰਦਰ
 ਅਸਦਾਲਸੁਕਦੁਮਕਾਪਾਦਮਨਾ ॥ ਪੁਨਓਸੁਨਿਓਸੁਗਤਾਗ
 ਤੀਮਾਦਿਮੱਧਅੰਤਾਛਗੀ ॥ ਏਏਕਦੋਇਬਰਨਾਦਿਕੇਚਿਤਮਨੇ
 ਕਪਰਾਪਗੀ ॥ ਇਤਾਦਿਮੰਰਅਨੇਕਜਾਨਨੇ ॥ ਕਛਕਦਿਖਦੁ
 ਤਹੈ ॥ ਬੀਸਦਲਕਮਲਅਥਾਦਿ ॥ ਅੰਗਅੰਗਅੰਗਰਾਗਪੁਕੁ
 ਜਗਮਗਜਗਮਗਜਾਗ ॥ ਰੰਗਰੰਗਰੰਗਰੰਗਸੰਗਪਗਪਗਤੁ

ਗਾਇਗਲਗਾ॥੧੭॥ਬਤੀਸਦਲਕਮਲਬੰਦਯਥਾ॥ਮਾਨੀ ੧੪੮
 ਮਾਨੀਕੇਗਨੀਜਾਮਨੀ॥ਜੇਪਨੀਕਿੰਘਨੀ॥ਨਾਹਿਨੀਕੇਬਨੀ॥
 ਜੇਬਨੀਕਿੰਘਨੀ॥ਤਿਨੀਕੇਗਨੀ॥ਯੇਘਨੀਕਿਥਨੀ॥ਜਾਮਨੀ
 ਮੇਸੁਨੀ॥੧੮॥ਤਰਦਾਰਬੰਦਯਥਾ॥ਦੋ॥ਦੇਵਰਾਜਕੀਸਭਮੈ
 ਰਾਜਤਸਗਰੇਦੇਵਾ॥ਹਰਦਰਦੈਕਰਾਮਸਕਹੀਕਰਿਅਸੀਤਸਦਸੇ
 ਵਾ॥੧੯॥ਛਤ੍ਰਬੰਦਯਥਾਕਲਾਸਿਧੇਸੈਦਾ॥ਰਾਮਅਰੁਹੇਕਰਾ
 ਇਕਹੀਜਨਹੈਜੁਓਸੈਅਪਗਾਘਰਗਾ॥ਦਾਨਦਮਾਨਦਪਾਤਕਘੋ
 ਰਧਰੇਖਸਪੰਛੀਓਧਾਰੇਘਗਾ॥ਬਛਲਦੀਨਕਕੋਇਹਲਛਨ
 ਗੋਬਿੰਦਗੋਕਲਦੁਖਹਗਾ॥ਰਾਮਅਰੁਕਉਦਾਰਬਦੇਤਤੁਦੇਵਾ
 ਦਓਕਰੇਅਮਗਾ॥੨੦॥ਚਾਮਰਬੰਦਯਥਾ॥ਦੋ॥ਆਜਚੰਦ
 ਸੁਖਕੰਦਕੰਦਰਸਨਦੇਖਅਪਥਾ॥ਜਗੀਜੋਤਬਿਜਗਾਦੇਮੇਰੇ
 ਹਰਿਹਰਮੰਗਲਚਾਰਾ॥੨੧॥ਚੌਕੀਬੰਦਯਥਾਕੇਸਦਕਛੰਦਰਸੁ
 ਬਸੀ॥ਸਦਾਤਮਾਮਨਸਹਸਦੁਖਸਕਲਾ॥ਨਰਕਸਹਸੁਸਕ

[illegible]

ਸਰਸਾਤਾ ਤੇ ਹਿੰਦੋਂ ਮਲ ਨਹੀਂ ਤੇ ਨਿੰਦ ਨੰਦਗਠ ਲਾਗਾ ਠਗੀਤ ੧੫੨

ਠਕਾ ਲਗਤ ਲੀਨੀ ਦੇਵਤਾ ਸੁਜਾਤਾ ੨੫ ਅਥਰਕੁ ਥੀ ਦਯ

ਥਾ ਦੇਃ ਕਰਨਾ ਕਰਕਿ ਪਰਤਕਲ ਯੰਤੁ ਮਕਤ ਪੈਨਾਤਾ ਸ

ਗਰੀਹ ਸਕਾਣੀ ਤਜੈ ਸਜੈ ਮਲੀਨੀ ਬਾਤਾ ੨੬ ਬਯਕਾ ਮਧੇ

ਨਯ ਥਾ ਸੈਦਾ ਦੁਹ ਜਨ ਨਨਾ ਯਕ ਸੂਰਤੈ ਸੋ ਰਿਖੇ ਗੇਜ ਕੇ

ਰੋਚਕ ਪਾਮ ਜਗੀਲੇ ਸਹੁਦਾਨ ਨਦਾ ਯਕ ਦੂਰਤੈ ਟੋਹਿ ਯੈ ਰੋਚਕੇ

ਲੋਚਕ ਬਾਮ ਲਗੀਲੇ ਗੁਜਗਾਨ ਨਗਾ ਯਕ ਪੂਰਤੈ ਮੋਰਿ ਯੈ ਮੋ

ਨਕੇ ਸੋਚਕ ਨਾਮ ਪਗੀਲੇ ਚਿਨ ਮਾਨ ਨਲਾ ਯਕ ਪੂਰਤੈ ਰੋਚਿ ਯੈ ਗੇ

ਨਕੇ ਮੋਚਕ ਗਾਮ ਰਗੀਲੇ ੨੭ ਛੰਦਾ ਦੇਖ ਦੁਤਹੈ ਦੁਹੁ ਸਹਾ ਜੰ

ਨਾ ਦਾਨ ਨਾ ੨ ਦੁਹੁ ਜਾਨ ਨਾ ਸਹੁਦਾਨ ਨਾ ੩ ਜਾਨ ਨਾ ਯ

ਕਾ ਦਾਨ ਨਾ ਯਕ ਠ ਦਾਨ ਨਾ ਯਕ ਦੂਰਤੈ ਗਾਨ ਨਗਾ ਯ

ਕਮੂਰਤੈ ੪ ਦਾਨ ਨਾ ਯਕ ਦੂਰਤੈ ਟੋਹਿ ਯੈ ਗਾਨ ਨਗਾ ਯਕ ਮੂ

ਰਤੈ ਮੋਰਿ ਯੈ ੫ ਪਾਮ ਜਗੀਲੇ ਬਾਮ ਲਗੀਲੇ ੧ ਇਤਾਦਿਨਾ

ਸਿੰਘੋ ਬਹਨ ਮਾਤ ਕਾ ਮਧੇ ਨ ਘਰਾ ਸੈ ਘਰਾ ਬੀ ਨ ਬਜੰ
 ਵਤਿਗਸੇ ਮੇ ਬਾਲ ਰਸਾਲ ਹੈ ਸੁਖ ਸੁਖ ਮਿਟ ਬਾਨੀ ਗਾ
 ਵਤਤਾਨ ਤਰੰਗ ਬਿਸਾਲ ਖਸਮਾਲ ਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਗੀ ਸੁਖ ਦਾਸੀ
 ਭੁੰਠ ਨਚਾਇ ਨਚਾਇ ਕੈ ਮਨ ਮਨੁ ਪਹੇ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੇ ਮਨਾ
 ਨੀ ਅੰਗਿ ਮੰਗ ਸੁਪੰਗ ਸੁਨਾਨ ਸੁਰ ਪਹੇ ਤੇ ਸੀਤੁ ਪੀਠ ਕਰਾਸੀ
 ਘਰੇ ਛੰਦ ਦਿਖਾਵਤ ਹੈ ਬੀ ਨ ਬਜਾ ਵਤਗਸੇ ਮੇ ਗਾ ਵਤਤਾ
 ਨ ਤਰੰਗ ਭੁੰਠ ਨਚਾਇ ਨਚਾਇ ਕੈ ਅੰਗਿ ਮੰਗ ਸੁਪੰਗ ॥ ਬੀ
 ਨ ਬਜਾ ਵਤਗਸੇ ਮੇ ਬਾਲ ਰਸਾਲ ਹੈ ਗਾ ਵਤਤਾਨ ਤਰੰਗ ਬਿ
 ਸਾਲ ਖਸਮਾਲ ਹੈ २ ਗਾ ਵਤਤਾਨ ਤਰੰਗ ਬੀ ਨ ਬਜਾ ਵਤਗ
 ਸੇ ਮੇ ਅੰਗਿ ਮੰਗ ਸੁਪੰਗ ਭੁੰਠ ਨਚਾਇ ਨਚਾਇ ਕੈ ॥ ਇਤਾ
 ਰਿਠੈ ਅਸੁਰ ਲਖ ਘਰਾਈ ਪਰਚਲਤ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਘਾਲੰ
 ਕੋਰ ਸਕੇ ਲਖੇ ਨਦਲਾਹਿਤ ਸਰੀਰਾ ਬਾਲਾਇ ਰਸਕੇ ਚਖੇ ॥ ੪ ॥
 ਲਾਕਰ ਤਸਰੀਰਾ ॥ ੨ ॥ ਅਥਰ ਮਿਲਤ ਘਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰੇਮੀ ਬਪੁ

ਰਿਭੁਦੇਵਜਾਨਨੇ। ਇਤਿ ਸਬਦਾ ਲੰਕਾਗਾ:। ਅਰਥ ਅਰਥਾਲੰ
 ਕਾ ਲੰਕਾ ਨਾਮੋ:। ਅਰਥਾ ਹਿ ਸੰਜਾਹਿ ਚਮਤ ਕ੍ਰਿਤ ਸਬਦਬ
 ਦਲਾਯਾਨਾ। ਅਰਥ ਅਲੰਕ੍ਰਿਤ ਜਾਨ ਸੋ ਸਭਕਾ ਵਿਕਰਤਬ
 ਖਾਨ ੩੩। ਜਹਾ ਕੇਵਲ ਅਰਥ ਹੀ ਕੋ ਚਮਤ ਕਾਰ ਹੋਇ ਸਬਦ
 ਕੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਬਦਲੈ ਤੋ ਹੁਰਮਤ ਕਾਰ ਬਾਛਤ ਅਰਥ ਦੂਰਨ
 ਹੀ ਹੋਇ ਸੋ ਅਰਥ ਅਲੰਕਾਰਾ ਨਨੁ। ਅਰਥ ਕੋ ਚਮਤ ਕਾਰ ਤੋ
 ਸਬਦਾ ਲੰਕਾ ਰਮੇ ਭੀ ਹੋਤ ਹੋਤ ਤੇ ਸਬਦਾ ਰਥ ਕੋ ਭੇਦ ਕਹਾਂ ਭੀ
 ਸਬਦਾ ਲੰਕਾ ਰਮੇ ਸਬਦ ਬਦਲੈ ਸੋ ਬਾਛਤ ਚਮਤ ਕਾਰ ਬਦ
 ਹੋਤ ਹੋ। ਅਰਥਾ ਲੰਕਾ ਕੋ ਚਮਤ ਕਾਰ ਕੀ ਸਬਦ ਬਦਲੈ ਸੋ
 ਹਾਨ ਨਹੀ ਹੋਤ ਏ ਤੋ ਭੇਦ। ਜੇ ਸੋ ਭੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੇਰੇ ਦਸਾ ਦਸਾ ਮੁਖ
 ਕੀ ਠੀਕ ਸਸਾ ਦਸਾ ਮੁਖ ਕੋ ਹੋਤੋ ਬਾਛਤ ਅਰਥ ਦੂਰਨ ਹੋ
 ਤਹੈ। ਬਕਤ ਕੋ ਤਾਤਪਰਜ ਤੁਲਾ ਰਥ ਪਰਹੈ। ਪੁਨ: ਪ੍ਰਸ਼ਨ।
 ਜਹਾ ਸਲੋਖ ਮੂਲ ਅੰਨ੍ਹੇ ਕਤਾ ਦਿਸੈ ਸਲੋਖ ਮਦਗਾ ਪਿਯੋਰੇ

ਤਹਾ ਅਰਥ ਯੰਕਾ ਕੋ ਕੋ ਸੋ ਲਛਨ ਨਿਠੈ ਗੋ ਜਬ ਪ੍ਰਯਾਪਦਿ ॥੬॥

ਪੈਰ ਮਠਕਾਰ ਦੁਹਰੇ ਇਹੋ ਚਿਨ੍ਹ ਅਨੋਕ ਤਿਆਇ ਮੇਂ ਜੋ ਸ
ਲੇਖ ਹੋ ਸੋ ਦੁਹਰਾ ਰੂਪ ਨ ਕੋ ਰੂਪ ਨ ਬੁਝੈ ਪੈ। ਜੇ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਮਾ
ਲਾਇ ਕੋ ਰੂਪ ਨ ਤਾਂ ਮੇਂ ਸਬ ਜੇਨ ਕੋ ਨਾਮ ਹੋਇ ਸੋ ਨਾਮ ਤਾਮਾ ਲਾ
ਕੋ ਅਪਕ ਰੂਪ ਤਕਰਤ ਹੋ। ਬਹੁ ਸਨ ਬਦਹ ਨਾਮ ਮਾਲਾ ਮੇਂ ਸੋ
ਨਾਮ ਕੀ ਜੋ ਤੋਹੁ ਮਾਲਾ ਕੋ ਰੋਕ ਰਾਮ ਤਕਾਰ ਦੁਹਰਾ ਹੀ ਪੈਉ
ਤੇ ਸੋ ਹੀ ਸਲੇਖਾ ਦਿਅੰ ਅਨੋਕ ਤਿਆਇ ਮੇਂ ਹੋਇ ਤੋ ਰੂਪ ਨੋ
ਇਤੋ ਹੁ ਰੂਪ ਸੋ ਅਰਥ ਯੰਕਾ ਰਪੰਚ ਸਠ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਚਿਪਮਾ ॥੧॥
ਮਾਲੇ ਪਮਾਰ ਗਸਨ ਪਮਾਤ ਅਨੋਕ ਅਨੋਕ ਚਿਪ ਮੇਠ ਪਮਾਪ
ਉਤ ਪੇਛਾ ੬ ਸੰਦੇਹਾ ਰੂਪ ਕਰ ਉਲੇਖ ੬ ਪਰਨਾਮ ੧੦ ਅਪੰਨਾ
ਤਿਹੀ ਅਰਥ ਸਲੇਸ ੧੨ ਸਮਾਸ ਕਾਤ ੧੩ ਨਿਦਰ ਸਾ ੧੪ ਅਪ੍ਰਸੁ
ਤੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ੧੫ ਅਤਿ ਸਨੋਕ ਤਿ ੧੬ ਪ੍ਰਤਿਬੁਧ ਪਮਾ ੧੭ ਵਿਸ਼ਾਤਾ
ਦੀਪਕ ੧੮ ਤੁਲਾ ਯੋਗਤਾ ੧੯ ਬਿਜਤ ਕੋਰ ੧੯ ਅਛੇ ਮਰ ਬਿ

ਭਾਵਨਾ ੨੩ ਬਿਸੇਖੋਕਤਿ ੨੪ ਅਥਾਸੰਖਿਆ ੨੫ ਅਥਾਤ੍ਵਾਨਾ
 ਸ ੨੬ ਬਿਰੋਧ ੨੭ ਸੁਭਾਧਿਕਤਿ ੨੮ ਬ੍ਰਹਮਾਤਮਤਿ ੨੯ ਸੋਧੋਕਤਿ ੩੦
 ਬਿਨੋਕਤਿ ੩੧ ਘੋਰਤਿ ੩੨ ਭਾਵਨਾ ੩੩ ਰਾਤ੍ਰਿਕਤਿ ੩੪ ਘੋਰਤਿ
 ਕਤਿ ੩੫ ਉਦਯੋਗ ੩੬ ਸਮੁਦਾ ੩੭ ਪ੍ਰਯਾਨ ੩੮ ਅਨੁਮਾਨ ੩੯
 ਪਰਿਕਰ ੪੦ ਬ੍ਰਹਮਾਨੋਕਤਿ ੪੧ ਪਰਸੰਖਿਆ ੪੨ ਕਰਨਮਾਨ ੪੩ ਅਨੀ
 ਅੰਨ ੪੪ ਉਤਰ ੪੫ ਸੁਖਮ ੪੬ ਸਾਰ ੪੭ ਅਸੰਗਤਿ ੪੮ ਸਮਾਧਿ ੪੯
 ਸਮ ੫੦ ਬਿਖਮ ੫੧ ਅਪਕ ੫੨ ਪ੍ਰਤੀਕਿ ੫੩ ਮੀਲਿਤ ੫੪ ਏਕਾਦ
 ਲੀ ੫੫ ਸੁਮਰਨ ੫੬ ਕ੍ਰਤਮਾਨ ੫੭ ਪਤੀਪ ੫੮ ਸਮਾਨ ੫੯ ਧੁਸੋਖ ੬੦
 ਤਦਗਾਨ ੬੧ ਅਤਦਗਾਨ ੬੨ ਬ੍ਰਹਮਾਤਮ ੬੩ ਸੰਕਰਨ ੬੪ ਸੰਸ੍ਰਿ
 ਸੁ ੬੫ ਅਥਉਪਮਾਨੰਕਸੰਛੇਦਨਾਦੋ ੬੬ ਉਪਮੇਧਉਪ
 ਮਾਨਸੋਕੀਨੈਜਹਾਸਮਾਨਾਇਕਸਾਧਾਰਨਪਰਮਕਰਉਪਮਾ
 ਤਾਹਿਬਪਨਾ ੭੩ ੭੪ ਜਹਉਪਮੇਧਕਉਪਮਾਨਕੇਸਾਦ੍ਰਿਸ
 ਕੀਨੈਏਕਜਸਾਧਾਰਨਪਰਮਹੋਤਿਸਕਰਸਉਪਮਾ ੭੫ ਜੇਥੁ

ਨਬੇਯੋਗਜਹੋਇਸੋਉਪਮੇਯਾਨਕੀਉਪਮਾਦੀਜੋਸੋਉਪਮਾ १੬੨
 ਨਾਸਮਸਮਾਨਸਰਸਸੀਸੀਸੇਇਤਯਾਦਿਪਦਉਪਮਾਕੇਬਾ
 ਰਕਾਇਕਭਾਵਕਰਜੇਉਪਮੇਯਉਪਮਾਹਦੋਉਮੇਰਹੱਠਸੋਸ੦
 ਧਰਨਧਰਮਾਨਨਉਪਮੇਯਕਉਪਮਾਯਕੋਸਾਨੁਸ਼ਕੀਜੋਦੁ
 ਪਦਾਰਥਕਹਿਥੋਕੋਕਹਾਤੁਤਪਰਯਾਇਕਕੀਉਪਛਾਕਰਦੁਜ
 ਅਰਥਸੋਯਾਪਹੀਆਵਤੀਪੁਰੁਸਮਾਯਕੀਜੋਬਸੋਸਨਕਿਮਾ
 ਰਕਾਯੋਪਰਮਮੇਇਕਸਾਧਾਰਨਬਸੇਨਕਮੇਦਯਮੇਸੋਕਥ
 ਨੋਬੋਪਰਮਕਰਸਾਮਾਨਕੀਜੋਉਤਉਪਮਾਨਉਪਮੇਯਦੁਪ
 ਅਨੰਤਾਬਾਰਨਥਾਅਨੰਦਮੇਇਕਪਦਾਰਥਹਉਪਮਾਯਉਪ
 ਮੇਦਕੇਭਾਵਕੇਗ੍ਰਹਤਹੋਯੋਸਾਮਾਨਪਦਰੂਪਕਬਾਰਨਥਾ
 ਪਕੇਮੇਉਪਮਾਨਉਪਮੇਯਇਕਵੈਜਾਤਹੋਯਰਮਮੇਇਕਸਾਧ੦
 ਰਨਬਸੋਸਨਉਪਮਾਨਿਕਥਾਹਨਮਿਤਕਾਹੇਤੇਜੋਉਪਮਾਯਕੋਸ
 ਗੋਰਮੇਪੁਖਯਧਰਮਗ੍ਰਹਨਕੀਜੋਗੋਤਉਪਮਾਕਦਾਇਤਨਾ

ਨਗੀਨੈ ਸੇਕਯੋ ਗਿਰਕੁ ਚਜਬ ਗਿਰਕੇ ਬਿਛਪ ਛਾਹਿ
 ਕੁਚਨ ਮੇ ਅਰੇ ਕਰਬੇ ਲਗੈ ਤਬ ਕਬਹੂੰ ਸਕਤ ਹੋ ॥ ਅਤੇ
 ਧਰਮ ਮੇ ਇਕ ਅਰਿ ਸਾਧਾਰਨ ਬਿਸੇਸ ਨ ਦਯੋ ਹੈ ॥ ਇਕ ਕਬਹੂੰ
 ਕਰਮਿ ਲੋਤੈ ਸਾਧਾਰਨ ਧਰਮ ਨਿਸੰਕਯ ਕਰਨ ॥ ੫ ॥
 ਸੁ ਤੁਮ ਸਮਸਮਾਨ ਸੋ ਸੀ ਆਹਿ ਪਦਉ ਪਮਾ ਕੇ ਯਾਦ ਕਰੈ
 ਯਾ ਕਹ ਬੋਲੈ ਉਪਮਾ ਇਨ ਕੋ ਬਾਢਾ ਭਠਾਯੋ ਸੋ ਕੇ ਦੁਲਸ
 ਮਸਮਾਨਾਹਿ ਪਦਨ ਕੋ ਬਾਢਾ ਭਠਾਉ ਪਮਾ ਕੋ ਸੋ ਬੋਲੈ ਉਪਮਾ
 ਤੋ ਉਪਮੇ ਅਉਪਮਾਨਾਹਿ ਮਿਲਤ ਹੋ ॥ ਉਤ ਉਪਮੇ ਅਕੋ
 ਉਪਮੇ ਅਤਉਪਮਾਨ ਕਉ ਪਮਾਨਤੁ ਧਰਮ ਕੋ ਧਰਮ ਤੁਝੇ ਤਬ
 ਹੀ ਹੋਇ ਨ ਬੋਲੈ ਸਮਾਇ ਦੁਝੇ ਪਦ ਗ੍ਰਹਨ ਕੀਜੈ ਇਨ ਤੋ ਬਿਨ
 ਮੁਖ ਮੁਖ ਹੋਇ ਦੰਦ ਦੰਦ ਹੋਇ ਨ ਲਭਿ ਨ ਲਭੈ ਸੋ ਕਿਸੀ ਕਾ ਮਕੇ
 ਨਹੀ ॥ ਜਬ ਚੰਦ ਇਕ ਮੁਖ ਉਨ ਲਕਹ ਯੋ ਤੋ ਸਭੁ ਹੀ ਸਚ
 ਥਕੁਝੇ ਯਾ ਤੋ ਉਪਮਾ ਸਮਸਮਾਨਾਹਿ ਪਦਨ ਕੋ ਹੀ ਬਾਢਾ ॥

ਰਬਜਾਨਿਯੋ। ਨਨੁ। ਉਪਮੇਅਕੋਉਪਮਾਨਕੇਸਾਦ੍ਰਸਸਾਧ। १५
 ਰਨਪਰਮਕਰਕਰਨਸੇਵਹਿਕੋਨਸੇਸਾਧਾਰਨਪਰਮਹੈ। ਵੀਰਯ
 ਹੋਲਯਹੋਲਕੋਹੰਗੁਰਹੋਕਹਾਹੈ। ਉਤ੍ਰ। ਸੇਪਰਮਸਾਤੁਭਾਂਤਕੋਹੈ।
 ਸੋਃ ਆਕ੍ਰਿਤਸੀਲਰਬਰਨਆਕ੍ਰਿਤਸੀਲਾਕ੍ਰਿਤਬਕਨ। ਸੀ
 ਲਬਰਨਸੁਭਕਰਨਆਕ੍ਰਿਤਸੀਲਸੁਬਰਨਇਮਾ ੩੪ ਆਕ੍ਰਿ
 ਤਉਪਮਾਅਥਾਕੰਬਰੀਦ੍ਰ। ਸੀਲੋਪਮਾਅਥਾਸਾਮਕਕਟਾਛੁ੨
 ਬਕਸੇਪਮਾਅਥਾਬਿਦ੍ਰਮਅਪਰ ੩ ਆਕ੍ਰਿਤਸੀਲੋਪਮਾਅਥਾ
 ਗਿਰਕੁਚਰੇ ਆਕ੍ਰਿਤਬਰਨੋਪਮਾਅਥਾਬਜਾਣਬੋਨੀ ੫ ਸੀਲ
 ਬਰਨੋਪਮਾਅਥਾਦਾਮਨਤਿਯ ੬ ਆਕ੍ਰਿਤਸੀਲਬਰਨੋਪਮਾ
 ਅਥਾਚੰਦ੍ਰਮੁਖ ੭ ਅੰਸੇਸਾਤੁਸਾਧਾਰਨਪਰਮਕਰਉਪਮਾਹੋਤ
 ਹੈ। ਸਨੁ। ਜੇਇਨਸਾਤੁਭਮਕਰਉਪਮਾਭਈਤੋਂ ਅਕਾਰੋਪ
 ਮਾਮੇਜਸ਼੍ਟੀਲੰ ੩ ਸੀਲੋਪਮਾਮੇਸ੍ਵਨਪੰਛਸੀਮੇਠਬਰਨੋਪਮਾ
 ਮੇਮਰਕਟਮੁਖਸੇਓਸ਼ਾਇਤ੍ਰ। ਆਦਿਏਉਉਪਮਾਨਉਚਿਤਹੋਹ

ਉਤ੍ਰਾ ਯੋਗੇ ਨਾਮ ਤਉ ਪਮਾਨ ਕਛੁ ਨਿਰਿਦਾ ਤਨਹੀ
 ਭਾਜ ਬਜਥੇ ਰਿਤ ਉਪਮਾਨ ਨ ਕੋਹਾਂ ਪਤ ਬਹੀ ਉਪਮਾ
 ਬਨੈ ਨਾਤਰਤ ਅਮਿਲ ਉਪਮਾਨ ਨਿਨ ਕਰਿਤਾ ਕੀ ਸੰਗ
 ਪਾਅਨੁ ਨਿਤਾਰਥਾਦਿ ਵੂਖਨਿ ਪ੍ਰੇਜਾਤਿਹਾਂ ਅੰਜ ਹਕ
 ਤ੍ਰੀਨਿ ਨਿਰਿਦਾ ਕਹਿਨਿ ਹਿਉ ਤਹਾਂ ਅੰਸੀ ਉਪਮਾਨਿਰ
 ਸੀਕਵੈਨੀ ਤਤਪਰਜਗੀ ਪਧਾਨੁ ਤਾਰਹਿਤ ਹਾਨਿਰਮਾ
 ਹੀ ਉਪਮਾ ਸਰੂਪਯੋ ਨਨੁ ਉਪਮਾ ਕਾਹੋ ਕਵੈਨੀ ਸੁਧੇ
 ਹੀ ਮੁਖਕੋ ਮੁਖ ਕਵੈਨ ਕਵੈਉ ਉਤ੍ਰਾ ਇਤ ਨੇਸਥਾਨਨ
 ਮੇਅਵੇਸ ਉਪਮਾਵੈਨੀ ਬਨਤਿਹਾਂ ਬੋਰ ੨ ਪੀਤਿ ੩ ਮਰ
 ੩ ਈਰਖਾ ੪ ਕੀਨ ੫ ਬਰਨ ਬਿਲਾਸ ੬ ਰਸਤਤਿ ੭
 ਨੀਦਿ ੮ ਕਰਨ ੯ ਦਯਾ ੧੦ ਭਗ ੧੧ ਹਸ ੧੨
 ਸਮਤਾ ੧੩ ਸਾਂਤਿ ੧੪ ਸੁਦੇਹਿ ਸੁਖ ੧੫ ਨਿਸਰਖ ੧੬
 ਤਰਕ ੧੭ ਬਿਬਾ ੧੮ ਉਦਮ ੧੯ ਮਾਰ ੨੦ ਮੁ

ਨਾਨਕ ੨੨ ਮਾਨ ੨੩ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ੨੩ ਬਿਨਤੀ ੨੪ ਛੁਕਾ ੫ ੧੫੪
 ਛਿਮਾਪਨ ੨੬ ਅਪਮਾਨ ੨੭ ਅੰਗੀਨਿਤ ੨੮ ਓਟਾ
 ਤਾ ੨੯ ਅੰਕਾਰ ੩੦ ਅਨੁਮਾਨ ੩੧ ਇਤਾਹਿਸਬੰ
 ਨਮੋਓਪਮਾਦਿਯੋ ਬਿਨਨਿਰਬਾਹਨਹੀਰਤਿਤਾ ਬਾ
 ਤਿਸਥਾਨਿਮੇਅਾਇਬੇਕਰਿਸਾਹੀਰਤਿਤੋਓਪਮਾਕੋਪ
 ਥਮਬਰਨੀਯੋਓਪਮਾਦੁਪਾ ਪੁਰਨੇਪਮਾ ੧ ਲੁਪਤ
 ਪਮਾ ੨ ਪੁਰਨੇਪਮਾ ਲੁਕਨੇ ੨ ॥ ਬਾਰਅਹਓਪਮੰ
 ਨਜਹਿਧਰਮਅੰਓਪਮੇਯਾਇਨਹਾਰਿਯੋਕਰਿਹੀ
 ਤਿਹੋਪੁਰਨਓਪਮਾਸੇਯਾ ੩ ਪਾਯਾਥਾ ੨ ॥ ਸਾਭੁਸ
 ਮੇਅਾਦਿਤਿਸਰਨਹਇਬਹਿਲੇਖਸਪੀਗ ਬਾਨ
 ਸੋਭਿਜਗਜਮਾਧਿਥਿਮਲਬਿਗਾਰਿਤਬੀਰ ੩੫ ॥
 ਇਹਾਬਾਰਜਓਪਮਾਨਸੇਬਾਰਕਬਿਜਗਜੋਕੇਮੁ
 ਪਓਪਮੇਯਾਥਿਮਲਬਿਗਾਰਜੋਸਾਪਾਰਨਪਰਮਹਾਨਿ

ਮੇਰਾ ਮਾਤੁ ਪੁਰਨ ਪਮਾ ਅਥਲ ਪਤੁ ਪਮਾ ਲਛਨਾ ॥
 ੨ ॥ ਇਕ ਵੇਰੀ ਨ ਕੀਜੇ ਨ ਲੇਪਾ ਤਹਾ ਲੁਪਤ ਚਿਪ
 ਮਾਕੀ ਚਿਪਾ ॥ ੩ ॥ ਜਗ ਚਿਪ ਨਾਨਿ ਮੇਰੇ ਚਿਲਪ
 ਕੀਜੇ ॥ ਅਰਥ ਕਰਤ ਮੇਰੇ ਪਰਜੇ ਆਵੇ ਸੇ ਲੁਪਤੁ ਪਮਾ
 ਨਨਾ ਚਿਪ ਮਾਨਾਇ ਅਰਥ ਕਰਤ ਮੇਰੇ ਪਰਜੇ ਕੇ ਸੇ
 ਆਵੇ ਸੇ ਕੇ ਜੇ ਕੇ ਆਵੇ ਤੇ ਤੇ ਜਗ ਜਗ ਜੇ ਜੇ ਚਿਪ
 ਬਰਨਨ ਚਿਪ ਤਹਾ ਤਹਾ ਹੀ ਬਾਰ ਕਧਰ ਮਾਰਿ ਚਿਪ
 ਜਗਰ ਸਕ ਚਿਪ ਮਾਹੀ ਕਹਿ ਦੇਇ ਗਾ ਆਮੇ ਚਿਪ
 ਅਰਥ ਲੰਕਾਰ ਨ ਕੇ ਬਰਥ ਆਈ ਅੰਦਰ ਜੇ ਅਤਿ ਪੁ
 ਸੰਗ ਰਖ ਆਵੇ ਚਿਪ ॥ ਚਿਪ ਮਾਨਾਇ ਅਰਥ ਕਰਤ ਮੇ
 ਜੇ ਚਿਪ ਰਜੇ ਆਵੇ ਤਿਹ ਸੇ ਚਿਪ ਮੇਰੇ ਪਰਮਾਣ ਕੀ ਸ
 ਕਤਿ ਕਹਿ ਆਵੇ ਹੀ ਜੇ ਸੇ ਚੰਦ ਸੇ ਮੁਖ ਕਰਤ ਤਬ ਮਰ
 ਥਕਰਤ ਮੇਰੇ ਜਿਨ ਨੇ ਜਾਤੁ ਹੋ ਜੇ ਚੰਦ ਮੇਰੇ ਸਮੁਖ

ਚਿਨਲਾ, ਚਿਨਲਤਾ ਪਰਮ ਰੰਗਾ ਦਿਖਾ ਪਨੀ ਸਕਤਿ ੧੫੫

ਸੋਲਮਾਏ ਸਰਬ ਬਿਖੰ ਮੇਸੀ ਸਕਤ ਨਹੀਂ ਤਿਤਾ ੦

ਤੇ ਮੇਰੇ ਅਲੰਕਾਰ ਭੀਰੰ ਮੇਰੇ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੁਖ ਨਹੀਂ

ਨਾਮਾਏ ਸੋਲਪਤ ਪਮਾ) ਆਠ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਾਕਲ

ਪਤਿ ੨ ਪਰਮਲੁ ਪਤਿ ੨ ਬਾਕਲ ਪਰਮਲੁ ਪਤਿ ੩ ਬਾ

ਕਲਿ ਪਮੇਲੁ ਪਤਿ ੪ ਉਪਮਾਨਲੁ ਪਤਿ ੫ ਪਰਮਉ

ਪਮਾਨਲੁ ਪਤਿ ੬ ਬਾਕਲਿ ਪਮਾਨਲੁ ਪਤਿ ੭ ਪਰ

ਮਉਪਮਾਨ ਬਾਕਲੁ ਪਤਿ ੮ ਬਾਕਲੁ ਪਤਿ ੯ ਥਾਸ

ਮਨਾਥੇ ਰੰਗੇ: ੧) ਰੰਗ ਬਦਨ ਕੀ ਜੋਨ ਸੇ ਛ ਬਿਰੀਉਰ

ਤਤਰੰਗਾ ੧) ਨਿਰਪਤ ਗੀਰ ਬਸਤੁ ਏ ਬਿਰਮ ਅਪਰ

ਸਰੰਗਾ ੨) ਇਹ ਬਿਰਮ ਉਪਮਾਨ ਅਪਰ ਉਪਮੇਲੁ

ਰੰਗਤਾ ਪਰਮੇਲੁ ਸੇਸਮਾਨ ਬਾਕਲ ਨਹੀਂ ਆਤੇ ਬਾਕ

ਕਲੁ ਪਤਿ ੧) ਪਰਮਲੁ ਪਤਿ ੨ ਥਾਸ: ੧) ਰੰਗਿ ਭਗੀਰ

ਚਿਤ੍ਰਗੀਤਗੀਤਗੀਤਨੰਕਨਥਾਕਤਨੰਨਾਸਸਸੇਮੁ
 ਖਨੰਦਨੰਦਕੋਬ੍ਰਿਜਬਨਤਾਲਹਰੈਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਇਹਾ
 ਸਸਚਿਪਾਮਾਨਸੇਬਾਕਮੁਖਚਿਪਮੇਅਹੈ ॥ ਚਿਜਲ
 ਤਾਧਰਮਨਹੀਪਾਤੇਧਰਮਲੁਪਤਾ ॥ ਬਾਚਕਧਰ
 ਮਲੁਪਤਾਯਥਾ ॥ ੩੭ ॥ ਅਤਨਤਾਪਤਨਕਮਤਚਤ
 ਮਜਹ੍ਰਸਿਖਚਿਰਮਾਨ ॥ ਚਲਬ੍ਰਿਜਚੰਦਸੁਜਾਨਕੀ
 ਫਿਰਖਜੋਨਮੁਸਕਾਨਾ ॥ ੩੮ ॥ ਇਹਾਯੋਨਮੁਸਕਾ
 ਨਚਿਪਮਾਨਚਿਪਮੇਅਹੈ ॥ ਸਮਬਾਚਕਸੇਤਤਾਪ
 ਰਮਨਹੀਪਾਤੇਬਾਚਕਧਰਮਲੁਪਤਾ ॥ ਨਨੁਜੇਨਮੁ
 ਸਕਾਨਕਹਬੇਕਹ੍ਰੁਪਕਕੇਨਹੈਇਚਿਤ੍ਰ ॥ ਰੂਪ
 ਕੇਮੇਪਹਲੇਚਿਪਮੇਅਕਹਪਾਛੈ ॥ ਚਿਪਮਾਨਕਹਿ
 ਦੇਹੈ ॥ ਯਥਾਮੁਖਚੰਦਯਾਮੇਅਰਥਯਹਜੇਮੁਖਚੰ
 ਦਹੀਹੈ ॥ ਬਾਚਕਧਰਮਲੁਪਤਾਮੇਪਹਿਲੇਚਿਪਮਾਨ

ਕਹਾਏ ਓਧ ਮੇਅ ਕਹਿਏ ਹੋਏ ਆਥਾ ਚੰਦ ਮੁਖ ਅਭ ੧੫
 ਅਹ ਜੇ ਚੰਦ ਸਾਧ ਸਮਿ ਚਿਨ ਲ ਮੁਖਾ ਕਾਹੁ ਕਜੇ ਪਹਲੇ
 ਹੀ ਓਧ ਮੇਅ ਆਏ ਤੋਂ ਬਿਗਰ ਕਰ ਕਹਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕੀ ਯੋ
 ਗਤਾ ਕਹ ਲੁਪਤ ਪਾਥੀ ਹੋਤ ਹੋ ਜੇ ਸੇ ਮੁਖ ਚੰਦ ਦੁਮ
 ਤਹੋਂ ਚੰਬ ਦੇ ਕੇ ਸੰਜੋਗ ਸੇ ਓਧ ਮਾਨ ਨਿਏ। ਬਾਰ ਕਓ ਪ
 ਮੇਅ ਲੁਪਤ ਆਥਾ ਦਿਃ। ਸਾਹਟ ਸਮਿ ਚਿਨ ਲ ਨਿਗਖ
 ਪੀਵਤ ਪਰ ਮਪਦੁਖ। ਕਹਾ ਕਹਾਇ ਨ ਫਿਗਨ ਰੀ ਮਲੀ
 ਮਲੀ ਮਪੁਰ ਬਰੂਖਾ। ੪੧। ਇਹ ਸਾਹਟ ਸਮਿ ਓਧ ਮਾ
 ਨ ਚਿਨ ਲ ਤਾਪਰ ਮਹੋ। ਸੇ ਬਾਰ ਕ ਮੁਖ ਓਧ ਮੇਅ ਨਹੀ
 ਪੇ। ਜਾਨਿਏ ਜਾਤ ਹੋਏ ਆਤੇ ਬਾਰ ਕਓ ਪ ਮੇਅ ਲੁਪਤ
 ਨਨ। ਓਧ ਮਾਨ ਰੀ ਕੇਵਲ ਤਾ ਸੇ ਗੁਪ ਕਾਤਿ ਸਯੋ ਕਤਿ
 ਕਯੋ ਨਹਾਇ। ਚਿਤ। ਗੁਪ ਕਾਤਿ ਸਯੋ ਕਤਿ ਮਓ ਪ
 ਮਾਨ ਅਬਨ ਸੇ ਹੋਤਿ ਹੋ। ਜੇ ਸੇ। ਪੰਜਨ ਪੇਲ ਤਖੁਬ

ਰੰਗੇਟਲੋਪਨਪਸਰਾਕਹਾਰੰਗੇਟਮੋਕਹਾਖੀਜਨ
 ਕੇਖਲਬੋ।ਉਪਮਾਮੇਮਮਲਪਸੰਗਨਹੀਹੋ।ਉਪ
 ਮਾਨਲੁਪਤਾਮਥਾਸਮਨਾਥਕਾਹੇ:॥ਕੋਕਲਸੀਬਾ
 ਨੀਮਧਰਤੁਮਖਸੇਸਨਬਾਲਾਹੋਇਹਹੋਮੋਹਤਮਹੋਮ
 ਲਿਨੰਦਨੰਦਰਸਾਲਾ॥੪੨॥ਇਹਨਾਦਕਾਕੇਮੁਖਕੀਬਿੰ
 ਨੀਉਪਮੇਮਸੀਬਾਕਮਧਰਤਾਧਰਮਹੋਕੋਕਲ
 ਬਾਨੀਕੋਉਪਮਾਨਨਹੀਕੋਕਲਕੀਬਾਨੀਉਪਮਾਨਤੁ०
 ਕੋਇਹਲੋਪਹੋਪਾਤੇਉਪਮਾਨਲੁਪਤਾਪਸਨਕੋ
 ਕਲਬਾਨੀਕੋਉਪਮਾਨਕੋਸੇਨਹੀਉਤਾਨਾਇਕਾ
 ਕੀਬਾਨੀਕੋਕਲਕੇਮਕਿਰਨਹੀਮੋਬਰਨਨਹੀਮੋ
 ਸੀਭਨਹੀਮੋਕੋਸੀਲਤੋਹੋਮਧਰਤਾਨੇਕੋਕਲਮੇ
 ਮਧਰਤਾਸੇਈਬਾਨੀਮੇਮਧਰਤਾਤੁਹਾਮਧਰਤਾ
 ਕੋਕੋਕਲਮੇਨਹੀਹੋਕੋਕਲਕੀਬਾਨੀਮੇਹੋਪਾਤੇਬਾ

ਨੀਕਿਉ ਆਨ ਕੋ ਕਲੀਬਾਨੀ ਹੀ ਪੋ ਕਲਨ ਹੀ ॥ ੨੪ ॥
 ਸੇਨੇ ਤਨ ਕੋ ਉਪਮਾਨ ਮਿਥ ਕੇ ਨੇ ਤੁਹੈ ਮਿਥਾਨ ਹੀ ॥ ਨਨੁ ਕੇ
 ਕਲ ਬਾਨੀ ਕੋ ਉਪਮਾਨ ਨਹੀ ਤੋ ਕੋ ਕਲ ਸੀ ਬਾਨੀ ਮਧੁਕਰੇ
 ਕੋ ਕਹੀ ਉਤਰੇ ਕਲ ਕਹੇ ਬਿਸੇ ਕਹਾਇ ਤੁਨੇ ਈ ਕਹਤੋ ਬਾ
 ਨੀ ਮਧੁਕਰੇ ਬਾ ਬਾਨੀ ਸੀ ਬਾਨੀ ਮਧੁਕਰੇ ਤੋ ਕੋ ਸੀ ਬਾਨੀ ਸੀ
 ਬਾਨੀ ਮਧੁਕਰੇ ਮਧੁਕਰੇ ਬਾਨੀ ਸੀ ਮਧੁਕਰੇ ਵਿਥਾ ਕੋ ਕਲ ਕੀ
 ਬਾਨੀ ਸੀ ਮਧੁਕਰੇ ਮੇ ਸੇ ਸੇ ਹੀ ਗਹਤੋ ਘਾਠੇ ਕੋ ਕਲ ਹੁਕਰੇ
 ਉਹਿ ਤਹੈ ॥ ਧਰਮ ਉਪਮਾਨ ਆਥਾ ਕਰਨਾ ਕੁਰਨੇ ॥ ੨੫ ॥
 ਚਟਾਹ ਚਟਕਨ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਕਲੇ ਹਰਨਾ ਗਾ ॥ ਮਿਥਾ ਸੇ ਸ੍ਰੀ
 ਗੰਗਾ ਨੀ ਹਾਰ ਕੋ ਬਾਲ ਹੀ ਗਲ ਲਾਗਾ ॥ ੨੬ ॥ ਭਿਥਾ
 ਸੇ ਬਾ ਕਰਨੇ ਤੁਹਿ ਮੇ ਆਹੈ ਮਿਥ ਕੇ ਨੇ ਤੁਹਿ ਮਾਨ ਜਮਾਮ
 ਤਾ ਧਰਮ ਨਹੀ ਆਤੇ ਧਰਮ ਉਪਮਾਨ ਲੁਪਤਾ ॥ ਬਾ ਕਰ
 ਉਪਮਾਨ ਲੁਪਤਾ ਆਥਾ ॥ ੨੭ ॥ ਧਰਮ ਤਨ ਦਲ ਨੀ ਕੁਲੇ ॥

ਗੀਬਾਹਨੰਦਲਾਲਾ ਤਬੈਮਧਰਬੈਲੀਤਿਮਕੋਕਲ
 ਬੈਨਰਸਾਲਾ) ੪੪) ਤਿਮਕੋਬੈਨਉਪਮੇਮਧਰਤੰ
 ਰਸਾਲਤਾਪਰਮਹੈ ਕੋਕਲਬੈਨਉਪਮਾਨਸੇਬਾਰਕ
 ਨਹੀਅਤੇਬਾਰਕਉਪਮਾਨਲੁਪਤਾ ਪਰਮਉਪਮਾ
 ਨਬਾਰਕਲੁਪਤਾਥਾ ਕਰਨਾਨੁਰਨੇ ਹੈ: ॥ ਰਹੀਮੈਨ
 ਪ੍ਰੰਤੂਕਾਬੈਨੀਤਿਹਰਦਾਇਆ ਸਦਨਨਕੋਸੁਖਦੇਇਮੰ
 ਕੋਕਲਬੈਨਸੁਨਾਇ) ੪੫) ਨਾਨਕਾਕੋਬੈਨਉਪਮੇ
 ਮਹੈ ਕੋਕਲਕੋਬੈਨਉਪਮਾਨਸੇਬਾਰਕਮਧਰਤਾ
 ਪਰਮਤੀਨੋਨਹੀਅਤੇਪਰਮਉਪਮਾਨਬਾਰਕਲੁਪਤੰ
 ਪ੍ਰਸਬਅਰਹੀਨਨੈਆਠਲੁਪਤੇਪਮਾਕੋਨਮਬਾਧੇ
 ਤੈਅਤੇਆਠਭੇਦਕਹੈ ਨਨਾ ਉਪਮੇਅਲੁਪਤਾ) ੨
 ਪਰਮਉਪਮੇਅਲੁਪਤਾ ੩ ਉਪਮਾਨਉਪਮੇਅਲੁਪ
 ਤਾ ੩) ਬਾਰਕਪਰਮਉਪਮੇਅਲੁਪਤਾ ੪ ਏਹੰਭੇਦ

ਕਯੋਨਕਹੇਉਤ॥ ਸਰਬਥਾਉਪਮੇਯਕੋਲੋਪਕਿਯਤੇ ੧੫੮
 ਅਰਥਤੇਉਪਮੇਯਨਿਰਸੰਦੇਹਨਹੀਨਿਕਸਯੋਯਤੇ
 ਲੁਪਤਾਮਾਨਹੀਰੇ॥ ਇਤਉਪਮਾਬਿਚਾਰਾਮਥਮ०
 ਲੋਪਮਾਣੀਕਹਲੋਛਨਾਹੇ॥ ਇਕੋਕਉਪਮਾਬਹੁਤ
 ਜਹਿਟੀਜੇਸੁਕਹਿਸੁਜਾਨਾਮਾਲਾਸੀਉਪਮਾਸੁਖੈ
 ਮਾਲੋਪਮਾਸੁਜਾਨਾ॥ ੪੬॥ ਯਥਾਹੇ॥ ਰੁਪਜਾਲ
 ਨੰਦਲਾਲਕੋਪਰਿਕਹਿਬਹਿਰਛੁਟੈਨਾਖੰਜਰੀਟ
 ਅੰਗਮੀਨਸੇਬ੍ਰਿਜਬਾਲਨਕੇਨੋਨਾ॥ ੪੭॥ ਇਹਨੇ
 ਨਨਕੋਖੰਜਰੀਟਾਹਿਬਹੁਤੈਨਕੀਉਪਮਾਟੀਨੀ
 ॥ ਅਥਰਸਨੋਪਮਾਲੋਛਨਾਹੇ॥ ਜੇਪੁਰਬਉਪਮੇ
 ਅਸੋਉਤਰਕੋਉਪਮਾਨਾਹੇਤਜਾਤਅਸੋਜਗਾ
 ਰਸਨੋਪਮਾਸੋਜਾਨਾ॥ ੪੮॥ ਪਹਲੋਪਹਲਉਪਮੇ
 ਅਮਾਗਲੇਅਮਾਗਲੇਕੋਉਪਮਾਨਹੇਤਚਲੇਸੇਰ

ਰਸਨੇਪਮਾਂ, ਘਬਾਸਠਮੰਡਲੇ:॥ ਰਤਿਸੀਬਾਏ
 ਤਵਚਤਰੀਚਤਰਈਸਖਮਾਲਾ, ਖਮਾਲਹਿਸੀਬੀ
 ਨਾਸਗਸਿਸੁਨੇਗੀਝਤਿਨੰਦਲਾਲਾ, ੪੬। ਇਹਾਰ
 ਤਰਈਉਪਮੇਖਮਾਲਕੋਉਪਮਾਨਭੁਈਖਮ०
 ਲਉਪਮੇਖਮੋਈਨਕੋਉਪਮਾਨਭੁਯੋ, ਸਾਂਕਰਨਾਖੁ
 ਉਪਮਾਨਉਪਮੇਖਮਚਲੇਜਾਤਹੋਖਾਤੇਰਸਨੇਪਮਾਂ
 ਪੁਲਾਗਾਹਤਤਜਤਕੀਗੀਤਿਚਲੀਆਇਥੇਸੋਏਕਾ
 ਵਲੀਏਈ। ਉ੩॥ ਏਕਾਵਲੀਮੈਉਪਮਾਨਉਪਮੇਖ
 ਭਾਵਨਹੀਰਿਤਿਹੋਸਾਧਾਰਨਪਦਾਰਥਗਾਹਤਤਜਤਕੀ
 ਰੀਤਬਰਨਿਖੇਹੋ। ਅਨੰਨ੍ਹਾ ਲੰਕਾਗਲਛਨਾਇ:
 ਉਪਮੇਗੀਪੇਂਜਾਤਿਹੋਜਹਿਆਪਨਉਨਮਾਨ। ਕਹਤ
 ਅਨੰਨ੍ਹਾਤਹੀਕੋਜਹੋਸੁਕਵਿਸੁਜਾਨਾ। ੫੦॥ ਜਹ०
 ਉਪਮੇਖਮੀਕੋਸੁਉਪਮਾਨਕੀਜੋਸੋਅਨੰਨ੍ਹਾਨ

ਨਾ। ਉਪਮੇਦਾਹੀਕੋਜੋਉਪਮਾਨਸ਼ਨਾਵਤਹੋਤਾਕੋਕਉ ੧੫੬

ਮੇਰਾਪਮਾਨਕਯੋਨਹੀਕਹਿਦੇਤੋ। ਉ੩। ਫਕੇਉਪ

ਮਾਨਕੋਸਾਥੈਤਾਲਾਸਕਾਰਿਏਹੈਜਬਦਾਕੇਤਲਉਪ

ਮਾਨਕੋਉਨਹੀਮਿਲੈਤਬਤਾਕੇਤਾਹੀਕੀਉਪਮਾ

ਟੀਜਮਤਿਹੈਪਥਾਕਲਾਨਿਧੇ। ਸੁੰਦਰ। ਉਮਰੇਸ

ਰਤਾਸਰਮੇਹਲਗੇਜਿਮਨੇਹੁਲਗੇਉਮਰਿਏਇਤ

ਹੈ। ਨਿਸਬਾਸਰਮੇਸਿਸਿਸਰਦਬੋਤਿਏਲਾਜਰ

ਹਿਤਬਧੈਕਤਿਹੈ। ਦੁਮਗੁਲਾਮਲਰਾਉਮਗਯੋਮ

ਤਿਜਮਉਮਗਯੋਨਰਨਾਰਿਨਕਹਿਤੁਹੈ। ਪਿਏਨੀਰ

ਕਮਾਰਮਿਲਾਦਨਕੋਬਰਖਾਰਿਤਸੀਬਰਖਾਰਿਤੁਹੈ

੫੨। ਸੀਸਿਸਨਕੇਮਿਲਾਪਾਬਿਖੇਜਬਦੇਖਮੋਬਰ

ਖਾਰਿਤਕੇਤਲਮੇਰੇਤਕਉਹੈਨਹੀਤਬਬਰਖਾ

ਇਤਹੀਕੀਉਪਮਾਟੀਨੀਜੇਸੇਸੀਸਿਲਕਉਸੀ

ਸੁਜੀਸੀਲਾਤਲੀਨੀਕੋਸੀਲਾਤਲੀਨੀਸੀਬ੍ਰਿਟਾਕੁ
 ਸੇਸੀਬ੍ਰਿਟਾਕੁਨਅਤੇਅਨਨਾਨਨਾਉਪਮਕੋਦੈਬ੍ਰਿ
 ਸੇਉਪਮਹੋਉਉਤਉਪਮਮੇਉਪਮਨਉਪਮੇਖ
 ਦੈਪਦਾਰਥਹੋਤਹੈਅਮੇਏਕਹੀਉਪਮਨਉਪਮੇਖ
 ਭਾਵਏਜਤਹੈਅਥਉਪਮੇਉਪਮਾਣਕਾਰਲਫਲ
 ਏਉਪਮਾਨੀਜੈਪਰਸਪਰਲਪਦੈਪਭਾਸਮਾਨ
 ਸੋਕਹੀਏਉਪਮੇਖਪਮਾਮਲਕਾਰਸੁਖਸਾਨਪੜ
 ਜਹਉਪਮੇਖਕੀਉਪਮਾਉਪਮਾਨਕਉਪਮਾਨਕੀ
 ਉਪਮਉਪਮੇਖਕੋਦੀਜੈਸੇਉਪਮੇਉਪਮਾਪਕੋਨ
 ਮਪਰਸਪਰੇਪਮਭੀਕਹੈਪਾਪਸਾਪਰਸਪਰਉਪ
 ਮਾਨੀਤਬਪਰਸਪਰਉਪਕਾਰੀਭਾਏਅਤੇਮੰਨਜੇ
 ਮੰਨਜਾਲਕਾਰਭਾਉਤਮੰਨਜੇਮੰਨਜਾਲਕਾਰ
 ਮੇਉਪਮਨਉਪਮੇਖਭਾਵਨਹੀਹੋਤਹੈਅਥਮਲ

ਕਾਰਮਕਤਾਬਲਾਗਕਥਿਤਾਸਰਸਸੁਰੰਗਰਸਰ ੧੬੦
 ਰਚਿਮੰਗਮਈਅਤਲਉਮੰਗਭਰੰਗਰਾਸਰੰਖਿਆ
 ਲਾਲਕਦਿਦੀਪਤਭਿਗਨਤਸਕਲਾਬਿਪਸੁਖ
 ਮਾਦੀਸਾਲਜੀਸਰਾਹੇਕਰੇਸਥਿਆਅਮਲਮ
 ਮੋਲਬਗੀਬਯਕਥਿਲੇਲਮਨਮੇਨਲੇਲੇਲਾਲਕੇ
 ਕੋਕੀਨਤਕੁਰਖਿਆਪਖਿਆਕਮਲਸੇਰੁਅਖਿ
 ਆਤਿਹਾਰੀਸਮਅਖਿਆਤਿਹਾਰੀਏਕਮਲਕੋਸੀਪ
 ਥਿਆਪਤਾਅਮੇਕਮਲਪਾਖਰੀਨਕੋਅਖਿਨੀਕੀਸੇ
 ਰੁਅਖਿਨਕੋਕਮਲਪਾਖਰੀਨਕੀਸੇਰੁਦੀਨੀਜੈਸੇ
 ਕਾਮਸੇਸ਼ੀਸ਼ਿਸ਼ੀਸ਼ਿਸ਼ੀਸੇਕਾਮਾਅਥਉਤਪ੍ਰਫਲੰ
 ਕਾਰਲਫਨਾਵੇਃ ਬਰਨਨੀਅਮੇਮੰਰਕੀਕਰੇਸੰਰੁ
 ਦਨਜਾਹੀਅਨੁਜਨੁਪਦਉਤਪ੍ਰਫਲੰਉਤਪ੍ਰਫਲੰ
 ਰਥਾਹੀਪ੪ਜਹਾਬਰਨਨੀਅਜੇਬਰਨਬੇਜੇਰਾਤਮੇ

ਤੁਮੈ ਮੇਰੀ ਸੰਗਿ ਦਸ ਤਰਕ ਕਰੈ ਮਨੁ ਜਨੁ ਸਬਦੈ
 ਕਰ ਸੋਚਿ ਤਪੇ ਛਾ ਅਮੈ ਚਿਤ ਪੇ ਛਕ ਮਰ ਥਹੇ ਤਹੈ ਉ
 ਤਪੇ ਛਕ ਨਾਮ ਸਨਾਵਟ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹੈ ਪ੍ਰਸਾਸਨਾ
 ਚਿਯਾ ਮੈ ਮੇਰੇ ਪਕਸੇ ਮੁਖ ਚੰਦ ਸੇ ਮੈ ਨੈ ਨ ਕੀ ਜਕਹੈ
 ਤੁਹਾ ਮੁਖ ਮੈ ਮੈ ਤੇ ਮੈ ਚੰਦ ਮੈ ਕੀ ਸੰਗਿ ਦਸ ਕੀਨੀ
 ਮੁਖ ਕਛੁ ਚੰਦ ਥਹੈ ਮੈ ਮੈ ਤੇ ਕੀ ਸਕ ਬਹੈ ਆਤਮੇ
 ਚਿਤਿ ਤਪੇ ਛਾਹੈ ਉਤਿਨ ਮੈ ਮਨੁ ਜਨੁ ਪਦਨ ਹੀਰੇ ਤੇ
 ਮਨੁ ਜਨੁ ਪਦਨ ਹੀਰੇ ਤੇ ਜਾ ਬਾਹੁ ਮੈ ਕਾਹੁ ਕੀ ਕਿਲ
 ਪਨਾ ਕਰਨੀ ਹੋਇ ਜੈ ਸੇ ਕਾਹੁ ਨੈ ਕਾਹੁ ਕਰਾ ਜਾਤੈ ਪਨਰ
 ਦਯੋਤ ਬਦੇਖ ਦੇ ਬਾਥੇ ਕਹੈ ਚੰਦ ਪਨ ਮਾਨੇ ਇਸਹਿ
 ਦਾਦਨ ਬਾਥੇ ਦੇਖੈ ਤੋ ਕਛੁ ਦਿਵਾਦਨ ਬਾਥੇ ਤੋ ਨੀ
 ਦਿਯੋ ਪੇਤਾ ਪੇਤਾ ਦੇ ਬੰਕੀ ਮਨੁ ਪਦ ਕਰ ਮੈ ਮਥਾ
 ਲਪਨਾ ਕੀਨੀ ਮੈ ਸੇ ਬਿਹਾਰ ਕੇਨ ਮਚਿਤ ਪੇ ਛਾਹੈ ਪ੍ਰ

ਨ: ਪ੍ਰਸ਼ ਅਮੋਸੇਈ ਕਹਨੇ ਬਸੰਤਾ ਦਨ ਕੀ ਜੋਰੀ ਥਾਏ ਮੈਕ ੧੭੧
 ਯੇਥੇ ਉਥੇ ਭਾਸੰਤਾ ਦਨਾ ਬਰਨੀ ਅਮੋਸੇਈ ਕਾਸੰਭਾ
 ਦਨਾ ਕੀ ਜੋਰੀ ਥਾਏ ਮੈਕ ੧੭੧: ਉਤ ਪੇਛ ਕਮਰ ਬਨਾਏ
 ਤੇ ਉਥੇ ਪ੍ਰਸੇਸ ਮਨ ਕਮੇਟ ਯੇ ਉਤ ਜੇ ਉਤ ਨੇਈ ਕਹਤੇ ਮੈ
 ਕੁ ਦਨਾ ਕੀ ਜੋਰੀ ਥਾਏ ਮੈਕ ੧੭੧ ਦਨਾ ਕੀ ਜੋਰੀ ਥਾਏ ਮੈਕ ੧੭੧
 ਕੀ ਸੰਭਾ ਦਨਾ ਕੀ ਜੋਰੀ ਥਾਏ ਮੈਕ ੧੭੧ ਤਾਹਤੀ ਯਾ ਤੇ ਕਮੇਟ
 ਰਨਾ ਕੀ ਅਮੋਸੇਈ ਕਾਸੰਭਾ ਅਕੇ ਮਰਥ ਬਰਨੀ ਅਮੋਸੇਈ ਕਾ
 ਪ੍ਰਕੀ ਸੰਭਾ ਦਨਾ ਕੀ ਜੋਰੀ ਥਾਏ ਮੈਕ ੧੭੧ ਉਤ ਪੇਛ ਕਮਰ ਬਨਾਏ
 ਤੀ ਬਰਨਾ ਰਥਾ ਮੈ ਉਤ ਪੇਛਾ ਤੀ ਪਾ ਬਸੁਤ ਪੇਛਾ ੧੭
 ਤੇ ਉਤ ਪੇਛਾ ੨ ਫਲ ਉਤ ਪੇਛਾ ੩ ਜਾ ਬਸੁਤ ਮੈ ਬਸੁਤ ਕੀ
 ਸੰਭਾ ਦਨਾ ਕੀ ਜੋਰੀ ਥਾਏ ਮੈਕ ੧੭੧ ਉਤ ਪੇਛਾ ਅਥਾ ਸੁਖ ਦੇਵ ਕੇ
 ਦੇਵਾ ਪਹਰੇ ਦਨਾ ਕੀ ਗਹਰੇ ਕੀ ਗਹਰੇ ਸੇਜ ਲਈ ਰ
 ਸੇਛ ਲਕੀ ਫੁਟ ਕੇ ਸਸ ਕੇ ਸਕ ਪਲ ਭਰੇ ਕੇ ਦਿਗਜ ਸਕੇ

ਸਲਖੇਲਲਕੋ। ਤਹਰਾਜਤਕਾਨਠਰੰਨਸੇਮਖਕੀਓ
 ੫ਮਾਉ੨ਜੀਬਲਕੋ। ਜਨੁਸਾਸੁਸਮੇਸੁਰਾਨਕੀਛੋਰ
 ਮੇਦੋਵਮਾਹਜਸੀਝਲਕੋ੫੫। ਇਚੁਨਗੀਅੰਕੇਸਤਾਈ
 ਕਮੇਖਏਬਸੁਤਮੇਸਾਂਸੁਮੇਸੁਰਾਨਮੇਦੋਵਮੇਸੀ
 ਇਨਬਸੁਕੀਸੰਭਾਵਨਕੀਨੀਆਤੇਬਸੁਤਪ੍ਰਛਾਹੇਤੁਓ
 ਤਪ੍ਰਛਾਛਾਨ। ਜਹਾਅਹੇਠਮੇਹੇਤਕੀਸੰਭਾਵਨਕੀਸੇ
 ਸੇਹੇਤੁਓਤਪ੍ਰਛਾਅਥਾ। ਬਿਹਾਰੀਯਦੋ। ਲਲਨਦਲਨ
 ਸੁਨਚੁਪਥੀਝਲੀਆਪਨਈਠ। ਰਾਣਜੇਗਹਗਾਦੁਗ
 ਰੇਮੇਗਲਗਲੀਦੀਠ। ੫੬। ਨਾਅਕਕੇਬਦੇਸਗਦਨਸੁਨ
 ਨਾਅਕਾਕੰਠਰਕੇ। ਮਾਨੇਗਲਗਲੀਜਲਸੀਜੁਗਤਜੇਦੀ
 ਠਹੇਤਾਨੇਗਰੰਕੇਗਦਜੇਹੇ। ਇਹਾਗਰੇਤੋਆਪਹੀਰਕੇ।
 ਹੇਗਲਕੇਰਕਥੇਮੇਨਾਅਕਾਕੀਗਲਗਲੀਦੀਠਅਪੇਤਾ। ੩੦
 ਮੇਹੇਤਕੀਸੰਭਾਵਨਕੀਨੀਆਤੇਹੇਤੁਤਪ੍ਰਛਾਅਥਾਉਤਪ੍ਰ

ਫਲਾਫਲਾ ਨਾਜਾਮ ਫਲਾਮ ਫਲਾਮ ਕੀ ਸੰਗਾ ਦਸ ਕੀ ਜੋਸਫ ੧੧੨
 ਲਭਿਤ ਪ੍ਰਫੁੱਲਾ ਪਾਥਾ ਰੇ ॥ ਅਰੁਨਾਣੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਨੇ ਮੇਭੁਗੀਭੁ
 ਦਤੋਭੁਗਾ ਅਨੇਕ ਕਨਕ ਕੀ ਪੁਰਾਜੀਤਿ ਚਹੇ ਜਗੁਗਾ ॥ ੫੧ ॥ ੧੨੪੪
 ਫਿਗਨ ਮੇਅਰੁਨਾਣੀ ਆਇ ਬੇਕੋਫਲ ਕੇ ਕਨਕ ਕੀ ਪੁਰਾਜੀਤਿ
 ਬੇਨਹੀ ਫਿਗਤ ਅਰੁਨ ਹੋਈ ਜਾਤਹੋ ਕੇ ਕਨਕ ਕੀ ਪੁਰਾਜੀਤਿ
 ਨੀਅਫਲਤਾ ਮੇਫਲਾ ਕੀ ਸੰਗਾ ਦਸ ਕੀ ਨੀਅਤੇ ਫਲਤਪੁ
 ਛਾਨਨੁ ॥ ਅਹੇਤੋ ਕੋਹੇਤੁ ਅਫਲ ਕੋਫਲ ਜੋ ਕੋਹੇਤੁ ਉਠੇਤੁ
 ਕਬਜਤ ਹੀਹੋ ॥ ਅਤੇ ਏਉ ਬਸਤ ਚਿਤ ਪ੍ਰਫੁੱਲਾ ਹੋਇ ਚਿਤ ॥
 ਬਸਤ ਚਿਤ ਪ੍ਰਫੁੱਲਾ ਵਾਗੀ ਬਸਤ ਕੀ ਅਪ੍ਰਫੁੱਲਾ ਕਹੇਤੁ ਹੋਤੁ ਅੰ
 ਫਲਾਫਲ ਹੀਹੋ ॥ ਬਸਤ ਨਹੀਹੋ ॥ ਅਥ ਸੰਦੇਹਾਨੀ ਕਾਹਲਾਫ
 ਨਾ ॥ ਨਿਸਚੈ ਹੋਇਨ ਬਸਤ ਕੋ ਸੰਸਾਰਹੋ ਅਪਾਰਾ ਸਬਦ ਕੀ
 ਪੈਕੋ ਪੈਕੀ ਕਰਸੇ ਸੰਦੇਹ ਨੀਹਾਗਾ ॥ ੫੨ ॥ ਜਹਾ ਬਸਤ ਕੋ ਨਿਸ
 ਚੈਨ ਹੋਇ ਸੰਸਾਰਹੋ ਅਹਿਹੋ ਕੇ ਅਹਿਹੋ ॥ ਕਿਧੈ ਕੋ ਪੈਕੀ ਸਬਦੀ

ਨਿਕਰਿਸੇਸੀਦੇਹ। ਸੀਸੈਪਰਗੁੰਤੁ। ਅਸੀਕਾਰਬਾਰਨਾਰਥ। ਸੇਤ੍ਰਿ
 ਧ। ਭੁੰਦੋਕਤਿਸੀਦੇਹ १ ਅਭੁੰਦੋਕਤਿਸੀਦੇਹ। ੨ ਭੁੰਦੋਗਗਬਿਤ
 ਸੀਦੇਹ ੩। ਜਗਸੀਦੇਹਬਿਖੇਕੋਭੁੰਦੋਪਰਾਥਭੁੰਦੋਕਨਨਾਵੇਸੇ
 ਭੁੰਦੋਕਤਿਸੀਦੇਹ। ਘੁਥਾਰੇ॥ ਕ੍ਰਿਪੇਕਮਲਮਧਸਰਸਤੋਬਿ
 ਪਕਿਸਤਸਕਲੰਕਾ। ਘੋਰਹਿਸਖਿਸੀਖਿਭਾਦਪੁਨਜਨ
 ਤਬਰਨਨਿਸੰਕਾ। ੫੬। ਇਹਾਮਖੇਮੇਕਮਲਕੇਸੀਸੇਸਤੋ
 ਸਰੋਮੇਹਤਿਹੈ। ਬਹਰਚੰਦਨਾਨਯੋਤਮੇਕਲੰਕੇਹਤਿਹੈਘੁਥੇ
 ਮਖਹੀਹੈ। ਸਰਨੇਅੰਕਸੰਕਨੇਭੁੰਦੋਕਿਘੁਥੇਭੁੰਦੋਕਤਿਹੈ।
 ਨਨੁ। ਜਬਭੁੰਦੋਘੋਨਿਸਰੋਮਖਜਨਯੋਤੋਸੀਦੇਹਕਹੇ
 ਕੋਕਯੋ। ਓ੩। ਪ੍ਰਥਮਸੀਦੇਹਹਧੀਹਤਹੈਘੁਥੇਸੀਦੇਹ। ਜ
 ਯਸੀਦੇਹਮੇਭੁੰਦੋਕਫੁਨਫੁਰੈਸਭੁੰਦੋਕਤਿਸੀਦੇਹ। ਘੁਥਾਪਾ
 ਚੀਨਕਬਿਤਾ। ਪਹੀਖੀਤੁਤਿਸਰੋਚੰਗੀਲੀਰੰਗਰਾਵਲੀਮੇ
 ਤਕੀਤਕੀਚਿਰਫੁਕੀਰਯੋਨੰਦਨੰਦਹੈ। ਕਾਲੀਦਾਸਾਖੀ

ਰਨਿ ਰਹੀ ਰਨਿ ਦੇ ਝਲ ਕਾ ਤਿਛ ਬਿਕੀ ਮਹੀ ਰਨਿ ਕੀ ਝਲ ੧੧੩
 ਕਮ ਮੰਦ ਹੋ ਲਿ ਕਰੇ ਪੁਰ ਮੇ ਕਹਾ ਪੈ ਆਹਿ ਪਹੇ ਮੇ ਸੁਰੰ
 ਗਮ ਗਮ ਜਗਮ ਗਮ ਜਗਤਿ ਨ ਕਰੰਦ ਹੋ ਲਲ ਨ ਕੀ ਮੰ ੨੪
 ਪੁੰਦਿ ਨ ਲਲ ਕੀ ਝਲ ਹੋ ਕਿਰਾ ਮੀ ਕਰ ਰਪ ਲਾ ਕਿਰਾ ੧੧੪
 ਤਾ ਕਿਰੰਦ ਹੋ ੬੦। ਇਹਾ ਸੰਸਾਰੀ ਹੀ ਰਹਾ ਨਿਸਚੈ ਕਛੁ
 ਨ ਭਯੋ ਆਤੇ ਭੁਟੇ ਕਰੀ ਜਗਾ ਸੰਦੇ ਹੋ ਮੇ ਭੁਟੇ ਕੋ ਗਰਬ
 ਪੈ ਸੋ ਭੁਟੇ ਗਰਭਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹਾ ਅਥਾ ਕਲਾ ਨਿਧੀ ਸੁੰਦਾ
 ਤੁਇ ਦਿਨੇ ਸਾ ਕੋ ਮਹਿ ਚਿ ਪਰਵਾ ਕੇ ਤੁਸਾਤੁ ਹੰਗ
 ਸੈ ਕਹਿ ਕੋ ਅਹਿ ਪੁਰਨ ਠੰਦ ਬਿਗ ਜਤ ਦਾ ਕੋ ਕਲੀ ਕਸ
 ਟਾਪਰ ਸੈ ਹੋ ਅਹਿ ਸਾਗਰ ਪੰਗੁ ਨ ਕੋ ਤਹਿ ਕੇ ਸੁ ਕਮੇ ਗੁ
 ਨਹੀਂ ਸਰ ਸੈ ਭੁਟ ਗਾਪ ਦਵੀਰ ਭੁਟਾ ਲਹਿ ਰੇਖ ਕਵਿੰਦ ਨ
 ਜੀਸ ਅਸਥਰ ਸੈ ੬੧। ਇਹਾ ਪੁਰਖੇ ਭੁਟ ਨਿਕ ਸਤੀ ਮੰ
 ਯੋ ਬਹੁ ਰਨਿ ਸਚੈ ਨ ਭਯੋ ਆਤੇ ਭੁਟ ਗਰਭਿ ਤੁ ਅ

ਥਰੁਪਕਮਪੰਕਰਲਛਨਾਹੋਃਉਪਮਨਰਉਪਮੇਅਕੋ ੧੧੮
 ਪੈਨਪਨਸਪਥੇਦਾਰੁਪਕਤਾਕੋਕਹਤਹੈਸਭਹੀਤੁਕਵਿਅਖੇ
 ਦਾ।੫੧।ਜਹਉਪਮਾਨਮੈਉਪਮੇਅਕੋਪਰਸਪਰੁਥੇਦਨ
 ਹੋਇਜੇਉਪਮਾਨਕੋਨਾਮੈਉਪਮੇਅਕੋਨਹੈਸੋਰੁਪਕਾਭੇ
 ਦਕੇਜਨਾਇਬੇਬਾਰੇਸਮਇਦਨਮੈਮਾਨੇਇਤਾਇਪ
 ਦਹੋਤਹੈਸੋਰੁਪਕਮੈਨਹੀਦੀਨਿਪਤਹੈਪਾਤੇਉਪਮਾਨ
 ਉਪਮੇਅਕੋਥੇਦਨਹੀਜਾਨਮੈਜਾਤਸੋਤੁਪਾਸਾਂਗਰੁਪ
 ਕ।ਨਿਰਾਗਰੁਪਕ੨੫ਰਮਪਠਤਰੁਪਕ੩ਸਾਗਲਛ
 ਨ।ਜਹਸਾਸੇਜਾਕੋਰੁਪਕਬਾਧਿਐਤਕੋਸੁਬਅੰਗਿਕੋ
 ਰੁਪਕਬਾਧਿਐਸੋਸਾਗਰੁਪਕਪਾਕੋਨਾਮਸਾਵੈਦਰੁ
 ਪਕਭੀਕਹਤਹੈਸੋਦੁਪਾਸਮਸੁ।ਏਕਦੇਸਬਰਤੀਰਜ
 ਤਾਰੁਪਕਕੇਸਮਸੁਭਿਖੈ।ਦਾਰਥਬਰਨੈਸੋਸਮਤਸਾਂਗ
 ਅਥਾਪੁਰੀਨਾਕਬਿਤਾਉਤਰੀਕਿਦਰਲਗਦੀਠਪਰੀ

ਬੇਦੀਉਂਤੀਸਕੋਸੋਅੰਗਸੋਤੋਮਾਦੁਸਪਮਾਨੀਜੁ। ਸੁੰਦ
 ਰਬਦਨਸੋਮਬਾਹੀਸੋਦੋਖਿਅਤਬੇਨੀਪਿਕਬੇਨੀਜੀ
 ਤਿਬੇਨੀਪਹਿਚਾਨੀਜੁ। ਸੁੰਦਨਤਰੰਨਾਅਹਸੁੰਦ
 ਨਿਛਤਰਦਕੰਤੁਲਅਲਕਗਹਰਾਯਨੀਸਾਨੀਜੁ।
 ਵਹੀਸਮੇਵਹੀਉਂਤੀਸੋਈਸੰਨੋਗਪਾਇਸਰਬਸੁੰਦ
 ਰਕੇਹਮਚੇਫੀਗਜਾਨੀਜੁ। ੬੩। ਇਹਾ ਬੇਨੀਕਿਸੁਵਾਂ
 ਗਰੁਪਕੋਹੈਜਹਾਸਾਗਰੁਪਕੋਮੇਕੋਉਪਦਾਰਥਨਕਹਾਮ
 ਗਥਕਰਤਮੇਉਪਰਸੇਆਵੈਜੈਸੇਬ੍ਰਿਜਕੋਅਕਾਸਠਹਰਾਯ
 ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੀਕਤੀਕਿਚਾਦਨੀਠਹਰਾਯਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੋਚੰਦ੍ਰ
 ਮਾਠਹਰਾਯਤਕੋਸ੍ਰੀਗਾਧਕਾਜੀਦੇਖਤਹੈਸ੍ਰੀਗਾਧਕਾਜੀ
 ਚਕੋਰਤਉਪਰਤੇਆਖਸੋਏਕਦੇਸਥਤੀਸੰਗਅਥਾ
 ਹੋ॥ ਬਲਾਬ੍ਰਿਜਬ੍ਰਜਮਬਿਰਾਜਹੀਚਾਰਚੰਦਨੰਦਨੰਦ
 ਲੋਛਬਿਸੁਪਾਰਕੋਰਕੋਦੇਤਨਕਾਰਿਅਨੰਦਾ॥੬੪॥੬੫॥

ਬਿਨਬੋਮੰਦਨੰਦਤਾਮੈਦੰਦਿਆਛਬਸੁਪਾਮਾਰੇਕ ੧੭੮
 ਐਚਕੋਰਨਕੋਮੰਦਕੋਨਹੀਦੇਤਹੈ। ਆਕਹਿਬੋਸੋ
 ਨੇਤੁਭਿਧਰਸੋਜਾਨੇਜਾਤਹੈ। ਨਿਰਗਲਛੁਨਾਜਗਰੂਪ
 ਕਕੇਅੰਗਨਬਰਨੇਸੋਨਿਰਗਰੂਪਕਾਕੋਨਾਮਨਿਰਦੇਅ
 ਦਰੂਪਕਭੀਕਹੇਹੈਸੋਦੁਪਾਏਕ ਸੁੰਧਨਿਗੰਗ। ਦੁਜੇਮਾ
 ਲਾਨਿਰਗ ੨ ਜਹਾਏਕਹੀਰੂਪਕਬਾਧਿਏਸੋਸੁਪਾਥੰ
 ਵੇਃ ਤਾਦਿਨਓਰਤਕੇਕੀਨੇਹਲਤਾਕਠਨੇਹ। ਅਬ
 ਕੁਮਲਾਤਹੀਕਰੋਬੋਗਜਾਇਹਰਿਭੀਹਾ ੬੫। ਇਹਥੇ
 ਦਲਨੇਧਰੇਲਤਾਠਹਰਾਏਲਤਕੇਅੰਗਨਹੀਕਹੇ
 ਆਤੇਨਿਰਗ। ਜਹਾਮਾਲਾਕੀਰੀਤਰੂਪਕਬਾਧਿਏ
 ਸੋਮਾਲਾਨਿਰਗਾਥਾਲਾਏਕੋਕਾਬਿਤਾਸਕੁਕੀ
 ਲਸਨੁਲਸਨਚਿਤਚਤੁਰੀਕੀਕਲਾਕੀਲਸਨਬਿ
 ਲਸਨਗੁਫਮਤਕੀ। ਰਸਕੀਤਰੰਗਨੀਅਨਤਾਕੀਹਠਖਨ

ਬਰਖਨ ਰੰਗਨਿ ਕੀ ਰੰਗ ਭੂਮਿ ਚਿਕੀ ॥ ਸਕਲ ਬਿਰੰਗੀ
 ਪਈ ਨਤ ਕੋ ਪੁਗਨਿ ਨ ਦਾਨਿ ਲੁਨਾਈ ਕੀ ਗਦਨ ਬਾਤਿ
 ਪਤਿ ਕੀ ॥ ਬਿਰੰਗਾ ਬੀਕ ਬੋਲਨ ਕੀ ਲੀਜੈ ਭੁਗਮੰਕ
 ਪਾਏ ਨੰਦ ਲਾਲ ਮੁਰਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਿਮਤਿ ਕੀ ॥ ੬੬
 ਇਹਾਨਾ ਇਕ ਇਕ ਤੋ ਕੋ ਬਹੁਤੇ ਨਿਸਰੂਪ ਕਥਾਯੋ
 ਪਰਮ ਪਰਤਰੂਪ ਕਲਛਨਾ ਜਗਾਏ ਕਰੂਪ ਕੋ ਕਲਿਖੇ
 ਦੁਜੇ ਰੂਪ ਕੋ ਮੰਗਿ ਬਾਧਿਯੋ ਪਤਾ ਕੋ ਸੰਬੰਧੀ ਹੋਇ ਸੋਪ
 ਰਮ ਪਰਤਰੂਪ ਕਾ ਸੋਰ ਤ੍ਰਿਪਾ ਕੇਵਲ ਸਲੇਖ ॥ ਕੇਵ
 ਲ ਅਸਲੇਖ २ ਮਾਲਾ ਸਲੇਖ ੩ ਮਾਲਾ ਅਸਲੇਖ ੪
 ਜਗਾਏ ਕਪਰਮ ਪਰਤਮ ਕੋ ਚਿਪਦ ਸਲੇਖ ਗਾਖੇ ਸੋ ਕੇਵ
 ਲ ਸਲੇਖ ॥ ਅਥਾਹ ॥ ਬਿਧਾ ਬਾਲ ਬੋਲੀ ਨਕੀ ਬੀਰ ਬਿ
 ਰਾਗੀਆਇ ॥ ਸਮਾਸਮਾਸ ਪਨ ਚਿਮਤੁ ਸਿਗਰੇਸ
 ਬਰਸਾਇ ॥ ੬੭ ॥ ਇਹਾ ਬਾਲ ਕੋ ਲਿਖੇ ਸਮਾਸ ਸੀਸਿ
 ਬੋਲ

ਸੁਤਕੇਮੇਪਠਹਗਯੋਰਸਿਪਦੇਮੇਸਲੇਖਰਸਜਲਮੇ ੧੭੫
 ਰਸਪੇਮੇਜਗਾਏਕਪਰਮਪਰਤਹੀਬਾਪੈਸਲੇਖਬਿਨੰ
 ਸੇਕੇਵਲਅਸਲੇਖਾ) ੫੪) ਬਿਹਾਰੀ) ਬਿਪੁਬਦਨੀਮੇ
 ਸੇਕਰਤਸਾਠੀਖੇਖਹਿਬਾਤ) ਨੈਨਲਲਿਨਪਿਅਗਦ
 ਰੇਨਿਅਖਨਿਰਖਨੈਜਾਤ) ੬੮) ਇਹਨਾਖਕੋਕੇਮੁ
 ਪਦੰਦਤਾਕੇਲਿਖੇਨਾਖਕੇਨੇਤਕਮਲਠਹਗਾਇ
 ਸਕੁਰਬੇਹਿਤਸਲੇਖਪਟਕਚਿਨਹੀ) ੫੩) ਕੇਵਲਅ
 ਸਲੇਖਾ) ਜਗਮਾਲਾਗੀਗੀਤਿਬਹੁਤਪਰਮਪਰਤਬੰ
 ਪੈਸਲੇਖਗਾਖੇਖੇਸੇਮਾਲਾਅਸਲੇਖਾ) ੫੪) ਰੇ) ੧੭
 ਚਿਕੁਵਲਿਖਹਿਗਜਤੁਮਸਾਪਨਮਾਨਸਹੇਸਾ) ਬਿਨ
 ਜੀਵਨਹਿਤਸਰਸਪਨਸ੍ਰੀਕੁਵਾਰਿਅਵਤੰਸਾ) ੬੬
 ਕੁਵਲਿਖੇਕੇਲਿਖੇਹਾਰਿਕੇਦ੍ਰਿਜਰਾਜਠਹਗਾਖੇਬਾ
 ਰਸਾਪਨਮਾਨਸਕੇਲਿਖੇਹੇਸਠਹਗਾਖੇਬਹੁਰਬਿਨ

ਜੀਵਨ ਕੇ ਲਿਖੇ ਸਰਸਪ ਨ ਠਹਰਾਏ ਕੁਦਰਤਿ ਧੀਰੀ
 ਤੁਲ ਮੋ ਕਵੀਆ ਦਿਨ ਰਾਜ ਛੁਡੀ ਮੋ ਦੰਡ ਮਾਸਾਧਨ ਸ
 ਤੀ ਮੋ ਸਾਧ ਮਾਨ ਸ ਮਨ ਮੋ ਮਾਨ ਸ ਰੇਵਗਾ ਬਿਨ ਜੀਵਨ ਸੀ
 ਦੁਖ ਜਲਾਏ ਸਤੁ ਪਦ ਸਲੇਖ ਹੈ। ਅਥਾਹਿਓ ਦਾਰਦਰ
 ਕੇ ਮੇਘ ਹਰ ਪੈਦੁ ਖਤ ਮੋ ਕਰਨਾ ਭੁਦ ਸਾਗਰ ਕੇ ਪਾਨ ਹਿਤੀ
 ਮਗਤ ਜਿਯ ਨਾ ॥ ੭੦ ॥ ਇਹਾ ਮਾਲ ਕੀਤਰੁ ਪਰਮ ਪਰ
 ਹੀ ਹੋ ਸਲੇਖ ਬਿਨਾ ਇਤੁ ਰੂਪ ਕਾ ਅਥਹਿ ਲੇਖਾ ਲੰਕਾਰ
 ਲਾਭਨਾ ॥ ੭੧ ॥ ਸੋਚਿ ਲੇਖ ਜਹਾਏ ਕਕੇ ਬਹੁ ਸਮਝੇ ਬਹੁਰੀ
 ਤਾ ਅਥਹਾ ਬਹੁਗੁਨ ਏਕ ਕੇ ਬਹੁ ਬਿਪ ਬਰਨੈ ਮੀਤ ॥ ੭੨ ॥
 ਜਾਏ ਕਹੀ ਪਦਾਰਥ ਕੇ ਬਹੁ ਤੇ ਬਹੁ ਤੁਛ ਦੁਕਰ ਬਰਨੈ
 ਕਿ ਬਾਏ ਕਹੀ ਕੇ ਬਹੁਗੁਨ ਬਰਨੈ ਸੋਚਿ ਲੇਖਾ ਨਨਾ ਏਕ
 ਪਦਾਰਥ ਕੇ ਬਹੁ ਤੇ ਜੇਹੈ ਤੇ ਬਹੁ ਤਰੀ ਤਕਰ ਕੇ ਸੇਸ ਮਝੁ ਤੇ
 ਕੁਤੁਕਰ ਸਮਝੈ ਕਿ ਬਾਸੀ ਸੇਕਰ ਸਮਝੈ ਕਿ ਬਾਥਹੁ ਤੇ ਬ

ਹੁਤੇਨਕੀਸੀਤਾਵਨਕਰੇਹੈ। ਜੇਕੁਤਕਰਕਹੈਤਉਤਾ ੧੭੬
 ਨਹੈ। ਜੇਸੀਸੈਕਰਕਹੈਤਉਸਦੇਹੈ। ਜੇਸੀਰਾਵਨਾਕ
 ਰਤਹੈਤਉਤਪ੍ਰਛਹੈ। ਜੇਸੀਥਕਾਧੇਕੋਰਹੈ। ਜੇਕੋਰਨਿਸ
 ਰੈਕੋਰਮੇਰਿਮੇਰਿਮਾਨਤਹੈਤਉਮੇਰਿਨੇਮੇਰਿਕੋਰਨਿਸਦੈ
 ਕਹੁਹੈਤਹੀਕਹੀ। ਤਿਤਾਮੇਰਿਮੇਰਿਨੇਕਨਕੇਮਨੇਕਨਿਸ
 ਰੈਕੋਰਮਾਨਤਹੈ। ਕਾਹੇਤੇਜੇਦਾਪਦਾਰਥਮੇਰਿਗਦਤਨੇਸ
 ਕਤਹੀਮੇਸੀਗਾਧੀ। ਜਬਜੇਦਾਕੋਦੇਖੈਹੈਸੋਕੇਦੁਲਾਖ
 ਨਹੀ। ਮਨਕੁਲਾਸਮਝੈਹੈ। ਤੇਦਨਹੀਮਾਨੈਹੈ। ਜੇਸੀਮਲਾਖ
 ਤੇਮੇਸੀਕਿਸਕੋਦੇਖਕਸਨੈਕਾਲਨਿਸੁਕਿਯੋਮਾਤਤਤ
 ਬਾਲਕਨਿਸਰੈ। ਕਿਯੋਮਿਤਨਮਿਤਨਾਨਿਯੋ। ਏਕੋ
 ਅਨੇਕਸਮਝੈ। ਅਥਾਕਬਿਤਾ। ਪਾਰਾਦਾਰਪਾਕੋਅਪਾ
 ਰਜਨੈ। ਇਤਾਮੇਰਿਮਗਿਕਸਨੈਹਰਗੇਧਕੀਗੁਸਾਇਨੀ
 ਮਾਨਸਰਜਨੈਰਾਜਹੈਸਨਕੇਬੀਸਲੰਦਚੰਦਕਾਚਕੋਰ

ਜਨੈਂ ਤਿ ਮਰਨ ਸਾਇਨੀ। ਥਿਪ ਜਨੈਂ ਸਾਫਟ ਮਹਾਰਦਨ
 ਨੇ ਸਜਨੈਂ ਗਮਨੀ ਜਨੈਂ ਨਰਦ ਮਹਾਰਦ ਸਾਇਨੀ।
 ਗਮਨੀ ਪਗਦਰੇ ਸੁਜ ਸਜਨੈਂ ਚੰਦਰੀ ਕਸੁਰਤਰ ਸਮਨ
 ਸੁਦਾਸ ਸੁਖ ਸਾਇਨੀ। ੨। ਸ੍ਰੀ ਰਘੁਨਾਥ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ
 ਕੇ ਸੁਜ ਸਏਕਤ ਕੇ ਸਭੁ ਨਿਨੈ ਨਿਜ ਨਿਜ ਮਨ ਕੁਲ ਨਿਸ
 ਰੈ ਕੇ ਖੇਛੀ ਰਸਾਗਰਾਦੀ। ਸ੍ਰੀ ਰਘੁਨਾਥ ਜੀ ਕਿਨ ਸਮੇਐ
 ਸੀ ਸਕਤ ਹੀ ਹੈ। ਪੁਨ: ਤੁਛ ਸਚੀ ਜਨੀ ਜਗਨ ਕੁਵਾਨੀ ਜ
 ਨੀ ਦੇਹਰਨ ਮ੍ਰਗਨ ਮਯੀ ਕਰਾਨੀ ਜਨੀ ਕਪਲਾਨ ਭੀ। ਪੁਤਾ
 ਪਦਾਰੇਨ ਮੇਰੇ ਲੇਖਤ ਹੋਤ ਹੈ। ਇਕ ਕੋ ਬਹੁਗੁਨ ਬਰਨੈ ਸੇਖ
 ਥਾ। ਦੇਵ ਕੇ ਸੇਖਾ। ਤੁਗਨ ਗੰਗਾ ਗੰਗਾ ਗੰਗਾ ਗੰਗਾ ਗੰਗਾ
 ਸੁਰਤੁਰਨ ਈਤੁ। ਸਾਧਨ ਸਿਧ ਸੁਧਾ ਨਿਧ ਸੇਧ ਮਸਾਧਨ
 ਆਖਨ ਛਾਹ ਛਾਈਤੁ। ਅਨਦਕੇ ਲਸਹੇ ਲਨ ਕੋ ਕੋਈ
 ਸੰਤਨ ਕੋ ਬਿਖ ਬੋਲ ਬੁਈਤੁ। ਪੀਸੁ ਪਦੈਂ ਨਨ ਕੋ ਸੁਖ ਪੁਰ

ਕਪੂਰਕਪੂਰਕਪੂਰਮਈਤੁ ७੩ ਇਹਨਾਅਕਾਏਕਤਾਮੈ ੧੭੭
 ਰਗਿਗਮਾਇਕੇਗੁਨਬਰਨੇ ਨਨੁ ਮਾਝਾਨਿਰਗਕਮੇਨ
 ਰੇਇਉਤੁ ਮਾਝਾਨਿਰਗਮੈਕੇਵਲਮਾਝਾਕੀਤਰਹੁਪਕ
 ਬਾਪਿਏਮੈ ॥ ਅਮੇਏਕਬਿਏਬਹੁਤੇਨਕੇਗੁਨਬਰਨਿਮੈ ੧੮
 ਏਤੋਰੇਹਾਅਥਪੁਨਾਮਾਝਕਾਕਸਛਨਾ ੨੦ ਕਰੈਕ੍ਰਿਆ
 ਉਪਮਾਨਜਹਵੈਉਪਮੇਅਸੁਰੁਪਾਸੋਪਰਨਾਅਕਰੈਸਬੈਵੈ
 ਵੈਸਬਦਅਨੁਪਾ ੭੪ ਜਹਉਪਮਾਨਜੈਵੈਉਪਮੇਅ
 ਕੈਕ੍ਰਿਆਕੋਕਰੈਸੋਪਨਾਅਕਾਨਨੁਉਪਮਾਨਜੈਵੈਉਪਮੇਅ
 ਪੈਕਰਕੈਕ੍ਰਿਆਕੋਕਰੈਸੋਤਸੋਹੀਕਮੇਨਕਰੈਉਤੁਜਹਾਸੁਤੇ
 ਉਪਮਾਨਕ੍ਰਿਆਕਰਬੈਕਸਾਮੁਥਨਹੈਸੋਵਹਾਕ੍ਰਿਆਹੀਕਿ
 ਉਪਮੇਸੀਹੈਉਨਾਤੇਨਸਮਰਥਹੈਉਪਮੇਅਵਹਾਕ੍ਰਿਆ
 ਸਾਧਵੈਮੈਰਤਰਹੈਉਤਬਉਪਮੇਅਪੈਕੈਅਰਥਜਹਜੈਉ
 ਪਮੇਅਸੁਰੁਪਪੈਕੈਉਪਮੇਅਸੋਮਿਲਕੈਉਪਮਾਨਕ੍ਰਿਆ

ਕੋਕਰਤਰੇ। ਛੀਰਟਪਿਨਆਯਾ। ਨਨੁ। ਉਪਮਾਨੋ
 ਉਪਮੇਦਰੁਪਪ੍ਰੋਬੇਕਰਿਏਕਤਾਕਰਿਲੁਪਕੀਕਮੇਨ
 ਤੇਇ। ਉਤ। ਰੁਪਕਮੇਸ਼ਿਮਕਰਿਬਨਹੀਰੋਤਿਰੇ
 ਮੇਪ੍ਰਪਦਨਹੀਰੋਤਰੇ। ਮਥਾਏ। ਮਤਿਟਪਿਤ
 ਮਤਿਨਨਿਤੋਪਰਾਪਿਸਤਿਜਿਦਜਾਨ। ਅਰਨੁ
 ਨਹੋਬੁਧਸਿੰਘਤਹਿਲਗਮੇਸ਼ਬਰਖਨਸ਼ਾਨ। ੧੫
 ਅਰਜਨਉਪਮਾਨਸੇਬੁਧਸਿੰਘਉਪਮੇਦਰੁਪ੍ਰੋ
 ਮਲੇਛਿਨਕੀਲਣਾਈਮੇਸ਼ਾਨਬਰਖਾਕਰੇਹੈ।
 ਅਰਜਨਦਾਸਮੇਕੇਮਲੇਛਮਾਰਬੇਕੀਸਮਰਥਨ
 ਹੀਰੀਤਬੁਧਸਿੰਘਪ੍ਰੋਕੇਮਾਰੇਦਾਤੇਪੁਨਾਮ। ਅਥ
 ਅਪੰਨਤਿਅਲੰਕਾਰਲਛਨ। ੨। ਕਰਿਨਿਖੇਪ
 ਉਪਮੇਦਰੁਪ੍ਰੋਜਹਸਾਧੋਉਪਮਾਨ। ਤਾਹਿਅਪੰਨਤਿ
 ਕਹਤਿਹੋਜੇਹੋਪੁਮਸੁਜਾਨ। ੧੬ ਜਹਉਪਮੇਦ

ਕੋਨਿਖੋਪਕਰਿ ਉਪਮਾਨ ਠਹਰਾਵੈ ਸੋ ਅਪੰਨਤਿ ॥ ਨ ੧੧੬
 ਨ ॥ ਉਪਮੇਯ ਕੋਨਿਖੋਪਕਰਿ ਉਪਮਾਨ ਠਹਰਾਵੈ ਸੋ
 ਕੋਯੋ ਠਹਰਾਵੈ ਉਪਮੇਯ ਹੀ ਕਯੋ ਨਹਿ ਬੋਧੈ ॥ ਚਿਤ੍ਰ
 ਜਹ ਉਪਮੇਯ ਮੇਕੇ ਤੇ ਕਗਨ ਨ ਸੰਤੁ ਵੈ ਤਬ ਉਪਮਾਨ
 ਠਹਰਾਵੈ ਹੋ ॥ ਮੈਰ ਮੈਰ ਕੇ ਕੁਮਾਰਿ ਕਰਿ ਬੋਧੈ ਤਕਾ
 ਯੋ ਹੋ ॥ ਪੁਨ: ਮੈਰ ਕੀ ਸੰਕਾ ਮਾਨ ਛਿਪਾਵ ਕਰਿ ਬੋ
 ਧੈ ਹੋ ॥ ਮੈਰ ਕੇ ਅਸਕਰਿ ਮੈਰ ਕੇ ਬਰਨ ਬੋਧੈ ਹੋ
 ਮੈ ਸੇ ਜਾਨੈ ਮੈ ॥ ਨਨ ॥ ਏਕ ਤੇ ਨਿਖੋਪਕਰਿ ਮੈਰ ਮੈ
 ਠਹਰਾਵੈ ਤੋ ਪ੍ਰਸੰਖਾ ਮੈ ਭੀ ਹੋਤਿ ਹੋ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ॥ ਪ੍ਰਸੰਖ
 ਯਾ ਮੈ ਮੈਰ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਹਿਤ ਮੈਰ ਕੇ ਗਨ ਨਿਖੋਪਕਰਿ
 ਰਮੇ ਠਹਰਾਵੈ ਹੋ ॥ ਅਪੰਨਤਿ ਮੈ ਬਸਤਿ ਨਿਖੋਪਕਰਿ
 ਠਹਰਾਵੈ ਹੋ ॥ ਯਥਾ ਕਯਾਨਿ ਪੋ ਸੈਯਾ ॥ ਰੇਖਾ ਹੁਆ
 ਲੀ ਮਨ ਜ ਕੇ ਬੋਧੈ ਤੇ ਯਹਿ ਮਾਨ ਭੁਜੇ ਜਗ ਜਾਹ

ਗਾਨੰਦ ਕੁਮਾਰ ਬਯੋਗ ਸੇਵ ਬਰੀ ਦੀ ਨਪਰੀ ਮਿਗਨੋਰੀ
 ਨਮਾਹਗ ਕੁੰਜਨਿ ਕੁੰਜਨਿ ਮੋਰੇ ਰਸਾਲਿ ਨਿਰਜਤ ਹੋਅ
 ਲੀਇਹ ਠਾਠਾ ਸਾਖਕ ਸਾਖਕ ਮੋਪਾਇਹੀ ਅਤਿ
 ਪਾਖਕ ਨੇਲ ਪਟਾਏ ਹਰਾਹਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਇਹਾ ਅੰਬਨ
 ਕੇ ਮੋਰਿ ਨ ਕੰਨਿ ਪਕਰਿ ਕਾਮ ਕੇ ਬਿਖਵਾਰੇ ਬਾਨਰ
 ਹਰਾਏ ਪਨ ॥ ੧੨ ॥ ਤੁਏ ਮੁਖ ਰਚੇ ਮੇ ਬਿਥਾਰ ਕੇ
 ਬਿਰੰਦ ਬਿਰੰਗ ਰੇਖ ਕਾਟਿ ਪਰ ਬੇਖ ਮਿਸਰਿ ਚਿ
 ਛੇ ਕਨਿ ਰਧਾਗ ॥ ੧੩ ॥ ਅਥ ਅਰਥ ਸਲੇਸਲੇ ਛੁ
 ਨਾਹਿ ॥ ਏਕ ਅਰਥ ਕੋ ਹੋਰ ਪਰ ਏਕ ਅਰਥ ਲਖਾ
 ਇਹ ਲਗੇ ਬਹੁਤ ਪੰਗੁਵ ਸੰ ਅਰਥ ਸਲੇਖ ਕਾਏ
 ੧੪ ॥ ਏਕ ਅਰਥ ਕੋ ਪਰ ਬਿਸੇਸ ਨ ਸਬਦ ਸਲੇਖ
 ਬਾਹਰ ਰਥ ॥ ਅਥਾਹਿ ॥ ਸਬ ਕੋ ਹਿਰਾਹਰ ਪਤਹ
 ਤੁਰਹਿਤ ਪਰ ਮਰਸ ਪੁਗਾ ਏਕਿ ਸਦਾ ॥ ੧੫ ॥

ਸਗੁਨਾਹਦਵੰਰਤੁਗਾ ॥ ੮੦ ॥ ਇਹਾਸ਼ੀਸ਼ਿਸਮੰ ੧ ੮੦
 ਮੰਘਪੇਅਰਥਤੇਹੀਲਗੇਹੈ ॥ ਅਥਸਮਸੇਕਤਿਅ
 ਲੰਕਾਹਲਛਨਾ ॥ ੮੧ ॥ ਪ੍ਰਸਤੁਤਮੰਤੋਜਹਿਲਗੇ
 ਅਪ੍ਰਸਤੁਤਿਪੇਅਰਥਾਸਲੇਖਾਇਸੇਸਨਜੇਗ
 ਤੇਸਮਸੇਕਤਿਸਾਮਰਥਾ ॥ ੮੧ ॥ ਜਗਾਂਪ੍ਰਸਤੁਤਿ
 ਜੇਬਰਨਨੀਦਾਹੈਤਾਕੇਬਰਨਨਾ ॥ ਅਪ੍ਰਸਤੁਤਿਜੇ
 ਅਬਰਨਨੀਦਾਤਾਪੇਅਰਥਲਗੇਸਲੇਖਕੇਜੇਗ
 ਤੇਵੀਬਾਇਸੇਸਨਕੇਜੇਗਤੇਸੇਸਮਸੇਕਤਿ ॥
 ਸਲੇਖਜੇਗਤੇਧਾ ॥ ੮੨ ॥ ਜੇਬੰਨੀਕੇਬਾਰਕੰਜ
 ਰਿਤਵੇਇਕਦਾਰਾਸਾਹਅਸਾਹਿਰਾਸਬਤਾ
 ਗਤਤਨਕਥਾਹਾ ॥ ੮੧ ॥ ਇਹਾਬੰਨੀਕੇਬਰਨਨਤੇ
 ਅਬਰਨਨੀਦਾਤਿਬੰਨੀਸੰਗਮਤਕੰਅਰਥਭੀਯਾ
 ਯੇਸਲੇਖਕਾਨਨੁ ॥ ਜੇਸਲੇਖਕਾਠੀਨਕਸੁਤਿ

ਮਬਰਾਨੰਕਬਰਦਨਕਉ। ਚਿਤ੍ਰ। ਸਬਰਾਨੰਕਬਰ
 ਮਸਬਰਬਰਦਨੰਕਬਰਤਕਾਨੰਕਬਰਤਿਉ। ਦਮ
 ਜੇਸਬਰਦੰਪਤਿਦਾਦਬਰਦਲਦੀਜੰਤੁਹੰਬਸੇਸਕ
 ਰਿਚਮਤਿਕਾਗਬੰਗਨੰਗੀ। ਅੰਤਨਕਸਬਰ
 ਕੀਸਯਾਉਤਾਸੰਸਬਰਾਨੰਕਬਰਨੰਕਬਰੋਂਸਕੋ।
 ਜੇਸਤਨਕਛੀਗਬੰਦਸੰਨੀਗਘਟਾਛੀਰਨੰਗੀ
 ਤਉ। ਬਿਸੇਸਨਜਗਸਮਾਸੇਕਾਤਿ। ਦਮ। ਸੰਯੁ।
 ਬੰਪਤਹੰਬਿਜਬਾਲਨਕੇਮਨਰੂਪਾਬਿਸੇਖਾਬਿਲਾ
 ਸਨਜਾਗੀ। ਪਾਨਕਰੋਂਅਪਗੰਮ੍ਰਤਕੇਨਿਸਬਾਸ
 ਆਨਪਰੋਂਸਪਾਗੀ। ਕਾਮਕੰਤੁਹਲਕੀਅਨਪਾਮ
 ਰਹੇਨਿਤਹੀਅਤਿਰੰਗਨਿਰਾਗੀ। ਕੰਜਨਿਕੰਜਰ
 ਆਉਤਿਹੰਮਨਮਹਨਕੇਮੁਹਲੀਮੁਹਲਾਗੀ।
 ੮੩। ਇਹਕੇਦੁਲਮੁਹਲੀਕੇਬਰਨਨਤਜਾਧੰਤਿ

੮੬ ਰੂਪਕਾਤਸਮਕਤੀ ॥ ਰੁੰਦਕਾਤਸਮਕਤੀ ੨ ਸੰਭਾ ੨੭
 ਦੁਨਾਤਿਸਮਕਤੀ ॥ ਅਤੰਤਤੀਸਮਕਤੀ ੮ ਨਧਬੇਦੁ
 ਉਪਮਾਨਹੋਇਤਾਹੀਦੁਰਥਿਯਮੇਅਜਾਨੇਨਾਇਸੇ
 ਰੂਪਕਾਤਸਮਕਤੀ ॥ ਅਥਾਪਈਨਾ ਕਾਬਿਤਾਕੁੰਨਤਸੇ
 ਖੰਗੀਥੋਕਾਈਦਨੰਦਨੰਦਨੀਕੇਤੀਰਵਾਕਦਬਖਤੀ
 ਕਦਬਨਾਬਿਹਰਕੋ ॥ ਤਕੇਤਰਅਪਰੁਤਕੋਤਕਰੋਰਿਸ
 ਲਾਲਚਾਵਰੋਚਲੋਤੋਦਬਾਊਗੀਦਰਕੋ ॥ ਠਾਡੀਥੇਮ
 ਲਤਕਾਧੇਨਾਗਨਕੁਲਕਾਰੀਛੂਟੀ ॥ ਬਿਛੋਰਪੁੰਛ
 ਛਿਤਪੇਪਸਰਕੋ ॥ ਕੰਨਕੇਲਕੇਹਰਸਕੁਪਗਿਰਕੰਬਕੀ
 ਰਕੋਰਵਮੇਕਲਾਸਿਪਫਨਸੇਪਕਰਕੋ ॥ ੨੦ ॥ ਈਹਾਹੇ
 ਮਲਤਕਾਦਿਤੇਨਾਕਾਕੇਅੰਗਨਾਨੇਜਾਤੁਹੋ ॥ ਸਗਾ
 ਮੇਰੇਮੇਰੇਪਦਬਰਨਨੀਅਮੇਅਪਕਾਈਕੇਲਿਯੇਦੀ
 ਜਿਦੇਸੇਰੁੰਦਕਾਤਸਮਕਤੀ ॥ ਅਥਾਕਲਾਸਿਸੇਸੇਦਾ

ਕੰਥਾ ਰੰਪਕ ਦੀ ਪਕਾ ਮਨੀ ਦੀ ਪੁਰਾਨ ਦੁਕੰਦਰ ਤਿ
 ਦੁਕੰਦਰ ਦੇ ਹਰ ਸਾਹਿਤ ਗਾਥਾ ਬਿਗਾਨ ਤਮਾਸ਼ਾ ਮੰਜ
 ਲੀ ਮੰਜ ਗੰਧੇ ਹੋਰ ਨ ਦੇਵਤਾ ਦਾਨ ਦੀ ਮਾਨ ਦੀ
 ਮੇਸੀ ਕਹਿੰਤ ਨ ਕੀ ਮਾਤਿ ਬੋਲੀ ਅੰਗਰ ਗੀਰ ਚ ਕੀਰ
 ਰਨਾਦਾ ਹਿਮੰਗ ਪ੍ਰਪੰਗ ਬਿਗੰਦ ਹੋ ਮੇਰੇ ੨੧ ਇ
 ਗਾਮੇ ਰੰਪਕ ਦੇ ਅਭਥਾਦ ਹਿਜੇ ਅੰਗ ਨਾਦ ਕਾਮੇ
 ਰੰਗ ਅਹਿਮੰਗੀ ਤਗ ਹਿਰੀ ਹਸ ਬਤ ਅਧਿਕ ਹੋ
 ਜਗੰਨ ਬਦੇ ਹੋਇ ਤਬਦੇ ਹੋਇ ਜਬਦੇ ਹੋਇ ਤਤ
 ਬਦੇ ਹੋਇ ਅੰਸ ਕਹਿ ਦੇਸੇ ਸੰਤੁ ਨਾਤਿ ਸਦੇ ਕਹਿ
 ਮਥਾਨ ਗੰਗੀ ਜੀਕੋ ਕਾਬਿਤਾ ਕੀਰਤਿ ਰਗਨੀ ਬਿਪਤ
 ਨੁਮਾਜਗੇ ਪਗੇ ਪੀਕੇ ਸੇਵਕ ਮਾਝ ਪੰਨ ਅਧੀਨ ਅਏਕ
 ਗਾਵਤ ਕੰਨ ਤਪਕਰੰਤ ਮਾਝਿ ਜਬਾਸ ਬਸਿ ਬੋਕੋ ਕੋ
 ਕੰਨ ਬੋਕੋ ਰੰਗੇ ਸਪ ਬਿਸਰਾਵਤ ਨਾਗਰੀ ਮਾਝੇ

ਜੁਪੁਗਣਜਨਹਤੀਤੰਪੇਸਮਅਪਕਾਮਇੰਦੇਬਿਪਤੀ ੧੮੨
 ਕਾਵਤੋ। ਛਾਇਜਾਤੀਜਣਤਾਬਿਲਾਇਕਦਿਸਬ
 ਜਗਜਾਤੋਰਸਤੰਰਸਕਕਗਾਗਾਟੋ। ੬੧॥ ਜੇਇਹ
 ਬਾਹਤਭਈਤੰਗੀਰਸਾਰਿਭੁਏ। ਜੇਤੋਰਸਬੰਪਕਰ
 ਸੰਭਾਦਨਾਤਿਸਮੇਕਤਿ। ਜਗਕਾਹਸਕਾਹਜਦੇਬਿਪੀ
 ਤਿਵੀਜੇਸਮੇਅਤਿ। ਤਿਤਿਸਮੇਕਤਿ। ਅਥਾ॥ ਸ੍ਰੈਯਾਟੁ
 ਤਨਿਟੁਤਿਪਨਰਸਾਦਸਖੀਨਿਬੀਤੀਹਿਤਗਤਿਸਖਾ
 ਈ। ਮਾਨਮਨਾਇਬੇਮਾਨੈਨਮਾਨਨੀਅਨਿਵੇਖੇਠੇ
 ਤਤਤਿਤਿਯਾਈ। ਤਾਛਿਨਹੀਅਲਿਕਾਏਕਰਦੇਰਸਿ
 ਆਏਰੋਆਪਤੁਸੋਰਨਖਾਈ। ਆਗਰਿਪੀਰਜਮਾ
 ਨਹਿਲੇਗੇਪਾਛੇਤੇਦੀਨੀਹੋਕਾਨਟਖਾਈ। ੬੩॥
 ਇਹਕਾਨਕਟਖਾਈਦਿਨਕਾਹਨਪੀਛਿਹੋਮਾਨਛੁਟੇ
 ਕਾਹਨਪੀਠੇਭੁਯਾਇਤਮਾਤਿਸਮੇਕਤਿ। ਅਥਪ੍ਰੀ

ਪ੍ਰਤਿਬਸਤੁਪਮਾਲੰਕਾਰਾ ਲੰਛਨਾਏ: ਪ੍ਰਤਿਬਸਤੁਪ
 ਮਾਥਾਕਮਦ੍ਵੈਰਿਪਮੇਮਹਰਿਪਮਾਨਾਤਿਨਕੇਧਰਮਜੁਏ
 ਕਹੀਜੁਦੇਜੁਦੇਪਰਮਾਨਾ ॥੬੪॥ ਜਹਰਿਪਮੇਮਾਥਾਕਮ
 ਰਥਮੇਰਿਪਮਾਨਬਾਥਾਗਥਦੇਨੇਏਕਧਰਮਕੀਜੈ
 ਪੰਜਦੇਜੁਦੇਪਦਨਸੇਏਕਕੀਜੈਸੋਪ੍ਰਤਿਬਸਤੁਪਮਾਨ
 ਦੇਜੁਦੇਪਦਬਸੇਸਨਦੀਪਕਬਾਰਨਾਥਾ ॥੬੫॥ ਅ
 ਲੰਕਾਪਦਮੋ ॥੨॥ ਸੋਹਤਸੁਹਜਤਾਪਸੈਲਸੈਲਾ
 ਪਕਰਸੁਗਾਪਾਪੀਲਸਤਿਪਾਪਸੈਖਲਤਾਕੁਲ
 ਤੁਲਗਾ ॥੬੫॥ ਇਹਸੁਹਜਤਾਪਸੈਸੋਹਤਮੈਸੁਹਮੈ
 ਰਾਪਸੈਲਸਤਸੋਹਤਲਸਤਪਰਮਏਕਤਿਨਕੇ
 ਪਦਜੁਦੇਜੁਦੇਸੋਹਤਮੈਲਸਤਸੁਹਰਿਪਮੇਮਾਸੁਹ
 ਜਰਿਪਮਾਨਾਮਥਾਕਮਦ੍ਵੈਰਿਪਮੇਲੰਕਾਰਾ ਲੰਛਨਾ
 ਏ: ॥ ਰਿਪਮਾਨਰਿਪਮੇਮੇਮੇਪ੍ਰਤਿਬਿਬਤਵੇਪਰਮਾ ॥

ਮੰਟਾ ਬੰਦ ਹਰ ਕੋਰਿ ਪਦੇ ਸਕਰਿ ਮੋਈ ਕਰੈ ਹੋਇ ਅਹਿ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੋ ੧੮੩
ਅਥ ਅਪ੍ਰਸੂਤ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਲੰਕਾ ਹਸਨਾ ਦੇਃ ਅਪ੍ਰਸੂਤ
ਅਰਥ ਹਰ ਹਤ ਲਾਖਿ ਅਤ ਪ੍ਰਸੂਤ ਅਰਥ ਅਪ੍ਰਸੂਤ ਪ੍ਰਸੰ
ਸੋ ਸੋਭਾ ਪਤ ਸੁਕਾਵਿਸ ਮਰਥਾ ੨੬ ਨਹਾ ਅਪ੍ਰਸੂਤ ਜੇ ਅਥਰ
ਨਨੀ ਪਤਾ ਕੋ ਕਹਤ ਮੇਥਰ ਨਨੀ ਅਪੇਲ ਗੋਸੇ ਅਪ੍ਰਸੂਤ ਪ੍ਰਸੰ
ਸਾ ਅਕੋਨਾ ਅਮੀਨੋ ਕਤੀ ਕ੍ਰਿਕਿ ਹੋਇ ਸੋਦੁਧਾ ਸੁਧ ਅੰਨੇ
ਕਤਿ ੧ ਸਲੇਖ ਅੰਨੋ ਕਤੀ ਮੁਲਾ ੨ ਨਹਾ ਸਲੇਖ ਪਥਕੋਰਿ
ਨਹੇਉ ਸੋ ਸੁਧ ਅਥਾ ਕਥਿਤਾ ਕਹਾ ਸੀ ਪ੍ਰਸੂਤ ਨ ਕੋਵਿ ਮ
ਲਾਵਿਲਾ ਸਦੁ ਹਰਾ ਅਹ ਘੋਘਨ ਘਨੇਰੇ ਪਰੇ ਅਨਤੁਲ
ਅਨਗਾ ਅਮੀਰਿ ਕਹਾ ਜੀਰਵੈ ਅਮਲ ਅਤ ਸਮਲ ਸਦਾ
ਕਰੀ ਚਕੋ ਸਏ ਕੁਵਾ ਸਕੋਲਾ ਕਹਾਵਹ ਨਰ ਕਨ ਸੋਭਿਦੇਤ
ਜੇ ਪੇਪਾ ਤਭੂ ਖਹ ਮਰਤ ਅਬੁਦਾ ਹਰਨ ਚਿਓ ਚਿਲਾ ਬਿਪ
ਤਾ ਬਿਤਾਇ ਬੇਕੇ ਅਗਇ ਪਕੇ ਤੋ ਸੋ ਮੇਰਾ ਮੇਰੇ ਅਜਤਲ

ਤੁਮਹਾਲਸਬਿਚਾਰਬੋਲਾ॥੨੧॥ਇਹਹੀਸਮੇਤੁ
 ਲਾਮਬਰਨਨੀਮਨਕਵੀਸਰਗੀਰਪਰੇਤੇਕਰਗਾਜਾ
 ਪਿਆਪੈਹੋਤਬਵਹਿਗਾਜਾਦਾਸਕਰੋਰਬੋਲੈਹੋਤਾਪੈ
 ਲਗਮਨਾਮੀਮਕਤਿਮੇਕੋਰਿਪਦਸਲੇਖਗਾਖੈ
 ਸੋਸਲੇਖਮੁਲਮੰਨਯੋਕਤਿ॥ਅਥਾਹੇ॥ਗੰਗੀਕੇਗ
 ਰਤੋਗਿਰੰਮਕਤਾਕਹਾਸਸੰਕਾਜਗਨਹੋਹੋਗਾਠਮੇ
 ਬਹੁਰਗਾਜਪੈਅੰਗ॥੨੨॥ਇਹਾਮਤੀਨਕੰਦੁਟੇਹਾਰ
 ਕੋਕਾਧਿਕਧੀਗਨਮਾਨਕੋਧੀਗਜਾਇਯੋਜਮਤਿਸੰਕ
 ਕਰੇਤਗਨਾਇਗਤੰਕਮੀਕਾਹੀਕੀਨਦੀਗਨ
 ਰੁਲਗਨਮੰਗਨਰੁਰਯਾਤਸਲੇਖਮੰਨਯੋਕਤਿ
 ਅਥਅਤਿਸਮਕਤਿਅਲੰਕਾਰਲਛਨਾ॥੨॥ਅ
 ਤਿਸੰਓਕਤਿਜਬਰਨਿਯੋਅਤਿਸਮਕਤਿਸੰਜਾਨਾ
 ਚਾਰਤੁਕੀਕਹਤਿਹੋਸਬਿਕਵਿਸਮਤਿਸੰਜਾਨਾ॥

ਕੇਨਾਨਕਬਸਿਭੁਏਤੰਤਾਪੇਅਰਥਲਗਯੋਗਪਾਰਿ ੧੮੮

ਬਸੇਜਨੇਕਰਕੇਪ੍ਰਸਾ ਅੰਨ੍ਹੇਕਤਿਕੇਨਹੋਇਚਿਤ੍ਰਅੰ

ਨੇਕਤੀਮੇਅਰਕੇਕਹਅੰਰਕੇਜਨਏਹੋਤੰਭੇਦਾਨਨੁਬੰ

ਸੀਚਿਪਮਾਨਤੇਨਾਪਕਚਿਪਮੇਅਜਾਗਈਮਾਤੇਰੁਪਾ

ਤਸਮੇਕਤੀਹੋਇਚਿਤ੍ਰਰੁਪਕਾਤਿਸਮੇਕਤੀਮੇਬਸੇਸਨ

ਕੀਚਿਪੇਛਨਹੀਹੋਤਹੈਅਥਨਿਦਰਸਨਲੰਕਾਰਛਨ

ਟੋਃਚਿਪਮਾਨਰੁਚਿਪਮੇਅਕੇਜੇਸੋਕਾਇਕਤ੍ਰਾਨਿਜਰ੍ਹਿ

ਅਅਨਚਿਪਦੇਸਦਾਸੇਨਿਦਰਸਨਾਸਤ੍ਰਾਯਾਜਹਾਚਿਪਮਾ

ਨੇਅੰਚਿਪਮੇਅਦੇਨੇਕੇਪਰਮਕੀਇਕਤਾਕੀਜੇਜੇਸੋਸਥਦ

ਕਰਕੀਬਾਅਪਨੀਕ੍ਰਿਮਸੋਕੁਲੇਕੇਅਥਵਾਥੁਰੇਕੋਚਿਪ

ਦੇਸਕੀਜੇਸੋਨਿਦਰਸਨਾਸੋਕਗਾਅਥਾਨਲਤਲਲਾ

ਖੇਸੰਦਾਜੇਗੁਨਰਾਵਸਤਾਸੁਤਮੇਕਲਪੰਦੁਅਮੇਸੋ

ਪ੍ਰਸੂਨਜਮਾਜੇਕੀਕਤਜੇਮਤਿਗਮਦਿਦਾਨਮੇਰੀਦੇਮੇ

ਚਦਨੀ ਸੋਢ ਬਛ ਜੋ ਰਾਵ ਮੇ ਤੇ ਜ ਕੀ ਪੁੰਜ ਪੁਰੰ ਰਸੇ
 ਅਤੁਪ ਸੁਰ ਅਮੇਰ ਚਰਾਜੋ ਜੋ ਨਿ ਪਤਿ ਉ ਕਿਹਾ ਬਛ
 ਖਨ ਤੋ ਪਾਗ ਬਕੇ ਕਵ ਬਾਨ ਬਿਰਾਜੇ ॥੮੫॥ ਭਾਵ ਸਿੰਘ ਉ
 ਪਮੇ ਅਕਲ ਪਬਿਛਾ ਵਿਉ ਪਮਾਨ ਤਿ ਨ ਕੇ ਗੁਨ ਕੀ ਏਕ
 ਤ ਕੀ ਨੀ ਨਿਸੇ ਸਬ ਦਰ ਰਜੇ ਵੀ ਮੇ ਹੋ ਸੇ ਵੀ ਮੇ ਹੋ ॥੮੬॥ ਅਪਨੀ
 ਕ੍ਰਿਆ ਸੇ ਅੰਕ ਉ ਪਦੇ ਸ ਅਥਾ ॥੮੭॥ ਰਵ ਸੇ ਨ ਸਤਮ
 ਬੋਧ ਈ ਜਗਤ ਬਿਰੋਧੀ ਨਾਜਾ ॥ ਨਿਤ ਕਿਤ ਫਲ ਸਿਨਾ ਬ੍ਰਿ
 ਪਸ ਸਕਰ ਹਿਤ ਕੁ ਅਦ ਬ੍ਰਿਕਾਸ ॥੮੮॥ ਇਹਾ ਸੁਰ ਅਸੇ ਅੰਧ
 ਕਾਰਨਾ ਸਹੈ ਕੋ ਅਪਨੀ ਨਾਸ ਕ੍ਰਿਆ ਸੇ ਜਗਤ ਬਿਰੋਧੀ ਕੀ
 ਨਾਸ ਕ੍ਰਿਆ ਕੋ ਉ ਪਦੇ ਸਕਰੋ ਹੋ ਅੰਚੰਦ ਕ ਅਦਨੀ ਕੀ ਪੁਰੁਸ
 ਤੁਕਰ ਅਪਨੀ ਬਿਪਕ੍ਰਿਆ ਸੇ ਅੰਕ ਬੋਧੁ ਦ੍ਰਿਕ੍ਰਿਆ ਕੋ ਉ ਪ
 ਦੇ ਸਕਰੋ ਹੋ ॥੮੯॥ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰ ਅੰਕ ਉ ਪਦੇ ਸਕ
 ਰ ਬੋਧੀ ਇਨ ਕੋ ਹੋਤ ਕਹਾਂ ਉ ॥੯੦॥ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ ਬਿਦਹਾ ਕੋ ਮੰਦ

ਸੰਨਿਸਤਾਤੁਬਖਾਨਿਏਜੋਨਲੋਸਬਦਸਮਰਮਾਖੰਦ ੧੮੫
ਅਥਾਥੇਦਕੋਦੋਃ ਮਨਗੁਟਨਕੇਮਿਲਨਬਿਨਯੋਨਿ
ਯਹੋਤਉਦਾਸਾਜਿਯੋਚਕੋਰਕੀਟਿਨਦਸਾਦਕਦਈ
ਟਪਕਾਸਾ੬੧ ਪੁਨਾਦੋਃ ਥੇਰੇਹੀਗੁਨਹੋਤਬਸਅਧੁ
ਨਿਅਨਕੀਚਲਾਏਕਨਨਮਾਰੇਜਾਤੁਜੋਮਨਤਬੰ
ਲਕੇਬਾਣਾ੬੨ ਅਥਦੀਪਕਾਣੀਕਾਕਲਾਨਾਦੋਃ
ਦੀਪਕਬਰਨਅਬਰਨਕੇਏਕਪਰਮਜਹੋਇਕਰੋ
ਏਕਹੀਬਹੁਕੀਆਦੁਸਰਜਨਸੇਇ੬੩ ਜਹਾਬਰਨ
ਅਬਰਨਦੋਨੋਏਕਪਰਮਬਰਨੀਏਕੀਬਾਏਕਹੀਅਨ
ਕਾਨੀਆਕੀਕਰੋਸੰਦੀਪਕਾਨਨਾਬਰਨਅਬਰਨਏ
ਕਪਰਮਪੈਏਕਰਚਿਪਮਾਰੋਇਉਤਉਪਮਾਮੇਉਪ
ਮਾਨਉਪਮੇਅਮੇਏਕਗੁਨਪਰਮਹੋਤਹੈਦੀਪਕਮੇਅ
ਨੇਕਅਪਨੇਭੁਨਪਰਮਨਪੈਏਕਪਰਮਕੇਰੁਦਲਗੀਹੈ।

ਜੇ ਸੇਵਕ ਜਮਦਸਤੋ ਨਿਪਤ ਜਸੇ ਸੇਵਕ ਹਿਤੁ ਭੁਜਨ०
 ਇ॥ ਨਿਰਪਰਿਪਮੇ ਪਰਮ ਤੇਜ ਭਿੰਨ ਹੋ॥ ਗਾਯ
 ਰਿਪਮਾਨ ਰਿਪਮਾਨ ਕੋ ਪਰਮ ਮਦਾ ਭਿੰਨ ਹੋ॥ ਜੇ ਕੁਲ
 ਰੋਬ ਏਕ ਪਦ ਲਗਾਯੋ ਪਰਮ ਮਦਾ॥ ੨॥ ਤੁਧੀ
 ਗਾਯ ਨਿਰਪੇਸ਼ ਕਮਲ ਕੁਮਾਰ ਮਨੁ ਹੋਇ॥ ਲਗਤ
 ਸਗਲ ਪਦ ਸਰਬ ਰਾਖ ਸਿਮੇ ਹਨ ਮਨਿ ਮਾਇ॥
 ੬੬॥ ਅੰਜਨਿ ਸੇਨੇਤੁ ਸੇਵਕ ਪਾਦੁ ਤਿਹੋ॥ ਕੁਮੇ ਸਵ
 ਮਲ ਸੇਵਕ ਪਾਦੁ ਤਿਹੋ॥ ਪੁਨ॥ ਪੁਨ ਕਰ ਗਾਮਨ ਲ
 ਸਤ ਹੋ ਨੀਲਾਂਬਰ ਕਰ ਬਾਲਾ॥ ਦੁਜੈ ਦਾਸ ਕਾਵਿਰ०
 ਜੇਕੋ॥ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪੋਲਤ ਹੀ ਸਜਨੀ ਨ ਮਰੈ ਪਰ
 ਰਮਾ ਧੀਰ ਜਨੀ ਭਈ ਤੇ ਸੀ॥ ਮਾਇਤੁ ਗਾਵਦਿ
 ਹਜਮ ਗਾਯ ਲਗੇ ਮਲਖੇ ਲਨ ਰੋਪ ਰੇ ਮੇਸੀ॥
 ਦਾਦ ਕੇ ਦੇਤੁ ਗਾਯ ਗਾਥ ਤਿਅ ਕੋ ਕਵ ਛੁਕਾਰਿ

ਬਾਤ ਅਨੀ ਸੀ। ਦੋ ਕਾ ਬਿਝੀ ਥਹ ਨੀ ਹਸੀ ਪਰ ਬੀ। ੧੨੬
 ਥਿਅ ਭੁਰਮਾਨ ਕੇ ਬੈਸੀ। ੧੦੦। ਇਹਾ ਏਨਾ ਅਕਾ
 ਮੇ ਅਨੇ ਕਾ ਥਿਅ ਏ ਕੇ ਬੇਰੇ ਥਿਅ ਜੀ। ਅਥ ਮਾਲਾ ਦੀ
 ਪਕਲ ਛਨਾ ਏ। ਗਾਹਤ ਤਤ ਕੀ ਗੀਤ ਕਰ ਬਰ
 ਅਥ ਛਨਾ ਹੋਇ। ਤਿਨ ਕੇ ਕੀ ਜੈ ਪਰਮਾ ਇਕ ਮਾਲਾ
 ਦੀ ਪਕਸੇ ਇ। ੧੦੧। ਜਹਾ ਗਾਹਤ ਤਤ ਕੀ ਗੀਤ ਲੇਕ
 ਰਛਨ ਅਥ ਰਨ ਕੇ ਏਕ ਪਰਮਾ ਕੀ ਜੈ ਜੈ ਮਾਲਾ ਦੀ ਪਕਾ ਬ
 ਰਨ ਅਥ ਰਨ ਏਕ ਪਰਮਾ ਬਸੇ ਸਨ ਏਕਾ ਵਲੀ ਬਾਨਾ
 ਕਥਾ। ਅਥਾਤ ਕਾ ਭੁਜ ਲਗੀ ਚਾਪ ਨ ਸੰਚਾਪ ਲਗੀ
 ਬਾਨ ਨ ਸੇ ਬਾਨ ਲਗੀ ਅਰ ਅਰ ਲਗੀ ਰੂਮ ਪਾਤੁ ਹੈ। ੫
 ਨ: ਦੈਤੁ ਹੈ ਬਿਕਾਨੀ ਹਾਥ ਮੇਰੇ ਹੈ ਤਿਹ ਰਾਹ ਬਤੁ ਮਾ ਬਿ
 ਜਨਾ ਥਹਾ ਥਕੈ ਨ ਕੇ ਬਿਕਾਨੇ ਹੈ। ਬਿਕਾਨੇ ਏਕ ਪਰਮਾ
 ਨ ਲਗੇ। ਅਥ ਤੁਲਾ ਅਗਤਾ ਲੰਕਾ ਰਲ ਛਨਾ ਏ:

१०११ ਬਰਨਬਰਨਕੋਪਰਮਇਕਵਾਅਬਰਨਅਬਰਨਾਇਕ
 ਪਰਮਬਰਨਨਕੋਤੁਆਯੋਗਤਕਰਮਾ १੦ ਰਾਜਹਾਬੁ
 ਰਨਨੀਅਬਰਨਨੀਅਕੋਇਕਪਰਮਹੋਇ। ਕਿੰਬਾਅਬ
 ਰਨਨੀਅਅਬਰਨਨੀਅਕੋਇਕਪਰਮਹੋਇਸੋਤੁਲਮਯੋ
 ਗਤਾ। ਬਰਨਬਰਨਅਕੋਇਕਪਰਮਅਥਾਹੋਤੁਅ
 ਰਿਨਵਿਯੋਦਨਯੋਤਿਸੋਨਗਮਗਹੋਤੁਬਿਲਾਸਾਤਿ
 ਅਕੋਤੁਨਪਾਨਪਬਦੈਪਿਅਕੋਨੈਨਨਪਜਾਜਾ १੦
 ੩। ਬਦੈਪਰਮਦੇਨਕੋਰੁਯੋਪਾਨਪਸੀਪਜਾਜਕੋਦੈਰ
 ਬਰਨਨੀਅਹੈ। ਅਬਰਨਅਬਰਨਅਕੋਇਕਪਰਮਅ
 ਥਾਹੋ॥ ਤੁਦਅੰਗਕੀਸੁਕਮਾਰਤਾਅਪਰਾਪਤਮ
 ਤੁਮੇਗਾਨੀਪਕਰੰਦਸੁਮਾਅਤੀਬਿਲਤਗਲਾਬਕੋ
 ਗ १੦੪ ਸੰਪਕਾਦਅਬਰਨਨੀਅਹੈਤਿਨਕੋਕਠੰਧ
 ਠਮਏਕਹੈ। ਸਨੁ। ਏਕਪਰਮਕਰਬੇਸਦੀਪਕਰਮੇਨ

ਰੋਇਉਤਾ ਦੀ ਪਕਮੇ ਬਰਨ ਅਬਰਨ ਦੇ ਨਕੋ ਏਕਧਰ १੬੭
 ਮਹੇਤਹੈ ॥ ਆਮੇ ਬਰਨ ਬਰਨ ਅਕੋ ਕਿੰਬਾ ਅਬਰਨ ਅਮ
 ਬਰਨ ਅਕੋ ਏਕਧਰ ਮਹੇਤਹੈ ਏ ਤੁਭੇਦਾ ॥ ਅਥ ਬਿੰਦੇ ਕਨ
 ਬੁਧ ਦੇ ॥ ਜਗਹੈ ਉਧ ਮਨ ਤੋ ਕਿ ਸੀਭਾ ਤਕਰ ਬੀਰ
 ਅਧਿਕਾਈ ਉਧ ਮੇ ਅਮੇ ਸੋ ਬਿੰਦੇ ਕਸਪੀਰਾ १੦੫ ॥ ੫ ॥
 ਬਾਰੁ ਬਿੰਦੇ ਕਸੇਦਾ ॥ ਨੈਨ ਬਨੇ ਮਗ ਬਿੰਦੇ ਸੇ ਸੁੰਦਰ ਮੇ
 ਪੇਕਟਾ ਛਨ ਕੀ ਸਹਸਾਈ ॥ ਬਿੰਦੁ ਅਮੰਦ ਸੇ ਅਨਨੇ ਮੇ
 ਪੇ ਅਨੇ ਖਿਯੋ ਬਾਤੁ ਕੀ ਮਧਰਾਈ ॥ ਕੰਚਨ ਸੇ ਤਨੇ
 ਰੋਤਿਯਾ ਪੇ ਸੁਗੰਧਾ ਕਿ ਬਿੰਦੁ ਕੀ ਸਹਸਾਈ ॥ ਅਨੰ
 ਦ ਕੰਦਗਾ ਬਿੰਦੁ ਕੀ ਸੋ ਸੁਭਹੀ ਬਿਪਤੋ ਮਹਿ ਹੈ ਅਧਕਾਈ
 ੧੦੬ ॥ ਇਹਾਨੇ ਭਾਵੈ ਉਧ ਮੇ ਅਮੇ ਅਧਿਕਾਈ ਹੈ ਅਥ
 ਅਥੇ ਧਾਏ ਕਾਰਨ ਛਨ ਦੇ ॥ ਕਯੋ ਜੁਰਹਿ ਧਤੁਤ
 ਸਕੇ ਜਹਾਨੀ ਧੇ ਦਰਸਾਈ ॥ ਵਾ ਬਿਪਮਾਹਾਨੀ ਧੇ ਧੇ

ਛਪੇ ਮੇਖੇ ਪਕਾਇ १੦੧ ਜਹਾ ਜੇ ਬਰਨ ਕਯੋ ਰਾ
 ਰਿਖੇ ਤਕ ਨਿਖੇ ਪਸੇ ਪਤੀ ਤਹੇਇ ਬਾਸਤਰ ਨਿਖੇ
 ਨਹੇਇ ਕੰਬਾ ਬਿਪਕ ਹਬੇ ਮੇਨ ਖੇ ਪਛਪਯੋ ਹੋਇ ਸੇਖ
 ਖੇ ਪਾਪ ਥਮ ਮਛ ਪਲਲ ਤਲਲਾ ਮੇ ਰੋਭਾ ਤੇ ਨਕ
 ਸਤਤ ਮਜ ਨਹਿ ਲਾਲ ਬਾਲ ਕੀ ਬਤਾ ਅਸੁਆ ਓਰੀ
 ਨਹਿ ਰਤੁ ਹੋ ਕੋ ਨਹਿ ਰੋਤ ਪਾਤੁ १੦੨ ਕਹੈ ਭੁਗਿ ਹੋ ਅਕਹੈ
 ਹੋ ਕਹੈ ਨਹਿ ਕਹਤੁ ਹੋ ਲਾਲ ਕਹ ਬੇ ਕੋ ਨਹਿ ਕਹਿ ਬੇ ਨਿ
 ਖੇ ਪਹੈ ਦੁਤੀ ਮਥਾ ਹੋ ਕੋ ਨਹਿ ਕਹੀ ਬੇ ਰਹੈ ਕੀ ਜੋ ਸਾ
 ਮਸਤੁ ਬਾ ਮਾਪ ਜਾਹੁ ਮਾਨੰਦ ਸੇਵੈ ਹੋ ਜੁ ਮੇਜ ਬਾਬਾ
 ੧੦੩ ਇਆ ਮਾਪ ਮਾਨੰਦ ਸੇਜਾਈ ਮੇਖ ਘਕ ਕਥੇ
 ਬਿਪਤ ਮੇਨਿ ਖੇ ਪਦੁ ਕੋ ਹੋ ਜਮ ਕੇ ਜਬਾ ਦੇ ਬੇ ਸੇਖ
 ਰਥ ਅਲਮ ਤਜਾਈ ਮੇ ਨਤ ਪਾਨ ਤਾਗ ਦੇ ਓਰੀ
 ਅਥਾ ਬਿਭਾਵਨਾ ਲੰਕਾ ਰਸ ਛਨਾ ਹੋ ਹੋਤ ਜਹਾ

ਰਨਬਿਨਾਕਾਕਸਪੁਗਟਲਖਾਇਸੇਬਿਭਾਵਨਾਜਾ ੧੯੨
 ਸਿੰਧੀਕਰਤਮੁਕਵਿਸਮੁਦਾਇ ੧੧੦ ਨਨੁਕਾਰਨਬਿ
 ਨਕਾਰਨਕੇਸੇਹਾਇਕਹੁਅਪੀਨਹਾਇਕਿਬਾਸੁਤੇਹਾਇ
 ਜੋਕਹੁਕਹੁਅਪੀਨਹਾਇਸੇਕਾਰਨਬਿਨਕਾਰਨਕਹਾਉਮੇ
 ਜੋਕਹੁਸੁਤੇਹਾਇਤੁਸੁਤੇਸੁਤੇਨਹੀਅਸੁਤੇਕੇਸੇਹਾਇਚੁ
 ੩ ਕਾਰਨਤੇਬਿਨਾਜੇਕਾਰਨਹੋਤਹੈਸੇਆਪਨੇਪ੍ਰਸਿਧਕਾ
 ਰਨਕੋਟੋਤਕੇਕਾਰਨਹੋਤਹੈਪ੍ਰਸਿਧਕਾਰਨਕੇਤਾਥਾਬਿ
 ਕੀਅਪੇਛਾਕਰਕਾਰਨਬਿਨਕਾਰਨਤੁਮਾਯੋਪਾਥਾਥਾ
 ਸਕੇਸੇਦਾਯਾਫੁਲਗੁਰੀਨਦਕੰਜਲਤਾਨਿਹਨੀਨਤਉ
 ਹਿਅਪੀਰਹਪਾਵੈਰੇਸਰੁਰੇਮਦਮੰਤੁਮਲੀਨਿਤੁਸੀਨਤ
 ਉਮਤਹੀਕੁਹਾਵੈਕਿਲਸਰੇਦਕੀਲਹਰੀਨਹਿਸਈ
 ਤੁਪੁਮਤਸੀਦਰਸਾਵੈਨਾਗਰਨੰਦਕਮਾਰਤਿਹਰੇਬੰ
 ਗਅਚੰਬਾਹੀਦੁਹਾਵੈ੧੧੧ ਇਹਫੁਲਦੁਨਾਦਿਕਾ

ਰਨ ਤੇ ਬਿਨਹਿ ਘੀਰਾ ਦਿਕਾਰਨ ਭਯੋ ਅਥਾ ਬਿਸੇਖੇ
 ਕਤ ਅਲੰਕਾਰ ਲਛਨਾ ਹੈ॥ ਹੈ ਅਖੰਡ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਗਟ
 ਕਾਰਨ ਜਹਾਨ ਹੋਇ॥ ਤਾਹਿ ਬਿਸੇਖੇ ਕਉ ਕਹੈ ਅਲੰਕਾਰ
 ਵਲੋਇ॥ ੧੨ ਜਹਾ ਕਾਰਨ ਤੇ ਅਖੰਡ ਹੋਇ ਮੇਰਾ ਸੇਕਾਰ
 ਨਹੋਇ ਸੇ ਬਿਸੇਖੇ ਕਤੀ॥ ਨਤੁ ਕਾਰਨ ਅਖੰਡ ਕਾਰਨ
 ਸੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਚਿਤ॥ ਤਾ ਮੇਰੇ ਚਿਤੁ ਤਿਥੀ ਸਬ ਸੇ ਸਹ ਤੈ
 ਜਾ ਤੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀ ਹੋਤੈ॥ ਸੋ ਤਿਥਾ ਚਿਕਤਨ ਮਿਤ॥ ਅਨੁ
 ਕਤਨ ਮਿਤੁ ੨ ਅਚਿਤਨ ਮਿਤੁ ੩ ਜਹਾ ਕਾਰਨ ਤੇ ਕਾਰਨ
 ਹੋਇ ਤਾ ਮੇਰੇ ਚਿਤੁ ਮੇਰੇ ਤੇ ਹੋਇ ਜਾ ਕਰ ਕਾਰਨ ਤੇ ਕਾਰਨ ਹੋਇ
 ਸੋ ਚਿਕਤਨ ਮਿਤੁ॥ ਅਥਾ ਬਿਹਾਰੀ ਹੈ॥ ਯੇਹ ਨ ਨੈਨ
 ਕੋ ਕਛੁ ਚਿਖੀ ਬਡੀ ਬਲਾਇ॥ ਨੀਰਭਰੇ ਯਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਰੋ
 ਤਿਨ ਪ੍ਰਯਾਸ ਬੁਝਾਇ॥ ੧੩ ਨੀਰਭਰੇ ਤਿਖਾ ਮਿਟ ਬੈਕੋ
 ਕਾਰਨ ਹੋ ਤਿਖਾ ਮਿਟ ਨੀ ਕਾਰਨ ਭਯੋ ਤਾ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਹੋ

(ਬਸਤੁਪਮਾਲੰਕਾਰਲਛਨਾਏਃ ਪਤਿਬਸਤੁਪਮ ੦ ੧੮੨

ਬਾਕਾਏਓਪਮੇਅਭਉਪਮਾਨਾਤਿਨਕੇ॥ ਹਤੇਮੇਸੇਰੋ
 ਤੁਹੀਐ। ਜਹਾਕਾਰਨਹਇਤਸੇਕਾਰਜਨਹਇਤਮੇਰੇ
 ਤੁਮਾਤਰਨਹਇਜਕਾਰਕਾਰਜਨਹਇਸੇਮਨੁਕਤਨਮਿ
 ਤੁਮਾਥਾਏਃ। ਅਲੀਆਬਿਜਛਲਕੇਅੰਗਅੰਗਰ
 ਸਖਾਨਾਨਿਰਖਤਮੇਨਹਹੋਤਹੈਇਨਅਥਿਅਨਅਧਾ
 ਨਾ੧੧੪। ਸਰਬਾਗਰਸਖਾਨਨੇਤੁਨਕੇਅਧਾਇਮੇਕਥ
 ਨਹੈਨੇਤੁਨਕੇਅਧਾਇਥਕਾਰਜਨਹੁਏਤਮੇਕਥੈਅੰਗੇਤ
 ਨਹੀਹੈਨਿਸਕਰਨੇਤੁਨਹੀਅਧਾਏਯਾਤੇਅਨੁਕਤਿਨਮਿਤੁ
 ਜਹਾਕਾਰਨਤੇਕਾਰਜਨਹੋਇਤਮੇਹੋਤੁਜਾਨੇਨਜਾਇ
 ਜੋਕੇਸਕਰਕੈਨਹੀਭੁਯਸੇਅਰਿੰਤਨਮਿਤੁ। ਘਾਥਾਏਃ।
 ਮੇਸਰੋਜਕੀਸੇਜਸੇਸੀਤਲਹੋਤੁਨਬਾਲਾਕਹਾਭੁਯੇਨਾਨੈ
 ਨਕੇਲਲਾਅਚਾਰਅਧਾਨਾਲਾ੧੧੫। ਸਰੋਜਕਾਰਨਹੋਤਸੇ

ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

ਸੀਤਲਤਾਕਾਰਜਨਹੀਭੁਈਤਮੇਹੇਤਨਾਮੋਨਹੀਜਾ
 ਤਹੈਨੇਕੋਜੇਭੁਈਪਾਤੋਮਹਿਤਨਮਿਤਾਅਥਪਥ
 ਸੰਖਜਾਈਕਾਰਭੁਭੁਨਾਵੇਃ ਕੁਮਵਾਰੇਪਰਥਨਜਹੰ
 ਬਯਤਨੁਮਸੋਲਜਾਇ। ਲੈਕਨਜਮਚੁਕਤਕਹੁਪ
 ਥਾਸੰਖਜਸੋਭਾਇ। ੧੧੬ ਜਹਾਬੀਨਤੀਕੋਲਮਚੁਕੈਨ
 ਹੀਸੋਪਥਾਸੰਖਜਾਪਥਵੇਃ ਅਮੀਹਲਾਹਲਮਦੁ
 ਰੇਸੇਤਸਮਾਪਰਤਨਹਾਜਿਪਤਮਹਤਗਿਰਗਿਰਪਰਤਨੇ
 ਸ੍ਰਿਤਦੁਤਇਕਦਹਾ। ੧੧੭ ਅਮੀਸੋਸੇਤਹਲਾਹਲਸੇਸਜਾ
 ਮਮਦਸੋਲਲਕੇਅਨੁਜਮਹੈ। ਅਥਪਰਥਾਂਤੁਨਾ
 ਸਲਫਨਾਵੇਃ ਜਹਸਮਨਬਸੇਸਕੇਦ੍ਰਿੜਕੀਜੇਕਦ੍ਰਿ
 ਰਾਸਾਅਰਿਸਮਾਨਬਸੇਸਕਹਸੇਅਰਥਾਂਤੁਰਨਾਸਾ
 ੧੧੮ ਜਹਸਮਾਨਕੋਕੀਬਾਬਸੇਸਕੇਸਮਾਨਸੀਰ
 ਕੀਬਾਬਸੇਸਸੀਗਾਦ੍ਰਿੜਕੀਜੇਸੇਅਰਥਾਂਤੁਨਾਸਾਬ

ਸੁਖਾਪਰ: ਸਮਾਨ: ਅਲਪਾਥਾਪਰ: ਬਸੇਸ: ੨੬੦

ਨਾਨਕੀਦੁਰੀਜੈ ਚਿਤ੍ਰਾ ਦੁਰੀਦੁਰਕਥੇ ਧੋਗਹੋਤਹੈ

ਤੇ ਦੁਰੀਦੁਰੀਯੋ ਆਥਾ ਦੋ: ਸੁਖਸਾਨੀ ਬਾਨੀ ਹੋਤਹੈ ਨਬੰ

ਸਥਿਰਗੁਰੂ ਅੰਕ ਬਿਹਾਰੀ ਮੁਕਤਕਾ ਸੁਨਤਸੁ ਭੈ ਕਰਪਾ

ਹਾ ੨੨ ਦਾਜਾ ਕੀ ਸੁਖਸਾਨੀ ਬਾਨੀ ਹੋਇ ਤਕੇ ਬੰਸ ਕੋ ਬਿ

ਰਾਨਹੀ ਅਹਸਾਮਾਨਾ ਬਾਰਤਾ ਤਕੇ ਮੁਰਲੀ ਕੋ ਬਸੇਸ

ਅਰਥ ਸੇ ਪੁਸ਼ਟਿਯੋ ਨਨਾ ਅੰਸਿ ਗਿਰੀਤ ਸੇ ਤੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ

ਹੋਤਹੈ ਚਿਤ੍ਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਮੇ ਬੰਸ ਪਤਿ ਬੰਸ ਭਾਵਹੋਤਹੈ ਅੰ

ਜੋ ਮਾਨਿ ਬੰਸ ਕਾ ਵੇਹੈ ਆਮੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਮਰਥ

ਕੋ ਦਸਰੇ ਅਰਥ ਕਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਿਯੋ ਹੋਇ ਤੇ ਭੇਦ ਅਥ

ਬਿਰਧਾਨ ਕਾਰਲਾਨਾ ਦੋ: ਅਰਥ ਗੀਤ ਅਵਿਰਧ

ਜਹ ਕਯੋ ਬਰਨ ਬਿਰਧਾ ਸੇ ਬਿਰਧ ਪੁਰਖ ਨੇ ਸਭ ਕ

ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਮਤ ਸੁਬੰਧਾ ੨੦ ਆਥਾ ਭਾਖ ਭੂਖਨੇ ਦੋ: ਗਗੀ

ਮਨਮਿਲਸਦਮਾਜੇਭੁਟੇਨਗਹਿਰਲਾਲ) ਖ
ਹਿਅਗਜਚਿਜਲਭੁਟੇਤਜੇਮੇਲਤਤਕਾਲ)।
੧੨੧) ਸਮਾਮੇਲਾਲਨੇਮੇਲਚਿਜਲਹੇਨੇਬ
ਰੋਪਹੇ) ਅਗਥਪਹਿਜੇਸੀਕਿਥਸੀਮੇਲਿਨਿਰ
ਮਲਹੇਤਿਹੇ) ਨਨੁ) ਬਿਖਮਕਸੇਨਹੇਇ) ਚਿਤ
ਬਿਖਮਮੇਕਸਨਕਾਗਜਭਾਵਹੇਤਿਹੇਮੇਮੇਕੇਦ
ਲਬਿਹੇਪਹੇਤਿਹੇ) ਬਿਸੀਗੀਤਸੇਰੇਦੇ)। ਨਨੁ)।
ਬਿਹੇਪਬਚਨਕਾਹੇਕੇਕਹਿਨੇਅਵਿਹੁਪਅਗਥਹੀ
ਕੇਨਕਹਿਯੇ) ਚਿਤ)। ਅਪਭੁਤਾਇਮੇਬਠਿਤਰ
ਰਨੇਮੇਲਛਨਾਮੇਅਵੇਸਮਕਹਿਤੇਹੇ)। ਅਥਸੁ
ਭਾਵਕਤਿਅਲੰਕਾਰਲਛਨਾਵੇ)। ਜੇਜੇਨਾਮੇਰੂ
ਪਗਸਕਿਯਾਅਯਿਯੇਭਾਵ) ਤੇਸੇਕਹੇਬਨਾਇਤਿ
ਰਸੇਸੁਭਾਵਕਤਿਕਹਾਵਾ) ੧੨੨) ਨਨੁ) ਜਿਮੇ

ਜੈਸੇ ਰੂਪ ਗੁਨਾ ਦਿਹੈ ਜਬ ਤੈ ਸੋ ਪੀਬ ਰਾਨੈ ਤੈ ਅਲੰਕਾਰ ੧੨੧
 ਰੰਤੁ ਕਹਾ ॥ ਅਲੰਕਾਰ ਤੈ ਤਬ ਜਬ ਠਮਤ ਕਾਰ ਸੋ ਬਰਨੈ ॥

ਉਤ ॥ ਅੰਮਾ ਬਾਤ ਸੋ ਬਰਾਇ ਕੇ ਦਲ ਖਥਾਰਥ ਗੁਨਾ ਦਿਕੈ
 ਘਾਮੇ ਘਰੀ ਅਲੰਕਾਰ ਤੁਹੈ ॥ ਘਾਥ ਜੰਛਤ ਥਾ ਬਲੀ
 ਗੰਨਾਈ ॥ ਘਾਥ ॥ ਅਲੰਕਾਰ ਮੁਕਤਾ ਬੁਲਾਯਾ
 ਕਾਬਿੰਤਾ ॥ ਕੰਦਨ ਸੁਰੰਗ ਅੰਗ ਪਹਿਰੈ ਸੁਰੰਗ ਸਾਰੀ ਤੈ
 ਸੀਰੀ ਹੀ ਖੁਲਕੈ ਕਿਨਾਰੀ ਮੁਕਤਾ ਨਕੀ ॥ ਕਹੈ ਕਾਵੇ
 ਲਾਲ ਬੁਡੇ ਬੁਡੇ ਬਾਰ ਬਡੀ ਛਬਿ ਤੈ ਸਿਯੇ ਬਡਾਈ
 ਬਡੀ ਬਡੀ ਅਖਿ ਘਾਨੀ ਕੀ ॥ ਕੈਸੇ ਨੀਕੀ ਲਾਗਤਿ
 ਲਗੀ ਹੀ ਸਰਨਾਵਤਿ ਹੋਇ ਉਠਤਿ ਅਰੇਜਨ ਛਬੁ ਕ
 ਛਤਿ ਘਾਨੀ ਕੀ ॥ ਓਠਕੀ ਉਠਾਨੀ ਕੀ ਅਨੇਖੀ ਇਠ
 ਲਾਨੀ ਕੀ ਸੁਬਾਤ ਨ ਬੁਤਾਨ ਕੀ ਚਿਤ ਨ ਮੁਸਕਾਨੀ
 ਕੀ ॥ ੧੨੩ ॥ ਇਹਾਂ ਨਾਮ ਕਾਂ ਕੇ ਸੁਭਾਵ ਬਰਨਿਯੋ

ਆਕੋਜਾਜਿਅਲੀ ਕਾਰਭੀਕਰੈ ਹੈ। ਅਥਬਾਜਸੁਤਿ
ਅਲੀਕਾਰਲੱਛਨਾ ਹੋ: ਨਿਦਾਤੇਨਿਕਸੈਜਹਾਂਸ
ਤੁਤਿਬਿਯੰਗਤੇਅੰਨਾ। ਨਿਕਸਸਤੁਤਿਤੇਨਿਦਵਾਬ
ਆਜਸਤੁਤਿਜਿਅਜਾਨਾ ॥੧੨੪॥ ਜਹਾਂਨਿਦਾਤੇ
ਸਤੁਤਿਕਿੰਬਾਸਤੁਤਿਤੇਨਿਦਾਨਿਦਾਨਿਕਸੈਸੋਬਾ।
ਜਸਤੁਤਿ। ਨਨੂ ਨਿਦਾਤੇਸਤੁਤਿਕਿੰਭਿਨਿਕਾਸ
ਨੀ। ਅੰਸਤੁਤਿਸੋਨਿਦਾਕਿੰਭਿਨਿਕਾਸਨੀ। ਸੁਧੇਹੀ
ਕਿੰਭਿਨਕਹਿਨੈ। ਉਤ੍ਤਾ ਕੇਤੇਕਸਥਾਨਅੰਸੋਹੋਤ
ਹੈਤਹਾਂਅਖੇਪੋਪਸਿੰਧਸਤੁਤਿਕੀਯੇਸੋਰਸਦੂਰ
ਹੋਤਿਹੈ। ਤਬਨਿਦਾਦੁਆਰੇਸਤੁਤਿਕਰਜੇਹੈ।
ਭਲੇਗੁਨਦੇਖਾ ਅੰਕੇਤੇਕਸਥਾਨਅੰਸੋਨਿਦਾ
ਕੀਏਸੋਬਰਨੀਅਕੋਅਪਿਅਨਹੋਤਹੈ। ਤਬਜ
ਤੁਤਿਦੁਆਰੇਨਿਦਾਕਰਜੇਹੈ। ਅਪਰਸਾਦਿਦੇਖ

ਨਿਰਦਾਤੇ ਸਤੁਤਿ ਪਥਾ ॥ ਬਿਹਾਰੀ ਕਹਾ ਲਹੈ ਤੇ ਫਿਰ १੨੩
 ਹੇਂ ਪਰੇ ਲਾਲ ਬੇਹਾਲਾ ਕਹੁ ਮੁਰਲੀ ਕਹੁ ਪੀਤ ਪਟਕੁ ਲਭੁ ਦਿ
 ਬਨ ਮਾਲਾ ॥ ੧੨੪ ॥ ਇਹਾ ਨਾਮ ਕਰੀ ਨਿਰਦਾਤੇ ਨਾਮ ਕਰੇ ਰੁਪ
 ਕੀ ਅਪਰਾਈ ਸਤੁਤਿ ਨਿਕਸੀ ॥ ਸੁਤਿ ਤੇ ਨਿਰਦਾਮ ਥਾ ਕਰਨ
 ਭਰਨੇ ਦੇ ॥ ਮੇਰੀ ਮਨਿ ਲੇਤ ਹੈ ਫਿਰ ਬਿਹਾਰੀ ਰਸਾਲਾ ॥ ਆ
 ਏ ਮੇਰੇ ਲਿਖੇ ਫਿਰ ਕੇ ਫਿਰ ਬੀਲੇ ਲਾਲਾ ॥ ੧੨੫ ॥ ਤੁਮਾ ਗੀਫ
 ਬਿਮੋਹਤ ਹੈ ਪਰਿ ਸੁਤਿ ॥ ਤਾਤੇ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਰੋਗ ਮਨ ਕਰਾ ਏ
 ਕੇ ਫਿਰ ਤੁਮਾ ਗੀ ਕਫੁ ਨ ਲਗੈ ॥ ਪੈ ॥ ਅਹਿ ਨਿਰਦਾਮ ਨਿਕਸੀ
 ਨਨੁ ॥ ਸੀ ਪੀ ਬਾਤ ਕਹਿ ਨੀਰੀ ਏ ਕਰਨ ਸੇਵਾ ਪਾਤਿ ਪ੍ਰ
 ਯਾਦ ਕਰਿ ਰੇ ॥ ਚਿਤ ॥ ਪਦਾਦ ਕਰਿ ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਿਰਦਾਮ ਸੁਤਿ ਕ
 ਪਦ ਜਨ ਕਫੁ ਨ ਹੀਰੇ ਤਿਓ ॥ ਸਾਨਾ ਨਿਜ ਬਾਤ ਕਹਿ ਨੀਰੇ
 ਇਤ ਕਏ ਕਰਨ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ॥ ਆਮੇ ਨਿਰਦਾਤੇ ਸੁਤਿ
 ਸੁਤਿ ਤੇ ਨਿਰਦਾਮ ਨਿਕਸੀ ॥ ਏ ਤੇ ਰਾਮ ਥਾ ਸਹ ਕਰਿ ਤੇ

ਮਲਕਾ ਲਛਨਾ ਹੈ। ਬਹੁਪਦ ਰਥ ਮਿਕੋਨਾ ਬਰਮੇਸੀ
 ਗਬਨਾਇ। ਤਾਹਿਸੇ ਕਤਿਕਰਤੁ ਮੰਗਾਸ ਬਰਦੇ ਕੁਛੁ
 ੧੨੭। ਯਥਾ ਬਿਗੀ। ਛੁਤਤਰੀ ਮੁਰੀ ਸੰਗੀ ਛੁਦੇ ਥੋਕ
 ਲਾਜ ਕੁਲ ਰਾਲ। ਲਗੇ ਦੁਰੀਇ ਕਬੇਰੀ ਦਲਿਹਿਤ
 ਨੈਨ ਗੁਲਾਲ। ੧੨੮। ਲੋਕ ਲਾਜ ਮੈ ਕੁਲ ਰਾਲ ਮੈ ਗਲ
 ਲਇਨ ਕੇ ਮੰਗ ਬਰਮੇਸੀ। ਅਥ ਬਿਨ ਕਤਿ ਲਛਨਾ ਹੈ।
 ਲਹੈਨ ਸੇ ਕੁਛੁ ਬਰਨ ਪਾਹਿਗਾ ਬਾਤ ਤੇ ਹੀਨ। ਅਧਿਕ ਸੇ
 ਕੁਛੁ ਬਾਤ ਬਿਨ ਤਾਹਿ ਬਿਨ ਕਤਿ ਚੀਨ। ੧੨੯। ਜਗਾ
 ਬਰਨੀ ਦੁਬਾਰੀ ਬਾਤ ਸੇ ਬਿਨ ਸੇ ਕੁਛੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਿਬਾਕ
 ਪੁਬਤ ਬਿਨ ਸੇ ਕੁਛੁ ਅਧਿਕ ਪਾਵੈ ਸੇ ਬਿਨ ਕਤਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪਾ
 ਥਾ ਅਤਿ ਗਾਮ। ਬਿਖਯਨ ਤੇ ਨਿਰਬੇਰ ਬਰਗਦਾਨ ਜੋਗ ਬਿ
 ਤਨੇ ਮਾਨਿਟ ਲਾਜ ਨਿਦੇ ਏਕਾ ਬਿਨ ਪ੍ਰਤੁਪਦ ਪੰਕਜ ਪੁ
 ਮਾ। ੧੩੦। ਬਿਖਯਨ ਤੇ ਨਿਰਬੇਰਾ ਦਿਨੇ ਕੁਗਟ ਤਚਰਨ

ਪ੍ਰਮਤਾ ਬਿਨਾ ਸਭਾ ਨਾ ਪਾਈ। ਦੁਨੀਆ ਥਾ। ਰਸਾ ਭਰਨੇ। ੧੬੩
 ਚਿੰਮਤ ਨ ਸਭਾ ਨ ਨਿਪੁਨਾ ਨ ਤਿਸ ਬਰਸ ਗੀਤ। ੧੬੪
 ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਜਾ ਕੀ ਨਿਪੁਦਿ ਬਿਨਾ ਕਪਟ ਰੀਤ। ੧੬੫
 ਕਪਟ ਰੀਤਿ ਬਿਨਾ ਸਭਾ ਅਧਿਕ ਪਾਈ ਸੀ। ਕੀ ਕੀ ਨੇ
 ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨਾ ਦੇ। ੧੬੬ ਅਰਜਨ ਕੋ ਬਰ ਲਾਵਨ ਸ
 ਮੁਹਿ ਅਸਮ ਜਹਿ ਹੋਤਿ। ਅਲੰਕਾਰ ਪ੍ਰਤਿ ਸੁਦਹਿ ਰਹਿਤ ਸ
 ਸੁਪਿ ਚਿਹਾਤਿ। ੧੬੭ ਪਥਾਰੇ। ੧੬੮ ਮਮਨ ਮੇਰੀ ਸੁਪਿ ਲੋਕ
 ਹਰਿ ਕੋ ਅਨੁਕੂਲ। ਲੋਕੀ ਕੀ ਸਾਹਿਬੀ ਦੇ ਪਤਰ ਕੇ
 ਲਾ। ੧੬੯ ਪਤਰ ਕੇ ਪੁਸਪ ਦੇ ਤਿਲਕੀ ਕੀ ਸਾਹਿਬੀ ਲੋਕ
 ਲਾ ਜਾਨੀ ਦੇ। ਅਥ ਭਾਵ ਕਲਾ ਨਾ ਦੇ। ੧੭੦ ਭੁਯੋ ਜੇ ਦੇ ਪੈਰ
 ਨ ਕੇ ਜਹਿ ਕੀ ਜਤ ਪਤੰਗ। ਭਾਵ ਕਤ ਕੋ ਕਹਤ ਹੈ ਸੁਹੀ ਸ
 ਕਦ ਸਮੰਛ। ੧੭੧ ਜੇ ਦੇ ਦੁਹਾਰ ਪੀਛੈ ਪੈਦ ਕਮੇ ਕੀ ਬਾ ਅਗੇ
 ਤੇ ਇਹੋ ਤਾ ਕੇ ਪਤੰਗ ਕਹਿ ਕਹੈ ਸਭਾ ਦਕਾ। ਨਨ। ਪੈਦ ਕਮੇ

ਮਾਗੇ ਹੋ ਨਵਾਹੇ ਬਿਵਰਾਧੁ ਤੱਖ ਕੇ ਚਿਕਰੇ ਸੰਭਾਰ ਕੇ ਸੇਵਾ
ਕੇ ਸੇਵੇ ਸਕੈ ਉਤ ਬਸੁਰੀ ਪੁਬਲ ਤਤੇ ਅੰਧਾਨ ਕੇ ਪੁਛਾਵੇ
ਕੁਤ ਭਵਿਖ ਤਬਰਤ ਮਾਨ ਪੈ ਜਾਤ ਹੈ ਪ੍ਰੰਬ ਬ੍ਰਤ ਮਾਨ ਕੀਆ
ਈ ਪੈ ਜਾਤ ਹੈ ਜੇ ਪੀਛੈ ਭਯੋ ਸੇ ਪੁਤ ਯਾ ਅਥਾ ਬਿਹਾਗੀ ਦੋ
ਮੰਦ ਇਮ ਲਿਖਤਿ ਤਿਹ ਦਈ ਦਈ ਕੁਸਮ ਸੇਗਾਤਾ ਕਰ
ਧਰ ਦੇਖੋ ਪਰਧਰ ਉਰ ਕੋ ਅਜਹਨ ਜਾਤਾ ੧੩੫ ਜੇ ਪਰਧਰ
ਸੁਰਤ ਮਾਰੰਭ ਮੇਂ ਭਯੋ ਹੋ ਸੇ ਅਬ ਭੀ ਦੇਖਿ ਪੈ ਹੋ ਜੇ ਮਾਰੰਭ
ਪਾਗੇ ਸੇ ਪੁਤੰਖ ਮਥਾ ਦੋ ਅਜੇ ਨ ਮਾਵੁ ਤਿਲਾ ਲਵਹਿ ਭੁ
ਗੀਖ ਗੀਭ ਪਭਾਯਾ ਜੇਵੇਂ ਹੋ ਸਰ ਸਾਤੁ ਮੇਂ ਸੇ ਅਬ ਪਰਤ ਲਖਾ
ਇ ੧੩੬ ਜੇ ਸਰ ਸਾਤੁ ਮੇਂ ਸਿਥਲ ਗਾਤਾ ਦਿਹੋ ਨ ਭੋ ਸੇ ਮ
ਬਦੇਖਿ ਪੈ ਹੋ ਅਥ ਕਾ ਬ੍ਰਜਾ ਲਿੰਗ ਲਵਨਾ ਦੋ ਭਗੀ
ਬਾਤੁ ਜਹਰੇ ਤਦੇ ਕੀ ਜਤ ਪੁਸੁ ਜਨਾ ਕਾ ਬ੍ਰਜ ਲਿੰਗ ਸੇ
ਜਾਨਿ ਪੈ ਮੁਨ ਸਰੁ ਕਰਤ ਬਖਾਨਾ ੧੩੭ ਧਿਤੁ ਪਦ ਮਰਥਾ

ਇਗਾਏ ਅਚਾਨ ਨਫੇਲਾਹੀ ਅਵਲੀ ਵਿਅਕਤਿ ੧੫
 ਕੀ ॥ ਬਾਬਕ ਬੀਬਕ ਤਿਨੇ ਜਨ ਨੀਕੇ ਅੰਗਨ ਤੇ ਦੋ ਕਪੜ
 ਮਾਤਿ ਨੂਤਨ ਬਨਾਤ ਕੀ ॥ ਮੁਹੀ ਭਰਲੇ ਤਲਖ ਸੇਤਾਰ ਦੇਤ
 ਗਹਲੇ ਤਢੇ ਰਹੇ ਰਹੇ ਨ ਘਰਤ ਪੁਤਾਨ ਕੀ ॥ ਭਵਨ ਭਵਨ ਅਵਲੀ
 ਕੇ ਕਾਵਿਗਾਨ ਨ ਕੇ ਮੈ ਸੀ ਕੇ ਲਗਾ ਮਚੰਦੂ ਪਤ ਕੇ ਦਾਨ ਕੀ ॥
 ੪੩ ॥ ਇਹਾ ਬੁਝੀ ਸੰਪਤ ਕੇ ਬਰਨ ਨਹੈ ॥ ਬਸੇ ਸਨ ਦੇ ਬੁਝਾਈ
 ਕੋ ਅਥਾਹ ਹਰਿ ਕੋ ਦੇ ॥ ਮੇਹ ਨ ਕੁੰਦ ਕਦ ਬਤੈ ਪਕਯੋ ਕਾਨ
 ਤਜਾਇ ਸੇ ਅਹਾ ਬੰਦਾ ਬਿਖਨ ਫਿਰ ਕਾਨੀ ਫਿਰ ਸਰਸਾਇ
 ੧੪੪ ॥ ਕਾਨੀ ਫਿਰ ਕੀ ਬੁਝਾਈ ਸੀ ਨਿਸ਼ਕਾਨੀ ਨਾਗ ਕੇ ਜੁਪਕੇ ਬ
 ਸੇ ਸਨ ਦੇ ਕਰਕੀ ॥ ਅਥਸ ਮੁਚੈ ਅਲੰਕਾਰ ਸਫੁਨਾ ਦੇ ॥
 ਬਹੁਤ ਹੋਤੀ ਮਲ ਏਕ ਹੀ ਕਾਜ ਸਿਧ ਜਹੋਇ ॥ ਦਾਇਕ
 ਮੈ ਬਹੁਤਾ ਦੁਨਹ ਰਿਪ ਜਸ ਮੁਚੈ ਸੋਇ ॥ ੪੫ ॥ ਜਹਾ ਬਹੁਤ
 ਹੋਤੀ ਮਲ ਏਕ ਕਾਰਨ ਕੀ ॥ ਸਿਧੀ ਹੋਇ ਕਰ ਜਾ ਸਿਧ ਕਹੈ ॥

ਬਾਇਕਮੇਅਨੇਕਾਕ੍ਰਿਪਾਗੁਨਕੋਰਾਵਤਕਹੀਸਮਉਪਜੇਸੇ
 ਸਮੁਦੈ। ਏਕਕਾਰਜਕੋਬਹੁਤਮਿਲਾਕਰੈਸੇਅਥਾਵੇ॥
 ਗੁਨਗਰਵਾਈਚਾਤੁਰੀਜੋਬਨਰੂਪਰਸਾਲਾ। ਇਨਸਭੁ
 ਹਿਸਪਰੀਖਰੀਕਰਤਤਹਮਦਬਾਲਾ॥ ੧੦੬॥ ਗੁਨਚਾਤੁਰੀ
 ਅਭਿਬਹੁਤੇਨਮਿਲਮਦੁਉਪਜਾਯੋ। ਏਕਸਮੇਸਹੁਤ
 ਭਾਵਅਥਾਵੇਵਕੋ। ਕਬਿਤਾਜਬਤੋਕਵਰੀਬਨਚਾਵਗੀਕ੍ਰਿ
 ਪਾਨਿਧਨਪਰੀਵਕੇਬਾਨਕਹੁਸੁਜਸਕਹਾਨੀਸੀ। ਤਬਹੀ
 ਤੇਦੇਵਦੇਖਦੇਵਤਾਸੀ। ਸਤਸੀਰੀ। ਤਿਸੀ। ਖੀ। ਤਿਸੀ।
 ਰਸਤਿਰਸਨੀਸੀ। ਛੇਤੀਸੀ। ਛਲੀਸੀ। ਛੀ। ਨਲੀ। ਨੀ।
 ਸੀ। ਛਲੀ। ਸੀ। ਛੀ। ਨਲੀ। ਸੀ। ਲਗੀ। ਸੀ। ਖਕਥਕੀ। ਥਕ
 ਹਨੀਸੀ। ਬੀ। ਪੀ। ਸੀ। ਬਪੀ। ਸੀ। ਬਿਪ। ਬੁਡਤ। ਬਿਮੇ। ਧਤਸੀ।
 ਬੈਠੀ। ਦਿਹਿ। ਬਕਤ। ਬਿਭੇਕਤ। ਬਿਕਾਨੀਸੀ॥ ੧੦੭॥ ਇਹ
 ਨਾਅਕਾਏਕਤਾਮੈਏਕੋਬੋਰਅਨੇਕਤਾਵਉਪਜੋ। ਨਨੁ

ਤਰਨਾ ਸਬਰਨ ਰਥਾ ਘਾਥਾ ਦੇਃ ਅਨਿਮਾਰੇਥੀ ੧੬੪
 ਬਹੁਰਾਜ ਰਥਾ ਗੇਧੈਨਾ ਨਾਮਕ ਮਨ ਬਸ ਕਰਨ ਕੋਲਾ
 ਅਕਤੋਰੇਨੈ ੧੩੮ ਇਹਾ ਅਨਿਮਾਰੇਥੀ ਜਾਨ ਰਦੈਨ
 ਅਕਤੋਰੇਥੀ ੧੩੯ ਨਾਮਕ ਬਸ ਕਰਨ ਪੇਤੁ ਦੈਕੈ ਅਥਪੁ
 ਆਯੋਰਤੀ ਅਲੀਕਾ ਲਛਨਾ ਦੇਃ ਰਚਨਾ ਹੀ ਸੇਖਾਤ
 ਜਹ ਕਥਾਤ ਬੀਗ ਬਸੇਸਾ ਪ੍ਰਧਾ ਆਯੋਰਤੀ ਬਿਖਾਨਸ
 ਕੁਕਾਦਿ ਜਨ ਕਰਤ ਸੁਦੇਸਾ ੧੩੯ ਜਾਬਾਤ ਕੋ ਸੁਪੀਤਾ
 ਬਰਨ ਬੋਧੈ ਇਤਾ ਬਾਤ ਕੋ ਬੋਧ ਰਚਨਾ ਸੇ ਬਰਨੈ ਸੋ ਪ੍ਰਧਾਯੋ
 ਕਤੀ ਘਾਥਾ ਦੇਃ ਅਨਿਮਾਰੇਥੀ ਨੀਨ ਜਨ ਸਜਰਾਜੀ
 ਈਜੇਗਾ ਅਲੀਅਨ ਨਥਰਤੋ ਪਰਾਪਰੇ ਚਕੋਗਾ ੧੪੦॥
 ਆਮੇ ਬੀਗਤੋ ਨਾਮਕਾ ਗੈਆਪਨੇ ਮੁਖ ਦੰਦ ਸਾਦ੍ਰਸ ਅਜਾ
 ਨੇਜਾ ਪੁਨ: ਦੇਃ ਭੁੰਨਭੀ ਤਰੰਭੁ ਅਮਹਾ ਬਾਗ ਬਨੈ ਸੈ
 ਗਾ ਕਾਧਿਕ ਹੋਕੇ ਭੁਮੁਖੇ ਪਰੇਹ ਮਾਰੇ ਬੋਗਾ ੧੪੧ ਅਥ ਉਤੁ

ਲਛਮਾ ਦੇ: ਸੰਪਤਕੋ ਅਤੁਬਕੋ ਬਾਬਤੋ ਨਾਮੀ ਸਾ।
 ਉਪਲਛਮਾ ਦੇ ਕੀ ਜਿਅਤ ਸੋ ਉਦਾਤਕਾ ਵਿਹੀ ਸਾ ॥ ੪੨
 ਜਗਾ ਕਾਹੂ ਪਦਾਰਥ ਸੰਪਤਤ ਕੋ ਅਤੁ ਸੈ ਬਰਨਨ ਹੋਇ
 ਕਿੰਬਾ ਬਤੋ ਨ ਕੀ ਬਸੇ ਸਨਦੈ ਕਰ ਬਰਾਈ ਕੀ ਜੈ ਸੋ ਉਦਾਤ
 ਪ੍ਰਸਾ ਜੇ ਤੇ ਅਲੰਕਾਰ ਹੋਂ ਤਾ ਮੇ ਜਾ ਬਾਤ ਕੋ ਬਰਨਨ ਕਥੇ
 ਲਗੇ ਹੋਂ ਤਾ ਕੀ ਸੰਪਤ ਕੋ ਹੀ ਬਕਾ ਬੋ ਹੋਂ ਤਾ ਮੇ ਬਸੇ ਸਨਦੈ
 ਕੈ ਅਨੇਕ ਬਾਤੋ ਕਰਨੀ ਅਤੁ ਹੋਂ ਤਾ ਸਬ ਮੇ ਉਦਾਤਾ ਲੰ
 ਕਾਰ ਹੋਇ ਉਤ੍ਰਾ ਜਗਾ ਕੇ ਦੁਲਾਰ ਤਨਾਇ ਪਦਾਰਥ
 ਕੋ ਅਤੁ ਸੈ ਬਰਨਨ ਹੋਇ ਸੋ ਸਭ ਮੇ ਕੇ ਦੁਲਾਰ ਤਨਾਇ ਸਮਗ੍ਰੀ
 ਕੋ ਬਰਨਨ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕੇ ਦੁਲਾਰ ਬਸੇ ਸਬ ਸੇ ਸਨ
 ਤਾ ਦੁਹੋਇ ਸੋ ਉਦਾਤਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅਲੰਕਾਰ ਨ ਮੇ ਬਸੇ ਸਨਦੈ ਬੇ
 ਕੋ ਬਸੇ ਸਪੁ ਪ੍ਰਾਨ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਮੇ ਸੇ ਜਾ ਸਿੰਘੇ ਸੰਪ
 ਤੁ ਅਤੁ ਸੈ ਬਰਨ ਬਾਥਾ ਕਾ ਬਿਤਾ ਮਰਕਤ ਮਨ ਮਛਾ

ਵਿਸਰਵੇ ਆਗਮਨ ਨਿਸਰੈ ਕੇ ਮਰਾਨ ਮੋ ਮਨ ਕੇ ਬਲ ਬੇ १੬੬
 ਜੀ ਅਥ ਪਰਕਰ ਅਲੰਕਾਰ ੨: ॥ ਬਿਸੇਸ ਬਿਸੇਸ ਕਰੇ ਏ
 ਜਹਿ ਹੋ ਆਸੈ ਸੰਨਗਤਾ ਪਰਕਰ ਅੰਗੁਰਾਹਿਤ ਤਹਿ ਪਰਕਰ
 ਪੁੰਨ ਹਿ ਚਿਕਤਿ ॥ ੨੫੨ ॥ ਜਗ ਬਿਸੇਸ ਬਿੰਬਾ ਬਿਸੇਸ ਜੀ
 ਬਾਤ ਕਹਿ ਦੇ ਸੋ ਸਾਹਿ ਪਾਦ ਕਹਿ ਦੇ ਸੋ ਪਰਕਰ ਅੰਕੁਸ
 ਮਪਰਕਰ ਕਹਿ ਦੇ ਹੋ ਕਹਿ ਤਾ ਜਾਨ ਬੇਜਗਤ ਬਿਸੇਸ
 ਨਿਸਰਕ ਜਾਨਿ ਦੇ ਸੋ ਬਿਸੇਸ ਜੀ ਜੇ ਸੇ ਨੀਲ ਤਪਾਲ ॥ ੦
 ੫ ॥ ਉਤਪਾਲ ਬਿਸੇਸ ਜੀ ਲਮਾਤ ਕੈ ਬਿਸੇਸ ॥ ੫੪ ॥
 ਕਲਾਨਿ ਪੋ ਸੇ ਦੇ ਲੋ ਲੋ ਅਖੰਡ ਕਰੰ ਮਲਾਪਤਿ ਤੋ
 ਛਨ ਹੀ ਹਰਾ ਲੋ ਲੋ ਕਾ ਲੋ ਦੇ ਪਨ ਸਦਾ ਮਸਤ ਅਭਿ
 ਗਮ ਨਿਦਾਹੁ ਤੀਨ ਹੁਤ ਪਬਿਸ ਲੋ ਕਾ ਦਾਨ ਦਮਰ
 ਨਦੁਰ ਕਰੰ ਨਿਤ ਦੁਸ ਨਿਸੰਤ ਨਿਕੇ ਪਤਿ ਲੋ ਕਾ ਦੇ
 ਪੁਰਤ ਪੁਰਤ ਨੇ ਦੇ ਦਰਹੁ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖੀ ਪੁਲਾਲ ਕੁਰੰ ॥

ਲਕ ॥ ੧੫੩ ॥ ਸਇਹਾਂ ਕਮਲਾਪਤ ਅਰਿ ਬਿਸੇ
 ਨਾਜਾ ਰਿਪਾਯੋ ਜੋ ਕਮਲਾਪਤਿ ਹੋਇ ਗੋਲੁ
 ਅਖੰਡ ਕਰੈ ਹੀਗਾਂ ਸਨੁ ਲਛਮੀ ਭਕੇਲੀ ਯੋ ਕਮ
 ਲਾਪਤਿ ਕਯੋ ਖਾਂਡੇ ਕਾ ਬੁਲਿ ਗਕਯੋ ਸਹੇਇ ਉਤ
 ਕਾ ਬੁਲਿ ਗਮੇ ਕਹੀ ਬਾਤ ਕੋ ਹੋਤੁ ਏਧੁ ਸਟਕ ਰਿਖੇ
 ਹੈ ਯਾ ਮੇ ਆਸੈ ਸੰਜਗਤ ਬਿਸੇਸ ਨਾਹਿ ਹੋਤੁ ॥ ੫
 ਨ: ਜੇ: ਸੋਹਨ ਕੀ ਕਾਪੇ ਕੋ ਮਹਾਰਜੀ ਲੀ ਬਾਂਗਾ ॥
 ਅਨਮੋਯੋ ਮੋਯੋ ਸੁਤਨ ਤਨ ਕਤਾਂ ਕੇ ਗਾਂਗਾ ॥ ੧੫੪
 ਜੋ ਮੋਹਨ ਹੋਤੁ ਸੋ ਮੋਹਨ ਹੀ ਹੋਇ ਹਾਂ ਬਿਸੇਸਾ ਰਿ
 ਪਾਯਾ ਜਾਨੇਯੋ ਅਥ ਬੁਲਿ ਕਤਿ ਅਲੰਕਾਰਾ ਦੇ:
 ਗੁਣ ਬਾਤ ਅਪਨੀ ਜਹਾਂ ਪਗਟ ਲਗੈ ਕਛੁ ਹਨਾ
 ਤਹਿ ਦਰੈ ਯੋ ਕਪਟ ਜੋ ਬੁਲਿ ਕਤਿ ਅਤਿ ਭੀਨਾ
 ੧੫੫ ॥ ਯਥਾ ਸੁਦਰਸਿੰਹਾਰੇ ਸਦੇ ਯਥਾ

ਅਨੇਕ ਕ੍ਰਿਆ ਸੇਵਾ ਸਰੋਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਯਾ ਉਤ ੧੬੭
 ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਮ ਪੁਰਬ ਕਾ ਅਨੇਕ ਕ੍ਰਿਆ ਉਪਜੈ ਹੈ
 ਸ੍ਰਾਂ ਮੇਏ ਕੋ ਬੇਰ ਅਨੇਕ ਗੁਨਾ ਦਿਕੋ ਭਾਵੈ ਸੁਚੀ ਪ
 ਤੁਭਾਵੈ ਸੁਚੀ ਪਤਨਾਯਾ ਅਥ ਪ੍ਰਾਯਾਮ
 ਲਿਕਾਰਾਏ: ਕ੍ਰਮ ਸੇਵਾ ਅਨੇਕ ਮੇਰ ਹੈ ਜਨ ਪ੍ਰ
 ਯਾਯਾ ਪੁਨ ਅਨੇਕ ਹੀਏ ਕੇ ਮੇ ਕ੍ਰਮ ਗਤਿ ਸਨਿ
 ਕਵਿਗਾਇ ॥ ੧੪੮ ॥ ਜਹਾ ਕ੍ਰਮ ਸੇਵਾ ਪਦ
 ਰਥ ਅਨੇਕ ਮੇਰ ਹੈ ਕਿ ਬਾ ਅਨੇਕ ਪਦਾਰਥ
 ਮੇਏ ਕੋ ਮੇਰ ਹੈ ਸੇ ਪ੍ਰਾਯਾਮ ਸਨੁ ਏਤੋ ਹੀ
 ਲਛਨ ਕਰਨ ਬੇਏ ਕੇ ਮੇ ਅਨੇਕ ਰਹੈ ਕ੍ਰਮ ਬਸੇ
 ਸਨ ਕਮ ਦੋਯਾ ਉਤ ਕ੍ਰਮ ਬਸੇ ਸਨ ਦੁਤੀ
 ਜਮੁਚੈ ਭੀਏ ਕੇ ਮੇ ਅਨੇਕ ਗੁਨਾ ਦਿਉ ਪ੍ਰਜ ਕੈ
 ਰਹੈ ਹੈ ਏਕ ਅਨੇਕ ਮੇਰ ਹੈ ਯਾਥਾ ਏ: ਸੁ

ਨੇਰਾਮਤਵਤੇਗਕੀਕੰਨਕਰਜਕੋਰੀਜਾਛੁਟੀਸਮਰੀਮੇਅਨ
 ਤਜਲਸੀਅਨਕੇਸੀਸਾ १੪੮ ਤਹਯਹਏਕਪੁਥਮਮਾਨ
 ਮੇਰਹੀਬਹੁਮਮਾਨਤਜਿਅਨਕੇਸੀਸਮੇਰਹੀਏਕਮੇਅਨੇਕ
 ਹੋਪਥਾਏ: ॥ ਰਹਸਤਖਲਕੇਬਚਨਮੇਪੁਥਮਸੁਧਾਧਸ
 ਧਾਧਾਬਰਸਤਿਪੁਨਪਾਨਮਮੇਸਹਸਹਗਾਰਕਾਧਾ १੪੯
 ਇਥਪਲਬਚਨਏਕਤਮੇਪੁਥਮਮੀਤਹਹਏਬਹੁ
 ਬਿਖਨੇਅਸਾਕਿਏਮੀਤਬਿਖਮਨੇਕਯਨਿਏਮਾਥ
 ਅਨੁਮਾਨਾਛੰਕਾਧਾਏ: ॥ ਸਾਧਨਕਰਜਹਹੇਤਿਹੈਸਾਧਾਧੁ
 ਤਕੇਗਯਾਨ ਤਹਿਸਬਹੀਬਚਨਨਕਰੈਅਛੰਕਾਧਾਮਨੁਮੰ
 ਨਾ १੫੦ ॥ ਜਹਾਸਾਧਦੇਜਗਅਧਿਸੁਪਾਧਥਕੇਕਾਹੀਸੰ
 ਧਨਕਹਿਹੇਤਿਕਰੇਗਯਾਨਏਇਸੇਅਨੁਮਾਨਾਧਾਥਾਬਿ
 ਹੀ ॥ ਨਾਚਅਚਯਕਹੀਚਿਠੇਬਿਨਪਾਧਸਬਨਮੇਗਾਜੰ
 ਨਤਿਹੈਨੇਤਿਕਹੀਇਹਦਿਸਨੰਦਕਿਸੇਗਾ १੫੧ ॥ ਨੀਰ

ਕਿਸੇਰ ਕੇ ਮਾਗ ਮਸਤਿ ਸਦੈ ਕੀ ਯੋ ਮਚਾਨ ਕਮੇਰ ਕੇ ਬੇਲ ਬੇਸੇ ॥੬੮॥
 ਅਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀ ਗਾਇਓ ॥ ਬਿਸੇਸ ਬਿਸੇਸ ਨਦੈ ਏਸ ਹਏ ਮਾ
 ਸੈਸੈ ਜੁਗਤਾ ਪਰ ਕਰਮੀ ਕਰ ਕਹਤੁ ਤੁਹ ਪਕਰਹੈ ਮਹਿ ਕਹਤਾ ॥
 ੧੫੨॥ ਨਹਾ ਬਸੇਸ ਕੀ ਬਾਬਸੇਸ ਨ ਜੇ ਬਾਤ ਕਹੈ ਦੇਸੈ ਸਾਹਿ
 ਪਾਦ ਕਹੈ ਦੇਸੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਕੇਸ ਮਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀ ਦੇਸੈ ਹੋ ਕੇ ਦ
 ਤਾਨ ਨ ਬੇਯੋਗ ਸੇ ਬਿਸੇਸਾ ॥ ਨਿਸਕਰ ਜਾਨਿ ਦੇਸੈ ਬਸੇਸ
 ਨਾ ਜੈਸੇ ਨੀਲੋਤਪਲ ਨ ਯਾ ਪੁਰਿ ਤਪਸ ਬਸੇਸ ਨੀਲ ਮ
 ਤ ਕੀ ਬਸੇਸ ਨਾ ਅਥ ਕਥਾ ਨਿਧੇ ਸੈਦਾ ॥ ਲਛਮੀ ਪਤਿ
 ਕਰ ਕਮਲਾ ਪਤਿ ਤਛ ਨਹੀ ਹਰ ਦਾਰਦਨਾ ਲਛਮੀ ॥ ਦੇਪਨ
 ਸੁਆਮ ਸਦਾ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਿਦਾਹਤੀ ਜਹਤਾ ਪਬਿਸ ਲਛਮੀ
 ਨਾਨਕ ਮਦਨ ਦੁਰਗ ਨਿਤ ਦੁਸਤ ਨ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਪਤਿ ਪਾਸ
 ਕੀ ॥ ਏਹ ਬਤ ਕਹੁ ਜਦੋ ਦਰਹੁ ਪੁਰਖ ਥੇਰੇ ਰੋਗੀ ॥ ੧੫੩ ॥

ਜਿੰਦਾ ਸਾਰ ਸੁਵਾਨ ਪਵਾਨ ਕੋ ਸਬ ਕੋ ਮਤਿ ਮੇਰੇ ਸੋਠ ਲਪ
 ਠੰਢੀ ਪਾਸ ਗਏ ਪਿੰਨ ਨ ਕੇ ਸੰਦਰ ਜੇ ਦੁਖ ਹੋਇ ਸੁਕਾ
 ਸੁਨੇ ਦੇ। ਰੁਰੇ ਮਨਾਰ ਕੇ ਬੀਜਨ ਕੇ ਮੇਰੇ ਮਾਨਿਕ ਮਤਿ ਨ ਕੇ
 ਮੁਹਨੇ ਦੇ। ਤੀਖਨ ਰੇ ਰਕੀ ਰੋਟ ਹੋ ਸੇ ਤਨ ਰੋਥ ਹੀ ਲੇਤ
 ਜਬੋ ਫਿਗ ਜੇ ਦੇ। ੧੫੬। ਇਹਾ ਸੁਕ ਸਾਰ ਕੇ ਪਛਾਇ ਬੇ
 ਕੇ ਛਲ ਕਰ ਉਪਤਿ ਕੇ ਸੁਰਤਿ ਰਿੰਨ ਛਪਾਏ। ਨਨ
 ਮੇਰ ਬਾਤ ਠਕ ਗਾਇ ਬੇ ਕਰ ਅਪੰਨ ਪਤ ਹੋਇ। ਚਿਤ
 ਅਪੰਨ ਤਿਮੇ ਉਪਮੇ ਦੇ ਕੇ ਨਿਖੇ ਪਿਕੇ ਉਪਮਾਨ ਸਾਧਿ
 ਪੇਰੇ। ਯਾਮੇ ਕੇ ਦਲ ਕਛ ਬਿਦਯਾਰ ਬਰਨ ਨਿਕਰ ਆਪਨੇ
 ਰੇ ਪਰਮਾਇ ਪਾਈਗੇ। ਅਥ ਪਰਿਸੰਖ ਯਾ ਲਛਨਾ ਰੇ।
 ਕਰੇ ਨਖੇ ਪਜੁ ਏ ਕਤੇ ਦੁਸਰੇ ਮੇਰੇ ਠਕ ਗਾਇ। ਪੁਛੈ ਮਨੁ
 ਛੇਤੁ ਰਾਪਰਿ ਸੰਖ ਯਾ ਕਹਿ ਦਾਇ। ੧੫੭। ਜਗ ਕਉ ਬਿ

ਦੁਹਾਰ ਮੋਰਮੇ ਨਖੇ ਪਕਰਿ ਮੋਰਮੇ ਠਹਰਾਵੁ ਪੁਛੈ ਤੋ ਕੀਥਾ १੬੬
 ਅਨੁਪੁਛੈ ਤੇ ਸੇ ਪਰਿ ਸੰਖਯਾ ॥ ਪੁਛੈ ਤੇ ਦੁਹਾਰ ॥ ਧੁਨਿ ਤੇ
 ਮੋਰਕੇ ਨਿਖੇਧਿ ॥ ੧ ਬਾਰ ਮੇ ਮੰਨਿ ਨਿਖੇਧਾ ॥ ੩ ॥
 ਤੇ ਸੇ ਹੀ ਅਨੁਪੁਛੈ ਦੁਹਾਰ ॥ ਧੁਨਿ ਤੇ ਮੰਨਿ ਨਿਖੇਧਾ ॥
 ੧ ਬਾਰ ਮੇ ਮੰਨਿ ਨਿਖੇਧਾ ੨ ਨਨੁ ॥ ਪੁਛੈ ਤੋ ਕੀਥਾ ੦
 ਅਨੁਪੁਛੈ ਤੇ ਮੋਰਕੇ ਨਿਖੇ ਪਕਰਿ ਕਾਹਿ ਕੋ ਬਰ੍ਹੇ ਸੇ ਕਥੇ
 ਬਰਨ ਬੇ ਮੋਰਕੇ ਨਿਖੇ ਪਕਰਿ ਬੇ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ॥ ਕੇਦਲ ਸਤੁ
 ਤਿਮਾਤੁ ਕੇ ਲਿਖੇ ਬਰਨਿ ਦੇਹੈ ॥ ਜੇ ਮੋਰਕੇ ਨਿਖੇ ਪਕਰਿ
 ਕੀਜੈ ਤੇ ਸਤੁ ਤਿ ਬਰ ਬੇ ਸਦਾ ਲਨ ਹੀ ਰਿਤਿ ਹੈ ॥ ਸੇ
 ਜਾ ਕੇ ਨਿਖੇ ਪਕਰਿ ਦੇਹੈ ॥ ਤਾ ਮੇ ਬਾਸਤੁ ਨਿਖੇ ਪਕਰਿ
 ਹੀ ਰਿਤਿ ਹੈ ॥ ਨਿਖੇ ਪਕਰਿ ਦੇਹੈ ਤੇ ॥ ਪੁਛੈ ਧੁਨਿ ਤੇ
 ਮੰਨਿ ਨਿਖੇ ਪਕਰਿ ਦੇਹੈ ॥ ਪਯਾਨ ਪਾਠ ਬੇ ਜੋਗ
 ਕੇ ਸੀ ਗਾਧਾ ਬ੍ਰਜ ਚੰਦਾ ॥ ਨਿਮਲ ਕੰਨ ਨਿਦਾਸ ॥

ਭੀ। ਕੀਰਨ ਭੀ ਭੁਜੇ ਚਿਰ ਚਿਰ ਜਨਿ ਦਾਸ ਕਰੇ ਭੁਵਨੀ ੨੦
 ਕਰਨਾ ਭੀ। ਸ਼ੀਨੀ ਦਲਾਲ ਸੁਜਾਨ ਮਨੇ ਹਰ ਬਾਲ
 ਤੁਨੈ ਨ ਬੁਝੈ ਰਪ ਲਾਈ। ੧੬੦। ਇਹ ਕਹਿ ਲਾਈ
 ਨਾਦ ਕਾ ਕੇ ਕੇ ਸਾਹਿ ਮੇ ਬਰਨੀ ਮੇਰੇ ਮੇ ਕਹਿ ਲਤਾ
 ਰਿਕ ਮੇ ਖੇ ਪਿਪਾਨੇ ਤੇ ਭੁਜੇ ਮੇਰੇ ਮੇ ਕਹਿ ਲਤਾ ਰਿਨ
 ਹੀ। ਅਨਪੁ ਛੇ ਸੇ ਕਹਾ ਦਾ ਅਥਪੁ ਛੇ ਬਾਹਮੇ
 ਮੀਨ ਮੀਨ ਖੇ ਪਦ ਥਾਹੇ। ੧੬੧। ਭੁਖਨ ਜਸ ਨ ਹਿਰਤਨ
 ਕਰਨੇ ਸੁਖਿ ਤਨ ਰੇਖਾ। ਰੋਛੁ ਬੁਝੈ ਨ ਹਿਨੇ ਰੇਖੇ
 ਲੀਛੁ ਮਨ ਹਿ ਰੇਖਾ। ੧੬੨। ਭੁਖਨੇ ਕੁਹਿ ਰਤਨ
 ਰਿਤੇ ਨੇ ਖੇ ਪਕਾਰਿ ਜਸਾਹਿ ਮੇ ਰਹਾ ਦਾ ਅਨਪੁ
 ਛੇ ਸੇ ਬਾਹਮੇ ਖੀ ਮੇ ਜਾਨੇ ਖੀ। ਨਨ। ਅਪੰਨ ਤੇ
 ਹੀ ਏਕ ਕੀ ਖੇ ਪਕਾਰਿ ਦੁਜੇ ਰਹਾਈ ਖੇ ਰੇ ਤੇ ਅ
 ਪੰਨ ਤੇ ਕੇ ਅਧਿਪਾਨੀ ਸੇ ਖੇ ਕੇ ਰੇ ਰਕਹਾ ਉਤ।

ਅਪੰਨਤਮੇਉਪਮੇਯਕੋਨਿਖੇਧਕਰਉਪਮਾਨਮਾ
 ਤਰਾਖਿਏਹੋ। ਪਰਸੰਖਜਾਮੇਮੋਰਤੰਧਰਮਾਨਿਖੇਧ
 ਕਰਮੋਰਮੇਠਾਹਾਏਹੋਤਾਰੀਸਤੁਤੀਸਮਿਤਾਇਤਪ੍ਰ
 ਸੰਖਜਾ। ਅਥਕਾਰਨਮਾਲਾਏਨਾਦੇ॥੫੦
 ਲੇਪਯਲੇਅਗਥਜਹਪਰਧਰਕੇਕੋਰੰਤੁ। ਕਾਰਨ
 ਕਾਜਪਰੰਪਰਾਕਾਰਨਮਾਲਾਏਤਾ। ੧੬੩। ਧਯਲੇ
 ਪਦਾਰਥਪਠਲੇਪਦਾਰਥਕੇਕਾਰਨਹੋਤਚਲੇਸੇ
 ਕਾਰਨਮਾਲਾ। ਪਥਾ। ਸੋਧਬਦੇਤੇਮਿਲਨਸਾਧਿ
 ਮਿਲੇਪਰਮਸਖਹੋਇ। ਬਾਦਤਹੋਪੁਨਾਬਿਰਹਤੁ
 ਨਪਯਤੁਸੀਕੋਜੋਇ। ੧੬੪। ਨੇਹਮਿਲਬੋਕਾਘਰੁ
 ਪ੍ਰਾਬਿਯਕੇਕਾਰਨ। ਨਨਾਗਹਤਤਜਤਕੀਗੀਤਕਾ
 ਏਕਾਵਲੀਕਿਜੇਨਹੋਇਉਤ। ਏਕਾਵਲੀਮੰਗਾ
 ਰਸਕਾਰਜਭਾਵਨਹੀਹੋਤਹੋ। ਅਥਅੰਨਯੋਮੰਨਜਾ

ਖਕੇ

ਅਲੰਕਾਰਲਛਨਾਹੋਃ ਉੱਭੈਪਕਾਰੀਪਰਸਪਰਮ ੨੦੧
 ਤਸੈਭਾਸਰਸਾਹਿਅੰਨਮੇਅੰਨਆਬਿਰਾਹਸੇਅਲੰ
 ਕਾਰਕਵਨਾਹਾ 1੨੪ ਅਥਾਅਤਿਗਮਕੋਵੇਃਤੁੰ
 ਰਾਖੀਸਾਖਿਲਾਨਕਰਨਿਜਭਿਰਮੇਬਨਮਾਲਾਤੋਗਕੰਜੋ
 ਨਿਜਲਾਲਕੋਕੰਠਮਾਲਕੋਲਾਲਾ 1੬੫ ਨਾਅਕਰੋਨ
 ਅਕਾਰੋਸੁਖਦਿਯੋਨਾਅਕਾਰੋਨਾਅਕਾਰੋਸੁਖਦਿਯੋ
 ਅਥਉਤਾਲੰਕਾਰਾਹੋਃ ਪਰਸੈਤਕੀਰੀਤਜਹਉਤਾ
 ਕੰਠਨਾਤੀਨਿਭਾਤਸੇਹੋਤਹੋਸਬਹੀਕਰਤਬਖਨਾ 1੬
 ਏਕਜਹਉਤਤੇਪ੍ਰਸਾਨੀਕਸੈਦੂਜੇਪ੍ਰਸਤਉਤਾਨਿ
 ਸੈਤੀਜੋਪ੍ਰਸੈਤਬਾਦਾਹੀਮਿਹੋਤਉਤਤੇਪ੍ਰਸਾਨੀਕਸੈ
 ਅਥਾਬਿਹਾਰੀਹੋਃ ਸਪਨਕੰਜਬਨਘਨਾਤਿਮਰਮ
 ਪਕਅੰਧਾਰੀਗਤਾਤਉਨਦੁਹੋਸਮਾਮਦਹਦੀਪਸਿ
 ਖਾਸੀਨਾਤੀ 1੬੭ ਇਹਾਸਖੀਨੋਉਤਦਿਯੋਤਉਨਦੁ

ਰਹੇ ਸਮਾਪਤ ਹਿਸਾਬ ਕਰੀ ਪਾਸਿਆ ਸੀ ਗੋ। ਅਤੰ
 ਹਜ਼ਮੇ ਜਾਤੁ ਗੋ। ਜੋ ਨਾ ਖਰਨੈ ਪ੍ਰਥਮ ਖੁਫ਼ੁ ਜੋ ਹੋਇ ਗੋ
 ਜੋ ਨਾ ਖਰਾਦੁ ਗੋ। ਪ੍ਰਸਤੁ ਉਤ੍ਰੁ ਅਥਾਹਿ ॥ ੧੬੫ ॥
 ਕੋਨ ਕੀ ਕੋਨ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕਹੈ ਜਾਨਾ ਕਹਾ ਅਹਿ ਤੁ ਕੋ ਗੋ ਗਧ
 ਰਕਾ ਕਹਤੁ ਨਾਹਿ ॥ ੧੬੬ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਕੀ ਕੋਨਾ ਇਤ
 ਆਇ ਪ੍ਰਸਤੁ ਅਹਿ ਕੀ ਕੋਨਾ। ਗਧਾ ਬਰਬਾਹ ਰਨਾ
 ਪ੍ਰਸਤੁ ਬਾਹੀ ਮੇਂ ਅਥਾਹਿ ਸੈਦਾ। ਕੋਨ ਸਹੈ ਕੋਨ
 ਜਾਤੁ ਨੋ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤੀ ਨਾਗਰਨੈ ਦੋ ਕੋਨੈ ਦੋ। ਕੋਨ ਅ
 ਮੰਦ ਮੰਦ ਕਹੈ ਤਾ ਕੀ ਕੋਨ ਅਥਾਹਿ ਉਹੀ ਮੁਖੀ ਦੋ
 ਕਾਹਿ ਲਗੇ ਤੇਹ ਕੋਨ ਪਰੈ ਦ੍ਰਿਗ ਸਾਧ ਕਹਾਹੀ ਮ
 ਹਸਪਤੀ ਦੋ। ਹੋ ਕੋਨ ਜਾਤੁ ਕਹਾਹਿ ਅਸੇ ਮਥਪੀ
 ਤਮ ਜਾਹੇ ਸੁਨੇ ਹਸਪਤੀ ਦੋ ॥ ੧੬੭ ॥ ਇਹ ਬਾਹੀ
 ਮੇਂ ਪ੍ਰਸਤੁ ਹੈ। ਨਨਾ ਪ੍ਰਫੁਲਾਦਿ ਬਿਦਗਾਰ ਮੇਂ ਪ੍ਰਸੰਖਾ

ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ॥ ७३ ॥ ਪਸੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੇਵਲ ਏਕ २੦੨
 ਕੇ ਨਿਖੇਧਾ ਅੰਏ ਕੇ ਕੇ ਬਰਨ ਬੈਸਤ ਤਤ ਪਰਸਹਤ ਹੈ
 ਉਤ ਮੇ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੇ ਬਿਬਹਾਰ ਹੋਤ ਹੈ ਅਥ
 ਸੁਖ ਮਾਲੀ ਕਾਰ ਦੇ ॥ ਪਰ ਉਰ ਕੇ ਅਸੈ ਸਮੁਤ
 ਕੋ ਉਤ ਪ੍ਰਾਇਆ ਆਪ ਕ੍ਰਿਅ ਕਰਿ ਦੀਜੀ ਅੰਸੇ ਸੁ
 ਖ ਮਕ ਵਿਰਾਯਾ ॥ ੧੭੦ ॥ ਜਹਾ ਪਰ ਕੇ ਅਸੈ
 ਸਮੁਤਿ ਤਾਂ ਕੇ ਕ੍ਰਿਅ ਕਰਿ ਉਪ ਦੇਸ ਕੀ ਜੈਸੇ
 ਸੁਖ ਮਾਨਨੁ ਆਪ ਨੀ ਕ੍ਰਿਅ ਕਰਿ ਉਤ ਕਾ
 ਹੋ ਕੇ ਦੇ ਅਮੁਖ ਕਰਿ ਕੋ ਨ ਕਹੈ ॥ ੭੩ ॥ ਵਹਿਸਥਾ
 ਨਹੀ ਅੰਸੇ ਹੈ ਜਾਂ ਤੇ ਕ੍ਰਿਅ ਕਰਿ ਉਤ ਦੀਜੈ ਹੈ ॥
 ਪਤ ਬਿਵਹਾਰ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਅਥ ਦੇ ॥ ਲਖ ਲਖ ਲਖ
 ਲਖ ਇਤਿ ਭੇਦ ਭੀ ਰਸ ਰਸਾਇ ॥ ਨੀਲ ਬ੍ਰਸਨ
 ਮੈ ਬਾਲ ਤਬਲ ਨੇ ਬਦਨ ਦੁਰਾਯਾ ॥ ੧੭੧ ॥

ਸਿਹੰਦੀ ਦਾਸਤ ਸੇਖੇ ਯਕੇ ਸੰਕੇਤ ਬੁਨਾਯੇ ਮੁ
 ਖਨੀਲ ਬਸਨੇ ਮੇਰ ਕਬੇ ਸੇ ॥੧੧॥ ਬਿਹਾਰੀ
 ਲਖਿ ਗੁਰਜਨ ਬਿਚਕ ਮਲ ਸੇ ਸੀਸ ਛੁਹਾਯੇ
 ਸੁਆਮੀ ਹਰਿਸੁ ਮੁਖ ਕਹਿ ਆਰ ਸੀ ਹੀ ਯੇ ਲ
 ਗਾਈ ਬਾਂਸ ॥੧੧॥ ੨॥ ਅਥ ਸਾਰ ਅਲੰਕਾਰ ॥
 ਦੋ: ਉਤਰੇ ਉਤਰ ਬਖੁ ਜਹਿ ਬਰਨ ਨ ਕਹੈ ਸੁ
 ਜਾਨਾ ਸਾਰ ਅਲੰਕਿਤ ਜਾਨੇ ਸਾਰ ਸਬਦ
 ਕੁਹਨਾਨ ॥੧੧॥ ੩॥ ਅਥ ਦੋ: ਉਪਹਿਦਾਖੁ
 ਰਦਾਖੁ ਤੈ ਸੁਧਾ ਸੁਕਵਿਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥੫॥ ਅਧਿ-
 ਆ ਅਧਿਰਾਨ ਰਸ ਇਨ ਸੁਤ ਹੀ ਤੇ ਜਾਰਾ ॥
 ॥੧੧॥ ੪॥ ਅਥ ਅਸੰਗਤੀ ਅਲੰਕਾਰ ॥ ਲੰ
 ਛੁਹਾਏ: ॥ ਕਾਰਨ ਪੈ ਕਹੂੰ ਮੈਰ ਬਲ ਕਾਰਜ
 ਮੈਰੇ ਠਾਂ ॥ ਤਾਂਹਿ ਅਸੰਗਤਿ ਕਹਿ ਤਹੈ ਲਗੈ

ਅਸੰਗਤਿਕਾਮਾ ११५ ਜਗਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਰਹੇ ਇਸੇ २੦੩
 ਰਜ ਮੇਰੇ ਰਹੇ ਇਸੇ ਅਸੰਗਤੀ ਨਨੁ ਕਾਰਨ ਕਹੁ ਹੋਇ
 ਤਕੇ ਕਾਰਨ ਕਹੁ ਹੋਇ ਅਹ ਕੇ ਸੇਖ ਨੈ ਉਤ ਕਾਰਨ ਕੇ ਪੁਤਾ
 ਵਕੀ ਬਲ ਤੁਸੇ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਰਹੁ ਜਾਇ ਹੋਤ ਹੈ ਜੇ ਸੇ
 ਪੁਤਾ ਪੀਰਾ ਜਾਵੈ ਦਖਨ ਚਿਕੀ ਪਬੇ ਲਗੈ ਪਸਚਮਾ
 ਮੇਰੇ ਕੇ ਨਾਮ ਹੀ ਅਸੰਗਤ ਹੈ ਅਥਾ ਬਿਹਾਰੀ ਦੋ ॥
 ਫਿਗਨ ਲਗਤ ਬੇ ਪਤਾ ਹੋਇ ਬਿਕਲ ਕਰਤ ਅੰਗਮਾ
 ਨਾਇ ਤੇਰੇ ਸੁਹਤੇ ਬਿਖਮਈ ਛਿਤੇ ਤੀਛ ਨ ਬਾਨਾ ॥ ਨੇੜ
 ਪਾਲਾਗ ਬੇ ਫਿਗਨ ਸੇ ਬੇ ਪਬੇ ਦਿਵੇ ਕੇ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਰਹੇ
 ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਰਹੇ ॥ ਅਥ ਸਮਾਧੀ ਅਲੰਕਾਰ ੨੦ ॥ ਅੰ
 ਰਹੇ ਤਕੇ ਯੋਗ ਤੇ ਸੁਖ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੋਤਾ ਅਲੰਕਾਰ ਸੇ ਸਮਾ
 ਪਕਹਾਇ ਸੀਰੀ ਤਉ ਦੋਤਾ १११ ਜਗਨੇ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ
 ਰਹੇ ਹੋਇ ਤਕੇ ਕਰ ਬੇ ਮੇ ਅਕਸਮਾ ਤਕੇ ਉਮੇਰੇ ਉਦਿਤ

ਹੇਇਤਬਦਹਕਰਜਸੁਗਮਹੋਇ। ਸੋਸਮਾਪੀਅਥਾ
 ਕਲਾਨਿਧੇ। ਸੇਦਾਮਾਨਨੀਮਾਨਕਿਐਬਹੁਮਨਜੁਨਾ
 ਗਰਨੰਦੁਮਾਰਪਿਆਪੇ। ਤਾਤੀਮਟਾਟੁਤਜੇਲਗਪਾ
 ਇਪਰੋਪਦਪਜਾਗੀਕੋਕੋਪਉਥਾਪੇ। ਤੋਲਗਤੁਰਕਿਐ
 ਉਪਗਾਠਿਠੇਕੁਲਹੀਨੁਮੰਡਲਝਾਪੇ। ਬਾਹਦਪੋਰਪੁ
 ਠੰਦੁਉਰਨਬੋਲਨਮੇਰਮਨੋਹਰਤਾਪੇ। ੧੧੮। ਨਾਅ
 ਕਨੈਮਾਨਨੀਕੇਮਨਾਦੁਬੋਕਾਮੰਗੁਕਿਐਤਬਦੇਦ
 ਯੋਗਸੇਮੇਪਛਾਏਮੇਰਬੋਲਬੋਲਗੇ। ਅਤੇਮਾਨਜੁ
 ਗਮਹੀਦੁਹੋਇਗੇ। ਅਥਸਮਾਲੰਕਾਰਸਫਨਾਦੇ।
 ਯੋਗਬਸਤ੍ਰਸੰਗਜਹਜੇਗਸਸਤਕਸੰਗ। ਕੀਜੈਸਾਮਭੂ
 ਪਨਤੁਹਾਸਕੁਕਾਦਿਕੇਮਤਿਮੰਗਾ। ੧੧੯। ਅਥਾ। ੧੨੦। ਮੇ
 ਹੈਮਾਦੇਦਾਹਿਕਰਕੋਰਮੇਰਜਿਨਖਜਾਲਾ। ਬਾਲਲਾ
 ਕੁਲੀਜੇਗਹੈਸਿਨਦੁਹੀਕੀਮਾਲਾ। ੧੨੦। ਜੈਸੇਸ੍ਰੀ। ੧੨੦

ਰੂਪੀਜੀਕੋਤਨਕੇਮਲਹੈਤੇਸੀਪੀਤਚੰਬੇਲੀਮਾਲਾ ੨੦੮
 ਕੇਮਲਹੈ॥ ਅਥਾਤ੍ਰਿਖਮਅਲੰਕਾਰਾਲੰਕਾਰੇ॥
 ਅਨਾਮਿਲਤੋਕੇਸੰਗਜਹਿਕਿਅਕਰਿਅਨੁਗਥਹੋਇ
 ਕਾਰਨਰੰਗਤੋਕਾਜਰੰਗਹਿੰਨਬਿਖਮਤੈਜੋਇ॥੧੯
 ੧॥ ਜਹਾਅਮਿਲਪਦਾਰਥਨਕੇਸੰਗਕੀਜੈ॥੧॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
 ਕਰਿਤਿਮੇਤਾਸੇਅਨੁਗਥਫਲਕੀਪਾਪਤਿਹੋਇ ੨ ਕਾਰ
 ਨਕੇਅੰਗਰੰਗਹੋਇਕਾਰਨਕੇਅੰਗਰੰਗਹੋਇ॥੩ ਅੰਸੇ
 ਤੀਨਬਿਖਮਜਾਨਿਯੋ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਅਥਾਤ੍ਰੇ॥ ਕਰ
 ਰਾਪਕਾਰੇਬਰਨਕਹਾਚੰਦਸਕਲੰਕਾਰਾਗੋਪਕੀ
 ਸੁੰਦੀਕਹਿਕੁਬਜਾਇਬੰਕਾ॥੧੨੬॥ ਇਨਕੇਸੰਗ
 ਹੋਇਸੇਅਨਾਮਿਲਤੋਕੇਸੰਗਹੈ॥ ੨੩ ਅਥਾਤ੍ਰਿ
 ਰਾਗੀ॥ ਮਾਰਜਮਾਰਕੀਪਰੀਅਗੀਮਗੀਹਨਮਾਗੀ
 ਸੀਰਗਲਾਝਪਗੀਪਗੀਅਗੀਬਗੀਹਨਬਾਗੀ॥

੨੩) ਗੁਲਾਬ ਬੰਸੀ ਚ ਬੋਲੀ ਜਿਸ ਤਾ ਸੋ ਮਹਨ ਕੀ
 ਨਾਈ ਰਖ ਮਨ ਰਥ ਫਲ ਹੋ ਤੇ ਭਯੋ ॥ ਫਿਤੀ ਮਥਾ ਰੇ:
 ਪੀਤ ਬੀਜ ਗੀ ਸਦਾ ਅਪਨ ਪੁਗਟ ਤਿਹੋਂ ਦਹਿ ਰੇਖਾ ॥
 ਪੁਗਟ ਤਿਉ ਜਲ ਨੀਰ ਤੋਂ ਮਹਨ ਕਮਲਾ ਪਦ ਰੇਖਾ ॥ ੧
 ੨੪) ਮੇਘ ਸਦਾ ਮੇਘੀਤ ਬੀਜ ਗੀ ਰੋਂਦ ਕਟ ਕਰੇਂ ਹੋਂ ॥
 ਨਨੁ ॥ ਬਿਰੋਧ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਚਿਤ ॥ ਬਿਰੋਧ ਮੇਘਾ ਹਨ ਕੰ
 ਰਜ ਰਾਵਨ ਗੀਰ ਹਨ ਕਰੀਖੇ ~~ਬੋਲੀ~~ ॥ ਹੋਂ ॥ ਮ
 ਪਿਕਲੀ ਕਾਰ ਲੱਛਨਾ ਰੇ ॥ ਲਖੇ ਬਡੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਜ
 ਹ ਬਡੇ ਅਧੇਸਾ ॥ ਲਖੁ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੋਂ ਜਹਾ ਲਖੁ ਅਧੇਸ
 ਅਧ ਕੇਸਾ ॥ ੧੪੫ ॥ ਜਗਾ ਬਡੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅਧੇਸਾ ਬ
 ਡੇ ਹੋਇ ਰੇ ਬਾਲੁ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅਧੇਸਾ ਲਖੁ ਹੋਇ ਸੋ
 ਅਧਿਕਾ ॥ ਜਾਮੇ ਬਸਤਰਾ ਖਿਖੇ ਸੋ ਅਧਾਰ ॥ ਜਾ ਕੋ
 ਖੀਖੇ ਸੋ ਅਧੇਸਾ ਜਾਨਿਖੇ ॥ ਅਧਾਰੇ ॥ ਕਰਾ ਕਰੇ

ਧਾਰਿਆ ਪੋਰੈ ਸੁਜ ਸੁਖ ਮਿਤ ਮਹਿ ਦਿਹਾਤਾ ਸਾਤ ਸਿੰਧੁ ॥ ੧੮੬ ॥
 ਮੇਸਾ ਦਰੇ ਸੇਖੋ ਸੋਨ ਸਮਾਤਿ ॥ ੧੮੬ ॥ ਸਾਤ ਸਿੰਧੁ
 ਅਪਾਰ ਬੋਰੈ ਤਾਮੇ ਭੀ ਜਸ ਨਹੀ ਸਮਾਤ ਹੋ ਯਾਤੋ ਮੁ
 ਸੇਖ ਬੋਰੈ ਜਾਨਿ ਦੇ ॥ ਪੁਨ: ੨: ॥ ਵੇਸੇ ਲਿਖਿ ਉਨ ਦ
 ਲਾਤਿ ਮਸੁਰਿ ਦੇ ਸੀ ਬਿਜਗਾ ॥ ਛਲਕੈ ਪਲਕ
 ਪਛੇ ਲਿਕੈ ਅਧਿਕ ਜੋ ਮੇ ਤੇ ਲਾਜਾ ॥ ੧੮੭ ॥ ਆਖਿ
 ਟਮ ਪਾਰ ਤਾ ਸੋਨ ਕਾ ਛਲੇ ਮੁਧੇ ਮਜਾ ਨਿਖੇ ਜਾਤੋ
 ਛਲਿਕੈ ਹੋ ॥ ਅਥ ਪੁਤ ਅਨੀ ਕਾ ਲੰਕਾ ਗਲ ਛਲ ॥
 ੨: ॥ ਜੀਤ ਸਕੈ ਨਹਿ ਸੋ ਕੋ ਸੋ ਪਛੁ ਪੁਨ ਦੇਖਾ ॥ ੩੦
 ਕੋਟ ਖਦੀ ਜੋ ਜਗਾਂ ਪੁਤ ਅਨੀ ਕਾ ਲੰਕਾ ॥ ੧੮੮ ॥ ਜ
 ਾਸੋ ਤਪੇ ਨੇਰ ਰਲੇ ਤਬ ਤਾ ਕੋ ਸਹਾਯ ਕੋ ਕੋਟ ਖਦੀ
 ਜਮੇ ਸੋ ਪੁਤ ਅਨੀ ਕਾ ਲੰਕਾ ॥ ਟਪ ਕੋਟ ਖਦੀ ਜੋ ॥ ੩੩
 ਬੋਰ ਲੀਖੇ ਹਿਤਾ ॥ ਅਥ ਕੋਸ ਦੋਵੇ ਸੋ ਧਾ ਗਾਦਰੇ

ਪ੍ਰਸੰਨੀਤਿ ਹੈਕਾਂ ਅਰਚੰਦਰਜਿਤੋ ਮੁਖਕਾਂ ਚੰਦਕੀਬ
ਨਿਕੋ ਮੁਖਾਰੇਤਿ ਹਾਰੇ ਜਿਧਾਰੇ ਪੇਏ ਅਬੁਰਦੁ ਮੁਖੇ
ਇਕਮੈ ਪੇਅਨਿਕੋ ਜਿਨਕੀ ਪੰਨੀ ਸਿਪਾਨਿ ਹਿਰਾ
ਰਕੈਟੁ ਲਕੈਚਾ ਪਨਬਾਨਕੇਤ ਨਿਕੋ ਰਾਖਹੁ ਬੇਗਾਰੇ
ਅਨਿਧਿਕੇ ਸਵਮਾਰਤ ਹੈ ਮੁਹਿਤੇ ਰਿਏ ਜਾਨਿਕੋ ।
੧੮੬। ਚੰਦ੍ਰਾਇਕੇ ਜੋਰਯੀ ਸਿਸ੍ਰੋ ਪੇਨਚਲੇ ਤਬਤਾ
ਕੀਪ੍ਰਾਯਾਜੇਹੈ ਤਿਨਕੇ ਮਾਰਬੇਲਗਯੋ ਅਥਮੀਲ
ਤਾਅਲੀਕਾਰਲੱਛਨਾਵੇ : ਕਾਂਹੂੰ ਪਦਾਰਥ ਮੇਜਹਾ
ਮਿਲੈ ਪਦਾਰਥਕੇਇਹ ਮੀਲਤਤਾਂਕੇ ਕਹਿਤਹੈ ਏਕ
ਰੂਪਹੀਹੋਯਾ ॥ ੧੮੭॥ ਏਕਰੂਪਬਿਜੇਸਨਸਾਨਾ
ਅਲੀਕਾਰਬਾਰਨਾਰਥਾ ਅਥਾ ਸ਼ਬਿਹਾਰੀ ਮਿ
ਲਿਪ੍ਰਛਾਹੀਜੇਨਸੇਰਹੇਦੁਹਨਕੇਗਾਤਾ ਹਰਰਾਧਾਇ
ਕਯੰਗਹੀਚਲੇਗਲੀਮਿਜਾਤਾ ॥ ੧੮੮॥ ਇਹਾਸ਼ੀ

ਸਿਸ਼ੁ ਮੋਹਿ ਪਾਤੀ ਪਛਾਹੀ ਮੋਹਿ ਰਾਹੀ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਅਥਵਾ ੧੦੬
 ਕਾਦਲੀ ਅਲੰਕਾਰ ਲਛਨਾ ਹੈ ॥ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਲੇ ਮੇ
 ਜਹਾ ਅਗਲੇ ਅਗਲੇ ਅਰਥਾ ਰਹਿਤ ਕੋਧੋ ਨਹਿ ਰਹਿਤ
 ਜੋਏ ਕਾਦਲੀ ਸਮਰਥਾ ੧੬੩ ॥ ਜਹਾ ਗਹਿਤਿ ਤਜਤਿ
 ਕੀ ਗਿਤਿ ਚਲੇ ਚਲੇ ਜੀ ਜੀ ਗੀਬੰਦ ਆਪਾ ਥਾਪਤੇ ਜੰ
 ਹਿ ਕਿੰਬਾ ਦੁਰਕਰ ਤੇ ਜਾਹਿ ਜੋਏ ਕਾਦਲੀ ॥ ਥਾਪਦੇ ਪਾ
 ਥਾਪਦੇ ॥ ਉਹ ਪਹਿ ਕੁਰ ਕੁਚ ਪਹੁ ਕੁਚ ਕੇ ਕੰਚ ਕਚੁ ਪਹ
 ਹਰਾ ॥ ਤਹਾ ਜਾਇ ਮੋਹ ਤਹਾ ਪਿਪਾਸਾ ਕਰਤ ਬਿਗੁ
 ੧੬੩ ॥ ਦੁਰਕਰ ਬੇਅਥਾ ਰਹਾ ਸੁਜਲ ਜਹਿ ਕੰਜਨ
 ਕੰਜਨ ਕੁੰਭ ਰਸੁ ਧਾਸਾ ਨਹੀਂ ਭੰਗ ਜਹਿ ਗੀਜਨ ਹੀ
 ਜਨ ਕਹੈ ਹੁਣ ਸਾ ੧੬੪ ॥ ਅਥ ਸੁਮਰਨ ਮਲੰਕਾਰਾ
 ੨ ॥ ਜੋ ਅਨੁਭਵ ਤੇ ਬਸਤ ਕੋ ਸੁਮਰਨ ਤਹਿ ਸਮ
 ਏਖਾ ਸੋ ਸੁਮਰਨ ਭੁਖਨ ਭਨੇ ਸੁਕਦਿ ਸੁਲਛਨ ਪੇ

ਪਤ੍ਰਮ ਮੋਰਨ ਕੋ ਅਥ ਪਤੀ ਪਾਅਲੰ ਕਾਗਲ ਨਮੋ ॥ ੩੦ ॥
ਇਕ ਜਗਾਉ ਪਾਅਲੰ ॥ ੩੧ ॥ ਜਗਾਉ ਪਾਅਲੰ ਉਪ
ਮੇਅਕੀ ਸਮਤਾਸਾ ਇਕ ਜਗਾਉ ੩੨ ਤੀਜੇ ਜਗਾਉ ਪਾਅ
ਲੰ ਅਗੇਉ ਪਾਅਕੀ ਨਿਗਾਹ ਹੋਇ ੩੩ ਚੌਥੇ ਜਗਾ
ਉ ਪਾਅਕੀ ਅਗੇਉ ਪਾਅਕੀ ਨਿਗਾਹ ਹੋਇ ੩੪ ਸੋਪ
ਤੀ ਪਾਪੁਥ ਮਾਥਾ ਲਾਕੋ ਸੋਪਾ ਲਾਕੋ ਨਿ
ਪਥਿਕ ਪਤਾਪਤੀ ਤੀਜੀ ਜਿਹੀ ਸਿਰ ਮੋਰਤੀ ਨਕੋਉ
ਮਕੇ ਪਾਗ ਕਸੀਰ ਪਾਈਰ ਚੋਬੇ ਪਕੇ ਕਾਇਨੇ ਨਿਤ
ਰੋਕੋ ਚਦਰ ਕੀ ਕੇ ਮਸਰ ਕੀ ਕੇ ਮਰੂਰ ਪੰਚ
ਕਰੇ ਕੀ ਹੋਰੀ ਕਾਹੇ ਕੇ ਪੋਰੀ ਰੋਕ ਲਪ ਪੰਦਰ ਥਾਉ
ਤੁਲਨਾ ਨਿਨਕੋ ੩੫ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਥ ਜੀ ਸਿੰਘ
ਅਤਾਇਉ ਪਾਅਕੀ ਅਗੇਉ ਪਾਅਕੀ ਨਿਗਾਹ ਹੋਇ ੩੬
ਜੈ ਬਾਹਰ ਥਾਉ ਪਾਈ ੩੭ ਤੀਜੀ ਪਾਅਲੰ ਅਤਉ ਜਲ

ਫਿਗਮੀਨਸੇਕਰੇਕੋਨਾਬਿਧਜਾਹਾ ਮੀਨਚਿਪਮਾ
 ਨਜੇਨੇਚਿਪਮੇਮਕੀਸਮਤਾਲਾਪਕਨਹੀਯਤਿ
 ਤੀਪਮਥਾਲਲਤਲਲਮੇਰਾਬਿਤਾਸਾਗਰਮੇ
 ਗਰਾਈਮੇਰਮੇਚਿਚਾਈਰਤਿਨਾਥਹੀਮੇਰੁਪਕੀ
 ਨਿਕਾਈਨਿਗਧਾਰਿਏਟਾਰਨਦੇਦਤਰਮੇਸਿਧਾਨ
 ਸਾਗਰਮੇਪਸਾਰਗੀਗਨੀਰਮੇਸੁਕੇਸੇਕੇਬਿਸਾਰਿ
 ਮਾਤਰਨਮੇਤੇਜਬਰਨਤਿਮਤਿਰਮਜੇਤਜਗ
 ਮਗੀਜਾਮਨੀਰਮਨਮੇਬਿਚਾਰਿਏਗਾਟਭਾਦ
 ਸਿੰਘਕਗਤਮਹੀਬਠੇਰੋਜਗਰਾਦਰੋਕੋਗਨਮੇ
 ਠੋਰੀਨਿਗਾਰਿਏ2001 ਸਾਗਰਾਦਿਚਿਪਮਾਨ
 ਗੇਕੋਭਾਦਸਿੰਘਚਿਪਮੇਮਕੀਮਨਾਰਗਭਾਦਮਨਨ
 ਜਬਚਿਪਮੇਮਹੀਰਿਮਾਰਗਭਾਦਤੋਰਮਤਕਾਰ
 ਕਰਾਉਤਿਧਾਨਿਤਸਾਗਰਾਦਿਸਾਧਿਸਜਾਨਿਮੇ

ਅਹਰਮਤੁਕਾਰਾਚਤਰਥਪਥਾਪਧਰਿਨਜਿ ੨੦੮
 ਨਜਿਅਗਰਥਪਰਹੰਗੀਕਰਨਅਪਾਰਾਦੁਰਜਨਕੇ
 ਰਿਅਦੇਖਿਐਤਸੇਲਾਪਰਜਾਗਾ ੨੦੯ ਦੁਰਜਨ
 ਕੇਦੇਉਦਮੇਅਕੇਆਗੇਪਾਹਨਉਪਮਾਨਕੋਨਿਗ
 ਦਰਕੇਯੋਅਥਜਮਾਨਮਾਲੀਕਾਰਲਛਨਾਦੇ॥
 ਬਰਨਨੀਅਜਹਮੇਰਸੇਗੁਨਸਮਤਾਕਰਤੁਲਾਦੇ
 ਮੇਭੇਦਦੁਰੇਨਜਹਸੇਸਾਮਾਨਅਮੁਲਾ ੨੧੦
 ਹਾਬਰਨਨੀਅਕੇਤੁਲਾਕਾਰਮੇਰੇਮੇਗੁਨਹਉਤੁ
 ਨਕਰਦਉਮੇਅਭੇਦਨਦੁਰੇਸੇਸਾਮਾਨਾਦੇਉਸੇਸ
 ਨਮੀਲਤਬਾਰਨਾਰਥਾਪਥਾਦੇ॥ ਲਾਖਿਐਨਿਸਮੇ
 ਨਦਲਕੇਕੋਤਕਸੁਖਸਹਸਾਤਾਹਿਮਕਰਮਗਤਿਅ
 ਬਦਨਮੇਅੰਤਗਲਏਨਜਾਤਾ ੨੧੧ ਹਿਮਕਰਮੇਤਿ
 ਅਬਦਨਮੇਭੇਦਨਹੀਜਾਨੇਜਾਤਾਹਿਮਕਰਕੋਨਹੇ

ਅੰਤਿ ਅਬਦਨ ਕੋ ਨਹੈ। ਪੁਨ੍ਹ ਤੁਕ ਯਾਨੀ ਨਜਾਤਮ
 ਮਸਾਲਮ ਬਿਲਸੁਲਾ ਲਗਲਾ ਲਚਲਾ ਵਤਭੂ
 ਕੋ। ਅਥ ਬਸੇ ਖਾਲੀ ਕਾਹ। ਜਹਾ ਪ੍ਰਸਿਧ ਅਧਾਰਤੇ
 ਬਿਨਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਿਥਤ ਸੇ ਪ੍ਰਥਮ। ਜਹਾ ਏਕ ਬ
 ਸਤ ਏਕ ਬੰਗੀ ਅਨੇਕ ਨਕੇ ਛਾਇਕਰਤਿ ਨੇਮੇ ਸੇ
 ਦੁਤੀ। ਜਹਾ ਏਕ ਬਸਤ ਕੇ ਕਦਤਹੀ ਤਕੇ ਸੰਗ ਮੋਹੁ
 ਨਿਰਜਤ ਨਰਾਇਣ ਸੇ ਤਿਤੀ ਅਬਸੇਖਾ ਪ੍ਰਥਮ ਅ
 ਥਾ ਬਿਹਾਰੀ। ਦੋ। ਮੋਹਨ ਮੂਰਤ ਸਮਾ ਅਕੀ ਅਤਿਅ
 ਪਰਤਗਤ ਜੋਇ। ਬਸਤ ਸੁਦੇਤ ਅੰਤਰਤਉ ਪ੍ਰਤਿ
 ਬਿਬਤ ਅਗਜੋਇ ੨੦। ਏਹਾ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੀ ਮੂਰਤ
 ਕੋ ਪ੍ਰਸਿਧ ਅਧਾਰ ਨਹੀ ਹੋਇਤਾ। ਮੁਕਤ ਕੋ ਅਧਾਰ
 ਮੰਦਰ ਹੋਤਹੈ। ਦੁਤੀ ਅਥ ਬੁਲਾਨਿਯੋ ਕਾ ਬਿਤਾ ਪਸਾ
 ਗੀਤੁ ਅੰਗਨ ਕੀ ਓਮ ਗੀ। ਸੁਦਾਸ ਸੋਈ ਲਗੀ ਹਰ

ਚੰਦਨ ਮੇਇੰਦਗ ਕੇ ਘਰ ਮੇਂ ਆਲਤੀਲਤਾ ਬਨ ੨੦੬
 ਮੇਂ ਸੇਵਤੀ ਗੁਲਾਬ ਨ ਮੇਂ ਗਮ ਰਘਨ ਸਾਗੀ
 ਬਰਖਰ ਮੇਂ ਉਛਰਿ ਮਛੇਰ ਛਬਿ ਛਈ
 ਪੁਨਛਿਤ ਪਰ ਰੋਖ ਮਤ ਸੇਈ ਮਨਿ ਮਾਨ ਕਮ
 ਕਰ ਮੇਂ ਠੰਧ ਕਥਨੀ ਮੇਂ ਚਰ ਕਨਕੀ ਅਨੀ ਮੇਂ ਰਾ
 ਚੰਦਰੀ ਕਲ ਮੇਂ ਰਪਲ ਮੇਂ ਰਾਮਿ ਰਮੇਂ ੨੦੫
 ਇਹਾ ਨਾਮ ਕਾ ਵੀ ਸੁਭਾਸ਼ਟ ਕਥੇ ਹੀ ਚੰਦਨ
 ਰਿਕੋ ਛਾਇ ਕਰ ਹੀ ਤੇ ਸੇ ਹੀ ਛਬਿ ਅਨੇ ਕਨ
 ਕੋ ਛਾਇ ਹੀ ਤਿਤੀ ਸਥਾ ਸੇਧਾ ਰੁਪਰੁ
 ਪਮਨੁ ਪਮਅਰ ਰੁਤ ਕੀ ਗਤਿ ਜੇਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸੇ
 ਰੋਈ ਰੁਪਰੁ ਰੁਪਰੁ ਰੁਤਾਈ ਕੋ ਤੀ ਕੋ
 ਪਤ ਪਕੋ ਤੇ ਜਤਨ ਦੇਈ ਸੀਰਪ ਬੀਰੁ ਰੁ
 ਲਰ ਰੇ ਸਭਿਰੰ ਰਕੋ ਏਕੋ ਨਚ ਉਚੇ ਏ

ॐ ਕਾਮਰੂਪੇ ਹਿਮਪਾਮਰੂਪੇ ਮਪਦਾਂਤਰੂਪੇ ਸਦ੍
 ਭਰੂਪੇ ਈਸ਼ ॥ ੨੦੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾਥ ਮਹਾਰਾਜ ਕੋ ਹੋਤੁ
 ਹੀਕਾਮਾਦਿ ਮਨੋਕਸੰਗ ਹੀਰਦੇਗਏ ॥ ਅਥ ਤੁਰ
 ਗੁਨਾ ਲੰਕਾਰਾ ਲੰਛਨਾ ਕੁਖਾ ਕੁਖਨੇ ॥ ਤਦਿ
 ਗੁਨਤੁ ਜਿਗੁਨਾ ਮਾਪਨ ਸੰਗਤ ਕੇ ਗੁਨ ਲੇਖ ॥ ਥੇ
 ਸਰਸੋਤੀ ਅਪਗਮਿਲ ਪਰ ਮਰਗਾਛ ਬਿਰੇਖ ॥
 ੨੦੭ ॥ ਜਗਾ ਮਪਨੇ ਗੁਨ ਆਗ ਸੰਗਤ ਕੇ ਗੁਨ ਗ
 ਨ ਕਰੋ ਸੋ ਤਦਿ ਗੁਨਾ ॥ ਜੇ ਸੇ ਸੇ ਸਰਸੋਤੀ ਅਪਗ
 ਨ ਸੰਗਿਲ ਪਰ ਮਰਗਾ ਮਰੂਨ ਰੰਗ ਕੇ ਜਗਹ ਭੇਖ
 ਨਨੁ ॥ ਅਪਨੇ ਗੁਨ ਆਗ ਸੰਗਤ ਕੇ ਗੁਨ ਕਾਹੇ ਕੇ
 ਗੁਨ ਕਰੋ ॥ ਅਪਨੇ ਗੁਨ ਕਰੋ ॥ ਚਿਤ ॥ ਆਪਨੀ
 ਸਦ੍ਭਾਵ ਹੀ ਮਰੂਨ ਗੁਨ ਗੁਨ ਕਰੋ ॥ ਜੇ ਸੇ ਸ
 ਫੁਟਿਕ ਸਿਲਾ ਹੀ ਗਜਪਾਤੁ ਸਮਾਪਤਿ ਦੇਖ

उच्चजपबुधमवेउच्चजपबुधमवेरंगवर्मापनी ३२०
 भापनीमदहतावठिमदहवमिसागणनवे
 रंगमजबेगानवेगणनवरंगतामेपदलग
 नवेउवेदतेमंगमदहइजाउवेधव
 मंदमप्रैलवेगारिदेगुतिभासनीपम
 गीवेगवगुलप्रैलजानियेलायेरियेउव
 पवेपुंगदेमरगमीउववदेजानियेन
 नवेपुतिप्रैपपगेगुलमेसनवीदुतिपुंग
 इजानियेमेसेवदहपलदयेमंगमंग
 देवउगीमनमेगेविकाम२०८॥अथउर
 गानलवगलहना॥२॥मंगउदेजगितेउगी
 गगेनगानवेलेसासेअउउरगानकुधल
 रंगमप्रैप्रैपिप्रैमेसा॥२०९॥जगामंगु

ਤਉ ਤਉ ਤਉ ਤਉ ਗੁਰਗੁਰਨਾਨਕੀ ਜੈ ਸੋ ਅੰਤਰ ਗੁਰਗੁਰਨਾਨਕੀ ॥ ੧ ॥
 ਬਿਗੀ ॥ ੨ ॥ ਭੰਗੀ ਧਾਰਿ ਤੇ ਗੀਰਧੀ ਵੇਗੁ ਪ੍ਰਸਿਤ ਨਜ ॥
 ਇ ॥ ਨੇਹੁ ਰੇਹੀ ਧਰਮੀ ਖੇਤੁ ਰੁਖਿ ਖੇਲ ਖਾਇ ॥ ੩ ॥
 ੧੦ ॥ ਨੇਹੁ ਰੇਹੀ ਖੇਮੇ ਗਰੀਬੀ ਰੁਖ ਰਹਿ ਨ ਖਾਤੇ ॥
 ਤਰਗੁਨਾਨਕੀ ਖੇਮੇ ਧਰਮੀ ਰੋਹ ਰਤਾ ਕਰੀ ਮੋਹ ਰੋਗੁ ਨਾਨਕੀ ॥
 ਗੀਗਰੀ ॥ ੪ ॥ ਆਖਿਆ ਪਾਤਖਲੀ ਕਾਹ ਲਛਨਾ ॥
 ੨ ॥ ਮੋਹ ਬਸਤੁ ਸਾਧਨ ਨਹੀ ਵੀਜੈ ਤਸੇ ਮੋਹਿ ਸੋ ਬਸ ॥
 ਆਪਾਤ ਬਖਾਨਿ ਖੇਵਹੁ ਤਸੁ ਕਹਿ ਸਿਰਮੋਹ ॥ ੩ ॥
 ਨਗਨ ਮੋਹ ਬਸਤੁ ਕੇ ਸਾਧਨ ਰਹਿ ਤਸੇ ਮੋਹਿ ਗੀ ॥
 ਵੀਜੀ ਖੇਮ ॥ ਆਖਿਆ ਹੀਜੈ ਸੁਖ ਰੇ ਨਦਾਰੇ ਦੁਖ ਰੇ ॥
 ਖੇਮ ਬਖਾਪਾਤਾ ਨਹ ॥ ਸੁਖ ਰੇ ਨਦਾਰੇ ਦੁਖ ਰੇ ਸੇ ॥
 ਰੇਖਾ ॥ ਭਿੜ ॥ ਸਮੇ ਕੇ ਪਲਟ ਬੋਲੇ ਮੇ ਅਪਨੇ ਸੁ ॥
 ਗੁਰਬਿਕਾਸ ਸੇ ਸੁਖ ਰੇ ਨਦਾਰੇ ਗੀ ਦੁਖ ਰੇ ਤਖੇ ॥

ਜੇ ਸੇਰੰ ਭਸੀ ਤਲਤ ਕੁ ਸਾਧਨ ਹੈਂ ॥ ਬਿਗੀ ਬਿਖੇ
 ਸੋਈ ਆਗਉਤਿ ਜਾਵੈ ਹੈਂ ॥ ਨਨੁ ਬਿਖਮ ਕਯੋ
 ਨਹਾਇ ॥ ਚਿਤ ॥ ਬਿਖਮ ਮੇਂ ਕੁਲੇ ਦਿਖ ਮਕਿ ਪੋ ਬਰੇ
 ਲਹੇ ਕੁਲੇ ॥ ਆਮੇ ਚਿਦ ਮਕਿ ਪੋ ਜਨ ਨਹੀਂ ॥ ਅਥਾ
 ਮਤਿਗ ਮਕੋ ॥ ੨੦ ॥ ਪਿਪਾ ਬਿਛਰਤ ਬਿਪ ਬੈਰ ਪਰਉਲ
 ਟਪਰੇ ਸਕੁ ਹੋਤਾ ॥ ਜੇ ਨਿਰਖਤ ਸੁਖ ਦੇਤ ਹੈਂ ॥ ਤੇ ਨਿਰਖਤ ਦੁਖ
 ਦੇਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ॥ ਇਹਾ ਸੁਖ ਦੇਤੋ ਦੁਖ ਦਰੁਏ ॥ ਪਨ ॥ ੨੨ ॥ ਨਿ
 ਜ ਕ੍ਰਿਨ ਨ ਸੋ ਸਗਤ ਕੋ ਬਰਖ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਦੇਤਾ ॥ ਤਿਨ ਕਿਰਨ
 ਨ ਸੋਈ ਦੁਖ ਮੇਂ ਦਿਤ ਕਰਤ ਅਚੇਤਾ ॥ ੨੩ ॥ ਅਥ ਸੰ ਸ੍ਰਿ ਸੁਖ
 ਲੰਕਾ ਕਲਾ ਛਨ ॥ ੨੪ ॥ ਹਰਤੁ ਜਗਾ ਨਿਰਪੇ ਛੁਤੁ ਸੁਖ
 ਟਾਰਥਾ ਲੰਕਾਗਾ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਠੋਰ ਮੇ ਸੋ ਸ੍ਰਿ ਸ੍ਰਿ ਸ੍ਰਿ
 ਭਾਗ ॥ ੨੫ ॥ ਜਗਾ ਨਿਰਪੇ ਛੁਤੁ ਸੁਖ ਟਾਰਥਾ ਅਲੰਕਾਰ
 ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਠੋਰ ਮੇ ਏਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰੇ ਸੋ ਸ੍ਰਿ ਸ੍ਰਿ ਸ੍ਰਿ

ਪੇਛਾ ਬਸੇ ਨਸੀ ਕਰ ਬਾਹ ਨਾਹ ਬਾ ਨਨੁ ਹਰੇ ਹਰੇ
 ਕਠੇ ਤਹਾ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਠੰਗ ਵੇਸੇ ਪੁਕਾਸੇ ਆ
 ਨਿਗਪੇ ਛਦਾ ਵੇਸੇ ਹੋਰੇ। ਉੜ। ਤਿਲ ਤੰਦਲ ਅੰ
 ਖਾਤਿਲ ਤੰਦਲ ਏ ਕਠੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਤਉ ਭੁੰਨਿ ਭੁੰਨਿ
 ਭੁਸੇ ਹੋਰੇ ਤੰਦਲ ਨ ਕੀ ਅਪੇਛਾ ਤਿਲ ਨ ਕੀ ਨਹੀ
 ਸ੍ਰੀ ਤਿਲ ਨ ਕੀ ਤੰਦਲ ਨ ਕੀ ਨਹੀ। ਨਨੁ। ਜੇ ਤੇ ਅ
 ਲੰਕਾ ਹੋ ਸਬ ਮੇਸ ਬਾਰ ਬਾ ਅਲੰਕਾ ਮਿਲੇ ਹੀ
 ਰਲੇ ਹੋ। ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਠੰਗ ਭੁੰਨਿ ਭੁੰਨਿ ਭੁਸੇ
 ਹੋ। ਅਨੁਪਸਾਰਿ ਸੁਭ ਕਵਿਤਿ ਆਪੁ ਆਪੁ ਕਵਿਤਿ
 ਆਪੁ ਸੁਭ ਕਵਿਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਹੋਇ। ਉੜ। ਜਗਾਪੁ
 ਹਥ ਪਸੰਗ ਮਿਲ ਕਰਿ ਤਬ ਅਲੰਕਾਰ ਭੁਸੇ ਤਹਾ
 ਤੇਜੇ ਅਲੰਕਾਰ ਮਿਧ ਹੋਇ ਸੋਈ ਹੋਇ ਹੋ। ਜੇ ਸੇ
 ਉਤਪੇਛਾ ਮੇਸੀ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸੇਸੀ ਸ੍ਰੀ ਸਾਜੀ ਕੇ ਅਪੇ

ਕੇਸਕੇਰੀਗਕੀਇਸਕਾਗੀਗੀਇਤਮੇਤਮਲਕਾਰਕੋਉਨ੨੧੩
 ਯੋਜਿਕੋਸੁਭਦੁਕਤਹੇਤਮਲਕਾਰੀਗਰਬਸੀਕਿਸੁਜੀਕੇ
 ਕੁਛਮੁਛਦੁਖੋਈਮੇਅਗੋਕਯੋਬੁਧਮਲੈਨੇਚੰਦ੍ਰ
 ਕੋਛਪਾਇਸੁਗਨਪਗਟਕਰਯੋਮੇਸੇਕਠਿਬੇਕਰਪਰਮਿਲ
 ਚਿਤਪੇਛਮਲੀਕਾਰਸਿਪਤੁਯੋਮੇਮਿਲਕਾਰੀਕੇਸਰਾਦੇ
 ਬਿਦੁਰਕਰਹੇਸੇਬਿਨਾਇਤਨੇਈਕਹਤੇਬੁਧਮਲੈਚੰਦ੍ਰ
 ਛਿਪਾਇਸੁਗਨਪਗਟਕਰਯੋਮੇਅਗਨਬੁਧਮਲੈਜਗਮੇ
 ਸੀਰੀਤਹੇਇਤਹਾਏਕਹੀਅਲਕਾਰਜਾਨਿਯੋਮੇਜਗਦੇ
 ਹਦਮੇਏਕਬਾਕਮਾਰਥਮੇਏਕਅਲੀਕਾਰਹੇਇਦੁਖੇਬਾਕਮ
 ਰਥਮੇਦੁਖੇਅਲੀਕਾਰਹੇਇਤਹਾਧੁਨੇਜਮਲਕਾਰਹੇਹੇਸੇ
 ਕੇਦੁਲਜਾਨਿਯੋਮੁਖ: ਸਿਧੁਰਨਦੇਹਦਮੇਏਕਅਲੀਕਾਰ
 ਤੇਇਦੇਰਠਾਰੀਮੇਦੁਖੇਹੇਇਸੇਸੀਸ੍ਰਿਸੁਜਾਨਿਯੋਏਤੋਰੇਦਾ
 ਸੀਸ੍ਰਿਸੁਧਾਥਾਹਮਾਰੋਕਿਯੋਰੁਗਤੀਰਤਨਕਰਕੋਛਪੇ

ਛਿਹਰੀਤੁਰੇਤੁਰਨਹਿਤਨਦਮਤਾਧਿਗਨੀਕੇ
 ਕਲਕੀਰਪੋਤਿਮੇਰਭੁਮਿਰਤਿਤਗਜੀਰਤਨ
 ਜਇਤਸਭੁਪੁਰਾਜਾਪੁਰਭੁਰਬਗਸੁਖਰੇ
 ਪਗਨਸਹਿਤਨੰਦਨੰਦਨਕਰਨਾਕਗਜੇਅਤਿਮ
 ਨਾਰਿਬੁਭਾਗਿਤਪਰੇਧਾਨਜੇਗਨਪਠੇਸੇ
 ਅਬੁਭਜਹਿਬੀਸੀਰੇਸੀਭੀਬਾਬਨਬੰਦਕ
 ਰੇ॥੨੧੫॥ ਛਿਹਰੀਤੁਰੇਤੁਰਨਹਿਬੇਜੇਮੇਰੀ
 ਰਕਪਤਾਰਿਬੋਲਬੇਸੇਸੁਭਦੁਕਾਤਿਰਤਨ
 ਜਇਤੁਪੁਰਾਜਿਬੇਸੇਚਿਰਾਤੁਜੇਲੀਲਾਸੀਸੀ
 ਸਨਦੇਦਪਾਛੇਕਰੀ॥ਸੇਈਲੀਲਾਅਬਕ
 ਰੇ॥ਮੁਰਲੀਪੁਨਨਾਰਿਦਾਤਿਭਾਦਕਅਲੰਕ
 ਰੇਜੀਪਾਛਲੀਬਾਤਕੇਪੁਛੇਛਾਧਰਾਕਾ॥੨੧੦॥
 ਮੇਸੁਭਾਦਕਤਿਮੇਚਿਰਾਤਿਮੇਭਾਦਕਕੀ

ਸੀ ਸ੍ਰੀ ਸੁਜਾਨੀਏ ॥ ਏਕਦੁਸਰੇ ਕੀ ਸਾਧੇ ਛਤ ਨਹੀਏ ॥ ੨੯੩ ॥
 ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਕਰਾਲੀ ਕਾਰਲ ਛਤ ਨਾਇਃ ॥ ਸੁਕਦਬਹਤੁਰਸ
 ਨਜਹਾਰੇ ਸਬੈ ਸਾਧੇ ਛਾ ਮਿਲੇ ਦੇਖੀ ਮੈ ਆਪ ਮੈ ਸੇਸੀ
 ਕਰਹ ਸੁਏ ॥ ੨੯੪ ॥ ਸਹਾਬਹਤ ਮਲਿ ਕਾਰਹੇ ਹੀ ਮੈ ਸਾ
 ਪੰਛਾਹੇ ॥ ਏਕ ਕੋ ਏਕ ਕੀ ਅਧੇ ਛਾ ਹੋਇ ਮੈ ਆਪ ਮੈ
 ਮਿਲੇ ਹੋਹੇ ਸੇਸੀ ਕਰਾਨ ਨੁ ਕਿਸੇ ਮਿਲੇ ਹੋਹੇ ਰਿਤ ਨੀਰ
 ਖੀਰ ਆਪ ਨੀਰ ਮੈ ਖੀਰ ਜਬ ਮਿਲੇ ਹੈਂ ਤਬ ਨੇਤੀ
 ਰਜਾਨੇ ਜਾਤੁ ਹੈਂ ਨ ਖੀਰ ਜਾਨੇ ਜਾਤੁ ਹੈਂ ॥ ਅੰਜਾਨ ਬੁਝੈ
 ਨੀਰ ਕੀ ਅਧੇ ਛਾ ਖੀਰ ਕੋ ਹੋਤੁ ਹੈਂ ਖੀਰ ਕੀ ਅਧੇ ਛਾ
 ਨੀਰ ਕੋ ਹੋਤੁ ਹੈਂ ਮੈ ਸੇਜਾਨੀਏ ॥ ਸਾਧੇ ਛਾ ਬਸੇ ਸਾ
 ਸੀ ਸ੍ਰੀ ਸੁਬਾਹਨਾਗਾ ॥ ਸੇਸੀ ਕਰਾਤਿ ਪਾ ॥ ਸੰਦੇਹ ਸੇਕਰ
 ਅੰਗ ਅੰਗੀ ਸੇਕਰ ॥ ਬਹੁਤੁ ਖਨ ਸੇਕਰ ॥ ਜਹਾ ਅਲੰ
 ਕਾਰਨ ਮੈ ਸੰਦੇਹ ਹੋਹਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਬਾਯਾ ਹੋਹੈ ਸੇਸੀ ਦੇਹ

ਅਥਾਪਾਗੀਨਤੁਕਾਚਾਦੀਮੈਰਾਧਾਮਾਨੇਚਾ
 ਦੁਨੀਸੀਦੁਗਈ। ਇਨਾਮਾਨੇਪਦਤੇਉਤਪ੍ਰਛਾ
 ਕਿੰਬਾਸੀਬਾਰਕਤੇਉਤਮਾਕਿੰਬਾਚਾਦੁਨੀਮੈਰਾਹ
 ਨੀਹੈਬੁਥੇਸੀਲਤੁਇਨਕੇਸੀਦੇਹਰੀਰਹੇਨ। ਜਹਾਭੁ
 ਕਮਲੰਕਾਰਕੇਦੁਸਰੇਅਲੰਕਾਰਮੰਗਹੈ। ਇਸੇਧੇਖ
 ਕਹਾਇਸੇਮੰਗਮੰਗੀਸੰਕਗ। ਅਥਾਬਿਹਾਰੀ। ਦੋਃ
 ਬਾਰੇਬਲਿਤੁਦੁਇਗਨਪਰਮਲਿਖੰਜਨਮੰਗ
 ਮੀਨ। ਆਪੀਦੀਠਾਰਿਤੋਨਜਿਹਕਰੇਲਾਲਾਪੀ
 ਨਾ੨੧। ਇਹਾਮੀਨ। ਦਿਕੇਬਾਰਬੇਸੇਪ੍ਰਤੀਪਮਾ
 ਪੀਦੀਠਲਾਲਾਪੀਨਕਿਯੋਅਤੇਕਾਬਜਾਣਿਗ
 ਨੇਪ੍ਰਤੀਪਕੇਪ੍ਰਸੂਕਿਯੋਪ੍ਰਤੀਪਮੰਗੀਕਾਬਜਾਣਿਗ
 ਮੰਗਜਾਨਿਯੋ। ਜਹਾਪਦਨਮੇਤੇਬਹੁਤਅਲੰਕਾਰ
 ਹਨਿਕਸੁਖਾਦੇਸੇਬਹੁਤਖੁਸ਼। ਅਥਾਬਿਹਾਰੀ। ਦੋਃ

ਓਰਲੀਨੇ ਅਤਿਰਟਪਟੀ ਸੁਨ ਮਰਲੀ ਪੁਨ ੧੨੧੪
ਇਹੋ ਹੁਲਸੀ ਨਿਕਸੀ ਸੁਤੋ ਗਯੋ ਹੁਲਸੀ ਲੰ
ਇਹ ੧੨੧੮ ਇਹਾ ਮੁਗਲੀ ਫੁਲਸੁਨ ਬੇਕੋ ਸੁਖਕੋ
ਉਦਮ ਕੋ ਯੋ ਹੁਲਸੀ ਲਗਾਇ ਬਹੁ ਯੋ ਆਤੇ ਬਿਖ
ਮ ਅਲੰਕਾਰਾ ਹੁਲਸੀ ਹੁਲਸੀ ਮੇਂ ਨ ਮ ਕ ਮ ਨੇ ਹੁ
ਲਲਾਈ ਆਤੇ ਉਤ ਪੈ ਛਾ ਅਨੁਪਾਸਾ ਇਨ ਮਲੰ
ਕਾਰਨ ਕੀ ਤੁਰਨ ਨਹੀ ਪਤੀ ਤਹੇ ਤਹੇ ਆਤੇ ਬਹੁ ਮਨ ਮ ਕਿਰ
ਅਲੰਕਾਰਾ ਇਤ ਅਲੰਕਾਰਾ ਕਾ ਬੀਤਾ ਦਰਸ
ਦਰਸਾ ਬਿਨੁ ਬਿਸਯ ਅੰਗਾਰ ਪੁੰਨ ਭੁੰਨ ਭੁੰਨ ਕੁ
ਗੀਤਨ ਤਪਤ ਪਨੇ ਰਹੇ ਉਤ ਕ ਉਤ ਕ ਚਹੁ ਉ
ਰਨਾ ਨਿਤੋ ਕੋ ਚੋ ਪਕਾ ਹੁਕ ਪੁੰਨ ਸੁਖਨ ਸਮੁਹ ਸਭ ਹੋ
ਹੈ ਤੁਮ ਬਿਨਾ ਬਿਪਤਾ ਬਿਨਾ ਸਨ ਮ ਮੀਰ ਕਹ ਸਨ
ਨਸ ਮਾਨਸ ਮੇਂ ਕੋ ਨਹੇ ਤਨੇ ਰਹੇ ਬਿੰਦਾ ਬਨ ਚੰਦ

ਸਰੁਜਗਤਨਿਸਾਕੇਚੰਦਤੇਰੇਮੇਯੰਦਕੇਚਕੋਰੁ
ਗਮੇਰੇਹੈ ੨੧੬੬੦ ਸਬਿਤਨਰੁਗੁਹਬਸਜੀ
ਸਾਦਨਮਾਸਪੁਨੀਤਾ ਗੰਥਕ੍ਰਿਸ਼ਨਸਾਹਿਤਕੋਸੇਸ
ਗੋਬਿੰਦਪੀਤਾ ੨੨੦ ਕਰਨੇਰੇਸਰੁਕਦਨਧੋਬਿਨਤੀ
ਕਰਤੁਅਮੀਰਾਭੁਲਭੁਲਦੇਦਾਸਮੇਤੁਅਥਾਖਸੰਦ
ਗੰਭੀਰਾ ੨੨੧ ਸ੍ਰੀਅੰਤਸ੍ਰਜੀਕਿਬਨਨਾ ਦੇ੪ਮਹਾ
ਸਪਨਪੁਰਮੇਘਸਮਸਦਾਬਸਨਰਸਦੇਤਾ ਸੁਖਰ
ਸੁਮਾਰਸਮਾਨਚਿਰਦਿਪਤਿਦਮਨੀਕੇਤਾ ੨੨੩੧ਕ
ਬਿਤਾਧਾਮਧਾਮਦਿਮਲਾਬਿਤਨਬਾਟਲਾਕੇਬੋਸ
ਫਰਸਦੁਹਾਰਦਬਿਛੁਜਤਿਛੁਈਛੁਈਅਮ
ਗਮਮੀਰਭੀਰਗਗਗਨੀਕੀਦੁਹਗੁਨਨਸਮ
ਜਸਾਜਸਾਜਤਸਈ ਰਾਜਤਰਸਾਲਜਾਹਿ
ਸੁਖਰਸੁਮਨਸੰਤਜਪਤਿਅਨੰਤਭੁਵਨਿਭਾਵ

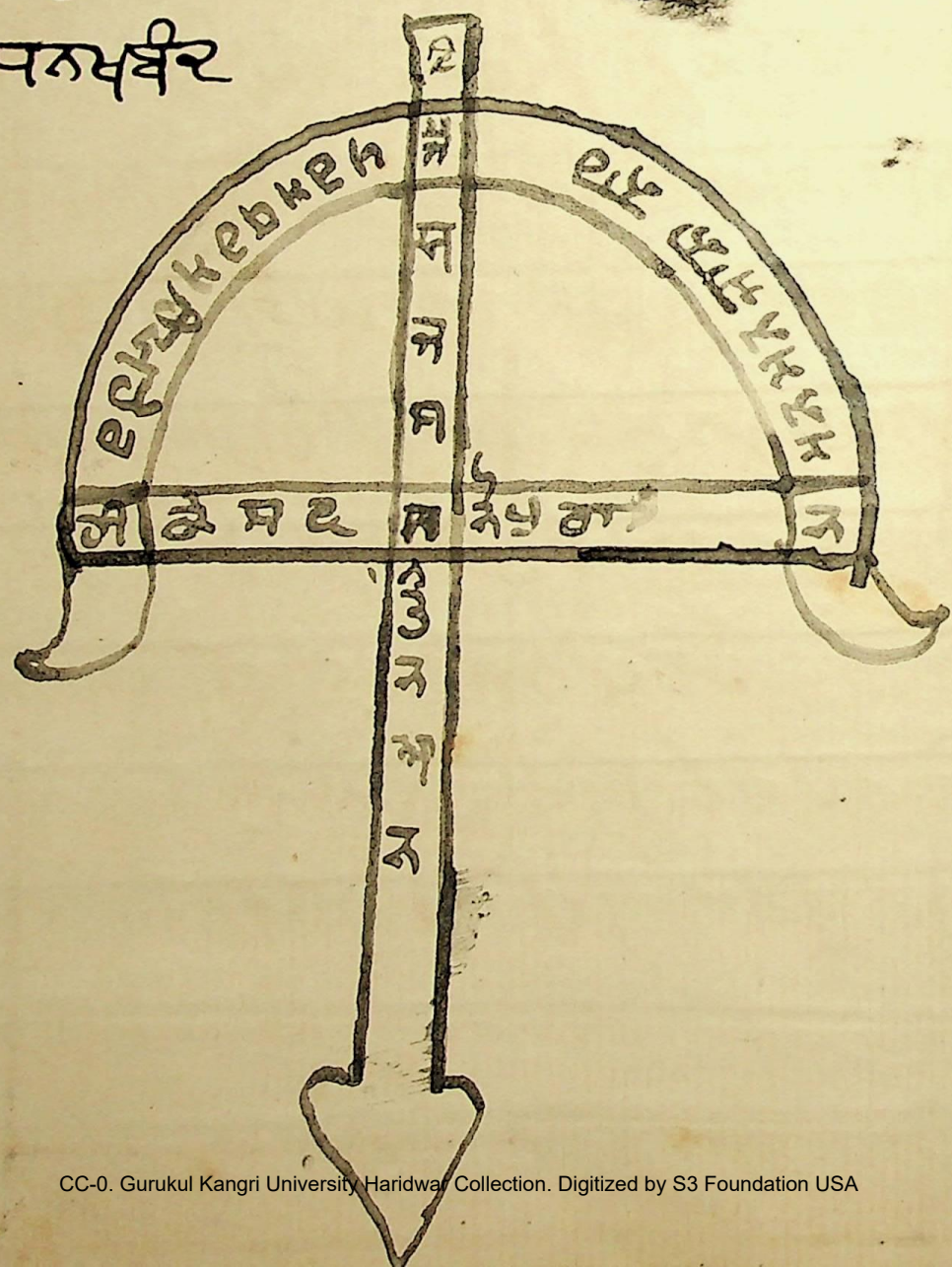

ਨਠਈਭਈਭਈ ਮਨਦੇਵਜਨਮਨਗਜੇਰੋ ੨੧੪
 ਅਮੀਕੇਤੀਰਪੁਨਪਗਮਕੋਰੋਕਰਤਿਕਈਕਈ
 ੨੨੩) ੨: ॥ ਸਿਖਰਿਸੋਪਗਸਤਿਪੁਜਾਕਰਤ
 ਮਨੋਭਿਪਦੇਸਾਪਦਕਰਸੋਕਾਰਿਅਨਿਰਿਪੁੰ
 ਲੀਜੇਮਕਤਿਸੁਦੇਸੁ) ੨੨੪) ਅਪਹਗੀਭੁੰ
 ਗੀਭੁਰਯੋਮਕਤਿਜਨਗਸਰਾਸੁਸੀਭਿਜਨਾਮੁ
 ਕਨਕਲਸੋਸੁਖਰਸੁਧਾਸਰਬਾਸੁ) ੨੨੫) ॥
 ਸੋ) ॥ ਬਿਨਤੀਕਰਤਿਅਮੀਰਤੁਮਪੇਸੀਨਗਰ
 ਨਦਲਾਹਰੋਕਾਰਿਨਭੁਵਨੀਰਕਾਲੀਮੁਟਨ
 ਗਿਰਧਰਨ) ੨੨੬) ॥ ਟੀਜੇਕਿਪਾਨਿਧਨ
 ਪੁਨਪੁਨਮਾਗੇਦਹੋਸੁਭੁਸੰਤਰਨਸੁਖੁੰ
 ਨਤਿਨਮਰੋਇਨਿਦਾਸਸਟ) ੨੨੭) ॥ ਇਤਿ
 ਸੀਮਤਿਸੀਕਿਸੁਜਾਹਿਤੁਅਮੀਰਦਾਸਾਬਿਰ

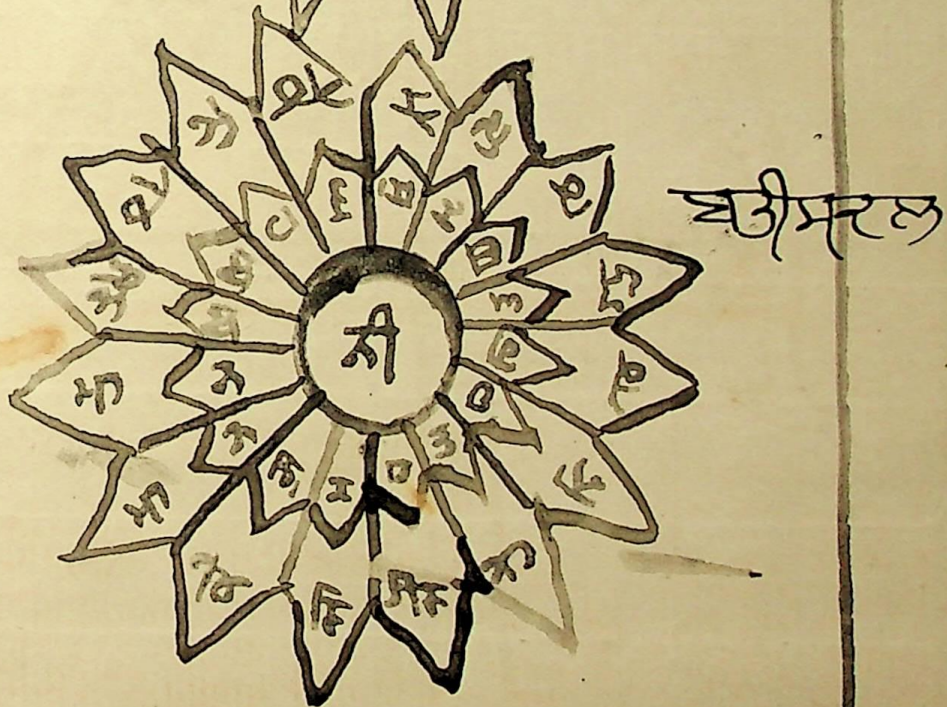
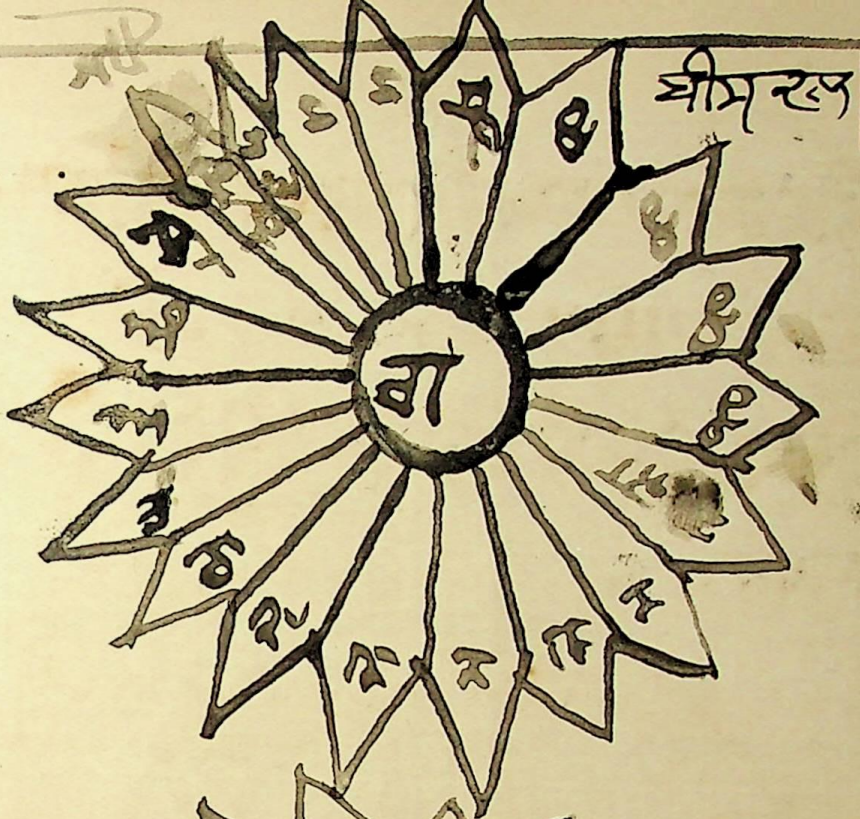

ਤੇ ਅਲੰਕਾਰ ਨਿਰਨਾਮਾ ਗ੍ਰੰਥ ਸਮਾਪਤੀ ਨਾਮਧੀ
ਰਮੇਤ ਕੰਗ : ॥੫॥ ਓ ॥ ਓ ॥
ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ

ਪਨਖਬੰਦ

ਬਰਨਾਮਾ ਕਾਮਧੇਨ ਅਥਾ ਸੇਵਨਾ

ਬੀਜਬਜਾਦਤਗਸਮੇ	ਬਾਝ	ਰਸਾਝ	ਸੁਪਸੁਪਾਮਿਦਬਾਨੀ
ਗਾਦਤਤਨਤਰੰਗ	ਬਿਸਾਝ	ਖਸਾਝ	ਪ੍ਰਮਪਗੀਸੁਖਦਾਨੀ
ਕੁੰਨਚਾਇਨਚਾਇ	ਮਾਨ	ਮੁਨਾਝ	ਗੋਬਿੰਦਕੇਮਨਮਾਨੀ
ਮੀਰਿਮੀਰਸੁਪੰਗ	ਸੁਜਾਨ	ਰੁਦਾਝ	ਤੋਸੀਤਹੀਠਕਰਾਨੀ
ਮ			

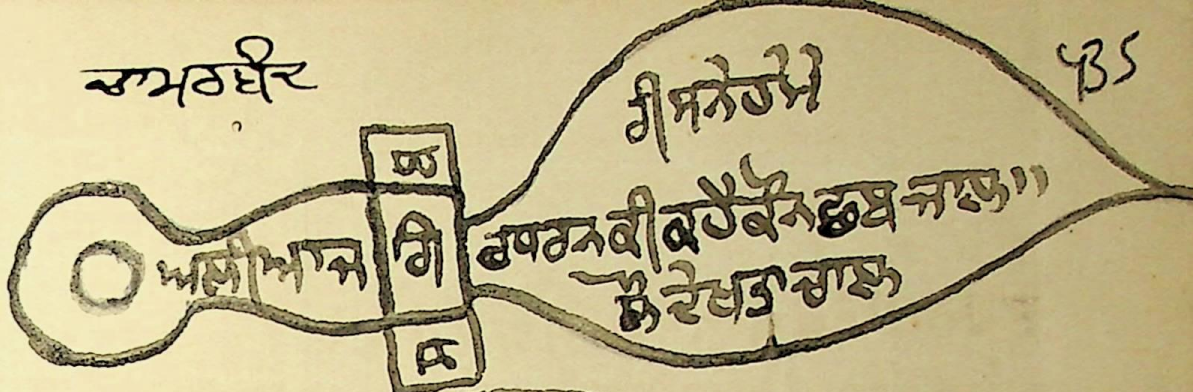
ਬਰਨਾਮਾ ਕਾਮਧੇਨ ਅਥਾ ਸੇਵਨਾ

ਦੁਹ	ਜਾਨ	ਨਾਧਕ	ਸੁਹਤ	ਸੋਹਿਯ	ਨੋਨਕੇ	ਮੋਚਕ	ਪਾਮ	ਜਗੀਯੇ
ਸਾਹ	ਦਾਨ	ਦਾਧਕ	ਦੁਹਤ	ਦੋਹਿਯ	ਚੋਨਕੇ	ਲੋਚਕ	ਬਾਮ	ਲਗੀਯੇ
ਗੁਨ	ਗਾਨ	ਗਾਧਕ	ਗੁਹਤ	ਗੋਹਿਯ	ਚੋਨਕੇ	ਸੋਚਕ	ਨਾਮਪ	ਗੀਯੇ
ਤੁਨ	ਮਾਨ	ਸਾਧਕ	ਪੁਹਤ	ਗੋਹਿਯ	ਮੈਨਕੇ	ਮੋਚਕ	ਰਾਮ	ਰਹੀਯੇ

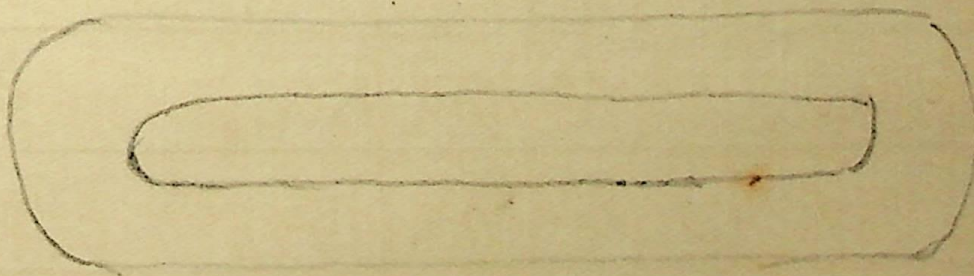
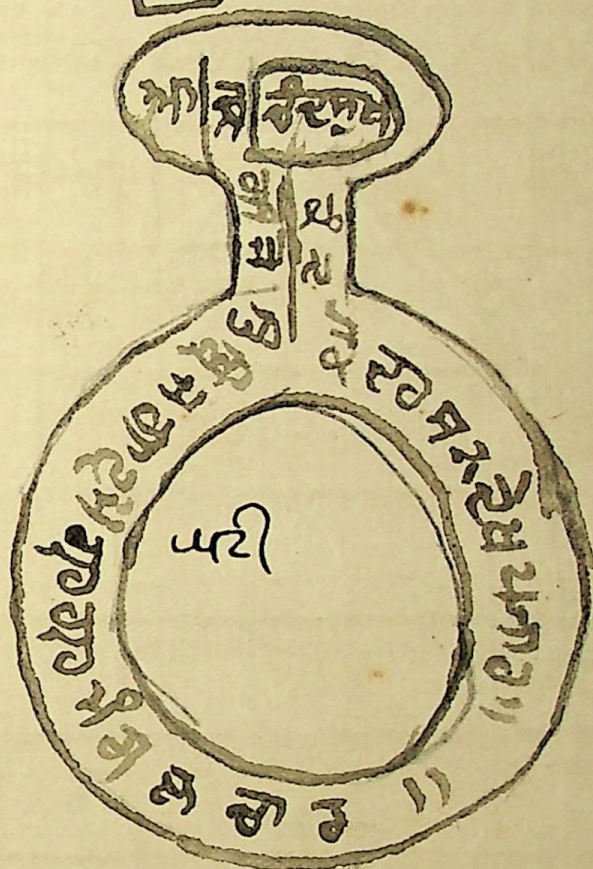

ਚਮਰਬੰਦ

੩੫

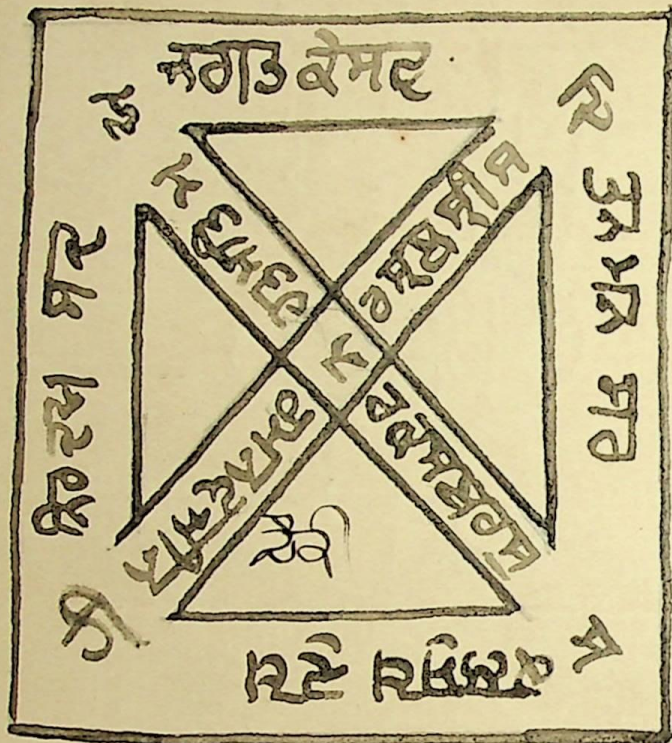
ਘਟੀਬੰਦ

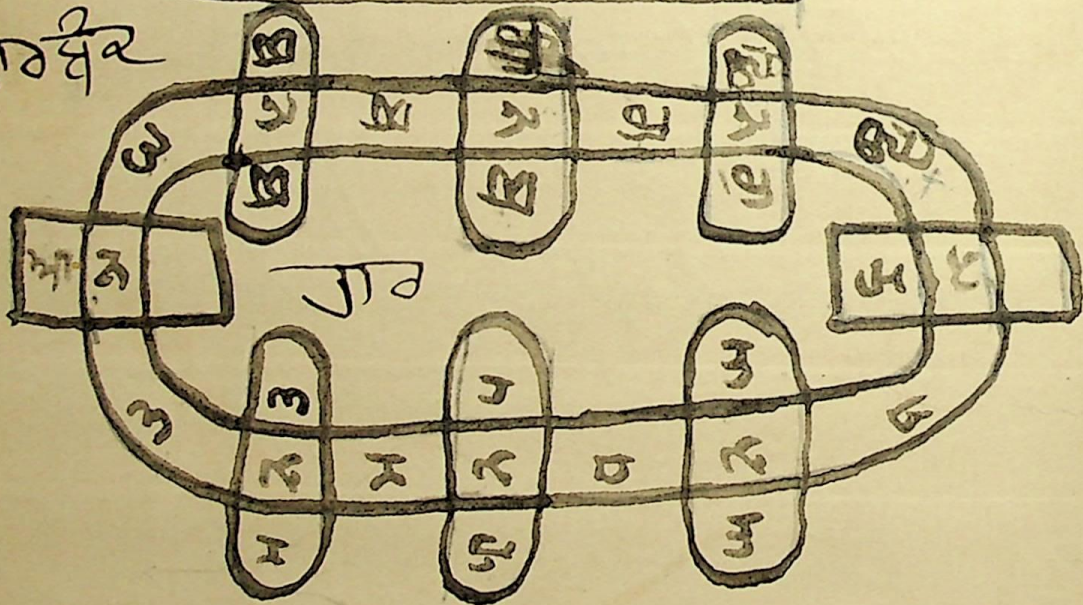

ਭੈਂਕੀਬੈਰ

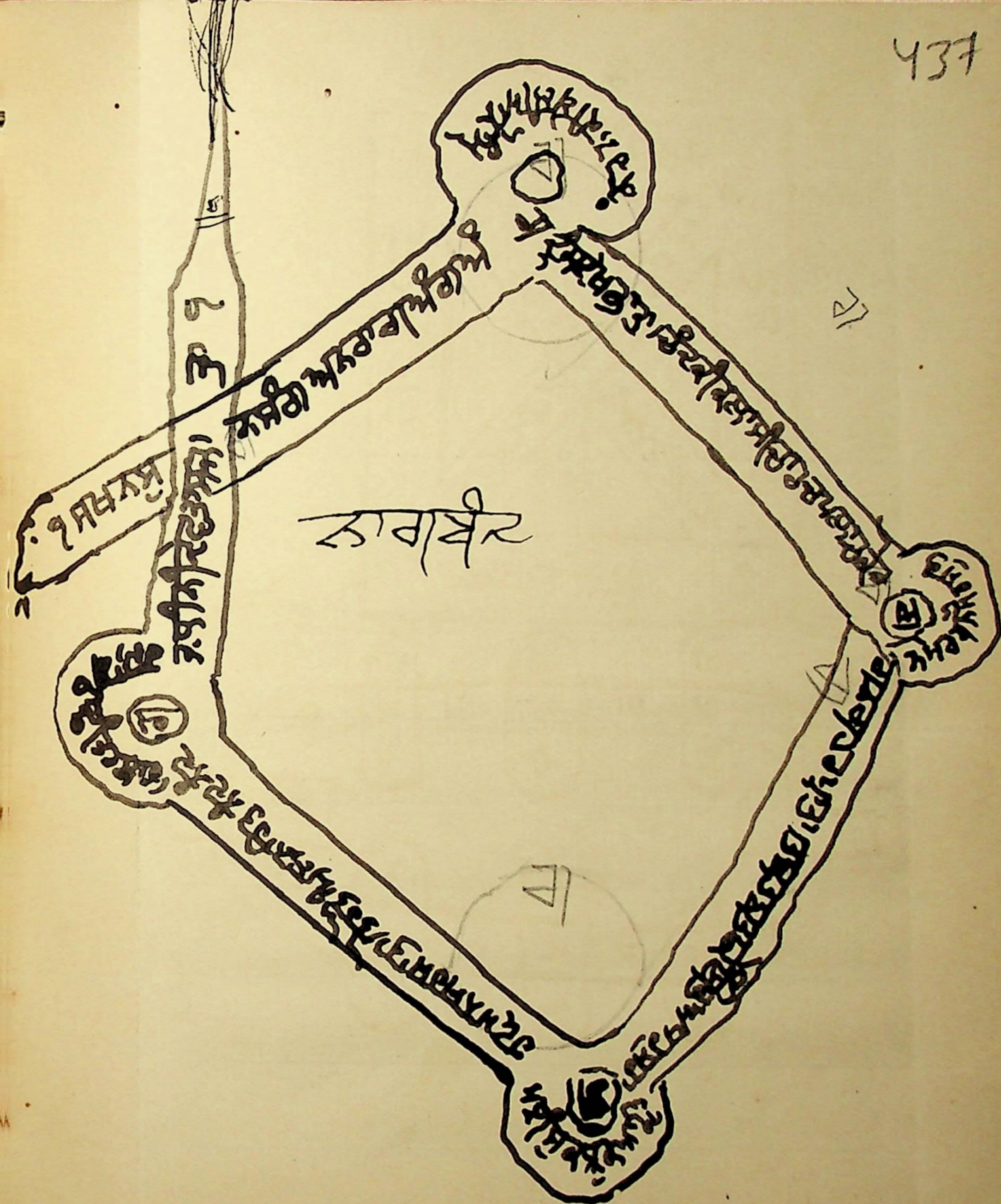
436

ਗਰਬੈਰ

438

439

440

ਪ੍ਰੰਤੂ ਅਪ੍ਰੰਤ ਮੇਰਾ ਅਪ੍ਰੰਤ ਦਾਸੁ ਅਗਨੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੇਰਾ
 ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੇਰਾ ਅਪ੍ਰੰਤ ਮੇਰਾ ਅਪ੍ਰੰਤ ਮੇਰਾ ਅਪ੍ਰੰਤ ਮੇਰਾ
 ਗਿਰੀਸ ਅਜੇਹੇ ਪਾਤ ਅਹਿਰਬ ਪਾਤ ਮੇਰਾ
 ਪਿਨਾਕੀ ਭੁਟ ਨਾਪੀਸਾ ਕਪਾਲੀ ਮਾਣੁ
 ਭੁਟ ਰੁਝ ਯਹੀ ਮਾਰਗ ਰਹੇ ਹੋ
 ਜਮਬੁਦੀਪ ਪਲਕੁਦੀਪ ਸਾਮਲੀਦੀਪ
 ਕੁਸ਼ਦੀਪ ਕੁੰਚਦੀਪ ਸਾਕਦੀਪ ਪੁਸ਼ਕਰ
 ਦੀਪ ॥ ਇਨਕੇ ਸਾਤ ਦੀਪ ਰਹੇ ਹੋ ॥ ਸਾਰਸਾਗਰ
 ਕਸੁਰਸਾਗਰ ਸੁਰਸਾਗਰ ਬ੍ਰਹਮਸਾਗਰ
 ਸ਼ੀਰਸਾਗਰ ਦੀਪਸਾਗਰ ਤ੍ਰਿਪੁਤ੍ਰਾਦਕਸਾਗਰ
 ਧਵੀਸਾਤਸਾਗਰ ਹੋ ॥ ਸੇਵੰਦ੍ਰੁਪਵੰਤ ਸਾਗਰ
 ਪਵੰਤ ਸਾਗਰ ਪਵੰਤ ਰੁਪ੍ਰਿਤ ਸਾਗਰ ਪਵੰਤ ਰੁਪ੍ਰਿਤ
 ਪਵੰਤ ਵਿੰਦ੍ਰਿਯਾਨਲ ਸਾਗਰ ਪਰਿਯਾਨਲ ਧਵੰਤ

442

ਗੰਗਾ ਜਮਨਾ ਗੋਰਾਬਰੀ ਸਰਸਵਤੀ ਨਮਰਾ
ਸਿੰਧ ਅੰਬ ਕਾਬੋਰੀ ਯਹੀਮਾਤ ਨਦੀ ਜੋ ਕੰਨਾਰ
ਪੀਪਲ ਬੋਸ ਬਟ ਪਾੜੀ (ਆਮ ਜੋਗਬਿੰਦੁ)
ਅਸਕ ਮਾਮ ਗੁਲਰ ਪਿਰੀ ਸਾਧਬਿੰਦੁ

5736

473

444

443

५५६

447

448

449

450

451

452

453

